

Věnováno Marleen, Joachimovi a Kevinovi.

Dnešní rytíři
O okultních společnostech a rytířských řádech
ve 20. století

André Van Bosbeke

vydavatel EPA

S upřímným poděkováním všem "rytířům" a "bývalým rytířům", kteří mi pomohli. Musím také poděkovat "okultistům", kteří mi ukázali cestu do jejich světa. A konečně také mnoha 'občanům', kteří mi pomáhali a kterých si vážím. Rád bych se zmínil zejména o těchto osobách: Nigel Barclay, Louis Behiels, Gaëtan Dejonghe, Jean-Pierre De Staercke, Serge Dumond, Julia Nyssens, Erwin Pairon, Patrick Remacle, Joël Schoups, Marleen Sleutel, Marc Vandeweerd a Jan Willems.

Návrh obálky: Gal Redakce:
Guido Muelenaer

Tisk: Tiskárna EPO Lange
Pastoorstraat 25-27
2600 Berchem
Tel: 03/239.61.29

Qc Publisher **EPO vzw**, 1987
Lange Pastoorstraat 25-27
2600 Berchem
Tel: 03/239.68.74

ISBN: 90 664 754 9
D: 2204 1987 21

Číslo SISO: 310
Kód NUGI: 661 a 654

Distribuce pro Nizozemsko
Vydavatel De Geus
P.O. Box 1878
4801 BW Breda
Tel: 076/22.81.51

8276262

Předmluva

Rytíři... Už jsem s nimi přišel do nepřímého kontaktu díky předchozímu studiu. Stále existují. Stále tasí své meče. Když zavřu oči, vidím se, jak volně a bezstarostně běhám lesem, v ruce dřevěný meč, na hrudi štít. Tehdy jsem byl rytířem. Ten zážitek se mi znovu vybavuje. Stále víc a víc. Musí to mít něco společného s událostmi posledních let. Neuplynul téměř den, aby mi do psacího pokoje nevtrhlo některé z mých dětí s plastovým mečem a štítem. Hledalo zajatce. Pokud právě viděly epizodu "Ivanhoe" nebo něco podobného, byl fanatismus ještě silnější. Ani Monty Pythonův Svatý grál nedokázal jejich nadšení utlumit. Naopak. Jak jsem mohl uniknout dětské hrůze? Zajetí někdy trvalo celé hodiny. Útěk se obvykle rovnal rozpoutání nového nepřátelství, které se někdy změnilo v nezkrtný pláč. Proto? Možná. Každopádně: když jsem začal pátrat, najednou se objevila dalekosáhlá solidarita. Už mě nezajímali. Viseli na každém mém slově.

Původ rytířství - jak se stále častěji předpokládá - je třeba hledat ve starogermánských zvycích. Římský historik Tacitus (55-116/120) vypráví, jak se iniciační obřad proměnil z mladíka v dospělého člena germánské společnosti. Tak se z něj stal válečník. Pokud otec opásal svého syna mečem, patřil okamžitě k nejvyššímu společenskému postavení a mohl se věnovat nejvyšší zábavě: boji.

První staletí po pádu Římské říše byla nepředstavitelně chaotická a násilná. Šlo o dobývání a obranu území. Místo aby náčelníci odměňovali své bojovníky podílem na kořisti, pustili se do dělení dobytého území. Vůdce nabízel svým mužům ochranu před kalamity neklidné doby, zatímco protistrana se zavazovala plně vyhovět vojenským i jiným přáním svého pána. Tyto smlouvy se staly základem pozdějších středověkých společenských vztahů. Místo počáteční fyzické ochrany nabídl král nebo pán (feudál) svému služebníkově (vazalovi, rid- derovi) kus země (léno), aby mu zajistil existenci a získal tak jeho podporu.

Do doby směřující k anarchii tak byla vnesena struktura. Koncem osmého století byla celá společnost prostoupena touto feudální organizací, založenou na základní myšlence válečné služby výměnou za léna. Jezdecký bojovník - kůň byl v té době drahým zbožím - vázaný přísahou svému vazalovi nebo feudálnímu pánovi nepatřil jen k stále idealizované třídě bojovníků. Navíc se stal správcem svého území. Toto nové postavení učinilo ze stále se rozrůstající skupiny rytířů od roku 1100 nové jádro šlechty. Rytíři si nárokovali své místo vedle šlechty původně pocházející z merovejských a germánských královských rodů. Tím se potvrdilo, že rytíř se stal základním kamenem někdy velmi nestabilní pyramidální struktury feudální společnosti.

Desáté století bylo obdobím úpadku centrální moci, anarchie, touhy po moci a bezohledného útlaku rolnictva. Rytíři, kteří se ještě v době Karla Velikého mohli oddávat své letní hrabivosti na vřesovištích, se nyní obrátili k sedlákům a bojovali mezi sebou. Loupili, drancovali a dovolávali se svých seignoriálních práv. Systém vykořisťování se stal pravidlem a zavedlo se právo plenit. Rytíři se pak oddávali své dravosti i na církevních statcích. Duchovenstvo - kněží a biskupové - postupně pocíťovalo, jak slabne jeho vliv na společnost, jejíž

páteř vynesli nelitostní bojovníci. Mnozí biskupové si nostalgicky vzpomněli na karolinskou éru, kdy struktura společnosti byla zakotvena v autoritě krále, pomazaného krále. Brutalita válčících lidí později dala vzniknout i kacířství, které tu a tam zvedlo hlavu. Tak vznikala ohniska odporu proti zavedené moci, k níž patřilo i duchovenstvo. Mnohé listy obhajovaly beztřídní společnost a poukazyvaly na biskupy a kněze jako na spoluvinyky útlaku.

Rytíři a kacíři vážně narušili autoritu církve. Jedno bylo jisté: aby byly zajištěny zájmy církve, museli se rytíři zotavit. Papež Řehoř VII (1073-1085) chtěl podat pomocnou ruku. Zprostil všech hříchů každého bojovníka, ať už předtím dělal cokoli, který bránil církevní dědictví. Nejúčinnějším ozdravným prostředkem však byly křížové výpravy. Ručily za dobrodružství, obsažené v božském zaslíbení: osvobození Božího hrobu. Navíc by se sedláci alespoň na čas zbavili hněvu rytířů.

Papež Urban II (1088-1099) to nemohl vyjádřit jasněji, když 27. listopadu 1095 na koncilu v Clermontu vyzval ke křížové výpravě: "Ať jdou do války proti nevěřícím - do boje, který je třeba vybojovat a vyhrát - ti, kdo se dosud oddávali soukromým a nezákonným válkám na úkor věřících! Ať se od nynějška stanou Chrisovými rytíři ti, kdo byli jen loupežníky! Aby pak nyní ale-pořádně bojovali proti barbarům, těm, kteří si vzali na paškál jejich bratry a rodinu! Zaslouží si věčnou odměnu, ti, kdo byli žoldáky za pár grošů. Budou pracovat pro dvojí čest, ti, kdo se unavili za cenu svého ei- genního těla i duše. Zde byli smutní a chudí, tam budou radostní a bohatí. Zde byli nepřáteli Pána, tam budou jeho přáteli. Stejně jako Karel Veliký udržoval své rytíře v hněvu tím, že jejich činy směřoval na pohany, církev zotavovala rytíře tím, že jim darovala Svatou válku. To se ukázalo jako úspěšný recept.

V Jeruzalémě šli ještě dál. Rytíři tam složili slib poslušnosti, čistoty a chudoby, aniž by se vzdali zbraně. Tito rytíři-mniši představovali pomstychtivou ruku církve proti zloduchům, nevěřícím. Sdružovali se v rytířských řádech a jako základnu měli zejména hos- pitály. Tak vznikl "Řád chrámu", "Řád svatého Jana" a mnoho dalších. Tyto řády získaly významná církevní privilegia. Některé z nich se staly velmi mocnými.

Po pádu Jeruzaléma na tuto moc navázali v Evropě.

Tento vzorec úspěchu byl dodržen. Králové, císaři a také papežové zakládali tzv. dynastické rytířské řády, aby upevnili svou moc a zvýšili svou prestiž. Jejich základním cílem bylo připoutat k sobě šlechtu. Vznikaly tak řády jako "Řád zlatého rouna", "Řád svatého Michala", "Podvazkový řád"... šlo o vysoce privilegované rytířské řády, přístupné pouze mocným, kteří měli potřebný vliv k uplatňování centrální moci.

Mezitím postava rytíře jako bojovníka, jako bojovníka, byla velmi důležitá. poněkud ztratí na významu. Vojenská služba už nebyla tak důležitá. Když na to přišlo, s tehdejším rytířstvem stejně nebylo možné postavit slušnou armádu. Z daní vybraných králem byli po vzoru starého Říma najímáni žoldnéři. Ti dostávali místo půdy peněžní sumu. To by znamenalo samotný konec feudálního základu jezdeckví. Od čtrnáctého století pravý druh rytířů pomalu vymíral. Zůstaly jen institucionalizované rytířské řády. Většina řádů navíc získala čistě dekorativní charakter. Rytířský titul byl udělován rytířům, kteří se zasloužili o svého panovníka nebo svou zemi.

V 15. století, kdy už bylo rytířství velmi civilizované, se objevilo oživení rytířského ideálu, zejména ve dvorských kruzích. Rytířské příběhy o mužích, kteří usilovali o dobro a obvykle prožívali velmi krvavá dobrodružství, byly smetánkou. Dávaly rytíři neochvějně moralistní chování a oslavovaly jeho činy. Nejúchvatnějším příkladem této téměř posvátné glorifikace rytířství jsou artušovské ságy.

Když Cervantès napsal svého Dona Quijota, zřejmě se jednou provždy zbavil idealizace postavy rytíře. Cervantès si z rytíře udělal legraci a srozumitelně ho nenávratně zahnal do země. Tolik opěvované rytířské konvence a kodexy byly navždy zneváženy fanatickou snahou Dona Quijota být dokonalým rytířem a vyhovět ideálu.

V následujících staletích si pouze několik rytířských řádů udrželo svou moc. Rytíř se stále více rovnal šlechtickému titulu. Když Napoleon dobyl moc, byly zrušeny i zbývající rytířské řády. Francouzský generál zrušil všechny řády. O něco později však některé řády obnovily svou činnost, i když s mnohem menší slávou.

V době restaurace, která následovala po Napoleonově pádu, králové a císaři o b n o v i l i nebo oživili dynastické rytířské řády.

Rytířské řády existují i dnes. Většina z nich je dynastická, a tedy spojená s některým z královských rodů, ať už padlým, nebo jiným. Jiné navazují na organizace založené během křížových výprav, ať už s přestávkou, nebo bez ní. Obecně mají tyto řády čistě dekorativní charakter a nemají žádné nebo mají jen málo výhod. Několik z nich za svou kvazifolklorní zástěnou vykazuje určité esoterické, charitativní a dokonce politické aktivity.

Od počátku tohoto století, a zejména po druhé světové válce, se rytířské řády opět objevují jako houby po dešti. Mnohá z nich mají čistě soukromý charakter a nejsou uznávána žádným oficiálním orgánem. Jedná se o takzvané fantazijní řády. Jejich členové se nazývají rytíři, ačkoli tento titul může ze zákona udělit pouze král. K mému nemalému překvapení jsem objevil existenci skutečného - svobodného uzavřeného- rytířského světa dvacátého století. Proč toto oživení? Co vlastně tyto oficiální či fantaskní řády představují? Co v dnešní době znamená být "rytířem"? Kdo se stává rytířem a proč?

Jak dnes probíhají rytířské obřady? To byly otázky, které mě oživovaly, otázky, které mě nakonec zavedly na podivné rytířské stezky. Hned bych měl dodat, že některými dekorativními dynastickými řády, jako je například "Řád Leopolda II.", který se kva- siálně uděluje osobám, které se zasloužily ("dlouhý život pilné práce"), se nezabývám. Řád Leopolda II. nevytváří skutečné nebo úzké pouto mezi svými členy. Mohu čtenáře vyzvat, aby se vydal po mých stopách? Poznamenal jsem, že rytířský řád se částečně opírá o esoterické, ba dokonce okultní zázemí. Proto jsem považoval za vhodné se s těmito kruhy nejprve seznámit. Tak jsem mohl některé věci lépe pochopit. Zároveň mi tyto esoterické či okultní kontakty musely poskytnout vstupy do rytířského světa. První setkání se odehrává v tajemném světě rosikrucianů.

sers...

Předmluva k literatuře

R. Gomet - *Belgické národní řády*, druhé vydání, UGA, 1982. Richard Barber - *Knights and Chivalry*, Cardinal, London, 1974. Georges Duby - *The Three Orders*, Elsevier, Amsterdam-Brussels, 1985.

A. Gautier-Walter - *La Chevalerie et les Aspects Secrets de l'Histoire*, La Table Ronde, Vienne, 1966.

Alain Demurger - *Vie et Mort de l'Ordre du Temple*, Seuil, Paris, 1985.

J. Richard - *L'Esprit de la Croisade*, Ed. du Cerf, Paris, 1969.

Leon Gautier - *La Chevalerie*, Librairie-imprimeries Réunies, Paříž, 1883.

1. Rytíři osvěcení

Úvod do tajemna

Blondýnka opatrně usrkne šálek kávy. "Mám ale trochu strach," přizná viditelně dojatě, "co s námi bude? Změníme se úplně? Budeme mít jinou osobnost? Druhá žena, stejně jako blondýnka po třicítce, přikývne. I ona pocítuje tuto hrůzu. Obě brzy podstoupí "velké zasvěcení" v chrámu A.M.O. R.C.. Pak se z nich stanou rosikrucáni.

Již zasvěcený rosikrucán se usmívá: "Skupina tě přijme. Zasvěcení se opravdu nemusíte bát. Skloní se, chápavě se podívá na obě dámy a tiše řekne: "Opravdu se nemusíte bát.

Na okamžik zavládne tísnivé ticho. Šumění břehu se stává stále hrozivějším. "Ale...", hledá blondýnka správná slova, "co chci říct.... A můj kolega se bude také divit. Co říct rodině nebo přátelům? **Smějí** vědět, **co** je A.M.O.R.C., nebo je **to tajemství**? Dříve nebo **později** si stejně všimnou, **že jsme** v A.M.O.R.C.. **A co potom?**

Rosikrucian přikývne: tyhle otázky a strach zná. "Podívej," uklidňuje se, "lidé řeknou: od té doby, co ses přidal k A.M.O.R.C., ses úplně změnil. Někteří budou dokonce tvrdit: už **s tebou není** co dělat. Ale **nezapomeň** te, **že je tu**

A.M.O.R.C. **za** nic mezi tím. **Koneckonců jste** se již změnili, protože už nejste spokojeni se svým současným životem. Cítíte se nejistí. Už nejste spokojeni s tím, jak se nyní máte. Již jste se rozhodli pro změnu. Obě **dámy** přikývnu, **i když** váhavě. 'Vaše volba byla učiněna: to je ta změna. Tak, A.M.O. R.C. to- jazyk s tím nemá nic společného. Abyste dosáhli svého konečného cíle v tomto životě, vybrali jste si A.M.O. R.C. jako prostředek k dosažení cíle. To je vše. A měl bych dodat, že je to dobrá volba.

Dámy vypadají, že se jim ulevilo. Na rtech je však stále pálí jedna otázka. "**Ale jak máme vysvětlit, co je to A.M.O.R.C.? Rosikrucian** se usměje. Tuhle otázku mohl očekávat. 'A.M.O.R.C. jste vy sami! Tak to je! Dámy už nemají žádné další otázky, i když **na jejich tvářích je** vidět zoufalství. Nahore **je čeká** 'velké **zasvěcení**'. Rosikrucian se napřímí: "Půjdemte tedy?"

Faraóni

Během "Velkého zasvěcení" jsou dámy zasvěceny do skrytých tajemství lidstva a přírody. Jsou nejnovějšími články již odvěkého řetězce vnitřní moudrosti. Al- nyní se k tomu hlásí A.M.O.R.C., Starobylý mystický řád Rosae Crucis. Který o sobě tvrdí, že je dědicem dc tajných pod- směrů Egyptů, prvních křesťanů, templářů a **dalších, tajemných společností**

Před sebou mám brožuru A.M.O.R.C. vydanou v roce 1963. Vypráví se v něm, že faraon Thotmes III., který vládl v letech 1511 až 1447 př. n. l., byl skutečným zakladatelem řádu rosikrucianů. 'Thutmose (neboli Thotmese) jmenovali velekněží Kheri Hebové nástupcem jeho otce na trůnu. Tato událost sama o sobě pro něj byla také mystickým zážitkem, protože mu odhalila, že je určen k tomu, aby se později stal zakladatelem Tajného bratrstva. Historie nám vskutku říká, že při této příležitosti Thutmose "pozvedl".

"měl pocit, že se vznáší k nebi.

O chvíli později nadešel čas: "**U založení** bylo přítomno dvanáct členů, devět **bratrů** a tři sestry, včetně Thotmesovy manželky. Schůzky se konaly ve čtvrtek. Thotmesova pečť se vždy zachovala a je v držení impe- rátor (titul vedoucího A.M.O.R.C.). Jeden z Thotmesových nástupců, Amenhoteb III, **byl** autorem hlubokých moudrých písem a tato písma jsou dodnes běžně používána všemi lóžemi po celém světě. Za Amenhoteba IV. měl řád 300 členů, WäärftR 62 sester. Tento panovník postavil chrám v **Karnaku** v podobě kříže ansata, spojení růže s křížem, a navrhl symboly, včetně růže a vycházejícího měsíce, které se **dodnes** používají jako **symboly v rosikrucianské filozofii**.

A.M.O.R.C., jedna z mnoha, ale největší rosikrucianská organizace naší doby, má své kořeny v egyptské **my- sterie, kde se vyučuje filozofie, esoterické a hermetické nauky.**

spolu s dalšími vědami byly **překonán**. O skutečném původu rosikrucianských hnutí však panuje největší zmatek. Například francouzský historik Sédír klade vznik rosikrucianů do mnohem pozdější doby. Podle něj s křížovými výpravami začalo období, kdy se **mystický duch člověka již nemohl spokojit s církevním dogmatismem**. Z toho pak vznikla hnutí, z nichž se měl zrodit řád rosikrucianů. **Vznik** rosikrucianských hnutí, říká Sédír, je tedy třeba chápat jako krok **n duchovní evoluci člověka, charakterizovaný gnosticismem sekt, jako byli kataři, valdenští, albigenští a také templáři, mysticismem mnichů a alchymistickými a hermetickými naukami**. Velcí historiků klade počátky rosenkruiciánského hnutí do oblasti na počátku 17. století. Tehdy se malá skupina luteránských učenců si říkala "Bratrstvo ro- zenkruistů". Luteránští učenci se prohlašovali za nástupce

Křesťana zasvěčeného do tajných věd. **Rosen- kreuz**. Podle "Fama Fraternitas, dess Löblichen Ordens des Ro- senkreuzes", vydané v Kasselu (Německo) v roce 1614, která obsahuje pracovní program bratrstva, se Christian Ro- senkreuz narodil v roce 1378 jako syn chudých, ale urozených rodičů. Po nějaké době strávené v klášteře, kde studoval latinu, Studoval řečtinu a hebrejštinu a v 16 letech odešel do Svaté země. V Ankaře (Arábie) se učil geologii a "okultním vědám". Poté založil

spolu s osmi adepty tajnou společnost. V roce 1484, v úctyhodném věku 106 let, zemřel. V roce 1604, tedy sto dvacet let po Rosenkreuzově smrti, by pak byl objeven jeho hrob a opeňd. Podle "Fama Fraternitas" je na hrobě napsáno :

Post CXX annos Patebo', za 120 let otevřu. Ať už to bylo jakkoli luteránští učenci uměli své bratrstvo obklopit hustým závojem tajemství. A koneckonců k tomu měli všechny důvody: v té době cítili na krku horký dech represivní katolické církve za měně'.

Zvláštní postava, tenhle Christian Rosenkreuz. Existoval vůbec někdy? Někteří říkají, že je to výmysl luteránských učenců. Christi-

an Rosenkreuz není historickou osobností, ale symbolem znovuzrození řádu, říká

A.M.O.R.C. Další, včetně anglické okultistky Annie

Besantová, která v roce 1912 založila "Řád chrámu a rosikruciánského kříže" stícht-

te a Rudolf Steiner, zakladatel antroposofie, dokonce uvádějí, že se naše tajemná osoba vrátila na zem několikrát, přesněji jako mnich Robertus v 15. století, jako anglický státník a učenec sir Francis Bacon (1561-1626) a jako francouzský dobrodruh a okultista hrabě de Saint-Germain (1696?-1784)!

Božské zjevení

Bratrstvo luteránských učenců si kladlo ne zrovna nevlídný cíl: přivést ke spolupráci učence z různých zemí západní Evropy a přimět je, aby zkoumali základy svých věd. To mělo vést k vytvoření filozofie, která by byla základem všech věd. Na základě této "pansofie" by pak došlo k obnově církve, státu a společnosti. V nechvalně proslulé "Fama Fraternitas" se píše: "Tajná filozofie rosikruciánů je založena na poznání celku věd a umění. Náš systém božského zjevení nám umožňuje nejlépe poznat nebesa a zemi a zejména člověka v přírodě, v němž je ukryto "Velké tajemství"...". Božské zjevení? Velké tajemství? Mluvíme o jakési božské substanci, která je - byť zahalená - přítomna v každém člověku. Rosikruciáni tvrdí, že jsou schopni tuto sub- substanci v sobě probudit a využít ji k komplexní studii.

Manifesty rosikruciánů tak ohlašovaly novou éru duchovní svobody: struktury světa, církve, státu a společnosti, měly být změněny a uvedeny do souladu.

náladu s esoterickými, hermetickými principy. V té době se člověk osvobodil ze svých okovů, odhalil dosud neznámá "tajemství přírody" a vezme svůj osud do vlastních rukou v souladu s všeprostupujícími kosmickými a univerzálními zákony. Nebo, jak říkali alchymisté, "kamenem moudrosti jsi ty sám; tvé vlastní srdce je materia prima, která se má proměnit v ryzí zlato".⁵

Bratrstvo bylo úspěšné se svými doktrínami a cíli. Téměř ve všech částech západního světa, kde se skupiny opatrně a váhavě distancovaly od Říma a tajně studovaly mystické a okultní záležitosti, vzbudily manifesty Bratrstva široký zájem. V krátké době vznikla takzvaná rosikruciánská bratrstva v Německu, Francii, Itálii, Španělsku, Anglii, Švédsku a Flandrech. V roce 1694 spatřila tato bratrstva světlo světa také v Americe. V zemích zatížených jhem římskokatolického učení působila bratrstva přirozeně v přísném utajení. Koneckonců označovat papeže za podvodníka, zmiji a antikrista bylo v té době něco, co se dalo očekávat. ... O tom, jak tajně bratrstva pracovala, svědčí následující oznámení, vyvěšené na pařížských zdech v roce 1623: "VŠEM, KTERÍ HLEDÁJÍ POZNÁNÍ. My, delegáti hlavního kolegia rozenkruciánů, viditelného i neviditelného, budeme z milosti Nejvyššího sídlit v tomto městě. Učíme a vyučujeme mluvíce bez knihy a bez znamení, mluvíce všemi druhy jazyků zemí, kde chceme být, abychom zachránili lidi, naše vrstevníky, před omylem a smrtí. Chce-li nás někdo spatřit jen ze zvědavosti, nikdy se s námi nesetká; chce-li se však skutečně zapsat do seznamů našeho bratrstva, my, kteří soudíme podle myšlení, mu ukážeme pravdivost našich slibů; proto neuvádíme naši adresu v tomto městě, neboť myšlenky spojené se skutečnou touhou postačí k tomu, aby nás poznal a on nás". Nábor členů pomocí telepatie! Ukázalo se, že je to metoda neúspěšná, ale naprosto bezpečná. Hnutí, které zahájili luteránští učenci, tiše a neslyšně vstoupilo do hlubokého spánku.

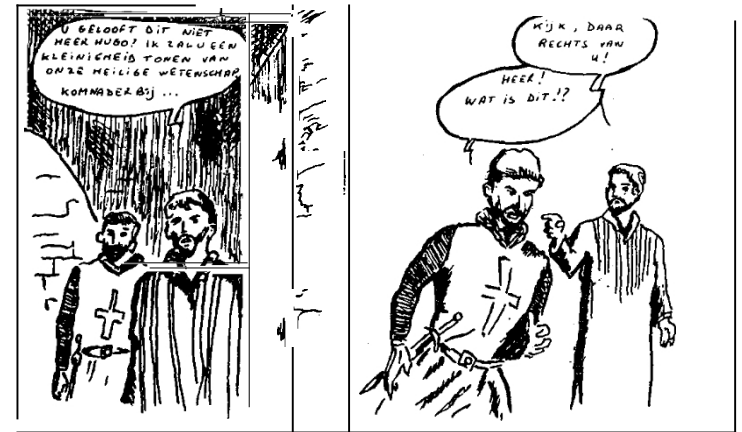
Rosikruciánské učení mělo nezanedbatelný vliv na později vznikající bratrstva. Je například známo, že různí učenci se podíleli na vzniku zednářských lóží v Anglii (počátek 18. století). Tvrdit však, jako A.M.O.R.C., že zednářství není nic jiného než rosikruciánství, upravené těmi, kdo je z Německa do Anglie zavedli,

se zdá být poněkud přitažené za vlasy. Od vydání "Fama Fraternitas" a dalších rosikruciánských manifestů se také objevily skupiny, které si říkají rosikruciánská bratrstva a každá z nich tvrdí, že je ta jediná pravá a následuje pravou tradici. Jedna taková skupina, v současnosti nejúspěšnější, byla založena v roce 1909 a je známá pod zkratkou A.M.O. R.C.

Homunkulus

Pravá tradice! A.M.O.R.C. tvrdí, že má vědění o životě a smrti, které je pro lidstvo pravdivé. Předala jí je tajemná skupina Egyptanů. Byli to první "mudrci". Založili esoterické centrum Země. Jak se tedy toto poznání nakonec dostalo do Evropy? Prostřednictvím tajnosubného Christiana Rosenkreuze? Ale to by byla jen symbolická postava!

Vraťte se na chvíli v čase. Přesněji řečeno do temné, temné poloviny století... 1099, Jeruzalém. Godfrey z Bouillonu dobývá Svatou zemi: konec první křížové výpravy. "Vítězství křesťanů nad muslimy? Navenek to tak vypadá... Představovat fakta jako taková by však znamenalo falšovat dějiny. Vždyť na straně Godfreye z Bouillonu bojoval Hugues de Payns..."

Zlato

6

New York, 22. června 1916. "Bylo to poprvé v Americe, kdy se

důkazem skutečnosti alchymie a že její demonstrace proběhla před samotnými členy. Císař má právo jednou za život uspořádat takovou otevřenou zkoušku. Uskutečnilo se to na schůzi bez obvyklého ceremoniálu, za přítomnosti zástupce "New York M'orld". Patnáct ze **sedmatřiceti** členů obdrželo **od Imperátora kartičku**, na níž byly uvedeny ingredience a předměty, které si mají k operaci přinést. Zavázali se, že pozastavení těchto karet udrží v tajnosti a že patnáct dílů receptury přinesou až tři roky po Imperátorově smrti.

Imperátor se shromáždí. Po modlitbách a proslovu

Poté byl do chromové misky nad žárem tyglíku vložen kus zinku, který prošel zkouškou kyselinou dusičnou; jednotlivé ingredience, včetně okvětních lístků r ů ž í , p o d á v a l o císaři patnáct **bratrů a sester**, z nichž jedna hrála roli Vestálky a postupně je pokládala na misku. Po požadovaných šestnácti minutách, během nichž obsluha vynaložila mimořádnou duševní sílu, se kousek zinku proměnil ve zlato, které bylo určeno chemicky. Kousek zlata byl po určité době **vystaven** vnějšímu světu v císařově kabinetu a malý kousek byl vyříznut, aby byl zaslán Nejvyšší radě řádu ve Francii.⁷

Dotyčný zlatník byl prvním "imperátorem" z A.M.O.R.C.", Spencer Lewis (1883-J 939). Po něm nastoupil v roce 1939 jeho syn Ralph Maxwell Lewis, narozený v roce 1912. Ten podnik nesmírně rozšířil, a to do té míry, že řád má v současné době pobočky ve zhruba šedesáti západně orientovaných zemích a p ř i b l i ž n ě čtyři **ijf** miliony členů. Ústředí A.M.O.R.C. , Rosicrucian **Park**, se **nachází** v San Jose v Kalifornii a zahrnuje -podle

20

údajnou tradici řádu - celou řadu působivých budov zdobených egyptskými zelími, kopulemi a sochami sfing. Nachází se v něm egyptologické muzeum, univerzita Rose-Croix. se nacházelo několik vysokých škol, planetárium a chrám.

A. M. O. R.C. založil Spencer Lewis v roce 1909. To není náhoda. Rozenkrucián: "Řád pracuje s přesně vymezenými obdobími zjevení. Jedná se o cykly o délce 108 let: 108 let, akce a 108 let odpočinku. Všimněte si, že v Americe je pořadí geko-

v roce 1694. 1694 plus 108 let + 108 let je 1910. Z toho vyplývá, že bylo třeba připravit nové aktivní období v roce 1909. Tyto cykly

mají svůj původ v astrologii. V současné době se nacházíme ve věku vodnáře. Délka trvání této epochy vydělená magickým číslem 12 dává 108. Z toho vyplývá, že (...) Tyto cykly je třeba vnímat jako dýchání organizace. Děje se tak na různých místech a v různých časech. Řád tedy nemůže vstoupit všude ve stejnou dobu. jezera nebo se stanou aktivními.

Řád se pyšní tím, že za mnoho **staletí své existence** měl obrovský vliv na společnost. Říká se, že více než to, řídil společnost po celé věky. Na

A.M.O.R.C. to dokládá působivými historickými informacemi. osobností, politici, vědci, filozofové, malíři, spisovatelé, etco-

další, kteří by byli členy řádu. "Důkazy o tom lze nalézt v archivech řádu v San José a ve Francii," tvrdili rosikruciáni. Hra na ano a ne. Část s e z n a m u : Pythagoras, filozof a matematik; Platón, filozof; Roger Bacon, filozof a učenec; Alighieri Dante, básník; Leonardo da Vinci, malíř, sochař, učenec, architekt; Paracelsus, **lékař, alchymista; Martin Luther**, teolog; Francis Bacon, filozof; **Rembrandt**, malíř, rytec; Jacob Böhme, luteránský **mystik; René Descartes**, filozof, matematik; William Harvey, anglický lékař, objevitel oběhové soustavy; Blaise Pascal, matematik a **fyzik, mudrc a spisovatel;**

Baruch Spinoza, filozof; Gottfried Wilhelm Leibnitz, filozof a matematik; Isaac Newton, matematik a fyzik, astro- noom; Benjamin Franklin, **stlatsman**, učenec a filozof; Marie-Jo- seph de la Fayette, politička, voj; John Dalton, fyzik a chemik; Honoré de Balzac, spisovatel; **Ella Wheeler Wilcox**, básnička; **William Howard Taft**, politik, prezident USA (1913-1921); Ig- nacy Jan Paderwsky, klavírista,

skladatel, prezident polské ministerské rady v roce 1919; Claude Debussy, skladatel; Maurice Maeterlinck, spisovatel, nositel Nobelovy ceny za rok 1911; Edith Piaf, zpěvačka. Působivé, že? V Anglii se říká: "Mrtví nevyprávějí žádné příběhy". A společnost A.M.O.R.C. dosud **nezveřejnila žádný oficiální důkaz o tom, že.** 21

výše uvedené dámy a pánové byli rosikruciani. Kromě toho je to v některých případech velmi nepravděpodobné...

Způsoby společnosti A.M.O.R.C....

Jan je moderní rosikrucian. Prošel třemi přípravnými stupni, devíti chrámovými stupni a třemi iluminátskými stupni v deseti letech. Jan si nyní říká: Frater Rosae Crucis..... Hrdě mi podává brožuru A.M.O.R.C. 'Pravý život,' říká sebevědomě. Šéf hospody nám přináší objednávku. Ro- zenkrujzři mají rádi pivo. Že by majitel věděl, že se v jeho kouzelně zařízeném podkroví konají každých čtrnáct dní esoterická setkání? Vytřesu tu myšlenku z hlavy: je to nepodstatné. Na první vnitřní straně brožurky "Co je to A.M.O.R.C. je ve skutečnosti", můžete si přečíst následující: "Nezáleží na tom, kde, kdy a jak jste se k této brožuře dostali. Důležité je poselství, které obsahuje. Pokud vzbudí váš zájem, po jejím přečtení pravděpodobně pocítíte touhu po dalších znalostech v této oblasti. Pak vězte, že stačí zaklepat a brány se vám otevřou...". Než se však tyto brány otevřou, musíte zaplatit členský příspěvek (registrační poplatek 38 **guldenů**; roční příspěvek 331,20 guldenů) a podepsat prohlášení o členství. Jako člen slibujete: "Budu zachovávat v tajnosti všechny spisy, lekce a pojednání, které mi budou zaslány, a budu pečlivě studovat vše, co od Vás obdržím, abych byl krok za krokem připraven na život plný lepšího porozumění a pokroku.

Jan se nakloní dopředu, směrem ke mně. Poslouchá. "Pak přijde první krok v A.M.O.R.C.: Velké zasvěcení, překročení prahu. To je v podstatě přijetí ostatními. Zasvěcením se stáváte buňkou v těle A.M.O.R.C. Podle toho vám domů posílají instrukce nebo monografie. Ty obsahují učení A.M.O.R.C., které **studujete**, nejlépe ve **čtvrtek**, ve své vlastní svatyni, **místnosti, kterou** si přeměníte na esoterickou studovnu. Proč právě čtvrtek? Souvisí to s cykly psychické koncentrace. Ve čtvrtek **je takový** vrchol. A skutečnost, že **téměř** všichni **tehdy** studují v **přísné** izolaci, vytváří mezi členy kosmické pouto. Můžete to cítit. Čtvrtečním večerům se říká sanktusové večery. Monografie, na kterých **se** pracuje, jsou tajné, **protože nečtenáři** stejně nemohou porozumět poselstvím. Zároveň je toto utajení pojistkou proti těm, kteří by chtěli založit **eigencii**".

Monografie, o nichž Jan hovoří, obsahují "mystické nauky a principy, po staletí udržované v tajnosti", pocházející z egyptských mystických společností, předávané templáři. Co tato tajná učení v? Proč tolik lidí na celém světě propadá kouzlu

co společnost A.M.O.R.C. nabízí? Jan se těmto otázkám směje. Pro něj je to jasný závěr: A.M.O.R.C. má pravdu. Pravdu o životě... Rosikrucian si pořádně lokne a

říká: "Díky monografiím z a k o u š í t e vesmírné světlo: Boha, a to prostřednictvím nejrůznějších experimentů. Právě tato vnitřní zkušenost Boha, zkušenost absolutna, je důležitá: je počátkem veškeré moudrosti,

všech věd. Tato zkušenost vám umožní snáze navázat vztah jít střední cestou, nebýt tak extrémní. Ukázalo se mi, že s některými věcmi nemohu nic dělat.

změny, jako je například jaderná hrozba. Díky A.M.O.R.C. jsem s tím spokojenější. Mimochodem, o politice

není vysloven. Přesto je A.M.O.R.C. čistě politickou organizací: na první místo klademe poznání vlastního nitra jako nejdůležitějšího aspektu života a snažíme se, aby si to každý uvědomil. Kdyby každý člověk kladl na první místo studium sebe sama, společnost by vypadala úplně jinak. To je náš politický vklad, i když ne militantní. Žádné postoje nezaujímáme

A.M.O.R.C. například o jaderných raketách. Střední cesta, rezignace. Bývalí členové A.M.O.R.C. většinou vyčítají, že se natolik zabývá sama sebou, že zapomíná na svět. A.M.O.R.C. si vytváří svůj vlastní ohraničený svět s vlastními pravidly, říkají někteří. Tato kritika je někdy ostrá, svědčí o tom např.

z knihy "Rose-Croix, j'accuse". od bývalého ministra spravedlnosti O.R.C.

člen. Svět s vlastními strukturami, s autoritářskými velmistry, s hodnotáři a následovníky: kondenzace společenského postavení, tvrdí bývalí členové. Jeden z bývalých vrcholných členů mi důvěrně sdělil : "místní hierarchii tvoří především ředitelé firem.

Lidé, kteří už nemohou jít výš a uvízli ve společenském s y s t é m u . Kteří se dívají dovnitř

A.M.O.R.C. cesta ven: výtah na vyšší úroveň. To může

Nabídka společnosti A.M.O.R.C.. S rozvahou a nesporným vedením se tam mohou dostat. Mimochodem, v A.M.O.R.C. platí nepsané pravidlo zejména pro tyto hodnotáře: "ujistěte se, že ideály pod-

udržujte si vysoký profil a dělejte si, co se vám z l í b í. Jan, sám jeden z nejvyšších členů, to tvrdošjně popírá: "A.M.O.R.C. je vnitřní síla. Děláme věci, které ostatním připadají jako zázrak. To, co se v A.M.O.R.C. učí, je **zásadní**. Učíme se o historii lidstva.

Skutečné dějiny lidstva? Bývalá velmistryně "holandsky mluvící jurisdikce" v brožuře trochu napovídá: "Ačkoli nejsme náboženství, řád vysvětluje, jak mohlo dojít k neposkvrněnému početí Marie, jaké bylo Ježíšovo poslání, jak byl vzkříšen v chrámech Esejů. Rosikruciani učí, že Ježíš Kristus byl vychován v tehdejších mystických školách, které vznikly v Egyptě, Izraeli a Indii. Že se měl stát velkým vůdcem lidstva a že byl zasvěcen v Egyptě a v dalších zemích, aby mohl splnit své velké poslání... .. Řád ukazuje Ježíše takového, jaký byl: Božího Syna, mystika, jaký už na zemi dost možná nikdy nebude, dokud nebude naplněno jeho poslání zde na zemi. Učí, jak byl Ježíš reinkarnací Zoroastra a že všichni učedníci byli žáky téže tajné školy, v níž byl vychován i Ježíš. "Esejci".

Nový náklad alkoholu. Zvláštní atmosféra: zatímco my se krvelačně bavíme o tajemstvích života, několik pravidelných zákazníků ca- fé zpívá pijácké písně. Za chvíli bude karneval. Postupně se dostáváme k nicméně kontroverznímu učení rosikrucianské organizace. Jan je čím dál podezřívavější: váží slova. Koneckonců, tajemství nejsou pro "profánní" uši.... 'V chrámových stupních se vyučuje magnetizační medicína. Léčení vkládáním rukou atd. Později se přechází k čistě mentální medicíně, tedy k léčení pouze prostřednictvím mysli. Dalším důležitým aspektem je zdokonalování schopnosti vizualizace: vytvoříte si obraz člověka, můžete si ho mentálně promítnout a zhmotnit na dálku. Pouze prostřednictvím mentální síly. Jinými slovy, učíte se síle magie. Učíte se také chránit se před zlem, před osobami nebo věcmi, které vám chtějí ublížit. Děláte to tak, že kolem sebe vytváříte mentální kruhy. Naučíte se, jak žijí rostliny. Prožíváte rostlinné emoce. Všimnete si, jak jablko pláče, když ho loupete. Naučíte se, jak můžete vystoupit ze svého těla a pak navázat hon- terní kontakty na míle daleko. Naučíte se, jak směřovat své myšlenky k lidem a jak je případně můžete duševně ovlivnit. Ale pozor, nesmíš toho zneužívat!

Řekl toho Jan příliš mnoho? Nepochybně. Podívá se na mě poněkud znepokojeně a zašeptá: "Nezmiňuj moje jméno". To jsem tušil už předem. **Zřejmě** aby vykompenzoval utajení své identity, najednou říká, že učení je někdy zneužíváno: "Znám například jednu ženu v A.M.O.R.C., která vyhrožovala, že vystoupí ze svého těla, aby se přišla podívat, co dělá její dcera v tanečních." "A co dělá její dcera v tanečních?" ptám se. Takové fantastické příběhy mi byly vyprávěny

vyprávěli také bývalí členové. Těmto bývalým členům však nejvíce ležela na srdci skutečnost, že stoupenci A.M.O.R.C. jsou manipulováni ve svém náboženském přesvědčení: "na začátku jim bylo řečeno: A.M.A.R.: "Bůh nebo Buddha, na tom nezáleží, hlavně že věříš v nějaké božstvo. Později se božstvo změní v neidentifikovatelnou vesmírnou sílu, ve "Vše". V devátém stupni je toto tvrzení také smeteno pod stůl: nic takového jako neidentifikovatelná kosmická síla neexistuje: bůh jsi ty sám."³

Rei'ncarnation

Už z Van Drenthem-Soesmanových slov, konkrétně z těch, kde mluvil o Ježíši, bylo jasné, že rosikruciani pevně věří v reinkarnaci. Reinkarnace je prokazatelná na základě vlastní zkušenosti, v y s v ě t l o v a l bývalý velmistr: "aplikujeme zde vesmírný zákon, jako je gravitace, a ať už nám vadí, že věc nepadá nahoru při normálním pádu, nebo ne, je to pro nás nepřijemné.

ať už jsou okolnosti jakékoliv, zákon existuje a my se jím musíme řídit. Pokud by mi lidé namítali, jak je možné, že je dnes na Zemi mnohem více lidí než třeba v době potopy nebo po ní, pak bych vás požádal, abyste vzali v úvahu, že kdysi existovaly i ztracené kontinenty, jako Atlantida a Lemurie. Postačí mi, když poukážu na následující místa v Bibli, kde je téma reinkarnace zmíněno.

m l u v e n é : Mat 11,10-14; Mat 17,10-13; Mat 16,13-14; a

Marek 6, 14-15. Zda se tyto citované biblické texty skutečně zabývají reinkarnací, ponechám raději na biblických exegetech. **Podle mého názoru** jsou tyto texty spíše otevřené výkladu. Přímý odkaz mi uniká, nízkou nad zemí, jak jsem ^{am!}.

Jan je také přesvědčen o existenci reinkarnace: "Pevně věřím v reinkarnaci. Její existenci jsem jasně zažil. Nejprve jsem si začal rozumově vysvětlovat věci, které jsem si nedokázal vysvětlit. Těmto věcem poskytla teorie reinkarnace přijatelné vysvětlení. Navíc jsem díky o- fferencím a experimentům založeným na monografiích získal zkušenosti s reinkarnací. Takže pro mě je to vymyšlená věc. Například mám velký vztah k Egyptu. Dříve jsem tam byl písařem a zatím se z toho učím. Písařskou zkušenost mám velmi často. Je tu také návaznost na fyzický vzhled. Určité rysy obličejů jsou vždy velmi podobné, jako u bratrů. A to je také normální: mysl hledá přízpusobené tělo. A protože mysl je kontinuální...

K "zákonu reinkarnace" je připojen "zákon kompenzace".

přiloženy. A jistě je v tom fatalistický závan. Van Drenthem-Soesman: "Své zdraví nebo nemoc, dobré nebo špatné poměry, bohatství nebo chudobu, šťastný nebo nešťastný manželský život jsme si "zasloužili". Bez jediné výjimky si životem neseme těžké břemeno zrozené z předchozích inkarnací a z inkarnace, v níž se nacházíme. A co hladovějící v Africe? přemýšlím.

"Svolání", čtrnáctidenní setkání rozenkruciánů, které se koná jednou za dva týdny.

odehrávající se na půdě budovy, skončila. Jeden po druhém přicházejí rosikruciani. "Tak jaké

to bylo?" ptá se Jan.

"No, o nic jste nepřišel. Bylo tam docela dost potíží s hudbou," směje se jedna žena. Nápadně mrkne na svého kolegu a něco mu pošeptá do ucha. Nějaký interní vtip? Nebo tajný jazyk?

"Ano, hodně pracujeme s hudbou," vysvětluje Jan s úsměvem, "s kosmickou hudbou. Ale najednou se ukázalo, že na kazetě je kousek Michaela Jacksona nebo něčeho takového: rituály úplně zmatené, víte. Zasměje se. Ostatní se také smějí.

Kosmické světlo

"Ve všech zemích tohoto světa, jako by šlo o druhou renesanci, pracuje Řád na tom, aby přivedl lidstvo k velkému vesmírnému světlu, které tu bylo vždy od Stvoření, ale které člověk nechtěl přijmout, protože byl klamán."⁶ Křížník Růže formuluje důvod existence A.M.O.R.C. následovně: "smysl spočívá v symbolice růžového kříže. Kříž galvanizuje lidské tělo, zatímco duše, symbolizovaná jedinou růží uprostřed, musí během své životní cesty získat zkušenosti s vesmírnými zákony." V tomto případě se jedná o kříž, který je symbolem růže.

K dosažení tohoto cíle má společnost A.M.O.R.C. pevnou strukturu.

k dispozici. Administrativně je řád rozdělen do tzv. "jurisdikcí", z nichž každá zahrnuje vlastní jazykovou oblast. Hranice jednotlivých států přitom nehrají žádnou roli. V San José sídlí Nejvyšší velká lóže. Každá jurisdikce je řízena Velkou lóží, která pak zahrnuje Lo- ges (minimálně 150 členů), Kapituly (minimálně 40 členů) a Pronaosy (minimálně 30 členů). Jan: "Vedoucí Velkých lóží, nazývaní velmistři, jsou voleni na doživotí Nejvyšším výborem v San José, kterému předsedá Imperátor. Velmistrem francouzsky mluvící jurisdikce je Christian Bernard. Pro nizozemsky mluvící jurisdikci je jím v současnosti Irène Beuse- kamp-Fabert a je jím od roku 1983. Předtím byli postupně jmenováni Jan Koopman v roce 1939 a van Drenthem-Soesman v roce 1967.

jmenován velmistrem"⁷. Pro Evropu pak existuje další **nejvyšší** legát. Tím je **Raymond Bernard**, otec velmistra francouzsky mluvící jurisdikce. Pro místní mistry lóží, kapitul a pronaosů platí jiné normy: jsou voleni pouze na dobu jednoho roku. Tímto způsobem se brání idealizaci osoby. Koneckonců mistr má **poměrně velkou** prestiž: vede obřady a podává vysvětlení. **Jeden rok obvykle** nestačí k tomu, aby si získal následovníky. Kromě toho jsou během čtrnáctidenních setkání nebo konvokací často **přítomni** delegáti, funkcionáři Velké lóže, kteří dohlížejí na průběh jednání. Zda si pak členové nezačnou idealizovat velmistra nebo imperátora? Jan příkvyuje: "To je možné, stává se to. Ale taková věc není na škodu, protože velmistři jsou kompetentní. Kromě toho tak velká organizace, jako je např. Společnost A.M.O.R.C. potřebuje efektivní vedení a kontinuita je zde rozhodně v pořádku.

Ve Francii má A.M.O.R.C. přibližně 160 000 členů. Řád je navíc údajně pevně zakotven v politických organizacích. Podle G. Buissona, oficiálního svolavatele řádu ve Francii, jsou vládní instituce některých zemí, zejména v černé Africe, kvazi-vlastnictvím A.M.O.R.C.". V Belgii se věci zatím nevyvíjejí tak dobře. Řád tam má sedm set stoupenců, přehledně rozdělených mezi Flandry a Valonsko. "**Počet členů roste** každým dnem," libuje si Jan. Tito členové jsou **pomalou** vedeni ke Kosmickému světlu prostřednictvím přípravných stupňů, devíti **chrámových** stupňů a vyšších stupňů, které jsou pokud možno ještě více utajovány. Od devátého chrámového stupně poskytuje řád nové impulsy. **Protože: "po devíti chrámových stupních** nastává prázdnota: všechno už jste viděli a čtrnáctidenní konventy přinášejí jen málo nebo nic **nového**. Proto A.M.O.R.C. poskytuje nové ka- dery, aby vzniklou prázdnotu zaplnil." A.M.O.R.C. se tak stává členem řádu.

Tyto vyšší esoterické cesty vedou přes vysoce tajné řády a **rytířské řády**. Přípravy byly provedeny. **Nyní se můžete stát rytířem** "Ordre Renové du Temple", "Ordre Kabbalistique de la Rose-Croix d'Or", "Ordre Martiniste Traditionnel".... Cesta do nebes...

Loučím se s Janem a jeho kolegy rosikruciani. "Kdyby tě to **zajímalo, víš, kde nás můžeš kontaktovat,**" navrhuje někdo. 'Vlastně jsem chtěl jen informace,' opakuji. Jan příkvyne.

Znovu **prší**. A jak! Mohl bych projít **mezi kapkami** deště s **nějakým kouzlem?** Cestou domů se mi najednou něco vybaví: jeden **rosikrucian mluvil o martinistickém řádu, v němž je**

"super-Rozenkruisers" sedadlo. Mluvil -virtuálně- o vlastnických praktikách, o "pravém náboženství". 'Křesťanská víra je založena na lži,' upřesnil, 'jsou mezi námi taci, kteří odhalili pravou identitu a tajemství Ježíše Krista'. Martinisté?

Božská substance

"Pro vědy o člověku je zapotřebí intelekt, nikoli duše, ale pro skutečné a božské vědy intelekt zapotřebí není. Proto žádné dvě věci nemohou být protikladnější než pravda a svět. - Louis Claude de Saint-Martin".

Zakladatelem martinismu byl Louis Claude de Saint-Martin, známý také a hlavně pod pseudonymem "Neznámý filosof". Pod tímto jménem publikoval většinu svých tezí vycházejících z křesťanské mystiky. Prostřednictvím martinismu se učíme, jak se osvobodit z pozemských pout a jak konečně usednout před tvář Boha, Jediného, AL. To je úkol každého martinisty, bojovníka proti Zlu, proti Knížeti temnot.

Martinismus se objevil v době, která se vyznačovala rozumem, rozumem. Francie byla pod vlivem hrozícího nového věku: pád Ancien Régime byl blízko a revoluce nad ní visela jako Damoklův meč. Zdánlivě jako protiklad "osvícených myslitelů", jako byli Rousseau a Voltaire, vznikaly ve Francii i v jiných zemích mystické školy jako houby po dešti. Louis Claude de Saint-Martin, narozený 18. ledna 1743 katolickým šlechtickým rodičům, získal mystické zasvěcení v jedné z těchto škol. V roce 1767 se de Saint-Martin seznámil s donem Martinezem de Pasqually de la Tour, španělským nebo portugalským šlechticem a rosikrucianem, který předtím založil "Ordre des Elus Cohens"⁰. De Saint-Martin se stal členem tohoto řádu. Tato tajná společnost se zabývala studiem okultních věd, kabbalou, kterou pokřesťanštil sám de Pasqually, a čarodějnictvím (u). Všechny tyto podivné aktivity měly hluboce křesťanský nádech, což částečně vysvětluje úspěch řádu ve vyšších aristokratických kruzích. Martinez de Pasqually (1727-1774) tvrdil, že člověk je nositelem božské substance. Úkolem martinizismu (tak se později hnutí Martineze de Pasquallyho nazývalo) bylo tuto božskou substanci znovu objevit, a by člověk po řadě reinkarnací mohl opět zaujmout své místo vedle BOHA. Martinizismus je protkán čarodějnictvím.

Po smrti Martineze de Pasqually v roce 1774 se jeho nejzmatenější žák Louis Claude de Saint-Martin vydal vlastní cestou a zanechal světu dikci - protiklad materialistického evolucionismu -, která je dnes známá jako martinismus. Ve skutečnosti de Saint-Martin zásady martinismu skrz naskrz pokřesťanštil. Martinismus se rovná reinterpretaci 'ij- zvonu.

Rosikruciani A.M.O.R.C., kteří jsou pokročilí ve studiu, se mohou připojit k řadám dnešních martinistů. Jejich cílem není zachránit svět, ale spíše lidstvo. Poskytují odpovědi na hluboké otázky typu: proč žijeme, kdo jsme, co děláme na zemi? Možná bych se měl obrátit na tyto "rytíře vnitřního osvětlení", abych poznal tajemství obklopující Ježíše Krista. Jsem zvědavý.

Knihla člověka

Sobotní večer v březnu. Svižný vítr mě tlačí směrem k vesnické tržnici. Nebesa se naštěstí rozhodla na chvíli přestat chrlit březnové přeháňky. Tentokrát se na místě konání neobjevím promočený. Přesto jsem vyfoukaný.

V podkroví komplexu banketové haly se lidé baví: pijí a tančí. Dříve toho dne účastníci zažili novoroční rituál společnosti A.M.O.R.C.

"První úpněk ve znamení berana je pro nás předzvěstí nového roku," říká můj kontakt, "který se obvykle shoduje se začátkem jara. Tlukot La Bambas a lepkavé zpomalení se plynule střídají. To je exotická stránka novoročních oslav. To je v pořádku, jednou za čas potřebujeme **ochutnat** radosti života. **Martinista** se zatváří i vzdáleně omluvně a hned dodá: "Já nerad tancuju. Takže si můžeme povídat.

V zadní části je stíněná místnost vhodná pro konverzaci. Ačkoli nízký strop je kvůli tupým, zkrasleným basům nevýrazný.

sedíme tu relativně tiše. Martinista zapůsobí. Nejen neustálé odkazy na nejrůznější esoterické a okultní skupiny v průběhu staletí prozrazují, že je v něm mystik. Je to i ve vzhledu: skelný, ale pronikavý pohled uprostřed černých polodlouhých kudrnatých vlasů a dutých vousů mu dodává "moudrý" image.

Najednou se místnůstkou rozlehne další La Bamba. Martinista rytmicky ťuká pivní kartou do stolu. 'O vnitřním světě martinistického řádu vlastně nesmím nic říkat. Jsem vázán přísahou mlčenlivosti. Posunu si židli blíž. 'Člověka postavila na zem ,Nejvyšší moudrost', říkejme jí Bůh, Buddha nebo kdokoli jiný, na znamení své spravedlnosti a moci omezit zlo a přinést mír do universum. Zlo představoval Kníže temnot, padlý anděl, který byl přesvědčen, že může získat stejnou moc jako Bůh. (...) Člověk byl tehdy mocný: patřil ke svatému rodu, protože mu Bůh dal kus svého božství. Snad nejsrozumitelnější je obraz moře-Bůh a člověk-kapka v moři. Na počátku byl člověk hermafrodit a nesmrtný. Dostal krunýř, aby se chránil před světskými věcmi na zemi. Tato schránka nebyla pod vlivem zákonů zániku. Hi- litní rasa disponovala nesmírným věděním. Znala všechny vědy, všechny duchovní a okultní skutečnosti. Všechny tyto znalosti byly obsaženy v "Knize člověka", která se skládala z deseti stran. Těchto deset stránek tvoří podstatný celek. Svatý člověk měl schopnost zpracovat těchto deset stránek jediným pohledem. To mu umožňovalo plnit jeho skutečný úkol: vytvářet řád v nepořádku nově stvořeného světa.

Martinistova slova mi stále zní v uších - mozek, v přilehlém tanečním sále se ozve Rock around the Clock. Ostrý kontrast. Martinista sebezjistě sáhne po sklenici červeného vína. Pomalu otáčí sklenici a zamyšleně ochutnává. Přikývne. Objevil snad novou pravdu?

Jako by mi četl myšlenky, pokračoval: "Někdo se mě před hodinou zeptal, jestli bych mu mohl předpovědět, co je v jeho tašce za kávovou sedlinu. Řekl jsem tehdy: ano, skutečně, tohle vidím: buď budete potřebovat nový sáček, nebo budete muset vyprat tenhle.

"Kniha člověka"? "Vypráví o tom, jak byl stvořen vesmír. Kniha vysvětluje dualitu, dvojí povahu, která charakterizuje a vede dnešního člověka. Dualita přišla s pádem člověka. Vždyť byl sveden knížetem temnot, padlým a-

gel. V důsledku tohoto pádu získal člověk hmotné, pomíjivé tělo. Od té doby podléhá pocitům, které ho trápí a ničí. Kniha učí, jak tyto pocity zvládat a usměrňovat. (... .) Další stránka se zabývá principem jednoty. Ten zahrnuje náboženství a uctívání Boha. Princip jednoty je jako ústřední paměť lidstva, uzamčená v každém z nás. Vědci ji nazývají geny. Je však mnohem víc než čistě materiální, je duchovní. Moudrost můžete přivolat prováděním určitých rituálů.

Princip jednoty obsahuje božskou substanci, která je přítomna v každém z nás. (...) Kniha se zabývá také zákony, pravidly života na zemi a právy například panovníka, hlavy státu, soudce, zkrátka všemi světskými právy a povinnostmi. Martinismus vás také poučí o vzniku fyzické lidské bytosti v lůně ženy. Máte-li tyto znalosti, můžete se uvést do takového stavu, aby bylo příjemné se narodit. Můžete odstranit porodní trauma. Můžete používat určité rituály, abyste přitáhli duši, která vám nejlépe vyhovuje. Například významní učenci nebo umělci se mohou reinkarnovat.

Martinista pod ním zůstává ledově klidný. Krátce se napije vína a najednou se tváří velmi vážně. "Podívejte," řekne, "nejdůležitější je přece integrace všech těch znalostí. Bez celkového pochopení se člověk odkloní od pravdy a upadne do modlářství. To je slabina dnešní vědy. To je příčinou existence jaderných raket a atomové bomby. Rozumíte tomu? Proto se martini- desátníci věnují studiu "Knihy člověka". To ovšem nelze udělat za jediný život: tělo umírá.

Duše však zůstává naživu a člověk se znovu narodí v reinkarnaci příznivé pro rozvoj. K tomu dochází každých 144 let. Velcí mistři, Ježíš, Buddha, se čas od času přetělují, aby vedli a řídili svět. Mezi reinkarnacemi se duše nachází v astrální sféře a čeká na příznivou reinkarnaci. Spiritualisté hovoří o "spoutaných duších"! Musíte tedy zasvětit svůj život studiu pravd. Martinistická sezení učí, jak vstoupit do stavu osvětlení pomocí určitých rituálů a meditačních technik. Vidíte a cítíte kolem sebe světlo. To je znamení, že pronikáte k pravdě. Aby to bylo možné, oblékáme se do bílého županu a nosíme masku. Bílý plášť odkazuje na naše duchovní předchůdce, rytíře chrámového řádu, a na neznámého filosofa. Masku si oblékáme, abychom se zbavili své smrtelné masky, své personality. V každé reinkarnaci musíte dosáhnout mistrovství.

Teprve pak získáte přístup k pravému světlu, k...

alchymistické zlato. Neboť solfor, první stupeň martinismu, rtuť, druhý stupeň, a **sůl**, třetí stupeň, dohromady tvoří zlato, čtvrtý a nejvyšší stupeň. Pak jsi Mistr, Inconnu (Neznámý).

Martinisté se nyní chtějí bavit dál. Za tónů pomalé hudby šedesátých let opouštím silvestrovský večírek rosikruciánů. Venku na ulici fouká vítr. V hospodě o kousek dál sleduji, jak se udržuje tradice tarzana. Kdosi k radosti návštěvníků hospody mává na lustr. Jen hostinská rozzlobeně gestikuluje.

Okultní struktury

Martinisté a martinisté: záhadné postavy. Takových okultních skupin je mnoho. Zrovna **nedávno** vznikl "Ordre des Chevaliers Martinistes", který založili bývalí členové skupiny.

A.M.O.R.C. a její martinistický řád "Ordre Martiniste Traditionnel" (OMT). OMT **musel vzniknout kolem roku 1932** z iniciativy **Victora-Emila** Micheleta, muže, **kteří stál na vrcholu** nikterak tajných memfidsko-misraimských lóží. A **tím se kruh zřejmě uzavřel.** **Jeden z adeptů Memphis-Misraimu (MM) mi řekl:** "Spencer Lewis byl **tehdy vedením MM pověřen**, aby založil A.M.O.R.C.. MM je třeba považovat za **jakousi dozorčí organizaci.** Naši lidé pomáhají novým esoterickým a **okultním hnutím například s vývojem jejich obřadů.** Mnozí vrcholní členové A.M.O.R.C. a OMT jsou členy MM.

Utajení stoupá **vzhůru. Zároveň** mám pocit, že skutečně pronikám do jádra okultního světa. Memphis-Misraimské lóže **poskytují dokonalý rámec, v němž vznikají esoterická a okultní hnutí.** Poskytují **"rytíře vnitřního osvětlení". Začíná to vypadat, že mé putování po esoterických stezkách rosenkruciánů a martinistů přináší ovoce.** Hledání **současných rytířů může nyní definitivně začít.**

Obřady

A.M. - V pořádku a k pořádku, bratři. **J**(Lidé poslechnou). A.M. - Mně to náleží, bratři, podle znamení. a kontrasi gnálem a pod ochranou Mezinárodní nejvyšší rady Východního zednářského řádu starobylého a primitivního obřadu Memphis-Misraim, ve jménu Jeho Velkého Hierofanta a Jeho Svrchované svatyně pro... a za jeho ne-

dělení, napadá mě prohlásit, že mystické uzavřené

ke práce vznešeného senátu a rady pracující na Zénithu. na 66 stupních obřadu. Přisáhejme všichni, že průběh našich prací zachováme v tajnosti. Všichni - (zvednutá ruka) Přisáháme. A.M. - Zasedání je zrušeno. Aby se učedníci Páně mohli v klidu odebrat na odpočinek.

Tím končí zasvěcení do 66. stupně řádu Memphis-Misraim. Takto zasvěcený muž se ihned stává "Patriarche Grand Consécrateur" řádu. MM čítá nejméně 97 ^{stupňů}. Tituly náležející k těmto stupňům sahají například od "rytíře řádu" až po "rytíře řádu". Chrámu" (20. stupeň) nad "Knížetem světla" (42. stupeň), aby "Souverain Pontife Grand Hiérophante du Rite" (97. stupeň) 22q

Velké tajemství

K "rytířům", "knížatům", "patriarchům" a mnoha dalším z Mein-fis-Misraimu je velmi obtížné se přiblížit. Měl jsem štěstí? Pokud se vydáte do okultního světa, dříve či později na jednoho nebo více stoupců MM ^{narazíte}. Moje zkušenost to potvrzuje: schůzka Řádu sahá opravdu daleko.

V Belgii má řád asi 200 věrných stoupců, kteří jsou rozmístěni po celé zemi.

pět lóží. MM má pobočky téměř v celém západním světě a také v mnoha zemích Latinské Ameriky. Je MM superstruktura?

Těžko rozeznatelné. V širokých zednářských kruzích je řád považován za outsidera, za "podivné Cagliostrovy chlapce". Tento tajemný Ital z osmnáctého století by, údajně prošel zasvěcením v Egyptě, a tak se starověké moudrosti staroegyptských mysteriózních škol.

začlenit do stávajících zednářských kruhů. Založil své eigenové lóže, z nichž teprve mnohem později a po nejrůznějších fúzích vznikl Memfidsko-misraimský řád (1880).

Podivná postava, ten Cagliostro. Dobrodruh, poutník. Zbohatl na šarlatánství, na omlazujících lécích, s výrobou zlata. Byl přijat s poctami a nadšením ve vznešených a bohatých zemích.

obdržené soudní kruhy. v roce 1795 zemřel ve vězení poté, co byl držen v Řím za praktikování svobodného zednářství. Pro jedny byl Cagliostro jen chytrý podvodník, pro jiné génius, muž, který znal tajemství života. Tajemství života: tím se samozřejmě zabývají i dnešní adepti MM. V rámci řádu vznikají nejrůznější uskupení, která se zajímají o věci jako reinkarnace, parapsychologie, magie,..... Časem mohou tyto skupiny vytvořit vlastní le-
nepočitatelný. A.M.O.R.C. by tak vznikla. Takto
Martinistická a martinistická hnutí

spatřily denní světlo. Nejpodivuhodnější skupinou ze všech je však bezpochyby "Prieuré de Sion". Rytíři ze Sionu říkají mít velké tajemství, vědomosti, které v krátkodobém horizontu celý svět se může změnit!"²

Mnozí se pokoušeli kontaktovat "Prieuré", ale jen málo z nich.

uspěly. Rytíři si udržovali o d s t u p. Překročil jsem své světla na pět lidí, kteří patří k okultnímu světu. Všichni hlasitě a jasně prohlašovali, že Rytíři Sionu působit na okraji Memfis-Misraimu nebo martinistických řádů, které z něj vzešly. Všichni říkali, že se mi nikdy nepodaří navázat kontakt s "kněžnou" a že pokud to "kněžna" uzná za vhodné, učiní oznámení sama. Měl jsem to brát vážně? Zdálo se mi to všechno dost přitažené za vlasy. Ale okultní tradice, v tomto případě spojené s rytířským ideálem, měly a mají na spoustu lidí obrovský vliv. Rosikruciani, martinisté, martinisté, Memfis-Misraim-adepti a nyní rytíři Sion: dávají odpovědi na životní otázky, které si lidé kladou. O tom, zda jsou tyto odpovědi smysluplné a zda obsahují "pravdu", musí každý rozhodnout sám. Možná jsem příliš málo duchovní a příliš materialistický. Musím se přiznat: nemám rád tajemství. Zvláště když se ukáže, že jsou -jako je tomu například v případě A.M.O.R.C.- složena z naprosto neověřitelných a někdy i směšných závěrů. Ale "Rytíři ze Sionu" ve mně vzbudili pozornost. Jak mi však bylo předpovězeno, nedostal jsem se s nimi do kontaktu. Tajnůstkářství se zdálo být jejich tajnou zbraní. Příběh, který ti rytíři šířili, byl fantastický, nepředstavitelný. Svá tvrzení posílali do světa spolu se zpravodajskými filmy BBC. Ale nejzvláštější bylo, že se tvrzení sionských rytířů znovu objeví v pozdější fázi tohoto příběhu -úplně jinou cestou-.

Král-kněz

Když farář Bérenger Saunier prováděl v roce 1891 restaurátorské práce ve svém kostele v jihofrancouzském městě Rennes-le-Château, objevil v jednom ze sloupů podpírajících oltářní kámen staré pergameny. Od té chvíle se z chudého faráře stal bohatý muž. Muži jako arcivévoda Johann von Habsburg mu prý osobně nasypali značné sumy peněz. Saunier totiž objevil ge- hem, který by, kdyby se o něm všeobecně vědělo, otřásl základy společnosti. Dva z těchto pergamenů obsahovaly rodokmeny. Nikdy nebyly zveřejněny.

Tento příběh popsal v roce 1967 francouzský autor Gerard 34

de Sède", který tehdy spolupracoval s jistým Pierrem PlantardemZ5 lidé byli de Sédovou knihou zaujati. Nejenže se mnozí

jit po pokladech, také šváb věnoval tajemství f hledat amelijk occult - stiskněte velkou pozornost. tlačítka

rytířského řádu zvaného "Prieuré de Sion" s podřízenými. "Journal Officiel" ²⁶ sta- tel: 'Chevalerie d'Institution et Règles Catholiques, d'Union Indé-

pendante et Traditionnaliste", zkráceně CIRCUIT. Jedním ze zakladatelů byl tehdy Pierre Plantard, který později získal nejvyšší titul "Nauton- nier". Prostřednictvím interního časopisu "Prieuré" -CIR- CUIT-, který byl zřejmě příležitostně předhazován širší veřejnosti,

byly obhajovány velmi úderné teze. Ty se vždy týkaly, ať už

zdaleka nebo zblízka, tajemných pergamenů, které objevil

Banniere. CIRCUIT informoval stále se rozrůstající skupinu zájemců že "Prieuré" není nová organizace, ale existuje již po staletí

a založil ji Godfrey z Bouillonu (asi 1060-1100) na ochranu "královské rodiny". CIRCUIT také uvedl, že tato "královská

dynastie" byla spřízněna s Mero- vingy dynastií, která v letech 430-

751 toužila po franské říši a byla odstavena Karolingy. Vévoda z

Lot- haringenu Godfrey z Bouillonu, animátor první křížové

výpravy, byl údajně potomkem této merovejské dynastie. Po dobytí Jeruzaléma v roce 1099 získal vévoda - tak praví "Prieuré" - konečně

své právoplatné království. Přesto se Bohem smažený nikdy nestal

KORRgem. Tento titul získal jeho bratr po Godfriedově smrti v roce

1100. Plantard -který se rovněž považoval za potomka Merovejců- a

jeho tajemní rytíři tajně pracovali na velkolepém plánu: merovejská

dynastie měla být obnovena, usednout na franský trůn a dokonce

vládnout jakýmsi sjednoceným státům EurOpy! Nový panovník měl

byť "knězem-králem",

muž, který by mohl mít náboženskou i politickou autoritu.

vlastnit. Tato teokratická forma státu je snem mnoha okultních a

esoterických skupin.

Podivná vysvětlení a nepravděpodobné cíle rytířů "Prieuré de

Sion" se trefují do černého. Proč byl tento merovejský rod

najednou tak důležitý? Odkud by nový panovník čerpal svou

náboženskou autoritu? Tyto otázky si kladl i doOR novinář BBC

Henry Lincoln a dva jeho kolegové. Po pečlivém historickém studiu,

rozařené vyklady a po kontaktech s rytíři "Prieuré",

disten je následující příběh. "Svatý grál", ke kterému Prieu-

ré dokumenty se rády odvolávají, nebyl nikdo jiný než "Sang Ro-yaal" (San Grael, Sang Royal), královská krev, totiž krev Ježíše Krista: Kristus byl nástupcem královské židovské dynastie a podle jména králem Židů. Oženil se s Marií Magdalenou a měl děti. Marie Magdaléna uprchla spolu s své děti do jižní Francie a provdala je do Vizigótská knížata. Jejich potomci pak později navázali pokrevní vztahy s Merovejci. Merovejská dynastie nezankla, když se v osmém století ujali moci Karolinci, ale pokračovala v tajnosti a čekala na novou příležitost. Na konci 11. století se konečně objevil nový merovejský panovník: Godfrey z Bouillon. Kdo by od nynějška měl pokrevní příbuzné střežené velmi mocná společnost "Prieuré de Sion".

Tajemství, které do Orsaunière, farář z Rennes-le-Château, byl objeven, z čeho by tedy bylo, že Ježíš Kristus, syn krále David, měl potomka, který existuje dodnes. Toto potomstvo z čeho pokračovalo v průběhu staletí prostřednictvím dynastie Merovingů. Starobylé pergameny ve sloupu oltáře by poskytly důkaz valt tohoto božského původu. Proto by nový vládce, budoucí "kněz-král" mohl být také nábožensky legitimizován. A jak! Tento ohromující důkaz, podle anglického je nyní v rukou "Prieuré de Sion". Příběh je sice fascinující, gesugge-ale velmi hypotetický, reed by the knights of the 'f rieuré', has -so I have been able to com- má obrovský vliv v esoterických a okultních kruzích. Ačkoli chybí konkrétní důkazy, mnozí rosikruciani, martinisté a Memms Misraim-adepte v něm. Někteří z nich

na cestě k tomu, aby se jednoho dne stal potomkem Ježíše Krista- na evropský trůn. Silenství? "Prieuré", takže...

Pozoruhodné je, že mnoho bývalých velmistřů jak se o nich dozvěděli rytíři, zdobí také seznam významných rosikrucianů A.M.O.R.C. Kromě toho se třináct nejvyšších hodností "Prieuré" jednoznačně nazývá "Der-ten Rosicrucians". Již jsem poukázal na to, že podle svědků lze "Prieuré" nalézt v kruzích úzce spjatých s těmito

esoterickými společnostmi. VaR odtud možná dvojí pojmenování lidí, jako jsou Leonardo da Vinci, Robert Fludd, Robert Boyle, Isaac Newton, Victor Hugo, Claude Debussy, Jean Cocteau. Mnozí neoplatonici a další příběhy. Kdo je Kdo by měl být potomek rodu vychovávat jako "kněz-krále"? Kdo je Kdo by měl být v době rovings a tedy ChriStUS? Jsou někteří, kteří jsou Me- například

tituly, tvrdí se. Je tu Pierre Plantard, vůdce "Prieuré". Angličtí badatelé však také a především smekají klobouk před prestiží současné hlavy habsburského rodu, Oty Habsburského. Který by byl prostřednictvím svých předků obdařen z 11 "božskou krví". To by bylo něco: po tolika letech další Habsburk na trůně. Když byl Ottův otec v roce 1918 donucen abdikovat na rakouský trůn, zdálo se, že císařská a královská hra Habsburků definitivně skončila. Nyní se šéfovi habsbursko-lotrinského rodu náhle dostává podpory z nečekaných stran. Že by arcivévoda - titul, který mu byl Rakouskem postoupen - skutečně choval ambice stát se jednoho dne králem či císařem Evropy? Byl by si vědom merovejské a božské krve, která mu podle některých koluje v žilách? To vše se zdá být přitažené za vlasy a nepravděpodobné. "Ale," uzavírají angličtí badatelé, "politické systémy a ideologie, které se na počátku tohoto století zdály být takovým příslibem, všechny více či méně zkrachovaly. Cpmunismus, socialismus, fašismus, kapitalismus a západní demokracie porušily své sliby, zklamaly své přívržence a nenaplnily sny, které vyvolávaly. Politici svou malicherností, nedostatkem nadhledu a zneužíváním moci už nevyvolávají důvěru, ale neloajalitu. Na Západě roste cynismus, nespokojenost a zklamání. Duchovní napětí, úzkost a zoufalství jsou stále častější. Zároveň roste potřeba smysluplné existence, potřeba citového uspokojení, potřeba dát životu duchovní smysl, potřeba něčeho, v co člověk může skutečně věřit. Obnovuje se potřeba něčeho posvátného, což vede k oživení náboženství. Příkladem toho jsou četné sekty a kultury a vzestup fundamentalistů ve Spojených státech. Roste také potřeba opravdového "vůdce"; ne vůdce, ale moudré, sympatické duchovní osobnosti, "kněze-krále", kterému může lidstvo důvěřovat. Naše civilizace se nasytila materiálními věcmi, zatímco objevila hlubší hlad. Nyní obrací svůj pohled jinam, aby uspokojila své emocionální, psychologické a duchovní potřeby."²

Později uvidíme, jak na některé aspekty výše uvedených úvah reagují méně esoteričtí rytíři. Ve zcela jiném, mnohem méně okultním kontextu zjistíme, že některé závěry nejsou tak absurdní, jak se zdají. Jisté je jedno: v zákulisí některých současných rytířských řádů se něco děje. Zůstaňme však zatím v okultních kruzích. Koneckonců pro mnohé je rytířství a

esoterika ruku v ruce. Někdo mi řekl: "to, že jdou spolu, je tradice, která existuje od středověku a kterou se katolická církev stále nudí. Stačí se podívat na Templáři...

2. Rytíři noci

Hrabě Saint-Germain

Kardinál de Rohan (1734-1803) byl mužem své doby. Doba záhad, zcela vymyšlených nebo opředěných polopravdami. Kardinál toho hodně slyšel a hodně zažil. Jeho nepřilíš budovatelský životní styl ho nejednou dostal do problémů. Dokonce upadl v nemilost u královny Marie Antoinetty, kterou si pak chtěl udobřit tím, že Jejímu Veličenstvu daroval velmi drahý náhrdelník. Tento plán by se možná podařil, nebýt toho, že kardinál kvůli tomu plul s dobrodružnou hraběnkou de Lamotte, která šperk tajně prodávala v Anglii. Kardinál toho slyšel a zažil mnoho! Když však uslyšel o hraběti ze Saint-Germain, nemohl uvěřit vlastním uším. Tvrdilo se, že slavný hrabě byl v té době vítaným hostem v domě římského místodržícího v Jeruzalémě Piláta Pontského! Nesmrtelný? Nevěřicně se kardinál obrátil na hraběcího starého komořího: "Příteli, těžko se mi věří tomu, co se o vašem pánovi vypráví. Že umí břichomluvit, dobře, že umí vyrábět zlato, to jsem také ochoten přijmout. Ale že je mu **dva tisíce** let a poznal Piláta **Pontského, to je příliš silné tvrzení**. Byl jsi tam také? Hraběcí komoří odpověděl: "Ach ne, monseigneur, to je před mým časem. Jsem ve službách pana hraběte teprve čtyři sta let." "To je pravda.

Vídeň, 1790. Rakušan Rudolf Gräffer **byl ve všech státech** :

hrabě Saint-Germain byl spatřen ve městě! V pokoji ve "Fedalhofu" - "kde Leibniz pobýval v roce 1713" - byl imponent, záračný muž! Muž s ušlechtilými rysy a neuvěřitelně pronikavým pohledem. Zatímco hrabě plnil sklenice tokajským, které mu darovala Kateřina Ruská, oznámil svůj nahý odjezd: "Je mě třeba v Konstantinopoli. Pak pojedou do Anglie, abych tam připravil dva vynálezy, které se začnou používat v příštím století: vlak a parník. Tyto vynálezy budou přínosem i pro Německo. Roční období se trochu změní, nejprve jaro, pak léto. To všechno vidím. Věřte mi, že astronomové a metereologové o tom nic nevědí. Člověk musí tyto věci studovat, jako jsem to dělal já, v pyramidách. Na konci tohoto století zmizím z Evropy a odejdu do důchodu do Himálaje. Tam budu odpočívat, protože odpočinek potřebuji. Za pětadesát let mě lidé opět uvidí. Adieu, je vous aime... Hrabě vstal a opustil Leibnizův pokoj ve Fedalhofu. Zanechal za sebou zmateného Gräffera".

Takové podivné anekdoty o -přiznaně- záhadném

hraběte ze Saint-Germain byly a dodnes jsou běžné v určitých okultních a esoterických kruzích. Současní stoupcí zakladatelů teosofie (Blavatská a Steiner) mimo jiné pevně věří v hraběcí nesmrtelnost. Přisuzují mu místo v zemské svatyni: Agartha neboli Šambala, která se nachází v Himálaji. Tam prý sídlí praví Mistři Země. Hrabě ze Saint-Germain je kultovní postavou: vlastník tolik žádaného le- venselixiru a realizátor alchymistického snu, který činí

zlato!

Náš hrabě nikdy netvrdil, že má takovou imaginativní božskou moc. Přesto to pro něj ostatní dělali velmi ochotně. Miloval tajemství obklopující jeho osobu. Nikdy neprozradil, kolik mu je let, úzkostlivě tajil svůj původ a v různých městech vystupoval pod různými jmény:

kníže Rákoczi, markýz z Montferratu, M. de Surmont, hrabě d'Aymar, hrabě de Welldone. Dobrodruh? Obchodník? Nebo diplomat? Možná všechny tři. Ať tak či onak, hrabě de Saint-Germain se musel narodit kolem roku 1710 bohatým aristokratickým rodičům. JVelmi

pravděpodobná se zdá teze, jako by byl nemanželským dítětem španělské královny Marie Anny de Neubourg, druhé manželky Karla II.". To řeší tajemství obklopující jeho původ a také v y s v ě t l u j e jeho bohatství a vliv v různých královských domech. Peníze a vliv totiž měl, to je jisté. Jeho životní dráha? V roce 1741 se objevil ve

Versailles, kde se obrátil na

zabývající se chemickými pokusy, emigroval v roce 1744 do Anglie a byl odhalen jako špion. Od roku 1756 se pohyboval v nejvyšších pařížských kruzích jako oblíbenec madame de Pompadour, milenky francouzského krále Lodewi jka XIV. Stal se tajným diplomatickým agentem ve službách francouzského krále a v roce 1760 mimo jiné vyjednal v Haagu mír s Anglií. Později přeběhl do Ruska, kde v roce 1762 pomáhal Kateřině II. při jejím převratu proti Petru III. Mezitím založil továrny na barvení látek v Tournai a v Moskvě. Koneckonců objevil nové postupy barvení. Dne 27. února 1784 hrabě zemřel v Eckern-Förde u Šlesvicka na revmatismus a ochrnutí. Pohřben tam byl druhého března. O něco později nařídil jeho přítel, landkrabě Karel van Hesse, převézt mrtvolu na hřbitov Frederisberg ve Šlesvicku. Od té doby je Saint-Germainův hrob nedohledatelný.

Záhadný život hraběte, skutečnost, že po klidné... le období kolem jeho osoby se vynořovaly pod stále se měnícími namuži, záhada obklopující místo jeho pohřbu, to vše jsou prvky, které

životopisec dospěl k závěru, že byl členem velmi tajné Bratrstvo rosikrucianů.

Tento bratr...

šChap se zrodil na počátku sedmnáctého století a byl předzvěstí nového univerzálního člověka⁴. Bylo to tajemství hraběte ze Saint-Germain? Možná!

Angela, bílá bohyně

V polovině 70. let našeho století jste se mohli dostat k okultismu:

kruhy se dozvědí o existenci "Fondation Saint-Germain", se sídlem v Marseille. V čele této organizace stála j i s t á Angela. A měla své důvody, proč nese tuto odpovědnost: tvrdila, že je reinkarnací Sokrata a mnoha dalších; dokonce i náčelníka siouxů a anglické královny Alžběty. Tvrdila, že je matkou.. hraběte ze Saint-Germain!

Georges, bývalý Angelin adept, mi řekl následující: "Angela předstírala, že je bohyně; byla ve společnosti Je- sestry a hraběte Saint-Germain, jejího syna. Tak jim to alespoň řekla. Byla v přímém kontaktu s Agarthou. Praví mistři Země -tak to tvrdila- jí pověřili, aby učila AYAM (angl: Já jsem, což znamená božské v hřadu) k šíření. Říká se, že skupinu AYAM založil Saint-Germain v... 1930 ve Spojených státech. Angela pocházela z Bel- gie, jmenovala se Angela Van Roomová a byla provdána za

Německý nacistický důstojník. Když jsem se s ní setkal, muselo jí být asi 75 let, což bylo v roce 1976. Byla vysoká, měla sněhobílé vlasy; a...

silný vzhled. Měla hypnotickou moc."

6

Angela, Bílá bohyně, použila následující rituál :

"Bůh vám žehnej" (x3)

"Milujeme vás" (x3)

"Děkujeme vám" (x3)

"AYAM rozdrtit, rozložit, zničit všechny překážky na naši pryč" (x3)

"AYAM, udělej to s modrým paprskem Elohima Herkula" (x3)

"AYAM, znič každé zpoždění a rušení" (x3)

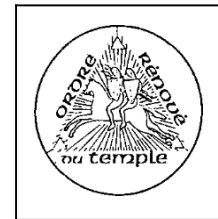
"AYAM, znič každou lež, podvod a falešnou přetvářku. (x3)

"Archanděli Mikaeli, svou zázračnou mocí a svým plamenným mečem z Velkého centrálního slunce (x3) rozdrť (x3), znič (x3).... veškeré nadpозemské vědění o komunismu v Evropě a na celém světě. všechny ničivé éterické znalosti francouzských rolníků. všechny éterické znalosti lékařských sborů ve Francii, Německu a v Evropě... všechny destruktivní éterické znalosti v nemocnicích, na klinikách... všechny destruktivní éterické znalosti, které nepatří do božského plánu povznesených Mistrů, Valéryho Giscarda d'Estainga, jeho rodiny, jeho snah, jeho majetku a jeho okolí... všechny destruktivní vynálezy lidstva v oblasti farmacie, medicíny, průmyslu, atomové energie a vzdělávání, výzkumná centra..."

"Byla to jen malá část rituálu," říká Georges,

"Celý rituál trval asi pět hodin! Pak jsi měl v hlavě prázdno a myšlenky se vytratily. Angela do tebe pak cpala rasistické, protikomunistické a protizidovské řeči. Černoši a Izraelci měli příliš nízké vibrace, řekla mi. Amnesty International byla ďábelská. Komunisté byli teroristé. Nabádali tě k akci, k hledání nových žáků. Některá sezení trvala deset dní, ale těch jsem se nikdy neúčastnil. Viděl jsem lidi, kteří byli duchovně rozervaní, už nevěděli o své vlastní identitě, natož aby si pamatovali své ženy nebo příbuzné. Byla satanistická. Zlo skrz naskrz. Když spáchala s Origasem její říše teprve začínala..."

Rytíři bílé bohyně

Georges se mlhavě dívá před sebe. Nadálese vyhýbá "npohledu. Předpokládám, že tenhle rozhovor musí vyvolat strašlivé vzpomínky. Na

k čertu! To muselo být peklo. Žádné jiné slovo nevystihuje tolik psychické bolesti a utrpení. Georges nyní pracuje jako zaměstnanec banky. Žije sám - "nikdo se mnou nemůže žít" - a ve volných chvílích studuje Bibli, jako by chtěl odčinit svou procházku s Bílou bohyní. Když se ho zeptám, co se stalo s ostatními disciplíny, začne být cynický. Bojí se snad ještě zpětné reakce? 'Několik jich šťastně skončilo na místě: jsou v domě šilenců! Venku pálí slunce. Rozpálená ulice překypuje procházejícími se obchodníky a vyhlídkáři. Jiřího rysy se ne bez námahy složí do úsměvu. "Vidět šťastně, bezstarostně tváře mi dělá dobře," říká potěšeně.

Kdo byl Origas? Vraťme se na konec šedesátých let. Místo: Řím, krypta opatství San Nilo'. Raymond Bernard, francouzský velmistr největší rosikruciánské organizace A.M.O. R.C., se zde setkává se záhadným kardinálem Blancem. Kardinál Blanc -delegát Pravých mistrů Země - Bernardovi přikáže, aby obnovil Řád chrámu, který ve čtrnáctém století rozpustil papež Klement V.. Ten měl důstojně vést lidstvo od věku ryb k věku Vodnáře. Tak se zrodil "Ordre Renové du Temple" (ORT), který byl začleněn do starobylého mystického řádu Rosae Crucis. Bernard se stal velmistrem obou. O něco později v kryptě katedrály v Chartres Raymond Bernard slavnostně pasoval na rytíře jistého Origa a udělil mu titul bailiho. Lucien Origas (1920-1981), člen A.M.O.R.C., člen řádu martinistů A.M.O.R.C. a známý v krajně pravicových kruzích, získává další vyznamenání. Bernard ho korunuje na "jeruzalémského krále". Koruna je vyrobena ze zinku. Snad proto, že jméno Origas nezní pro krále dostatečně důstojně, přebírá zbrusu nový "Bailiff" ORT sugestivní jméno

Humbert de Frankenbourg na. Nábor může začít. Soubor adres .4. M.O.R.C. dělá divy: v kratší době řád čítá asi 1500 pokorných příznivců".

Vztahy mezi jeruzalémským králem Origasem a esoterickým velmistrem Bernardem zůstaly přinejmenším do roku 1972 obzvlášť vřelé. Pak došlo ke zvratu a "král jeruzalémský" se stal také velmistrem Ordre Renové du Temple.

Řád se brzy přiklonil ke krajní pravici: ukrýval bojovníky Černé internacionály a fungoval jako poštovní autobus pro italské neofašisty. Když však Origas prostřednictvím řádu šířil protikomunistické traktáty krajně pravicových skupin, ozvaly se v řadách rytířů protesty. Mimo jiné Michel Carpenet, generální poručík jedné z větví řádu, rezignoval a krátce nato s několika věrnými stoupenci založil "Ordre des Chevaliers du Saint-Temple", rovněž neotemplářskou organizaci.

Ale zpět k Origasovu zřítelnicí: Ordre Renové du Temple. Roger Facon a Jean-Marie Parent se ve své knize "Les Meurtres de l'Occulte"² zmiňují také o usnesení, které přijala "magistrátní kapitula" ORT v červnu 1975: "Střelba a ka- rate cvičení musí pokračovat...". našemu velmistrovi musí být k dispozici dva bodyguardi". Koneckonců neexistuje nic takového jako král bez tělesných strážců.

V jednom dopise Origas napsal toto: "Jsem ohniskem všech sil, všeho světla, které sestupuje z Hierarchie a z Velkého bratrstva Bílých lóží, které řídí náš Řád prostřednictvím Agarchy a Krále světa (Origas se nějakou dobu nazýval Králem světa)...". Velmistra je třeba poslouchat nejen kvůli jeho moudrosti, ale také proto, že představuje Boha, protože je živým znamením Krista v Řádu..... Poslušnost, která se zaměřuje pouze na prosté plnění příkazů, je bezmocná a nedokonalá; taková poslušnost není ctností..... Druhý stupeň poslušnosti nespočívá v tom, že by člověk en- kel plnit příkazy představeného, ale skutečně je chce. Ještě lepší je zbavit se jeho vůle a přijmout vůli Boží, vůli svého představeného..... Třetí stupeň poslušnosti spočívá také v tom, že mu dáme rozum. Nejde jen o to chtít, ale také myslet stejně..... Tyto zásady poslušnosti neplatí jen ve vztahu k představenému, ale jsou použitelné i ve všech stupních, pro všechny oNicery a ve vztahu k velmistrovi. On, Velmistr, poslouchá Boha...".

Georges zdánlivě rezignovaně potvrdil tuto děsivou historku. 44

Najednou prudce přikývne: "V takové struktuře se vám může stát cokoli. Vše, co velmistr řekne, je zákon. Tak jsme byli nekriticky seznámeni s Bílou bohyní. Povzdechne si. Zdá se, že mu to všechno ještě úplně nedochází. 'Origas byl člověk, který si uměl dobře hrát s publikem, měl smysl pro drama. V roce 1975 nám vyprávěl o svých fantastických kontaktech s Mistry Země, s hrabětem Saint-Germainem, s nímž se prý setkal, s my- tivní organizací **AYAM**. AYAM mu prý přinesla prozření: Angela, Bílá bohyně, brzy vstoupí do našich kruhů ! Když se pak Bílá bohyně konečně objevila, využila Řád k tomu, aby si udělala žáky, a to s plným Origasovým souhlasem. Se všemi **důsledky**...

Spolupráce mezi Origasem a Angelou trvala celé dva roky. běh. V roce 1977 Bílá bohyně **z okruhu rytířů zmizela. Kam zmizela? Nikdo neví.** Origas zůstal a pokračoval v autoritářském budování svého řádu.

Vitam impendere zero (věnovat svůj život pravdě - jedno z hesel Ordre Renové du Temple).

Pravda? Když byl 18. března 1314 na příkaz Filipa Sličného upálen 22. velmistr Řádu templářů Jacques de Molay, řád nebyl mrtvý! Naopak, zničeny byly pouze jeho vnější znaky. Vnitřní kruh zůstal zachován -také ORT- nadále existoval a ve vhodnou dobu, pokud by se lidstvo je v hlubokých potížích, se znovu projevuje. Ve druhé polovině **20. století tento** čas zřejmě nastal: čas Ordre Renové du Temple. S přechodem z věku Ryb do věku Vodnáře se lidstvo potýká s četnými problémy: ekonomickými, politickými, náboženskými a také morálními. Lidstvo je ve smrtelném nebezpečí!"

ORT tvrdí, že **znovuzavedením** esoterických **hodnot křesťanství**, které katolická církev po staletí zapomínala, dokáže **člověka** přetvořit z jeho **současného** podřadného stavu ve vyšší **bytost. Děje** se tak **prostřednictvím** počátečního písemného a posléze ústního vyučování na tato témata: studium prostředků k dosažení sebekontroly; aplikace cvičení, která k tomu vedou: relaxace, koncentrace, meditace, kontemplace, duševní dynamika... ; studium prostředků, které napomáhají probuzení, rozvoji a osvobození různých psychických schopností člověka; studium prostředků, které napomáhají probuzení, rozvoji a osvobození různých psychických schopností člověka **aplikace cvičení parapsychologické povahy: mimosmyslové vnímání**

zmanipulované vnímání, jasnovidectví, teletézie, prekognice, postkognice, telepatie, psychometrie, psychokineze, telekineze, krystalografie, radiestézie,...; srovnávací studium starověkých civilizací, různých filozofií a náboženství, kabal- la, alchymie, jóga, astrologie... "5 Tímto způsobem stoupáte od nižší

bytosti, Frere Servant, přes Ecuyer k bytosti vyšší: rytíři. Toto učení je v zásadě svobodné. Samozřejmě se platí administrativní poplatky. Registrační poplatek v roce 1983 činil 1 400 franků. Za roční poplatek 4200 franků jste pak mohli dostávat měsíční výuku domů. Ty však zůstávají majetkem ORT a máte je pouze zapůjčené. Koneckonců se genové dokumenty zavazují, že budete dostávat všechny obdržené Ze zámku d'Auty v Molieres, francouzského ústředí, a z Ottignies ve Valonském Brabantu, belgického ústředí 17, připravuje Ordre Renové du Temple svůj mocný plán: credreri 'elit zítřejšího světa'."

Interludium I

Origas, který se sám nebránil krajně pravicovým názorům, vyčítal Bílé bohyni, že byla vyslána mezinárodním bratrstvem, aby uskutečnila árijskou říši na zemi: Společností Thulé. Toto obvinění ovšem přišlo až po roztržce mezi ním a Ange- la v roce 1977. Ale. Origas to mohl vědět! Navíc oba

Origas v roli Angely kontaktuje bruselský rytířský řád, který sám sebe vyvrací jako nacistický: Zelený řád.

Georges mi řekl: "V roce 1975 Origas několikrát cestoval do Brusel. Řekl, že rok 1975 bude začátkem nové éry. I-iiij hovořil o nové super-rasě. Základy k tomu položil velmistr Zeleného řádu. Osobní přítel a velký muž, řekl.

Společnost Thule a Zelený řád... Co tyto organizace znamenají? Co provádějí? Na čí příkaz? Lucifer!

Lucifer

V roce 1975 papež Pavel VI. znovu napomínavě mávl neomylným prstem: "Katolická církev připomíná modernímu světu, že satan skutečně existuje. Vskutku, člověk by zapomněl. Koneckonců čarodějnické procesy na vlastní oči z dvanáctého, třináctého a čtrnáctého století jsou již dávno za námi. Kolik hlav však již zamotaly ony nadpřirozené bytosti, líčené jako zlé, naslouchající t a k o v ý m prokletým jménům jako Satan, Lucifer, Belial, Beel- zebub a tak dále? Nevyčísitelně! Kromě toho kněží a mniši sváděli fantastické, zoufalé boje s knížaty temnot, aby přivedli lidi ke "Světlu".

Mnoho lidí bylo mučeno a zabito kvůli své skutečné nebo domnělé víře v demony. Jiní zešíleli. Satan, Lucifer, Belial, Belzebub a další existovali v myslích lidí a existují dodnes! Papež Pavel VI. věděl, co říká.

Stále existují také uctívači knízat temnoty a zejména v druhé polovině tohoto století se jejich počet zvýšil. Můžete je potkat v noci v chladném lese, na hřbitově, v jejich temných tempelech nebo třeba jen na rušné nákupní ulici, pokud jste dobří. poslouchajte a mějte oči otevřené.

Když had v pozemském ráji pokoušel Evu, aby kousla do pověstného jablka, nebylo to proto, aby člověka polapil, říkají uctívači, které katolická církev tak nenávidí. Naopak, stalo se tak proto, aby člověka povzněl a učinil jej rovným Bohu vyrobil. Lucifer je totiž nositelem Světla (etymologicky: Lux, lucis - světlo; ferre = nést) a "Luciferismus" není takový di-

abolická magie protikladná Dobru, propagovaná církví, ale ztracené vědění, ztracená znalost, která člověka povznáší a zbavuje ho pozemské slupky, aby ho přenesla tam, kam skutečně patří: do říše bohů. Ostatně, tvrdí "luciferiáni", uctívání Lucifera a jeho společníků existovalo velmi dlouho. Existovalo ještě předtím, než náboženství přišla s rozdíly mezi Dobrem a Zlem, aby ovládla, "kolonizovala" a "zkazila" lidstvo. Pád andělů měl za cíl pravý opak: přinést konečné vyrovnání s bohy, přinést božské poznání lidem, aby se mohli

...A andělé, synové nebes, ji viděli a zatoužili po ní (dceři lidí) a řekli si: "Vyberme si ženy z dětí lidí a mějme s nimi děti." A schopní jiní si vzali ženy, každý si vybral jednu pro sebe, a začali se jim vtírat a poskvřňovat se s nimi, a učili je kouzelnickému umění a zařikávání a tomu, jak sekát kořeny, a znalostem o rostlinách.... A Aza- zel (v kabalistické tradici Azael nebo Lucifer) je naučil vyrábět de- geny, nože, štíty a brnění, naučil je kovy země a způsob jejich zpracování. Semjâzâ je učil kouzelným zaklínadlům a způsobu vyřezávání kořenů, Armârôs je učil, jak rozbit beovering, Bâraqîjêl astrologii, Kôkabêl souhvězdí, Ezêqêêl znalostem mraků (magii času), Araqiêl znamením země (zemědělství), Shamsiêl znamením slunce, Sariêl běhu měsíce..."" Tento úryvek z Noemovy knihy platí pro luciferiány za nezvratný důkaz jejich pravdy.

48

Někteří se však vracejí mnohem hlouběji do neznáma času a drží se následujícího příběhu o stvoření. Na počátku byla Diana, Velká tma, která se rozdělila na dvě protikladné, ale rovnocenné síly: den a noc. Diana, Měsíc, vládla noci, zatímco den se stal doménou jejího alter ega a bratra, Lucifera, Slunce. Diana neúnavně pronásledovala Slunce napříč vesmírem, zamilovala se do něj a svedla ho. Plodem této lásky byla dívka Aradia neboli Hérodias, archetyp pozdějšího vtělení.

Nejen křesťanské pověsti, ale také ságy a legendy starověkých civilizací, jako jsou Piktové nebo Keltové, poskytují dnešním luciferiánům východiska pro jejich pohanské víze, i když se mohou v jednotlivých skupinách lišit. Všichni však chtějí shromáždit ztracené vědění a vytvořit nové lidské vědění.

selickou rasu, aby rozmnožila "homo galacticus", člověka, který prostřednictvím ul-

vědění stoupá ke Všem, aby nakonec zaujalo zpět místo, kterého se před tisíci lety muselo vzdát rukou člověkem vytvořeného panského Boha.

V luciferiánské Bibli je stvoření Boha viděno takto: "A nyní magický obrat národů země stvořil autonomní sílu, která se stala Bohem lidí." A tak se Bůh stal Bohem lidí. (Myslí se tím doba, kdy se mágové zabývali spíše sami sebou, formou, než luciferskými silami). "Tato pohyblivá - z člověka zrozená - energie mohla existovat jen tak dlouho, dokud ji živily lidské vášně. Stala se omluvou chování Stínu a byla definována jako "Nejvyšší bůh". Člověk tak stvořil boha, který naplňoval jeho potřebu. Pojmenoval ho Jéhova a dal mu veškerou moc nad armádami země duis- ternis."^ "Pak z mysli člověka vznikl nový mezisvět. Ten člověk nazval "Vyšším světem" a uctíval v jeho jménu stoly nové morálky."²

Podmínkou znovuzískání tolik vytouženého božského stupně je konečné hledání Já, nazývané také: "Lucifera cesta". Je to dobrodružná cesta za vnitřním poznáním, která často vede na podivná místa, kde vládou a působí démoni, skřeti, goblini, elfové, níkové a další postavy z podsvětí. Ve jménu šelmy 666 se zde provádějí někdy až hrůzně krvavé rituály, magické invokace a uctívači vstupují do kontaktu s nositelem světla, bohem blesku Luciferem. Lucifera cesta je nebezpečná a drsná.

Odbíjí půlnoc. Hodina duchů, říkají duchové. příběhy pro děti. Jsem zbaven strachu? Když se dívám oknem do a vidím stíny stromů - je skoro úplně - něco hluboko ve mně hlodá. Strach? Že by se tam náhle objevila hrůzná postava? Tam vlevo, vedle stařešiny? S hlavou jelena, jak se traduje. Vypadá to jako v transu. Vidíš, co si myslíš. Lucifer, ten úsměv, ten úsměv. Nejsem zbaven strachu. Jsem s ním vychovává. Strach z neznámého, pro nejistotu. Strach může mít různé podoby. Strach, jedno jméno: Lucifer. Strach je nejtemnější z myslí, konečná konfrontace se sebou samým. Odmítám a setřásám myšlenky. Rychle zapínám televizi, pryč od reality temnoty a zpět k iluzi. Kolem mé apatické mysli procházejí černobílé televizní obrazy. Odvážil bych se?

Před hodinou zatelefonoval "Luciferův rytíř", podle jeho slov. vlastními slovy patří k "Luciferovým bojovníkům", přísně tajné skupině v Bruselu. Kdybych chtěl, mohl bych se zúčastnit seance. On a já: "Nikdo jiný, to je podmínka," řekl přísně. 'A ještě jedna věc: nahrávání na pásek není možné, pořizování poznámek ano'. Bezděčně jsem souhlasil. Když jsem položil sluchátko, objevily se pochybnosti. Nezacházím příliš daleko? Někteří luciferiánští nebo satanističtí mistři jdou dokonce až za hranu. Svědčí o tom rituální vražda filmové herečky Sharon Tateové a několika přátel v Beverly Hills v roce 1969, kterou spáchal "Ježíš Kristus" Charles Manson a jeho následovníci, nazývaní "rodina". Najednou si vzpomínám na slova jednoho zasvěcence v lóži Memphis Mass: "Dej od toho ruce pryč. S mocí, kterou mají, mohou napáchat spoustu škody. Když tě budou chtít dostat, tak tě dostanou. To se může stát čistě psychicky! Váhám, prchám, ale udělám to. 'Luciferův rytíř' si mě zavolá, až usoudí, že je vhodná chvíle. Má to něco společného se stavem- hvězdný pohan",

smál se muž s černými vlasy, které mu zakrývaly hlavu.

"což znamená, že uctívám mnoho bohů, mnoho sil. Těžko se to chápe, že? Všichni ti bohové jsou součástí jediné síly, která dala vzniknout vesmíru. Já a my, Luciferovi rytíři, říkáme té síle Lucifer a Diana, dvojedinost, mužsko-ženské... dokonalost.

Přikývnu. Jsem opatrný.

"Myslel jsem, že tomu nevěříš. Jeho odpověď je překvapivá. 'Proto brzy přivolám Vassaga, ducha v prvotním ohni, z něhož vznikla země a nakonec i člověk. Vassago vládne 72 démonům. Babylónané ho znali již jako

Néphélim a citoval ho také Wierus, žák Cornelia Agrippy. Elymas, tak se chce můj "Luciferův rytíř" jmenovat, náhle cituje tichým, slavnostním tónem: "Vassago, mocný kníže, Agares right, mluvit o minulosti, přítomnosti a **budoucnost** a kdo **najde** to, co **bylo** ztraceno nebo skryto. Je přirozeně dobrý a velí šestadvaceti legiím duchů...

"To je od Wieruse," řekl Elymas **samolibě**.

"Proč si říkáte rytíři?" zeptám se.

Elymas si povzdechne: "Většina lidí to možná nezná, ale ano, co chcete: církev má všechno dobře skryté. V případě, že vati **mohou být** archivy zveřejněny, je to revoluce... Elymas se zamyslí. 'Odvoláváme se na tajnou, velmi tajnou tradici Řádu chrámu. Templáři byli v podstatě luciferiáni: pošlapali kříž. Tajnými cestami, o nichž se nemohu zmínit, jsme se dostali k pravému učení Řádu Templu. To je vše, co mohu říci.

Je sedm hodin večer. Musíme si pospíšet, protože brzy padne noc a je toho ještě hodně, co je třeba udělat: Elymas chce před západem slunce úhledně rozmístit všechny nástroje potřebné k úspěšnému "božskému vzývání Vassago". "Důležitý rituál," tvrdí, "musíš začít dokonale, jinak to bude smrt!". Tmavomodrý mercedes opatrně projíždí dálnicí. Jen bedrog, protože tachometr ukazuje 150 kilometrů.

Elymas přeruší ticho: "Na slově pohan je něco pejorativního, že? Jako Lucifer. Ale věz, že o to se postarala církev. Heiden pochází z germánského 'vřesoviště', a tak heiden je prostě obyvatel vřesoviště nebo venkova. Když církev přišla šířit své nesmyslné názory do Evropy, našla zpočátku posluchače jen u obyvatel měst. Venkované se staré víry drželi mnohem déle. Proto církev používala výraz "pohan" jako protiklad k výrazu "křesťan" nebo "katolík". Z bohů pohanů se **náhle** stali **démoni** nebo ďáblové.... Církví lze přičíst k dobru **jednu věc**: ví, jak manipulovat s lidmi a tahtat je za nos.

"**Pozor**, prosím," řekne **náhle Elymas**. Ohlédne se a pozorně se **otočí** směrem k Zaventemu. Před námi se rýsuje futuristická **kulisa** betonových silnic a mostů. Elymas pokračuje: "Ďáblové a démoni, jestli jim tak chcete říkat, nevsímejte si mě, **představují** **okultní** přírodní síly, **jsou** dobří a zlí, v tom je to nebezpečí! Můžeš je ovládnout, nebo být sám ovládnut, **posedlý**. Pak to začíná být **nebezpečné**. Chcete-li získat nejvyšší poznání, znovuobjevit starověkou vědu, musíte se ponořit do svého nejhlubšího já, kde převládají instinkty. Instinkty jsou

kanály k Luciferovi. Církev nás naučila potlačovat naše instinkty. sex je špatný. Ale jak můžete vzestoupit k novému člověku, když neznáte sami sebe, když ani nevíte, kdo skutečně jste? Když hledáte sami sebe, objevíte Lucifera. Život v této samozřejmě společnosti je jen iluze. Skutečnost je jinde. A iluze se může snadno zhroutit: to je skutečný význam Janových apokalyps v Bibli. Antikrist vyhladí Krista, který je jen iluzí vytvořenou sobeckými moudrými lidmi. Ne bez boje. A my jsme velmi blízko jaderné rakety?" ptám se váhavě.

A terorismus," přikývne Luciferův rytíř. "Jsi terorista?
Teroruji na dálku. Všechny miniaturní síly, které Romové kontaktovali, jsou v sé pozitivní. Mercedes obratně odbočí do úzké ulice. Co ještě, naproti šedivému řadovému domu zastavíme. Vystoupím. Člověk nevidím. V dále se na dálnici prohánějí auta. Je osm hodin. Elymas otevře těžké dveře a vede mě do suterénu, do chrámu. Luciferových rytířů. V přední části malé černé místnosti stojí čtvercový dřevěný stůl. Na něm leží kalich označený runami. Nalevo od něj leží dýka označená stejnými runami. Vedle ní leží kadidelnice. Napravo od kalicha je krásný starožitný svícen, v němž jsou tři svíce. Všechny předměty se zdají být stejné runové znaky, které se nosí:

· & 2. 3. 4. 5. 6.

nebo Elymas. "To znamená, že rituální předměty jsou zasaženy mou magickou mocí," řekne Elymas, "lze jim zcela důvěřovat." "To znamená, že rituální předměty jsou zasaženy mou magickou mocí," řekne Elymas.
wen. "Dělají to, co CHCI."

mě, abych se posadil ke dveřím, které vedou ven - "Luciferův rytíř se ptá dáva na chrámu: "Nepřicházejí v místnosti," upozorňuje, "mohu neruši za následky, pokud vám vstoupit do chrámu během ceremonie.
opouští chrám, "připravuje se". Sedím, be- Elymas Elymas, vedle dveří. Divné, myslím si, cítím se odstíněn podle no strachu. Všechno to působí spíše směšně - exorcistický stan na bruselském veletrhu. kend over. jako slabým 25-Wattlám].
Na podlahové krytině malý temný chrám, osvětlený pouze jsou nakresleny tři soustředné kruhy.

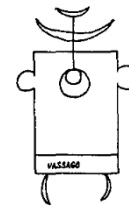
kend 'chránit před nepřátelskými duchy'. Ve vnitřním kruhu, který musí mít průměr asi dva metry, je nakreslen pětiúhelník. V pěti trojúhelnících pětiúhelníku jsou umístěny vznešené runy.

postavy. Prostřední přihrádka je také **plná** zvláštních čmáranic. V nich jasně rozeznávám Elymovy runy. Předpokládám, že ostatní znaky budou představovat jména Elymasových společníků.

Náhle se ozve tichá kosmická hudba. Nikde v chrámu jsem si však nevšiml reproduktorů. Jsou dobře zamaskované v temných koutech místnosti. V chází Elymas, oblečený celý v **černém**. Jednobarevnost narušuje červený pásek kolem pasu. Na úrovni hrudi, rovněž v červené barvě, rozeznávám tytéž všudypřítomné runy: Elymas.

Černý přízrak se posadí do prostředního prostoru pentagonu a těžkým hlasem zvolá: "Císaři Lucifere, vládče vzbouřených duchů, prosím tě, abys mi byl nakloněn, protože se chystám předvolat tvého ministra **Vassaga**. Ó kníže Belzebube, ó Astarote! Veliký hrabě, buď mi také nakloněn. Když kouzelná slova odezněla, Elymas se napřímí. **Vezme** z ta-plsti jakýsi **amulet**, **skloní se nade mnou**, a **pověsí** mi amulet na krk, "na ochranu". Nyní probíhají skutečné přípravy. Všechny předměty jsou pečlivě odstraněny z malého stolku, který je úhledně umístěn v prostřední komoře pětiúhelníku. Elymas na stolek nakreslí bílou křídou trojúhelník. Do něj **umístí** přírodní kámen z truhly stojící v rohu chrámu. Napravo od trojúhelníku je **velmi** slavnostně umístěn svícen. **Svíce** jsou zapáleny. **Na** levé straně **trojúhelníku se nyní** kouří z kadidelnice. Místnost **postupně ovládnou** hluboké orientální vůně. Dýka a další předměty **jsou** úhledně **uloženy vedle malého stolku**. Elymas **vstane**, aby zhasl elektrické světlo a vypnul hudbu. V chrámu je **cosi zlověstného: na stěnách tančí** bizarní **stíny**. **Teprve teď** si všimnu, že soustředné kruhy i pětiúhelník s nakreslenými runami mají fluorescenční vlastnosti. Je to podivné nadpozemský pohled.

Je to tichá myš. Černý ghúl se postaví za malý stolek. Tiše řekne: "Ať se stane má vůle. **Ze zásuvky** stolku vytáhne Elymas **bílý** papír a **plnicí pero**. **Pomalou kreslí** pevnou rukou "pravidlo Vassago":

Slabé škrábání plnicího pera je jediným slyšitelným zvukem v místnosti.

chrám. Elymas vezme papír do levé ruky a pravou rukou popadne dýku. Začne vyvolávání:

"Při Santanderovi a

Asentacerovi tě prosím.

Ty, velký a svatý Vassago!

Vassago! Vassago!

Důstojně sestupuješ ze svého vysokého sídla, aby tvá přítomnost zářila v kameni.

Dovol mi obdivovat Tvou nádheru

Buď mou pomocí, buď mou

pomocí! *Ticho.*

"Při Santanderovi a

Asentacerovi, prosím tě.

Ty, velký a svatý Vassago!

Vassago! Vassago!

Ty, který znáš tajemství Elanela.

Ty, který se vznášíš na křídlech větru

rychleji než měsíční paprsky, sestup

přede mnou, prosím tě. *Ticho.*

"U Santandera a Asentakera tě

tříkrát volám, tříkrát Vassago!

Vassago! Vassago! Sestup, zjev

se v kameni, odhal mi pravdu!

Rychle se podívám na hodinky: je 10.30! Jsme tu už více než dvě hodiny! Neuvěřitelné.

Elymas sedí bez hnutí a zírá na lesklý přírodní kámen na malém stolku. Náhle se viditelně zachvěje. Chvění je stále silnější a silnější. Jeho dech se stává neklidným a těžkým: **zadýchává se**. Uplyne dlouhá doba. Dýchání je stále silnější a silnější. Náhle divoké pohyby rukou. Onanuje. Černá **křečovitá** záře. Křičí: **"Vassago! Vassago! Vassago!**

Znovu se odmlčí. Jen tančící stíny na stěnách svědčí o nějakém životě. Černá postava nehybně zírá na přírodní kámen, oči doširoka otevřené. V podivném světle svíček rozeznávám tvář plnou strachu. Co se mu honí hlavou? Jaké strašlivé halucinace se mu honí hlavou? **Čas plyne** nehybně a tiše. Je už **půlnoc** a stále se nic neděje. Začínám se tiše nudit. Vlastník kope.

Slyším sténání, **hluboké úzkostné** sténání. Elymas si silně přitáhne

vlasý, obočí, vousy. Sténání se stává har-

der. Elymas křičí strachem. mám to udělat? Najednou je klidný.
ger. Stíny na stěnách jsou také statictější. Elymas odvrátí pohled od kamene a vezme plnicí pero. Napiše:

Acuar Morel Alluph Enaia Iparkas Deccal
Mulach Melamud Mantiens Katini Tasma Obedama
Asperim Moschel Pereuch Torfora Chuschi Coelen
Parcht Nagid Etanim Adon Badad Rachiar
Asmiel Lomiol Manteis Ekdulon Melhaer Patid
Trapis Aroth Nuthron Ouâoth Gerevil Plirok
Linton Igilon Kilik Igis Tander Gosegas
Haril Kadolon Mermo Jaresin Soterion Balalos
Lagasuf Promakos Zaragil Kelen Afarop Tulot
Bialot Goleg Ugalés Opilm Pachei Daguler
Isigi Buriul Oman Taret Nimalon Loriol
Arllarl Carnal Argilon Okiri Sifon Cleraca

72 démonů Vassago!", řekl poté Elymas. Elymas se postaví. Předkloní se a řekne:

Ó velký a svatý Vassago,
vrať se do svého příbytku, ať
tě tu nic nedrží Santander a
Asentacer Mír mezi tebou a
mnou.
Na věky věků
Ať se stane má vůle.

Černá postava má zavřené oči a ruce ve vzduchu. "Ať se stane má vůle. To zní přesvědčivěji.

S úlevou si oddechnu. Elymas se na mě okamžitě podívá na. Usmívá se. Kouzlo je zlomeno, všimnu si. Skutečně, Ely- **iThifS** **vystoupí** ze **svých** magických kruhů a ocel; světlo rozsvítí. Svíčky jsou sfouknuty a kadidlo zhasnuto. "Ještě chvílku," zašeptá mi. Odchází z místnosti. O chvíli později se vrací v civilním obleku. "Pojď, dáme si něco k pití," řekne, jako by se nic nestalo. Dobrý návrh, pomyslím si.

Kávárna na bruselském náměstí Grand Place je navzdory brzké hodině stále plná. Je čas dovolených. Skupinka anglických turistů ochutnává belgické pivo a je to na nich vidět. Opírají se o sebe a spí, v rukou stále drží anglické vlajky.

"Viděl jsi Vassago?" zeptá se Elymas.

"Ne.

"Zjevil se mi a provedl mě říši démonů.

Ukázal mi svých 72 krigers. Tu cestu jsem absolvoval už dříve. Ale jedna věc mi dnes večer JE jasná: jeden z

Těmito démony jsem já.

Reinkarnovaní! Zda Elymas bral drogy?

Směje se: "Peyotl, dávkovaný do čtyř hodin. Tak to jde mnohem rychleji. Bez peyotlu někdy trvá 12 hodin, než se zjevení stane.... Vassago je můj spojenec, jeho prostřednictvím mohu zařikávat, v dobrém i zlém. Takže si dávejte pozor na to, co píšete. Jeho moc je obrovská! Elymas se usměje, poněkud hrozivě, tuším. Myslí to vážně, to je jasné.

Když se ptám, zda Luciferovi rytíři udržují kontakty s dalšími podobnými tajnými skupinami, Elymas zůstává neobvykle nejasný: "Naše kontakty jsou na psychické úrovni," potvrzuje.

Zda zná Thulé nebo Zelený řád?

"To nejsou témata pro profány. Ale můžete namítnout, že všechny tyto skupiny sledují stejné cíle, a proto pracují stejně. K tomu se přece nemusíme potkávat! 'Jedno ti můžu říct,' řekne Elymas, 'Zelený řád a Thu- lé nás zasvětili a dali nám volnou ruku.'" "To je pravda," řekne Elymas. To je vše, ~~co chce říci. "Mohu vám také říct," řekne tiše, "že existují možnosti, probouzíš se, mezi skupinami, jak jsme my, a určitými... nepřipadá mi, že bychom byli zvláštní, že bychom byli tak zvláštní."~~

k němu. Je to boj o hlavy obyčejných lidí. "Musím odejít," řekne náhle. Elymas vstane a zamumlá 'na shledanou'.

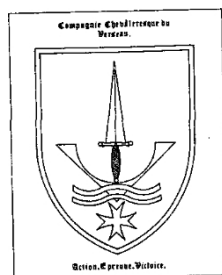
A odchází z kavárny.

Zmocní se mě zmatený pocit. Co to mělo znamenat? Byl to sen? Rozhodnu se dát si ještě jedno silné pivo a pak jít klidně spát. Spánek... a snít.

Interludium II

Zdá se, že Společnost Thulé a Zelený řád jsou v luciferiánských kruzích dobrými známými! Tyto organizace si zaslouží náležitou pozornost. Nejenže jsou centry současných pohanských filozofií, ale mají přinejmenším společnou řeč s... mezinárodním ter- rizmem. Nejprve se však blíže podívejme na poslední Elymův pozoruhodný postřeh, že mezi skupinami, jako jsou luciferiáni, a některými stoupenci monoteismu probíhá v současnosti těžký boj. Kdo jsou tito Elymovi monoteističtí odpůrci? Jde o katolickou církev?

Jeden zasvěcenec ma9onické lóže Memphis-Misraim, který je v esoterických kruzích velmi uznávaný, mi řekl následující: "Jde o boj mezi bílými a černými mágy. Magie je zpočátku vyzívání vyšší životní formy, která má položit záměr. Rozdíl mezi bílou a černou magií není tak jasný, jak se zdá. Vysvětlím ho na příkladu: Vykonáváte ruční imponzi vyvoláním vyšší životní formy. Pokud řeknete: "CHCI, abys uzdravil", pak se jedná o černou magii. Pokud řeknete: "vyšší síly mi s vašim svolením pomohou uzdravit tuto osobu", pak je to bílá magie. Kde tedy vést dělič čaru mezi bílou a černou ma- gii, není tak jasné. V církvi na příklad. To je VOrTi magie: vyvolání vyšší moci. V církvi je však strašně moc černé magie... A člen Memphis-Misraim pokračoval: "Magie je neuvěřitelně nebezpečná. Můžeš vyvolat bytost, která najednou stojí vedle tebe v místnosti. Pokud tuto bytost dokážete ovládat, můžete dosáhnout určitých věcí. Pokud naopak tuto bytost ovládat nedokážete, pak s vámi tato bytost manipuluje se všemi důsledky. Využívá vaši vůli k uskutečnění svých plánů. Pak se dopouštíte nedovolených činů, nebo, a to je další dobrá možnost, se stáváte se říká. Vzpomínám si na případ silný posedlý, jak uživatelé drog ve vězení. Dozorce zjistil, že se mu bázím, že uživatel drog hoří. Zadne plameny! Me vnitřní oheň, coemdaleni: přivolán. Objevily se krátery na jeho kůži, tam kwEffR StOOm z jeho těla. Ten chlap se zbláznil. den. Magie je nesmírně nebezpečná, nevíš, co děláš. A tak Luciferovi černí mágové svádějí titánskou bitvu s bílými mágy. Kdo jsou tito bílí mágové? Nebo jsou to všichni daleko- narážky? Pokud náhodou..."

"Verseau" (Vodník) se zrodil z pocitu odmítání salonního rytířství na jedné straně a noční dechovky na straně druhé. Z touhy najít na tomto světě Žebráky bojující v příkopu s mečem v ruce a po boku svých lordů. Náš Západ se začíná velmi podobat příkopu. Byl jsem oblečen v hadrech, meč v ruce a potkal jsem tam "Raoul Aliberta" a "Saumiera d'Albi". Nebyli oblečení o nic lépe než já a mezi dvěma šavlemi a meči hejkali.

Jsem mluvil o Cervantesovi. Ach, moji bratři, jak to s nimi zamávalo?

krajky a bohatě zdobené štíty kolem; a zatímco my jsme po bitvě vylezli zpět z příkopů, zelená pěna nám dodala finální podobu našeho úkolu.²⁰

Léto! A vy si toho všimnete. Dálnice do Charleroi je za... svěží, ale horké letní slunce. "Jestli jedu moc rychle, měl bys to říct," upozorňuje mě můj společník, který mi předtím nabídl, že mě seznámí s "Compagnie Chevaleresque Universelle du Verseau". "Uvidíte, že jsou to upřímní a čestní lidé."

V domě Clauda Vanderuse mě čeká překvapení: je zde přítomen "Venerable Maître" společnosti Michel Vanderus a další hodnostář, biskup Colin. Jsou tam i jejich dámy.

Jsem vřele přivítán: "Vino?"

"Jsme především 'compagnonnage', rytířské bratrstvo. Naše rytířská linie se odvíjí od barona du Genièbre prostřednictvím Aliberta de la Vallée.

Společnost Verseau, která byla založena v roce 1972²¹, se jmenuje "Verseau" - což je název odkazující na astrologického věku - asi 30 členů, bratří rytířů, rozmístěných po Belgii a Francii.

"A to není málo, když víte, že v roce 1980 jsme měli potíže... které způsobily odchod tří čtvrtin tehdejších členů. A hlavně, když si uvědomíte, že "Verseau" je škola učení, není pro každého. Ctihodný

Maître se odmlčí. Vyučujete ve škole? Tuší, co mě zajímá, a podívá se na své bratry. Ti přikývnu. "Ano," řekne nakonec, "můžeme si o tom promluvit. Koneckonců, co se toho týče, nemáme co skrývat.

"Prostřednictvím stupňů Společnosti a s nimi spojených rituálů - apprenti, compagnon d'Isis, compagnon du Temple, compagnon du Secret - se rozdávají "klíče", které se hodí na dveře moudrosti.

Compagnon se stává stále pokornějším a stále moudřejším. Naši silou je Lásky. Díky ní poznáte skutečný smysl života: boj proti zlu.

V tom spočívá náš úkol: charita ve všech jejích podobách. K tomu slouží například organizace tahu pro potřebné lidi, ale také masáže, modlitby, magnetismus, okultismus, vkládání rukou, exorcismus, bílá magie... Všichni, kdo se chtějí věnovat

dobročinnosti, se musí naučit, jak ji provádět. Každý z nás má svou vlastní specializaci. Já jsem například exorcista. Michel Vanderus se

zamyšleně **napije vína**. Pozor, - zasáhne monsignor, - my nepraktikujeme nelegální medicínu, nedotýkáme se pacienta. Ale

přesto gen-

zen jsme lidé odsouzení k zániku.

Příklady napoví. Michel Vanderus mluví klidně a skromně. Vskutku jsem nezaznamenal žádný náznak domýšlivosti. Jeho bratr Claude se mezitím přehrabuje v zásuvce velké dubové skříně po mé **pravici** a vytahuje malý igelitový sáček, v němž je cosi nedefinovatelného - vlasy? - je uloženo. Demonstrativně položí sáček na stůl přede mnou.

Michel Vanderus: "Jednoho dne nás zavolali k ošetření smrtelně nemocné **ženy**. Lékař udělal, co **mohl**: nepomohlo to. Žena trpěla strašnými bolestmi a bylo znát, že dooň je blízko. Když jsme vstoupili do ložnice - okamžitě jsme ucítili přítomnost zla. Iemand na ženu uvalil kletbu pomocí démonických praktik. To bylo zřejmé. Šlo tedy o to zjistit, skrze které **formy** se kletba šíří. A po chvíli hledání jsme to našli: polštář, na kterém žena ležela. V **polštáři vykrystalizovalo** zlo, které ženu **zasáhlo**. **Otevřeli jsme** polštář a pak jsme konečně našli odpověď". **Obsah polštáře** tvořily koňské zíně, které se **systematicky** stáčely. **Téměř** všechny závitky byly uzavřené, **což by bylo** pro ženu smrtelné. Naštěstí jsme přišli včas. Vlasy byly spáleny a vymýceny. Výsledek: žena stála rovně, vyléčená! Pryč s bolestí!

Takže srolované, zamotané koňské zíně v igelitovém pytli **byly svědky** incidentu. 'V igelitu už nemají žádný negativní účinek,' ujistil mě monsignor Colin. Šťastný!

Lidé dostávají pomoc - vysvětluje se případ fotbalisty trpícího silnými bolestmi zad, který se náhle vyléčil pomocí magnetismu - a léčí se i místa a zvířata. "Jednoho dne nás zavola farmář. V jeho stájích se objevila nemoc: krávy umíraly! Veterinář nemohl přijít na re- medikaci této podivné nemoci. Při vstupu do stájí jsme okamžitě pocítili přítomnost zla. Vymítali jsme stáje. Nemoc byla najednou pryč. A co bylo ještě velkolepější? Telátko, které umíralo a už delší dobu nemohlo stát vzpřímeně, jsme ošetřili a zvíře se okamžitě postavilo. Vskutku působivé. Tedy boj proti zlu, "které může přijít odkudkoli, boj proti demonům, proti satanovi". "Zlo se obvykle nedá definovat," říká biskup Colin, "proto říkáme: "Zlo, ať už přicházíš odkudkoli, zmiz!"".

Verseau proto bojuje proti zlu, včetně skupin, které praktikují černou magii a šíří zlo. Verseau je jedním z těch sdružení, která svádějí nad hlavami nevědomých občanů psychologický boj proti organizacím, jako jsou "Luciferovi rytíři". Aby mohli vést tento boj, chrání členové "Verseau" sebe, svou rodinu a přátele před útoky zla a černých mágů: "modlitbami a dalšími prostředky, které jsou přísně tajné, se vytváří zrcadlo, jímž se zlo odráží zpět k těm, kteří je vyslali. 'Co vlastně děláme,' říká Michel Vanderus, 'je vytváření pozitivních myšlenkových proudů jako blokátorů proti negativním myšlenkám. Z negativních myšlenek vzniká zlo, které má nejrůznější podoby, a vznikají nemoci, především na psychosomatické úrovni. Modlitba je duchovní síla, která tyto pozitivní myšlenky přenáší.

Cestou zpátky přemýšlím. Stejně jako "Luciferovi rytíři" se i členové "Compagnie Chevaleresque Universelle du Verseau", odění do černých pláštíků při "oficiálních" obřadech, odvolávají na údajně tajné pověsti templářského řádu. Zdá se tedy, že názory na to, co údajně templáři tajně dělali, se značně rozcházejí. Kdo je Monsignor Colin? Mimo jiné vysvětlil Clauda a Michela Vanderusovy, nejvyšší dignitaře "Společnosti", na "abbé". Za "Compagnie" tedy stojí církev, církev, která zvedá hrozenou rukavici.

proti dábelským skupinám, jako jsou "Luciferovi rytíři". "Zelený řád" nebo "Thulé". Duchovní boj církve.

Cítím se zmateně. Otázky se hromadí. V této fázi vyšetřování nevidím pro stromy dřevo. Templáři?

Thulé? Zelený řád? Rytíři? Chci vědět víc, ale jak? Zdá se, že jsem vstoupil do světa, kde všechny cesty vedou z Říma. Ale kam? Každé seskupení otevírá dveře, za nimiž je připravena a láká nová, pokud možno ještě tajemnější organizace. Možná bych si neměl klást příliš mnoho otázek. Možná už logika neplatí. Možná bych měl prostě... silnice reagovat na to, co se samo nabízí, a důvěřovat své intuici. Rozhodnu se kontaktovat biskupa Colina.

Tragédie

Nejenže katolická církev podezřívá luciferiány a satanisty - svědčí o tom, že Jan Pavel II. počátkem roku 1986 jmenoval armádu exorcistů -, ale i ostatní církve nebo malé církve oddělené od Vatikánu horlivě bojují proti "Zlu". Jeden příklad.

Po putování v galikánské církvi odtržené od Říma, kterou opustil 19. května 1985 v důsledku vnitřních bojů, se PaScal Colin postavil na vlastní nohy, bez patriarchátu. S de- vie "Jedna církev pro všechny, všichni pro jednu církev" 29. září 1985 vysvětlil Pierra-Henriho Duboise, nebo ještě "Sa Béatitude Pierre IV", hlavu nově vytvořené "Eglise Catholique Apostolique Gallicane Traditionnelle", odštěpené od galikánské církve²¹. Aneb tragédie malého díla. Dne 22. prosince 1985 přišla řada na Colinovo vlastní opětovné svatořečení. Tentokrát se Colin stal biskupem a delegátem pro Benelux -scare non-'Eglises Autocéphales Syro-Antiochiennes', která pod vedením starého francouzského patriarchy Borise I. Timochenka alias Borise Lemagen²² Bóns se nazýval nebo se jmenoval: "Eveque Titulaire du Vaudet et de Kiev", nebo "Sa Béatitude l'Humble Boris I Timochenko, Patriarche et Catholicos des Eglises Autocéphales Syro-Antiochiennes en Europe et Missions, président du Saint-Synode Interecclesial, Chef du Praesi-

dium International Chrétien", nebo ještě "Prince le Mage Timochenko".

Z Cách KOHAN'. Tedy dost titulů.

Autokefální syroantiochijské církve vznikly v roce 1957, kdy byl prvním patriarchou zvolen Johannes-Maria van Assendelft, "Evêque de Myre en Lycie", pod jménem "Mar Joannes- Maria". Van Assendelft se později připojil k "Eglises Cop- tes" a Boris se stal druhým patriarchou "Eglises Autocéphales Syro-Antiochiennes". Kníže-mág Boris I. také řídil "Institut Philosophique et Théologique Saint-Pierre" a patriarchát se sídlem v Lannionu v Bretani. Prostřednictvím tohoto "Institutu" vydával kníže-mág diplomy "doktora filosofie a teologie".

Monsignor vypadá obzvlášť podezřele. "Nechtěl bych...

že by byla zničena veškerá práce posledních let! Tváří se přísně a ukazuje mi své diplomy: z jednoho vysvědčení vyplývá, že ho Boris I. jmenoval biskupem, z druhého, že je "doktorem teologie" z "Institut Philosophique et Théologique Saint-Pierre" - "po osmi letech studia"! "Takže to dokazuje mou autenticitu," říká.

Na večerní obloze se postupně vytrácí denní žár. Tohle horko není nic pro mě," odfrkl si Colin. Skrz dokořán otevřená okna se postupně objevují komáři, kteří hledají ještě více tepla a světla. V Colinově obývacím pokoji tu a tam stojí, visí a leží náboženské předměty. Na kříže a sochy svatých komáři čekají.

"Mám pro tebe překvapení," řekne Colin náhle, "můj nevlastní syn je také přítomen. Brzy přijde. Je to 'Vénérable Maitre' z 'Loge Souverain Martinéziste', ke kterému patřím i já. Colin pokrčí rameny

zhluboka se nadechl a napil se vína: "Náš kostel má velmi zvláštní účel. Jsme tu pro křesťany, kteří podporují katolickou církev a

Boha. odešly. V současné době tedy téměř všichni. Náš úkol spočívá v tom, že přivádět je zpět k Bohu, jako to dělal svatý Vincenc de Paul se svými dětmi.

francouzští králové. Jsme mnohem tradičnější a přísnější než katolická církev. Hluběji pronikáme do víry a citovosti lidí prostřednictvím kultu Pavla VI. Ve- le katoličtí kněží nám rozumějí, proto se u nás také vzdělávají katoličtí kněží. Katolická církev nás nechává na- cestě. Všimněte si! Nejsme tolerantní. Být tolerantní vás staví nad ostatní. Každá lidská bytost má právo být člověkem, to je naše východisko".

Když se monsignora ptám na ďábelské nepřátele křesťanské víry, luciferiány, mlčí. Vzpomíná si na titánské bitvy?

"Podívej," řekne Colin
zamyšleně,

Vatikán je obsazen

se satanisty a luciferiány. Mnozí vrcholní kardinálové jsou členy ne
tohoto spolku - spolupracují!

O jakých zakázkách mluvíme? bo

"Rád Belzebuba, rád Varla Machiavela, rád Béli- al. "Všechny jsou

velmi aktivní ve vatikánských kruzích. Colin si povzdechne. Nejen
horko si s ním zahrává. Je toho víc, co je jasné.

"Už ne," odpověděl Colin, "mám s tím obzvlášť ošklivé zkušenosti
a přenechávám to Michelu Vanderusovi z "Ver- seau", kterého jsem
na tento titul vysvětil

Colin chce jistě o těchto nepřijemných zážitcích mluvit. Bolestivý tah...
ken dáv SOMs na jeho ge) :tāt. V určeném okamžiku

Byl jsem povolán do rodiny ve velmi tíživé situaci. Někteří členové
rodiny BYLI nemocní, hrozil rozvod a mnoho dalšího. Kromě toho
se matka

muž, který v domě také bydlel, měl velmi zlomyslné rysy.
Na všem bylo něco špatně, pořád měla špatnou náladu. Její
přítomnost už zkrátka nebyla únosná. Jednoho dne se šla dDcera
opalovat. Po aritper dvou minutách se jí na těle objevily obrovské

puchýře. Velmi zvláštní... Ještě podivnější výjevy se odehrávaly v h u j
i : byl přítomen poltergeist, bylo slyšet vytí, rev. Věci se pohybovaly

jen tak pod očima obyvatel. Když mě zavolali, nejprve jsem se
vypíval sousedů a lékařů. Lékaři neshledali žádné zdravotní příčiny fy-
sic nepomohli. Navštívil jsem také lékaře doč. Který se snažil vymítat. Ale ani to nepomohlo. Po mém

první kontakty s rodinou proběhly opět velmi záhadně.
ný obchod. O pět dní později se babička, panovačná
žená. Střecha náhle vzplála a VUur také krátce znovu uhasl-
náhle. Vodní čerpadlo, které nefungovalo 20 let začalo chrlít vodu.

Jen tak, aniž byl poblíž. Babiččino tělo bylo převezeno
dní Galat 11, aby byl pohřben s rodinou. Pak se také stalo...

den se děly různé podivné věci: po návratu rodiny se porouchala
elektrina a v domě se objevilo někteří členové rodiny viděli velmi
zřetelně červeně osvětlenou přítomnost! To už bylo příliš. Děti také
rodiče byli velmi zmatení. Nastal totální emocionální chaos. Začal

jsem s malým exorcismem, několika modlitbami. Reakce byla
obrovská. Při vymítání se vznítily krb. Když jsem to viděl, rozhodl jsem
silně

se druhý den začít s velkým exorcismem. Tehdy jsem pocítil
přítomnost negativní síly, která, a to bylo úžasné, vycházela od

samotných členů rodiny. Tenkrát jsem spadl do

mdloby. Nepamatuji si nic z toho, co se tehdy stalo. Později jsem se dozvěděl, že se situace v rodině vyjasnila. Všechno **se vrátilo do normálu**. Na druhou stranu se mnou to tak dobře nešlo. Místo toho, aby vytáhnout zlo a odvrhnout ho, zničit ho, měl jsem se na mě zlobit. To mě zabilo. Najednou se mi udělalo špatně od krve... také velmi vážné. Lékaři nemohli nic dělat. Neznali žádné ucho. případ. Chtěl jsem spáchat sebevraždu, měl jsem velké deprese. jsem . Měl jsem Oběsil se velké bolesti. Už jsem nevěděl, kdo jsem, co dělám. Tato situace trvala asi šest měsíců. Pak přišel kněz, aby mi udělal poslední svátosti, protože jsem umíral. **PIOTs** při u d ě l o v á n í svátosti bolest zmizela. Vstal jsem. Byl jsem uzdraven. Od té doby jsem si uvědomil, jak je zlo silné. Zlo může zabít, ovládat. Colin mlčí a napjatě hledí před sebe. Už je tma. Colin je také nezávislá bruselská společnost. Martinezistenor- členem "Venerable Maître" Aniel d'Argol, pěstoun- v čele s Colinovým synem. Během Colinův exorcistický příběh je d'Argol **diskrétní** pozorně naslouchal, občas sednout si ke stolu. Také onerendová postava. Černé plné příkvyuje. D'Argol je imp vlasý, tmavá pleť, zkrátka kouzelník "V Loge Souverain Martinéziste" Martinézovo učení studoval Pasqually, " říká d'Argol, "naše Reintegrace etyrien se to ve tion des êtres" od Pasqually. Instrukce Je study, theur- fáze: základní studie, alchymisticko-duchovní **účel** gie a tajná učení. O tom nemohu **nic** říct. Lodge zůstává bevrijding jednotlivce, reintegrace do humanité adamique". Je to zkouška sebe sama! To se děje prostřednictvím bílé magie, inkovaci. Je již velmi **pozdě**. kousek viděný z tváře be- Mám koneckonců, záměr. Vezmu si... Luciferovi bojovníci, a to byl hoOfd. Na co všechno se odděluje. Strašidla mě pronásledují. dívám v klidu... se děje? Dusná, horká noc nabízí útkOITIST. nen, dobře situovaní lidé se procházeli kolem. AIS Když se vrátím domů, vyrazím otevřel knihu Dominique Graffa "Regard sur les Voyants" ro 1976. Autor v něm provádí "vědecký" ro Na list, Bmselský svět věštců, astrologů, kartářek. My "268 skutečně uvádí následující: Pan Aniel d'Argol: **ZU** Vědecká astrologie - Jasnovidectví - Šťastná čísla - Geomantie - Věštění z ruky - Karty a tarot - **Ritu-** len a bílá magie pro velmi závažné případy (po předběžném vyšetření) speciální talisman VOO of you (zdraví - láska) - On Udělá rozebírá váš případ podle 64

tyto moderní metody. Je specialistou na ženské problémy a zlomené srdce, potíže v práci, s penězi a v podnikání. Sřeží a ovlivňuje protiventství a zlé lidi. **Utěšuje** ty, kdo trpí, a **osvobozuje** ty, kdo si myslí, že **proti** nim bylo sesláno **zaklínadlo**. Poctivost a naprostá diskretnost. Aby byla zajištěna kvalita, přijímá pouze po domluvě. Do- minique Graff citoval výše uvedené z bruselského reklamního časopisu.

Interludium III

Zdá se mi, že se mi otevírá nový svět. Nikdy jsem netušil, že naše společnost je tak bohatá na organizace zabývající se magií. Když jsem začal pátrat, netušil jsem, že mě pátrání zavede do těchto kruhů. Proč se **stále** toulám **světem** magie? Vždyť **to nebylo**

záměr. Přesto mám pocit, že je to nezbytné. Abychom tomu rozuměli. **Vyhledání klíče.**

Už nějakou dobu nemám klid. Důvodem je nejen nadšení pro **výzkum. Touha je**

více než to. Jde mnohem hlouběji. Proč to dělám? CO dělám? Já " nevím.

Můj nejstarší syn (7) se potácí do místnosti. "Tati, viš, co **říkají?** Ze lidé **jsou stvořeni** Bohem. **Ale my** přicházíme Ještě od opice ! Kdo stvořil opice? Otázky, otázky, vra- gen. **Vždy je** více otázek. "Proč s v ě t existuje?", "**Proč?**". **Kouříte?** Ptám se sám sebe. Klíčem jsem já. Ale jak? **'Paps,** ty **vždycky musíš** něco udělat, trochu pracovat **a pak dělat to, co děláš.** Chcete. Jen!" říká můj nejmladší syn (4) velmi přesvědčivě. Pohled to říká vše!

Vůbec to nedokážu vysvětlit, a přesto v tom spočívá řešení - **zpívat.** A tak pokračuji. Příznivci **i odpůrci** Lucifera **naznačují...**

den mě o významu anglického mága Aleistera Crowleyho. Sonn- **Možná v Crowleyem vidí reinkarnaci** d'abla, jimi ver-

oslavovat ho jako **boha.** Crowley je **mírně řečeno,** **kontroverzní postava** v esoterických **kruzích. Je tedy čas se na chvíli zastavit**

na Crowleyho a jeho organizace. Pak se musíme dostat k jádru

Případ: Thulé a zelený řád.

Zvíře ddd

"Slíbil jsem, že budu rehabilitovat magii a povedu lidstvo k tomu, aby si vážilo toho, co má, věřilo tomu a milovalo to.

studium nebe při tvém narození
a všech

"nenáviděný a obávaný."²

65

Aleister Crowley se narodil v roce 1875 v anglickém hrabství WarwiCkshire. Byl vychován ve velmi uzavřené a puritánské sektě "Bratři z Plymouthu", nazývaná také "sekta darbyistů". Ve dvaceti letech se však Crowley již odvrátil od vřív svých rodičů, aby se nakonec stal jedním z největších a nejkontroverznějších magů 20. století. Dne 18. listopadu 1898 byl Aleister Crowley zasvěcen do přísně tajného řádu, s názvem "Hermetické bratrstvo Zlatého úsvitu v Oulter", zkráceně G.D. Společnost G.D., založená v roce 1887 některými předními členy z "kroužky2", byla několikrát předložena Londýnský rosikrucian posunut jako lóže, ve které nacisté e filosofie byly konsolidovány. eerd a našel základnu? ' Vůdce ot 'Imperator of Ordo Templi muel Lidell Mathers, rovněž vysoký hodnostář Ordo Templi Orientis (O.T.O.) kterou vedl Theodor Reuss, mistra manu-germánského okultismu. Mathers přeložil francouzský spis z 18. století s názvem: "Livre d'Abramelin le Mage", jedno hvězdných děl pro luciferiány a také pro Crowleyho. Na adrese z tento rukopis vysvětluje krok za krokem, jak ovládat demony a antemných bytostí a jakým způsobem je můžete použít k dosažení určitých cílů. Mathersovi a Crowley se v té době pyšnila celou řadou vlivných osobností. Mezi členy patřili: irský básník a později Nobel laureát zvonu Wil11f1m Butler Yeats; milenka George Bernarda ShāWa, Florence Farr; tehdejší slavný astronom Willi- am Peck; pozdější předseda velmi čestné Královské společnosti Ge- am Peck; dcera Ludvíka I. Bavorského, Edita Bram Stoker; a falešný Montès, hraběnka z rard Kelly; autor Draculy, tato příležitost mystická jména. Lutsfeld°. Všichni měli pro jména Perdu- abo, "Budu žít dál". a začátní rituály v rámci G.D. a

V důsledku působivého i sugestivní lekce z "Abramelin kouzelník", Crowley se dále stále hlouběji zabýval obskurní a nebezpečný ke způsobům magie. V roce 1899 koupil v B oleškině, Skotsko, v blízkosti jezera Loch Ness, impozantní domény pro k ideologii vůbec.

se může podřídit vypracování luciferiánského plánu. cs- Muži a ženy v noci tančili nazí u obrovských ohňů, gely a demony. Lidé z Boleskine slyšeli zběsilí zajatci a děsivý křik. Satan sestoupil do Vysočiny. Crowley opustil své panství v roce 1900 se rozešel

by si vybudoval vlastní esoterický řád a krátce poté s G.D. Hij Spojených státech, kde se mu podařilo! Po putování po Mexiku a

experimentoval se sexem, hledal osvětlení v Asii. Na ostrově Cejlon se seznámil s hinduismem, který mu byl obzvláště blízký.

"Tantrismus levé ruky" by se držel. Tantrismus levé ruky" neboli "přeměna jedu v nektar" byla a je pro hinduisty přeměnou fyzického a psychického obléhání sexuálního aktu v magickou sílu. Od této chvíle se sex stane Crowleyho cestou k černé magii, ke kontaktu s bohy a demony. Díky okultním návštěvám Paříže, Boleskinu a Londýna se dostal k...

Crowley v roce 1904 spolu se svou ženou Rose, médiem, v Egyptě. přišli správně. Zde se mu odhalil pohanský pohled : on

bylo dovést lidstvo k duchovní dokonalosti, aby došlo k opětovnému sjednocení s Bohem. Crowley byl prorokem. bestie z Apokalypsy s jasně definovaným posláním. Povolal "Mégatherion 666" neboli "Velká bestie 666". Nastal čas vybudovat vlastní řád. V roce 1905 byla založena společnost Astrum Ar- gentinum, A.A., iniciační řád, jehož cílem bylo probudit prvotní stav člověka. Mohlo začít hledání předpotopního člověka, člověka, který je roven Bohu.

Astrum Argentinum bylo úspěšné. Crowley se po návratu do Londýna brzy obklopil řadou věrných adeptů. Také na evropské pevnině se mág stal známým a napodobovaným. Právě v tomto období (1910) se britské tajné služby začaly zajímat o svérázný a tajnůstkářský fenomén, kterým byl Crowley. Navrhly mu - Crowley měl kontakty v mnoha zemích - aby pro ně plnil úkoly ve výměnou za určitou imunitu. A jeden, i když ne oficiální,

Statut imunity by Crowleyovi jistě pomohl : puritánský

Londýn byl znechucen obscénními výkony v "gnostických mších", které mágové oslavovali, aby získali adepty. Jak intenzivně Crow- lejská spolupráce s britskými tajnými službami byla, ech-

ter nikdy nezveřejnil.

Krátce po vypuknutí první světové války založil Crowley společnost sám ve Spojených státech. Z New Yorku se pokusil, aniž by

Mimochodem, úspěch při formování jeho A.A. na americkém kon- tinentu. Zároveň se stal známým jako zuřivý odpůrce spojenci. Za hlasitého potlesku davu irských separatistů veřejně roztrhal svůj britský pas. To mu vyneslo

Okamžitě po návratu do Anglie v roce 1919 Crowleyho zatkla policie, ale po několika dnech ho propustila. Crowley poté odjel vyzkoušet své nadání do Francie, kde se usadil v pohodlné vile v

Fontainebleu. Úspěch se tentokrát nezastavil: Crowley se dokázal obklopit tuctem inspirativních žen, z nichž téměř všechny s ním otěhotněly. V roce 1920 Crowley dostal od úřadů, kterým se mágův životní styl příliš nezamlouval, příkaz opustit Fontainebleu.

V přístavním městečku Cefalì na severním pobřeží Sicílie, nedaleko od Palermo, Crowley našel nový domov ve starém, zchátralém domě.

len, který byl pro tuto příležitost přejmenován na "opatství Thélème". Mělo to být nové kouzelnické centrum. Na tomto statku Crowley rozvíjel svou magii až do krajnosti. Crowley: "V tomto transu připomínajícím smrt (sexuální vyvrcholení) se duch stává volným a splývá s vyvolaným bohem. Ve smrti se toto spojení stane trvalým a způsobí, že tělo boha vyrostle na planetě. Proto bychom si měli, kdykoli můžeme, zajistit odlehle a nedotknutelné místo a denně tam přivádět oběti. Zároveň je třeba alespoň jednoho z bratrů přivést k vyčerpání bolestí, zraněním a samotným obřadem. A pokud vysloví zjevení, nesmí to být úmyslné. Pokud by byl pravý bůh vyzván tak, jak je, pak budou (oběti) zbožštěny."

Mělo by být jasné, že Crowley žil ve vyšších sférách a měl... zřejmě málo citu pro pozemské záležitosti. Nemálo učedníků onemocnělo kvůli strádání a zimě. Crowleyho malá dcera zemřela. Poté, co za záhadných okolností zemřel Crowleyho stoupenec, irský básník Raoul Loveday - rituální vražda? - úřady toho měly dost. Crowley a jeho doprovod byli ze Sicílie vyhoštěni.

Ani v Portugalsku, ani ve Francii nebyl magiur schopen znovu pracovat. V roce 1928 přijel znovu za radou do Anglie, kde se velmi snažil vybudovat si novou "magickou" existenci. V polovině třicátých let se mu podařilo založit novou skupinu A. A., a co víc, jeho spisy se postupně staly světově proslulými".

V roce 1939 vypukla válka. Crowley daroval Churchillovi talisman měla zastavit německé letecké útoky na Anglii. Po válce prohlásil: "Pravdou je, že jsem vyhrál válku! Dne 1. prosince 1947 srdeční infarkt skolil kouzelníka závislého na opiu a morfiu. Dne 5. prosince 1947 byl Crowley, obklopen mnoha žáky, uložen k poslednímu odpočinku na hřbitově v Brightonu. Oblečen v bílo-červenozlatém rouchu, ozdobeném dvanácti znameními zvěrokruhu, s korunou na hlavě a žezlem v ruce, zaujal tento sověluciferiánů své místo uprostřed bohů.

Thule? Thule!

Jednoho krásného jarního večera roku 1919 řekl Dietrich Eckhart svému příteli , přítel Dr. Paul Tafel ve Schwabinger Weinstube v Mnichově: "Potřebujeme velitele, který dokáže vzít do ruky samopal. slyšet. Ti parchanti (židé, komunisté) musí být daver.

na těle. Nechci důstojníka: lidé mají respekt. žádně oficiální

Více vajec. Dělník s velkým hrnkem je to, co potřebujeme! Nemusí být inteligentní: politika je ta nejhloupejší věc na světě.... Raději někoho ješitného, někoho, kdo je schopen kontrovat ro-den, někoho, kdo se nehrbí.... Taky by měl být svobodný, pak budeme mít všechny ženy před sebou. Dlouho by Eckhart čekal nemusel. O necelých šest měsíců později, v přesněji 10. září 1919, zbožné přání Eck-srdce ven. Pak vystoupil muž, který měl změnit svět.

Dietrich Eckhart se stal Hitlerovým ideologem a poradcem par excellence. Až do své smrti v roce 1923 Hitlera formoval.

Dietrich Eckhart byl mužem, který Hitlerovi poskytl dobře podloženou antisemitskou a proaristickou potravu, která měla uspořádat Hitlerovy šedé mozkové buňky do soudržného fanatického celku. se známými katastrofálními důsledky. V "Mein Kampf, bibli nacistů, Hitler popsal Eckharta jako "muže, který zasvětil svůj život osvětlení svého VOlka, Orlova lidu, poezii, myšlenkami a nakonec i činy.

V rozhovoru s Dr. Paulem Tafelem onoho jarního večera v Münchense Weinstube, Eckhart mluvil o "my". Měl tím na mysli velmi tajnou společnost, o níž se i dnes ví jen málo. NochtáfiS byl tento tajný spolek přímou příčinou za holocaust v letech 1940-1945. Nesl název Thulé-Gesell-schaft.

Abychom pochopili společnost Thulé, musíme se vydat do velmi vzdálené minulosti, do časů mýtů a legend. Někde "na okraji země", v dnešní Arktidě, která tehdy byla mírně podnebí, žil blažený a klidný pohádkový lid, nazývaných hyperboriáni. O tom, autentické nebo imaginární osoby je v mnoha kulturách a tradicích nazývána různými jmény. Egypťané a Skandinávci hovořili o zemi "Zelené země" Islandčané o "Asgadru",

Babyloňané a Polynésané o "zemi jiného světa". Hlavním městem Hyperborejců (řecky Hyperboreioi = za severním větrem) bylo podle legendy Thulé. Ve starověku prý bylo Thulé centrem rajské zahrady, pozemského ráje, kde byla uložena tajemství světa, kde se nacházel nadpozemský

telligentní lidé žili. Tito nadlidé, které Eckhart a jeho společníci nazývali Árijci, byli od zbytku světa zcela odříznuti oceánem, "Mare Tenebra-rum". Hyperborejci byli doslova i obrazně formováni "Inteligencemi ze záhrobí". Spojili se s lidskými ženami a učili své pozemské potomky o zemi, hvězdách, astrologii, umění atd. Hyperborejci tak byli vyvolenou rasou, rasou "dvakrát zrozených", probuzených. 'Inteligence ze záhrobí' se staly bohy Hyperborejců a stály u kořenů pohanských vizí starověkých národů, jako byli Piktové, Keltové, Germáni, a jak bude dále ukázáno, i Hitlerovy germánské iluze. Bohy Thulé byli Thor, bojovník bez bázně a hany, Loki, démon ohně, Bal-dur, pán světla, a mnoho dalších. Dokonce i v přesto tolik opovrhované Bibli² "židovské spiknutí". zasvěcenci Thuléovy společnosti věřili, že právě ve Starém zákoně naleznou podklady pro své teorie:

"Když se lidé začali na zemi množit
a rodily se jim dcery, Boží synové
viděli, že lidské dcery jsou krásné,
a vzali si od nich.

ženy, ať už si vybraly kohokoli.

A Pán řekl: "Můj Duch nebude v
člověku věčně, když se nyní
mýlí;

Je to tělo, jeho dny budou trvat sto dvacet
let.

Obři byli na zemi v oněch
dnech a také později, když
synové Boží přišli k lidským
dcerám a ony jim porodily
(děti); to jsou obři věků, muži
proslulí.""

Byli "synové Boží" "inteligencí ze záhrobí"? A jsou
"úžasnost z pravěku" totožná s tolik vychvalovaným Hyperboree-
ers? Členové Společnosti Thulé myslel si to. Výše -
Dien, stejní příznivci Thulé tvrdili, že "násilníci z
"před časem", "Hyperborejci", pro které je charakteristická čistota

rasy, také chodili a vypadali fyzicky nadřazeně: měli blond vlasy a modré oči! Odtud údajná vznešenost takzvané árijské rasy. Vždyť Germáni měli být potomky Hyperborejců!

Asi před 60 stoletími Thulé zmizel v důsledku kosmického kataklyzmatu, které způsobilo vychýlení zemské osy a změnu klimatu. Potopa znamenala diasporu pro Árje, nositele smlouvy s "Vnějšími inteligencemi". Někteří z nich se přestěhovali do dnešní Skandinávie a později se usadili ve střední Evropě. Z této skupiny údajně pochází Germáni. Tvrdí to každopádně Společnost Thulé. Jiní se usadili v Gobi, aby zde znovu založili civilizaci. O několik století později se však Gobi stala pouští a těch několik málo přeživších se i se svým majetkem přestěhovalo do Himálaje, kde žili v ústraní v síti katakomb a sklepů himálajského masivu. Tam se potomci "Inteligence ze záhrobí" rozdělili na dvě skupiny. Jedna skupina následovala "Cestu pravé ruky pod Kolem zlatého slunce" (Symbol: obratná svastika. Čtyři ramena směřují doleva, takže se kříž otáčí podle rotace Země). Druhá skupina žila podle "Cesty levé ruky, pod kolem Černého slunce" (Symbol: sinistroická svastika. Čtyři ramena zde směřují doprava, podle cesty "černého slunce", protilehlé, symbol nacistů). Od té ti "d, první skupina by sídlila v Agarthe, druhá v Šambalě". Dvě magická centra, životně důležitá pro nesčetné množství esoterických skupin a také pro Společnost Thulé. Agartha je vnímána jako skryté město Dobra, míru a hledání nejvyššího poznání. Shambalha je naproti tomu městem moci, násilí. Šambalha znamená vzpouru proti předurčení člověka a uznává stvořitele, vládce člověka, pána přírodních živlů. Šambalha má však dvě tváře: buď svrchovanou moc, rovnou bohům, nebo totální zkázu. Díky magickým kontaktům s "černým městem" a jeho obyvateli by "zasvěcenec" získal zázračné nadpřirozené schopnosti. Mezi nimi především schopnost hrát si a vládnout nevědomím národů. Měl Hitler takové démonické schopnosti? Víra v ně byla degenerovaná. Mimochodem, podivná slova Agartha a Shambalha byla použita během proslulého norimberského procesu. sen několikrát zmínili obvinění důstojníci SS. Jeden z nich nyní ví proč.

Legenda o Thulé však nabízela více materiálu, který by se dal rozebrat. Takto

předpověděl tisícileté království, kterému bude vládnout "Neznámý nadřizený" prostřednictvím "Golema", jakéhosi média, ... mesiáše! Tímto způsobem by pak došlo k rozsáhlé biologické a duchovní mutaci, která by nakonec byla základem "nové sluneční dynastie", odkazující na společnost Hyperborejců. Hitler se měl stát tímto

mesiasem a založit tisíciletou říši. Ariji by ručili za biologickou a duchovnímu a stát se lidmi bohů na zemi. Právě tento blud žil v Eckhartově mysli a ve spleťtých hlavách ostatních členů Thuléovy společnosti.

Hitler, golem? Golem je umělou lidskou bytostí, ovládanou a manipulovanou, zombie, giër. Mág vytvoří golema a nakreslí magickou kartu. pentagram jeho čelo. Pokud se však golemovi podaří toto magické znamení smazat, zaklínadlo skončí, golem se vzbouří, mág je uškrcen a jeho duše ukradena. Z golema se stane démonická postava s neuvěřitelnou mocí. Rozsévá smrt a zkázu. Ten ver-počítá židovskou legendu, kterou zaznamenali středověcí kabalisté. sche a alchymistických rabinů. Společnost Thulé označovala Hitlera za golema. I podařilo se Hitlerovi zrušit magická zaklínadla? Podle logiky magie jsme 1, a že víra-také pánové ze Společnosti Thulé. Faktem je, že Hitler se cítil později několikrát proti Společnosti otočil a nakonec rozpoutána druhá světová válka.

V roce 1912 založil z-kere Theodor Fritsch (1852-1933) v Berlíně tajný rytířský řád, který nazval "řád Teutonů". Fritsch se bombardoval na velmistra a symbolem nového řádu se stala svastika. Během první světové války byla činnost řádu na ústupu. V prosinci 1917 pověřil velmistr jistého barona Rudolfa von Sebottendorffa, aby v Bavorsku založil tajnou společnost závislou na řádu. A tak tato podivná postava, známá v esoterickém světě a mistr rozenkruciánského řádu, založila v lednu 1918 v Mnichově Thuléovu společnost. Na konci téhož roku měla asi 1500 členů, mezi nimiž byli vojenští důstojníci, aristokraté, vysoce postavení úředníci, lidé se svobodnými povoláními. Zkrátka elita. Kromě Dietricha Eckharta a jeho přítele doktora Paula Tafela byl členem Thuléovy společnosti také velmi vlivný kníže Gustav Franz Maria von Thurn und Taxis. V roce 1919 byl spolu s dalšími osmi členy Thulé popraven Rudou armádou Bavorské republiky rad. Od té doby se názory Thuléovy společnosti radikalizovaly: německý národ naléhavě potřeboval získat zpět svou původní důstojnost a boj proti jo-

den a komunisty bylo třeba bojovat se vši zuřivostí.

Krátce po první světové válce uvedl Paul Rohrbach, profesor, politik a šéf zahraniční špionáže v první světové válce, do řad Thuléovy společnosti novou sílu: Karla Haushofera. Haushofer, generál dělostřelectva, se narodil v Mnichově v roce 1869". Spolu s Eckhartem po léta zajišťoval Hitlerovy duchovní potřeby. Dokonce se tvrdí, že Haushofer Hitlera "stvořil". Podnikl několik cest do Střední Asie. Legenda praví, že během jedné z těchto cest byl zasvěcen do tajné esoterické společnosti Georgiem Ivan-ovičem Gurdžijevem, známým ruským mágem. V Německu Haushofer nejprve vstoupil do tajné společnosti zvané Společnost Vríl, která vycházela ze spisů francouzského spisovatele Louise Jacolliota (1837-1890). Ten považoval "Vríl" za životní energii, z níž člověk čerpá jen malou část. Ten, kdo objeví existenci Vríl, se podle Jacolliota stane nadčlověkem, pánem světa. Jsou zde patrné martinistické a martinistické vlivy. Tento pohled na člověka ve spojení s thulskou vírou byl základem Haushoferovy největší vášně, Geopolitik. Ta ospravedlňuje expanzionismus "hvězdného státu". Hitlerovy představy o "Lebensraum", "Drang nach Osten", jak je popsal mj. v "Mein Kampf",

vycházely přímo z Haushoferova geopolitického přesvědčení. Haushofer dokonce založil "Geopolitik Gesellschaft", kde se ne se prováděl pouze tzv. vědecký výzkum, ale sloužila především jako špionážní síť. Kromě klasických špionů zde působili také astrologové, média a dirigenti tajných společností. Haushofer se o esoterické společnosti velmi zajímal. Je například známo, že spolu se svým nejvěrnějším žákem a synem Albrechtem Haushoferem solidně pronikl do anglické magické společnosti "Hermetické bratrstvo Zlatého úsvitu ve vnějším světě", kterou oživoval mimo jiné "Velká bestie 666" Aleister Crowley. Prostřednictvím berlínského "templáře" G.D. udržoval Haushofer důležité vztahy po celém světě a zejména v anglických aristokratických kruzích. Jeho kontakty sahaly až ke dvoru krále Jiřího V., který, jak známo, nevycházel s Winstonem Churchilllem příliš dobře.

Když generál SA a SS Rudolf Hess (nar. 1896), kdysi číslo dvě ve Třetí říši, 10. května 1941 nečekaně přiletěl do Engellandu, možná se chtěl setkat s dirigenty sprátených anglických spolků, jako byl vévoda Hamilton ze Zlatého úsvitu, aby si vynutil pakt s Anglií. Kdo to řekne? Ať už to bylo jakkoli, Churchill zjal Hesse a tento otevřen-

jeho ústa už ne. Hess také nazýván "svědomím" Hitlerových par-

time- byl Haushoferovým žákem a od roku 1920 také členem Thuléovy společnosti. Dříve byl také členem Ordo Templi Orientis (O.T.O.), opakovaně označované za mateřskou organizaci Zlatého úsvitu.

Filozofové a ideologové, jako byli Eckhart, Haushofer a jeho žák Hess, byli hnací silou Thuléovy společnosti. a nacionální socialismus. Ještě jedna postava, rovněž člen

Společnost Thulé si zaslouží další zmínku: Alfred Rosenberg.

Rosenberg poskytl nacionálnímu socialismu bibli, "Mýtus dvacátého století", v níž byl rozpracován "Mýtus krve", který se později zformoval v elitních jednotkách SS. Mýtus krve byl novým náboženstvím. Krev představuje božskou podstatu v člověku, zjevenou v rase. Je samozřejmé, že prostřednictvím krve germánská rasa znovu objeví pakt s Inteligencí vnějšího bytí. Náboženské rituály, kontakt s předky, luciferské invocace v tomto ohledu "ariánům" pomohou. Prakticky si svět, hmotu, podmaní luciferiánskou cestou postava Hitlera. Jednou se tedy "arián" stane novým druhem člověka-boha, stvořitele, jako byli jeho předkové, Hyperborejci. Šéfové Schutz-Staffel (SS) Himmler a Heydrich měli toto šílenství realizovat.

Po vraždách některých Thulé členové bavorského Červeného Le-

v roce 1919 se Společnost projevovale stále více politicky, aniž by však opomíjela magii". Již v dubnu 1919 Thulé založil Svobodný sbor "Oberland", soukromou domobranu, která sloužila nejen jako strážní oddíl, ale také šla do války proti marxistům a nakonec se podílela na "osvobození Mnichova", a to na úkor tolik nenáviděné Rudé armády. Oberland" se později přetvořil v první Hitlerovy úderné oddíly, Sturmabteilung, SA. Mezi tehdejšími dirigenty Oberlandu najdeme Rudolfa Hesse a kapitána Ernsta Röhma, který se v roce 1931 stal šéfem SA.

SA* Nejvíce Imaginativní účinek Thulého ideologie byl možná strážcem Nového Německo, elitní jednotky Hitlera, SS, kterou tvořili muži čisté rasy, sjednocení v symbolu krve. SS měla le-verizovat předky příštích generací, kteří by vytvořili nesmrtelný germánský národ v čele této "pretoriánské gardy" stála od roku 1929 osobnost, která fanaticky vyznávala thulovskou filozofii: Heinrich Himmler (nar. 1900). Uplatňování "mýtu krve" lidmi, jako byl Himmler a později Reinhard Heydrich

(1904-1942), zakladatel Sicherheitsdienstu SS, chtěl v roce 1943...

nakonec vyústit v bezprecedentní genocidu. Koneckonců mýtus byl ospravedlněním pro zabíjení "Untermenschen", jako byli "židobolševici". Vyhlazovací oddíly SS, komanda Einsatz, hnaly na smrt statisíce lidí. 'Untermenschen' ze všech okupovaných evropských zemí měli být zabití. Himmler, blízký šílenství, se inspiroval kdysi mocným teutonským rytířstvem (které také mělo "Drang nach Osten" ge-

kend). I on musel mít svůj hrad. Ten byl postaven na zříceniny hradu, jehož základní základy pocházejí z doby Hunů. Nacházel se nedaleko Paderbornu ve Vestfálsku. Bürger měl být duchovním centrem "nového Německa". Zde se měli vytvářet budoucí vůdci. Měli to být muži se světlými vlasy a modrýma očima, rasově čistí, silní, hrdí a poddajní. Na svém hradě se Himmler v souladu s legendou krále Artuše - který si podle některých Himmlerovců postavil svůj hrad v Thulé - obklopil dvanácti "černými rytíři", vybranými z řad Himmlerových nejlepších "Obergruppenführerů", říšských vůdců SS. Pro navázání kontaktu s předky byly zřízeny duchovní a meditační seance s Inteligencí Buitena. Byla vyznávána novopohanská víra. Dodržovaly se rituály založené na pokynech mága Gurdžijeva, uzavíraly se rituální sňatky..... Magje "černých jezdců". V roce 1935 založil Himmler spolu s Haushoferem a Hessem "Ahnenerbe", jakési kulturně-vědecké výzkumné centrum. Ahnenerbe měla mimo jiné podložit fanatické rasové teorie historickými důkazy. Centrum dokonce vyslalo expedici do Tibetu, aby pátrala po původu germánské rasy a vypátrala Agarthu a Shambalhu..... Byly prováděny dotazy o možném přežití křížáckého řádu Růže, o Kabale, Bibli atd. Jedna z nejtajnějších a pravděpodobně nejohrovenějších aktivit Ahnenerbe se odehrávala v ústavu pro vojensko-vědecký výzkum, který Himmler založil v roce 1942. V jeho rámci se prováděly nechvalně proslulé lékařské pokusy na vězňích z nacistických táborů. Josef Mengele, který byl v roce 1986 oficiálně prohlášen za mrtvého, se zde proslavil. Ahnenerbe se také podílel na "srovnávacích" vyšetřeních lebek různých rasových skupin. Osoba zodpovědná za tuto činnost, profesor August Hirt, dostal v roce 1943 od Himmlera 115 těl vězňů z nacistických táborů cadeau, aby "doplnil" sbírku koster v anatomickém muzeu.

Znovu navštívená
Angela

"Svatý German, Ježíš, Jan Milovaný, Marie Nada, Godfré, Lotos,
Mistr Bancano - a Ty,

Velký božský průvodce, Ty vše, nebescí vzestoupení mistři, andělé,
archandělé, vesmírné bytosti a přírodní síly -

Angela, Angela, Angela, Julien, Julien, Julien,
Vy všichni, děti světla, které Mocná Přítomnost
Služba A.v.A.M.

Kéž vám Bůh
žehná Kéž vám
Bůh žehná Kéž
vám Bůh žehná

Milujeme vás
Milujeme vás
Milujeme vás

Děkujeme
vám
Děkujeme
vám
Děkujeme
vám

Angela, Bílá bohyně, a Julien Origas, alias Humbert de Franken-
bourg, jeruzalémský corllrg, velmistr Ordre Renové du Temple se
již za svého pozemského života postarali o to, aby patřili do malého
a mocného kruhu nesmrtelných duchovních velmistřů. Oba
navázali kontakty s bruselským "zeleným řádem" v polovině 70. let
20. století, prozatímne jako pozemští vyslanci kosmických
mistřů..... Origas navíc tvrdil, že Angela byla vyslána Společností

Thulé. Zda je Thulé-
nutschap stále?
Můj informátor Georges

tig, tj. před druhou světovou válkou, Společnost Thulé předvíдалa nebezpečí: Hitler, Golem, byl posedlý temnými machinacemi, které plně neovládal. Klíčovou otázkou pro členy Společnosti Thulé bylo: Bude Hitler schopen plán uskutečnit? Vystaly pochybnosti, nejistota. Věděli však také, že Hitlera nelze zastavit. Proto tehdy Thuléova společnost vyslala le- den do Anglie, aby zachoval tradice a zajistil nástupnictví"². Tato opatrnost se později ukázala jako oprávněná. V tajných skupinách, jako je Zlatý úsvit a O.T.O. (Ordo Templi Orientis) - to jsou ty známé, ale existuje jich mnohem více - Thulé žil dál, až do dnešních dnů. Také v Bel- gii... Společnost Thulé v roce 1986 provádí nábor! Chapadla Společnosti pocítíte v esoterických a velmi tradičně smýšlejících organizacích. Nikdy však nebudete moci říci, natož prokázat, že je někdo členem Thulé.

Georges je privilegovaný s v ě d e k : ví, o čem mluví. Sám v té době prošel Angelinými procesy. Varuje: "nehleďte současné jádro Thulé" a lakonicky **dodává**: "chcete přece ještě umět psát, ne?". Georges potvrzuje, že Angela měla kontakty s Thulé. 'Zda byla skutečně delegována Společností Thulé, to si netroufám říct.'

Co přišla Bílá bohyně dělat do "Ordre Renové du Temple"?

Vyslání neznámými silami, aby získali adepty pro (neo)nacistickou **věc? Byla** stejně jako Hitler golemem? A stejně jako Hitlerovi se jí věci vymkly **z rukou?**

Nyní se zaměřím na "Zelený řád", rytířský řád se sídlem v Bruselu, který v roce 1975 uzavřel smlouvu s ďáblem.

Zelený řád

"Setu **an Tan!** Setu an Tan Tad! Setu **Tan** Belen!" (Pohled' na oheň! Pohled' na ohnivého otce! Pohled' na oheň Belen!).

V zakládajícím manifestu Zeleného řádu, Ordre Vert nebo ještě Ordre Vert Celtique, se uvádí následující: "Je nanejvýš nutné, aby se všechny polární a sluneční síly spojily před začátkem věku Vodnáře. Nový člověk - Uebermensch - musí být připraven vzít osud lidstva do svých rukou, protože až nastanou nejkritičtější okamžiky Černého věku, zůstanou jen jedni lidé, kteří jsou nositeli Plamene: MY. Musíme proto vytvořit Árijský rytířský řád a zformovat elitu Nadřízených, kteří budou střežit tajemství našich předků z Polární říše. Na

zdá se, že staří dirigenti Thuléovy společnosti byli takovým textem. napsali : superrasa, tajemství předků z Polární říše... Prvky thulské ideologie Eckharta nebo Rosenberga.

6. prosince 1970 založil "Grand Lug" René Lixon řád Ordre Vert. Lug, bůh ohně starých Keltů, je údajně reinkarnací Lucifera. Lucifer je někdy nazýván také **Mithra**, proto se Zelený řád prezentoval také jako "Evropská církev Mithras". Kult Mithry, árijského boha světla, hoeder kosmického řádu, pronikl v 1. století př. n. l. přes Persii do Římské říše, aby se v 1. století n. l. široce rozšířil. Tento **kult** šířili římské vojenští císaři, kteří z něj čerpali magickou moc, **aby** se mohli **povznést a v domnění, že jsou neporazitelní**, vést války. V té době byl Mithrův kult **vážným** konkurentem vznikajícího křesťanství. Teprve po tzv. konverzi Konstantina Velikého začal v první polovině 5. století úpadek kultu téměř úplně mizet. A nyní, ve 20. století, se znovu vynořuje. Existuje Mithrova církev s pobočkami **v Londýně a Bruselu**. **Symbolika** Mithrova kultu se znovu propaguje. Tři symboly kultu a zeleného řádu jsou: kladivo, symbol tvůrčí činnosti, koruna, symbol **slunce**, magické **moci**, a obraz býka nebo kozla, symbol hrubé síly, plodnosti a mužnosti. Zelená barva Lixonova řádu **odkazuje na** tajemný zelený paprsek, pozitivní nebo negativní, paprsek života nebo smrti. "Už jsme je použili k **pouličním** renegátům. Dvojitý **paprsek** vychází z runy, **runy** života a **smrti**, která existuje ŽIVĚ v lese v zázemí Liège. Tato síla je mnohem víc než symbol: je to ŽIVOT..... Patří k základním tajemstvím, o **nichž** lidé typu II nemají tušení ani v nejdívočejších snech.""

Jean-Paul **Bourre**, sám Luciferův stoupenec, ve své knize "Les Sectes Lucifériennes aujourd'hui" vypráví, jak probíhá **zasvěcení** nováčka v kultu Mithras: "**Kandidát** **zasvěcení** sestupuje po **sedmi** schodech a vstupuje do podzemního chrámu, který se nachází v přírodní jeskyni. Na stěnách sálu visí nejrůznější děsivé předměty **představující** různé aspekty **strachu**, s nimiž se **adept bude muset** potýkat. Odmítaje veškeré porozumění, zbaven poznání, které dává iluzi osobnosti, stráví tři dny a tři noci o samotě v této

vesmírný půst, boj se svými strachy a touhami. Wan-
po **třech dnech očišťování** je od nynějška

" "bratři" pro členy bratrstva; jako jeho rodina.
vazby jsou nyní nadobro přerušeny, nezáleží na ničem jiném než na poslání, které mu bylo svěřeno, a na pokračujícím uctívání Mithry-Lucifera.
"Závěrečný obřad se koná za bubnování, na úpatí.
"Svatyně svatých", když velekněz položil na oltář obraz božství odhaleno: luciferiánský kozel s **TOOTS** of starověký sabat mezi rohy. Jedním z klíčů k rituálu je fyzické donucení, které učí žáka sebeovládání, umožňuje mu každodenně se ovládat, ale také - **álS** chce - mu umožňuje ovládat druhé, t e d y ty "typu II", jak je nazývá R. L...
Toto **mistrovství** je možné, stejně jako v rituálech tantry, přeshňování sexuální energie do mentálních oběžnic podle mytologického vzoru dvojice Lucifer-Lilith. Na rozdíl od luciferiánských orgií s orgiastickým charakterem praktikují "sol-Mitry" ovládání svých pudů prostřednictvím odmítání; vyvolávají sexuální pocity, které v rozhodujícím okamžiku **odmítají**, a mentálně pracují s novými pocity, které se z tohoto odmítnutí zrodily. Poté nově přichodzí vypije trochu vína z rituálního poháru, čímž potvrdí vnitřní sňatek s živlem ohně. Tímto úkonem poznává, že tento nástroj je prostředkem k dosažení rituální extáze, která ho spojí se vyšší pravomocí.
i. Dvě dlouhé řady zasvěcených osob klečí v kryptě podél středu chodby, kam se na cestě k obřadu s chlebem vydává nováček VOOTTSCHIVES, Kousky suchého chleba leží na tamboru, který vypadá jako rituální buben, jímž jemně míchá jeden z mizerů. Chléb byl předtím vystaven slunečním paprskům, a konzumací chleba COITImunuje zasvěcence s chlebem sluneční energie. Poté obdrží z úst velekněze "waitwoOrd", který bude muset opakovat jako mantru: "Jedl jsem z bubínku a pil z cimbálu, naučil jsem se heimu víry." Všichni, kteří se na něj obrátí, se budou muset naučit, jak se má chovat.
Když se "Grand Lug" sešel onoho večera 6. prosince 1970- s několika příznivci založil "Zelený řád" a vytkl si za cíl bojovat proti "synům černého draka", komunistům a materialistům a bludným dogmatům církvi a napodobeninám náboženství. Stručně řečeno, zahájil boj proti "člověku II. typu", vulgárnímu, povrchnímu člověku dvacátého století.
Pro tento boj byly zřízeny vzdělávací a výcvikové tábory. přání "Hyperborejci" byla vyvolána **prostřednictvím magické** invokace.

a praktikováním filosofie bolesti. Intenzivní prožitek bolesti odplaví absurdity vlastního já a naváže magický kontakt s předky.

Interludium IV

Georges, bývalý adept Bílé bohyně, a Julien Origas řekli následující: "V roce 1975 Origas několikrát cestoval do Bruselu. Říkal, že rok 1975 bude začátkem nové éry. Mluvil o superrasách. Základy k tomu položil velmistr Ordre Vert - osobní přítel a velký člověk." - "To je pravda, řekl jsem.

Co se stalo v roce 1975? Jaké spiknutí vytvořil Origas "koning of Jerusalem" a René Lixon, "Grand Lug"?

Legie *Ářth*VOS

René Lixon, "Grand Lug", vyzval v roce 1975 k jednotě: "Doba zjřl je nejvyšší čas, aby synové a dcery Hyperborejců vytvořili VELKÝ SJEDNOCENÍ, které by vyhrálo všechny naše spolky. Držet, Grálu a časů a korský Severnensch -erfge-

Od Shamballah, svatého města Agarthy, přichází tento polární lid: spojte se!... boOd- police na Květen 1975. Přiznivci Lucifera a Mithry čekají se v Bruselu. hlavy Pířstí odevšad. Byly tam... rády, jako je "Velká lože DTAak"(Grande LO-

delegáti z "Keltské bratrstvo" (Fraternité Celtique), Ářjové), ge du Dragon). "Synové ohně" (Fils du feu),

Ářjický řád" (Ordre Lucifer-G'. Poslouchají pozorně naslouchajte slovům zelený řád v nejbližší době předloží

"Grand Lug". V chrámu povolání v budoucnu Bude listina být podepsána, že všechny tyto ands, potomci

sjednotit. Od nynějška se "Nový m Hyperborejců pod společným vyvěšení vlajky: vlajka bude "Legi-

Z "Mezinárodních luciferů"! Tímto způsobem bitva může... oen Z Mithras' sjednocený a kolektivně způsobenému civilizačními změnami. proti morálnímu úpadku vnucená církvemi. napravit falešná dogmata

Na oltáři hoří plamen "ohnivého otce", věčného. požár, znamení Mithrovy přítomnosti "Velký Lug", inspirátor onoho květnového večera' se ujímá slova: "Ve jménu ENE, který 3, OmVřlt

2 a 4 energiemi H a S a Wril, ifl jménem krve a půdy, a ve jménu ohnivého otce, aby to, co bylo řečeno, bylo zapsáno a splněno v análech času a

prostor! Setu an Tan! Setu an Tan Tad! Setu Tan Belen! Mezinacionální luciferián" je faktem. Pro tuto příležitost napsal velmistr kolínského 'Lucifer-G', luciferiánský antipapež, luciferiánskou bibli. V ní je předloženo alternativní vyprávění o stvoření a rozpracovány principy pohanství. Některé citáty z ní se objevují výše v této kapitole.

V roce 1975 se tedy v jistých mezinárodních okultních kruzích dělo něco velmi důležitého. "Začátek nové éry!", jak vyprávěl Ori- gas. Je nezvratné, že Origas se jako představitel "Ordre Renové du Temple" podílel na založení "Internatio- nal Luciférienne". Ale je toho víc, mnohem víc....

Akce nové "internacionály" se neomezovaly jen na démonickou magii a možné vyvolání tajemného smrtícího "zeleného paprsku". Byly organizovány také výcvikové tábory, kde byli bojovníci obratně cvičeni k boji s nepřítelem i po fyzické stránce. Asi deset kilometrů od francouzského Clermont-Ferrandu objevili francouzští policejní inspektoři v létě 1975 (tj. jen několik měsíců po založení 'In- ternational'), vojenský výcvikový tábor "Fils du Feu", a

Francouzské luciferiánské hnutí, spolusignatář charty

"Internacionály". V sídle "Fils du Feu" je objeveno více věcí: karabina 22, puška s upilovanou hlavní a pušky.

hlaveň, revolver 7.65. dýky, Molotovovy koktejly, Vazby s krajně pravicové militantní organizace jsou o d h a l e n y. Některé ano běh předtím, Los Angeles policie rozplést další vazby

"Fils du Feu": Satanistická sekta Charlese Mansona udržovala kontakty s francouzskými luciferiány! Ještě v roce 1975

delegátů z "International" do Madridu, aby se zúčastnili ultra- heimlé dohody k podpisu s... López Rega, bývalý ministr Ju-

Perona a vůdce argentinských vražedných eskader smrti.

Argentinský kouzelník

Iniciační obřad umbandského voodoo je velmi tajemný. Na Jihoamerické voodoo Umbanda v sobě spojuje africké boha- doupě s prvky křesťanské doktríny: lemauja, bohyně moře je Panna Maria; Oshala, hlavní bůh je Ježíš; Eshu stojí pro ďábla. Umbanda voodoo údajně zachvátilo Argentinu v roce 1974.

"Iniciační obřad zahrnuje 21 dní v ústraní v temnotě chrámu, jako lůžko slouží tkaná rohož. Druhý den se k o n á obřad, který vede "otec".

Boha". Kandidát, sedící na židli, čeká, až se dostane do transu. Člověk se modlí v africkém dialektu a přitom cinká zvonečky. Kandidát je štipán, aby se zjistilo, zda ještě reaguje (jinak je kult zastaven). Je mu oholena hlava a po celém těle jsou provedeny řezy. Poté podstoupí očistnou koupel s bylinami, oblékne si zvláštní roucho a přijme křest krví: poklekne před dvě misky, jedna je smaltovaná a druhá obsahuje destičky představující jeho boha (jakýsi Varl patron nebo anděl strážný), na hlavu dostane krev kozy v kleci, slepice a holuba. Do misky s destičkami jsou vloženy nohy, hlava a peří ptáků a ocas a pohlavní orgány kozy. Nově narozený bůh je pak připraven sloužit svému novému otci nebo matce, což s názvem "otec nebo matka boží", chrám voodoo jde olovo. V blízkosti voskové svíce, která hoří sedm dní, jsou umístěny mísy s vodou, kam mohou bohové přijít a napít se. Ráno může jít nový "otec bohů" spát; musí však počkat dalších sedm let, aby byl považován za plnohodnotného "otce bohů". Kult zahrnuje zpěv a stát se. WOTdt pohaněn s mu- tančí v kruhu, vyvolávají gees, kdo v transu = věščí

deset, a to vše v rytmu, který pomalu jeden svléká ge- nemocný. Bohové se zmocní adeptů, vysloví. Člověk na ztrácí veškerou kontrolu, zcela nebo zčásti. Zprostředkování adeptů, otázky duchov nabídky: potravinářské, alkoholické nápoje, předměty, zvířecí oběti. To, o co ďábel požádá Eshu, bude bui- aby nerušil schůzi."

Tolik příběh někoho, kdo to všechno prožil, někoho z okruhu argentinských černých mágů. Magie umbandského voodoo má mimo jiné za cíl poškodit, a dokonce zabít protivníky a nepřátele. Jeden z vůdců umbandského voodoo jako José Lopez Rega, "El Brujo" neboli "Ras-Putin z Pampy". Ve voodoo Umbanda našli vrazi z Regových eskader smrti duchovní sílu a odpovědnost za zabíjení. Detail: postřelené oběti eskadry 4mrti, byly poté vystaveny některým veřejným čtvěřec dynamizovan!

Narozen 17. října 1916 v Buenos Aires dělá Lopez Rega kariéru v řadách federální policie. Dostane se až do kOFQO- šéfem policie, ale ve svých 45 letech odešel od policie. Poté pracoval v textilní továrně a nakonec se stal tiskařem. Rozšiřoval nejen properonistické traktáty, ale také astrologické a okultní díla, "napsaná ve spolupráci s de aartsengel Ga-

briel", se jeho prostřednictvím dostanou k široké veřejnosti. V roce 1965 se Lopez Rega seznámil s Marií Estelou Martinezovou, známější jako Isabelita!, třetí manželkou generála Juana Dominga Perona. Ta žila ve Španělsku od převratu v roce 1955. Isabelitu okultista Lopez Rega zaujme natolik, že mu navrhně, aby se stal jejím osobním strážcem. Rega přijímá. Ve svých 52 letech to Rega dotáhne dokonce na generálova osobního tajemníka. Díky této práci může bez větší námahy vysát Peronovo okolí a zasvětit Peronovy do okultních věd. Zejména Isabelita je uchválena Regovými znalostmi magie a brzy se stane jeho stoupenkyní. V listopadu 1972 je Juan Peron triumfálně inaugurován v Buenos Aires, aby byl 12. října 1973 zvolen novým argentinským prezidentem. Lopez Rega okamžitě dostává portfolio ministra sociálních věcí, nejdůležitější post po práci prezidenta. Po smrti Juana Perona 1. července 1974 zastává tento post, tentokrát za prezidentování Isabelity, která má stále slabost pro svého iniciátora, "Rasputina z Pampy" a "knížete z Umbandy". Regova moc se stává obrovskou.

V boji proti levicové opozici v zemi z 1970 tak Lopez Rega vyvinul vlastní metody. Již v roce 1973 založil Argentinskou antikomunistickou alianci, tolik obávané Trojspolky, které neúprosně likvidují levičáky, komunisty a další soupeře. Vraždy se hromadí. Nejznámější raritou Regovy AAA je masakr v Ezeize z 20. června 1973. S kulometry a granáty, bylo toho dne zabito tři sta levicových bojovníků.

Regova moc však rychle slábne. Isabelitina slabá politika řídí zemi přímo do ekonomické propasti. V březnu 1975 se vojenská

moci, aby ukončila chaos, v němž se země nachází. Lopez Rega prchá do Madridu, kde nachází útočiště ve vile Peronových. Regův útek kryje Emilio Eduardo Massero, člen nové junty, v té době bombardovaný jako vrchní velitel námořnictva na přímluvu samotného Rega. Tím však krvavá říše Lopeze Rega nekončí. Z Argentiny přivádí do Španělska loajální členy AAA, kteří spolu s jedním z nejznámějších teroristů 20. století, **Italem** Stefanem delle Chiaie,

bojovat proti ETA, baskické milici af- separační pohyb. Tento komandant se dostává pomoci v jejich boji. "Guerrilleros del Christo Rey" v cele s jistým Mariano Sanchez Covisa⁴!

Peronův kouzelník byl ve spojení s "International Luciferienne". To je patrné ze setkání v Madridu v roce 1975. Lopez Rega však měl i další blízké vztahy: byl před-

budoucí člen zednářské lóže P7opagande Due (P-2) velmistra Licia Gelliho. Toto bratrstvo bylo obviněno z přípravy státního převratu v Itálii. P-2 měla chapadla všude: na jejím seznamu 962 členů byli vrcholní představitelé průmyslu, armády, policie, médií, vlády a justice. Byly odhaleny vztahy s vatikánskými kruhy a vazby na krajně pravicové milice. Poté, co se spis P-2 dostal na veřejnost, Itálii zcela pohltil jeden z největších politických skandálů poslední doby. Vývoj událostí s napětím sledoval i zbytek světa.

Byl to právě Lopez Rega, kdo tehdy Peronovi zprostředkoval kontakt s.

velmistra P-2 Licio Gelliho. Gelli dokonce zorganizoval troj-omphant návrat Juana Perona do Argentiny a byl jediným neargentincem na palubě letounu DC-8 Giuseppe Verdi společnosti Ali-talia, kterým Juan Peron přiletěl 17. listopadu 1972 do Buenos Aires. Jedna dobrá věc si zaslouží druhou: Gelli se stal Peronovým poradcem a získal argentinské občanství. Gelli využil Peronovy dočasné popularity a spolu s Lopezem Regou založil argentinské křídlo P-2: lóže Pro Patria. Pozdější obdivovatel Massera do ní byl okamžitě uveden spolu s ministry a vysokými důstojníky. "Maçonická" spolupráce mezi Gelli a Rega by se vyplátila nejen na politické frontě. Na poli financí Přátelství přineslo ovoce v podobě obchodu s ropou a zbraněmi.

I poté, co Isabelita musela v roce 1975 ustoupit armádě, zůstali Lopez Rega a Licio Gelli bratry. Rega byl několikrát hlášen ve švýcarském Villeneuve u Ženevského jezera, kde měl Gelli honosné sídlo⁷. Dne 13. března 1986 se Lopez Rega po jedenácti letech "na útěku" náhle přihlásil americké FBI. Žádal o politický azyl v Americe a domníval se, že tento status může získat díky svému zarytému protiuprchlíckému postoji.

komunistický postoj. Soud však rozhodl jinak. Převzato z 4. července 1986 byl nyní 69letý Rasputin z Pampy bez policejní eskorty vydán k soudnímu procesu do Argentiny. Dočkají se příbuzní a pozůstalí po Regových obětech někdy satisfakce? Pravděpodobně ne.

Otázky se hromadí. Co se stalo mezi Lopezem Regou a "International Luciférienne" v Madridu v roce 1975?

Podílel se na tom velmistr P-2 Licio Gelli? Kdo koho využil? Otázky, které možná nikdy nebudou zodpovězeny. Hádanky této nedávné tajné světové historie jsou im-bérně obsaženy ve více než bizarních mozkových závitech černých m-agiků, jako je Lopez Rega. A tato objasnění rozhodně nejsou be-

zaměřené na "zprofanované". Patří k tajemstvím magie' k "nadsvětě"...

Origas revisitr.d

27. října 1972 narazil letoun Air Inter Viscount do kopce poblíž Noiretable (Loira) ve Francii. A fait divers. V roce 1976 napsal francouzský okultní spisovatel Serge Hutin v časopise Historia⁴⁹ následující: "Na tak malou vzdálenost (Lyon-Clermont-Ferrand: 150 min) se letadlo odchýlilo od své normální trajektorie' přestože pilot, zkušený veterán, si myslel, že je v Clermont-Ferrandu dorazil. Ize předpokládat, že piratsky vysílac je daleko.

obrácený směr přistání; pátrací výbor nemá žádné vysvětlení. Všimněte si, že toe- Ständ Letadla připomíná srážku s řízeným projektilem. Možná to nakonec není tak banální skutečnost. Jednou z obětí byla jistá Marie-Rose Baleron de Brauwer, jedna z šéfků oddělení francouzské špionážní služby itenseignements Génér- Baleronová byla Hutinovou přítelkyní a, jak píše Hu- tin, údajně mu řekl, že každým výbušným spiselem přičítel dnech 28. a 29. října

1972 každoroční "Grand conseil et Séminaire Magistral" z Místo konání A.M.O.R.C., kterému předsedá Raymond Bernard. Baleron WäS, kromě vrchního špióna také soror (sestra rosikrucianů) a emisar pro Puy-de-Dôme VaR A.M.O.R.C. Byl Baleronův dos- or určen francouzskému velmistrovi Raymondovi Bernardovi? Nebo chtěl Baleron využít "Grand Conseil et Séminaire Magistral" k informování hodnostářů A.M.O.R.C.?

Serge Hutin tvrdil, že výbušný spis byl výsledkem Z průzkumu, který provedla společnost Baleron. Zabývala se vztahy mezi krajně pravicovými organizacemi, které se skrývají za okult- štit tajných společností. Kdo si tajně užíval...

police by ve skutečnosti byly relé "mezinárodní terestrické sítě". . . Hutin dále upřesnil, že Baleronovi se podařilo navázat spojení s "templáři S.A.C.". (jakýsi druh paralelní policie), který se spojil s Julienem Origasem a Raymondem Bernardem. V souvislosti s nehodou vikonta je třeba uvést několik dalších informací.

výhrady. První: Serge Hutin přednášel pro adepty Ordre Renové du Temple of Origas a byl tam prohlášen za "bratra". Za druhé: Raymond Bernard se nikdy nezmínil o tragické smrti Balerona, který byl koneckonců A.M.O.R.C. byl delegátem pro Puy-de-Dôme. Třetí: během magického jet kapitula Ordre Renové du Temple v červenci 1974 prohlásila:

Origas: "Žena se snažila postavit proti zrození a vývoji O.R.T., našla smrt při nehodě. Zvláštní!

Hutin nevěří na nehodu. Kromě toho francouzské soudní orgány "nehodu" nikdy nevysvětlily. Měli by chom této historce přikládat význam? Vždyť jde pouze o svědectví jedné osoby, Serge Hutina, Baleronova osobního přítele. Hutin se však odvolává na Origasovy vazby na A.M.O.R.C. a okultní neonacistická hnutí. A ty jistě existovaly. To se nedá popřít. Ponechme však Hutinova tvrzení taková, jaká jsou: překvapivé, ale neprokazatelné poznámky k moderním dějinám okultismu. Připomeňme si for'oply en- kel, že Origas se svou O.R.T. musel být skutečně jednou z er- vážných postav mezi okultními neo- nacistickými e- nutschappen a tajnými politickými či dokonce teroristickými orga- nizacemi. Nezapomínejme také na vztah mága Lopeze Rega k "Internationale Luciférienne", k níž Origas velmi pravděpodobně patřil, a k lóži Propagande Due Licio Gelliho.

Tato pozorování jsou dílky skládačky, kterou doplníme později. Původní myšlenka nejprve se "podívat nahoru" do esoterických kruhů se ukázala jako opodstatněná. Někteří lidé, které jsem v této souvislosti oslovil, se zpovzdálí nebo z blízka angažují také v současných rytířských řádech, jako je "Řád chrámu", kde esoterické tradice skutečně převládají. Díky znalosti některých esoterických principů můžeme lépe porozumět rytířskému světu. Tento esoterický, okultní pohled -jak se nyní ukazuje- přináší i netušené výhody. Odha lu je pozoruhodnou síť, v níž se odehrávají temné manipulace, zba vené "profánního" světa. A ty mohou mít dalekosáhlé důsledky. Teď už to vím jistě. Jsem na správné cestě. To mě velmi uklidňuje.

3. Rytíři chrámu - část I

Argumenty

A.M.O.R.C. , Memphis-Misraim a další esotericky zaměřené, uzavřené, lóžím podobné společnosti často sto jí u kořenů nových prostřednictvím svých členů či okultních hnutí, ať už nepřímo bývalých členů, nebo přímo jako podpůrné či dokonce zastřešující orgány. Někdy tato hnutí slouží jako čistě náborové stanice mateřské organizace. V jiných případech vytvářejí bun ky, obvykle dočasné, k uspokojení hlubších esoterických potřeb některých členů. Může se také stát, že tato hnutí vzniknou hloupě z hádek mezi hodnostáři. rozdílům nebo kvůli sporům o

Hádky kvůli ideologickým názorovým vedení Dignita-
bohatství má své lidské rysy.

S tím, jak se Origas alias Humbert de Frankenbourg začal stále otevřeněji spojovat s krajní pravíci - přinejmenším s ohledem na vlastní hinduismus - vznikl ideologický spor i v řádech du Temple Michel Cam Marie du Heit' , Commandeur ORT pro oblast proniknout alias Jean Marie du Heit' , Commandeur ORT pro oblast řádu, to v prosinci 1974 Limousin ve střední Francii a generálporučík vzdal a spolu se svými místními stoupenci se stáhl. To dalo vzniknout nové templářské organizaci "Or- dre des Chevaliers du Saint-Temple". Východisko pro nový příběh. Příběhu, který mimo jiné ukazuje, jak je svět rytířů provázaný: každý ví, že se

evřichni. Ale je tu více. Mnohem více. pan číhá strach) a-
Udělení síly v SOMm ige zdánlivě naivní, mysticko-folklOEIFStický
y některých případech se jedná o pompézni
záměr.

kouřová clona, za níž se odehrávají mimořádně p o d e z ř e l é a
koneckonců, pouze
nebezpečné záležitosti-

C:allicans

Rada Sauve-Majeure . Staré opatství
1975. Benediktini ze Saint-Maur není nic víc než prach
Gallican se sem sjíždějí turisté z celého světa. Neměně
tíge ruin kde Dona Rogera, opata benediktinského kláštera a
bude díky Faith kláštera "Saint-Maure de la Sauve-
Bratrstvo Saiflt-G kláštera Benoit v blízkém okolí
Majeure , které pozůstatky Saint Stat se. Mše ConCiliaire
gene Chapel zachovává rada možné městské rady na
se slaví ve velmi velkém sále, nás obrovské
k d i s p o z i c i . Poté se přesuneme
Loď tak krásného opatství... Dav se topí gt kolem on

Mons. Truchemotte. Od zasedání rady v roce 1970
titul regenta a zajistil, aby mu církev dala svůj ver-
manželství pokračuje. Na radě "Sauve jsou 250
delegáti jednomyslně: je třeba pokračovat ve velmi křesťanském
patriarchátu a patriarchou nemůže být nikdo jiný než
současný regent církve Je to aklamací, že velmi viděl
ne volby.

poblíž tohoto koncilu v opatství 'La Sauve Majeure' Bordeaux
Biskup Truchemotte tak byl potvrzen jako "Patriarche Très Chrétien".
GalliCfARS katolická církev. Od té doby nese jméno Patrik I.
Bylo také rozhodnuto o oficiálním rozpuštění Starokatolické církve. Belgii.
se zapojit do galikánského hnutí. Jeho předseda, biskup Maurice De
Vent, bude od nynějška sloužit jako primas VãR Belgie GalliCianS-Catholic
Církev životem. Na koncilu se toho však stalo ještě více.
Zbrusu nový PatriCk I slavnostně vzal meč a porazil Michela Carpeneta.
povýšen do rytířského stavu. Patrik I. nařídil Carpenetovi, aby se ujal
velmistrovského úřadu.

převzít "Ordre des Chevaliers du Saint-Temple,," Současně
Carpenet byl vysvěcen na kněze Gf11liGaftl. O několik let později,
se dokonce stal biskupem. Huwehjjk mezi Carpenetovým rytířstvím a Galli-
církve tak lze označit za úspěšnou. Carpenet se skutečně ukázal
dobrou volbou, na rozdíl od noční můry, kterou Julien Ori- být
Také on byl počátkem roku 1974 biskupem Truchemottem byl gas.
knězem! knězem! Ter oddaný, ale nedodržel pravidla. Již několik měsíců la- jmenován
ter nařídil, aby se j*jrOvi chrámoví rytíři v kostýmech bfSSCÍ10J9.

Lež Monsignor

V ulici De l.ochtstraat v Schaarbeeku, poblíž ulice Liedtsplein, se
nachází...

její odlupující se fasády jsou chmurným svědkem bruselského úpadku.
Na špinavých chodnících si hrají děti hostujících dělníků. Musíte
být sportovec, abyste nešlápli do psiho lejna. Je to depresivní. V
domě číslo 111 bydlí biskup De Vent, primas belgický galikánské
katolické církve. Mgr. mne vřele přijímá a
mě vede do přízemí. Všude jsou sochy svatých a kříže.
je cítit štiplavý zápach kadidla. Jednoduchý o d c h o d , žádný římský
prelát zde však nesídlí. Dítě zdobí ošuntělost.
Bože," řekl monsignor. Biskup De Vent je biskupský pracovník. V noci
pracuje jako ošetřovatel v psychiatrické léčebně. "Mnoho
peníze nemáme," povzdechl si monsignor, "nejsme podřízeni...
datované státem. Naši kněží musí pracovat, aby přežili-
ven. A to je jen dobře! IG se hořce vyjádřil o bohatství
římskokatolického kléru: "Kteří mají
síla se nahromadila, ale ze síly vyrůstá zlo. Viz
inkvizici. A pronásledování existuje i dnes, i když ne v takovém rozsahu.

více veřejně. Jako prelát malé církve vás docela šikanují. Ale já jsem
se dokázal udržet, a dokonce jsem měl dobré kontak-
t s římskokatolickými kněžími. Jejich nadřizení

jsou nicméně ostře proti. Monsignor může díky těmto kon- taktům
využívat "Notre-Dame La Vallée", kostelík v údolí.
nákupní c e n t r u m Woluwe. Pořádá zde bohoslužby , křtí, še-
šňatky gentlemanů a... rytíři.
Monsignor mluví plynule, dlouhými plnými větami. Mluví
kněz. Všude v galikánských řadách vládne rozčilení.

zajímavá kombinace holandštiny a němčiny. Pečlivě volí slova, protože "vás neznám a jsem vždycky trochu podezřívavý. O naší církvi se vypráví tolik lží. Podívejte, všichni jsme Boží děti, a tak je třeba respektovat každé přesvědčení. Je to tak jednoduché.

Se svými 30 000 stoupenci, z toho 3 000 v Belgii, je galikánská katolická církev jednou z mnoha malých církví, nezávislých na mocné římskokatolické církvi. Jakou tradici monsignor reprezentuje? Jak galikánsko-katolická církev vznikla? Chci to vědět. Dnešní galikánská katolická církev o sobě tvrdí, že je pravou nástupkyní a dědičkou kdysi mocné francouzské katolické církve. Tato církev se pod vlivem absolutistických francouzských králů vždy snažila být na Římu co nejvíce nezávislá. Francouzští králové se prezentovali jako duchovní vůdci církve. Tato nacionalistická snaha se nazývala galikanismus. Když papež Pius IX.

nazvaný první vatikánský koncil (1869-1870), jehož cílem byla především centralizace katolické církve, a jehož výsledkem bylo dogma

papežské neomylnosti a zhroutila galikánské hnutí. Francouzští biskupové, kteří byli před koncilem horlivými odpůrci koncilní víry.

dogmatu o neomylnosti, kapituloval. Ústřední autorita

zvítězil v Římě. Galikanismus umíral. Zdálo se, že už teď. Vždycky se totiž našlo pár lidí, kteří nesouhlasil s vatikánskou centralistickou politikou.

Ve skutečnosti byl galikanismus odsouzen k zániku již abdikací Karla X. (1757-1836), posledního krále z rodu Bourbonů a posledního královského duchovního vůdce francouzské katolické církve. Úplné převzetí moci Římem bylo již tehdy zřejmé. Francouzský král Karel X. s pomocí francouzské katolické církve - sám se nechal pomazat v Remesi v roce 1825 - podnikl jako vůdce ultrareakcionářů zcela poslední zoufalý pokus o obnovení výsad Ancien Regime. Sám však nebyl úspěšný. Karel X. byl v roce 1830 nucen abdikovat.

Píseň Bourbonů byla venku. Ve stejné době ztrácela nezávislost i francouzská katolická církev.

Pravděpodobně v důsledku těchto dramatických událostí se římskokatolický kněz François-Ferdinand Chatel odvrátil od Říma a v roce 1831 oficiálně založil "Francouzskou katolickou církev". Toto - poměrně úspěšné - reformátorské náboženské hnutí se stalo duchovním předchůdcem dnešní galikánské katolické církve. Chatel je totiž předchůdcem dnešní nezávislé církve - ke a svobodný katolicismus a dědic galikanismu. Na

Chatel obsahoval minulost i současnost. Hledal podporu a připojil se k

v obnoveném chrámovém řádu, který v té době vedl kontroverzní Fabré-Pallaprat, rovněž patriarcha mystické "Eglise Catholique Johannite et Templière". Fabré-Pallaprat vysvětil Chatela v roce 1831 na primase Eglise de France. Tento

je původcem spojení galikánsky orientovaných skupin a neotemplářských organizací. Proto biskup Tru-

chemotte, jako dědic Chatela a Fabré-Pallaprat, si v roce 1975 přivlastnil právo na konzulaci Carpeneta jako velmistra a

organizace chrámu. Pod tlakem Říma však Chatelova církev padla. kromě. Její majetek byl převeden na oficiální Římskokatolická církev a Chatelova říše byly mimo hru. Chatelův duch

však stále přetrvává, zejména v regionu Bordeaux. Po

Papež Pius IX. se prohlásil za neomylného, někteří staří věrní

Loyson. Jeden z jeho žáků, Msgr. Joseph René Vilatte, byl zabit v 1901 první "Archevêque-Primate" Gallicana

Církev. Jeho nástupce, Louis-Marie Frans je Giraud, mohl v roce 1928 první patriarcha církve

ústředí, "Svatý Ka vzlétnout. Biskup Giraud založil "tholic-Gallican Chair", v Ganizetu u Bordeaux, Wclar Podle tradice merovejský král

Chlodovech v 507 finále porazil pohanské Vizigóty, Gallir "budoucnost galikánské církve byla zajištěna" Katolická církev se tak v roce 1928 stala samostatným patriarchátem. Nástupci bert-Ville, biskup Irénée

biskupa Girauda byli biskup Jai-motte, alias Patrick I. d'Eschevannes a od roku 1975 biskup Truchelot. Tato církev se vlastně zrodila z dilating kolem dogmatu o papežské neomylnosti. SO jako afkondigd na prvním zasedání Rady Vatikánské. Toto dogma mělo zaručit Zastávání papežovy všemohoucnosti v katolických otázkách

přítomnost. Existovaly však mezery. "Vino?" navrhuje Monsigneur pro. "Stále mám nějaké postavení včera. To zal stále dobré ži

mňamka. Biskup De Vent se posune dopředu. Zvažní a zatřese

"nemůžeme uznat papežovu neomylnost". Uznáváme ho však jako primase

Ale jak může být neomylný člověk, který jím

římskokatolické církve. zůstává? I on může mít jednou den výpadku, stejně jako každý jiný.

Jsmo járo tolerantnější než římskokatolický klérus. Nechali jsme se oddat

kněží prst, krivý znovu oženit rozvedené muže a ženy. Wiy se může zabývat homosexualitou a prostitucí. Procne?

"Mezi Ježíšovými apoštoly byly skutečně zastoupeny všechny

To je Ježíšovo poselství: každý člověk, at' už je

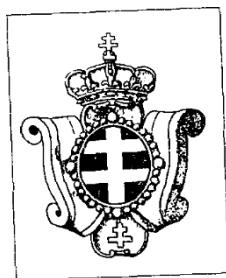
tendence, a země, jakéhokoli druhu, musí dostat svou šanci v rámci univerzální víry, víry v Boha. schyluje k večeru. Monsignor zhasne světlo. Pouze

Plně vstřebávám šedivost této místnosti "Vandaa jednoduše v našem kostele," řekl monsignor, ní r, že

to nedává sebemenší smysl. Glory IS On ohromující, důležité. Můj biskup obřecen je pro mě nedůležité.

I nosit sutanu během bohoslužba jen pro Chatelova hnutí se roce 1883 zformovala sešli v Bordeaux s Eglise Catholique Gallicane, dalšími a to hlavně z podnětu jistého nespokojenými Hyacinta kleriky. Z nich se v

svou vlastní slávu, jako mnozí
jini. potěšení lidí. Ne pro

Bitva OIT1 zachování a šíření křesťanství

hodnoty, pokudl bude naše technologická éra pokračovat v nezmenšené míře

V tomto ohledu se od dob křížových výprav změnilo jen málo. I dnes se biskupové a patriarchové obklopují houfem jezdců, aby přivedli na buben bezbožníky nebo komunisty -

nové nepřátele. Papež se tak může obracet na rytíře ziju. Vedoucí menších církví také vytvářejí křesťanskou elitu, který je musí chránit.

Mám Rytíře kapuce ittelorde of St. Géréon několikrát rytířské obřady. Vaše nelze přehlédnout: dlouhý o pláště s bíle zbarveným dvojitým křížem na černém půvabné fondovém ste-

koneckoncu znají kontrastují s převážně bílými nebo červenými plášti jiné řady. Rytíři kapitulního řádu sv. Gé-

rytíři z réon svůj původ ve třetí křížové výpravě. Tehdy se dC places I., přezdívaný Barbarossa (asi 1123-1190),

Německý císař Fridrich Na Blízký východ do Jeruzaléma s armádou přes Balkán Saladin byl zajat. Frede-

znovu získat, že v roce 1187 doof suitař r v Kilikii (jihovýchodní rik I. se však roku 1190 utopil v Selefrivii. r v Čechy) Bredyit I.

Malé Asie) pod dohledem svých vojáků. který založil řád svatého Géréona heetta do Jeruzaléma

zabezpečené. Geschiografie zůstává spíše nejasné. Stevens a Strany At už se jedná zij, V roce 1809 založil jistý biskup byt o cokoli z zij, Cornelie zij

malý tradiční kostel v Belgii, "na památku již neexistujícího řádu Arcibratrstva vart st Géréon. Cílem bylo rozdělit tradiční víru a

křesťanský rytířský ideál. Na stránkách bratrství však nemělo dlouhého trvání. Ale jako brožura říká, že" v roce 1976, konečně, J.E. biskup De

Vent, dědic rytířských tradic latinského Oos- ten, oficiálně, ve jménu galikánské katolické církve, Kapit-

tel řádu svatého Géréona. Od roku 1976 je tedy primát Bel-

se přirozeně stal velmistrem řádu.

"Ano," povzdechne si monsignor, "co chcete, člověk rád patří k elitě. Vanitas vanitorum? Velmistr přikývne. Zdá se však, že monseigneur je nastaven na své postavení velmistra a uzavírá smlouvu s lidskou marnivostí. Aby zajistil křesťanské hodnoty, "Jeho výsosť", "Jeho ctihodný velmistr", monseigneur Maurice De Vent jen s radostí rozdává rytířské tituly a jmenuje "Rytíře Bailiffa a dámy Velkého kříže spravedlnosti", "Rytíře a dámy velkého důstojníka", "Rytíře a dámy velitelského řádu", "Rytíře a dámy spravedlnosti" a "Rytíře a dámy vynikající služby".

"Ekumenické myšlení je prvořadé",

říká velmistr. "Člověk musí být křesťan. To, zda člověk patří k římskokatolické církvi nebo k jiným církvím, nemá žádný význam. U nás jsou rytíři všeho druhu. Také katoličtí kněží, protestantští pastoři, lidé z politických stran. Ne, zatím žádní duchovní. Ti se raději hlásí k renomovanějším řádům, kde se pořádají honosné večeře. Naším cílem je pomáhat lidem. Poslali jsme peníze do Polska. To by bylo pár desítek tisíc franků. "

Monsignor naposledy dolije plné sklenice. On

se podívá na hodinky. "Brzy půjdu do práce," zamumlá neutrálně. se opozdí. **Velmistr** pronese **svá** poslední slova: "rytíř..."

řád je mezinárodní společenství, kde se setkávají lidé z nejrůznějších oblastí.

bojovat mezi sebou. O všem, včetně politiky. Ale Řád proto není politická strana a není ani levicový, ani pravicový.

I když v řádu mohou být i pravicové osobnosti, které přitahuje jeho tradiční charakter a struktura. Ale to má na tom nezáleží.

finlerfudiiim f

V roce 1981 byl přijat zákon belgické katolicko-galikánské církve". Nové sdružení

gia galikánské katolické církve a vojáků. Biskup De Vent

se měl stát takřka "církvní továrnou" Gallikánů. Kromě biskupa Ruchemcteho, alias patriarchy Patrika I., a biskupa Maurice De Venta, primasa Belgie, připojil svůj podpis pod nové stanovy také jistý Jo- sé Bodart. Ten byl vzápětí jmenován administrátorem-skladníkem. S Bodartem jsme se vydali po nových "rytířských" cestách. Představuje jednu z nejvýznamnějších a největších templářských organizací na světě. Potomci nejvyššího templáře Jacquese de Molay, kterého v roce 1514 jmenoval král.

Filip IV. krásný odsouzen na hranici, z "1J n ještě zdaleka není mrtvý. Naopak...

Rytíři portugalského hraběte

Trochu romantické předměstí Namuru. Staré, uniformní domy dělnické třídy, v nejlepším případě nesoucí odměřenou předzahrádky, byly neodborně vysázeny mezi hlavními spojovacími cestami, čímž znásilnily krajinu. V Bělehradě je něco chladného, uměleckého, mrtvého.

Za zadním oknem domu José Bodarta se naopak pod matným sluncem zelenají lesy. Kopce se třpytí.

Krásné. Na stěně obývacího pokoje visí dva meče... Bodartových nároků. Robustní, ale krásně vypadající pětiletý šedesátiletý muž tvrdí, že je templář, potomek na počest kdysi tak

proslulí rytíři chrámu, kteří jsou jen zdánlivě -takže se stává. uvedl - dostali poslední ránu od Filipa Sličného.

"Charte de Transmission," vysvětloval Bodart, "De Molay dal za to.

jeho smrti přešly jeho pravomoci na Larmenia. To je jisté jako nic, ale oficiálně to lidé nechtějí vědět. Prostřednictvím té "Charte de Transmission" a po staletích dědictví je v současnosti portugalský hrabě Don Fernando Campello Pinto Pereire de Sousa Fontes rešlechtic svrchovaného a vojenského řádu chrámu Jeruzalem, zkráceně OSMTJ. **Hrabě Sousa** Fontes, významný imobilien makléř, je 27. přímý potomek krále Al-

phonsus I. (1109-1185) z **Portugalska** - "Dobývateľ" - a v tomto smyslu

oprávněn převzít regentství OSMTJ. **Portugalský** hrabě má zřejmě rád etiketu, protože má také jakýsi diplomatický sbor, který měl k dispozici. Takto José Bodart

"International" vydává Dům Box SOUSA Fontes.
"Dá se to v Belgii použít?" zkusím to.
"Proti belgickému státu opatrně.
'ale rádovi bratři jsou povinni vám dát malou hodnotu," říká Bodart,
' AIS Jsem v Německu, jeden je na pomoc, pokud máte takovou kartu
v kapse
' běžel alespoň 24 hodin přístřeší rozkaz bratr povinen mĚj gedu-
nad Takový průkaz totožnosti.' udělit. Každý rytíř má
Bodartova žena se mě zeptá, jestli nechci fl. Graag. Ook they ge-
šálek kávy. není vidět z důstojnosti haa r muž jako chrámový rytíř a
' Légit Magistra Val de Sousa Fontes. Jste si jistý, že máte nějakou
objednávku?" zeptá se.
Musím ji zklamat. Jsem jen zvědavý
Bodart pokračuje: "v Belgii se objednávka počítá 8
rytíři rozptýlení hlavně po Walloni. tak dobrý hon-
svět OO toto číslo až do 6000! Ale samozřejmě Zjiri Už nejsme
vojenský rozšířený jako tomu tak bývalo. V zásadě je to
karitativní aspekt b
dership, a com munauteit, kde solidarity mezinárodního
bratrstva
"je napsáno. vysoký profil
Něco jako zednářská lóže," uvážuji.
"Jet, ale inspirován křesťanstvím" h2t1St Bodart ZICH: "Objednávka
velmi hierarchicky strukturované: per
Provádění pokračuje v provincii je je země je velkoprimátem,
Lázně Utricht, které jsou k dispozici Pro Belgii, dft Camille Parent
soudní vykonavatel. V rámci každého soudního exekutora je v čele soudní
exekutor
Názvy Ifl je zde com s spadají do jedné nebo více obcí.
TADY JSOU 'studia' nderly, v Bruselu jsou tři, p8f comman-
ologie, esoterika a zavedena. existují workshopy Kde se arche-
takže
historie je hotová.
Zajímavé odkaz d I Ifl v této souvislosti je bruselská "Commanderie du Graal"
preziden Návštěvu je možná příběh krále Athura, vo orgeze-
ty sružení VOOR OSMTJ, René Eischemme, vo také
EISchenne pracoval jako parapsychologie. Na deník
Schenneův román "COMmanderie du Graal se ospital.
stává Prostřednictvím Ei- údajně
tradice esoterické
chrámového řádu
"Okultismus"
faan," rekne Bodart přišel nepochopitelný na pro-
musím být zasvěcený.
"SRappen. Přepneme dCtrl na n, aby některé z nich
ken. Rád má čtyři stupně. V per více materiálu za-
o

"**Léat Magistral de Belgique**" - jakýsi velvyslanec - u regenta OSMTJ.
V této funkci podává každé tři měsíce zprávy svému řediteli.
odpovědný za osudy řádu v Belgii. Pozice, kde Bo-
dart je s ním zjevně spokojen. Hrdě mi ukazuje svůj "carte d'identité
94".

tulant (částka k úhradě: 1500 BF plus nosný poplatek 1000 BF),
géns square, as Schil pokračování-
vřesoviště. Například dknaap získáte větší zodpovědnost
kýchnutí". Nakonec se eeld pro meče během obřadu - po projití
z vás stane, předchozích fází, plný-

důstojný rytíř, OSMTI, Je tedy čas na atributy, rytíře, zakoupit: mec. 1500 BF; plášť: 3500 BF, a roční poplatek be- také 3500 BF. Na kříž řádu, také 2000 BF. Čtvrtina výtěžek jde na nás učí, že naše regent Sousa Fontes Kychly výpočet členských tři miliony na et přispěvků, se počítají pouze do jazyk 6000 H životnost rok vydělává: 500 BF (25 % z 2000 BF) rytířem může být odměnou. Chrámový rytíř klade z Ch vymazat. F.en důvěra? "Pořadí je oe- i kumenicky zaměřený," říká. nám. Rád je také apolitický, prostě neexistují žádné poli- povoleny diskuse o tématech. Na Jsou řeholním povoláním. Jsme OfS místo. NOchtans je templář čtyři roky, pout stále dělají například jednou na Nätlittl k autobusem, ale řádu jakubovi de Compostella. Nätlittl poslední je pak náš skromný

20 a 30 kilometrů ujdeme pěšky. Dát křížové tažení.

At už Tempelie rs neprošla RoOmS katolická církev jsou las- přes rs nOg stále ha

případy tig? Objednávka stojí imme seznam křavát. "Tam máme zhruba před dvaceti lety obrovská zátěž s ním. Mladší kněží neběhají. více s blínky

Ti nás nechávají na pokoji. A co víc, někteří pracují s námi a nás povzbudit. Ve Villers-la-Ville, teple a cOmIT1d8l proces byl založen starověký chrámový řád, každoročně se posouváme nahoru

poznámce, jako mbt good euring o steeds nás zwait d platíského pastora IXIMÉFI. Na

z preventivních důvodů stojan s chrámovým rytířem a "Légat Mit- neprovokovat.

Tak končí vyboulený hrob. Bodart mi dělá důstojnou od- "gistrál" portugalského ře

vedl: "Pokud se chcete ještě na máte, neváhejte otázky. Templáři rs existují, něco zeptat.

Cesta domů je dlouhá a vol Čistý definitivně mělkom- ještě! A já, který jsem si myslel, že Filip Tempeliecr jeho, rOeping? dt Tvoří s Rádem chrámů skutečně představuje? Některé věci mi byly pt. Je "templářská odebrány? A co tak...

"police" pro druh náboženské nadstavby nazývané esoterické tradice původního ike Tempeltiers? Ve le ezoterických a okultních skupin se vztahuje k této tajem- věta

nig aspektum řádu. Kdo byli původní templáři ei- čas zapsat se do historie v. skutečně? Stává se

jsou mezi námi

Už jsme o tom mluvili: kdysi slavný a mocný Chrámový řád i po více než 650 letech rozpoutal ty nejdivočejší fanouškovské nálady. Rosikruciani vidí ve středověkém templářství- jako nositelé okultní "pravdy" o životě a smrti. Někteří jdou ještě dál. Tajemní rytíři

"Priuré de Sion" považují templáře za článek staleté tradice. dlouhé mezinárodní spiknutí, které bude mít v blízke budoucnosti dra- matické rozuzlení. Kromě toho se na něm podílejí četné organi- sations duchovními nástupci toho, který zemřel v roce 1312. si přál být Řádem chrámu. O tom jsme již hovořili

"Ordre Renové du Temple" od Origase, na Carpenetův "Ordre des Chevaliers du Saint-Temple" a na "Ordre Souverain et Mili-

taire du Temple de Jérusalem" od Sousy Fontese a Bodarta. Všichni uvádějí stejnou odvážnou tezi: Řád chrámu vyznával

tajné, okultní náboženské učení, které není určeno pro "profánní", ne- zahájeno. Koneckonců, nebyli chrámová rytíři oficiálně ver- Odsouzen za kacířství? Za plivnutí a pošlapání

kříže? Neříkají snad záznamy o procesech, které vedla církev a Filip Scho- ne, víc než dost? Vezměme si příklad obrázek následujícího prohlášení z úst Geoffroye de Charney, guvernéra (précepteur) Normandie: "Poté, co ho někdo přijal... mu přinesli kříž s obrazem Ježíše Krista.

a ten samý bratr, který ho přijal, mu řekl, aby se ne-

chválu v tom, jehož obraz zde byl představen, protože to byl prorok, který padl, a že to nebyl Bůh. A pak ten, kdo ho stvořil.

přijal, třikrát ho zapřel Ježíše Krista, s

úst, ne srdcem, řekl. Když se ho zeptali, zda byl na samotné soše.

plivl, pod přísahou řekl, že si to nepamatuje a že si myslí, že to bylo proto, že spěchal i. Na otázku ohledně

polibek, řekl pod přísahou, že řekl pánovi, který ho přijal polibek- te na jeho pupku; slyšel bratra Gérarda de Sauzet, guvernéra.

z Auvergne, dokud přítomní bratři neřekli, že je lepší. spojit se s řádovými bratry, než se zhýčkat.

se choval k ženám, ale nikdy to neudělal a ani ho o to nikdo nežádal, říká. "Nebo ještě silnější, následná svědectví Genis bývalého bratra, jistého Antonia Sicci de Verceil: "To, co tak jsem nejednou slyšel ve městě Sidonu. Jistý šlechtic z tohoto města miloval jistou vznešenou dámu z Arménie...

měl; dokud žila,
nikdy ji
"nepoznal", ale po
její smrti ji tajně
znásilnil v jejím
hrobě v noci po
pohřbu. Po svém
činu uslyšel hlas,
který říkal.

řekl mu: "Vrať se, až přijde čas porodu, protože najdeš hlavu, dceru svých činů." Když tento čas nastal, rytíř se vrátil do hrobky a mezi nšhalmy pohrbené ženy našel lidskou hlavu. Hlas nechal slyšet znovu a promluvil k němu: "Dívejte tuto hlavu opatrně, pro

majetek budeš od ní vědět." V době, kdy jsem psal tento příběh, slyšel, že správcem tohoto místa (Sidonu) byl bratr Mathieu de Sarmage, narozený v Pikardii. Byl v Babylónii (Káhira). se stal bratrem sultána, který tehdy vládl; pro jednoho měl krev druhého opilého, byly." díky čemuž jsou považováni za bratry.

Anály soudních spisů jsou plné takových divokých případů. prohlášení. Možná, že tato prohlášení, vynucená pod neustálé hrůzostrašné mučení, i když poněkud přehnané.

To však nic nemění na tom, že by v tom mohlo být jádro pravdy, které je dosud žárlivě střeženým tajemstvím. Alespoň se to

neznal nechvalně proslulou kletbu, kterou vyslovil tvrdí A kdo by Molay, když kolem něj onoho ponurého březnového dne roku 1314

řekal, plameny: "Papež Klement a král Filip s ním budou muset do roka zodpovídat na Božím dvoře." Papež Klement do

Clean ten prokletý mks nepřežil. Mohl být před Tem na úplavici. Filip II. pel, zda jeho tajné interní oddělení pak skutečně o okultní síly vlastnili? empeliers Je to podstatné. nejbizarnější příběhy o T

fantazírovat. A tak se stalo toto. Stovky "esoterických" analýz... ses byly spáchány tisíce hypoték hraničících s šílenstvím. ses zapsal. Tyto texty však spíše než záměry templářských rytířů umožňují nahlédnout do obrazotvornosti lidské mysli. A právě zde se objevují naši novotempláři všichni tvrdí, že jsou dědici p skvělé tajné znalosti templářů. Každý z nich má své vlastní myšlady, jeho vlastní fikce, jeho vlastní sny a touhy. Pátrání cesta k existenci, přežití, boj se smrtí. Elfé, kdo hledá, najde!

Moc a úpadek

2. května 1312. Papež Klement V. byl, nazvanou "Ad Providam Christii Vicarii", oficiálně rozpustil Řád templářů: "zakazujeme komukoli vstoupit do tohoto řádu, nechat ho obnovit nebo se chovat jako templář, pod trestem exkomunikace-

kravatu. Papež Klement V. na to měl nepochybně právo. Koneckonců byl právoplatným panovníkem řádu. Od té doby žádný papež od tohoto rozhodnutí neustoupil: řád tedy oficiálně již neexistuje. Dnešní aktivisté neotemplářského řádu stále riskují, že se dostanou do područí církve. Nedělá z nás nic ven, říkájí samozřejmě neromanisti. Ale existují chrámové řády, které se stále hlásí k římskokatolickým zásadám. Na stránkách "Rytíři" těchto řádů jsou přesvědčeni katolíci a znají také autoritu papeže. Co tedy? Ale všiml jsem si, že že hrozba prokletí již není skutečná. Člověk stále není zvyklý na nig v těchto církevních kruzích. Jak k tomu ale došlo? Proč byli proslulí chrámoví rytíři prohlášeni za kacíře? očerňován?

Píšeme 1099. Po opakovaných útocih křižáci Jeruzalém na Egyptány. Tím se konečně splnilo přání papeže Urbana II. vyslovené na koncilu v Clermont-Ferrand (27. listopadu 1095). I když s velkým krveprolitím. Svaté město se ocitlo pod římskokatolickou nadvládou. Godfrey z Bouillonu, dolnolotrinský vévoda, který před odchodem na křížovou výpravu všechno prodal, a tím jasně naznačil své úmysly, se stal "ochráncem Svatého hrobu". Po jeho smrti v roce 1100 se prvním jeruzalémským králem stal jeho mladší bratr Baudouin. První křížová výprava byla u konce. **Vatikán** se dočkal nového historického vrcholu a poutníci mohli op- nové v relativním bezpečí navštívit Svaté město a Boží hrob ken. Ale stále to nebylo vždycky úplně bezpečné, a to byla poslední věc.

ke zrodu Řádu chrámu. Georga- nalizované sbory vojáků a mnichů budou od nynějška zajišťovat bezpečnost na cestách ke svatým místům.

Podle nejstaršího známého spisu (z roku 1170), který se původně nazýval "Chudí rytíři Kristovi" (pauperes commilitones Christi templique Salomici) a jehož autorem byl kanonýr jeruzalémského království a arcibiskup tyrský Guillaume de Tyr (který historikové vždy uvádějí jako zdroj). řád založený v roce **1119 Huguesem de Payns, šlechticem z rodu Šampaňské.**

Ve 13. století napsal Jacques de Vitry, historik a bis- chop z Acre, následující: "Některí rytíři, milovaní Bohem a oddaní jeho službě, se **zřekli** světa a **zasvětili** se Kristu. Slavnostním slibem jeruzalémskému patriarchovi **se zavázali** chránit poutníky před lupiči a loupežníky, střežit cesty a vystupovat jako rytíři před **Nejvyšším** králem. Dodržovali pravidla chudoby, čistoty a mravní **výchovy.**

zdraví a poslušnost, stejně jako řádoví kanovníci. Jejich leidery byli dva vážení muži, Hugues de Payns a Godefroy de Saint-Omer. Zpočátku jich bylo jen devět, kteří učinili takové vřecké rozhodnutí. Devět let sloužili v bezpečných hábitech a oblékali se z toho, co jim věřící dávali jako almužnu. Král, jeho rytíři a patriarcha byli naplněni soucitem s těmito ušlechtilými muži, kteří vše zanechali pro Krista, a darovali jim jistý majetek a inkomenty k uspokojení jejich potřeb..... A protože neměli žádný kostel ani rezidenci, směli bydlet v královském paláci, blízko chrámu Páně. Opat a řádoví kanovníci chrámu jim pro účely jejich služby poskytli místo nedaleko paláce. Z tohoto důvodu se jim později začalo říkat "Templiers".

Nedlouho poté si **nyní již pevně naverbovaní Templiers** získali pozornost i v Evropě. V roce 1127 se **několik** rytířů z Východu vrátilo na starý kontinent, kde byli chváleni za svou odvahu a hrdinské činy. V roce 1128 byli z rukou svatého Bernarda oficiálně uznáni za řádové vojáky. Ve skutečnosti to byl právě svatý Bernard, kdo dokončil stanovy řádu. V roce 1139 se templáři dočkali konečného uznání.

vyhlášením buly papeže Inocence II., která je ochranným tání svatého Bernarda. Rytíři chrámu.

řád byl od nynějška nadřazen státu a právu, měl svou vlastní mezistátní oblast a musel se zodpovídat pouze papeži. Řád se tak v krátké době stal církví v církvi a státem ve státech". Ačkoli byli rytíři vázáni přísahou chudoby, s poupětem papeže Inocence II. v ruce, vyrostli v obrovskou mezinárodní mocnost. Rozsáhlé majetky ve Francii, Portugalsku, Flandrech, Skotsku, Španělsku, Itálii, Rakousku a Uhrách zajišťovaly rytířům politický a ekonomický vliv. Mluvíme o velkolepém de- buutu! Tento vliv šel dokonce tak daleko, že se králové a knížata podřídili autoritě chrámového řádu. K il- lustraci tohoto faktu jistě **poslouží** traktát připisovaný **anglickému** králi Jindřichu III: "Vy templáři..... mají tolik **svobodu** a výsad, že tvůj obrovský majetek tě nutí blouznit pýchou a povýšeností. Co bylo lehkomyšlně dáno, musí být obezřetně získáno zpět; co bylo lehkomyšlně darováno, musí být **promyšleně vyžádáno zpět**", na což **mistr** řádu odpověděl: "Co říkáš, králi? Nestává se často, aby tvá ústa pronášela tak nepřijemná a pošetilá slova. Dokud budeš spravedlivý, budeš vládnout. Pokud však toto porušíš, králem už nebudeš!"

Není to něžná odpověď. Templáři měli skutečně obrovskou moc. I tehdy však měla ekonomický základ. Prostřednictvím celé sítě poboček v Evropě a na Blízkém východě v podstatě zavedli moderní bankovníctví. Regulovali bezpečnost peněžních transakcí a přepravy pro obchodníky. Zavedli směnku: cestující nebo poutníci si mohli na základě potvrzení vyzvednout uložené peníze v jiné templářské komnatě. Kromě toho templáři ve velkém půjčovali a půjčovali a prakticky spravovali francouzskou státní pokladnu². Také v techno- logických, lékařských a filozofických oborech byli templáři ve své době na špičce. Templářský řád lze tedy jednoznačně označit za inovační motor západního světa 12. a 13. století.

Spolu s mocí rostla korupce, arogance a nemorálnost. Zejména z té poslední inkvizitoři později chyťte udělali "kacířství". Dychtivě využívali pověřivým lidem vymyšlené nebo napůl vymyšlené historky o dekadentních hostinách a zábavách v chrámech. Filip Hezký již dlouho toužil po tak rozsáhlém a bohatém templářském majetku (více než 9 000 komend)." Finanční závislost jeho říše mu byla trnem v oku. Když pak templáři měli tu drzost založit si vlastní stát ve

oblasti Languedocu chtít založit, plot byl po celém místě

přehradu. Plány byly zhotoveny. Intriky mohly začít. Poté, co byl papež Bonifác VIII. zavražděn a jeho nástupce papež Benedikt XI. rovněž záhadně zemřel, se Filipovi podařilo prosadit, aby byl papežem jmenován jeho vlastní kandidát, arcibiskup z Bordeaux Bertrand de Got. Klement V. se tak v roce 1305 stal prvním avignonským papežem. V říjnu 1307 nechal Filip zatknout templáře. Obvinění: kacířství. Zátahu neunikl ani tehdejší velmistr Jacques de Molay.

Spolu se svými bratry byl uvězněn a mučen. V mžiku se Filip vítězoslavně oháněl příznáním. Pod tlakem mučení se templáři tlačili do těch nejbohubějších praktik. Později však, když se zjistilo, že hra stejně skončila, většinu výpovědí odvolali. Mezitím však byl mič na straně Klementa V. Ten, pobízen Filipem, **rozhodl**, že je třeba provést rozsáhlé vyšetřování. To nakonec vyústilo ve tři papežské buly. V roce 1312 byl chrámový řád rozpuštěn a jeho majetek zkonfiskován.

Většina z nich byla převedena na rytířský řád svatého Jana z Jeruzalem.

V březnu 1314 se Filip konečně dohodl se svým úhlavním nepřítelem.

den. Tehdejší velmistr řádu Templářů byl před pařížskou veřejností upálen spolu s několika svými bratry. Byl to konec řádu? Mnoha rytířům se podařilo uprchnout. **Někteří vstoupili do jiných rytířských řádů.** V jiných zemích bylo pronásledování k Filipově nelibosti zjevně **méně úspěšné.** Například ve Skotsku papežské buly nikdy oficiálně nevstoupily v platnost. Řád tam bude existovat ještě několik století. V Portugalsku byli templáři po vyšetřování zbaveni veškeré viny. Mohli vstoupit do "Kristových rytířů", řádu, který by jistě existoval až do 16. století. Kolumbus se tedy plavil po širých mořích na lodích patřících "Kristovým rytířům". V jiných zemích, například v Německu a Španělsku, se s'tatí templáři přidávali do řad rytířů svatého Jana Jeruzalémského.

Larmenius

Poslední ránu dostal chrámový řád oficiálně v roce 1312. A oficiálně? José Bodart, hodnostář "Ordre Souverain et Militaire du Temple de Jérusalem", prohlásil: "De Molay před svou smrtí předal své pravomoci Larmeniovi". Bodart hovořil o záhadné "Charte de Transmission", dokumentu, který doručil 22. velmistr Řádu chrámu Jacques de Molay. Každý historik hodný toho jména popře pravost takového dokladu. Obecně se má za to, že takzvaná "Charte de Transmission" byla připravena mnohem později, aby dodala některým autentickou aureolu. Jinými slovy, "Charte de Transmission" je falešná. V důsledku toho nelze hovořit o nepřetržitě existenci chrámového řádu.

Dnes žije mnoho lidí, kteří si říkají "templáři". A právě o těchto lidech je řeč. Ti se běžně odvolávají na dílo C. H. Maillarda de Chambure: Règles et Statuts Secrèts des Templiers, vydané v roce 1840. V tomto díle tehdejší správce burgundského archivu mimo jiné nastínil údajnou nepřetržitou poslušnost velmistrů.

1. Hugues de Payens, **1118**
2. Robert-le-Bourguignon, 1136
3. Everard des Barres, 1147
4. Bernard de Tremelai, 1149
5. Bertrand de Blanquefort, 1153
6. Philippe de Naplouse, 1168
7. Odon de Saint-Amand, 1171

102

8. Arnaud de Toroges, 1179
9. Terric, 1184
10. Gérard de Riderfort, 1158
11. Robert de Sablé, 1191
12. Gilbert Horal, 1196
13. Philippe du Plessiez, 1201
14. Guillaume de Chartres, 1217
15. Pierre de Montaignu, 1219
16. Herman de Perigord, 1233
17. Guillaume de Sonnac, 1247
18. Renaud de Vichiers, 1250
19. Thomas Béraut, 1256
20. Guillaume de Beaujeu, 1273
21. Le moine Gaudini, 1291
22. Jacques de Molay, 1298

Poté následuje hjst na základě "Charte de Transmission":

- 23. Marc Larmenius, 1314**
24. F. Thibaut d'Alexandrie, 1324
25. Arnolphe de Brayne, 1340
26. Jean de Clermont, 1349
27. Bertrand du Guesclin, 1357
28. Jean d'Armagnac, 1381
29. Bernard d'Armagnac, 1392
30. Jean d'Armagnac, 1419
31. Jean de Crol, 1451
32. Robert de Lenoncourt, 1478
33. Galeas de Salazar, 1497
34. Philippe de Chabot, 1516
35. Gerard de Salciac, 1544
36. Henry de Montmorency, 1574
37. Charles de Valois, 1615
38. I.-H. de Durfort, vévoda de Duras, 1681
39. Ph., d'Orléans, 1705
40. L.-A. de Bourbon, duc du Maine, 1724
41. L.-H. de Bourbon, prince de Condé, 1737
42. L.-F. de Bourbon, prince de Conti, 1741
- 43. L.-H. Timol. de Cossé-Brissac, 1776**
- 44. C.-Matematika. Radix de Chevillon, régent, 1792**
45. Bernard-Raymond Fabré-Palaprat, 1804

V seznamu citovaných velmistrů, nejlépe oslovených jako "Son Altesse Eminentissime, le Très Grand, Très-Puis-sant et Excellentissime e Prince, Seigneur Sérénissime, Très-Sacré Pè-

re, Souverain Pontife et Patriarche, Monseigneur', find very be-
dlouholeté a velmi významné politické a vojenské historické
postavy. Co znamenal podzemní chrámový řád? Byl to tajný
politický spolek? Nebo byl tento seznam vycucán z příslovečného
palce? To nikdo přesně neví.

S posledním citovaným velmistrem Fabr -Palapratem, který je
nám jiř dobře znám", se nacházíme uprostred napoleonské éry. Ať uř
působili nad zemí nebo v podzemí, pro ryt rsk  řady to byly t řzk 
 asy, Napoleon zruřil vřechna privilegia a zkonfiskoval majetek. S
řadem Fabr -Palaprata to vřak bylo jinak. V roce 1808 uspořadal
velmistr se souhlasem Na- poleona v Pař  v Eglise Saint-Paul Saint-
Antoine n bořensk  obřad. Císařů mořn  řlo o to, aby papeř
vypadal hloup . Podle soudobých "templ r " byl Fabr -Palaprat
zodpov dn  za rozkol uvnitř řadu. Ne vřichni mohli přijmout jeho
postaven  patriarchy "Eglise Catholique Johannite et Templi re".
Neshody ohledně chrámových pravidel, kter  měla být
dodrřov na, daly vzniknout mnoha templ rsk m organizacím.
Vřechny se hlásily k tomu, ře jsou jedin  a prav . H daj  se, usmiřuj ,
vedou spory, urovnávají...

Co vřak ořivuje dneřn  "chr mov  ryt r "? Jednou z nich je
touha být viděn a být d stojn . Kr sn  **b l  řupany s**  erven m
templ rsk m kř řem, kterými se ryt r  zdobí, jsou toho příkladem.
Nostalgie po **vnímání lepř ch**  as  je dalř  daností. Hierarchie uvnitř
řadu se opírá o vz jemn  respekt **hodností**, ur it  vztah důvěry -
utajení - a solidarity. Takto dobře strukturovan  a uzavřen 
společenství pln  společenskou funkci. N kter  **dokonce** i politickou
funkci

Interludium II.

Snad nejvřyzn řjřim **aspektem moci** templ r  **13. a 4.** století byl
jejich **mezin rodn ** charakter. Templ r  **byli** vlastn  prvni
skutečnými Evropany. Jejich vliv překračov l hranice, dokonce i
moř. **Mohli by o takov ** rozsah moci usilovat i **současni** templ r ?
Faktem je, ře **identifikace s jejich bratry z minulosti** je siln , velmi
siln .

Čemu se říká moc? **Moc** je, kd ř m řete manipulovat s druhými,
kd ř m řete hrát důležitou roli v řivot  druhých, kd ř m řete
vnučov t pravidla řivota. Moc s velk m M se projevuje v politice,
průmyslu, vojenství.... Mocí jsou také znalosti. **Vědět, co** dělají
ostatn , **co mají za lubem**. **Odtud pramen **  spěch a obrovsk 
rozmach

tajn  zpravodajsk  sluřby. Ty mají obvykle dvojí
funkce. Na jedné straně tajn  shromařd uj  informace o př teli a
nepř teli, na druh  straně dělají pro své klienty takzvanou "řpinavou
práci". Věci, o kterých by "obyčejni lid " neměli vědět. Kontrola
těchto zpravodajských sluřeb je proto nezbytn m předpokladem pro
zisk n  a udržení  inn  kontroly nad mocí. To platí pro vřechny
státní systémy, demokratick  i totalitní. Pokud zpravodajsk  sluřby
začnou řit vlastním řivotem, averzn m vůči moci, začátek konce je
spolopřekven  politickými, hospod rsk mi a vojenskými instancemi.
a zpravodajských sluřeb je základem stabilního státu. Je toho vřak
více: státy řij  díky svým zpravodajsk m sluřb m nebo na jejich úkor,
př padn  na úkor svých "př tel".

Intelligence na po t n ?

ORDRE SOUVERAIN ET MILITAIRE DU TEMPLE
JERUSALEM

" Fontes,
Bodarts ř f, Zdá se, ře se konala řfCh v Belgii. V ja- nu ri 1932 se Joseph
Jonckbloedt, směnárník, a
Cleeremans, "agent technique", Gustave
Théodore Covias, obchodní ředi- tel, podíleli na přípravě a realizaci této
akce.
leur, neziskov  sdruřen  s názvem: "AsSociation
belge des Chevaliers de l'Ordre Souverain et Militaire du Temple".
Sotva o rok později bylo sdruřen  ofici ln  rozpuřten , údajně pod
nátlakem belgických oficiálních orgánů. To vřak znamenalo, ře
nezn l konec chrámového řadu. V roce 1936 se Covias stal re-
gent řadu jmenován. O chvil  později př řla řada na Coviase.
COJTI}3adil Emile-Clément Vanderberg Převzít tento  kol. S bl řic  se
válkou byly **pravomoci a archivy** Řadu.
Nakonec převezen k Donu Antoniovi Campellovi Pinto de Sousa
Fontes, otec současného regenta, Don Antonio byl ofici ln  jmenován
regent jmenován ilz 1942. Po jeho smřt  v roce 1960 pak skončil jako
* Zdá se, ře Don Fernando Campello Pinto Pereira de Sousa Fontes
stojí v čele mezin rodn  zaměřen  organizace, kter  se ofici ln 
nazývá "Ordo Supremus Militaris Templi Hierosolymitani".

46. Bernard-Raymond Fabré-Palapat,
1804*D: Charles Antoine Gabriel, Duc de Choiseul,
1813
47. Charles Louis le Peletier, hrabě d'Aunay
48. Bernard-Raymond Fabré-Palapat, 1827
R: Commission exécutive du Couvent Général, 1838
R: Charles Fortuné Jules Guigues, comte de Moreton et de Chabrilan, 1832
- R: Jean Marie Raoul, 1840
R: Narcisse Valleray, 1850
R: AGM Vernois, 1866
R: Josephin Peladan, 1892
R: Secrétariat International des Templiers élu par le Couvent-Général, 1894.
R: Conseil de Régence, 1934
R: Théodore Covias, 1935
R: Emile-Clément Joseph Isaac Vandenberg, 1935
R: Don Antonio Campello Pinto de Sousa Fontes, 1942
R: Don Fernando Campello Pinto Pereira de Sousa Fontes, 1960
(R = regent; D - disident").

Píšeme rok 1969. Pod zdatným vedením hraběte Sousy Fontese se Templářský řád postupně stává organizací, na kterou můžeme být hrdí. Řád se může pochlubit pevnou základnou v celé západní Evropě. V Portugalsku, Německu a Francii mají "rytíři chrámu" nejlepší a nejsilnější zastoupení. Například ve Francii zaujímají klíčové pozice ve státním aparátu a bankovníctví". Jaký to pokrok! Hlavou neboli "velkopřevorem" řádu Templu ve Francii je jistý Antoine Zdrojewski, Polák naturalizovaný na Francouze. Zdrojewski za druhé světové války organizoval část polského odboje pod krycím jménem "velitel Daniel". Byl důvěrným přítelem generála de Gaulle, prezident Páté republiky, a politicky těžké váhy bratranec Jacques Chaban-Delmas². "Velitel Daniel" mezitím nemá dobré kontakty v prostředí evropských zpravodajských služeb²". Zdrojewského zástupce ve francouzské sekci Templářského řádu, kapitán **Moreau** de Ferraz, měl rovněž pevné vztahy s nejmocnějšími mezi gaullisty. V letech 1956 a 1957 byl členem kabinetu tehdejšího ministra obrany Bourges-Manouryho. Sloužil jako styčný agent S.D.E.C.E., francouzského oficiálního úřadu pro boj s terorismem, špionážní službou²². Tato "Service de Documentation Extérieure et de Contre-Espionnage" byla francouzskou obdobou C.I.A. Obejctive: sloužila francouzským státním zájmům, a to po celém světě. svět. A to za každou cenu. To pak bylo doprovázeno

praktiky, jako je nezákonný obchod se zbraněmi, obchod s heroinem, únosy a vraždy²¹. "Ctihodní zpravodajové"² z útoky bOma, -)S .D.E.C.E. proto musel znát lana... republiky nebo tam provozovali %.. se proto rekrutovali z podsvětí Páté republiky nebo tam provozovali školu. Další a neméně důležitou opgave pro tajné služby bylo zajistit neviditelné h-

nančních zdrojů: Zprostředkováním S.D.E.C.E. se opětovně De Gaullův režim přesunul do Švýcarska a dalších zahraničních zemí velmi značné částky peněz; peníze daňových poplatníků navíc sloužily k zakládání průmyslových podniků a nákupu podílů v mnoha společnostech. Gaullistovi důvěrníci sloužili jako poskoci; člověk je došazoval na vysoké posty, jako např. ředitelů a správců a vyplácí jim vysoké platy. Zisky společnosti jsou využívány k politickým účelům nebo pro hodování na tajných fondch. Každý ví, že zpravodajské služby celého světa zakládají v jiných zemích společnosti, aby kryly své vlastní zpravodajské mise; většina společností řízených S.D.E.C.E. má však sídlo ve Francii; jejich cílem je zpravidla zajistit si kontrolu nad důležitými podniky, jako jsou: noviny, továrny na elektroniku, hotely, nakladatelství, dovozně-vývozní společnosti atd. "²". A co se ukázalo? Vrcholní představitelé francouzské pobočky Or- dre Souverain et Militaire du Temple de Jérusalem se dobře orientují ve výše uvedených pochybných kružicích Německu. Něco zajímavého se v roce 1945 děje. Předsedou německé pobočky Templářského řádu je právník Fred Scheuermann. Na rozdíl od svého francouzského kolegy Zdrojewského byl Sheuermann za druhé světové války pověřen vedením Abwehru - vojenské zpravodajské služby nacistického Německa. Západní Francie. Nová doba, nové zvyky a... noví nepřátelé. /proti materialismu a komunismu? Scheuermann je blízký přítel Kamera Barzela, jednoho z šéfů C. D. U., a Christlich-Demokratische Union. Tato strana spolu se sesterskou Straussovou C.S.U. vytvořily z poválečného Německa to, čím je dnes. Je toho víc. Scheuermann je spojen s B.N. D., Bundesnachrichtendienst, německá oficiální špionážní agentura. rozšířil Reinhard Gehlen, bývalý šéf Sheuermann na AbwehN'. B.N.D., nazývaná také dílo Gehlen-Net, mimochodem počítá ve svých řadách více templářů²⁷. Znač- hodná náhoda... A Portugalsko? Přmo k věci: příjí? Sousa Fontes is, zo

píše bývalý tajný agent, dobře známý. na

P.I.D.E. , politická policie Salazarova režimu² "!" Tuto organizaci založil v roce 1940 tehdejší portugalský ministr obrany Santos Costa. Costa byl horlivým stoupencem Hitlerovy Třetí říše a k formování politické policie přivedl úředníky gestapa. Jedním z nich byl i Obersturmführer Kramer, který později působil jako šéf koncentračního tábora Bergen-Belsen. P. I. D. E. se stala vrcholným policejním aparátem Salazarovy diktatury. Jejím cílem bylo potlačit jakoukoli možnou opozici hned v zárodku. P.I.D.E. shromáždila, mučila a zabila tisíce odpůrců režimu. Když se Salazarovi po karafiátové revoluci 25. dubna 1974 podařilo odstoupit, vyšla zvěrstva P.I.D.E. najevo. Revolucionáři však odhalili mnohem více. Mezinárodní tisková agentura "Aginter Press" se sídlem v Lisabonu byla jednak pobočkou P.I.D.E., jednak zástěrkou pro špionážní praktiky, terorismus a žoldnéřské aktivity v rámci organizované mezinárodní podvratné činnosti. Aginter Press byla financována portugalskou vládou a krajně pravicovými organizacemi ve Francii, Belgii, Jižní Africe a S.uid Americe". Aginter Press úzce spolupracoval s jihoafrickou tajnou službou, BOSS, Frankovou tajnou službou, DGS, politickou policií řeckých plukovníků, KYP a později i s také s D.I.N.A. , "Dirección de Inteligencia Nacional" (Národní ředitelství pro inteligenci), ge-

Pinochetovy služby. Tiskovou agenturu založil v roce 1966 Ralf Guérin-Sérac, bývalý důstojník francouzské armády a bývalý agent S.D.E.C.E., s nímž mimochodem pravidelně pořádal společné akce. Guérin-Sérac se obklopil bývalými nacisty, neonacisty, žoldáky a dobrodruhy, kteří prováděli protikomunistické akce, zejména v Africe. Vždyť dekolonizace afrického kontinentu byla inspirována Moskvou! Jedním z nejvýznamnějších kontaktů Aginter Press byl bezpochyby italský neofašista Stefano della Chiaie. Ten je **považován za** odpovědného za několik bombových útoků v Itálii. Připisuje se mu útok na boloňské nádraží. Společně s Guérinem-Sérakem vypracoval takzvanou "strategii napětí" : "Věříme, že první fázi politické činnosti je vyvolat chaos ve všech strukturách

režim. Nejprve je třeba se seznámit se strukturou demokratického státu. notigen pod rouškou komunistických aktivit"³ ". Na podporu protikomunistických vůdců a operacionalizaci 'Strategie napětí' měl **Aginter Press** také skutečnou armádu, 'Organisation d'Action Contre le **Communisme** Inter- national', kterou řídil nacistický veterán plukovník Otto Skorzeny. Politickým křídlem této teroristické skupiny byla organizace "Ordre et Tradition", v níž působili

antény po celém "svobodném" západním světě.

Co to všechno znamená? Zdrojewski a evropské zpravodajské služby, Moreau a S.D.E.C.E. , Scheuermann a S. D.E.C.E. B.N.D. , Sousa Fontes a P.I.D.E. Co si o tom myslíte? Byl chrámový řád přílohou tajných služeb, kterou bylo možné v případě potřeby použít jako kůřovou clonu? Nebo rytíři Chrámu, alespoň ti nahore, využívali tajných služeb k zajištění a rozšíření své moci a k boji proti společnému nepříteli, tolik opovrhovanému komunismu? Rétorické otázky? Slepice nebo vejce?

Rytíři podsvětí

Když byl generál Charles De Gaulle v roce 1959 zvolen prvním prezidentem Páté republiky, jednání již dlouho probíhala. Jak ochránit prezidenta a jeho politické příznivce před stále silící opozicí, zejména z francouzského kolonického Alžírka? To byla klíčová otázka. Předpokládalo se, že řešení se najde ve zřízení paralelní policejní složky, Service d'Action Civique, zkráceně SAC. Oficiálním cílem SAC bylo: "Shromáždovat všechny osoby bez rozdílu názorů nebo rasy, které podporují činnost generála De Gaulla chtějí podporit. Za tímto účelem se ver-

občanské akce v kulturní a sociální oblasti a to mimo jakoukoli politickou akci."³ Apolitičnost?

Brzy se ukáže, co přesně otcové zakladatelé od svého dítěte očekávali: V letech 1961-1967 musela nová policie využít všech prostředků, aby omezila moc členů "Organisation Armée Secrète" (OAS), ozbrojených stoupenců francouzského Alžírka. Konečnou, po vyhlášení nezávislosti Alžírka ve

Rok 1962 nebyl konečnou tečkou: mnoho členů a sympatizantů OAS se nadále stavělo proti de Gaullovi dekolonizační politice.

V úzké spolupráci se společností S.D.E.C.E. , oficiální francouzskou tajné služby, SAC rekrutovala "tvrdé muže" z podsvětí a krajní pravice. Aby mohli úspěšně provádět tajné akce, museli se umět obrátit na "muže s plnouousem", den, muži, nemáme myslí a schopní všeho! Via derstejně kruhy dostaly paralelní policie také kontaktuje s P.I.D.E., portugalská politická policie. Postupně se kolem De Gaullovy policie vytvořila síť gangsterů.

V roce 1968 pátá republika praskala ve švech. Memorandum bele Májové dny přirozeně přitahovaly zájem SAC. Studentské povstání také přimělo mnoho bývalých studentů OAS, aby odložili svůj odpor ke gaullistům a vstoupili do řad SAC.

paralelní policie v boji proti "marxistickému sváru". Za tímto účelem byly tu a tam zřízeny oddíly.

a provokatéři zapojení. Ve spolupráci s místními neofašistickými skupinami se dokonce uskutečnil odvážný plán, jak 24. května 1968 na stadionu v Charletty in-ternovat "podvrtné živly" po celé Francii. Avšak "Opération Stade" se nezdařila.

se neuskutečnilo, protože téhož dne bylo dosaženo dohody mezi rege a CGT, francouzské komunistické odbory². Když v roce 1973 diktátor Pinochet uvěznil Allendeho příznivce na fotbalovém stadionu na Santiagu, takže to byl neoriginální nápad.

V důsledku tohoto vývoje se učebny SAC -když se sídlem na Rue de Solférino v Paříži (kde se nacházely kanceláře Foccartovy špionážní sítě, která se specializovala na operace v Africe).

kontinent a De Gaullovy kanceláře) - místa setkávání neonacistů, obchodníků s drogami a zbraněmi.

prodeji³³. Drogy a zbraně navíc spolu s vydíráním, podvody a vydíracími praktikami, které později vyšly najevo.

pro potřebné finanční. Znamenalo to, že NKÚ byl mimo hru? rukou gaullistů sklouzl a byl prakticky převzat do rukou gangstery? Parlamentní vyšetřovací komise zřízená v roce 1982 mise je v hrubém rozporu s tímto tvrzením: například ve své zprávě uvádí.

uvádí, že přinejmenším od 20. března 1967 do 30. října 1969 byl prvním místopředsedou jistý Charles Pasqua". Bývalý gaullistický Pasqua byl ministrem vnitřní, průmyslu a obchodu.

Bezpečnost Francie
Na konci 60. let 20. století se některé prvky upozornil SAC na podivnou, záhadnou organizaci, která, jak se ukázalo, byla již prošpikována agenty jiných zpravodajských služeb. Pozornost SAC padla na "Ordre Souverain et Militaire du Temple de Jérusalem". Infiltrace mohla začít. Na adrese 1970 Charly Lascorz, 48 let, bývalý výkonný ředitel SAC, přebírá funkci v pořadí kontaktu SAC o ps velkopřevorem Zdrojewskim, který jako...

jak již bylo zmíněno, dobře známý i s v gaullistických kruzích a evropských zpravodajských kruzích. Charly je Zdrojewským okamžitě jmenován "Chargé de Mission" Řádu. Zbývá jeden problém: jak roz-

do portugalského hraběte Sousa Fontese, který byl velkým šéfem : Pořadí je? Proč by měl Sousa Fontese odejít? Projít Zdrojewski sám převzít kommando, tvrdí většina publikací. Ale je tu možná ještě jeden důvod: právě v této době, rela-vazby mezi S.D.E.C.E. a Foccartovými zpravodajskými službami na jedné straně a P.I.D.E. a její pobočkou Aginter Press na straně druhé. Toe-

pojmenování rozdílů mezi Francií a Portugalskem, pokud jde o

*
tes byl bývalý agent SAC úzce spojený s P I.D.E.
Must Sousa Fontes proto verdwl jnen?

Každopádně v říjnu 1970 nastal čas. Na pařížském Salon des

blicains, po náročných předběžných konzultacích s sterke Répu- mimořádně významnými osobnostmi

Německá pobočka Řádu Templářů - mezinárodní souhlas
Ordre Souverain et Militaire du Temple de Jerusalem
Agent SAC Lecavelier, Knight a později vera

pro fichi řádu, píše: ntual "...jsem
Na partyzány Sousy Fontese na všech byl pověřen, abych
zmařit. Zástupci společnosti COMma možné způsoby, jak
stigmatizované, zmizí; hlasování ndoors that favor-

Ostatní, někteří delegáti tten Jsou nahrazeny
na procházku delegáti ty se rozhodnout špatně, jsou mee-

takové svalnaté ma getie! Jeho majstrovství; OTI dat oni
lde tam h atregdelchnejsou zvykli, ty chude

elly. Zdrojewski se setkává s ohromující

gende me zvolena. Pro usnadnění volby nového velkostatku

master Na oslavu bude v templářském kostele sloužena mše.

O fCOLas-des-Champs, rue Saint-Martin; jsme oficiálně

novaný místopředsedou Pařížské rady, který předává medaile a

diplomy velmistřům z celého světa.

" zahraniční objednávký. Prohlídka radnice bude ge-

l: následuje oběd. Poté budou položeny květinové bo-

položena u paty sochy Jacquese de Molay, na

Square du Vert-Galant ... Vrcholem dne zůstává naše ope-

tocht na Champs Elysées v plném kostýmu (velký bílý plášť s kapucí).

s velkým červeným křížem) a celé s Charlym Lascorzem. Na adrese

nově položena kytky, tentokrát pod Vítězným obloukem, během

oficiálního ceremoniálu, na kterém se zúčastní následující per-

jsou přítomni synové: Camy, Peter a Messmar; řízení SAC,

generální tajemník pro mládež za Vichvova režimu, Meunier,

delegát z 1. obvodu; dva delegáti z 2. obvodu a dva delegáti z 3.

obvodu. a celá řada generálů, plukovníků atd.835a

Charly vlastnil firmu SJ300K, "Société d'Etudes Techni- ques et

Commerciales (S.E.T.E.C.)" o ivicamigaullis
boj, v němž se střetává jak krajní levicová gaullis krajní pravice. To

Také krajní pravice ne okamžitě jako bezpodmínečné
ally byl zvažován, má především co do činění s Al
se nebezpečí a jeho následky. Prostřednictvím tohoto gerijn-
ficheringu, "Ordre Nouveau" dále a účinněji SAC

Ale společnost S.E.T.E.C. business manipulovat.
sloužila

Příčinou je pravděpodobně africká politika. A Sousa Fon-

110

gfOnd area . Díky Orde kerwijze to

Francouzi
chrámu mohl náhle

celá Evropa je pokryta!
Rádový chargé de mission tam odjel zřejmě žádný trávník nad horními příčkami, so

Pěstování: Lascorz se spojí s C.D.U., so
ve Fedal Německu, zejména s vedoucími představiteli jako Rainer Barzel nebo Max Werner. V Mnichově, on zajímavé d

rozhovory s: bavorským vůdcem Franzem-Jozefem Straussem; Dr. Gerharem Freyem, ředitelem "Deutsche National Zeitung und Soldaten Zeitung"; Dr. Emilianem, inspirátorem krajně pravicového hnutí "Akti- tung"; Dr. Emilianem, inspirátorem

na Widerstand"; poslanec a bývalý ministr Schroeder; BerthOld Krupp; Major Krajewski a Wessel, van de

B.N.D., samotná oficiální federální inčtingová služba. Otevřít pak o ničem jiném šlo volání po novém, mezinárodním 3'. A

křížové tažení proti markSiTf e a revoluční síly. A nová křížová výprava, po uši. Kdo by se odvážil... následky Charlyho nadšení... všech těch j

jeden? Také ve Francii jsou přicházejí komendy řádu téměř v celé Francii Chrámový řád Členové SAC a bývalí členové SAC sAc. Nebo naopak... Na více na se stávají domobranou. vojenském křídle

více než 600 let, řád opět zlikvidoval falešná šlechta a falešní a Prostřednictvím falešných nových křížáci n představoval ne diplomatických pasů, kreg

tiskové karty, arkOITSug řádu, kreg navíc nečekané možnosti právo v nejvyšší

překonatelné překážky, a jeden mohl t kruhy. Zlaté časy pro nelegální přepravu zbraní, rs, drogy obchodníci a jejich kopinici. Chrámový řád v té době byl Další zajímavý vztah byvalý křesťanský poradí

"Grande Loge Nationale de France" pak byla některé strom-pravy Signatuun". Na hebreu

Baylot, bývalý policejní prefekt, který byl v roce 1950 na spoluzakladatelem

Hnutí "Paix et Liberté", podporované CIA a NATO. PiaIX et Liberté by vedle ostrého protikomunistického pro- paganda, OOK nastavit anti-pracovník příkazy ke stárnutí- vedle svých křuzích". Baylot a jeho "svobodní zednáři" tak byli

Objevil se však zádrhel. Na adrese 10. prosince 1972 praskla na skandálOs. Toho dne padl "antigang soudní policie v prostorách společnosti S.E.T.E.C. a chrámový řád v. Obě se nacházely na stejné adrese. Sest pracovní z mers nebo společníci byli zatčení a obvinění

"podplácení státních úředníků, vydírání a šikanování". Neustálá válka mezi oficiálními zpravodajskými službami a paralelními policejními

skončil... Dne 23. srpna 1973 podepsal Zdrojewski s tehdejším velkosenátorem Řádu Georgesem Lamirandem, ještě ministrem, smlouvu o spolupráci. mládeže během nacistického vichistického režimu, rozpuštění francouzský velkoprimas. Byla křížová výprava skutečně u konce?

Masakr

Je 18. července 1981. Dovolena ve Francii. Ne pro každého. Je deset hodin. V domě učitele Jeana-Bruna Finochiettiho zazvoní telefon. Pan "Z" s ním chce okamžitě mluvit. Na místě se objeví několik Poletti a Lionel. se Finochietti setkává se svými přáteli Ange

Collard, bývalý legionář. Pan "Z" zde dává své pokyny. A

plán je zralý... Odtud společnost bez pana "Z" míří k Didieru Campanovi, rovněž blízkému známému Finochiettiho. Na

na Jeana-Francoise Massoniho čekali čtyři muži. Ten měl dorazit až kolem 13. hodiny, po své práci v PTT. Muži mezitím ukázali.

několik zajímavých rekvizit na stole v Campanově domě: wa- pera, stojany na rohože, plynové bomby, chirurgické masky, dalkohedy, lana a nože pro komanda. Toto vybavení je pečlivě uloženo v Estafetě ukradené o několik dní dříve. Jakmile Massoni společnost odjíždí dodávkou směrem k městu.

Auriol, nedaleko Marseille. Toho dne zůřil kolem francouzského pobřeží Středozemního moře prudký místrál...

pobřeží. Střešní tašky luxusního venkovského sídla v Auriolu, kde se nachází

skupina se zastaví a zlověstně zabručí. Znamení? Jacques Massie, policejní inspektor na stáži, majitel venkovského skvostu, je na místě. zřejmě není doma sám. Před sídlem parkují tři auta: Mercedes, který patří Massieho tchánům;

R5 od dělníků, kteří renovovali dům, a Massieho vlastní AMI-8. Takže trochu čekání... Tři hodiny dělá společnost

pozorně sledoval dům. Nakonec Mercedes a R5 odjíždějí. Zůstává AMI-8. Jacques Massie je tedy sám: nadešel čas! Je šest hodin večer. Campana a Poletti vystupují z Estafety a míří ke vhodovým dveřím.

Tam na ně čeká překvapení: Massie zde není. Vypůjčeným autem odjel do Orange, malého městečka poblíž...

poblíž řeky Rhôny, sto kilometrů do vnitrozemí. Marie-Dominique, Massieho manželka a přítel Massieho sestry Georges Ferrarini.

jsou v domě. Co dál? Campana srazí Ferrariniho k zemi pařbou své pistole a Poletti omráčí Marii-Dominique plynovou pistolí... bomba. Oba jsou odvečeni nahoru, mají roubíky a jsou svázáni.

doupě na zidli. Ted' je tu ticho. Ostatní členové velení mohou... se Charliemu a jeho gangu stala osudnou. KruStOcht byl zřejmě

n přichází. Kdy dorazí Massie?
Sotva 45 minut **po násilném zásahu** se

zaklepal na dveře: u dveří stojí Massieho tchán a tchyně s Alexandrem, loví šestiletého vnuka. Alexandre se ze spaní převálí přes blížid.

SchoO nouders nepředstavují žádný problém vo bandity. V mžiku jsou zneškodněni a prvního přeneseni do rodiny. Než usne, zašeptá. patro ke zbytku pros, budu hodný Alexandre Finochietti, "nenuťte maminku, aby odšla..."

mírně v domě Massieových. Učitel vezme dítě do náruče a nahoru, kde nervózně převezme strážní službu. Napětí se stupňuje. Massie se prostě neukáže. Finochietti byl navíc uznán doOr

Massieho vrOuw Marie-Domini- znamenalo konec. Ledaže by... que. JE odmaskován. To by Georges Ferrarini je první, kdo je donucen sejít ze schodů. Je uškrcen provázkem a vhozen do dodávky. Coillard ho pak znehýbní nožem, protože Ferrarini se zdá být nesmrtelný. Pak přijde na řadu Massieho sedmdesátiletý tchán. Tomu je do úst nácpan ígelitový sáček. Sedmáct bodných ran ukončí jeho život. Také Massieho tchyně.

postihaze zveřejní osud. Krev stříká na všechny strany. Mrtvoly v šedých sádkách jsou všechny "I ve stájetě. Marie-Dominique a otr ontje jsou posledními přeživšími omery. Ne na dlouho.. Marie-Dominique sestupuje po schodišti a pokusí se utéct. Ale Poletti je příliš rychlé vyběhnout. Vyrhne a rozbíjí si tam lebku. Finochietti podél Marie-Dominique je zhasněná. Poletti, Pohrabáč stáje v

s dítětem v náruči Finochietti cítí křeče ruce, upravený Alexandre. učitel pak přivede dítě k šiti dítěte. Alexandr zasténá. Na štáfetu a s jeho c ommando nůž konec lij- el vozu. den. Všechny mrtvoly nyní leží v nejlepší dále. DaaT do opuštěného dolu vzdáleného asi sto kilometrů. UOuldF a Massoni row- V sídle zůstává Finochiete ti, Poletti a Campana za sebou. Jsou to Kolem třetí hodiny

stále čeká na Massieho. Konečně. Massie! Finochietti hází před domem zastaví vůz. Je to Massieho hOOFd, ale mistill se věnuje projek- gaSbOITI 13i+8*+ umi Poletti te- tiel. Massie okamžitě vytáhne svůj věrný revolver 357 Magn. jedná rychle. Pohrabáčem si sáhne na zbraň. z rukou inspektor. Finochietti srazí Massieho k zemi a zabije ho nožem zijiII. Masakr je u konce. Úkol je splněn VOLbTächt. Vše je oíl- der krve. Mistral ještě rozklepává střešní tašky. O nějaký čas později je pět mužů zadrženo spolu s.

Jean-Joseph Maria, šef společnosti. Finochietti byl na

17. května 1985 padl rozsudek: Maria, Collard a Poletti dostali doživotí, Finochietti a Campana 20 let, zatímco Massoni byl odsouzen na 20 let.

s 15 lety internace. Rozsudek v pátek 17. května Rokem 1985 skončilo poměrně bouřlivé období v dějinách francouzského soudnictví. Proces s masakrem v Auriolu byl totiž také politickým procesem. Jaký byl motiv vraždy?

doupě? Jasnou odpověď jsme nikdy nedostali. "Hledali jsme be- lang dokumenty," vysvětlil Finochietti u soudu. Jaké dokumenty?

Všech pět vrahů patřilo k marseillskému SAC. Maria byl také prozatímním šéfem Marseille. Rekrutoval... Jac- quese Massieho, který se stal policejním inspektorem stážístou. Byl masakr interním zúčtováním? Vydíral Massie některé prominentní? Proto musel zmizet? Otázky, které dost možná nikdy nebudou zodpovězeny. Existují však hypotézy Jeden z nich je nesmírně zvědavý. V médiích se mu dostalo poměrně málo pozornosti a byl opakovaně odmítán jako příliš fantastický. Byla to však jedna z mála hypotéz, kterou podpořil svědek, byť anonymní. Paul Tesseire, novinář komunistického deníku "La Marseillaise", řekl v Nice

se setkal s mužem, který tvrdí, že Massieho smrt souvisí s jeho smrtí. by měla být spojena s obchodem se zbraněmi mezi Francií a Ita- lia. Podle tohoto muže jsou to "italští obchodní partneři P2, kteří jsou... dodávající zbraně se při převzetí kontrolojí. To bylo provedeno v rámci pod dohledem mocných osob spojených v tajném gé-

bláznovství zednářského typu a nazývají se templáři. Tito templáři vznikli na počátku 70. let 20. století.

z a l o ž i l o několik členů SAC, včetně pana M., jednoho z mužů, kteří měli za úkol očistit organizaci od ne-

požadované prvky, a byl poslán do Marseille v roce 1969 Jac- pta se Foccart... V roce 1977 Massie poprvé vystoupil v Tempe-

liers a stává se tam velmi aktivním a ctizádostivým. To ho nakonec přivede dolů. Muži zodpovědní za tuto trafikou mohli...

d e n jeho bezostyšného a vzdorovitého postoje. Čtyři

před několika měsíci se skutečně podílel na dodávce zbraní zakoupených v Turecku. Massie plánoval

místo masakru, který po sobě zanechal fingerafdr ukken. ... V pátek

ponechat si pro sebe 558 milionů starých franků, které tento obchod vynesl. Tvrdil, že nedostal dostatečně zaplacen. A protože se tak stalo v období prezidentských voleb, bylo zřejmé, že tento neuvážený čin vyvolá konfrontace.

. by vyprovokoval.

' Kromě toho Massie... se chystá zradit své přátele.

,. použít část této částky jako příspěvek na financování "".

Seznam U.D.F. ve dvou volebních obvodech
Mar- jk stínovaný. Takto
dva kandidáti z Mar- jk stínovaný. Takto
seille. Z tohoto důvodu byl opakovaně n jednoho z jeho naas-
se na něj zlobil pan M. e n jednoho z jeho naas-
známý přes noc
pokrevním příbuzným, jistý R., provozovatel společnosti Že Massie
hosпода v Marseille. V Paříži také nemohli dovojit by měl
být
zákone
m
chlapci
se choval jako rosnička. Navíc byl nejvyšší čas skutečnosti velmi těžké
ning vyrohat se s finančníky, kteří jsou ve skutečnosti velmi těžké
jsou, kteří jsou chráněni a byli v podnikání
vytažené. Nakonec Citil Massie blížící se nebezpečí? a
se obrátil na přátelské policisty, kteří však pro něj nemohli nic
udělat. Vše už bylo rozhodnuto. Bylo třeba získat zpět peníze a
zlikvidovat usvědčující dokumenty, a pokud to bude nutné,
nastavit obraz ^{VOOT}. Nebýt náhody a jisté nešikovnosti, bylo by
to...
případ se možná nikdy nedostane na veřejnost. Navíc je velmi ne-
je pravděpodobné, že lidé odpovědní za tuto operaci byli kdysi
přesně věděl, o co jde. Zbraně, podle
určeny pro italské teroristické "Red
Měly by stále cílová destinace zbraně
Je to nepravděpodobné. Za prvé Podpořit pudák brigády? Blíží se
Proč například z P2 Napětí, jak se rozdává
zejména italský neofašista Stefano delia Chiaie, které je. Na
ker spojený s nejvyššími čísly P2 "*" Není to nemožné.
svědek Paul Tesseire vypráví, že chrámový řád v začátek je ráv
založili členové SAC v 70. letech. Tato stránka
ne, ačkoli tato nepřesnost bij nedostatek znalostí ohledně Oc-

kultovních skupin, které mají být odpuštěny. Ale kdo je ten tajemný Mr.
M.....? Pokud se to podaří vyvrátit, je výrok v "La Mar-
seillaise" rozhodně ziskala na důvěryhodnosti. Týkalo se to mis-
vnějších "Bratři" marseillské komunity kolem roku 1968 pro
šch možná Auriglas Buhelion velmistrovstvím Zdrojewského? Hlj
chrámový řád pod a 200-tal "S Ghifak na pen", kteří jsou ge-
vedl a 23-01 "v učení" a 200-tal "S Ghifak na pen", kteří jsou ge-
pokročilé všechny mají se skutečně podílel na
vojenské
městská guerilla.
Bijflft bojovat proti 0. Zbytek pochází z krajní pravice. Velmi
dobře
A.S.
podle oficiálních kanálů, pouze v
je to možné! Ačkoli Michelon, to praktikoval, takže deset let
1971 a 1973 pozice "soudního
vykonávatele" u ^{VOOF}
n řád zůstal ve Francii
masakr v Auriglu. Ale misschie Zije dál. Je Myhee r.M. Michelon?
a přesto nějakým způsobem jke byl pro
Skutečnost je taková, že v roce 1977 byl Jacques Massie

s provinčními pobočkami SAC.

Ještě jedna věc... 28. července 1981, sotva den poté, co Paul Tesseire zveřejnil, jistý Alfred Zappelli poskytl francouzské tiskové agentuře France-Presse komuniké ze Ženevy.

Tvrdí v něm, že mluví jménem "Ordre Souverain et Militaire du Temple de Jérusalem". Zappelli popírá, že by inspektor Massie

byl členem templářské organizace". Kdo je Zappelli? Co znamená Že Zappelli může jednat jménem, nebo OSMTJ? A konečně, proč se Zappelli tak potřebuje cítit napaden... zveřejněním článku v "La Marseillaise"? Otázky, vra- gen, otázky. Najdu na ně někdy odpověď?

Úvahy

Krásný večer. Musela jsem ven. Jít se projít. Být sama, daleko od světa a telefonu. Kluzká lesní cesta by mi určitě pomohla. Znovu mě přemohly pochybnosti. Není to všechno příliš fantastické. Ta záležitost kolem Origasu, Baleronu, P2. A pak ta aféra kolem

SAC. Templáři SAC! Vidím snad věci, které tam nejsou?

Faktem je, že všechny mají více než jednu vůni. Všechny jsou také převládány. Od přítele, který přiznal sledování proces s Auriglo v marseillaiskrem. Dozvěděl jsem se například, že právník Collard, obhájce Mas- sieho sestře, bylo v té době několikrát vyhrožováno. Kým? Collard řekl mému příteli poněkud znepokojeně, že jedna obskurní organizace pravidelně v jeho spisech se objevil "Ordre Souverain et Militaire du Temple de Jérusalem". V "La Marseillaise" je pak toto svědectví kromě toho... Obávám se, že odpovědi stejně nikdy nenajdu.

Les je holý. Vždyť je zima. Věci začínají být vážné. Do jakého vosího hnízda jsem to píchl? Ještě se můžu vrátit. Samozřejmě. Ale kdysi jsem udělal důležité rozhodnutí. Pokusím se co nejvíce rozhodovat o svém životě sám. Dělat co nejméně kompromisů. Už bych se neřídil rozkazy s přinejmenším svazete umla, jak je to možné..

" Dnes odpoledne zazvonil telefon. Ozval se anonymní těžký hlas k mým uším: "Doporučuji vám, abyste přestal bádát o rytíř-

objednávky. Váš dopis mistru Collardovi je mi znám. Začalo se mi před očima smrákat. "Jak je to možné? Nikdo si není vědom

Z mého dopisu Collardovi. Kromě samotného Collarda! Hlas podpořené bezelstně: "záležitosti, kterých se týkáš, se vůbec netýkají.

Destrem, a

světlo.
Tohle
rozumíte.
Stojte se
překop. Isi z
jedného
druhého?

sAc z Marseille, v pořadí advOcate Yves
ais úkol re-
velmi dobré znalosti Michelinu. Koneckonců, Michelin měl

116

jiné zpravodajské služby? Odpovědí byl krátký smích. Pak

117

následovalo kliknutí. Ukončeno. Hrozba! Ale v té době jsem měl důležitá volba. Vybral jsem můj život. To zní si

podivné. Budu postupovat velmi opatrně, to je jisté. Možná je nejlepší nechat tuto záležitost chvíli odpočívat. af. Hell lit brick road 'Pravda je podivnější než fikce-

V dále se přibližuje civilizace běžně pohlcuje rozjetá auta.

Sny jsou klam

ORDRE SOUVERAIN ET MILITAIRE
DU TEMPLE DE JÉRUSALEM

"Mám jen starého koně, se kterým se mohu plahočit, svou zbroj... a můj meč není z nejlepší oceli. Jestli se nebojíš bažin a trní, pojď se mnou, a my

najde vhodná slova. Přidejte se k rytířům

Chrám. Opotřebovali tolik starých koní a zlomili tolik špatných čepelí. Znam je, je to jejich zásluha, že dali živo- živobyti a jejich štěstí, že to nemuseli snášet. Od- den může připravit rytíř zítra. Ty, můj bratře, hledáš

Není to architekt, který vás naučí, jaké materiály použít k výrobě vaší archy? Nechtěli byste pro sebe a své děti mít vyrobit pevnou loď, s níž se va- běžet? Protože jestli si myslíte, že rytířstvo v dnešní době potřebuje hlavně poznámky, aby vás zachránilo, jste na omylu. Materiály pro budoucnost nejsou na prodej; jsou vytvořeny z nového světla a vycházejí z bratrství. Archy, které chceme postavit, budou přizpůsobeny jejich osudu. Pokud uvidíte Bratra tápajícího v temnotě, pomozte mu vyleštit čočky, ale vězte, že se to děje s lidskou vřelostí, špetkou lásky a trochou ne- derity. - 'Sire du Pavay de Lamart, Chevalier de l'OSMTJ', in 'Organe Officiel de l'OSMTJ Grand Prieuré Autonome de Belgique', No 1, February 1978.

Místem konání je kavárna Albert 1 v Rue Charles Du- pret, boční ulici náměstí Place de la Basse-Ville. V Char- leroi, podle mého názoru odpudivě ošklivém městě, je plno. Sluneční svit však mnohé vynahradí. Jak smutné to tu musí být, když prší! Hlásím se u barmana. "Pan Vanderstock tu bude za chvíli," říká. Káva chutná výborně.

Klidným krokem ke mně přistoupí již usedlý pán. "Pojďte za mnou," vyzve mě zdvořile, ale naléhavě. Udělám to. Po dřevěném schodišti se dostáváme do prvního patra. Pán - Tempelildder, jak se dozvídám později - zaklepe na dveře. Dveře se otevrou zevnitř: můžeme vstoupit. Jsem překvapen: tohle je pokoj

Interludium III

Když byl Sousa Fontes v roce 1971 odsunut na vedlejší kolej Antoinem Zdrojewski, Charlym Lascorzem a Georgesem Lamirandem, ne každý templář byl ge-

delegován zasedání se věci vyvíjejí. José Bodart, současný belgický mi řekl:

co se stalo v Paříži se SAC IS přímo skandální. MaChtsstrij d mezi SouSa FON- tes a Zdrojewski opět skončil schizmatem, který však byl pouze

je později projevil i v Belgii. rior "Grand-Prieuré". Bodart byl Grand-P

Autonome belge de l'Ordre souverain et Militaire du Temple de Jérusalem". PaS poté založil belgické sdružení Oddělení "OrdO se Supremus Militaris Templi Hierosolymitani", který zavázal zcela k Prieuré Sousa Fontes předložil. "Grand- de Belgique" je naopak spíše Zdrojewského myšlení. Byla po

existovalo až v roce 1976 skutečné sdružení po mnoho let, oficiálně bylo založeno ve formě neziskového sdružení. Na

zakladateli byli José Bodart a jistý Roger Van ROSSum. "Am- basadeur Prieural" řádu byl tehdy architekt Michel Vander-

se v roce 1979 stal BodaTtovým nástupcem. Později, v roce 1983, byl tamním "Gardien de la FOi" jmenován biskup De Vent, primas GallicaarlS katolické církve v Be! -gii.

objednávka. Všude visí praky, jsou tu prapory řádu se známým červeným křížem. Vpravo je velký nádherný svícen. Na stěnách jsou připevněny diplomy. Dlouhý stůl uprostřed místnosti zdobí obrovský bílý ubrus s obrovským červeným křížem. To předčí mé nejdivočejší představy.

Velitel Vanderstock - "Už nejsem 'velkopřevor', ale vykonávat tuto funkci až do zvolení nového. Funkce kravata je momentálně volná' - vítá mě vlídně, ale odtažitě. **mrtvola**, nedůvěřivá. Cizinec pochopitelně pronikne do domu. Chrám. Vymění si zdvořilosti s ostatními účastníky, kteří jsou všichni rytíři nebo velké dámy chrámového řádu. Com-mandeur Vanderstock mě požádá, abych se posadil k menšímu ta-v rohu chrámu. Ostatní se k nám také přidávají.

Jak čas plyne a sklenky "skotské ze sudu" se dostávají k in-wendovi a také k duchovnímu člověku, konverzace se uvolňuje. Nedůvěra se ale spoň částečně vytrácí. Jsou to lidé, kteří se drží morálních zásad, jako je zdvořilost, čest. Tato kombinace je nezvyklou formou důstojnosti. Zásady, které by měly zdobit současný život templáře. Zejména kom-mandor Vanderstock nese tuto důstojnost kontrolovaně a sebejistě. V tomto prostředí je nepochybně - to vycítíte - morální autoritou: ostatní "bratři" vždy trpělivě a pozorně čekají na Vanderstockova slova. Vůdce.

"S událostmi 70. let ve Francii nemáme nic společného," říká Vanderstock mírně podrážděně, "jsme samostatní. Zdrojewski, náš velmistr, udělil po aféře SAC každému priorátu určitou autonomii. V současné době zastává funkci velmistra maršál Lamirand. Sousa Fontes je regentem, Lamirand úřadujícím velmistrem. Velitel si povzdechl: "Rozkol, ještě jsme se z něj nedostali. Jedno je však jisté: nástupnictví chrámového řádu je zajištěno, jakkoli je současný stav věcí zmatený.

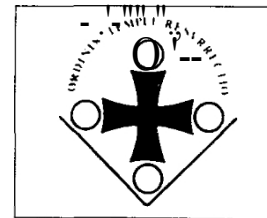
Někdo zaklepe na dveře. Barman se napije nové skotské: "Piju jako templář. Přísloví je plně uznáno. "Ne, tyhle propletence SAC se nás netýkají. Nejdůležitější zůstává pěstování ideálu rytířství: odvaha, sebeobětování, čestný život, hledání v sobě, jak se stát lepším člověkem, důstojným rytířem. V popředí naší pozornosti je také tolerance. Promluví velitel. Ostatní přikývnu a napijí se. 'I ateisté k nám mohou přijít, protože pokud ateismus existuje, Bůh to tak chtěl. Takže musíme být připraveni naslouchat i jim. Bíločervený chrám je plný

dobré úmysly. "V Řádu se řeší nejrůznější dimenzionální a mo-releální problémy, které jsou vlastní naší době. Řád je jakýmsi think-tankem, dává vám vizi naší společnosti. Řád je však většinou apolitické. Jsme nad věcí. Rad je však To, V této neklidné době tedy existují snílci a obř. znamená, že velmi Co. Velitel dostatečně se napije černé a hnědé tekutiny. Zapálí si poslední cigaretu. Sní. Zbraně, jaderné střely, atd., budou vždy k dispozici. Pokud jsou Reagan a Gorbačov přátelé. by se stala, vynalezla nového nepřítele. A bui- pozemský, když už musíte! Světový arzenál zbraní by byl pod be-kompetence skupiny čestných, spolehlivých lidí by měli ko-jedna. Takže: rytíři. Kterí mají přísaha a jako čestný a loajální občané žít. Byl to sen? příslahy a chrámový řád...

4. Rytíři chrámu - část II

"Nic není ztraceno, vše lze zachránit" ("Rien n'est perdu, tout peut être sauvé"). Tato okřídlená slova jsou mottem "Ordre des Chevaliers du Saint-Temple". 've světě, kde vládne neřest, kde se převracejí hodnoty a zapomíná se na morální zásady, bude modlitba představovat základní potravu pro templáře'."

Velmistru Michelu Carpenetovi, galikánskému biskupovi, pomáhá na jeho křížové výpravě "generálporučík" řádu, "hrabě z Vallesonory". Ve skutečnosti je tímto "hrabětem" Belgičan Roger Niset. Šlechtický titul, zvolený podle Nisetovy nahrávací společnosti Vallesonora, koupil od prince Moctezumy, předtence ke koruně... Aztéků.

"Pokud mě mexický lid povolá, jsem připraven prolít krev za svou zemi, a nastoupit na trůn svých otců." V rozhovoru s králem Aztéků v exilu, "She-ne royal a císařská výsost, příliš Guillermo III de Grau-Moctezuma-Rifé, Vei-Tlaotani del Anahuac". Báječný postava, ten Azték! Kdo by si byl pomyslel, že bojovný indián... kmen, lidé z mytologického místa Aztlan, ještě dnes by měl královského potomka? Kdo by mohl podezřívát momentálně Tlahtouani (král) by stále naživu, který po všech těch letech v Tenochtitlan, dnešní Mexico City, si přeje získat trůn? Koneckonců, nebyl stát Aztéků zničen v roce 1520. Španělský conquistador Cortéz s podporou kmenů podporovaných byli Aztékové ohroženi nebo terorizováni? "Co je s mým lidem? se stalo, byla vražda," prohlašuje kníže3

Princ Guillermo III se těší uznání. Ze svého "exilu" v Andoře a Barceloně vede skutečný diplomatický sbor. Pokud se pozorně podíváte, najdete konzuláty a ambasády ve všech částech světa. Například v Belgii je Roger Niset, "hrabě z Nisetu", Vallesonora, velvyslanec, a Sylvère Lebon, konzul v Moctezu-

Po. Ale Guillermove tvzení nejsou "kend". Žádná vláda, žádná legální královská rodina v tom nevidí smysl. Dokonce i španělská šlechta Guillerma zcela ignoruje. Někteří o něm dokonce tvrdí, že je fantastou, mýtomanem a podvodníkem. ter!

O čem má náš "panovník" základnu? Jmenujete se Guillermo Grau a chcete spouštět životě daří? Jen zbohatnout je tak nudné, Cože? Jak máák příliš všední. Je to nezbytné. Ale tak anonymní... Pravda Problém: ne každý je považován za krále se nestal králem? vrtání. Tam však spadá pouzdro na míru: stačí, když si pořídíte Změňte rodokmen a domy proti vám. Závěr: zaniklý král - hleďte a fantazírujte. Vaše najít domov, mezera v historii

se musí spokojit s titulem "král ve vyhnanství". Nic víc v tom samozřejmě není. Představte si...

Ponoříme se tedy do **historie**. Aztékové! Dobrý nápad. **Jaký to** byl úžasný národ! Vždyť poslední aztécký král Moctezuma II., zabítý španělským běsněním v roce 1520, měl potomky! Pokladna? Otravný detail: Moctezuma už existoval. Jistý don **Fernando Moctezuma Marcilla de Teruel** y Gomez **Arteche**. Ten je uznáván španělskou šlechtou a je potomkem Tohu- licanhualzina, syna Moctezumy II. Proto se nemusíte obávat. Co kdyby měl Moctezuma II. také dceru? To sice nebylo ge- schicky prokázáno, ale ani popřeno. Od této chvíle přepisujeme dějiny. Xipaguazin byla dcerou aztéckého krále a provdala se za Juana de Grau. O jedenáct generací později je tu pak Guillermo! Můžeš se stát pretendentem trůnu prostřednictvím tzv.

žena? Aztékové si vybírali svého krále mezi členy královského dům, takže se to dá obejít! My z "Ij n tam, my jsme to dokázali! Bylo to jednodušší, než jsem si myslel...

Jaké cti se dostane králi, i když žije jen v kauci. Může si vymýšlet vlastní rytířské řády a **kupovat si šlechtické tituly**. Díky Guillermovi **III.** se staneš rytířem "Orden Imperial y Nobiliaria de nuestra Señora de Guadalupe del Anahuac", "Soberania e Imperial Orden de la Corona Azteca", "Orden Imperial del Emperador Moctezuma Xocoyotzin II", pokud si ovšem zaplatíš, v "Orden Imperial de San Antonio del Anahuac", v "Orden de Guillermo I al **Merito**", v "Orden Suprema del Aguila y el Acelote de Oro" a konečně v "Estamento Militar de los Homes de Paratge de Andorra". Působivé, že? Pokud však dáváte přednost šlechtickému titulu, obraťte se na "Cancilleria de Gracia y Merced". Za částku pohybuující se mezi 6 000 a 18 000 dolary' si můžete do své vizitky připsat pěknou sumičku. Tyto tituly se vám budou hodit kde není oficiálně uznán. Takže co? Vždycky se najde dost mužů. sen ve frontě na oklamání. Vanitas vanitorum.

Za pár dolarů navíc

Je to ponurá doba. Krize, Cruise a SS-20, Reagan ve Spa- ce. Lze na něm v y s t a v ě t pěkné apokalyptické kulisy. Toe-

posluchači se stávají úzkostnými a skleslými. Nejistí a depresivní lidé mají navíc jedno společné. Jsou nesmírně manipulovatelní. Ideální klientela pro filozofii "tam-jsou-jinde-jindy", neboť - pokud k tomu lze přidat uto ia. S touto ingredience za sebou, náboženské a jiné sekty byly opět velmi populární. Někteří sekty se staly ekonomickou silou U

proti němu. Jen si vzpomeňte na sektu Měsíc. Existují také skupiny, které sledují na první pohled docela neškodné cíle, a proto nejsou definovány jako sekty. Když pohled do zákulisí takové organizace odhalí existenci vnitřních bezpečnostních složek, začnou být věci vážné. Skutečnost, že mezinárodní hnutí "Nová Akropolis", založené v roce 1957 Argentincem Jorgem Angelem Livragou, mělo bezpečnostní sbory, byla prokázána na základě dokumentů novináře De Meulenaera ve francouzsky psaném týdeníku "Le Vif" ze 14. února 1985. New Akropolis působí ve 29 zemích včetně Belgie. Prohlašuje se za "školu myšlení", "školu aktivní filosofie", a odpovídá na otázky o člověku, jeho podstatě, jeho osudu. Za tímto účelem Nová Akropolis nabízí kurzy o umění, starověkých civilizacích, vědách a filozofiích. Tyto kurzy vede Jorge Angel Livraga.

Jorge Angel Livraga: "Když připustíš, že duše nemá věk a že člověk je stále mladý, když žije mladistvým ideálem; když připustíš, že viditelné a měřitelné je stínem neviditelného a neměřitelného; když dáš přednost duchu před pomíjivostí hmoty; když připustíš vše, co . . . pak jsi Nový člověk.". Pěkné. Ale co se z toho vynoří? Za ušlechtilými záměry hnutí se skrývá struktura podobná vojenské. Tajný "Bulletin du Corps de Sécurité" Nové Akropole uvádí, že "jsme jistě ještě daleko od gardy císařského Říma nebo napoleonské armády..... ale musíme vědět, že jsme zárodkem jednoho i druhého a že jednoho dne bude i bezpečnostní sbor velkou armádou, velkou silou..... Bezprostředním účelem bezpečnostního sboru je zajištění vnitřního pořádku a ochrana akropolského lidu a majetku. Duchovním cílem je formovat jezce, hrdinné a nezlomné muže ve službách Ideálu..... Postupem času bude nasazena operační škála, a to rozvojem operativních manipelů (jednotka římské armády, pozn. autora), které se budou cvičit v preventivním působení v různém terénu: v případě nebezpečí požáru, výtržností, krádeží a násilí všeho druhu. Budou také spolupracovat s dílčí strukturou: rytíři kulatého stolu".

Pikantní detail. V srpnu 1983, kdy tajná neonacistická organizace milice "Westland New Post" byla ve zprávách, nedaleko se objevil New Akropolis. René **Haquin**, novinář z deníku 'Le Soir', mimo jiné odhalil, že 'univerzita' 'Westland New Post', zvaná CEDIRE, sídlila v prostorách Nové Akropole, která se tehdy nacházela v rue du Trône v Ixelles". Členové

v domobraně následovaly kurzy "keltské filosofie", obecné filosofie a alchymie.

Článek v "Le Vif" nebyl objektivní, tvrdila o něco později Nová Akropolis v "Právu na odpověď". Na přetřes nepřišla odhalení týkající se tajné vnitřní vojenské struktury, ale především způsob, jakým novinář komentoval inspirátora Jorgeho Angela Livragu. S tím se totiž zacházelo s příliš malou úctou! Livraga je muž, ke kterému je třeba vzhlízet, muž s referencemi, napsala rozzlobeně Nová Akropolis. Vždyť je doktorem filozofie na "Académie Aztèque des Arts, Sciences et Lettres". Livraga je kvalifikovanou autoritou v oblasti filozofie a zaslouží si být vyslyšen. Koneckonců je autorem mnoha filosofických děl. Tato "Académie Aztèque des Arts, Sciences et Lettres" je ve skutečnosti pobočkou "International University Moctezuma", kterou založil Guillermo III., aby mohl kromě rytířských a šlechtických titulů rozhazovat i tituly univerzitní. Za sto dolarů se dostanete hodně daleko...". Někteří jsou možná o iluzi chudší.

CULTURA

" PREMIO INTERNACIONAL "

UNIVERSIDAD INTERNACIONALMOCTEZUMA
TEOKALHI - AZTEKATL

^!***!^ iNrrkNATiouxE uocTEzu/fix
INTERNACIONAL UNIVERZITA MOCTEZUMA

'-g**'-lo úS51C 60.'-Uht5C0",|c rC FISS UNH (0E1/303ye, {øt| A {1 OOHU
N.º 27 71-27-VII-1971

" " " * - FRA^CIA- ^ ^ * * ! SUIZA - CHILE - ITALIAE - SUECIA - INeLATERg,
AR GEN^NA- NDIA - *I** * N IA - JAPONSKO - DINAM AR CA . U. S. @. . @ ø S /y

CUM LAUDA de la U I M por su Retrato a S M El Rey de España, D Juan Carlos I
en reconocimiento a su Obra Mitologica al gran artista *
SAL VADO! O E AU L ESTI A

ACADEMIA AZTECA (Artes-Ciencias-Letras)

Académic° 8- Bellas Artes Sección Pintura

!!"8!- Profesor Arturo Vergagni

"" Sr ^ JAMES ^ ANCHIN Secretario de Estado, VIRGINIA U S A ACAA E
MICO DE HONO n

The tempe/ of Catalonia'e

Guillermo III je mnohem více
Lidská mysl než "Nejvyšší" malého tuctu "dynastických rytířů"
Jeho královská Výsost byla zvolena 58.
objednávky". V roce 1599 se velmistr
Supremus ac Militar Ordo Templi Hierosolym i-
odnož chrámového řádu. Katalánský

"zkrotit" nebo katalánský
průmyslu? Ano! AIS jsme se domníval, že v roce 1312 Filip Sličný
definoval kdysi slavný řád Tem-
se smířil s tím, že historica Affiorlef Lopez-Soler del
pel, pak máme mimo organizace v Katalánsku un-
Bosch počítal. Kdo tvrdil, že existuje po
zůstala rozrušená a i dnes
ken opeen poslušnost velmistru¹⁴. Je samozřejmé, že
vřelé srdce. Ve více ohledech-
ermoa je také žena našeho exilového panovníka
upravená historie Antonia, se sta-

V roce 1143, co zvolen velmistr. Více než 800
jeden Pedro de Rovera na první
místo III U kormidla". Kormidlo
po letech přichází náš GuillerrnO do nejvzdálenějšího

zlatu, jak se ukázalo. Guillermo má totiž
klientelu z celého světa. Eit rytířský titul už rychle několik tisíc
stojí

franků. Fantastické "Katalánský chrámový řád" bude zastoupen v Belgii
hlaselem Rogera vstupujeme S belgickou Soudní vykonavatel Lebon
Belgie" řádu. Soudní vykonavatel Lebon
nejasný "rytířský" cesty. Nebezpečné Cesty...

Čestní rytíři

Ordre souverain et militaire

de l'Église et du Lys

"Všem vědomí, že zde přítomným a těm, kteří teprve přijdou, dáváme na
oni - kvůli velké a naprosté lásce, kterou máme k ušlechtilému
agen, z nichž naše vroucí a zvláštní náklonnost-
z Ridder toedr heid voortvloeit .

chtějí uplatňovat láskyplnou a vzájemnou pomoc mezi členy a zachovávat osvědčené bratrské tradice, které jsou ctí Rytířů chrámu. Byli jsme založeni 24. července 1951 a

založili jsme řád, bratrstvo a přátelskou společnost s určitým počtem **rytířů**; dali **jsme** jí název "Řád a bratrstvo".

ven "Compagnons d'Honneur" (rytíři nebo čestní bratři). Tuto poměrně oficiálně vypadající zprávu si můžete přečíst v příloze knihy

Belgický úřední věstník ze dne 12. června 1969". Řád, známý pod plným názvem "Associ- ation militaire et hospitalière des Chevaliers de la Croix de l'Ordre", byl založen v roce 1969. "s'appelle Fidélité", podle hesla elitních jednotek SS. re založená organizace německých nacionálních socialistů Labouristická strana. Z bruselského hotelu Mac Donald, hodnota je-

tel byl založen, "Compagnons d'Honneur" chtěli vyrůst v novou elitu pod velkým vedením Jacquese Pirarda.

Člověk, který by to mohl vědět! Muž, který byl dobře známý Belgická a francouzská státní bezpečnost...

Pirard se narodil v Paříži v roce 1923 a svou pochybnou kariéru zahájil pravděpodobně v roce 1943 jako člen nechvalně proslulé Organizace-

Todt, pojmenovaný po německém nacistickém politikovi Fritzii Todtovi. Tato organizace byla mimo jiné zodpovědná za výstavbu "Atlantik-wall", souboru staveb, které byly postaveny v roce 1925.

" sel pobřežních obranných prací na ochranu západního od španělských hranic až po Norsko. Pirard byl tehdy také členem Sicherheitsdienstu v Lyonu. V roce 1946 řídil belgickou sekci "OSS-Religion des Druides", nacistické a antisemitské organizace založené na hitlerovské teorii "Blut und Bo- dem". Nakonec v roce 1966 Pirard předsedal belgickému výboru "Union Nationale de Défense des Intérêts des Anciens Com-

battants Franco-Belges", původně francouzské sdružení veteránů s krajně pravicovými sympatiemi, který úzce spolupracoval s 'Compagnons d'Honneur'. Jacques Pirard si k tomu všemu vybudoval i poměrně pozoruhodnou "právníckou kariéru": v roce 1974 byl jmenován

" spolu se svou manželkou Joséphine Dewit, "Dame de Justice" z or- de, stále zatčen za padělání, zpronevěru finančních prostředků a krádežTM.

Jacques Pirard, důstojný vůdce "Compagnons d'Hon- neur"! Jaká byla skutečná činnost této organizace, je těžké zjistit. Jedním faktem je, že s Pirardem v čele měli

" pěstuje jasnou politickou ideologii. Na cestě k nové tisícileté říši? V roce 1969 nadešel čas. Jeho Excelence Sylvère Le-

bon byl Pirardem jmenován členem 'rady řádu' se slavným titulem 'nejvyšší maršál' (Connétable)." Když Le-

Rada, " rozhodl. "jako uznání za poskytnuté služby,,
na Ordre des Compagnons d'Honneur, byl mu (Lebonovi) udělen...
Pirard a jeho "rytíři". Dne 24. března 1977
tak poctivě odměněn, v přílohách belgického Úředního věstníku se
mohl bys být v uvádí: "V příloze se uvádí

Rada "Ordre des Compagnons d'Honneur" byl sjednocen v al-
společné shromáždění na st jeichting kapitola "Ordre souve-
rain et Militaire de l'Aigle et du Lys" se konala sto zeve- r-

dvacátého ledna léta Páně devatenáctého
sedmdesát devět, pod záštitou Svatého stolce. Analyzujeme
na návrhy během tohoto valné hromady a

se jednomyslně připojit k "Ordre sécu-
laire de l'Aigle et du Lys".

Starý řád byl mrtvý, ať žije nový řád! "C
nons d'y-donneur" se od nynějška stali rytíři "Ordre Séculaire
l'Aigle et du LES". Motto zůstalo stejné. A jak říká jeden z
"jakmile je rytíř jednou pasován na rytíře, je považován za zvláštního
člena řádu neboť není řádem, ale řádem samým...". Tento řád je s
Lebonem stále v úzkém kontaktu. Ve čtvrtletním bulletinu
"Association Belgo-Hi-

spanique". Z roku 1982 se skutečně píše: "Řád
je v tomto ohledu velmi důležitý: Nově uspořádané setkání
seerd (s mistrovskou rukou) našimi německými členy a přáteli (z

sdužení Belgo-Hispanique, poznámka autora). Předání
některých ocenění se konalo v Landau (Falc), stejně jako
povýšení do "Ordre du Cordon Bleu du Saint Esprit" a do "Ordre du
Cordon Bleu du Saint Esprit,"

"Ordre Militaire des Chevaleresque de l'Aigle et du Lys". Byli to
krásný plec. Byla velmi fascinující gratulace po níž
o Belgo-Hispanique. Na jídlo v té nejlepší atmosféře. "22". Ti "AsSOC1éfti-
stránkách

"přátelské "ke
ue" je dítětem "Jeho Excelence" Syl-

vère Lebon.

obuznávane vinně vypadající a - samozřejmě - oficiálně

Belgie-Španělsko: rozšíření

Sylvère Lebon se rád předvádí ve světě módy. A
velmi specifický světský svět. Jeho 'aarli'k bankety ,
pod hlavičkou "Association Belgo-Hispanique" se účastní vysocí
hodnostáři mnoha rytířských řádů. Rytířské řady

kteří nejsou oficiálně uznány. Noehtans, 25. listopadu 1978, provedl
Lebon "coup de théâtre". Toho roku na banketu vyznamenal
za přítomnosti Jeho královské Výsosti prince Charlese
belgický, bývalý královský regent. Princ-regent se dělil o -on-
guilty- předal ocenění "Ordre du Mérite Belgo-Hispanique" mnoha
laureátům. Netřeba dodávat, že Lebon se dychtivě
se ukázalo, že s tímto silným příběhem, aby jeho organizace prestiž a
poněkud oficiální obrázek. Protože oficiálně je inter-
věci "Association Belgo-Hispanique" ne. Tuto skutečnost dále
potvrdil v dopise ze dne 27. května 1982 W. Tilemans, zmocněnec
ministra zahraničních věcí Leo Tindemans. Ani španělské
velvyslanectví v Bruselu nebylo Lebonovými aktivitami příliš
znepokojeno. V dopise adresovaném belgickému ministerstvu
zahraničních věcí se uvádí: "Toto velvyslanectví nemá žádné kulturní
aktivitu, které by měly posilovat vazby mezi Belgií a Španělskem,
jako je toto sdružení, jehož jediná známá činnost spočívá v
každoroční večeři členů sdružení, během níž se "zřejmě udělují
velmi štědrá slavnostní ocenění". Kromě toho **toto velvyslanectví
nemá žádné vztahy se "Sdružením
Belgo-Hispanique"**.²³ **Jinými slovy, již existuje "Sdružení Span-**

vy-Belgie", kterému **čestně předsedá velvyslanec**

Španělska v Bruselu jako velvyslanec Belgie v Madridu. Její stránky

vedou špičkoví průmyslníci a politici. Bona fide vereni-

odešel.

Co Lebon svým Bel-em zamýšlel nebo zamýšlí?

oords kde ' hier.
aaf. Struktury vlastní rytířským řádům mohou
tarchické struktury vlastní rytířským řádům mohou
podporuje. Kromě toho může být samotné rytířství aan-

Dřívější
rytířská organizace Guillerma III mě najednou přivedly zpět k tomu.
rytířství "State for an ordnung muss sein"-ide-

•
má vynikající kontakty s belgickou státní bezpečností.

gicko-španělské sdružení? Snaha o dobré vztahy tus-

zařizuje, mi řekl na rovinu: "Sdružení Belgo-Hispani-

sen obou zemí? Člověk, který by to mohl vědět a který navíc

takový ideál na pocit vznešenosti. Připomíná mi to

que" vznikla po

druhé světové válce, **přesněji** po vyhlášení

tzv.

což vede ke g
Na co templeridde

r mi řekl: "Ty za l y rytířském světě
přelázy, které odkazují na
háček

narážet na podivné věci, dokonce i Že tedy ne každé rytířství
ideály. To je vysvětlitelné. Znáť pokračovat. Dovolte nám
krátce

pro budování přátelských vztahů mezi Belgií a fran-

uist Španělsko. Já sám jsem se stal velitelem, aniž bych o to požádal.

držet tuto filozofii". Dovolte mi,

šťourat se ve

vznešených písmenech

"que"...

130

Sdružení Belgo-Hispani-

by měla být chráněna španělskou policií"! A věřte mi, že to pomohlo. Lebon chtěl, aby jeho sdružení vytvořilo síť **FrfrnCO** založit příznivce."

Zavedení demokracie ve Španělsku nezabránilo Lebonovi v pokračování jeho aktivit. Zdá se, že tyto aktivity spočívaly především v pořádání výročních banketů pro "beau monde" a v prodeji medailonů. Antologie:

Croix de Commandeur
Croix d'Officier
Croix de Chevalier
Palme d'Or
Palme d'Argent
Palme de Bronze

Proto je zde velký výběr." Kromě toho Lebon neopomene vzpomenout na básníky, pealery a další umělce z celého světa s "Ordre du Mérite Belgo-Hispanique" nebo s "Mérite Belgo-Hispanique, Promotion Reine Fabiola, Palme d'Or", cenou, která způsobila zlou krev u belgického dvora a v jeho okolí.

Lebon však neseděl v klidu. Prostřednictvím později založené přílohy v časopise **Belgo-Hispanique** pro rozvoj Evropy a oboru **Belgo-Hispanique** bre Européenne pour le développement du Commerce, de l'Industrie, des Finances", zkráceně CECIF, se Lebonovi podařilo pro svou věc nadchnout řadu osobností. A v neposlední řadě. Misionáři, velvyslanci, především z afrických států, vděčně přijímali a stále přijímají z rukou Lebona nebo jeho delegátů Médaille d'Or. Toto ocenění samozřejmě otevírá dveře, zejména jeho vynálezům... Pro co se ukáže? V říjnovém čísle bulletinu "Association **Belgo-Hispanique**" z roku 1982 píše úvodní slovo na stránce CECIF2 francouzský premiér, tehdy "pouze" starosta Paříže Jacques Chirac. Jaký to úspěch! "Jeho Excellence" Sylvère Lebon pevně rozhodl vztahů, a to nejen ve světě pseudomondainů. To je ona... ker...

Jeho sdružení jsou zastoupena v mnoha zemích. Jak v např. podplukovník čestného

o Belgie, kde Francie, Nizozemsko, Lucembursko, Španělsko a je stejně jako v Německu i v Japonsku najdete podporován. A tito příznivci mají vliv a moc. Mimochodem, v Belgii jsou nebo byly Lebonovy spolky zaštitěny vysoce postavenými osobnostmi PVV a PRL. Ale k tomu se vrátíme později, až se kousky skládačky začínají lépe zapadat...

A co následující? Ve dnech 1. a 2. května 1982 Lebon převzal

se spolu se členy sdružení "Association Belgo-Hispanique" zúčastnil konference v městečku Livia na francouzsko-španělské hranici, které se nachází v katalánské provincii Gerona. Přítomen byl také delegát z "**Centre National d'Entrainement Commando**". **Po zhlédnutí diapozitivů** si mohli také zacvičit v terénu...". Nyní se ukázalo, že toto komando je oficiální organizací závislou na francouzském ministerstvu národní obrany. A pak jsem si všiml následujícího: viceprezidentem a delegátem pro Španělsko jak 'Association Belgo-Hispanique', tak CECIF je jistý Eugenio José Mendez de Haro, markýz de Haro-Union. Tento pán byl také **přítomen** na slavnostním banketu 25. listopadu 1978 spolu s Lebonem a princem Charlesem. Markýz je hodnostářem nebo velmistrem desítek neuznaných rytířských řádů, jako je "Ordre de Saint-Lazare", "Ordre de **la Merci**", "Ordre du Temple de Jérusalem, branche **Catalane**", "Ordre de la Légion d'Honneur de l'Immaculée et de Saint-Georges d'Antioche" atd. Přinejmenším do roku 1975 byl také hlavním civilistou "Jeho královské a císařské Výsosti knížete Guillerma III Grau-Moctezuma". Ukázalo se, že "markýz" je falešný markýz. Zatím to zní směšně, možná až úsměvně.

Náš "markýz" však neodolal kování. Dne 12. března 1975 "

Eugenia José Mendeze de Haro zatkla v Barceloně španělská policie.

Bylo zjištěno, že stál v čele gangu, který měl zabývat se paděláním bankovek v hodnotě tisíc peset"! Podivné vztahy... A nizozemský delegát v Lebonově CECIF, Harry van Uden z Ophovenu? Další princ, další příběh...

Sny velmistra

Velmistr zaujímá místo před řádovou vlajkou, vedle stolu, na němž leží bible, meč v pochvě, řádová vyznamenání a rytířské listy.

Velmistr: "Na co se ptáš?"

Kandidát stojí před ním mezi dvěma rytíři a peters: "Žádám o přijetí do rytířského umění v "Ordre de la Rose et de la Croix de Jérusalem" a skládám přísahu - na svou čest jako člověk a občan - , že budu plnit všechny povinnosti s tím spojené a věrně respektovat běh.

Největší stát r, přijme meč, který rytíř předá novému členovi, tuige mu, dává a řekne: "Přesahuji... kopat tento meč, budete jako statečný rytíř ho využij výhradně k obraně víry, ochraně a pomoci slabým, ženám a dětem. Navštivte nikdy ne krví nevinných a nikdy nikoho nezasáhneš uzlem. volně s ním.

Kandidát pokrčí pravé koleno a malou dává meč s úklonu vrátí velmistřovi. Položí pravou ruku na Bibli, kterou mu podal rytíř-svědka, a řekl: "Přisahám to".

Velmistr tasí meč z pochvy, zvedne ji a udeří do třikrát položí na kandidátovo levé rameno a pronese následující obvyklá závěrečná slova: Ve jménu všemohoucího Boha, Panny Marie, svatého Michaela a svatého Jiří, já, velmistr, vyřáším Tebe (jméno kandidáta) do rytířského stavu "Ordre de la Rose et de la Croix de Jérusalem".³²

Díky tomuto standardizovanému postupu bylo mnoho lidí povýšeno do rytířského stavu "Řád růže a jeruzalémského kříže", mezinárodní rytířský řád, který existuje od roku 1956 a hlásí se k učení středověkého chrámového řádu. Prinejmenším v Belgii a Nizozemsku by řád mohl brzy počítat s angažovaností konzervativní křesťanské subelity na obranu víry. Pokud jste nebyli

šlechtického původu, museli jste přesto zastávat čestné společenské postavení ve společnosti. V každodenním životě tak byli "rytíři" advokaty, řediteli, průmyslníky nebo správci. Byli zasypáváni tituly a šlechtickými listy. Mohli jste se tak stát "rytířem Svatého města", "velkokřížem Božího hrobu" nebo "komturem chrámu". Sylvère Lebon obdržel poslední jmenovaný titul a v roce 1968 se stal zakladatelem belgické větve "Řádu růže a kříže Jeruzalem". Po smrti velmistra Beneluxu PrincezAntoima

van Uden Cuyck de Secchia", jeho synovec, Holanďan Harry van Uden van Ophoven, se stal hlavou řádu. Lebonův delegát pro Nizozemsko od té doby nashromáždil samostatnou směsici rytířských vyznamenání: Cruz de Commendador al Merito Belgo-HiSparliCO; velmistr rytířského řádu sv. Bri-

gitta Švédska; Cavaliere d'onore Ordine Templari de Gerusalemme; Chevalier de l'Ordre Militaire et Hospitalier de Santa Maria de Bethlehem; Chevalier Grand Croix d'Honneur Ordre Souverain et Militaire du Temple de Jérusalem; Coce Cavaliere dell-Ordine Equestre della Stella della Pace; Ritter Ordo Militiae Crucis Templi. S takovými vyznamenáními na hrudi se Harry musel cítit jako čestný a vážený muž. Brzy se mu podařilo kolem sebe shromáždit jádro rytířů s krajně pravicovými sympatiemi. Dokonce se šušká, že u něj našlo útočiště mnoho bývalých členů NSB. Za svou pravou ruku si vybral Albrechta Willema Liera, "prince zu Mecklenburg", nevlastního bratra bývalé královny Juliany. Lier v roce 1981 prohlásil v tisku, že je nemanželským synem prince Hendrika, otce Juliany⁴. Dosud dobře strážené tajemství. Nizozemí se rozbourilo. "Princ zu Mecklenburg", neboli stále ještě "král Lier", byl v Nizozemsku znám také svými krajně pravicovými sympatiemi. Zejména jeho vztahy s krajně pravicovou stranou Střed jsou mnohými Nizozemci znevažovány. V roce 1987 byl "princ" odsouzen z a vraždu . . na své manželce.

S "královskou výsostí" v řadách mohl Harry van Uden van Ophoven svůj řád oživit. Velmistr pro Benelux pozvedl meč a vytáhl do boje proti materialismu, ateismu a marxismu. Neboť "bude někdy znovu nastolen skutečný "Mír", dokud bude "světovou revoluci" hlásat kdekdo a kdekoli? Pokud dokážeme rozdávat "světovou revoluci", budeme mít automaticky "světový mír". Pak mohou ti, kdo pracovali pro "VereJd mír", počítat i s pravdou a uznáním. Pak mohou být všichni ti, kdo padli v boji proti "světovému míru", opět uznáni a vzpomínáni jako rytířští hrdinové."⁵

Aby této "světové revoluci" zabránil, uzavřel Jindřich spolu s Lebonovým "Association Belgo-Hispanique" a některými dalšími rytířskými řády smlouvu s německými templáři, rytíři "Ordo Militiae Crucis Templi" (OMCT) neboli "Deutscher Tempelherren Orden". Na "kapitule" Řádu růže a kříže jeruzalémského 19. září 1981 promluvil Harry k velmistřovi "Deutscher Tempelherren Orden" Horstu Frischmuthovi a ostatním přítomným rytířům. Hovořil o svých drobných: "Slíbil jsem, že vám povím něco o svých snech. Nedělám to rád, ale věřím, že je to nutné pro porozumění uvnitř Evropy a pro její sjednocení. Bohužel jsem si všiml, že mezi několika národy Evropy stále panuje jistá nevraživost. Dokonce i mezi rytíři. Na posledním rytířském dni jsme se my, rytíři z celé Evropy,

k památníku smrti byly položeny věnce na počest všech padlých bez výjimky (včetně nacistů, pozn. autora). Tam bohužel ostře kritizován, a to i z našich řad, takže jsem musel konstatovat, že ne všichni rytíři jsou skutečnými rytíři. Na kritiku jsem reagoval
kasteláni řekli, že je naší rytířskou povinností uctít všechny rytíře, protože ti, kteří padli v táboře proti komunismu z "J n také rid-der hrdinové jsou a zůstanou. Bojovali za svobodu

Evropy a také za naši svobodu. To je čistá pravda. A nyní ke snům.

"Jak víš, sny jsou obvykle nepravdivé nebo jen zpola či zcela nepravdivé. Dalo by se říci: řešení hádanek.

"Například se mi zdálo, že jeden Američan, velmi známý a milovaný Američan, jednou řekl: "Ich bin auch ein Berliner".

Řekl to? Trochu **pozdě, že?** Sen, nebo skutečnost? 'Jeden známý **americký** pětihvězdičkový generál kdysi řekl: "My Američané jsme dvakrát čelili špatnému nepříteli a dvakrát se vybral špatného spojence." Sen, nebo realita?

"Nejvíce válek vedli Britové a nejméně Němci. Sen, nebo realita?

"Američané nelikvidovali rudé, ale rudé a Pentagon za to byl odsouzen světovým tribunálem. Sen, nebo realita?

"V Zuiō Africa byly ženy a děti nizozemského původu zavírány do 'koncentračních táborů' a likvidovány. Vynálezcem koncentračních táborů byl údajně Angličan. Na tomto světě za to nebyl potrestán. Sen, nebo skutečnost?

"My Nizozemci jsme 80 let vedli válku proti Španělsku. Ze zlomyslnosti už žádný Holanďan do Španělska nepůjde. Sen, nebo realita?

"V roce 1946 se Nizozemsko pokusilo získat zpět své kolonie. Mnoho vesnic **bylo** vypáleno a všichni obyvatelé, muži, ženy i děti, byli zastřeleni. Byli velcí důstojníci potrestáni? Ne, dostali vysoká vyznamenání a užívají si penze. Sen, nebo realita?

"Po válce **byly miliony antikomunistů** zlikvidovány nebo zavřeny do koncentračních táborů v Bělorusku, na Ukrajině, v **Rumunsku,**

Bulharsku, Estonsku, Lotyšsku, Litvě, Maďarsku,

Československu, Řecku, Itálii, Francii, Belgii, Nizozemsku a

Norsku. **Většina z nich** se nikdy nevrátila. Sen, nebo realita? 'Po

válce se demonstrace proti **komunismu** nekonaly nikde, **protože většina antikomunistů** byla na příkaz Mos- cold zlikvidována po celé

Evropě. Sen, nebo realita?

V Japonsku byly svrženy atomové bomby na Nagasaki a Hirošima. Bylo to z lidskosti, nebo to byl přece jen čin? proti lidským snům? a l i d s t v o ? Realita, nebo ge-

"Moji milí posluchači, moji milí posluchači. Zastavím se a vy se mě samozřejmě zeptáte, proč se mi to všechno zdálo. Tyto příběhy, tent sny mají samozřejmě morální ponaučení. Tím mám na mysli o

jen to, že všichni jsme lidé a všichni máme své chyby. Musíme o sobě přestat myslet a mluvit negativně. Pouze v pozitivním smyslu je možné budovat zdravou, šťastnou společnost. Všichni se musíme znovu naučit 10 Božích přikázání. To je základ pro lepší svět. Německý mistr řádu je pro nás všechny zářným příkladem dobré rytířské spolupráce mezi rytířskými řádami v celé Evropě.

Vůdce "Deutscher Tempelherren" byl dojat tím, že- mnoho krásy: Harry zatloukl hřebíky s hlavičkami Die "Deutscher Tempelherren Orden" býval pod vedením bývalého Na- zi Freda Sheuermanna, "čestného velmistra" organizace až do jeho smrti v roce 1985. Fred Sheuermann byl mužem, s nímž bývalý agent SAC Charly Lascorz v letech 1970 a 1971 vyhlásil nové křížové tažení proti "marxismu a revolučním silám". q36/37

5. Skuteční rytíři

Rytíři svatého Lazara

Aby "Jeho Excellence" Sylvère Lebon zajistil svým organizacím prestiž, nemusí se obracet pouze na lidi, kteří si falešně přisvojili šlechtické tituly. "Patronem" Lebonových výtvorů je skutečný vévoda, přímý výhonek španělského královského rodu Bourbonů. Don Francisco Enrique de Borbon y de Borbon, vévoda ze Sevilly, si však titul "infant d'Espagne" nárokovat nemůže. Vždyť jeho pradědeček Jindřich (1823-1870) upadl v roce 1867 v nemilost kvůli "neloajálnímu chování" vůči svému panovníkovi, v důsledku čehož ztratil svá práva. To však nic nemění na tom, že Francisco je pravý Bourbon, a to už je co říct.

Don Francisco spolu se svým obchodním partnerem a vyslancem Lebona ve Španělsku, falešným "markýzem", řídil Haro-Union, rytířský řád, který většina států neuznává, ale přesto je velmi prestižní. Jedná se o "Vojenský a špitální řád svatého Lazara Jeruzalémského" se sídlem na Maltě a delegacemi v přibližně 25 zemích². Pod heslem "Atavis et Armis" slibují rytíři "Řádu svatého Lazara" - v roce 1980 jich bylo asi 2000 - "bojovat za zachování křesťanské víry, (chránit, pomáhat a pomáhat chudým, nemocným a mrtvým - zejména malomocným, pozn. autora), prosazovat a zachovávat zásady tohoto křesťanského rytířství a podporovat učení Krista a jeho

Církev svatá ve všech svých dílech)". Vskutku ušlechtilé úmysly. Co si o tom myslí hlava církve, papež?

Mnozí kladou kořeny "řádu svatého Lazara" do konce čtvrtého století. Údajně jej založil svatý Basil, tehdejší arcibiskup, aby poskytoval lékařskou péči v domě pro malomocné, který se nacházel za jeruzalémskými hradbami. Když byl Jeruzalém v roce 1099 obsazen prvními křižáky, ukázalo se, že je nutné zajistit účinnou obranu špitálu, protože bandy loupežníků a plenitelů učinily oblast nebezpečnou. Řád získal vojenskou odnož: zrodil se "Vojenský a špitální řád svatého Lazara". Francouzský král Ludvík VII., přezdívaný "Mladý", vzal po druhé křížové výpravě (1147-1149) některé z lazaristů do Francie. Usadil je v Boigny u Orleansu a pověřil je správou všech malomocných v království. Rytíři, kteří zůstali v Jeruzalémě, se ke svým kolegiím připojili o více než sto let později.

Po pádu Svaté země a zániku původního poslání rytířů ztrácel řád stále více na významu, přestože měl mnoho majetku. Tento majetek by zřejmě dobře posloužil jiným, konkurenčním rytířským řádům. V roce 1490 chtěl papež Inocenc IV. začlenit řád do slavného "Řádu svatého Jana Jeruzalémského", nad nímž měl větší kontrolu. Francie se však proti rovnému působení ostře postavila a papežské nároky odmítla. Teprve na konci 16. století se nepřehledná situace narovнала. Vznikly dvě větve. Část řádu, včetně italských držav, byla začleněna do "Ordre de Saint-Maurice", dynastického rytířského řádu vévodů ze Savoie. První hraběcí rod Savojských se zrodil již v polovině 11. století pod jménem Humbert I. Posledním významným úspěchem tohoto rodu bylo jmenování Umberto II. italským králem v roce 1946. Ten se v roce 1930 oženil s princeznou Marií-José, dcerou belgického krále Alberta I. Tak vznikl tehdy "Ordre des Saints-Maurice-et-Lazare", který existuje dodnes a je výhradně politicko-finančním klubem kolem savojské rodiny. Současným velmistrem je syn Umberto II. neapolský princ Viktor-Emmanuel. Ten kolem sebe vytvořil "velmistrovství" neboli "juntu" složenou z velmi vlivných osobností. Řád má pobočky v Severní Americe, na Sicílii, ve Španělsku, Portugalsku, Jižní Americe a samozřejmě v Itálii.

Druhá větev "Ordre de Saint-Lazare" nás přibližuje k výchozímu bodu. Byla začleněna do "Ordre de Notre-Da-

me du Mont-Carmel", který založil Jindřich IV (1553-1610), první francouzský král z rodu Bourbonů. Založením tohoto dynastického rytířského řádu zabil hugenot Jindřich dvě mouchy jednou ranou. Zasvěcením rytířského řádu "Panně Marii" tento protipapežský panovník do jisté míry uspokojil Řím a mohl získat zpět vytožené statky a pozemky "řádu Saint-Lazare". Těm koneckonců hrozilo, že se natrvalo dostanou do rukou nepřátelských rytířů "řádu svatého Jana z Jeruzalému". Tuto situaci potvrdil v roce 1608 i papež Pavel V. Italský majetek přešel na "Ordre des Saints Maurice-et-Lazare" a francouzský majetek na "Ordre de Saint-Lazare et de Notre Dame du Mont Carmel". Velmistrovství posledně jmenovaného řádu připadlo francouzskému králi.

Francouzská revoluce tento řád ukončila. Národní shromáždění jej zrušilo dekretem⁵. Během restaurace, přesněji v roce 1830, král Ludvík Filip I. řád zase zrušil. Zdá se, že tím příběh "řádu svatého Lazara" končí. Nicméně... Jistý Jean-Joseph Moser vytvořil v roce 1910 "Ordre des Chevaliers Hospitaliers de Saint-Lazarus et de Notre-Dame de la Merci". Od roku 1920 přešel nyní pojmenovaný "Ordre de Saint-Lazare" do rukou obchodníka s vínem Charlese Otzenbergera. Otzenberger hledal "významného muže", který by jeho řádu dodal oficiální image. Tím se stal vévoda ze Sevilly, otec současného šéfa. Ten byl v roce 1935 zvolen velmistrem. Jeho syn don Francisco se stal koadjutorem. Charles Otzenberger se stal "hrabětem Svatý stolec protestoval: "Řád svatého Lazara" je falešný"⁶ ! Budoucnost však byla pro řád otevřená. Vždyť na vrcholu byl Bourbon. Budoucnost "hraběte" Otzenbergera se však stala hypotetickou, když byl po válce několikrát zatčen za ekonomickou kolaboraci s nacistickým režimem. ,

Řád žil dál. Don Francisco Enrique de Bourbon y de Bourbon byl po smrti svého otce v roce 1952 jmenován 45. velmistrem. V roce 1967 vznikly v řadách rytířů neshody. Během "palácové revoluce" byl don Francisco sesazen a velmistrem byl zvolen Charles Philippe, vévoda z Nemours, právník krále Ludvíka Filipa, který řád v roce 1830 zrušil. Koadjutorem se stal Michel d'Orléans, syn hraběte z Paříže, uchazeče o francouzskou korunu. Vévoda z Nemours zřídil sídlo řádu na ostrově Malta, neutrálnějším územím. Když vévoda v roce 1970 zemřel, nechal se "generální administrátor" a "velký kněz Francie" Francois de Cossé, vévoda z Brissacu, zvolit "chef suprême". V roce 1973 nespokojení rytíři opět zvolili don Franciska velmistrem, tentokrát již 47. v pořadí. Bon Fran-

cisco se obklopil koadjutorem princem Michele d'Orléans, velkým velitelem podplukovníkem Robertem Gayrem z Gayre a Nigg a "velkým referendairem" "markýzem" de Haro-Union⁷.

Dodnes tedy existují dva řády svatého La- zaruse, každý se svými představiteli a hodnostáři. Oba mají ve svých řadách zvučná jména. Například francouzský řád, který v současnosti vede Pierre de Cossé, se může těšit na podporu arcivévodky Otty von Habsburka".

Dva řády svatého Lazara představují poměrně velký problém právě kvůli svým influovaným členům. Přestože s výjimkou Kanady nejsou insignie a dekorace oficiálně uznávány a neposkytují svým nositelům žádná privilegia, na diplomatické frontě lidé často otráveně přivírají oči. Hodnostáři řádů jsou neoficiálně tolerováni. Že je třeba s rytíři svatého Lazara zacházet opatrně, lze vyvodit z dopisu belgického velvyslance ve Francii barona Jaspara tehdejšímu ministru zahraničních věcí Paulu-Henrimu Spaakovi ze 14. listopadu 1963: "Rád bych Vám při této příležitosti sdělil, že jsem se dozvěděl, že nositeli těchto vyznamenání byly po první světové válce velmi vysoce postavené osobnosti, a to belgický král a generál Pershing.

Současná belgická větev řádu, která se podřizuje autoritě dona Františka, rovněž sdružuje elitu. Belgický prezident, bankéř Paul Pourbaix, stojí v čele "převorství" složeného z baronů, hrabat a dokonce i jednoho prince". Mezi belgickými představiteli vyniká hrabě Rodolphe de Brouhoven de Bergeyck, který je rovněž ředitelem mnoha organizací Opus Dei. Ve skutečnosti "boj za zachování křesťanské víry", jak je uvedeno ve stanovách Řádu svatého Lazara, intenzivně vedou také katoličtí "bílí zednáři" z Opus Dei. Že si obě organizace vzájemně odpovídají, by mělo být zřejmé. Navíc se šušká, že sám don Francisco je významným členem Opus Dei. Tuto informaci je však obtížné ověřit. Členství v této katolické organizaci zůstává přísně tajné.

Na rozdíl od většiny zemí se ve Francii dařilo or- de "Chef Suprême" de Cossé, vévodovi z **Brissacu. De Cossé** se mohl pochlubit také významnými a mocnými následovníky. Jedním z nich je **rumunský uprchlík Gustave Pordéa**. V červnu 1984 byl Pordéa zvolen poslancem Evropského parlamentu na kandidátce bývalého vůdce pravicové Národní fronty Jean-Marie Le Pena. **Pordéa** je také velmi úzce spojen s ostře antikomunistickou sektou Moon". A ti, kdo mluví o sektě Moon, mají na mysli mocnou Světovou antikomunistickou ligu, která je v současné době

WACL. Jedním z velkých motorů této organizace je arcivévoda Otto von Habsburg, sympatizant rytířského řádu kozáků a také sekty Měsíc².

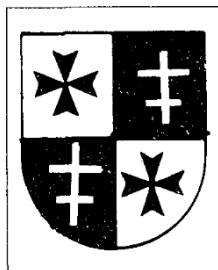
WACL, Měsíční sekta... nechme tyto organizace prozatím odpočívát. Antikomunistická ideologie se zdá být vysvětlením, proč lidé jako Otto von Habsburg podporují rytířské řády, jako je ten kozácký. Koneckonců von Habsburg nepotřebuje doprovodné pocty a tituly, aby se zařadil mezi evropské velikány. Koneckonců má ve svém luku více šípů. Nejenže je europoslancem za stranu Franze-Josefa Strausse, pro kterou je také poradcem pro zahraniční záležitosti, a šéfem několika pravicových politických organizací. Arcivévoda má k dispozici také instituci, která mu umožňuje důstojně poděkovat svým kolegům šlechticům za jejich pomoc a obětavost. Tato organizace, rytířský řád, má také velmi specifickou politickou ideologii.

Ernst

Situace začíná být vážná. Politické zbraně mě lákají. Otto von Habsburg! Už jsem se s ním setkal mezi rytíři tajemného kláštera Prieuré de Sion". Byl tam představen jako Kristův potomek! Co vyjde příště?

Dnes ráno mi volal vydavatel. "Zda práce pokračuje? Jak se mi daří? A pak: "Hodilo by se téma rytířů? Máme přece tradici. Nakladatel Peter Aerts měl na mysli politické doslovy, které se pravidelně dělají před - někdy zmatenou - veřejností.

"To si nemyslím," odpověděl jsem nejistě, "nevím, k čemu můj výzkum povede. Vím jen, že mě to nesmírně fascinuje. Cítil jsem potřebu vysvětlovat. Vlastně jsem měl chuť **suše říct, že společenský fenomén "rytířů" je pro mě důležitý - a že jsem se o něj zajímal.** Ker se zdálo. Ospravedlnil jsem se a odvětil: "Ta záležitost je den ode dne politicky důležitější. Musel jsem znít přesvědčivě. Peter Aerts vypadal velmi potěšeně. Bylo mé ospravedlnění záminkou k uklidnění temperamentu -zejména mého-? Ne!

"Sny" "velmistra" Harryho van Udena van Ophovena mám stále v čerstvé paměti. Zdá se mi, že jsou spíše noční můrou.... Může 'velmistr' počítat s napodobováním? Ptal jsem se sám sebe nedůvěřivě. Na jedné straně tu byl Sylvère Lebon, který se ukázal být spojovacím článkem mezinárodního pravicového až krajně pravicového okruhu. Dále je tu "Deutsche Tempelherren Orden", "Ordo Militiae Crucis Templi" (OMTC), vedená Horstem Frischmuthem, Harryho přítelem. Frischmuthovým vzorem je bývalý příslušník Abwehru Fred Sheuermann, kontaktní osoba agenta SAC Charlyho Lascorze a Daniela Zdrojewského v době skandálu "Templáři SAC". 'Deutsche Tempelherren' se nachází v bezprostřední blízkosti bavorské politické těžké váhy Franze-Josefa Strausse, muže, který se zasazuje o pořádek a prosazuje novou dobu ledovou mezi Východem a Západem. Na východě totiž panuje materialismus, degradace morálních hodnot. Západ se již dosti kontaminuje. Pomyslete na

Sodoma. Slunce už je nízko, když čtu článek. Velmi podivný článek, který napsal podivín a který vyšel v jednom záhadologickém časopise. Mimo jiné se v něm opěvuje osud OMTC. Čtu a čtu znovu. Točí se všechno kolem toho? Dotyčný článek napsal arcivévoda Otto von Habsburg a je uveřejněn v bulletinu 'Association Belgo-Hispanique'. Po vřelém apelu na starobylé rytířské ideály, jako je odvaha, čest, sebeobětování, nejvyšší Habsburk pokračoval: V současné době se většina rytířských ctností stala vzácností. Víra slábne a s ní i nezištná služba ke cti Boží; ve všeobecném konformismu se vytrácí i odvaha. Osobní čest mizí do pozadí ve prospěch tzv. ideálu životní úrovně. Zůstává jen málo lidí, kteří odolávají vábení materiální sféry.

usilovat o duchovní hodnoty nebo je bránit. Čím více lidé mluví o kvalitě života, tím méně chápou, co by to vlastně mělo znamenat. Kvalitu života totiž nelze zvýšit ani dosáhnout vládními prohlášeními nebo novými právními texty. A to je důvod, proč se naše Evropa, které bylo zanecháno duchovně-náboženské dědictví, nachází v současné době v tak hluboké krizi. Právě teď, více než kdy jindy, chybí rytířské ctnosti. Obnova našeho kontinentu je především otázkou osobního nasazení. V naší společnosti musí vyrůst lidé, kteří se znovu obrátí k rytířským ctnostem a budou ochotni se k nim otevřeně hlásit. Jen tak budou schopni přesvědčovat, proměňovat a budovat. Takový závazek však vyžaduje ochotu podstoupit osobní riziko. Až příliš často má totiž člověk co do činění s lidmi, kteří uhýbají na neutrálnější území, aby ulevili svému svědomí. Skutečně rytířský člověk bude naproti tomu připraven jednat tam, kde je to nejvíce potřeba a kde hrozí největší nebezpečí jemu samotnému. Naše doba není dobou vřelosti. Historie nás všechny bude nemilosrdně soudit, protože budoucnost Evropy je v našich rukou tady a teď. V průběhu dějin Všemohoucí znovu a znovu pověřoval jednotlivé národy nebo celé kontinenty nějakým posláním. Pokud se tomuto poslání staly nevěrnými, Bůh jim "odebral světlo" a ony musely dočasně nebo natrvalo opustit jeviště světových dějin. Naše Evropa měla jednoznačně za úkol šířit křesťanství a křesťanskou civilizaci po celém světě. Pokud bychom však toto poslání nesplnili, naše povolání by bylo předáno někomu jinému. Velmi pravdivě kdysi řekl jeden německý myslitel, že kříž nepotřebuje Evropu, ale Evropa potřebuje kříž. Zde může kříž zastavit jen několik málo lidí. Evropa umírá na materialismus; k jeho zlomení je zapotřebí dnešních světců a rytířů. Jen hrstka může prosadit rozhodnutí - copak sedm spravedlivých mužů nezachránilo Sodomu před strašlivým koncem?"

Některé současné rytířské řády jsou takovému přístupu otevřeny. ly **vize**: jako rytíř pozvedáš meč **pro kříž**. Přemýšlej o Sodoma... **Arcivévoda Otto von Habsburg** může v těchto kruzích najít podporu pro sjednocení Evropy pod znamením kříže. Arcivévoda je **naš** zachránce. Otto von **Habsburg**, král **Evropy**? Měl "Prieuré de Sion" přece jen pravdu?

Jen krátká anekdota. **Již** v roce 1964 napsal nizozemský novinář Huib Hendrikse v týdeníku Trouw. "Nepřekvapilo mě, když jsem se ve Španělsku dozvěděl, že někteří členové Opus Dei

mluvit o sjednocené Evropě v čele s římskou hlavou státu. To považují za svůj velký ideál. Mladý americký kněz, který vyučuje jako profesor kanonického práva na univerzitě v Pamploně (majetek Opus Dei, pozn. autora) a je členem Opus Dei, mi opatrným tónem sdělil, že někteří členové jeho organizace v žádném případě nevyklučují možnost, že se princ Hugo Bourbonso-Parmský jednoho dne stane hlavou státu sjednocené Evropy, která by se měla stát oporou militantního katolicismu a agresivního antikomunismu. Španělsko dříve či později vstoupí do EHS a bude hrát stále významnější roli. Tomu nelze zabránit. Ani sjednocenou Evropu nelze zastavit. Člověk pak bude potřebovat hlavu státu. Slavnou osobnost ze starého šlechtického rodu. Princ Hugo by mohl být jedním z nejvhodnějších kandidátů. Je vysoce inteligentní, dobře vyvinutý a moderního vzhladu. Pokud by HUgo tuto poctu odmítl, byl by Otto Habsburský, rovněž člen Opus Dei, těsně druhý. Od doby, kdy se princ Hugo v roce 1981 rozvedl s nizozemskou princeznou Irenou, ztratil hodně na důvěryhodnosti. K rozvodu teď prostě nemůže dojít. Co dělá "dobrý druhý"?

Ottova křížová výprava se přirozeně obrací proti "komunistům", "marxistům" a "ateistům". Jedním slovem proti materialistům. Evropa musí být za každou cenu vyčištěna. Existují nepřátelé

za každým rohem. Stejně tak profesionální míroví stríjders, od kterých jsme byli sove-

le krásné fráze slyšeli, největší nebezpečí války v dnešním světě. Vyvolávají totiž iluze u imperialistických tyranů, stejně jako svého času vyvolával britský a francouzský pacifismus iluze u Adolfa Hitlera. Škoda, že se tyto lidé zhusta odmítají poučit z historie. Dříve nebo později se pomstí. to strašným způsobem.

Představte si: Představte si Ottu Habsburského v čele neohrožených a elegantně oblečených rytířů, kteří zachraňují Evropu před porážkou. Meč je jako kdysi ve službách víry. A krále. Možná je to karikaturní představa? Copak se t "ij den tolik změnili? Stal se ideál rytířství přežitkem? Je třeba se poučit z historie, říká arcivévoda. Může to vědět. Jeho předchůdci hráli v Evropě po staletí rozhodující roli. Tehdy jste také potřebovali peníze, abyste mohli bojovat. A abyste se udrželi ve vyšších kruzích. V politických kruzích, ve finančních kruzích, ve zpravodajských kruzích. Musíte se poučit z historie, takže... Existují však podstatné rozdíly oproti slavným dobám

Ottovi předáci: v Evropě jsme si osedlali demokracie. Moc je mandát, který nám dává lid. Každopádně to tak vypadá. Je tu však velký manévrovací prostor. Koneckonců demokracie je ohraničena jednosměrným zrcadlem. Za zrcadlem je tma. Někdo tam může rozsvítit světlo. Mohou pak vidět přímo skrz něj. Těm, kteří za zrcadlo vidí, chybí oči. Může arcivévoda počítat s muži, kteří vidí za zrcadlo? Nejstarší syn posledního rakouského císaře je zcela jistě vynikající muž. Prostřednictvím rodinných sňatků se spojil s mnoha královskými rody v Evropě. Málem měl po ruce i jeden královský dům. Franco si však za svého nástupce ve funkci španělského pána vybral Juana Carlose Bourbonsového.

Na jaké kruhy se může arcivévoda spolehnout? Francouzsky psaný belgický týdeník "Pour" z 15. června 1982 přinesl zprávu, že čtyři většiny na této zemi shromažďují prostředky na financování evropské pravice a prosazování odpovídající vize. Jmenovitě: Alfredo Sanchez-Bella, španělský exministr a pravděpodobně člen Opus Dei, italský finančník Carlo Pesenti, přítel Vatikánu, francouzský průmyslník François Vallet a konečně francouzský právník Jean Violet, bývalý agent SDECE. Tito pánové působili prostřednictvím velmi záhadné organizace "Cercle Violet"⁶. Tento "Cercle Violet" nejenže znamená nebo znamenal impozantní síť významných evropských a amerických vrcholných politiků a finančníků, jako byli Franz-Joseph Strauss a Henry Kissinger⁷. Organizace také udržovala velmi dobré vztahy se západními zpravodajskými službami, jako je francouzská SDE-CE, německá BND, britská STS, americká Cfa a Vati-

může tajná služba. To dokázal na základě důvěrných materiálů francouzský novinář Pierre Péan.

Péan také zveřejnil podrobnosti o "psychologické válce" "Cercle Violet". Ta se opírá o dva pilíře: boj proti "podvrtné činnosti" a rozvoj "kontrapropagandy". Proti "podvrtné činnosti" je třeba bojovat "agitací": "Agitace, to znamená hybná síla. Jde o narušení psychologického klidu člověka v jeho vlastním prostředí: 1. R.M. (pozitivní nebo negativní hnací silou), která vyvolává frustraci nebo strach;

2. co nejvíce je zcitlivět a vyvolat v nich stav napětí, který je donutí k akci; 3. proměnit pocity frustrace a strachu v požadavky... A "kontrapropaganda" jde nejlépe takto: "Musí poukazovat na nepřátele, hledat obětní beránky v osobách vůdců, protože nikdy nelze vystavit vojáky nebezpečí. To by odporovalo myšlence ochrany malého člověka.... Musí útočit na nejslabší místo, aby protivníka zdiskreditovala, a to "generalizací".

1.-

ACADÉMIE EUROPÉENNE DE SCIENCES POLITIQUES

RUE EMMANUEL VAN DRIESCHE 40 - 1060 BRUXELLES - TEL. : 343 74 74

Document strictement confidentiel, à l'usage exclusif de S.-E. l'Ambassadeur de S.-M. le Roi du Maroc.

MEMBRES P E R P E T U E L S D E L ' A . E . S . P .

L'Archiduc OTTO de HABSBURG, Président du Conseil International de l'Union Pan-européenne (A)

Sir Peter AGNEW, Député, Ancien Ministre (GB)

Mr Giulio ANDREOTTI, Ministre, Député, Premier Ministre Italien (I)

Mr Pierre BERGOT, Président d'Honneur de SA C/roën (F)

Mr John BIGGS - DAYVISON, Député, Président du Monday Club (GB)

Le Général D. BOTZARIS, Ancien Ministre (GR)

Mr Dr Heinrich BUCK, Ambassadeur Hre, Directeur Général des Relations Etrangères de la C.D.U. (D)

Mr Xavier CONDE, Ambassadeur d'Espagne à Bonn (E)

Mr Bernard DESTÈREMEAU, Ancien Ministre, Secrétaire d'Etat aux Affaires Etrangères (F)

Le Rd Père Yves-Marie DUBOIS (F)

Mr Paul ECONOMICU CCUTAS, Ambassadeur, Ancien Ministre (GR)

Vicomie EYSENCK, Ministre d'Etat, Ancien Premier Ministre (B)

Mr René FEIT, Député, Maire de Lons le Saunier, Conseiller Général du Jura (F)

Don Manuel FRAGA IRRIBARNE, Ancien Ambassadeur d'Espagne à Londres, Ancien Ministre (E)

Enrico Pierre de GAIFFIER d'HESTRY, Ambassadeur de Belgique à Mexico (B)

Egon von GAUPE BERGHAUSEN, Président International du C.E.D.I. (A)

Mr Arthur GILSON, Ancien Député, Ancien Ministre (D)

Mme Marie-Eliabeth KLEE, Ancien Membre du Bundestag, Conseiller Culturel de Bourgogne de la Chambre de Commerce et d'Industrie, Ancien Bourgmestre d'Alx la Chapelle, (D)

Madame Marie-Eliabeth KLEE, Ancien Membre du Bundestag, Conseiller Culturel de l'Evin (Bin-Pal-Inn) (D)

Mr Walter KUNNEN, Président du Beweging voor de Verenigde Staten van Europa (B)

Mr Francis LA COSTE, Ambassadeur Hre de France (F)

Mr de LA VERPILLIERE, Ancien Député (F)

Mr Yves-Matteo LOMBARDO, Ancien Ministre, Président du Comité Antiquaire Italien (I)

MEMBRES D'HONNEUR

2.-

ACADÉMIE EUROPÉENNE DE SCIENCES POLITIQUES

Mr Dr Hans-Joachim von MERRATZ, Ancien Ministre, Vice-Président du Conseil International de l'Union Pan-européenne (D)

Mr Dr Alois MERTES, Membre du Bundestag (D)

Chevalier Jean de NEEFF, Gouverneur Honoraire de la Province de Brabant (B)

Mr Gabriel OLLIVIER, Membre de l'Institut de France (F)

Mr Enrico PELLATI, Président d'Etatement (I)

Mr Antoine PINAY, Ancien Président du Conseil (F)

Mr Dr Fritz PIRL, Ministre d'Etat de Bavière (D)

Mr le Dr Georges POITMANN, Ancien Vice-Président du Sénat, Président de l'Association Française pour la Communauté Atlantique (F)

Mr le Pr. Henri RIEBEN, Directeur du Centre de Recherches Européennes de l'Université de Lausanne (CH)

Mr Alfredo SANCHEZ - BELLA, Ministre, Président du C.E.D.I. Espagnol (E)

Mr Jacques SOUSTELLE, Membre de l'Assemblée Nationale, Ancien Ministre (F)

Sir John RODGERS, Membre du Parlement (GB)

Mr Alberto ULLASTRES, Ancien Ambassadeur d'Espagne pr'va des Communautés Européennes (E)

Mr Paul VANDEEN DEYNANTS, Ministre de la Défense Nationale, Ancien Premier Ministre, Ministre d'Etat (B)

Mr Jacques VAN CFFELLEN, Député-Bourgmestre, Ancien Ministre (B)

Mr Jean VIGLET, Avocat à la Cour (F)

Mr André VOISIN, Vice Président du Mouvement Européen et de l'Action Européenne Fédérale (F)

Graf von STAFFERNBERG, Membre du Bundestag (D)

Mr Giovanni MALAGOLI, Député, Ancien Ministre, Président du Parti Libéral d'Italie (I)

Mr Jacques MEDECIN, Député Maître de Vice, Conseiller Général des Alpes Maritimes (F)

Mr Raymond BOUSQUET, Ambassadeur Hre de France, Ancien Député (F)

Mr le Dr Richard JAEGER, Vice Président du Bundestag, Président du C.E.D.I. et de l'Association Atlantique Allemande (D)

Mr Pierre GREGOIRE, Député, Ancien Ministre des Affaires Etrangères, Ancien Président de la Commission Européenne, Vice Président du Conseil International de l'Union Pan-européenne (L)

Baron Adelin van YPERSELE de STRIHOU, Président d'Honneur du Mouvement d'Action pour l'Union Européenne, Ancien Conseiller de S.-A.-R. le Prince de Lippe (B)

postavil své teorie proti faktům t- tím, že ho zesměšnil... "Kontrapropaganda", která je nepostradatelným doplňkem propagandy, podléhá stejným zákonům jako samotná propa- ganda. . . Je třeba zahnat protivníka do kouta tím, že se bude zdát, že hájí nechutné zájmy. Evropští velikáni se tajně spojují, aby diskutovali a ovlivňovali politiku mužů za zrcadlem, vyňatých z jakékoli demokratické kontroly. V čele "Cercle Violet" stojí... arcivévoda Otto von Habsburg. Meč je pozvednut a seká ty- pe rány.

Týdeník "Pour" také oznámil organizace, které mohou počítat s podporou nebo finanční pomocí od "tvrdých" z "Cercle Violet". Prozrazení, která nebyla nikdy vyvrácena; jsou vlastně velmi logická. 'Pour' uvedl CEPIC, pravicové křídlo belgických francouzsky mluvících křesťanských demokratů; 'Ordre du Rouvre', rytířský řád; Světovou antikomunistickou ligu; 'Centre Européen de Documentation et d'Information (CEDI); Panevropskou unii; 'Mouvement d'Action pour l'Union Européenne' (MAUE) a 'Académie Européenne de Sciences Politi- ques' (AESP)." Péan rovněž potvrzuje vztahy mezi výše uvedenými organizacemi. Poslední čtyři jmenovaná sdružení zaměřená na evropskou politiku jsou pod patronací Otty von Habsburga. Ten je dokonce jejich prezidentem. Tato politická sdružení by měla tvořit potřebný ach- terban pro vedení skutečně křížové výpravy. Pohled na seznam "membres perpetuels" "Académie Européenne de Sciences Politiques" jasně ukazuje, na které mocné politické a finanční kruhy se Otto von Habsburg může obracet (viz dokument na další straně). Úžasné. Byli si všichni vědomi této činnosti? Je to téměř neuvěřitelné.

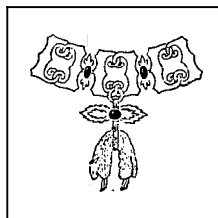
Někteří z těchto významných pánů jsou samozřejmě také členy "Panevropské unie", politického mazlíčka arcivévod. Unie vychází vstříc spíše katolické aristokracii. Ottův zřítelnicí oka a nejstarší syn Karel, narozený v roce 1961, pořádá každý měsíc v rámci "Unie" konference, aby udržoval při životě a šířil vizi Evropy, kterou formuloval jeho otec² ". Karel je vždy zek-r velkého a zaujatého publika složeného z hrabat a hraběnek, baronů a baronek, vévodů a vévodkyň, princů a princezen.

Můžete se Ottovým nárokům prostě vysmát? Mávnout nad nimi rukou, jako by byly příliš fantastické? Otto má připravenou armádu dobře vyzbrojených jezdců. Na co čeká? Co mu ještě stojí v cestě? Možná je boj o moc dlouhý. Možná v tichosti připravuje půdu pro svého nástupce Karla. Který se stále ještě neoženil.

Vhodným partnerem by byla princezna Elena, dcera španělského krále Juana Carlose a řecké královny Sofie, která se narodila v roce 1963. Sjednocení dynastie Bourbonů a Habsburků o- pentovalo mnoho cest ...

Soupeření a závist mezi španělskými Bourbony a rakouskými Habsburky se datuje déle než dnes. To se odráží i ve dvou větvích nejprestižnějšího rytířského řádu na světě: "Řádu zlatého rouna". Juan-Carlos je velmistrem španělské větve. Rakouskou větev vede Otto von Habsburg. Ottův "Ordre Illustrissime et Souverain de la Toi- son d'Or" je do značné míry nadstavbou, nad jeho politickými organizacemi. Má velmi specifický účel.

Zlaté rouno

Kdysi dávno, velmi dávno, byl jeden královský syn jménem Jáson, který se vydal na širé moře se svou lodí Argo. Plavil se z Lolku v severním Řecku do Kolchidy na východním pobřeží Černého moře, aby získal zlaté rouno. Jásonův otec Aeson, král lolku, byl zbaven moci. Pouze zlaté rouno ho mohlo vrátit na trůn. Společně se svými druhy námořníky, Ar- gonauty, zažil Jáson mnoho úžasných dobrodružství. Hrdinové, mezi nimiž byli i polobozi jako Héraklés, Théseus a Peleus, museli podstoupit strašná nebezpečí. Například když jejich loď proplouvala Bosporem, osvobodili slepého krále Finea od nákazy harpyjí, nestvůr, které mu kazily jídlo. Po dlouhém a večerním putování dorazili Argonauti do Kolchidy, kde se nacházelo Zlaté rouno, zlatá ovčí kůže. Nejprve však musel Jáson postavit před pluh býky chrlící oheň, zorat pole a osít ho dračími zuby. Pak ho čekal boj s drakem střežícím Zlaté rouno. S pomocí to- vené Médeie dovedl Jáson svou cestu ke zdárnému konci. Jáson se zmocnil vytouženého Zlatého rouna a po ještě neuvěřitelnějších d o b r o d r u ž s t v í c h s n ě m odlpl do Lolku,

Tam na něj čekal jeho otec.

Tato řecká mytologická sága stojí u zrodu Řádu zlatého rouna. **Zdá se nepravděpodobné**, že by se rytířský řád inspirovaný křesťanstvím původně opíral o tak pohansky laděný příběh. Zdá se to být rozporuplné. Nicméně 15. století, ve kterém byl řád založen, bylo obdobím, kdy se křesťanské hodnoty a pohanské pověsti mísily ve velmi svéráznou strukturu víry. Rytířům však brzy začalo být jasné, že jejich slavný řád je založen na poněkud pochybném příběhu. Bezbožný příběh. Proto se ponořili do biblické mytologie. Gedeon, náčelník Izraele ještě před dobou králů, také vlastnil zlatou ovčí kůži. Byl pověřen Jehovou, aby zničil Midjánce, nepřátele svého lidu, kteří jezdili na velbloudech. Aby si byl jist svým božským povoláním, přiměl Jehovu, aby konal zázraky. Navzdory suchu zůstala ovčí kůže vlhká, navzdory rose zůstala suchá. Přesvědčen o svém božském mis- sie pak Gedeon hrdinně porazil čarodějně Midjánce, utlačovatele svého lidu. Druhý příběh zřejmě lépe vyhovoval křesťanskému sklonu rytířství. Nicméně Jáson vedle Gedeona nadále existoval jako patron řádu ^{1,2}

V úterý 10. ledna 1430, u příležitosti sňatku s krásnou Isabelou Portilgalskou, **Filip Dobrý** (1396-1467), vévoda burgundský, **oficiálně** založil v **Bruggách** "šlechtický řád Toi- son d'Or". Během svatební hostiny se Filipův zbrojnoš náhle slavnostně napřimil. Pozvedl hlas: "Slyšte, knížata a princové, páni, **dámy** a slečny, rytíři a panoši. Velmi vznešený a velmi znamenitý a velmi mocný kníže, můj pán vévoda burgundský, hrabě flanderský, artoiský a burgundský, paladin z Namuru atd, činí **každému, kdo by to** mohl udělat, pro čest Boží a zachování naší ckřesťanské víry a ke cti a úctě vznešeného rytířstva a také ze tří důvodů, které následují níže: za prvé, abychom vzdali hold dávným rytířům, kteří **jsou** svými vznešenými a ušlechtilými **činy hodni** doporučení; **za druhé, aby** ti, kteří jsou dnes mocní a v plné síle svého života a kteří denně plní rytířské skutky, **měli za cíl se** v tom ještě více **zdokonalit; a za třetí**, aby rytíři a šlechtici, kteří budou nositeli řádu, o němž bude řeč později, **to jest právě ti, kteří jej** nosí, **byli vedeni k tomu, aby je zaměstnávali** ušlechtilými **činy a učili je zvykům**, aby si svou **odvahou získali dobré** jméno a **zasloužili si tak, aby** byli zase vybráni k nošení dotyčného řádu; **řečený pan** vévoda dnes vyhláshuje **zřízení**

řád s názvem "Zlaté rouno", k němuž spolu s osobou lorda vévody a vedle něj patří dvacet tři rytířů, šlechticů zvučného jména a dobré pověsti a bezúhonných, narozených a vychovaných z legálního manželství, jejichž jména a příjmení budou dále vol-
gen. 23

Úmysly Filipa Dobrého byly méně ušlechtilé, než se zdálo. Byl to samozřejmě diplomatický tah. Na jedné straně chtěl Filip vytvořit důstojný protějšek k vysokým francouzským a anglickým rytířským řádům. Na druhé straně se snažil vysokou šlechtu více připoutat k sobě. Jak se brzy ukázalo, byl to dobrý tah. V poměrně krátké době se řád rozrostl v jedinečný mocenský nástroj. Vliesridéři jejich počet se postupem času zvyšoval, získali velký vliv na správu země a těšili se výsadám: před soudem smělo **stanout** pouze kolegium složené z vliesridérů. Filip se samozřejmě jmenoval "velmistrem" neboli "panovníkem" řádu. Toto velmistrovství se mělo stát dědičným. Filip tím svým nástupcům zajistil mocný nástroj k obraně jejich postavení španělských králů.

Řád Zlatého rouna je spojen s legendární historií Habsburků i Bourbonů. Po Filipovi Dobrém se do čela řádu postupně postavili Karel Smělý, Maxmilián Rakouský, Filip Hezký a císař Karel V. V roce 1848 se v čele řádu objevil císař Karel II. Současní Bourboni i habsburští občané mohou svá dědičná práva odvozovat od těchto historických osobností. Když 1. listopadu 1700 zemřel král Karel II. poslední ze španělských Habsburků, byl jeho zákonným dědicem jmenován vévoda Filip d'Anjou, Bourbon. Císař Leopold Východní, hlava rakouských Habsburků, z toho měl všechno možné, jen ne radost. Jeho syn Karel musel a měl získat Španělsko i Nizozemsko. V roce 1702 vypukla válka. Smlouvy, které v roce 1713 ukončily válku o španělské dědictví - Bourboni získali Španělsko -, neobsahovaly žádná ustanovení týkající se svrchovanosti Řádu zlatého rouna. Oba pretendenti, císař Karel VI. z rodu Habsburků a král Filip V. Bourbonský, se ustanovili velmistry řádu. Od té doby tedy existují dvě větve: rakouská a španělská. Toto rozdělení dodnes cinká soupeřením mezi habsburskou a bourbonskou dynastií. V současné době existují mezi oběma větvemi významné rozdíly. Například: původní požadavek urozenosti a římskokatolického vyznání vždy dodržovala rakouská větev. Španělská větev nikoliv. Ta přijímala i neřímány, a dokonce i nekřesťany. Členem žádné z obou větví samozřejmě být nelze. Bud' uznáváte nároky Habsburků, nebo nároky Bourbonů.

Je bitva o velmistrovství sjednoceného Řádu zlaté 4'groin také bitvou o kralování Euro- pa? Nepravděpodobná otázka? Španělská větev je pod velmistrovstvím současného španělského krále Juana-Carlose. Koho Juan-Carlosova svrchovanost uznává, je jasné, když se podíváme na seznam současných "španělských" létajících rytířů. Tiskový seznam. Španělský král Alfons XIII (1886-1941), který byl sesazen v roce 1931, pasoval na rytíře svého syna Juana, hraběte z Barcelony a otce Juana-Carlose, a také japonského císaře Šovu (Hirohita). Současný velmistr Juan-Carlos udělil řád svému synovi a následníkovi trůnu Filipemu, belgickému králi Baudouinovi, řeckému králi Konstantinovi, princovi Carlosovi Bourbon-Sicilskému, markýzi Mondejarskému, švédskému králi Karlu XVI-Gustaafovi, norskému králi Olavovi, králi Husajnovi Jordanskému a dědičnému japonskému princovi.... Španělská větev Řádu zlatého rouna přijímá i ženy. V říjnu 1985 byla vyznamenána nizozemská královna Beatrix a o měsíc později přišla řada na dánskou královnu Margaretu².

Přijetí "Řádu zlatého rouna" z královských rukou Juana Carlose knížecími, královskými nebo císařskými dámami a pány je diplomatickou a politickou skutečností. Tolik je jisté. Do jaké míry má tato vysoká diplomatická a politická hra přímý dopad na deevropskou a světovou politiku, je velmi obtížné říci. Pohybujeme se zde na tenkém ledu. Mohu čtenáře požádat, aby se odvolali na své pozorovací schopnosti, intuici a představivost?

Díváme se nyní na rakouskou větev, Ottův "Ordre Illustrissime et Souverain de la Toison d'Or"?

Říše Evropy

Nerozesmívejte mě, někteří s úsměvem dodají, že Řád zlatého rouna je jen čestný titul. Na rozdíl od minulosti už nevyzařuje moc: Ancien Régime je dávno pryč! Možná. Má král moc? Samozřejmě. Je to **zakotveno** v ústavě. Má král **prestiž a vliv politický, ekonomický a morální**? Zcela jistě, král je **takřikajíc vznešenou tváří národa**. Každý veřejný **čin** vycházející od krále má své důsledky. Každý čin, dokonce i **oblíbená návštěva továrny nebo sociálního zařízení, je dobře promyšlený. Je součástí politiky a je, ať už se na něj díváme z jakéhokoli úhlu, politickým činem**. Když král uzavře **spojenectví, i kdyby bylo jen "čestné", s jiným králem, je to promyšlený diplomatický krok**. Na tak vysoké úrovni se člověk řádu Zlatého kříže nesměje.

Fleece. Přijetí nebo odmítnutí: **jde o akty** s diplomatickými a politickými důsledky, které dalece přesahují hlavy "obyčejných" občanů. Co jiného Řád zlatého rouna obnáší než spojenectví mezi králi, knížaty, hrabaty, barony, zkrátka mezi evropskými velmoži. Co toto spojenectví znamená? Pouze pouto přátelství? Ale je třeba se rozhodnout: Otto von Habsburg nebo Juan-Carlos Španělský. Volba s následky.

Ottův "Ordre Illustrissime et Souverain de la Toison d'Or" má nepopíratelný politický význam. Arcivévoda: "...řekl bych, že řád je první a bezpochyby jednou z nejmoudřejších a nejučinnějších nadnárodních institucí, které kdy v Evropě spatřily světlo světa. Obraz, který si o něm člověk dnes vytváří, samozřejmě do značné míry závisí na ponížních, kterými řád prošel; v podstatě po instalaci Bourbonů v Madridu a po válce o dědictví ve Španělsku byl řád rozdělen a následně odsunut na druhou stranu Pyrenejí. Dnes se ve Španělsku Zlaté rouno, stejně jako jakákoli jiná medaile, věší na krk některým návštěvníkům, včetně japonského císaře, jehož příslušnost ke katolické církvi se dosud nepodařilo prokázat. ... Řád totiž byl a stále je především katolickou institucí, bez charitativního účelu, jako je tomu u Malty nebo svatého Jana z Jeruzalému, ale obdařenou přesně vymezeným cílem, totiž vytvořením celoevropského státního zřízení. Od konce XV. století do začátku XVIII. století, **kdy** došlo k **rozkladu** - pro Španěla bych mluvil o secesi - to znamenalo zadržet osmanskou expanzi v Evropě a sjednotit kontinent pod znamením kříže; jinými slovy, nepostoupit území islámu a žádné války mezi křesťanskými národy navzájem.²⁵

Ottův Řád zlatého rouna by se měl stát nadstavbou **Evropy**, Evropy ve znamení kříže. Sjednocená Evropa potřebuje vůdce, "císaře". Tento císař bude panovníkem s právními pravomocemi, zatímco králové si zachovají územní **svrchovanost**. **Arcivévoda**: "... císař **zdaleka** nestojí v čele přesně vymezeného národa, nýbrž působí jako arbitř ve **sporech**, které mohou **vzniknout mezi** územními **panovníky**; je **tedy velitelem** každého panovníka, který úladně **ve své zemi**, a **tedy** každého národa, který **reprezentují**; jeho územní **nadvláda** je **zprostředkována** královskou **přítomností**, která nemůže přesáhnout hranice jedné země v daném okamžiku. **Potvrzují** to i **tituly dosud** vládnoucích císařů: **Negus** Negesti, Shah in Shah, **obojí** se překládá jako král králů; s

Jinými slovy, na rozdíl od královské funkce, která se týká národního práva, je císařská funkce v podstatě nadnárodní, takže je mluvčím mezinárodního práva²⁶.

Kdo jiný než "legitimní" velmistr Zlatého rouna, Habsburk, by mohl důstojně vykonávat tuto císařskou funkci? Arcivévoda, který se narodil v roce 1912 v Reichenau, tak připravil císařskou cestu pro své potomky. Sláva předkům. Evropa musí být pevným a silným blokem nejen tváří v tvář komunismu či islamu, ale také tváří v tvář Spojeným státům. Amerika je podle Otty v materialistické společnosti v ducha Starého zákona, který **naznačuje obraz boha** jako nekompromisní, pomstychtivé postavy - oko za oko, zub za zub. Evropa - sahající od Portugalska po Polsko - je podle Otty naopak duchovnější. Křesťanství je "tmel, který drží evropskou stavbu pohromadě"²⁷. Koneckonců na tom, zda se někdo v Evropě označuje za křesťana, či nikoli, příliš nezáleží. Je to křesťan. V kontinentu, kde mluví kameny, kde vše vyznačuje křesťanskou kulturu a civilizaci, je člověk pevně zakofeněn v křesťanství. I když by si sám přál, aby tomu tak nebylo. Dá se tedy říci, že i nekřesťanští Evropané jsou vlastně křesťané. Mimochodem, není příznačné, že právě svatý Benedikt byl jmenován patronem Evropy? Benedikt byl mužem idejí, nikoli politikem, a stává se patronem politického společenství. To mě těší. ²⁸

V Sodomé bohužel nežije mnoho moudrých mužů. Jen málo z nich je vybrané. V průběhu historie bylo do rytířského řádu²⁹ pasováno jen asi 1 500 šlechticů. I dnes zůstává Evropa "mudrci" velmi řídko osídlena. V "Carnet Mondain" z roku 1985 - adresáři pro VIP svět v této zemi - jsou pod hlavičkou "Ordre Illustrissime et Souverain de la Toison d'Or" uvedena pouze čtyři jména. V neposlední řadě jsou to: hrabě Amédée d'Andigné, princ Antoine de Ligne, **vikomt** Raymond de Chabot Tramecourt a hrabě Charles de Limburg Stirum. K nim je samozřejmě třeba připočítat Ottovy bratry, arcivévody Roberta (°1915), Felixe (°1916), Karla-Lodewijka (°1918) a Rudolfa (°1919). Ottův řád čítá i další létající rytíře, ti si však z nějakého důvodu přejí zůstat neznámí. **Daar-om** se nemusíte obávat. Mimořádně důležité a logické sítě začínají u francouzských šlechticů Amédée d'Andigné a Raymonda de Chabot Tramecourt. Oba stojí u základů mezinárodní tradičně **katolické** organizace "Office International des Oeuvres de Formation **Civique et d'Action Culturelle** selon le Droit naturel et Chrétien" se sídlem v Paříži. Tato organizace podporuje pronikání křesťanských hodnot do rodinného života a

práce. Ústředním tématem je samozřejmě boj proti marxismu, komunismu a "mo- rele rozkladu" západní společnosti. 'Office International' se zaměřuje především na mladé lidi, občany společnosti budoucnosti". Příbuznost, pokud jde o ideologii a rozsah činnosti, mezi "Office International" a Opus Der je pozoruhodná. Mimochodem, jak Amédée d'Andigné, tak Raymond de Chabot-Tramecourt jsou ve Francii považováni za členy "bílých zednářů"

Může Otto počítat s tím, že učedníci "Office International" a dalších organizací sjednotí Evropu pod znamením kříže, až nastane správný čas? Každopádně je tu nabitý čas. Belgičtí šlechtici na souhrnném seznamu létajících rytířů představují vážnost. Jsou pilíři belgické společnosti a jsou jimi již dlouho. Rodiny de Ligne a de Limburg Stirum jsou stejně bohaté jako mezinárodně rozvětvené², patří k privilegované skupině v rámci belgické šlechty a mají nebo měly vztahy s belgickým dvorem. Že je v této souvislosti oprávněné hovořit o příslušných rodech, dokazuje skutečnost, že více de Ligne a de Limburg Stirumů bylo poraženo do hodnosti rytíře z rouna". A co víc: mezi dynastiemi de Ligne a Habsburky existují i rodinné vazby: sestra prince Antoina de Ligne, Yolande, se v roce 1950 provdala za arcivévodu Ka- rel-Lodewijka, bratra Otty. Shoda okolností? V tomto prostředí neexistuje.

To připomíná pohádkovou svatbu, které v sobotu 22. září 1984 požehnal kardinál Dan- neels. Tehdy uzavřeli manželství princezna Astrid, dcera prince Alberta z Liège, a arcivévoda Lorenz Habsburský, syn Roberta Habsburského (bratra Otty). "Spojení dvou dynastií: Habsburků a Coburků," poznamenali někteří Belgičané, nicméně se pohnuli. Politici pozorovatelé považovali tento sňatek za učebnicový příklad alianční strategie, která nadále spojuje současné královské rody nebo bývalé panovnické rody*. Tradice v tomto prostředí. Zejména Habsburkové byli po celou dobu silní ve sjednávání sňatků. Co toto spojení znamená? Je známo, že arcivévoda Lorenz se politicky nejvíce ztotožňoval s názory svého strýce a kmotra Otty. Mimochodem, působil v mládežnickém křídle Panevropské unie^o a pracoval ve vídeňské kanceláři Řádu zlatého rouna. Znamená to, že se Belgie rozhodla pro Ottovu vizi? Zajímavé: Král Baudouin je rytířem **Řádu zlatého rouna** Juana **Carlose**. Král se rozhodl.

Belgická am- basáda ve Vídni, kde sídlí kancléřství Ottova řádu, v dopise z 22. **února** 1963 **potvrzuje**, že princ Albert z Liège **byl** přijat za rytíře **Řádu zlatého rouna**.

V seznamu zveřejněném v "Carnet Mon- dain" chybí princ Albert. Po Baudouinovi bude trůn patřit princovi Albertovi nebo jeho synovi, princ Filipovi. Pohádkový sňatek Astrid a Lorenze přináší

"habsburská dynastie se tak přiblížila belgické koruně. Je hu- welis strategie Habsburků v náborové strategii Řádu zlatého rouna? Vypadá to velmi podobně. Velkovévoda Jan Lucemburský rovněž obdržel rytířský titul v Ottově řádu. Velkovévodova dcera Marie-Astrid se v roce 1982 provdala za Karla-Kristiána Habsburského, syna Karla-Ludvíka Habsburského, Ot- torova bratra. Je samozřejmé, že k dosažení císařského titulu v Evropě je třeba být mimořádně plánovitý.

Jakou budoucnost si Habsburkové představují, by už mělo být jasné. Otto si nebere servitky. Nástroj par excellence k realizaci tohoto cíle se nazývá "Ordre Illustris- sime et Souverain de la Toison d'Or". Jeho rytíři, kteří uznávají Ottovu svrchovanost, jsou mudrci, na nichž musí být postavena silná katolická pravicová Evropa. Z této nadstavby vycházejí nejrůznější vztahové sítě, které mezi "pěšáky" musí zajistit minimální mobilitu, aby se Ottův sen jednou stal skutečností.

Evropské království

Je to jen sen? Opravdu se historie opakuje? Anekdota. Před několika lety byl arcivévoda Otto Habsburský zvolen "králem Evropy", hlavou Evropského cechu střelců (EGS). EGS má asi milion členů. Historicky vychází ze spolků, které se od středověku staraly o obranu města či vesnice. Od 14. století byly uznávány jako cechy, sdružení osob sledujících stejný korporativistický cíl. V našem případě šlo o lukostřelecké cechy, tedy sbory dobře vybavených střelců z kuší, které platily městské rady. Od konce první světové války byly tyto cechy obnoveny ve své původní podobě. Původní účel, obrana měst a městeček, byl nahrazen obranou a ochranou tradic. Ústřední roli hraje pocit sounáležitosti, založený na smyslu pro etiketu, hierarchii a nostalgii po starých formách vlády. V Belgii mohou lukostřelecké cechy počítat s určitou společenskou elitou. Jednou z vrcholných postav je hrabě Daniël Le Grelle, výhonek známé antverpské šlechtické rodiny. Hrabě je pevně spjat s CVP a je jedním z hlavních akcionářů konzervativně-katolický list "Gazet van Antwerpen" ⁷

Jsou položeny základy, připraveny cesty... Od krále k císaři je jen malý krůček...

6. Rytíři svatého Jana

Rytíři, postav se rovně!

Slunce protíná západoflanderský Moerkerke. Je vroucí horko. Vedle Bailiff-Archormastera Bockstala ze "Suverénního řádu svatého Jana Jeruzalémského" slavnostně kráčí ministr školství Daniël Coens, ruce má sepjaté, pohled upřený s úctou k zemi. Slavnostní průvod prochází ulicemi Moerkerke. V čele se s obtížemi vlečou dvě středověce oděné postavy. Za nimi jde sbor "Die Cierlycke", který skromně zpívá. Leden sboru je oblečen v černém. Ministr Coens vede průvod rytířů, asi dvaceti mužů a jedné ženy, oděných v lemovaném helmově červeném plášti zakončeném velkým bílým maltézským křížem. Je to anachronický pohled. 'Lidé tady tohle všechno nechápou,' říká jeden z obyvatel Moerkerke, 'je to něco, co se děje nad jejich hlavami. Uvidíte: v kostele je maximálně pět lidí z Moerkerke. Všichni ostatní jsou cizinci. Černo-červený had se pomalu vine k hlavnímu vchodu kostela svatého Dionýsa, kde na rytíře čeká několik farářů a překvapivě početný dav. Všichni se napřímí, užasle a uctivě čekají na to, co přijde.'

Sbor, který stále zpívá, zaujímá svá místa na chodbě sboru. Ministr Coens a rytíři procházejí čestnou stráží, kterou tvoří četa belgického námořnictva, a zaujímají místa vyhrazená pro ně v prvních řadách. Náhle se

tichý. Ticho myši. Pak zahřmí varhany. Davem se rozlehne šok. Čestnou stráží prochází hrabě Orssich, velkomaršál a pravá ruka jugoslávského prince Andreje, 74. velmistra Suverénního řádu svatého Jana Jeruzalémského. Hrabě Orssich zaujímá místo vedle ministra Coense.

Když dozněly poslední tóny varhanní hudby, slavnostně předstoupili "justiční velitel major Cross" a "převor pro Flandry" Ma- men Robaeys. Plynulými, správnými větami poděkoval přítomným za účast a vysvětlil, o jakou událost se jedná - o svátek svatého Jana Křtitele, patrona řádu. Poté, co velmi stručně uvedl historii řádu, řekl, že přistoupí k "rytířské investituře a adoraci" inženýra Eddyho Fourniera a lékaře-medika Ray-monda Koecka, jakož i k přijetí do řádu jako donáta, což je krok k rytířskému stavu, inženýra Etienna Laureyse.

"Teď se pozorně dívej," šeptá pán vedle mě své ženě, "to je ten okamžik. Zní to poněkud cynicky. Pán se skutečně poněkud neuctivě usměje. Kostel nabízí vítanou pohodu. Také pro jezdce, pomyslí si, kteří se pod svými jistě tlustými červenými plášti - "symbolem Kristovy krve" - musí cítit málo pohodlně. Kristovo utrpení?"

"Inženýre Etienne Laureysi, předstupte," přikáže převor, kterému nyní asistuje několik dalších "červených" rytířů. Po krátkém moralizujícím intermezzu - "řád se obrací k chudým, sirotkům a utlačovaným, stejně jako Kristus" - dostává zbrusu nový donátor čestnou medaili uvázanou kolem krku. Donát Laureys opět zaujímá své místo mezi červenou gardou. "Inženýre Eddy Fourniere, předstupte! Nyní bude 'rytířská investitura a adoubement' skutečně dokončena. Převor Robaeys naléhá na požadovanou věrnost řádu, na žádoucí křesťanský čistý způsob života, na příkladný styl učení, kterého se nový rytíř musí držet. Hodnostář řádu slavnostně a loudavě přebírá meč, který celou dobu čekal na červené podušce s bílým maltézským křížem. 'Přisahám věrnost svrchovanému řádu svatého Jana Jeruzalémského a jeho velmistroví,' předesílá Fournier poněkud ze- jímavě, když pokleká a ukazuje hlavou směrem k převorovi.

"Aby všichni přítomní mohli dosvědčit vaše sliby," odpoví převor poněkud rutinně. Robaeys jemně poklepe plochou meče na Fournierova ramena a prodebatuje několik pro mě nesrozumitelných slov. Ticho. Najednou hodnostář vykřikne: "Rytíři, vstaňte!". Dojatý novorozený Kristův voják přijímá od převora vyznamenání a ostatní mu blahopřejí a také faráři, kteří během obřadu stáli opodál

se konala. Poté, co byl do rytířského stavu pasován i druhý kandidát, převzal od Robaeye pochodeň koncelebrant, páter Hugo Moerman. Začíná "konsekrovaná eucharistie". Sbor přednese čtyřhlasou "Deutsche Messe" Franze Schuberta. "Krásná, ale s technickými nedostatky," poznamenává jeden z odborníků. Já bych nevím.

Ministr Coens je mezi prvními, kdo z kostela odchází. Spěchá pryč. Vládní práce? Průvod se znovu dává do pohybu, tentokrát směrem k hradu. Hrad Moerkerke, obnovený v roce 1966 a vlastněný plukovníkem ve zbrani Van den Broeckem, rytířem řádu, skutečně nabízí krásné prostředí pro netradiční obřad. Náhle se z cimbuří ozve trubka. Na vrcholu hradu vlaje v horkém větru řádová vlajka. Rytíři a jejich doprovod jsou náležitě přivítáni. Tohle není folklór, tohle je originál!

"Žádné fotografie, žádný tisk," křičí "Bailiff Armsmaster" Bockstal

hněvivě fotografovi z místního časopisu v Bruggách, zatímco se posměváčci usadili na skupinovou fotografii. Najali si vlastního fotografa. Průvod nyní kráčí po padacím mostě, který je vyčištěn světlým oparem zaprášené vody. V příkopu stojí desítky fontán chrlících dešťové oblouky. Osvěžující, nádherná podívaná. Některé dámy si zoufale svírají nalíčené vlasy, bojí se, aby jim voda nezničila účes.

"Jsem tu podruhé," říká můj soused u zákazu.

a ačkoli jsem se snažil sebevíc, stále nevím, co Řád vlastně představuje. Lidé, se kterými o tom mluvím, buď nevědí, nebo odpovídají velmi zmateně. Mám pochybnosti. Přišel jsem sem, abych tuhle poněkud zvláštní věc zažil zevnitř. Je to něco jiného! A... rozporuplné. Údajně dělají dobré skutky pro chudé a postižené. Ale podívejte se, jak je tu všechno přepychové, podívejte se na luxusní jídelničky.

Už jen to je zvláštní!"

Kdo z více než stovky pozvaní vědí něco o řádu? Služba ten okázalý a okázalý pohled a uši na historii a skutečnost, že řád je jak oficiální orgány, tak Vatikánem odmítán jako fantastický?

"Lidé na to všechno slepě zírají, nepředstavují si nic.

otázky. Jsou poněkud šťastní, že mohou slavit s vyšší společností. povzděchne si můj soused.

Po "Le Consommé au Fumet d'estragon", "Les Asperges à la Fla-

mande" a "La Pièce de Veau lardée à l'Uylenspiegel" s Kytice - tière' byly hltavě zkonsumovány, žádáme o ticho. Slova se ujímá přednosta Robaeyse. Projev. "Excelence, bratři a sestry,

dámy a pánové, milovaní. Letos to zkrátím. Povím vám malý příběh. Jednou mi někdo z Werviku řekl: "Ale pane Robaeysi, co jsem to slyšel? Vy jste rytíř, je to móda?" "Ano," odpověděl jsem. Odpověděl jsem slovy Cocteaua: "rien ne se démode plus vite que la mode" - Robaeyse tu větu zařval na přítomné, jako by si byl jistý, že Cocteauův výrok pronikl - "a, dodal jsem: "la chevalerie n'est pas une mode mais une tradition!". Muž byl zmatený, už nevěděl, co říct. Nikdy předtím to neslyšel. Od té doby se mnou nepromluvil! Robaeyse nechal smích doznít. Vážný výraz v jeho opálené tváři prozrazoval, že alespoň pro tuto chvíli - je s vtipkováním konec. Skutečně, důrazně odsuzuje rozvody, odsuzuje potraty. Zkrátka zlo, protikřesťanské, amorální se dnes stalo normou. Proti tomuto nechutnému vývoji je třeba bojovat a kdo jiný by měl vést bitvu než rid-

der řádu svatého Jana Jeruzalémského. Koneckonců, kdo má

trvalá přísaha, že bude hájit křesťanské hodnoty. Rytířství je křesťanskou tradicí, existuje již po tisíciletí a v současnosti je nezbytné více než kdy jindy.

Hlasitý potlesk podpořil Robaeysovy výhrady a posílil jeho přesvědčovací schopnosti. Robaeyse je autorita, to je jisté.

"Paule a Ingrid, levez-vous!" rozkáže představený. Manželé, kteří jsou manželé teprve několik dní, se postaví, pokorní a hrdí. Nejmladší flanderský rytíř Paul poslouchá, jak musí mít přísahu řádu stále na paměti, i teď, když se oženil a zdědil tak nové povinnosti. "Pamatuj," říká Robaeyse slavnostně: "Mon âme à Dieu Z Mon épée au roi Z Mon coeur à Madame Zet mon Honneur à moi." (Můj život k Bohu Z Mon épée au roi Z Mon coeur à Madame Zet mon Honneur à moi). Sál je nyní zcela zaplněn převorem, na kterého se myslí potleskem vestoje a zjevně spokojen s upřímným "merci" zaujímá své místo zpět vedle hraběte Orssicha.

K "Dijonnaise Glacée" patří také "Champagne Guillaume - Brut". Je tedy čas na několik přípitků. "Na naši velkou paní, Jeho Excelenci knížete Andreje Jugoslávského," vykřikne Robaeyse. Přítomní se narovnají, pozvednou sklenky a přikývnu. Pak se mikrofonu chopí hrabě Orssich a slabou francouzštinou zamumlá: "Je vous propose un toast pour sa majesté le roi des Belges." (Je vous navrhuje přípitek pro sa majesté le roi des Belges.) Místnost na okamžik ztichne, pak se ozve tlumený smích. Tu a tam dokonce trochu uražené. Zvláštní. Udělal hrabě chybu? Odpověď dává pán sedící o stůl dál.

a dostatečně slyšitelně říká: "A to v den železného pouti!

Vzpouza je však -policejné?- potlačena hned v zárodku.

Hraběti Orssichovi je odpuštěno. Konečně, ve Spojených státech

Státy s trvalým pobytem, nejsou si plně vědomi politické situace v naší zemi. Je? Jako by se nic nestalo - vždyť se nic nestalo? - hostina pokračuje. Podávají mi další "Moka" s "Mignardises", malými sladkými sousty. Důstojné rozloučení. uzávěrka pro banquet.

Je půl hodiny po půlnoci. Hosté vstávají a začínají se loučit, děkují rytířům za tuto skvělou hostinu. Do příštího roku. Po dvou hodinách bohoslužby a pěti hodinách stolování za dobrých 300 franků na hodinu se i já rozhoduji vrátit domů. Jakmile vyjdu z pařeníště, cítím se osvobozen od nucené, povýšené atmosféry. S úlevou si rozepinám kravatu. Ve vlaku ještě doznívá ten zvláštní zážitek. Bolí mě hlava. Vlak je plný rekreatů, kteří mají za sebou nejspíš víkend u moře. Všude vidím červené spálené maso. To bude zítra bolet...

Subelita

Co v tomto případě znamená být rytířem? zajímalo by mě. Jde o pocit příslušnosti k elitě, která, jak se vyjádřil převor Robaeys na "kapitule" v Moerkerke, obrazně řečeno bere do ruky meč a bojuje proti "nemorálním", "protikřesťanským"? Důležitou roli hrají také domnělé rytířské tradice, jako je zdvořilost, čest nebo úcta, ačkoli Cervantes se jich ve svém Donu Quijotovi poměrně radikálně zbavil. Profán se snaží porozumět. Co mě zarazí: Svatojánským rytířům se daří převést svou šedou mozkovou hmotu do myšlenkového systému, který je sice svérázný, ale přesto ucelený, pevný a bezpečný. Přesvědčivost, s níž Flanderův převor uvedl **nádherné** okřídlené fráze "mon âme à Dieu, mon épée au Roi, mon coeur à Madame et mon honneur à moi", je v tomto ohledu příznačná. Na - **současné** - **rytířství** se navrší značková omáčka, sestávající z úcty k autoritě, věrnosti a

Kapitoly v Moerkerke se zúčastnil také Gerard **Simons**. Simons, vedoucí služby ve Vlastivědném muzeu v Antverpách a hřebec Suverénního řádu svatého Jana Jeruzalémského, Prioratus Flandriae (oficiální označení), je upřímně vyhlížející, nesmírně zdvořilý muž. Hluboce přemýšlí. Je to také v radosti z dávání. Nebýt sevřený ve svěrací kazajce materialismu. Rid'uer-schizma zahrnuje druh služby v reakci na mentalitu, že všechno se musí podřídít. Tak podporujeme nebo jsme podporovali mimo jiné charitativní díla Malých sester Nazaretských, nejmenované unie Phila **Bos-**mana, Matky Terezy, která je mimochodem velkou dámou v **našem** řádu. Tato **služba** se projevuje také na individuální úrovni. Například ve Vlastivědném muzeu **pomůžu** každému, jak **nejlépe umím**. To je moje rytířská povinnost.

Simons **si povzdechl**: "Rytířství je obtížný úkol. Je to volba odpovědnosti. Rytířství znamená také cit pro tradici, úctu k autoritě, pro řád ve společnosti. A dodává: "Proto se řád stará o zejména elitu společnosti: právníky, lékaře, chirurgy, **inženýry**, profesory. Zkrátka lidé **na** odpovědných **místech**, **lidé**, kteří vyznačují **autoritu** a **úctu**, **lidé** se slabostí pro tradici a kulturu, lidé, kteří chtějí pracovat pro lepší **společnost** založenou na křesťanských základech. Takoví lidé nechodí zhusta. Jsme také velmi vybíraví. V současné době je ve Vlámském převorství jen asi 30 rytířů."²

V jakých politických kruzích najdete tyto, řekněme, sub-elity? Myšlenku **společnosti** založené na křesťanských **hodnotách** a **tradicích** je samozřejmě třeba převést do politické roviny. Skutečnost, že se politické strany někdy uchylují k rytířským ideálům, je **pak třeba nutně přehlédnout**. **Stranou, která má navzdory** všemu k ideologii řádu nejbližší, je bez jakéhokoli **twi** "fel Křesťanská lidová strana (**KSL**), zejména pak její tradicionalistická frakce. Nejsou následující páni rytíři výmluvní? Byl tu Frantz Van Dorpe, který v poválečné CVP reprezentoval ultraleopoldistickou linii. Leopold **III.** musel a chtěl znovu získat trůn. Van Dorpe byl nepřítelem levicových "rudých fašistů", jak označoval odpůrce Leopoldova návratu. V roce 1965 se Frantz Van Dorpe stal starostou CVP v Sint-Niklaas a v letech 1954-1981 byl správcem a členem výkonného výboru Kredietbank, která byla spřízněna s CVP. Kromě toho ještě zastával velmi významné řídicí funkce ve vlámské mecenášské organizaci **V.E.V.** a v několika firmách. Van Dorpe patřil k elitě, o níž mluvil Simons. Je zde Jozef Dauwe, současný kancléř Orde. Právník Dauwe je považován za nadějněho propagátora CVP.

v oblasti Dendermonde, kde byl mimochodem okresním tajemníkem strany CVP a poslancem Sněmovny reprezentantů. V letech 1967-1968 působil jako předseda pravicového katolického Vlámského středoškolského studentského sdružení v Lovani⁴. Dauwe patří k elitě, o níž mluvil Simons.

Mým záměrem není soudit, ale zjistit. Oba pánové přísahali spolu s ostatními rytíři nejen věrnost rytířským ideálům. Nejenže si zvolili místo v hierarchické struktuře řádu: sluha - donátor, ale také si zvolili místo v hierarchické struktuře řádu: sluha - donátor.

- rytíř -eridder nebo justiční rytíř -commander -genade comman- door nebo justiční velitel - bailiff - prior. Přísahali také věrnost velmistrovi řádu, jugoslávskému knížeti Andrejovi. Učinili tak v pokleku v Božím domě. Jugoslávie se od roku 1946 obejde bez krále. Kdo je tento princ Andrej? Odkud má titul "velmistr"? Vatikán navíc Or- de neuznává. Nároky knížete Andreje striktně odmítá. Přesto se rytířské obřady řádu konají v katolických kostelích, pod dohledem katolických kněží. Jak je to možné?

Interludium I

Jak převor Robaeys, tak rytíř Simons jsou pevně přesvědčeni: "Jsme jediným řádem svatého Jana Jeruzalémského". Jinými slovy, ostatní řády s tímto názvem jsou výmysly. A skutečně, stejně jako existuje několik řádů chrámových, existuje zřejmě i několik řádů svatého Jana Jeruzalémského. Pokud mají Robaeys a Simons pravdu, papež se mylí. A co neomylnost Jeho Svatosti? Historický omyl?

Rutland-Vatican: 1-1

"Jednou z prvních rytířských ctností je...
poctivost, neboť z nich vyplývá moudrost

, spravedlnost, střizlivost a poctivost.

Síla'

V: Rituál svěcení hřebene-
del.

Jeruzalém (hebrejsky Jerušalajm = město míru), Svaté město: historická křižovatka náboženství a kultur. Pro Židy je Jeruzalém svatým městem, do kterého král David v roce 1010 př. n. l. přinesl archu úmluvy. Jeho syn Šalomoun postavil na vrcholu kopce Móra chrám, který se ne-

odpovídala **nádhera**, jejíž "**svatyně svatých**" obsahuje Tóru, což je "Zákon", který dal Jahve Mojžišovi jako symbol Božího závazku vůči svému žlutku. Pro Muzelmeny je Je- ruzalem město Ibrahima, ctihodného otce těch, kdo věří v jediného Boha. **Kromě toho právě v údolí Cedron** chtějí být Muzelmeni po smrti **pohřbeni**, neboť právě **tam** se **podle** tradice na konci času zjeví **Hospodin** k Poslednímu soudu. Pro křesťany je Jeru- **zalém** městem, **kde Ježíš** hlásal své učení, **kde** trpěl, kde zemřel smrtí **na kříži** a kde vstal z mrtvých.⁶

Jak už to tak mezi lidmi a jejich náboženstvími **bývá**, o vládu nad Jeruzalémem probíhaly - a stále probíhají - vášnivé spory. Ve městě a jeho okolí se odehrávaly důležité události světových dějin. Když August (nejvyšší císař) Flavius Valerius Con- stantinus (asi 280-337) kolem roku 312 konvertoval ke **křesťanství** (během bitvy proti vojskům svého rivala Maxenti- us prý ve vidění **spatřil** na obloze znamení kříže s nápisem "přemožte tím"), **nastaly** pro křesťany **zlaté časy**. Ti milánským tolerančním ediktem (313) získali svobodu vyznání a získali stále větší vliv v rámci **Římské říše**, včetně **Palestiny**. S **Konstantinovou** podporou se Jeruzalém proměnil v křesťanské poutní místo. **Křesťané z východu i západu přicházeli do Svatého města ve velkém počtu**. Aby **papež Řehoř Veliký pomohl zraněným a nemocným poutníkům**, nechal zde v roce 603 postavit špitál. Tento špitál se **nakonec stal** základem řádu **svatého Jana Jeruzalémského**. **Sedmé století mělo** obzvláště dramatický a bouřlivý průběh. V roce 614 byl Jeruzalém obsazen Peršany. V roce 638 **obsadili** Svaté město Arabové. **Karlu Velikému** se však podařilo s Araby vyjednat, aby **křesťanské poutě** mohly **pokračovat**. **Císař svěřil špitál benediktinům**. Situace v **Jeruzalémě a jeho okolí zůstala po nějakou dobu** relativně **klidná**, **dokud v roce 1009** nezaútočil na město **egyptský chalífa El Hakim** a **nezničil** veškerý křesťanský majetek **včetně** špitálu. V polovině 11. století se dřívější situace **poněkud obnovila**. **Ve městě se usadili kupci z Itálie a obnovili špitál**. **Za svého patrona si zvolili** svatého Jana Křtitele. V té době se již do Jeruzaléma každoročně sjíždělo asi 20 000 křesťanů. **Špitál, který opět přešel pod vedení benediktinských mnichů**, byl nesmírně důležitý, protože mnoho lidí se v něm scházelo, aby se

Poutníci dorazili do Jeruzaléma nemocní a unavení.

V roce 1077 **Turci dobyli** Jeruzalém a terorizovali křesťanské obyvatelstvo. 27. **listopadu 1095** vyzval **papež Urban II**.

vyhnat Turky a vrátit Jeruzalém pod křesťanskou kontrolu. Urbanova výzva byla úspěšná. Godfrey z Bouillonu prodal velkou část svého majetku a spěchal do Palestiny s přibližně 1 300 rytíři a 10 000 pěšáky. První křížová výprava začala. Dne 15. července 1099 nadešel čas. Město padlo zpět do rukou křesťanů. O zraněné bojovníky se postarali v nemocnici svatého Jana, kterou tehdy řídil bratr Gerard, "strážce chudých Ježíše Krista ze špitálu v Jeruzalémě"⁷. Godfrey na oplátku daroval špitálnímu řádu své seignorum Montboire v Brabantsku, první oficiální vlastnictví špitálního řádu. Svou vděčnost projevil i papež. Bulou papeže Pascala II. z roku 1113 udělil řádu vlastní jurisdikci pod ochranou Svatého stolce. Nástupci bratra Gerarda mohli být od nynějška voleni svobodně, bez zásahů církevních i světských autorit. Jinými slovy, řád se těšil jisté formě suverenity. Bratr Gerard, posílen těmito projevy podpory, přetvořil své následovníky v "řeholní řád špitálu svatého Jana Jeruzalémského" a na několika místech ve Svaté zemi založil pobočky řádu, který se zabýval výhradně pečovatelskou činností.

V roce 1120 byl bratr Gerard přenesen do hrobu. Později byl prohlášen za blahoslaveného. Jeho nástupce, bratr Raymond du Puy, dále rozšířil řád a byl nucen přidat vojenské křídlo. Koneckonců bylo třeba bránit špitály před bandami lupičů a protikřesťanů, kvůli nimž byly cesty do Jeruzaléma obzvláště nebezpečné. Zrodili se špitálníci. Od té doby vykonávali službu ve špitálech mnišští rytíři. V roce 1154 dostal řád na základě poutě papeže Anastáze IV. nový, upravený název: "Vojenský řád svatého Jana Křtitele z jeruzalémského špitálu". Od té doby získal vojenský řád mnoho majetků po celé Evropě. Řád zbohatl.

V roce 1187 vpadla vojska sultána Saladina do Jeruzalémského království. Na rozdíl od rytířů chrámového řádu, kteří se bezpečně stáhli do Evropy, chtěli špitálníci zůstat ve Svaté zemi. Dočasně útočiště našli v dnešním Akko (Saint-Jean d'Acre), které leží u Středomořní moře. Akko bylo v roce 1191 znovu dobyto německými a anglickými křižáky, včetně **Richarda** Lví srdce. Přesně o sto let později ovládli Akko Saracéni a špitálníci bezhlavě uprchli na Kypr. Odtud se přesunuli na Rhodos, kde od roku 1310 působili jako svrchovaná mocnost. Řád byl omge-

pokřtěn na "svrchovaný řád Hhodes". Řád se brzy stal mocností. Vlastnil galéry, které pluly pod červenou vlajkou s bílým osmiramenným křížem (symbolem řádu) a sloužily dvěma účelům: ochraně křesťanství a obchodu. Řád však nezapomínal na svůj původní úkol. Bylo vybudováno velké "collachium" s 1 200 lůžky. Na tehdejší dobu unikátní bylo opatření oddělit nevyléčitelně nemocné od ostatních.

Rhodos prožíval obzvláště těžké časy. V letech 1440, 1444 a 1480 ostrov byl obléhán Turky a v roce 1512, po vleklé a obzvláště krvavé bitvě, muselo 600 zbývajících rytířů ostrov opustit. Opět zůstali bez území. V roce 1530 daroval císař Karel V. řádu ostrov Malta, aby chránil Středomoří před útoky Turků. Špitálníci, nyní nazývaní maltézští rytíři, se tak stali první mezinárodní policejní silou ve Středomoří. Jejich moc se nesmírně rozšířila a řád založil pobočky v mnoha evropských zemích. V sedmnáctém století měl řád 22 velkopřevorství, 19 baráček a přibližně 600 komend rozestých po celém evropském kontinentu. Kromě původního úkolu pečovat o nemocné a posláni, které vyhlásil císař Karel V., hrát policejní roli v oblasti Středomoří, se řád stával také stále více ekonomicky ůedenzivním. Spravoval vinice v Bour-gogne a Provence, těžil železo a uhlí, rozvíjel dřevozpracující průmysl a podporoval stavbu lodí. V politické oblasti hrál řád diplomatickou hru. Zůstával neutraňován v konfliktech mezi křesťanskými knížaty a díky tomu získal velkou prestiž.

Maltézští rytíři jsou však známí především jako "zachránci křesťanství a opora Západu". Za tuto pověst vděčí své hrdinné obraně proti osmanskému Sul-tanovi Süleymanovi I. (1494-1566). Sultán, odhodlaný podmanit si celou Říši středu, obléhal ostrov Mal-ta v roce 1565. Za tímto účelem nasadil armádu složenou z 9 000 spahiů (jezdců), 4 000 lajarů (bojovníků lámajících konopí) a 6 000 janičárů (tělesných strážců). Jeho loďstvo se skládalo z 373 lodí. Opevněné hradby Mal-ta bránilo pouze 600 rytířů a 9 000 Maltánů. Po čtyři měsíce se nyní hladovějící Maltané drželi pod vedením 71letého velmistra Jena de la Valette. Když je nouze největší, záchrana je na dosah ruky. Náhle se objevila pomoc z Euro-pa a Turci byli poraženi. Křesťanská Evropa byla zachráněna. Projevy vděčnosti za tolik odvahy a obětí nezůstaly bez odezvy: Císař Rudolf II. udělil velmistroví řádu v roce 1607 hodnost "knížete Svaté říše římské" a papež Urban II. se rozhodl, že se mu odvděčí.

VII jmenoval velmistra kardinálem v roce 1630. Oba tituly se staly dědičnými.

Francouzská revoluce však rytířská privilegia na čas ukončila. V roce 1798 Napoleon Bonaparte obsadil ostrov Malta při své cestě do Egypta a rytíře vyhnal. Zabavil řádový majetek a podřídil jej pravomoci řádu.

francouzského státu. Hovořilo se o zradě kvůli "tehdejšímu velmistrovi řádu Ferdinandu von Hompesch".

Ten prý ostrov "prodal" Napoleonovi. Ať už je to jakkoli, zajištění ostrova Napoleonem se nakonec stane základem kvazi-nepočtených organizací, které si dnes říkají "Řád svatého Jana Jeruzalémského" a každá z nich tvrdí, že je ta jediná pravá.

Co přesně se s rytíři stalo po Napoleonově obsazení Malty, zůstává stále nejasné a diskutabilní. Ruský car Pavel I., kterého von Hompesch o několik let dříve jmenoval "protektorem" řádu jako protiváhu francouzské revoluční hrozby, zajal ruské rytíře a ty, kteří uprchli do Ruska, a v roce 1799 se nechal zvolit velmistrem řádu. Vatikán se proti tomuto postupu ostře ohradil, prezentoval zvolení Pavla I. jako nelegitimní - byl ženatý a nebyl římským katolíkem, což podle stanov nemohl - a v roce 1802 uspořádal nové volby. Velmistrem "papežské" větve se pak stal Giovanni Tommasi. I zde však lze zpochybnit právní povahu Tommasiho velmistrovství. Nebylo přece jen v bule papeže Pascala II. z roku 1113 uvedeno, že velmistři mohou být voleni svobodně, bez zásahů církevních autorit? Když byl v roce 1801 zavražděn car Pavel I. a na jeho místo nastoupil jeho syn Alexandr I., který byl řádu všelijak nakloněn, i ruská -ocume- nická větve upadla do "dočasného spánku". Alespoň to tvrdili její příznivci". Až do.

Osud lidstva

Kdo je právě teď? Nepovažují za svůj úkol formulovat přesnou odpověď na tuto otázku. To přenechám historikům a právníkům. Mně jde o to, že obě větve, ať už jsou "historicko-právní", nebo ne, existují i dnes. Dvě větve? V současné době jich existují desítky! Sledujme nejprve někdy nevyzpytatelný we- gen "ruské" větve.

Spiknutí důstojníků ukončilo v roce 1801 císařský život svéhlavého a tyranského cara Pavla I. Jeho syn

a nástupce Alexandra I. se o rytíře příliš nestaral. Dokonce zasáhl i do ruského majetku řádu a odkázal rytíře na Vatikán. Většina ruských rytířů Alexandrův návrh odmítla - tak uvádí plukovník Thourot-Pichel ve své knize "schizma" - a řád "dřímá". Na konci ne- gendového století a na počátku 20. století, pokračuje Thourot-Pichel, se v celé Evropě objevil drak socialismu. Rusko bylo v roce 1905 sužováno obrovskými stávkovými vlnami. Lidé prosili o více svobod a demokratické reformy. TO byly předzvěsti revoluce. Řád už nebyl v Rusku v bezpečí. "Prozíraví muži, maltézští rytíři a jejich potomci z Německa, Rakouska-Uherska, Ruska, Itálie, Francie, Španělska, Portugalska a dalších zemí si uvědomili, že jedině západní republika, Spojené státy americké, může poskytnout bezpečné útočiště pro apolitické ideály maltézských jezdců - útočiště před rostoucími nepokoji a politickými převraty v Evropě."¹¹ Řád dorazil do Ameriky kolem roku 1908. Muž, jemuž za to vděčil - nebo podle pramene vděčí -, se jmenoval William Lamb, americký plukovník, který o sobě tvrdil, že je přímým potomkem generála Ivana Lamba. Ten prý v té době sloužil za cara Pavla I. jako "strážce řádu". Jinými slovy, plukovník William Lamb se při oživování ruského průmyslu opíral o postavení svého "předka". A učinil tak úspěšně. Do řádu, který se od nynějška nazýval "Americké velkopřevorství Suverénního řádu svatého Jana Jeruzalémského", vstoupilo mnoho urozených Rusů a také amerických občanů z vyšší společnosti.

V roce 1913 získal řád po více než 100 letech dalšího důstojného vůdce. Sedmým velmistrem byl zvolen ruský velkokníže Alexandr Michajlovič, potomek cara Pavla I. Tato prestiž přinesla řádu vážnost a peníze. Koneckonců mnoho Američanů neodolalo rytířskému titulu. Pod Alexandrovým vedením se řád stal také útočištěm pro mnoho ruských šlechticů, kteří uprchli po ruské revoluci v roce 1917. Od té doby se křížová výprava obracela proti marxismu na obranu křesťanství. Nebo, jak to vyjádřil pozdější "velký kancléř" Thourot-Pichel: "Základy křesťanství se chystají podlehnout hrozbě, kterou představuje marxismus a Moskva."¹²

Po Alexandrově smrti v roce 1933 převzal vedení řádu Thourot-Pichel. Přesunul sídlo do Shickshinny v Pensylvánii a snažil se stmelit vysoké osobnosti. Což se mu také podařilo. O tom později. Thourot-Pichelova organizace se rozpadla.

kvůli jeho autoritářství. Řada sporů o důležité řádové funkce nakonec dala vzniknout současným kvazi-nezávislým řádům svatého Jana Jeruzalémského. Všechny ba- serovaly na ruském dědictví. V roce 1965 se do čela jednoho z těchto rozvětvených řádů postavil bývalý jugoslávský král Petr II. Petr II. musel v roce 1941 opustit svou zemi kvůli invazi německých vojsk a vytvořil exilovou vládu v Londýně. Když byla po vítězství komunistů ve volbách v roce 1945 vyhlášena republika Jugoslávie, musela se dynastie Karadjordjevićů vzdát svých nároků na trůn. Petr II. přeběhl do Spojených států a přijal tam laskavé postavení "vysokého patrona" a "velmistra". Dokonce i pro Petra II, který kvůli komunismu přišel o královskou korunu, byl řád více než jen charitativní institucí. V jedné z řádových brožur jste si mohli přečíst: "Dnes je svět rozdělen na dva tábory: věřící a ateisty. Rozdělený křesťanský Západ stojí před důležitým rozhodnutím, které se týká jeho budoucnosti. Období evropské politické expanze, které je již několik století staré, patří minulosti; zda se podaří zastavit duchovní a územní expanzi komunismu, bude záviset na silách, které bude svobodný Západ schopen shromáždit..... Organizace našeho řádu má pobočky po celém křesťanském světě; opírá se o svou osvědčenou tradici a věnuje se naplňování svého humanitárního, kulturního a politického poslání. Tradice řádu se více než kterákoli jiná hodí k tomu, aby pod svým praporem shromáždil křesťanské síly všech přesvědčení..... V osmnáctém století řád splnil svůj první historický úkol, hrozba z Východu byla zmařena. Dnes, téměř o dvě století později, stojí Řád před podobným úkolem, jen nadpis se změnil. Tradiční prapor řádu je opět povolán, aby vzlétl v čele křížové výpravy!

Když Petr II. v roce 1970 zemřel, byl kníže Sergej Troubetzkoy, který stále spolupracoval s Thourotem-Pichelem, jmenován nadporučíkem. Po zvláště bouřlivém období rozchodu a usmiřování se nakonec kníže Andrej Jugoslávský, bratr Petra II. dostal do čela "Suverénního řádu svatého Jana z Jeruzalemu, špitálníků OSJ". Bankéř-kníže Andrej v současnosti řídí tento řád z New Yorku železnou rukou. V mnoha západních zemích uznávají velmistrovství knížete jeho oddíly, "převoři" nebo "velkopřevoři". Řád má tisíce jezdců, kteří platí roční členské příspěvky ve výši přibližně 6 500 franků. Pětina této částky se platí přímo velmistrovům.

Řád knížete Andreje - jak již bylo zmíněno, existuje jich ještě několik desítek, každý s vlastním velmistrem a hodnostáři - se nachází "pod ochranou Královského domu Jugoslávie". Zajímavé, protože nejstarší syn Petra II. kníže Alexandr, hlava exilového královského rodu, se v roce 1979 oficiálně prohlásil: Jako dědičná hlava Královského domu Jugoslávie a pravnuk ruského imperátora Alexandra II. jsme těmto spolkům zakázali odvolávat se na tuto neexistující "ochranu" a požadovali jsme, aby se jí přestaly dočasně chlubit." Zdá se však, že lidem výroky knížete Alexandra nevadí. Dokonce ani v Belgii ne. Dokonce i ministr Coens poctil slavnost v Moerkerke svou přítomností. Dělá to tak již několik let. Ochotně mu nahrává i místní katolická církev. Je červený župan s bílým maltézským křížem tak oslnivý? Nebo jsou v boji proti ateismu a komunismu všechny prostředky dobré? Ať už je to jakkoli, řád knížete Andreje vyzařuje prestiž a jeho ideály se těší stále větší oblibě. Jeho rytíři se staví proti materialismu - řekl mi rytíř Simon -, přestože právě díky těmto materialismu získali v naší společnosti své elitní postavení.

Člověk potřebuje uznání, prestiž. Marnivost, hrdost, čest. To jsou vlastnosti, které poznamenávají dějiny a určují osud lidstva. Možná, že struktura a nádhera rytířství nabízí účinné možnosti usměrňování těchto lidských vlastností. Rytířství vytváří atmosféru, v níž je dovoleno snít a v níž se mohou rozvíjet velké ideály, opírající se o tradici, která tu ve skutečnosti nebyla vždy. Může se však stát, že potřeby některých rytířů přestanou být naplňovány nebo že se peníze stanou důležitějšími, že opět převládne materialismus, že se řád stane rozhodující součástí "běžné" společnosti. Pak vznikají rozpory. Tak je tomu i v Belgii. Při obřadech v Moerkerke byli přítomni další dva belgičtí převoři, oba rytíři svatého Jana a oba kupodivu uznávali velmistrovství knížete Andreje. Jeden z nich, **převor** Roland Mailliard, diriguje obzvlášť zajímavou skupinu rytířů. Kdo jsou tito rytíři, kteří se podobně jako stoupenci převora Robaeye pokorně vydávají za ochránce morálky, za ochránce Západu?

Na rozdíl od jiných větví řádu - pokud je nám dnes známo - se naše činnost vůbec neomezuje na charitativní činnost. Spíše jsme - což může souviset s tím, že hlavní představitelé našeho řádu museli emigrovat - toho názoru, že rytířský řád naší doby má plnit přinejmenším dva další úkoly: 1. zkoumat a odrážet ateismus a komunismus; 2. pomáhat budovat novou křesťanskou, odpovědnou, aktivní, protikorupční, a tedy vhodnou vyšší třídu a vedení. Ještě nikdy nebylo křesťanství na Západě v tak nebezpečné pozici jako dnes. Věda nám dala prostředek k sebezničení pomocí atomové energie. Velmocí nechávají nerušeně - v období "světového míru" - křížovat bombardéry naložené atomovými bombami a ponorky na atomový pohon vybavené atomovými hlavicemi. Jediné stisknutí tlačítka může rozpoutat katastrofu, která je daleko za hranicemi našeho chápání. Každý, kdo toto všechno zná a přemýšlí o tom, musí pochopit tento zlomový okamžik v našem životě. V poměrně krátkém časovém úseku se biologii podařilo téměř zdvojnásobit průměrnou délku našeho života. Utopie minulosti se staly skutečností. Lidé již hovoří o pečovatelských koloniích na jiných planetách. Po staletí usilovaly nejprve skupiny a třídy a poté masy o lepší a svobodnější život. Stále svobodnější masa lidí bez nouze a se sociální péčí a ochranou se těší vysoké a neustále požaduje ještě vyšší životní úroveň. Úroveň vzdělání roste stejným tempem, jakým klesá procento skutečně vzdělaných lidí. Masmédia definují naši existenci, automatizace a nespočet dalších zkonů se jí odcizuje. Část mládeže žije bez pevných příkladů ve změti novoromantismu a ignoruje téměř vše. Bezbarvá společnost podstupuje problémy doby víceméně svévolně a částečně bez zájmu. Majetek se většinou již nepovažuje za povinný a zneužívá se jen k uspokojování vlastních, často nedůstojných tužeb. Prudký nárůst kriminality se zcela novými druhy násilných činů vytvořil například v letecké dopravě nová hrdelní práva, která ohrožují existenci veřejného občanského práva. Proto nelze a nelze současnou situaci odmítat s odkazem na tradiční konflikt mezi pokrokem a tradicí. Jedná se o něco zcela nového, o biologickou revoluci. Obrácí obecně konzervativní postoj

anachronismus. Rozhodnutí o tom, co je či není vhodné zachovat, padne v omezeném časovém prostoru. Možnosti moderní vědy jsou stejně matoucí jako vyvolávající strach. Naše doba od nás vyžaduje změnu vědomí. Jsme toho názoru, že skutečná svoboda a soukromé vlastnictví mohou být v budoucnu zachovány pouze tehdy, pokud se nám podaří vypracovat novou etiku techniky. Ale to je

i nestačí. Do vedoucích pozic je třeba vrátit dostatečný počet čestných, odvážných a občansky povinných osobností, které by byly příkladem pro masy. Náš příklad z tradice, starý řád z křížových výprav, byl vojenským řádem religiózně-charitativním. Naše doba, která neustále rodí nové hodnotové koncepce, nás nutí přede vším jiným přemýšlet také o povinnostech, které jsou pro nás důležité.

- myšlení, které tato pověst rytířům ukládá. Navzdory tomu, že se utkáme i s jinými zbraněmi, měli bychom být stále v obraze.

- v první linii, když jde o obranu křesťanské víry a všech dober, která se nám v tomto měnícím se světě zdají být nepostradatelná. S postavením rytíře úzce souvisí pojem vojenského vůdcovství. Rytíř má tedy povinnost, vychovávat ostatní k jednání a k určitému postoji".

Tento dojemný manifest napsal v roce 1973 dnes již zesnulý "převor" August Homblé. Homblé je pro dnešní Maltézské rytíře knížete Andreje, u nichž zastával velvyslancecký post, světcem. Vlámský rentgenolog August Homblé byl skutečným zakladatelem vlámské větve řádu, která v té době spadala pod dohled bývalého jugoslávského krále Petra II.

Skutečný zrod tehdejšího "Kommanderij Vlaanderen" se odehrál 25.

června 1967 v historickém opatství Male, bývalém hrabě

flanderských hrabat. Důstojné prostředí pro velkolepá událost... "Chodbami opatství kráčeli v průvodu do nového klášterního kostela rytíři-postulanti a zahraniční delegace v pestrých uniformách v plném pořadí: tři pážata, která nesla řádový štít, meč určený ke slavnostnímu rytířskému úderu a červenou podušku, na kterou museli budoucí rytíři pokleknout. Poté následoval herald, dvě řádové dámy postulantky a šest řádových bratří postulantů, investování a ozdobení rytíři komendy (rytíři gratia), pozvaní rytíři jiných řádů, nositel kříže a dva hodnostáři komendy, kteří plnili roli ministrantů. Poté se kaplan komendy v mešním rouchu a ozdobený řádovým pláštěm, další dva hodnostáři komendy, kteří se zúčastnili slavnostního obřadu v kostele sv.

sen Komanditní rady, a to kancléř a vicekancléř, kteří by měli pomáhat investorovi; nakonec následoval Kommandátor-investor. V církvi převzal vládu komandant A. G. Homblé. a jeho dva hodnostáři zaujali svá místa ve sboru. Podle staré rytířské

radice se před mší svatou dostavili bratři Mauritius de Wulf; Roland de Brauwere de Collard de Saint-Marthe; Willem de Meyer; Gilbert Jansseune; Yvan Kockelbergh; Paul Lambert jako čestní rytíři a bratři Valmy de Longueville a Léo Petlt.

jako rytíři gratia. Do řádu byly také přijaty dvě dámy, a to paní Flora Vilain-Biche a paní de Wulf. Postulantky byly postupně vyzvednuty heroldem a doprovázeny k investigátorovi, který jim položil následující otázku: "Jaké je vaše přání?", na kterou postulantka odpověděla: "Být přijata do rytířského stavu. Jsem připraven s Boží pomocí splnit všechny povinnosti, které jsou s tím spojeny." Všichni se usmáli. Poté, co komendátor pronesl slova "beru na vědomí tvůj závazek", bylo mu uděleno obvyklé rytířské svěcení. Rytíři pak byli iř podle rituálu zahaleni řadovým pláštěm a velkým odznakem a byl jim také předán rytířský filiální list a diplom. Po jmenování pronesl komtur Homblé k nově pasovaným rytířům řeč o účelu a smyslu rytířství v dnešní době. Poté, co herold zbrání opět zhasl svíce -které byly zapáleny pro obřad investitury-, začala slavnostní děkovná mše. Po mši, kterou sloužil kaplan komendy E. P. Flamey, o. p., se v apartmánech opatství konala recepce pro všechny rytíře a jejich hosty. Čestný diplom předal komtur b:rgmasterovi ze Slijpe, jakožto delegátovi staré obce, kde měli maltézští rytíři po více než čtyři staletí komturské sídlo. Starosta ve svých děkovných slovech rytířům mimo jiné argumentoval tím, že znovuzrozený "Kommanderij Vlaanderen" má velkou tradici, kterou musí udržovat, protože minulost Flander, a zejména obce Slijpe, je úzce spjata s historií Maltézského řádu. Ještě téhož dne se v sále historické mistrovské věže opatství konala první generální kapitula."⁷.

Budoucnost řádu ve Flandrech byla otevřená. "Ale v roce 1975 se věci zvrtyly," říká jeden z bývalých rytířů, "vznikl spor o vedení. Někteří rytíři se pak stáhli a založili samostatnou sekci řádu". Tak se stalo, že ve Flandrech existují dvě převorství Řádu svatého Jana Jeruzalémského, každé pod patronací jugoslávského knížete Andreje. V současné době

na oslavy jednoho z nich byla vyslána delegace z druhého, ale zatím nic nenasměňuje jednotě.

Jugoslávský kníže Andrej tak má ve Flandrech dvě divize: "Prioratus Flandriae", kterou řídí Robaey, a "Priorij der Lage Landen", vedenou Mailliardem. Na rozdíl od "Prioratus Flandriae", který záměrně omezuje počet svých členů, se "Priorij Lage Landen" rozrostl v organizaci, která stojí za pozornost. Jejich přibližně sedmdesát rytířů lze nalézt na klíčových pozicích ve vlámském společensko-ekonomickém životě. Tito "morální rytíři" hrdě pozvedají své meče jako lékaři-farmáři (7), ředitelé-podnikatelé (9), univerzitní

profesora (3), ředitele banky (4), právníka-notáře (6), účetního (2), zastupujícího státního zástupce (2), soudce (3) nebo ředitele všeho druhu (11), aby bojovali proti ateismu v naší společnosti a prosadili křesťanské hodnoty. Tuto subelitu již nelze počítat mezi křesťanské prominenty Flander. Obsazují významné pozice v bankovním světě zaměřeném na CVP, v právu, v médiích, v mecenášských organizacích a v politice.

V duchovní oblasti se rytíři mohou obracet mimo jiné na "rytíře spravedlnosti" Stefaana Flameyho, převora dominikánského kláštera v Antverpách, a "čestného rytíře" Omera Tangheho, ředitele papežských misijních děl diecéze Brugge. To, že papež charakterizoval řád jako "fanatistický", ctihodné pány nijak neznepokojuje.

Zvláštní zmínku si jistě zaslouží dva "čestní rytíři". Jsou to Carl Vandekerckhove a Leon Rochtus. Carl Vandekerckhove je generálním ředitelem belgického Červeného kříže, přednáší na provinční škole pro policisty v Hasseltu a je předsedou chráněné dílny v Lenniku. Muž s rozhledem a vlivem. Leon Rochtus byl ředitelem banky Parisbas v Antverpách a zastával různé manažerské a dozorčí funkce ve společnostech této banky. Je obchodním soudcem u obchodního soudu v Antverpách, členem Vlámského ekonomického sdružení a Sdružení křesťanských zaměstnavatelů a členem mnoha hospodářských a kulturních sdružení. Stručně řečeno, je to vynikající člověk. Spolu s tuctem dalších adeptů "převorství knížete Andreje" se oba rytíři upsali "Keure" "knížecího řádu". Tuto vznešenou organizaci popisuje Jan Cappelle v knize "Krajní právo a stát" takto: "Knížetem je mině Vilém Oranžský, vůdce nizozemského osvobozenického boje proti Španělsku. Kníže Oranžský byl uctíván Verdinasem již před válkou, protože horečně usiloval o jednotu Velkého Nizozemí, která měla zahrnovat i římské provincie na jih od jazykových hranic. Tento řád je tedy čistě dietářského přesvědčení, má až do roku

cílem "studium, vnímání a rozšiřování nizozemské přírody" a chce pracovat "věrně v duchu Orange". O "holandskou povahu" bělochů v Jihoafrické republice se již v řádu vedou ostré spory. Neméně než 38 členů Řádu den prince bylo v roce 1977 zakládajícími členy Protea. Bez nadsázky lze říci, že to byl především tento elitní klub, který od roku 1975 sloužil ve Flandrech jako základna jihoafrické lobby..... V Řádu prince působí především řada manažerů a správců flanderských podniků a finančních institucí a dále politici jako Leo Tindemans, Robert Van de Putte, Gaston Eyskens, Jos Chabert, Jos van Elewycq a Hugo Schiltz". Jan Cappelle dále uvádí, že Leon Rochtus, který byl v roce 1981 pánem této vybrané společnosti, mohl počítat s významnými finančními sponzory z řad "Orde van den Prince", kteří umožnili krajně pravicovému hnutí Vlaamse Militanten Orde (VMO) Armanda Eriks-son.

Proto nepřekvapí, že trojice rytířů "převorství z Nizkých zemí", mezi nimiž byl opět Leon Rochtus -mimochoodem také konzul pro Jihoafrickou republiku, podepsal zakládací listinu Protea, pro-jiohafrické lobby ve Flandrech. Následující citát ze základního textu z roku 1977 hovoří za vše: "Po posledních událostech v Angole, Zairu a po tom, co se děje v Africkém rohu, a po velkém vlivu, který Sovětský svaz získal v Mosambiku, by mělo být každému, kdo chce vidět, jasné, že ruský imperialismus chce ovládnout Kapskou cestu a surovinově bohatou oblast jižní Afriky, aby dostal západní Evropu do obtížného postavení, protože dodávky surovin jsou pro západní Evropu životně důležité. Proto se sovětská propaganda grandiózně snaží aplikovat vymývání mozků, které je v Sovětském svazu běžné, na západní Evropu a zejména na naši mládež. Pomáhají jí v tom naše zpravodajské sdělovací prostředky, které často slepě a nekriticky přebírají jí inspirované informace. To, že v důsledku toho část naší idealistické mládeže padá do této propagandistické pasti, je pochopitelné, protože mládež až příliš snadno vidí vše černobíle a začne si myslet, že běloši v Jihoafrické republice stojí v cestě normálnímu vývoji černochů."² "

Výše uvedený pohled skvěle zapadá do obrazu, který chtějí rytíři vytvořit. Komunismus a ateismus ovlivňují Evropu. Mládež musí mít příklady: rytíři svatého Jana Jeruzalémského! Kníže Andrej má ve Valonsku také svou pobočku, "Prieuré d'Avalterre de l'Ordre Souverain de Saint-Jean de Jérusalem", vedenou "převorem" Ernestem Foucartem, který je také na

obřadů v Moerkerke. Tuto sekci založili v roce 1969²² Leo Petit a Valmy de Longueville, kteří byli 25. června 1967 v Malém opatství za souhlasného přihlížení Augusta Hombla slavnostně povýšeni do rytířského stavu "grati". Jezdci hlídají. Křesťanská vlast ještě není ztracena

Carevič

Navzdory mnoha hádkám a neshodám zůstala organizace "velkého kancléře" plukovníka Karla Ludvíka Thourot-Pichela po mnoho let jedním z **největších** - Vatikánem neuznaných - řádů svatého Jana Jeruzalémského. Protože plukovník převzal diktátorskou kontrolu, podařilo se mu do rytířského stavu obrátit velmi významné Američany. Přitahovala tyto pány postava plukovníka, který se okázale nechával nazývat "baronem z Thourotu a i-kožichem z Estagelu" a který o sobě také tvrdil, že je potomkem 42. velmistra řádu Filipa de Villiers de l'Isle-Adam (1521-1534)"? Těžko. Je tolik lidí, kteří se takovými nároky ohánějí. Musejí existovat i jiné důvody.

Na Vánoce roku 1960 přijíždí do Spojených států podivná postava. Vlastní oficiální polský pas a dozvídá se, že se jmenuje Michel Goliniewsky. Goliniewsky se okamžitě dává k dispozici CIA (americké zpravodajské agentuře pověřené shromažďováním informací o vnějším světě a v něm). Přivezl si s sebou pětistícistránkový spis s přehledem aktivit ruských, polských a východoněmeckých zpravodajských služeb v západních státech. Goliniewsky je, jak se říká, přeběhlík. Do té doby pracoval pro Rusy jako zástupce ředitele polské zpravodajské služby Glowny Zarzad Informacji. Údajně Goliniewského výlevy podnítily odhalení "síti krtků" v několika západních státech. Například prý odhalil George Blakea, jednoho z šéfů britské SIS, jehož prostřednictvím byla dopadena legendární sekce Kima Philbyho. V západních zpravodajských kruzích je tento objev dodnes považován za výkon století.

Co jsou však v těchto prostředích fakta a co provokace? To se nedá říct. Co si máme myslet o Goliniewského tvrzení, jako by Henry Kissinger, bývalý ministr zahraničí, byl agentem KGB? Ke Goliniewskému se připojil bývalý agent americké vojenské zpravodajské služby Frank A. Capell, muž, který po Thourot-Pichelově smrti převezme jeho pozici "velkého kancléře" a vlastní šéfa Řádu.

Staly se další podivné věci. Goliniewsky k překvapení všech říká, že není Polák, ale Rus. A ne jen tak ledajaký Rus. Tvrdí, že je následník ruského trůnu, carevič, syn posledního ruského cara Mikuláše II. a ve skutečnosti se jmenuje Alexej Nikolajevič Romanov. Na rozdíl od toho, co si myslí většina historiků, nám Goliniewsky říká, že ruská carská rodina nebyla onoho červencového dne roku 1918 bolševiky popravena. Ve skutečnosti rodina unikla celá a celá věc byla politickou fraškou. Co přesně se stalo v místě vyhnanství v Iékatereimburgu (v současnosti Sverdlovsk), zůstalo a zůstává jednou ze záhad historie. A Goliniewsky si s tím chytře pohrál.

Od té doby se Goliniewského překvapivá prohlášení setkávála v kruzích CIA se stále častěji s posměchem. Okamžitě důvěryhodnost 'careviče' prudce klesla. Byl Goliniewsky provokatér? Pracoval skutečně i nadále pro Rusy? Existoval? je jeho posláním šířit paniku? Nicméně existovaly důležité firmy a organizace, které Goliniewského tezi nadále podporovaly. Goliniewsky se například mohl spolehnout na Hermana E. Kimseyho, bývalého důstojníka americké armádní rozvědky, který byl v letech 1954-1962 ještě ředitelem oddělení CIA pro "výzkum a analýzu". Nebyl to první z nejlepších, že Kimsey. Kimsey byl rovněž rytířem řádu Thourot-Pichel a zastával funkci "pomocného náčelníka mezinárodního zpravodajství". Jeho kolegou v tomto podivném oddělení byl jistý Kyril de Šismarov, rovněž bývalý důstojník vojenské zpravodajské služby. Šismarovův otec v té době vedl pluk ruské císařské gardy. Šismarovse-nior tvrdil, že se v té době znal s Alexejem Romanovem, a potvrdil Goliniewského tezi. Pokračování si lze domyslet. Thourot-Pichelův řád Goliniewského tvrzení uznal. Bylo to v pořádku. Konečně, po tolika letech, měli rytíři opět careviče, o kterého se mohli opřít. Nejen Thourot-Pichelův řád podpořil Goliniewského, ale i synoda biskupů ruské pravoslavné církve v exilu na chvíli podpořila nepravděpodobného thesarezu. V tomto církevním společenství se Goliniewsky v roce 1964 oženil pod jménem 'Alexej Nikolajevič Romanov'. Kromě toho za sebou Goliniewsky získal i Společnost Johna Birche prostřednictvím jejího listu 'American Opinion'. Tato krajně pravicová společnost měla v té době dokonce paravojenskou strukturu a byla či je ideologicky velmi blízká nechvalně známému Ku Klux Klanu². A seznam uzavíráme. Ani dirigenti John Birch Society neskrývali své uznání Sun Myung Moonově protikomunisticky založené sektě. Kromě toho Moonsův časopis "Nový svět" přiznal.

v Goliniewském careviči. Zřejmě všechny tyto ostře protikomunistické organizace potřebovaly živý symbol, careviče. Vedle oddělení "mezinárodní rozvědky", v jehož čele stály takové balvany jako Kimsey a de Šismarov, měl Řád Thourot-Pichel v šedesátých a sedmdesátých letech také "výbor pro vojenské záležitosti"[^]. Tento zvláštní výbor byl obsazen bývalými americkými generály, bývalými generálporučíky, bývalými majory, bývalými plukovníky a bývalými admirály. Jinými slovy, "Výbor pro vojenské záležitosti" byl elitní skupinou veteránů bojových sil a zpravodajských služeb. Například "rytíř" generálmajor Charles A. Willoughby byl v té době náčelníkem vojenské zpravodajské služby Douglase Mac Arthura. Například "rytíř" admirál Charles M. Cooke byl velitelem americké dálnévýchodní flotily pro síly nacionalistické Číny. Stejně tak byl "rytíř" podplukovník Philip Corso 20 let u vojenské zpravodajské služby. Stejně tak byl "rytířem" generálporučík P. A. del Valle, který se přidal k neonacistické "Liberty Lobby" a rasistické "Straně práv národních států". A takto bychom mohli pokračovat ještě dlouho. Thourot-Pichelův řád měl také malou armádu soudců, právníků, ředitelů, univerzitních profesorů a měl pobočky v Kanadě, na Maltě, ve Francii, Německu, Anglii, Rakousku, Řecku, Španělsku, Portugalu, Itálii, Libanonu, Singapuru, Austrálii a Japonsku.

Co z toho vyvodit? Že Řád byl krajně pravicovou vojenskou a politickou lobby? Operační základna paralelní zpravodajské služby? To je všechno, jen ne zřejmé.

V řádu Thourot-Pichel je však zakořeněn ještě jeden překvapivý příběh. Příběh se slavnými následky Potě, co byl 22. listopadu 1963 při návštěvě Dallasu zastřelen John Fitzgerald Kennedy, prohlásil Philip Corso, **důstojník** vojenské rozvědky, že podezřelý atentátník, odstřelovač Lee Harvey Oswald, byl zmanipulován KGB. Herman Kimsey, další "rytíř" Thourot-Pichelova řádu, byl členem Warrenovy komise, která měla za úkol objasnit okolnosti prezidentova atentátu. Kimsey tvrdil, že má informace, které ukazují, že scénář atentátu skutečně připravila **KGB**. Oswald byl údajně v Moskvě taktizován agenty **KGB**, kteří se vydávali za zpravodaje CIA a dali pokyn k akci.

V roce 1975 vyšla překvapivá kniha jistého Hughha **Mc. Donalda** s názvem "Jmenování v Dallasu". Me Donald v ní líčí, že "obětní beránek" Oswald byl ve Spojených státech manipulován skutečnou osobou odpovědnou za vraždu,

muž s krycím jménem Troit. Časopis John Birch Society "American Opinion" později označil, že "Troit" by mohl být George de Mohrenschildt, muž s vynikajícími vztahy ve francouzských a amerických zpravodajských kruzích. Časopis se opíral o svědectví Franka Capella, Thourot-Pichelova nástupce. Mimochodem, Hugh Mc Donald svůj příběh také založil na rid- derovi Hermanu Kimseyovi, s nímž spolupracoval ještě kolem roku 1964. Co se za tím skrývá?

Hugh Mc Donald byl kolem roku 1964 šéfem ochranky velmi přesvědčivého prezidentského kandidáta Barryho Goldwata, který mimochodem velmi podporoval myšlenky Měsíční sekty. No a co? Novináři se domnívali, že historika o vraždě pocházející od rytířů řádu Thourot-Pichel zapadala do chytré dezinformační kampaně, která měla Goldwata přivést k moci. Kdyby veřejné mínění označilo za objednavatele atentátu na prezidenta Kennedyho Rusy, demokratický kandidát na prezidenta, jako byl Lyndon Baines Johnson, by neměl příliš šancí. Koneckonců chtěl převzít Kennedyho "pokrokový odkaz" a dosáhnout - byť opatrného - dialogu s Moskvou. Věci se však vyvinuly jinak: v roce 1964 byl Johnson zvolen prezidentem se ziskem 61,1 % hlasů. Proč se tedy deset let po činu muselo znovu dokazovat, že za atentátem stála KGB? Vždyť to byly také tyto kruhy, které tehdy podporovaly Goli- novského tvrzení! Kde je ta souvislost? Především, Goliniewsky tehdy také tvrdil, že CIA je prošpikována krtky KGB. Takže KGB je stroj na zabíjení a CIA re- ber gang zrádců. Proto by prý USA neměly v žádném případě uzavírat dohody se Sovětským svazem o omezení zbrojení. Koneckonců kontrola ze strany CIA je nemožná vzhledem k tomu, že je infiltrována dvojitými agenty, jejichž jediným cílem je dezinformovat. Tento názor měl a má rozhodující vliv na zahraniční politiku USA, a tím i na evropskou zahraniční politiku. Příznivce a propagátory této vize lze proto nalézt v pravicových až krajně pravicových kruzích, jako je sekta Moon, Společnost Johna Birche a v neposlední řadě Řád svatého Jana Jeruzalémského, který v současnosti řídí Frank Capell, bývalý důstojník vojenské zpravodajské služby, známý svými krajně pravicovými sympatiemi.

Ať už byly nebo jsou ostatní aktivity rytířského řádu jakékoli, lze s jistotou říci, že řád ve svém protikomunistickém boji používal zbraň politické agitace. Sít' Kim- seyCapellMcDonald byla srdcem Řádu. Změnilo se něco od Thourot-Pichelovy smrti? Capell převzal...

Některé rytířské řády se zřejmě chtějí stavět do role svědomí národa. Jste-li si jisti, že máte na své straně právo, jsou mnohé prostředky oprávněné. Kdo zabil prezidenta Kennedyovou? Šílenec? Nebo atentát sloužil politickému záměru? Možná pobuřování. Plošný antikomunismus? Zdá se, že ano. Chtěli by Rusové vyprovokovat takovou změnu klimatu? Dost nepravděpodobně. Jedna nabídka stojí za druhou. Ostatně netvrdil Kimsey, že jedním z jeho úkolů pro CIA bylo angažovat vhodné nájemné vrahy? Znal přece ty, kdo to dělají. To je jisté. Ve výše nastíněném rámci jsou sázky obrovské. To také znamená, že metody dosažení cíle jsou stále tvrdší.

To, že se takové scénáře odehrávají ve strukturách poněkud tajnůstkářského rytířského řádu, je děsivé, ať už máte jakýkoli názor. Zdá se, jako by se nedávné světové dějiny částečně odehrávaly v pozadí takových, na první pohled folkloristických organizací. Ve středověku vykonávaly obrovskou moc Řád chrámu a Řád svatého Jana. Později se k nim přidal i "dynastické rytířské řády důležitější. Změnilo se něco? Žijeme v demokracii, říkáte, že Ancien Régime se s ní nesrovnává.

Kvíz

A když už mluvíme o zpravodajských službách. Předpokládejme, že jste vášnivý nadšenec do kvízů. Tentokrát chce kvízový klub vybrat poněkud kontroverzní téma. Po pečlivém zvážení to bude Ústřední zpravodajská služba CIA! Těžký úkol... Ale protože účast je důležitější než výhra... Abyste se však netrefili do příliš bláznivé figury, budete si muset nastudovat některé události v americké zpravodajské agentuře a kolem ní. Pro připomenutí jsem již uvedl některá jména a fakta. Seznam zahrnuje některé důležité postavy a události v rámci CIA. Dobře začato je napůl vyhráno. Tak jdeme na to.

Začněme generálem Reinhardem Gehlenem. Gehlen byl hlavním protisovětským pěšákem Adolfa Hitlera, který se k CIA přidal po ušním sněmu. Tehdy mladá a nezkušená zpravodajská služba mohla "přitvrdit" jako Gehlen obzvlášť dobře, aby vyladila svůj špionážní aparát na marxistickou hrozbu. Nebo, jak to jadrně vyjádřil jeden bývalý pracovník CIA: "CIA se velmi brzy rozhodla, že nacisté jsou cennější jako spojenci a agenti než jako váleční zločinci". Pro připomenutí: Gehlen byl také mužem německé špionážní služby, která nesla jeho jméno, předchůdkyně dnešní BND.

Dále by se do paměti mělo pevně vryje **jméno "James** Jesus Angleton". Angleton vedl za druhé světové války kancelář OSS v Římě. OSS neboli "Úřad pro strategická studia" byl přímým předchůdcem CIA, který byl oficiálně založen v roce 1947. Vatikánu jako "svobodnému státu" **uprostřed** Evropy zpusťosené fašismem a nacismem byla tehdy svěřena velmi důležitá strategická funkce. Angletonova pozornost Vatikánu nepolevila ani po válce. Vytvořil zde **špionážní** síť, která shromažďovala cenné informace především zpoza železné **opony**. Papežské nunciatury působící ve východním bloku se staly pro CIA během studené války zdaleka nejdůležitějšími zpravodajskými ka- nály. V **té** době se Angleton, tesař, setkal s Luigim Geddou, šéfem italské laické organizace "Ka- tolická akce", která **čelila** rostoucí moci italské komunistické **strany**. Ta, **jak** se obával, by mohla vyhrát **volby** v roce 1948. Věci však dopadly jinak v důsledku jednání Angletona a Geddy, kteří se navíc mohli spolehnout na podporu Vatikánu.

V roce 1961, po neúspěšné invazi na Kubu, byl John A. **McCone** jmenován ředitelem CIA. Pod jeho vedením se CIA snažila lépe seznámit s vnitřními záležitostmi Vatikánu. Koneckonců politika sbližování papeže Jana XXIII. se Sovětským svazem byla považována za velmi **ohrožující** zájmy USA. Po smrti **papeže Jana XXIII.** v roce 1963 se stala zvláštní věc. Nešlo o to, že byl papežem zvolen Giovanni Montini (Montini pracoval také **pro ministerstvo zahraničí, pozn. překl.**

OSS a byl velmi dobrým přítelem několika spolupracovníků CIA. kers) zvedl **obočí. Zejména** skutečnost, že CIA měla k dispozici ver- Výsledky voleb **ještě** před **jejich** oficiálním zveřejněním konkláve **vyvolaly** mnoho rozruchu. Vzápětí se objevily **domněnky, že CIA** **instalovala** odposlouchávací zařízení a že jeden z kardinálů je prostřednictvím **vysílačky ve spojení s "ctihodnými zpravodajci"**³. V každém případě CIA úzce spolupracovala s některými důležitými složkami **ve Vatikánu.**

Každý, kdo mluví o CIA, by neměl zapomenout na **J. Petera** Grace. Gra- ce je jedním z nejbohatších a bezpochyby jedním z nejmocnějších mužů **na této zemi. Stojí v čele firmy W. R. Grace & Company,** nadnárodního impéria vyrábějícího chemikálie, **lodní společnosti, hotelové řetězce a stavební firmy.** Tento nadnárodní lord má také zájmy v Latinské Americe. Grace se dlouhodobě podílí na nejrůznějších operacích CIA. Spolupracoval například na takových projektech CIA, jako je Rádio Svoboda, propagandistické rádio zaměřené na Sovětský svaz, a Rádio Svobodná Evropa, tváří v tvář východním

Evropa. Detail: duchovním otcem těchto projektů byl Reinhard Gehlen. Grace také předsedá Ameri- ckému institutu pro rozvoj svobodné práce, AIFLD, odborovému centru kontrolovanému CIA. A I F L D vytváří programy vzdělávání dospělých a realizuje sociální projekty v **Latinské** Americe. Za tím stojí aktivity CIA. **Prostřednictvím** AIFLD se Grace **snažil** zabránit **svým** zaměstnancům v zakládání nezávislých "komunistických" odborů. Podle zasvěcených osob a bývalých zaměstnanců AIFLD by "odborová centrála" měla být tzv. se aktivně podílel na převratech v Brazílii (1964) a Chile (1973)³².

Pro případ, že by si pán kvízu chtěl ověřit vaše pohotové znalosti, můžeme citovat následující osoby s vazbami na CIA: Claire Boothe Luceová, špičková americká diplomatka, členka prezidentova poradního sboru pro zahraniční zpravodajství který monitoruje tajné operace; James **Šluckey**, bývalý senátor za New York, který je nyní podsta kretářem pro bezpečnost je generál Vernon Walters, zástupce ředitele CIA (1972-1976), od roku 1985 nový Reaganův velvyslanec při OSN." **Kvíz o CIA** se nepochybně zeptá na něco o Williamu Caseyem, který zemřel v roce 1987. Ředitel Casey je zřejmě nejznámějším mužem CIA posledních let. Nejen kvůli jeho podílu na nechvalně proslulé aféře "Írán-kontragate "1. Koncem roku 1986 vyšlo najevo, že Casey hrál **aktivní** roli při prodeji zbraní válčícímu Íránu a **směrování letičkárů podprapopustaleckých** **USA bojuje** proti sandinistům v Nikaragui. deset. Skandál **způsobila** zemětřesení v Americe a šokoval Evropu.

Vidíte, že výše uvedené informace, alespoň pokud stisknete tlačítko dostatečně rychle, by vám již měly vydělat poměrně dost bodů. Pak ale vedoucí kvízu položí závěrečnou otázku: "Co mají tyto postavy - kromě příslušnosti k CIA - ještě společného?". Že by hádání? Všichni byli čestně vyznamenáni rytířským titulem. Tato odpověď spočívá v tom, že zřejmě. Který rytířský řád? Je vaše odpověď: "Suverénní a Jana Jeruzalémského, řečeného Maltézského" nebo "Su- sereinský a Vojenský řád Maltézského" (SMOM), pak máte naprostou pravdu. Pokud na důkaz hloubky svých znalostí dodáte: vatikánská větev 'Řádu svatého Jana', sklídíte od svých spolukandidátů navrch potlesk."

To, že tito významní představitelé CIA byli čestně zařazeni do slavných řad amerického SMOM, vedlo amerického novináře Martina A. Leeho v článku "Jeich vůle se naplní" k následujícímu závěru: "Americká pobočka SMOM je jedním z nejdůležitějších komunikačních kanálů mezi CIA a Vatikánem". Lee měl na podporu svého tvrzení k dispozici také korunního svědka, bývalého pracovníka CIA Victora Marchettiho. Který řekl: "Jsem si jistý, že tajně se skutečně uvažovalo o tom, jak ovlivnit Vatikán, ale v rámci CIA po tom nikdy nenajdete ani stopu. Tyto druhy tajných operací jsou velmi složité a sofistikované..... Jak velký nátlak by si CIA dovolila na Vatikán vyvíjet, je sporné. Muselo by se tak dít nepřímou, neformální bázi. Tedy prostřednictvím SMOM, vatikánské pobočky Rytířského řádu svatého Jana Jeruzalémského. "Všichni jsou členy stejného klubu," pokračuje Marchetti, "jeden je ředitelem CIA, druhý kardinálem. Když se sejdou a sbratří se na společenské bázi, vyměňují si myšlenky a názory jako soukromé osoby. Ale jak oddělit soukromé záležitosti od profesních?"

Existují však i další, konkrétnější důvody, proč se domnívat, že má Lee pravdu. SMOM, jeden z nejelitnějších klubů na světě, si zjevně pečlivě vybírá své členské jezdce. Předpokladem je bezvadný katolický životní styl v kombinaci s bohatstvím. Důležitou roli **při výběru** však hraje také antikomunistický postoj. Pro Spojené státy byl v 50. a na počátku 60. let minulého století "velkým patronem a duchovním rádcem" SMOM kardinál **Francis Spellman**. Kardinál byl znám svými ultrakonzervativními myšlenkami. **Byl příznivcem** vojenské účasti USA ve vietnamské válce. Jeho horlivý antikomunistický postoj se projevil i v jeho přátelství k papeži Piovii XII (1939-1958), jehož pravou rukou byl³⁶. Spellmanovým následovníkem ve funkci newyorského arcibiskupa a "velkého patrona a duchovního **rádce**" **amerického SMOM byl kardinál** Terence Cooke. Pokud něco, byla jeho role ještě důležitější. Kardinál Cooke odcestoval v roce 1976 do Polska, aby se spojil s jedním z kardinálů, **kterí z analýzy CIA vyšli nejlépe: s** krakovským arcibiskupem kardinálem Karolem Wojtylou. **Když** Wojtyla ještě téhož roku odjel do Spojených států, aby zde přednášel pro Harvardovu univerzitu a na setkáních **pořádaných** Opus Dei, bylo poprvé **uvedeno, že** je

byl vážným kandidátem na nástupce nemocného Pavla VI.³

Takto - naznačuje Lee - SMOM spolu se CIA a Opus Dei připravily příchod Wojtyly do čela Vatikánu. **Papež** má obrovský vliv na světové dění. Antikomunistický papež, papež vystupující proti "teologii osvobození", která je zdrojem velkého zla v latinskoamerických zemích, by velmi posloužil zájmům USA. Reaganova administrativa se proto musela nesmírně radovat, když Wojtyla jako papež Jan Pavel II. během jedné ze svých jihoamerických cest nepřirovnal některé teology osvobození k "lupičům a zlodějům, kteří jsou církev plíživě" a odsoudil je jako "falešné proroky, kteří byli zkaženi církví". "inspirují se módními nebo společensko-politickými vizemi".

Od zvolení kardinála Wojtyly papežem se zdá, že protikomunistická politika USA a Vatikánu je podobná. Bývalý Reaganův mluvčí Larry Speakes v roce 1984 řekl: "Spojené státy si papeže Jana-Pavla II. velmi váží. Obdivujeme jeho odvážný postoj při obraně západních hodnot. Ještě jasněji se vyjádřil William Wilson, rytíř SMOM a velvyslanec USA ve Vatikánu: "Z mého pohledu vidím pouze dva přední státníky bojující proti komunismu: papeže a prezidenta." Že oba pánové nemluvili jen tak z plezíru, by už mělo být jasné. Dne 10. ledna 1984 Reagan oznámil, že USA obnoví plné diplomatické vztahy s Vatikánem. Ty byly přerušeny od roku 1867. A když se papež a prezident setkali 2. května 1984 na Aljašce, bylo opět jasné, jak dobře si oba světoví vůdci rozumí. hlasoval. Pozorovatelé toto setkání zařadili do prezidentské kampaně před volbami v listopadu 1984.

!..Vypadá to, že Spojené státy a Vatikán si mě našly díky akcím rytířů SMOM, jako je Casey, Wilson nebo Walters. Zdá se také, že Spojené státy a Vatikán se musely najít, aby mohly účinněji bojovat proti komunismu. A kde jinde než v
Nikaragua by měla být v současnosti jádrem protikomunistického boje? Nikaragua je symbolem. Pokud sandinistická revoluce uspěje, svobodný svět ztratí půl kontinentu ve prospěch marxismu. Takto to Reagan vyjádřil podle staré teorie domina.

Dne 17. ledna 1986 se v katedrále sv. Patrika v New Yorku se konala eucharistie, kterou koncelebroval hierarchický "Velký patron a duchovní rádcem" amerického SMOM John J. O'Connor. Nově jmenovaný "konvertoval ke katolicismu", významný průmyslník Lewis E. Lehrman se stal

během této oslavy uveden do řádu". Proč byl Lehrman povýšen do rytířského stavu? Lewis Lehrman je srdcem republikán, Po smrti Nelsona Rockefellera poskytl tehdy prázdnému par-tičnímu fondu potřebné prostředky. V roce 1978 byl zvolen do výboru, který měl za úkol redigovat republikánské myšlenky. Od roku 1982 je Lehrman členem ultrakonzervativní "Heritage Foundation", soukromé organizace, která poskytuje Reaganově administrativě pravicovou ideologickou potravu doma i v zahraničí. Tato organizace soustřeďuje například tvrdé jádro lobby Hvězdných válek; vazby na Světovou antikomunistickou ligu nebo sektu Moon jsou početné. V roce 1984 vydala nadace **Heritage** Foundation senzační zprávu, v níž obhajovala tzv. polovojevské akce v devíti zemích: Kambodža, Laos, Vietnam, Etiopie, Afghánistán, Írán, Libye, Angola a... Nikaragua.

O tom, že "rytíř" Lehrman mohl tuto zprávu také podpořit, svědčí jeho cesta do Angoly v roce 1985. Jako předseda soukromé organizace "Občan pro Ameriku" (CFA), která se věnuje "bojovníkům za svobodu" po celém světě, se v Džumbě setkal s představiteli

vůdce UNITA Savimbi. Důsledek: v únoru 1986 byla Angolský povstalecký vůdce osobně do **Washingtonu**, kde ho s otevřenou náručí přivítala nadace Heritage Foundation a vykoupila z Reagan 15 milionů dolarů¹². Byl Lehrman povýšen do rytířského stavu za svou vynikající práci v křížové výpravě proti komunismu? Jak již bylo zmíněno, protikomunistický boj se dnes soustřeďuje především na sandinisty. V tomto kontextu je "rytíř" Lehrman stej- kdysi jedna z klíčových postav.

Počátkem srpna 1984 mexické noviny El Proceso informovaly o tajném plánu CIA na destabilizaci Nikaraguy, který měl umožnit americkou intervenci. Tento plán byl nazván "Operace Kůň" podle slavného **trojského** koně. **Plán se opíral o spolupráci** působení pravicových kruhů ve Vatikánu, Rady biskupů Latinské Ameriky a biskupů Nikaraguy. **Vyvoláním napětí** mezi církví a sandinistickou **revolucí** by mohlo dojít k **vytvoření destabilizujícího klimatu**. Zároveň bylo třeba vyvinout tlak na americké biskupy, aby zmírnili svou kritiku Reaganovy středoamerické politiky. Tímto způsobem by pak Reagan mohl být bez problémů znovu zvolen. Zde vynikají dvě věci. Za prvé, Reagan mohl během své volební kampaně spoléhat na arcibiskupa a "Velkého Strážce a duchovní rádce" amerického SMOM John O'Connor. Který v tomto období důrazně odsuzoval **potraty a zasazoval se o** zavedení "modlitby ve školách", což jsou témata, která Reagan obhajoval s nadšením. Za druhé, dlouholetý 188

očekávaná kritika Reaganovy zahraniční politiky **jen** týden po jeho nástupu do funkce. opětovné volby zveřejněny, údajně proto, aby **neovlivňovaly** volby¹³. Těžko říci, zda jsou odhalení v mexických novinách zcela přesná. Ani CIA, ani Reaganova administrativa to nebudou vykřikovat ze střeš. Nicméně některé události, včetně těch v Nikaragui, **dobře** slouží cílům plánu. Několik **dní** před odjezdem **papeže** Jana-Pavla II. do Střední Ameriky (1983) se setkal s delegací Rady národní bezpečnosti USA vedenou viceprezidentem Georgem Bushem. Několik měsíců předtím, uprostřed

Ve fázi plánování cesty se papež dlouho setkával s "rid-derem" Vernonem **Waltersem**, bývalým ředitelem CIA a klíčovou postavou při organizování aktivit gewa-pingových skupin na severní hranici Nikaraguy financovaných CIA". Byla během těchto **setkání** stanovena strategie týkající se Střední Ameriky? Vypadá to tak. A podle toho vypadá i pokračování událostí.

4. března 1983 přistál papež Jan Pavel II. na letišti v **Managui**. Historická návštěva. Jak **by papež** reagoval na sandinistickou revoluci a lidovou církev v Nikaragui? Odpověď na sebe nenechala dlouho čekat. **Když se** Jan-Pavel II. na letišti **přivítal s** představiteli **země** a **mezi** nimi i s otcem ministrem Ernestem kardinálem

se stala zvláštní věc. Kardinál poklekl a chtěl políbit papežův prsten. Ten stáhl ruku a napomínajícím způsobem mávl prstem. **Komentátoři** po celém světě **pak poukazovali na to**, že **papež** odmítl podat ruku **sandinistickému** ministrovi, ale nikoliv diktátorům a masovým vrahům, čímž odkazovali na Pinochetovy tohoto světa. Ani ve svých projevech v Nikaragui o tom papež nenechal nejmenší pochybnosti. **Sandinismus** byl odsouzenihodnou **věcí**. Aby **to podpořil**, konstruoval protiklady: církev **versus** sandinistický stát; katolická výchova versus ateismus, marxismus. Tuto **vizi připravil arcibiskup Obando Y Bravo**, který ve svém uvítacím projevu **k papeži na** managujském **náměstí** 19. **července** bez okolků prohlásil, že papežova návštěva Nikaraguy se podobá návštěvě Jana **XXIII. v římském** vězení a že **Nikaragujci cítí sounáležitost s** Janem Pavlem II.

Arcibiskup Obando Y Bravo, hlava nikaragujské církve, nenechává nikoho na pochybách, co si myslí o sandinistické revoluci.

Během návštěvy USA **hrdě** prohlásil, že jeho **"kampaň je nejlépe** organizovaná v Nikaragui". Je zřejmé, že Obando Y **Bravo** je "trojským koněm". Náboženství je "zbraň. Zatímco arcibiskup vždy odmítal přijmout byt' jen

modlil se za nikaragujské ženy a děti zavražděné Contras, na americké ambasádě sloužil slavnostní zádušní mši za americké mariňáky zabitě v Libanonu (1983). Ještě dojemnější. Na otázku, co si myslí o náletu kontrarozvědky na mateřskou školu, při němž bylo zabito šest dětí, arcibiskup bez obalu odpověděl: "Mnohem horší, než když je zabito tělo, je, když je sandinisty otrávena duše".

Trojskému koni se dostává štědré podpory od nejvyšších rytířů SMOM USA. V roce 1984 pronikla do amerického tisku informace, že Obando Y Bravo obdržel od Petera Gra- ce 25 až 30 milionů dolarů na "nákup růženců, Biblií a náboženských filmů"⁷. Grace je prezidentem amerického SMOM a členem představenstva amerického Opus Dei".

Rytíři SMOM jsou v rámci svého tažení proti sandinistům aktivní i v jiných oblastech. Jak je známo, ne všechny USA podporují Reaganovu politiku vůči Nikaragui. Zejména v americké Sněmovně reprezentantů se zastánci pomoci contras potýkají s mnoha obtížemi. Proto se "rytíř" a tehdejší ředitel CIA William Casey rozhodl zapojit nevládní organizace. Mimoходом s úspěchem. Společně s nadací "Americares" poskytli jeho bratři rytíři SMOM zdravotnickou pomoc ve výši 14 milionů dolarů. V poradním sboru 'Americares' sedí William Simon, ministr financí v 60. letech a rytíř SMOM". V roce 1985 obdržel "Americares" od "Fondu svobody Nikaraguy" (NFF), organizace Moonovy sekty, značnou částku na podporu Contras. Členkou správní rady NFF není nikdo jiný než špičková americká diplomatka Claire Booth Luceová, "grande dame" SMOM. Mimoходом, je také členkou správní rady Washington Times, novin sekty Moon. Knight Casey se samozřejmě mohl spolehnout i na svého bratra Lewise Lehrmana, který se svou organizací "Občan pro Ameriku" založil finanční kampaň ve prospěch contras. Podle amerických novinářů Martina A. Leehe a Kevina Coogana spolupracovala americká SMOM také s "Air Commando", které řídil generál ve výslužbě Harry C. Aderholdt. Aderholdt je vydavatelem časopisu 'Soldier of Fortune', který otevřeně verbuje žoldněře pro boj ve Střední Americe⁵. Aderholdt se mimo jiné přiznal, že jeho komanda na příkaz řádu přivázela do řádové ošetrovny v San Salvadoru' ge- nees.

Zdá se, že SMOM hraje významnou roli nejen v rov- hlasy antikomunistické strategie mezi Reaganovou ad- 190

ministerstva a Vatikánu. SMOM také aktivně zasahuje do záležitostí Ni- caraguy, ať už přímo či nepřímo, prostřednictvím svých rytířských organizací. Kdo si myslel, že doba křížových výprav skončila, mylí se.

Vedení a utrpění

Ten večer 7. října 1985 muselo být krásně. Ten večer nemohl dopadnout špatně. Byla přítomna smetánka evropské aristokracie. Každý z 574 hostů vysázel 3 000 FF, aby zažil nezapomenutelný večer v jedné z nejpůsobivějších barokních staveb. Palác Versailles, postavený na objednávku krále Ludvíka XIV. v druhé polovině 17. století, otevřel toho podivuhodného večera své brány velikánům Euro- pa. Muži a ženy šlechtické krve, jejichž rody nepřetržitě zdobí kroniky světových dějin. Rodiny, které položily základy současného katolicismu. Hrdě vstoupili do příjemných luxusních sálů Versailleského paláce: Pařížská hraběnka, monacká kněžna Karolína, arcivévodkyně Astrid^a arcivévoda Lorenz von Habsburg, arcivévoda Simeon von Habs- burg, hraběnka Evrard de Limburg Stirum, italský princ Viktor-Emmanuel, jugoslávský princ Alexandr, vévoda Jacques d'Orléans, lucemburský princ Jan, baron a baronka Guy de Rothschildt a mnoho dalších. Přijeli z daleka, aby svou přítomností poctili slavnostní hostinu. Výtěžek z této slavnosti, kterou pořádala francouzská pobočka Suverénního a vojenského maltézského řádu, byl určen ve prospěch nemocnice Jezzire v Libanonu, o kterou dříve pečovala libanonská vláda.

Před hosty v nádherných "Galeries des Bataille" v paláci na luxusní večeři, navštívili koncert Charlese Aznavoura v pařížském Palais des Congrès. Francouzský zpěvák rozezněl vznešená srdce svou verzí písně Ave Maria. Večeře měla za úkol zbavit se emocí. Pořadatelé se oprávněně domnívali, že k tomu pomůže následující menu: "aumonière de caviar", "feuille de saumon au coulis de crustacés", "émincé de vo- laille" a "choupière avec des champignons sausages", po němž následovalo: "arlequin fait de moussé à la pistache".

Jak šampaňské působilo, atmosféra se změnila. Na pod dohledem vedoucích představitelů SMOM ve Francii, prince Jeana-Louise de Faucigny-Lucinge a hraběte Gérauda de Pierredon, a jejího velvyslance v Libanonu, prince Eduarda de Lobkowicz, p r o b ě h l o s o v á n í t o m b o l y . B y l o c o v y h r á t -

nen: zpáteční letenka do New Yorku Concordem, hodinky s diamanty, šaty z "Torrente"... Řádovou pokladnu pak dále posílil aukční prodej. Nové majitele našel Vauxhall, safír a obraz od Outrelota. Obraz, na němž byl zobrazen kůň, skončil iřl v rukou Američana posedlého koňskými parohy. Motivován tolika dobrými úmysly významných hostů, vyznamenal libanonský velvyslanec v Paříži, emír Farouk Abillama, prince Edouarda de Lobkowicze řádem Cedru nejvyšším li-banese distinction".

Nezapomenutelný večer skončil. Večer jako mnoho jiných v posledních letech. Koneckonců, takhle SMOM získává finanční prostředky na svou humanitární činnost. A těch je poměrně dost. Jak v západních státech, tak v zemích třetího světa má řád nemocnice, ambulance, letadla a sanitky, aby mohl naplňovat své historické poslání: péči o nemocné. Řád se pyšní tím, že Pasteurovo řešení považuje za své.
Hrabě: "Neptám se vás na vaši rasu, národnost ani náboženství,

ale k vašemu utrpení"° Měli bychom, s tím, co víme z předchozího dílu, že

slogan poněkud relativizován? Možná ne. Mrtví ve válce Například lze pomoci bez ohledu na názor na strukturální pozadí války. Navíc taková pomoc může být zbra- vytvořit hvězdné klima, které slouží vizi. Kdo by vřele nepodporoval svého pomocníka v nouzi? Rytířská vize je silně katolická a fer- ventově antikomunisticky kořeněná. To má své důsledky. Ze- jména pokud mají rytíři v tomto procesu také ekonomické a politické zájmy, které je třeba hájit. Je třeba následující citát chápat ve výše uvedeném kontextu? "Nešťastníci, kterým koncem čtyřicátých let pomáhali někteří členové SMOM, byli někteří z 50 000 n6ZI zločinců, kteří s pomocí Mezinárodního červeného kříže dostali falešný vatikánský pas a v některých případech i kněžský oděv, načež byli propašováni do Jižní Ameriky prostřednictvím "podzemní dráhy" biskupa Alofs Hudala. Mezi nimi byl i Klaus Barbie, lyonský vrah".

"Světová říše pro můj řád

Jakou musel mít 27. října 1799 radost. Ruský car toužil po velmistrovství řádu svatého Jana Jeruzalémského nejen "pro něj samotného". Tato pozice hladila jeho ješitnost a zapadala do jeho politické hry s francouzskými revolucionáři. Po převážně ruských, ale i některých uprchlících z Malty

" rytíři ho zvolili velmistrem toho říjnového dne, nechť

Car Pavel I. se ihned zavázal na věčnost. Na obraz, který ho zobrazoval ve velmistrovské uniformě, strašil po chodbách obrovského paláce. Tak se o něm vyprávělo. Možná, že za tímto podivným příběhem stála carova osobnost, stejně tyraná jako psychopatologická. Papež Pius VI (papež v letech 1775 až 1799) proti Pavlově volbě ostře protestoval. Jak by mohl být pravoslavný velmistrem ryze katolického rytířského řádu? Bo- navíc byl car ženatý a nikdy nebyl pasován na rytíře řádu. Stanovy vzhůru nohama! Ale Pius VI. měl jen malou moc. Na- poleon ho zbavil panovnických práv a zavřel ho do vězení ve Valence. Ani další Pavlův odpůrce, Ferdinand z Hompesch, nemohl nic změnit. Ten byl jako 7l. velmistr obviněn ze zrady. Říkalo se o něm, že tajně "prodal" ostrov Malta francouzskému revolucionáři. Situace rytířů byla den ode dne nejasnější.

Navzdory všem těmto sporům si Pavel I. získával stále více příznivců, a to i za hranicemi Ruska. Za svůj cíl si stanovil navrácení ostrova Malta řádu během svého velmistrovství. Tím chtěl car zabít dvě mouchy jednou ranou. Jednak by mohl dodat lesk svému novému slavnému titulu, jednak by se Malta stala jakýmsi vazalským státem Ruska. Car se totiž navzdory své vrtkavé povaze rozhodl správně. Malta byla a zůstala strategickou baštou proti nebezpečí ze Středního východu. Dne 5. září 1800 dobyl Nelson ostrov od Francouzů.

Malta se dostala pod britskou nadvládu. Když Britové odmítli **Maltu** Řádu - i oni viděli jeho strategický význam - se Pavel I. rozhodl přerušit spojení s Angličany. Tím nahrál francouzským revolucionářům. Mezitím byl v Benátkách zvolen papežem Pius VII. kardinál Chiaromonte. Nový papež se rovněž postavil proti carovu velmistrovství. Ze stejných důvodů. Pavel I. však neustoupil. Zdánlivě nepřekonatelná patová situace náhle skončila, když byl car 23. března 1801 uškrten. To, že Pavel I. změnil svůj postoj k Francii, se již v mocných šlechtických kruzích nehodnotilo. Když však dodatečně vyloučil svého syna z nástupnictví na trůn, vzniklo štvavé spiknutí, do něhož byl zapojen i Pavlův syn Alexandr. Proti takové koalici neměl car žádné východisko.

Nový car Alexandr I., vědom si toho, že boje- gen kolem Řádu mu mohl způsobit jen potíže, stále si chtěl hrát na patrona, ale odmítl velmistrovství. Tím připravil půdu pro statutární volby. Seznamy velmistřů kanovníků kolovaly. V rozporu se statutárními ustanoveními, která stanovila, že papež nemá do voleb zasahovat, papež Pius VII. nakonec po dlouhých politických manévrech jmenoval v roce 1803 Giovannio Tommasiho 73. velmistrem. Zrodila se vatikánská pobočka!

Mezitím smlouva z Amiensu z roku 1802 stanovila, že Malta se stane příslušenstvím Řádu. Britové to však odmítli. Když Tommasi v roce 1805 zemřel, vypadala budoucnost řádu opět mimořádně chmurně. Řád stále neměl žádné území a navíc se znovu objevily problémy týkající se nástupnictví. Požadovaného kvóra pro volbu nového velmistra nebylo dosaženo a papež poté jmenoval pouze generálního poručíka. Pod vlivem všech těchto událostí ztratil řád velkou část své slávy a moci a prakticky přestal existovat. Mnozí rytíři ho odvolali, zřekli se tří slibů - poslušnosti, čistoty a chudoby - a začali žít měšťanským životem. Ani "Pařížská smlouva" z roku 1814 řád neposunula dál. Ostrov Malta byl uznán jako **britské** vlastnictví. Role řádu se zdála být zcela vyčerpána. Vídeňský kongres v roce 1815 však stanovil s v r c h o v a n o s t řádu. Zvláštní situace: suverenita bez území.

V roce 1834 se řád, respektive to, co z něj zbylo, natrvalo usadil v paláci na Via Condotti ve šlechtické čtvrti Rome. Sídlo zde bývalé velvyslanectví řádu při Svatém stolci. Palác se dodnes těší diplomatické nedotknutelnosti.

vřesoviště. V roce 1935 například italský kasační soud rozhodl, že "Svrchovaný a vojenský Jeruzalémský řád je mimo svrchovanost Italské republiky". Jinými slovy, pa- leis řádu je uznán jako svrchované území.

Generálporučíci řídili řád až do roku 1879. V tomto roce si rytíři zvolili dalšího řádného velmistra: Giovannio Battistu Ceshi a Santa Croce. **Přibližně v té době začal** řád nabývat na významu, ačkoli již dávno ztratil svou vojenskou moc. Stále více se soustředil na péči o nemocné.

V roce 1879 byl obnoven titul "Nejvznešenější Výsost, svrchovaný velmistr" a také kardinální hodnost velmistryně. Řád vzkvétal, v neposlední řadě díky velkorysému příspěví Američanů, kteří v roce 1932 založili ve své zemi první mimoevropskou asociaci řádu. Přibližně v té době vznikly kapituly v mnoha západních zemích. Suverénní velmistr uzavíral smlouvy s mnoha zeměmi, vyměňoval si velvyslance a řídil svůj řád jako království, s čímž souvisely výsady, jako např.

-i dnes - vydávání známek do oběhu, vydávání pasů, přijímání zákonů a tak dále. Řád se opět rozrostl v moc založenou na karitativním a finančním vlivu. Tento druhý faktor dal vzniknout novému konfliktu, který skončil bojem na život a na smrt uvnitř vatikánských zdí.

Po druhé světové válce vedl řád kníže Ludovico Chigi Albani della Rovere. Kardinál Canali, velkopřevor řádu pro Řím a silný muž ve Vatikánu, měl na majetek řádu chtivý zrak. Aby přivedl svůj úder domů, chtěl řád začlenit do "rytířského řádu Božího hrobu v Jeruzalémě", jehož velmistrem byl papežem jmenován. Tento rytířský řád pochází rovněž z dob **křížových výprav**, ale je pod přímou kontrolou **Vatikánu**. Co všechno se tehdy stalo, zůstává i dnes velmi nejasné a pravděpodobně to patří k **dobře strážným vatikánským tajemstvím**. Ví se jen to, že Canali pohnul nebem i zemí, tedy **Vatikánem**, aby Chigiho přiměl změnit názor. Dokonce mu hrozil exkomunikací. Chigi tento obrovský tlak nevydržel a v **roce 1951 zemřel na infarkt. Případ uvízl na mrtvém bodě**, mimo jiné kvůli prudkým **reakcím** rytířů řádu sv. **Papež Pius XII** (papež v letech 1939-1958), **aby se dostal z patové situace**, jmenoval komisi pěti kardinálů. **Jejím předsedou byl francouzský kardinál Tisserant**, Canaliho chránělec a pozdější nástupce ve funkci "velmistra rytířského řádu Božího hrobu v Jeruzalémě". **Toto jmenování nemělo** povahu rychlého rozhodnutí.

vynucení řešení. Celá záležitost se vlekla. Mezitím bylo jezdcům zakázáno zvolit nového velmistra. Teprve koncem padesátých let se našlo východisko. Rytíři byli si ponechali právo volit své vlastní velmistry, **ale Vatica**an měl přístup k financím řádu. Řád tak zůstal soe- verein, ale více se vázal na papežskou autoritu

V roce 1961 řád přizpůsobil své stanovy požadavkům moderní doby. Tím byla napravena dlouholetá nemožná situace. Do té doby měli právo volit velmistra a určovat politiku řádu pouze "profes-ri", tedy ti, kteří složili sliby. Nebylo jich více než **patnáct**, zatímco dřívější **rozhodnutí** povolit rytířství i bez složení slibů zvýšilo počet mužů řádu na více než pět tisíc. .

Řád také přijal rytíře bez slibů do "státní rady", řízení řádu a stanovil existenci tří tříd.

První třída zahrnuje "právnícké rytíře". Ti mají náboženské loftů. Zastávají nejvyšší funkce v řádu a mají titul "Fra". Velmistr může být prodán pouze mezi nimi. Druhou třídu tvoří "poslušní rytíři" a "donatenští spravedliví". Ti se zavazují k "dokonalosti křesťanského života".

. Obě třídy musí také splňovat **určité**

podmínky týkající se jejich původu. Podstatou je, že pouze potomci starých šlechtických rodů mohou patřit do **první** nebo druhé třídy. Třetí třída se dělí na čtyři kategorie. Rytíři a dámy cti a oddanosti" a "Rytíři a dámy milosti a oddanosti" musí rovněž splňovat požadované podmínky původu a být schopni prokázat zvláštní služby církvi, řádu a bližním. Kategorie "Rytíři a dámy magisterské milosti" byla vytvořena, aby umožnila vstup do řádu i lidem bez vzdělání. Rytíři mohou být například i "velcí a mocní Američané. Předkládají zásluhy vůči církvi, řádu a **vstevníkům**. A konečně jsou zde "Rytíři obětavé oddanosti" (Donate Rnights of Devotion). Ti se zasloužili o dílo řádu. V každé třídě jsou také čtyři stupně, od nízkého po vysoký: rytíř, komtur, rytíř velkokříže, bailista.

Jakmile byly **tyto třídy** a kategorie stanoveny, **mohli rytíři** konečně přistoupit k volbě nového velmistra. Volba "**státní rady**" padla v roce 1962 **na "Fra"** Angela de Mo- jana di Cologna. Sedmasedmdesátý **'svrchovaný velmistr** a jeho všeobjímající velikost' zjevně pocházel ze **starého šlechtického** rodu a byl známým **právníkem milánské** advokacie. Od roku

řídí Řád železnou rukou.

V současné době má řád po celém světě přibližně 10 000 rytířů. Udrzuje diplomatické styky s mnoha státy⁵⁵ a jmenuje své zástupce nebo delegáty v jiných zemích a mezinárodních sdruženích".

Nejmenší "knížectví" na světě má mocné poddané. Mnoho katolických, současných nebo bývalých prezidentů a králů se ochotně připojilo a uzavřelo SMOM. Například Habsburkové jsou velmi zastoupeni vedle například takových velikánů, jako je španělský král Juan Carlos, francouzský exprezident Valéry Giscard d'Estaing nebo bývalý argentinský prezident Juan Peron. Členy řádu jsou také vlivní Američané. Několik sugestivních jmen: bývalý ministr zahraničí Alexander Haig, Lee Iacocca, společnost Chrysler, lodní magnát Spyros Skouras, Barron Hilton z stejnojmenný hotelový řetězec, čestný starosta New York Robert Wagner a mnoho dalších.

Skutečnost, že se řád nijak netají tím, že udržuje úzké kontakty s - následující příběh. Dne

15. září 1984 sloužil tehdejší "cardinalis patronus" SMOM a známý sympatizant Opus Dei, kardinál Sebastiano Baggio, svatební mši v Notre Dame de la Chapelle na Sablonu v Bruselu. V tomto kostele sídlí belgická pobočka řádu. Baggio byl speci- al přiletěl z Říma, aby se setkal s arcivévodkyní Alexandrou Habs- Burg, dcera Karlova, aby se provdala za Hektora Riesla.

... Sbor Nativitas čerpal z děl Purcella, Mozarta a Beethovena. Mezi **přítomnými byl i** celý habsburský klar. Na svatbě však bylo něco zvláštního. Slavnostní

heid byl vytlačen z publicity. Ženich, Hector Ries- le byl ostatně Pinochetovým velvyslancem u Svatého stolce. Bez diktátorského spojení s diktátorským režimem v Chile se Belgie mohla obejít. Hector Riesle však znamená i jiné věci. **Kromě toho, že je rytířem SMOM**, zastává také funkci děkana diplomatického sboru akreditovaného při řádu v Římě. Důležitá funkce. To vysvětluje Baggiovu přítomnost ⁷. Někdy je slyšet šuškaná: Suverénní a vojenský maltézský řád je světovládny ... *Sacerdotium et imperium Belgarum*

Před šedošedými stěnami domu byste to ani netušili. **majestátní měšťanský dům** na Rue **Souveraine** v Ixelles, ale stále ještě v čísle 69 sídlí belgická pobočka slavného SMOM.

Oddělení, nikoliv velvyslanectví, to na rozdíl od mnoha jiných-

o západních zemích. V oficiálním dopise z roku 1984 totiž ministerstvo zahraničních věcí uvedlo: "bez ohledu na to, že významání mohou nosit civilisté a vojáci, Maltézský řád (SMOM) nepoživá belgického vládního uznání. Přiložené belgické orgány mají pouze neoficiální kontakt se svrchovaností uvedeného řádu."⁸.

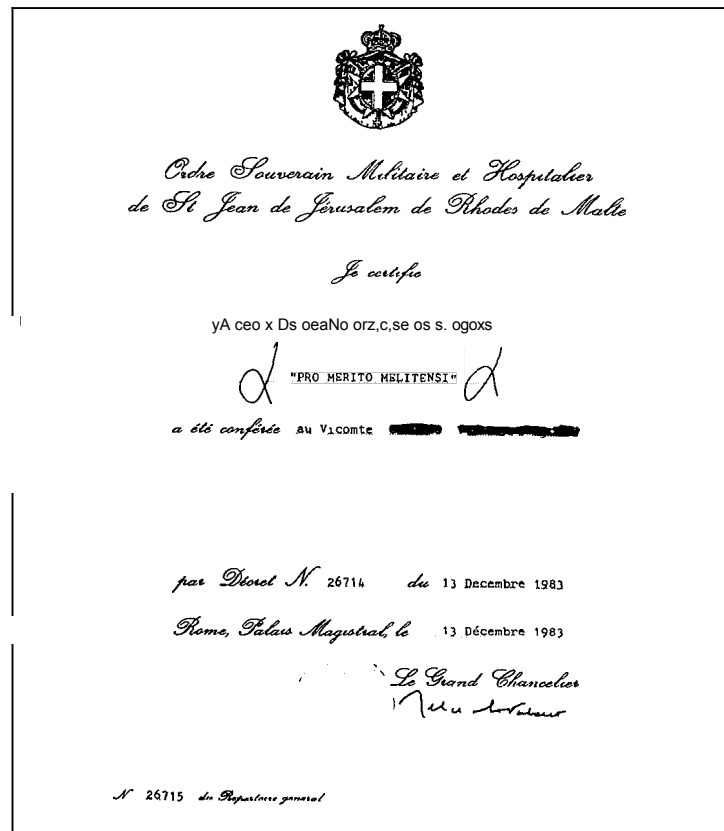
"Podporovat slávu Boží skrze posvěcení svých členů, služby prokazované víře a Svatému stolci a pomoc bližním v souladu se svými světskými tradicemi" je podle rytířů cílem". Za tímto účelem zpoza těchto nejasných zdí vycházejí důležité linie z belgického královského domu, belgické katolické církve a stále mocných knížecích a hrobnických "domů". Zdá se, že v kruzích rytířů staré tradice a zásady Ancien Régime obstály ve zkoušce času. Ba co víc, zdá se, že se prostřednictvím těchto kruhů znovu upevňuje nejistý vztah mezi "sacerdotium" a "imperium", bishopy a knížaty. Jednota mezi církví a státem, ke slávě Boží. O to tu jde?

Zmíněné hrobky a knížecí "domy" jsou pilíři belgického státu. Vždy byly úzce spjaty s královským rodem, stály u kolébky belgického království a dodnes tento národ z velké části ovládají. Stačí si vzpomenout na rody de Merode, de Liedekerke, de Ligne, de Croy, de Limburg-Stirum, d'Oultremont, de Jonghe d'Ardoye. Jejich patriarchové jsou vždy poraženi do rytířského stavu. Tyto rody symbolizují crème de la crème belgické katolické nejvyšší šlechty. Ačkoli jejich sympatie se upínají především k pravicovému křídlu PSC, šlechtičtí potomci těchto rodů se v těchto dnech staví nad politické hašteření. Ze svých majestátních zámků dohlížejí na svá loviště v Belgii a prostřednictvím dalekosáhlých příbuzenských vztahů dokonce i na Evropu. Jsou to dámy a pánové v pozadí, kteří prostřednictvím své finanční moci v nejvyšších belgických podnicích tahají za nitky sociálně-ekonomicko-politického státu⁶. Tato nenápadná práce se uskutečňuje prostřednictvím sice křehké sociální konstrukce zvané demokracie.

Dne 15. listopadu 1950 byl král Baudouin povýšen na "bailli Grand-Croix d'honneur et de dévotion" a 2. července 1959 se této pocty dostalo princovi Albertovi. Tím byla posílena linie ke královskému rodu. Vztahy s belgickou katolickou církví byly samozřejmě prioritou číslo jedna. Dne 4. června 1962 se kardinál Suenens, bývalý primas Belgie, stal "bailli Grand-Croix d'honneur et de dévotion". Kardinál Danneels, současná hlava, obdržel tento pod-

rozvod 25. března 1983. "Stručně řečeno," napsal novinář Walter De

Bock: "I v naší zemi funguje Maltézský řád podle zvyklostí, které ve všech zemích převládaly po staletí. I u nás řád funguje jako diskretní, ale vlivná svatá trojice složená z královské rodiny, církevního vedení a šlechty, tedy přesně těch tří složek z dob dobrého Říma, kdy církev a stát tvořily jeden celek."². Nemožné, řeknete si, Svatá říše římská, Ancien Régime, to jsou struktury z minulé dokonalé éry.

Apokalyptické bestie

Na závěr této kapitoly bych rád uvedl několik dalších zajímavých citátů. Vrátime se do období těsně před druhou světovou válkou. V interním, mezinárodním časopise SMOM z prosince 1937, který byl distribuován z Palazzo di Malta v Římě, se nachází obzvláště zajímavý kus prózy. Jedná se o slib, který byl složen položené "soudní vykonavatel-předseda" španělské sekce Evropského parlamentu

SMOM, hrabě Vallellano. Hrabě slíbil, že se vydá na pouť do Santiaga de Compostela, kde bylo podle tradice nalezeno tělo apoštola Jakuba. Je důležité vědět, že generál Franco se v září 1936 prohlásil hlavou státu. Byl vůdcem fašismem inspirované strany Falange. Teprve v roce 1939, po třech letech občanské války, Franco donutí všechny své odpůrce ke kapitulaci.

"V těchto letech dychtivosti a naděje jsem si dal slib, jehož svědkem byl jiný velký Španěl, makries Luca de Tena, že až bude Madrid zbaven tvorů horších než barbaři nebo stáda apokalyptických zvířat či satanských duchů vtělených do nelidských stvoření, budu podnikl pouť do tvé svaté bazilikální katedrály, abych ti poklekl k nohám a poděkoval ti za to, že jsi nám pomohl zbavit Španělsko toho zlého druhu židů, zednářů a marxistů. Proto sem dnes přicházím, abych zopakoval svůj slib...

"Ale já nechci ratifikovat tento slib, svatý apoštole, před- můžeme ti poděkovat, svatý Jakube, že jsi mi umožnil toto svaté vzkříšení našeho zbožňovaného Španělska. nejen přihlížet, ale také jej prožít jako aktér..."

"Teď v ni a v její historii věřím..... Věřím ve Francovu mili- tární genialitu..... Věřím v pět národních milicí: Fa- langes, Requetés, Acción Popular, Renovación Española a Naci- onalistas legionaros..."

"Přijdu pěšky jako žebrák, ale zároveň jako rytíř a šlechtic, nesoucí bílý kříž s osmi hroty svatého Jana, symbol osmi blahoslavenství. Na svou obhajobu mohu říci: Jsem velký hříšník, ale mám čisté svědomí jako měšťan, jako politik a jako Španěl, protože jsem splnil svou povinnost vůči Bohu, vlasti a králi.

"Hříšníku, ano, pokud jde o všechny hříchy, které odpouštíš, ale ne pokud jde o ty vůči Bohu, vlasti a králi, za předpokladu, že v tomto trojím ideálu, který obklopuje tolik tisíc Španělů, najdeš nejvyšší a nejkrásnější symbol..... Ochraňuj nás, svatý apoštole, pomoz nám až do konce zbavit španělskou půdu všeho plevele, který ji nyní pokrývá. Aby byla osvobozena ne navenek, ale uvnitř od příležitostných vlastenců, autoritářů či monarchů 18. července, předrepublikánů 14. dubna a tolika statistů, ... , věčných spekulantů a lichvářů, ... , těch, kteří v rozmezí pěti let ukázali svou zbabělou stránku. Nechcete je, stejně jako je nikdo nechce..."

V té době byli také evropští velikáni -jako Franco trou- wish- rytíři SMOM...

7. Cesty moci

" *Sonobosco*

"Napůl Garibaldi, napůl Cagliostro, takový jsem," řekl "Venerabile Maestro" každému, kdo to chtěl slyšet. Jako "vtělení" těchto dvou kontroverzních historických postav by zřejmě měl náskok. Takový byl Maestroův názor. Ideální, dobře dávkovaná kombinace tajemství a okultismu byla klíčem k úspěchu. Úspěchu? Moc a vliv! Od italského bojovníka za svobodu generála Garibaldiho (1807-1882) by převzal jeho neutuchajícího bojového ducha.

„ převzít. Krok za krokem k vrcholu, ke konečné nezávislosti.

konečná manipulace. Maestro toužil po moci Od "hraběte" Cagliostro (1743-1795), mnohými zbožňovaného a jinými odsuzovaného, se naučil jemnostem budování mystérií do nepravdivého systému víry. Ve své době se tento italský dobrodruh proslavil ve šlechtických a dvorských kruzích omlazovacími kúrami, zlatnictvím a nejrůznějšími podvodnými triky. Obrátil mocné kolem své finty. Svě "podvodné triky" povýšil na umění. Oba byli mistry svého řemesla. V neposlední řadě každý z nich vděčil za své světské postavení vysoce tajným organizacím, jimž předsedal a z nichž budoval své sítě vlivu. Cagliostro založil své egyptské zednářské lóže po celé Evropě a Byl tak spoluzakladatelem současných lóží Memphis-Misraim. Ty sjednotil Garibaldi v roce 1881!

"Tajná organizace, to je ten nástroj," usoudil Licio Gelli na konci 60. let. Kaštanově hnědý vysoký Ita- lian prohlédl jeho svět. Zvláště v zemi, jako je Itálie, kde se regin-

gen padají, skutečná moc se skrývá ve skrytých cestách v "sottobosco", v "podrostu" italského politického života. Právě tam se uzavírají zásadní spojení a přijímají rozhodnutí, která se vymykají demokratickým pravidlům. V důsledku toho došlo ke sjednocení skutečných strážců cest v "sottobosco" v jedné okultní organizaci. Něco takového mohlo umožnit pouze sdružení založené na vnějším i vnitřním utajení.

Síla a moc zednářských lóží byla v minulosti dostatečně prokázána. Proč papež Klement XII. v roce 1738 označil zednářství za "Satanovy synagogy"? Proč Mussolini v roce 1929 zednářství zakázal? Proč Itálie v roce 1948 vepsala do své ústavy zákaz tajných společností? Protože ze svobodného zednářství může vyzářovat "okultní" přitažlivost, z níž vznikají tajná, důvěrná spojení mezi jednotlivci.

Nebylo snad nepředstavitelné, že takový nástroj už byl k dispozici? Moc byla k máni. Nástroj se jmenoval Propaganda 2 (P2). Tato lóže vznikla na konci devatenáctého století z "lóže Propaganda" v Turíně. Od počátku měla ve svých řadách významné lidi a významně rozšířila machinace "Venerabile Maestro". Pouze on rozhodoval o tom, kdo bude přijat, a pouze on spravoval kompletní seznam jmenovaných". Jaký "okultní" vliv měl tehdy P2, není známo. Když Mussolini zakázal svobodné zednářství a pronásledoval jeho stoupence, P2 skomírala, nebo spíše "dřímala". Ve skutečnosti lóže nezanikla úplně. Bez velkého přemlouvání byly funkce velmistra systematicky předávány dál.

Proniknout do neaktivní lóže nemuselo stát žádné úsilí. Kolem roku 1971 se tajemníkem P2 stal Licio Gelli. Gelli měl nástroj téměř pod kontrolou. Byl to člověk, který už proplul mnoha vodami. V šestnácti letech vstoupil do Mussoliniho fašistické brigády, která podporovala Franca ve španělské občanské válce. Za druhé světové války bojoval proti Spojencům jako člen SS-Tedesche, obrněné divize Hermanna Göringa. Právě včas změnil tábor a zachránil si zde kůži - tímto. Po válce se mu podařilo v krátké době vybudovat značný for- gard s obchodními aktivitami v Itálii a Latinské Americe. Šuškal se, že Gelli kráčí po temných cestách zpravodajských služeb. Mezi jeho klienty se počítala CIA, italské tajné služby, dokonce i KGB. Je jisté, že v říjnu 1944 plnil Gelli úkoly pro Counter Intelligence Corps, kontrašpionážní službu americké legie. Gelliho

radikální obrat během druhé světové války (dokonce se přidal ke komunistům) byl motivován spíše p u d e m sebezáchovy. Fašistické ideologie se nezřekl.

V roce 1975 byl Gelli jmenován "Venerabile Maestro" P2. Adept Cagliostro-Garibaldiho mohl konečně skutečně odstartovat. Nikdo ho stále neměl na hřbitvě. Aby se postavil do řady skutečně mocných, rozehrál nebezpečnou hru intrik. Tajemství ze soukromého života: tak se svazují lidé. A tajemství je s p o u s t a . 'Venerabile Maestro' Licio Gelli si pronajal tři pokoje v hotelu Excelsior na Via Veneto v Římě. Na tři dny každý

týden přijal kandidáty, které jmenoval. Apartmá měla dva oddělené vchody, aby do sebe kandidáti nemohli vrážet. Utajení bylo zajištěno! Kandidáti vstupovali do apartmá v tmavých oblecích. Gelli měla na sobě černý plášť, modrou zástěru a na prsou ma9onický trojúhelník. Kandidát si vyhrnul kalhoty ke kolenům a poklekl před "ma- estrem", který ho plochou meče umlátil do ma9onického rytíře. Mnozí pánové, kteří zastávali klíčové pozice v italské sa- menské společnosti, se t a k dostali pod Gelliho autoritářský pohled. Maestro věděl, kde leží cesty "sottobosco". Zajišťoval podzemní spojení s politikou, armádou, zpravodajskými službami, bankovním světem, Vatikánem..... P2 se brzy stala mocnou společností. P 2 se stala státem ve státě...

Čím může stát trpět

Italská parlamentní komise, která byla pověřena vyšetřováním této organizace, nenechala nikoho na pochybách. P2 byla státem ve státě, který byl vytvořen s cílem převzít moc". Tento záměr zřejmě rámovala i teroristická činnost.

Narušení italského státu muselo být psychologické pro- vytvářet hodnoty, které umožní vhodnou krajní pravivost. Gelliho kontakty s proslulým neofašistickým teroristou Stefanem della Chiaie nelhaly. Nebyl della Chiaie součástí základu "strategie napětí" ?

Dne 2. března 1987 začal soudní proces s pachateli hrůzného útoku na boloňském nádraží, při němž zahynulo 85 lidí a více než 200 jich bylo zraněno". Vyšetřující soudci napsali: "doutáme, že tentokrát - poprvé v italské historii - budou pachatelé tohoto druhu útoku skutečně odsouzeni. Tentokrát **totiž** máme nejen fašis- dopadl ty, kteří bombu nastražili, a spustil časovač. Dostali jsme také zadavatele

chycení lidí v zákulisí, ti, kteří dodali výbušniny, a lidé, kteří sestavili plány!" Tito operátoři, lidé v zákulisí, patřili podle do horní části P2. Některé vrcholové postavy byly zadrženy

den. Gellimu se však po zázračném útěku podařilo uniknout. od a Švýcarské vězení na útěku. V září 1987 se náhle přihlásil švýcarským úřadům. Stýská se mu po domově?

Interludium

Když jsem s tím začínal, netušil jsem, že mě tento výzkum opět přivede na P2. Proč znovu P2? Odpovědi mnohé překvapí. Pro přehlednost uvedu jednotlivé prvky jeden po druhém. Jsem si však vědom, že skutečnost je mnohem složitější. Smířil jsem se však s tím, že běžný občan jako já stejně nemůže pochopit všechno. Vzpomínám si, jako by to bylo včera, na anonymní hlas, který mě ledabyle napomínal: "záležitosti, kterými se zabýváte, nesnesou světlo. To snad chápete. Vskutku to dokážu pochopit. Dokumenty, které mám před sebou, vyprávějí děsivý příběh. Zdá se, že vysvětlují "okultní" světové dějiny posledních let. A to nemůžeme uniknout."

Už jsem přemýšlel o Gelliho možném "International Luciférienne". Koneckonců existovaly kontakty mezi touto organizací a Calviho P2-adeptem, argentinským kouzelníkem Lopezem Regou. Z pohledu Gelliho zájmu o "okultismus" a la Cagliostro tento vztah není nepravděpodobný. Možné teroristické aktivity

které předpokládají nebo se P2 by tak bylo povyšují

o tom, že "International" může běžet. Mimo jiné prostřednictvím Regových bludných eskader smrti. Nebo prostřednictvím Regova přítele, italského teroristy Stefana della Chiaie, dítěte několika latinskoamerických diktátorů. Byl v Madridu v roce 1975, kdy "Internacionála luciferiánů" uspořádala válečný soud s Lopezem Regou, zosnován plán na podporu "strategie napětí", jak della Chiaie nazval svůj projekt podminování demokracií? Mohlo by to být. Rámuje to příběh P2. Na tuto otázku musím -he- laas- zůstat vinni z odpovědi. Dokumenty, které mám před sebou..- geny vyprávějí neznámý příběh. Obávám se důsledků. Vím, že šlapu po srdci obskurní mezinárodní pravomoci. Moje sebedůvěra ochabuje.

Spojení s Vatikánem

"Venerabile Maestro" Licio Gelli zřejmě nebyl na rozvíjení svých ďábelských plánů sám. V překvapivě závěry italského parlamentního výboru se již objevují dva horlivé příznivce P2: Roberto Calvi a Michele Sindona. Ti v sedmdesátých a na počátku osmdesátých let minulého století přetvářeli finanční politiku Vatikánu. P2 a její členové tak získali do rukou mimořádně mocnou, ale zároveň diskrétní finanční zbraň. Vatikánská banka, "Istituto per le Opere di Religione" (IOR), totiž fungovala mimo kontrolu italského státu jako uzávěra pro "nelegální devizové transakce mezi Itálií a zahraničím" a jako "centrum 'praní' černých peněz". Za tímto účelem, píše novinář Frédéric Haucourt, měla IOR, založená v roce 1942, "několik anonymních prepážek ve Vatikánu, pekelnou bestii u vchodu, asi 15 účetních zavázaných ke státnímu tajemství a přísně vyloučených ze svazku".⁷ Co víc si přát?

Když koncem roku 1982 začaly nechutné praktiky IOR pronikat prostřednictvím tisku i k neinformovaným "běžným občanům", papež Jan Pavel II. napomenul: "Vira musí být silnější než to, co člověk čte v novinách a vidí v televizi, zvláště v této těžké době. Při zpětném pohledu je to cynické prohlášení. Neboť takový vrcholný nástroj, jakým je IOR, splnil Gellimu a jeho kamarádům i ty nejdivočejší sny. A to vše pod záminkou boje proti komunismu! Novinář Adalbert Krims například napsal, že v Calviho Banco Ambrosiano (která byla pod kontrolou z IOR) zmizelo v hodnotě jedné miliardy EUR.

dolarů "zřejmě částečně sloužil k financování nákupu zbraní v Latinské Americe a k podpoře pravicových politických skupin a různých médií a politiků jak v Latinské Americe, tak v Itálii a Polsku."

Proč Vatikán tehdy povolal muže jako Sindona a Calvi? Odpověď na tuto otázku nás zavede k arcibiskupu Marcinkusovi, důvěrníkovi papeže Pavla VI. i Jana Pavla II. Na konci šedesátých let byl arcibiskup v rámci své funkce ředitele IOR pověřen úkolem zajistit, aby se finanční situace Vatikánu stala pevnější, více přizpůsobenou neokapitalistickým požadavkům. Koneckonců projekty Svatého stolce byly stále více mezinárodní a stály stále více peněz. Jinými slovy, Marcinkus se musel zapojit do rederingovaných spekulací na mezinárodním akciovém trhu a zbavit se nerentabilních přípojek, které IOR vlastnil. Aby se takový inge-

rané operace do úspěšného konce, potřebujete pomoc "finančního génia". A tady se o slovo přihlásil Michele Sindona. Sicilíán, který se narodil v roce 1920, byl v té době již známou a proslulou osobností. Během druhé světové války se ve spolupráci s americkou vojenskou správou a mafií zabýval nelegálním obchodem s obilím". Po válce odešel jako daňový expert do Milána, kde díky svým kontaktům s mafií získal vlivné obchodní partnery. V roce 1962 poskytl 2,5 milionu dolarů na stavbu domova důchodců kardinálu Montinimu, tehdejšímu milánskému arcibiskupovi. Tím bylo přátelství mezi nimi zpečetěno. Nakonec na konci šedesátých let Montini, in- mezi tím známější jako papež Pavel VI, přivedl Micheleho Sindona, aby po Marcinkusově boku řídil a internacionalizoval finance IOR. Arcibiskup a "finanční génius" v těch letech převedli do Spojených států stovky milionů dolarů. Peníze byly investovány především prostřednictvím Continental Illi- nois, největší chicagské banky. Předsedou této banky byl tehdy Sindonův přítel David Kennedy, známý jako sympatizant Opus Dei". Kennedy se později stal ministrem financí za prezidenta Richarda Nixona.

V roce 1974 se však objevil zádrhel. Americká banka Sindona, "Franklin National Bank" (20. v žebříčku amerických finančních institucí), byl po vyšetřování frau- leus vyhlášen bankrot. Ke svému nemalému překvapení vyšetřovatelé objevili jámu v hodnotě 40 milionů dolarů. IOR musel odepsat akcie a půjčky ve výši asi 30 milionů dolarů, ale tato částka bledla ve srovnání se zisky, které si vatikánská banka ponechala z nelegálních transakcí Sindony.¹² Tyto nelegální transakce probíhaly také prostřednictvím americké mafiánské organizace Cosa Nostra, s níž Sindona udržoval mimořádně úzké kontakty. Martin A. Lee: "on (Sindona) byl špičkovým finančníkem mezistátní mafie; pral zisky z obchodu s drogami pro bratry Gambino a jejich sicilské kolegy. Zároveň působil jako finanční kanál pro různé operace CIA; například předával peníze řeckým plukovníkům předtím, než se v roce 1967 ujali moci. Později směřoval miliony dolarů CIA do středových a pravcových politických stran v Itálii, včetně vládnoucích křesťanských demokratů."¹³

Sindona se zatím neúspěšně snažil získat svou americkou banku. záchrana. Soudce Guido Viola uvedl: "Plán na záchranu (navržený Sindonou), který byl skutečným podvodem na úkor italské banky a národního společenství, podpořili vysoce postavení policejní činitelé, především předseda vlády.

Giulio Andreotti. " Tato těžká váha křesťanskodemokratické policie mimochodem vždy hájila Sindona v dobrém i zlém a navíc figurovala ve sféře vlivu P2 i Opus Dei.

V roce 1976 byl Sindona v Itálii odsouzen ke třem letům vězení za porušení bankovních předpisů. V říjnu 1979 musel Sindona stanout před soudem v New Yorku. Několik měsíců předtím se stalo něco zvláštního. V srpnu téhož roku byl "génius" údajně unesen neznámou organizací "Proletářský výbor pro lepší spravedlnost". Když se po jedenácti týdnech znovu objevil, řekl **FBI**, že únos zorganizoval on sám ve spolupráci s americkým mafiánským bossem Johnem Gambinem a dalšími "sicilskými vlastenci", aby z í s k a l vysoce usvědčující dokumenty o všech svých bývalých obchodních partnerech v Itálii. V sebeobraně. Bezvýsledně. V březnu 1980 byl odsouzen k 25 letům odnětí svobody za podvodný bankrot. Poté ho v Itálii čekal další soud. Tam byl obviněn z podvodu, obchodu s drogami a vraždy. V roce 1986 Sindona zemřel ve vězení na otravu kyanidem. Zda šlo o vraždu nebo o sebevraždu **WIIIS**, není dodnes jasné.

Na začátku 70. let představila společnost Sindona další "finanční génius" ve vatikánských finančních kruzích: Roberto Calvi, pozdější bankéř P2. Calvi se vypracoval v milánské **BIIRCO** Ambrosiano, kde se od roku 1975 stal prezidentem. Po "ji crac Sindona" v roce 1974 se Calvi důstojně ujal své důvěryhodné funkce ve Vatikánu. Díky "učiteli" Sindonovi si rychle osvojil triky velmi uzavřeného finančního světa. Masy peněz mizely přes fiktivní firmy do pochybných kanálů. Calviho podivné praktiky však upoutaly pozornost Banca d'Italia, k t e r á o nich v roce 1978 vypracovala zdrcující zprávu a předala ji justičním orgánům v Miláně. Soudce Emilio Alessandrini poté uvažoval o začlenění Calviho a celého představenstva Ambrosiano. Soudce byl však v lednu 1979 cestou do své k a n c e l á ř e zavražděn¹⁵. Navzdory narůstajícím soudním sporům proti Calvimu - byl propuštěn na kauci - ho Banco Am- brosiano ponechala ve funkci prezidenta. V roce 1982 však finanční díra vzrostla na 1,4 m i l i a r d y dolarů. Situace se stávala krajně nejistou. Jak by bylo možné tuto díru zacelit? Tlak na bankéře sílil. Nebezpečí viděl i Vatikán a nařídil mu, aby vypracoval řešení. Co přesně se stalo dál, zůstává krajně nejasné.

Faktem je, že Calvi se začátkem června 1982 ukryl a 18. téhož měsíce byl nalezen mrtvý, visící na laně pod londýnským mostem Blackfriars Bridge. Sebevražda? Tak si přečtete

oficiální teze. Jiná teorie uvádí, že Calvi mohl v případě ar-
restituce uvést **poměrně** dost jmen a **transakcí** Banco **Ambrosiano** a
IOR, což by bylo nepříjemné zejména pro hlavouy z politiky,
průmyslu a církve..... Vdova po Calvim vyprávěla další, pokud
možno ještě znepokojivější příběh. Vysvětlila, že smrt jejího
manžela souvisela s poslední operací, na které pracoval. Převzetí
dluhů IOR organizací Opus Dei!

Arcibiskup Marcinkus byl rovněž **souzen** italskou justicí, ale z
Říma **se přestěhoval do** Vatikánu **právě** včas, aby ho italské úřady
dopadly. Vatikán je přece **suverénní stát**.

Koncem srpna 1982 **Banco** Ambrosiano oficiálně zbankrotovala.
Vatikán se **přirozeně dostal** pod silný tlak a nakonec v květnu 1984
prohlásil, že je ochoten uspokojit pohledávky ostatních bank ve výši
250 milionů dolarů. Tyto platby - al-také Vatikán -byly provedeny
dobrovolně a nezahrnovaly žádné dluhové závazky..."⁶

Calvi měl pro své pochybné **finanční** operace k dispozici
-a prostřednictvím Calviho také Gelli a jeho P2-adeptů- také nad
zahraničními filiálkami Banco Ambrosiano. K nim patřilo i Nassau
v Ba- hamasu, kde Paul Marcinkus zasedal v představenstvu
Banco Ambrosiano Overseas. V Uruguayi se Calvi mohl
spolehnout na Banco Financeiro Sudamericano, zkráceně Bafisud⁷
. Majitelem **této banky byl** Umberto Ortolani, **velmi** pravděpodobně
nejbližší spolupracovník Licia Gelliho v P2. A Ortolani nás
konečně přivádí k úvodnímu závěru. Vztahy P2 s Vatikánem
neprobíhaly výhradně prostřednictvím "finančních géniů", jako byli
Sindona nebo Calvi, ale také, a možná především, prostřednictvím
některých rytířů SMOM. Ortolani byl **totiž** v **té** době čestným
vyslancem řádu v Montevideu. Trou- chu, **premiér Andreotti**
rovněž **patřil** k elitnímu rytířskému kruhu. Je toho však více...

Nejprve **však zdůrazněme osobu Ortolaniho**. Přítel Sindony,
Calviho a Gelliho **si** přece jen **zaslouží** trochu více vysvětlení. Přivádí
nás do těch kruhů, kde hrozí politika s velkým P. V současnosti 75letý
právník a podnikatel byl dlouho nejlepším kamarádem vatikánských
velikánů. V roce 1963 byl za prokázané služby jmenován
"šlechticem **Jeho Svatosti**", což je čestný titul, který **má v mocenském**
centru církve **stále velkou váhu**". Od té doby se církev **pro**
Ortolaniho stala - jak **se vyjádřil** novinář Ha- court -
'pozorovatelnou - místem, kde si mohl určit úhel pohledu".
Ambiciózní právník si mezitím vydobyl **mimořádně** významné
místo v italské církevní hierarchii.

a také v jihoamerickém obchodním světě, v neposlední řadě
prostřednictvím své pozdější uruguayské banky Bafisud. Muselo to
být v roce 1973, kdy se spojil s Licio Gelli poté, co mu bylo
vyhrožováno smrtí. V tomto roce objevila italská tisková agentura
dokument, v němž se bez okolků uvádělo, že argentinské "problémy
mohou být vyřešeny pouze tehdy, pokud budou někteří významní
italští finančníci -+odstraněni". Na přiloženém seznamu byla uvedena
jména otce a syna Ortolaniových. Možná Ortolani hledal a našel
ochranu u Licio Gelliho P2. Od té doby se Orto- lani vrhne celou
svou vahou na expanzi P2. Stal se koordinátorem a verboval do
lóže2

Na vysoké politické úrovni měl právník mimořádně dobré vztahy s.
Andreottiho, ale také s Francouzem Josefem Straussem - tehdy
považovaným za symbol spojení mezi církví a pravíci proti levici -
a s generálem Stroessnerem, paraguayským diktátorem. Ortolani
hrál také pochybnou roli při plánování převratu v Itálii, který
provedl generál Borghese. Ten byl v roce 1974 na poslední chvíli
zmařen. S jádrem P2, Gelliho a Calviho se mu koncem 70. let podařilo
ovládnout největší italské nakladatelství "Riz- zoli". Tím P2 získala
rozhodující vliv na italská média. Jestliže se Sindona v té době staral
o kontakty s Američany, Gelliho P2 získala díky Ortolanimu
latinsko-americký rozměr. A to se později ukázalo jako užitečné, když
Gelli v srpnu 1983 uprchl z vězení v Lausanne. Směrem k Latinské
Americe!

Jak bylo oznámeno, SMOM patřil také mezi Ortolaniho přímé in-
povodňová sféra. Znamená to, že Řád udržoval kontakty s P2? Těžko
říct. Každopádně existuje svas spolupráce mezi P2 a jistou skupinou
rytířů italského SMOM. A in- fluenci této skupiny nelze podceňovat.
Představuje, jak se vyjádřila italská parlamentní komise, nástroj
Gelliho kon- taktu s italskými tajnými službami²². Novinář Jo-
nathan Marshall z "Vyšetřování" citoval následující jména osob, které byly
zároveň zednáři P2 a rytíři SMOM: **"admirál** Giovanni Torrissi,
náčelník Generálního **štábu** národní obrany; generál Giulio Grassini,
náčelník domácí zpravodajské služby SISDE; generál Giuseppe
Santovito, náčelník vojenské špionáže a kontrašpionáže **SISME**;
generál Giovanni Al- lavena, důstojník staré zpravodajské služby
SIFAR.⁻²³

Co si o tom myslet? Partnerství mezi
P2, "stát ve státě", a mimořádně významná skupina italských rytířů se
zdá být **nesporná**. Za jakým účelem? **Rozvrácení** -otřesené- italské
demokracie? K čemu

21
 1980
 33
 5 Dicembre 1980

p \l'approssio t i dellt "*****" "t "l'-
 zie mi sono Pppq pjiibertgctioffirueuria*98°dela
 jgpa Bibbia, ;, "", "a latina, illustrata" Sa'""
 Dalí, fpceote parte della p atissima ed unica
 tdizzo- ne stampata ne y3gSO in so Zi9 50 esemP ar*d'ven "t*
 gi, introvabili.
 u'immediatezza di due gwandi eventi, - I Samen fatale ed
 il SBO ;nsediamento alla suQrema guida deqlz
 untt: d'Americo , mi na fatto ritenere chi Valuta pt'
 ra sia il mezzo più ;ggpgQ p, p wresentawLe la Bi'Ce "a
 trpressione #""* " pro rona a st lma e des mio rXu*ervi
 do au uwio per le mass me respon sabilità che Ella è sta-
 ta chiamata ad assolvere.
 Pan permetto. c°° !° circostanzd, di Co "segnarLe anche"
 pggcolta di servi'i Stampa publicati, - per *° *!%B"
 ,a t die ro mia indicazione -. i" Italia, volti ad infor-
 gppp: gp;p; pubblica italiana g"; e sue elevate
 ai statista e su,la sub doti indubbie capacita
 intellettuali e morali per ricolodurre gli Stati pniti
 a'America al li-
 v#;1 della passata 9randezza sulla scena mondiale.
 ya p'cgo di accogliere, Q , pigliowi auguri di Buon Ma-
 tale e di FeliCe Ann° *"- 7"#'essione del "S° *!"
 gipcerò saluto

Su

(Licio Gelli)
Licio Gelli

Preg/mo Signor
 RONALD REAGAN

T. 4 0 U I E / @ @ @ Ac NO

U-fc Ge , fir*Uniti d'""

La present? le' copia con WASHINGTON, D.C
 di documento e' per gli atti del proc.
 per, r. 5.11.1981 - F - G. I. (p. v. di
 perquisizio e sequestro dal 17/3/1981
 e p. v. di apertura e verifica direpeni
 del 18 e 19/3/1981)

Milano, li 3, 1981

Licio Gelli

ma, že se Gelli setkal s francouzskými templáři v Marseille. Nikdy se nepodařilo zjistit, o který templářský řád vlastně šlo...²

Po vraždě inspektora Massieho a jeho rodiny zveřejnil francouzský novinář Paul Tesseire poněkud nepravděpodobný příběh. Jeden ze svědků tvrdil, že vraždy měly souviset s tajnými obchody se zbraněmi, do nichž byly zapojeny SAC, P2 a Templarij. Sotva den po zveřejnění tohoto článku jistý Alfred Zappelli, který tvrdil, že mluví jménem "templářů", popřel, že by měl s aférou cokoli společného. Nebylo zjištěno, jménem kterého templářského řádu Zappelli mluvil. Alfred Zappelli je šéfem "Ordre Souverain et Militaire du Temple de Jérusalem", v němž byl Guarino povýšen do rytířského stavu....

Iniciace

"Bratře, dnes jsi zemřel, pro tebe mamost tohoto světa pominula. Tvá smrt ti nyní umožňuje otevřít dveře poznání. Právě ses podílel na původním zázraku. Jsi součástí mýtu počátku. Byl jsi vzkříšen pro ponoření do pramene posvátna, byl jsi pro eu-

vklnit do světla. Nyní rytířův meč kle sá. "Syn nesmrtelníku, ty jsi nesmrtelný! Zrodil se chrámový rytíř.

Stín

Republikáni
 Národní
 Výbor

eh'lip a Guarino
 MmEnd Cnisertz D'laIM

Zůstaňme zatím v Itálii. Šéf P2 Licio Gelli "věnoval - jak sám prohlásil³ - celý svůj život protikomunistickému boji. Itálie, jak Gelli cítil, byla ve velkém nebezpečí. Všude pronikali odporní komunisté do nejvyšších pater státního aparátu. Gelli zjevně nebyl sám. Mohl se obrátit na mocné spojence v politických, vojenských a hospodářských kruzích. Měl kontakty s nejvyššími představiteli italské, ale i zahraniční politiky.

tenlandské zpravodajské služby. Zpráva italské parlamentní komise navíc poukázala na Gelliho vazby na vyložené teroristické organizace, jako je Ordino Nero, nástupce meeriánské organizace.
"Nemilosrdné Ordino Nuovo"

Ale bylo toho víc. Gelli mohl počítat i s mimořádně významnými rytíři ze Zappelliho chrámového řádu. Například Guarino. Jistě nebyl první z nejlepších. Gelli se znal také s Pasqualem Gugliottou, v roce 1979 "velkým bailiffem" Itálie pro Zappelliho řád. Gelli byl také v kontaktu s Polákem Karolem Klęszczyńským, ministrem polské exilové vlády, o němž se více dozvíme později.

Klęszczyński byl v roce 1977 "chargé de mission" pro Zappelliho chrámový řád, státem v...

Stát... Pouze nad P2? Řád má nebo měl pevné enstomy i v jiných italských zednářských kruzích. Za zmínku zde stojí dvě jména: Pietro Muscolo a Luigi Savona. První z nich je právník z přístavního města Janova. Podle mně dostupných údajů byl v roce 1975 zcela jistě "velkým radním" Ligurie pro Zappelliho řád. V tomtéž roce byl Muscolo zvolen "velmistrem" "Massoneria Universale di Rito Scorzese Antico ed Accettato", druhé největší zednářské organizace v Itálii s přibližně třemi tisíci členy rozmístěnými ve 150 lóžích... Turínský nakladatel Luigi Savona, do roku 1979 "velký radní" Itálie pro Zappelliho řád,

stál v čele některých lóží, které byly závislé na "Massoneria Universale". V roce 1975 řídil Savona organizaci "Rito Filosofico Italiano", která byla podezřelá z napojení na německé neonacistické kruhy. Kromě toho v Savonových lóžích působilo poměrně mnoho **krajně pravicových a neonacistických osobností. Za druhé světové války** Savona, stejně jako Gelli, narukoval do italských SS..."

Zappelliho chrámový řád se zdá být dobře zastoupen také v italský magistrát, armáda, hospodářství, bankovníctví,... V Itálii má nejméně 19 sekcí! Jedna otázka je stále naléhavější. Jaký je účel řádu?

Poselství velkopřevora

V "Bulletinu d'Information" Zappelliho chrámového řádu si můžete přečíst následující: "U příležitosti 4. mezinárodního konventu řádu, v Benátkách, 25. září 1976, v roce Orde 858. "Non nobis domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam". Je mi opravdovým potěšením, že zde mohu poděkovat vysokým osobnostem města **Benátky a společnosti** Azienda Autonomia di Turismo e Soggiorno za to, že nám dali k dispozici tento krásný palác a že nás tak srdečně přijali. Děkuji také

velmistřům různých rytířských řádů, kteří dnes byli mezi námi s delegací svých bratří a sester, aby nám vyjádřili svou bratrskou podporu, jmenovitě: našemu bratru archimandritovi Gregoriu Baccolinimu, velmistru řádu Poveri Cavalieri di Cristo del tempio di Salome; našemu bratru Julienu Origasovi, velmistru řádu Renové du Temple. Podepsán: J. E. velkopřevor A. Zappelli".

Mezitím z několika tajných míst ve Francii stoupaly k nebi neobyčejné modlitby: "Svatý Němec, Ježíš, Jan Milovaný, Marie Nada, Godfré, Lotos, Mistr Bancano - a Ty, Velký Božský Vůdce, vy všichni, k nebi vystoupivší Mistři, andělé, archandělé, vesmírné bytosti a síly přírody - Angela, Angela, Angela, Julien, Julien, Julien, Julien, Julien, vy všichni, děti světla, kteří sloužíte Mocné Přítomnosti A.Y.A.M.",

At' Ti Bůh žehná (x3)

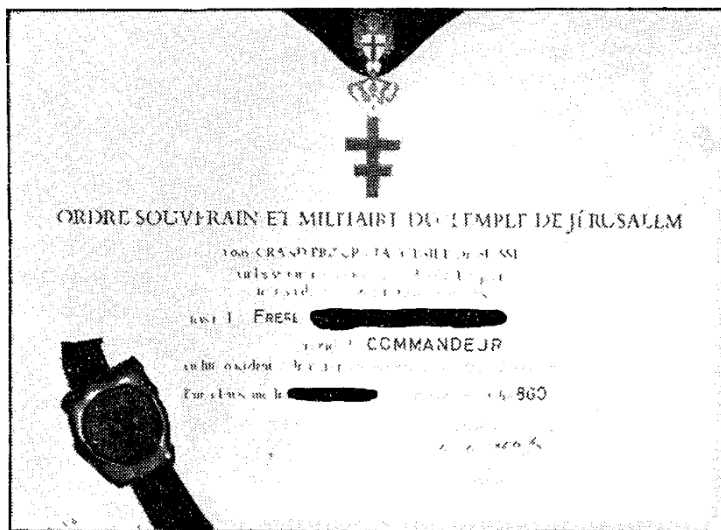
Milujeme Tě (x3)

Děkujeme Ti (x3)

Julien Origas alias "Humbert de Frankembourg", "císař z Jeruzalemu", velmistr "Ordre Renové du Temple", pravděpodobně člen "Internationale Luciférienne" - v níž hrál argenijský mág a člen P2 Lopez Rega roli, kterou nelze podceňovat - se zjevně těšil důvěře Alfreda Zappelliho. Koneckonců "Broeder" Julien Origas byl v té době také členem Zappelliho "Centre Templier d'Etudes Historiques, Philosophiques et Esotériques"! Toto centrum přidružené k řádu verbuje templáře pro řádový "Haut Magistère", nebo dokonce s názvem "Tajný řád". Zappelliho **OSMTJ** má totiž jak viditelnou strukturu, tak neviditelnou, tajnou nadstavbu. Podle oficiální "Charte de l'Ordre" studuje Tajný řád mimo jiné "politiku, a to v tom nejvznešenějším smyslu"³⁶. Politika?

Deus ex machina

Mohu mluvit s panem C.? Chvilí trvá, než se "velký radní" pro Brusel a Valonsko ozve. Nakonec se v telefonu ozve poměrně neutrální hlas: "Haló?". Když vyslovím jméno "Ordre Souverain Militaire du Temple de Jérusalem - Grand Prieuré de Suisse" - to je oficiální název řádu -, nastane podivné ticho. Neutralita je hmatatelně porušena. Nedůvěra roste. "Řád není tajná společnost, ale je to diskrétní organizace," vzpomíná se C., "takže nevím, proč bych s vámi měl mluvit. Naléhání nepomáhá. Narušení vztahu s P2 už mnohem méně. 'Můžeš napsat dopis, možná odpoví-

"Ano," řekne C. "Velký radní" se omluví. "Časová tíseň, příliš mnoho práce..."

C. stojí v čele "Mutuelle du Bailli" se sídlem v Ixelles, skutečně vzájemné společnosti. Ve správní radě zasedají pouze Tempelové. Tito belgičtí rytíři také zakládají firmy. Dnes již zkrachovalou společnost Sobelcredit a makléřskou firmu Publicredit.

Jak jsem očekával, ani tento dopis nic nezměnil. Moje zjištění o gen o Zappelliho řádu možná nikdy nebudou komentovány "ingen ivy", pomyslel jsem si. Počítal jsem s 'deus ex machina'.

Já rozhodně ne. Ty jsou jen pro americké telenovely. Noch- tans. .

Najednou jsem se spojil s jedním bývalým příkladem.

Nepodal bys mu ji. Muž, který sedí před mc, prošel mnoha cestami. 'Vždycky jsem cítil potřebu hloubat v okultních záležitostech,' říká upřímně, 'parapsychologie, magie, esoterismus. Stále hledám. Toto pátrání po tajemstvích života ho přivedlo ke kuriózním, někdy velmi temným organizacím. "Nejprve jsem se dostal do kontaktu s rosikruciánskou společností, později jsem objevil existenci rytířů. Stal jsem se rytířem řádu svatého Jana. Prostřednictvím tohoto řádu jsem přišel do kontaktu s templářskými rytíři. Hodně jsem četl o tajném učení středověkých templářů. Nesmírně mě to fascinovalo. Dovedete si tedy představit, co pro mě znamenalo, když jsem se s jedním z nich seznámil. Objevil jsem existenci skutečných templářských rytířů. Alespoň jsem si to tehdy myslel". Povzděchl si. Rozčarování je zřejmě velké.

Když se rozhostí ticho, pokynu číšníkovi. Teprve teď pocítím přátelskou, uvolněnou atmosféru hospody. O kus dál stojí u hracího automatu šestiletý kluk. Zdá se, že je na nejlepší cestě stát se pinballovým kouzelníkem, v čemž ho vášnivě podporuje jeho šedovlasý dědeček.

"Nejsem si úplně jistý," uvažuje můj kontaktní pracovník, "ale zpětně si myslím, že jsem byl zaslepen "pumpou a okolnostmi", jak by se to dalo nazvat. Také. Jako templářský rytíř jsem se najednou ocitl v elitním prostředí lékařů, průmyslníků. Cítil jsem, že se stávám důležitým. Možná právě tyto kontakty se stále hodí, pomyslel jsem si. Perspektivy tam byly dostatečně. I patřil k mocné mezinárodní organizaci.

Tehdy jsem však neměl ani ponětí, o čem Řád je. Číšník přinese whisky a kávu. Vtípkuje s bývalým templářem.

Dědeček kousek od nás nadšeně tleská a hledá po kapsách kabátu nové mince. Můj kontaktní muž se probírá papíry ve svém černém kufříku. Ostentativně - a poněkud rozhořčeně? - vkládá bíle potaženou brožurku, na níž je napsáno

Templářská vlajka je připevněna přede mnou na malém stolku. "Tady, přečti si nejdřív tohle," poručí mi, 'je to o Haut Magistère, tajném řádu. Do něj smějí jen důvěrníci. Dozvíím se to teď'?"

Gagnons la guerre et faisons la paix (Válka a mír)

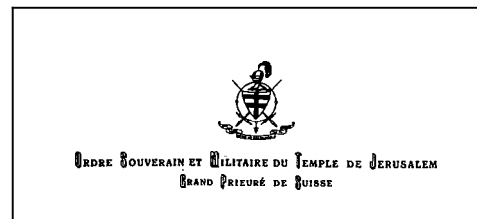
Jedno je jisté. Nati- komunistický boj Gelliho P2 nahrával templářům. Vždyť v marxisticko-leninském pojetí, říkali templáři, "je mír udržitelný až po všeobecném vítězství komunismu nad kapitalismem a imperialismem..... Lenin mluvil o nevyhnutelných válkách, Stalin o spravedlivých a nespravedlivých válkách. Tato nemorální, totalitní, válečnická a destruktivní koncepce nepotřebuje další komentář.³⁷

Co tedy templáři chtějí? Novou křížovou výpravu, aby dosáhli čeho? O co "tajný řád" usiluje? Na desáté straně brožury se pod názvem "Projekce pojetí templářů o international relations in the modern times" píše následující: "Neustále se objevuje paralela mezi tímto obdobím (kdy templáři hráli vedoucí roli), moderní dobou a budoucností. Časy, po nichž tak toužili první templáři a na něž s takovou trpělivostí čekali jejich dědicové, jsou snad konečně na dohled; jsou to časy, kdy se ekonomická a politická solidarita templářů uskuteční díky

všichni Evropané a očekávali, že národy severní Afriky a Malé Asie budou následovat jejich příkladu. A kdo ví, později..." "Právě -ils organizátoři OSN, templáři již dříve pochopili, že je třeba mezinárodní policejní armády, která by měla za úkol donutit útočníky složit zbraně. zabránit konfliktům, udržovat pořádek mezi národy. Templáři nás předčili v troufalosti, neboť nejenže pomýšleli na federalizaci evropských států, ale jakmile jim to jejich moc dovolila, pracovali na zrušení dědičné povahy královské moci tím, že lidovým kruhům vštěpovali přesvědčení, že práva člověka nejlépe zastupují volení zástupci. Tyto představy o politice a státu Tem- peliánů jsou něčím nadřazeným a na hony vzdáleným dnešním staromódním představám. Vztahují se k federaci autonomních států pod dvojím vedením duchovního a politického vládce, jedním slovem ke kooperaci národů, která nevychází z žádné stranické politické doktríny a nepodléhá slovům řádu. Je zajímavé, že všechny pokusy o dosažení tohoto velkolepého cíle byly dosud téměř vždy rázně zmařeny. Je docela možné, že neštěstí, kterým je celé lidstvo sužováno, pramení z neposlušnosti vůči velkému zákonu jednoty. V jiných pracích jsme se zabývali naším pojetím předávání ideálů a idejí, které se vyvíjely v závislosti na územních a společensko-politických podmínkách určitého místa a období. Tuto analýzu lze aplikovat i na naše téma. Politická a státní koncepce Řádu chrámu není výhradně "vynálezem" templářů, ale očištěnou a rozšířenou revizí díla Karla V., které bylo inspirováno a uvolněno Mistry Ducha, služebníky Jednoty. Plán templářů se povzněl nad oba národní státy a náboženství, jak západní, tak východní, neboť předpokládal Unii federací, jednu evropskou a křesťanskou, druhou asijskou a islámskou".

Zavedení teokracie v Evropě. To je docela těžký úkol... Jak? Vedením ideologické války! "Ideologická válka je moderní verzí svaté války. Jejím cílem je nastolit teokratický mír. Zvítězíme v této válce a nastolíme mír...

Nový Jeruzalém

"To, že Tempelordé byl skutečně ve spojení s P2, bylo dobře známo. Také v Belgii. I když to Zappelli popíral. Někteří rytíři pak kvůli napojení řádu na zednářské kruhy rezignovali. Chyběly však konkrétní důkazy, jména. Když teď vidím vaši analýzu. 'Škoda, že jsme to nevěděli dříve.' Můj kontaktní muž zoufale zavrtí hlavou. Povzdechne si: 'Nevíte, na čem v těch kruzích jste. Všechno je pokryto tlustou vrstvou záhad a tajemství. Zpočátku si myslíš, že ty záhady opravdu existují. Okultní, skryté věci. O životě. A že je lze najít v chrámovém řádu a jeho pověstech. Po nějaké době si začnete uvědomovat, že takzvané okultní nauky znamenají jen málo. Koneckonců témata jako "gnóze" nebo "al- chemie" nemůžete do hloubky zpracovat tak, že si o nich přečtete pár populárních děl. A pak tu bylo autoritářství, které shora vnucoval místní vůdce, velitel. Sám určoval témata diskusí na schůzkách. Mluvílo se o velmi osobních věcech, o vlastních nedostacích. Jako v terapeutické skupině... O svém vztahu s manželkou, o mimomanželských aférách, o svém politickém nebo náboženském přesvědčení a tak dále..... Musím přiznat, že mi zpočátku dělalo dobře, když jsem o tom mluvil. Když se na to dívám zpětně, je to trochu děsivé, že toho o vás lidé tolik vědí.

Číšník přinese objednávku. Najednou si všimnu, že malý chlapec a jeho dědeček zmizeli. Je už pozdě. Atmosféra v hospodě s přicházející nocí hmatatelně roste. Lidé si povídají a smějí se, zajištění ve společnosti.

"Záhady...", uvažuje bývalý templář, "bylo jich hodně, ale ne tak, jak jsem si je představoval. Nad mou hlavou se děly podivné věci.... Slyšel jsem například o pokusech vytvořit v Mar- rocku bezcelní zóny..... Ale co tohle? Bývalý templář vyhrabe z aktovky dopis, který napsal "hrabě" Sousa-Fontes, regent "a" templářského řádu. Sousa-Fontes

oslovuje "Jeho Excelenci" Zappelliho. Varuje Zappelliho před "falešnými tvrzeními" lidí jako Zdrojewski nebo Grau Moc- tezuma, údajný Azték. Sousa Fontes uznává Zappelliho. 'Vaše Excellence jistě pochopí, že přikládám důležitost obhajobě vašeho titulu velkopřevora, protože pak bychom měli platnou hierarchii . . .'"

Zdrojewski? Jistě to byl ten, kdo byl až po uši namočený ve skandálu SAC! Dne 10. prosince 1972 provedla "protigangová" brigáda francouzské justiční policie r a z i i v prostorách S.E.T.E.C. a Templářského řádu. Tehdy vyšlo najevo, že Řád je ve skutečnosti kouřovou clonou pro velmi pochybné zpravodajské aktivity a finanční činy. V důsledku tohoto skandálu, který ve Francii vyvolal značný rozruch, tehdejší "velmistr" Antoine Zdrojewski - který za svůj titul vděčil manipulacím v neprospěch Sousy-Fontese - francouzské "velkopřevorství" rozpustil". Zdálo se, že francouzští templáři zmizeli z povrchu zemského, dokud v červenci 1981

-a francouzský novinář v komunistickém deníku "La Marseillaise" přišel se svědectvím, který řekl, že masakr v Auriolu by měl být spojen s SAC, P2 a francouzskými templáři. Zmatek všude kolem. Kdo byli tito francouzští templáři, k nimž podle svědka patřil zavražděný policejní inspektor stážista Massie, a také tajemný pan M. ?

M., člen SAC - podle svědka - byl vyslán do Marseille, aby tam postavil "chrámovou oponu". M. byl svědkem předvolán.

označován za jednoho z "čističů" SAC. Kdo byl tento záhadný pan M.?

Již dříve jsem naznačil, že by to mohl být Georges Michelin, SAC zodpovědný kolem roku 1968 za vnější vztahy, A "ball juw" komendy Marseillaisy řádu Templářů za Zdrojewského. Shoda je příliš velká: všechny prvky jsou správné. Také jsem tvrdil, že pokud je M. skutečně Michelin, získává svědectví v "La Marseillaise" velkolepou věrohodnost. Faktem je a zůstává: Michelin byl vysokým hodnostářem jak Zdrojewského templářského řádu, tak SAC.

Michelonova role ve francouzské sekci Templářského řádu však neskončila, když musel Zdrojewski v důsledku skandálu SAC odstoupit. To bylo v roce 1973. Protože v roce 1974 byl tentýž Georges Michelin "velkým bailiffem" pro Marseille i pro Francii Řádu templářů. Zappelliho! Podle mé dokumentace Michelin byl mimochodem v roce 1977 ještě šéfem oddělení Marseillaisy. Později ze seznamů "zřízenců" zmizel.

Co to všechno znamená? Vypadá to, že Zappelli, daleko od nebezpečí obklopujících SAC, pod schvalujícím pohledem

Sousa Fontes uklidil nepořádek po Zdrojewském. Alespoň část Zdrojewského templářů přešla pod Zappelliho vedení. A mezi ně jistě patřil i Geor- ges Michelin. Pokud tajemný pan M. není nikdo jiný než Georges Michelin, získává příběh v "La Marseillais- se" nový náboj. Koneckonců, prostřednictvím Zappelliho chrámového řádu skončíte u SAC a P2. Vztahy tu byly. O tom není pochyb, i když Zappelli podle všeho tvrdil, že Massie nebyl členem Řádu chrámu. V současnosti se však v dobře informovaných marseillských kruzích tvrdí opak. Existovala prý také postava jistého Marcela Rossiho, který v letech 1969 až 1971 vedl SAC Marseillaise. Který byl rovněž zapojen do Chrámového řádu. In- de facto. V roce 1974 byl Rossi hlášen jako velitel pro Marseille, pod "velkým baliérem" Miciielon, pro Tempe- lord Zappelli..... V tomto kontextu je tedy "mimoobrazové" prohlášení magistra Collarda, právníka sestry jedné z obětí auriolského masakru, zarážející. Kdo mu řekl, že se v jeho spisech pravidelně objevuje tajná organizace: "Ordre Souverain et Militaire du Temple de Jérusalem".....

Někdy jsem byl obviňován, že všude vidím spiknutí. Existují však fakta. Vysocí hodnostáři Zappelliho řádu jsou nebo byli zapojeni do Origasova podezřelého "Ordre Renové du Temple", do organizací oficiálně označovaných za nebezpečné pro stát, jako jsou P2 a SAC... Jakou přesně roli hrál - nebo stále hraje - Řád chrámu? -je nemožné zjistit. Visí nad ním tajemný stín... Také se mi zdálo nezodpovědné se do těchto záležitostí hlouběji pouštět. Ten telefonát se neminul účinkem.

Stejně jako v Itálii se i ve Francii do řádu hlásí právníci, armádní důstojníci, průmyslníci, ředitelé, lékaři, bankéři..... Celkem zde měl řád v roce 1979 nejméně 26 oddělení nebo komend! Zrekapitulujme si to. Zappelliho "Ordre Souverain et Mi- litaire du Temple de Jérusalem" byl nebo je prostřednictvím vrcholných představitelů Řádu - národních "velkobilážístů" - v kontaktu s vůdcem krajně pravicové sekty, jako je Julien Origas, který mohl být jedním z kontaktních mužů "Internationale Luciférienne", s antikomunistickými organizacemi jako SAC ve Francii a P2 v Itálii, s oficiálními a respektovanými zednářskými kruhy v Itálii, s reakčními republikánskými silami ve Spojených státech prostřednictvím - v té době - Phi- lip Guarina. A OSMTJ má samozřejmě našlápnuto i k několika dalším -folkloristicky vyhlížejícím- "rytířským řádům" a "okultním organizacím"... Navíc se zdá, že vrcholní představitelé Orde, "velkobilážístů", "bilážístů" a "velitelé" - ve všech zemích, kde je řád přítomen - by měli být počítáni mezi přední

ve finančních, soudních a vojenských kruzích. Směrem dolů řád spojuje mnoho lidí. Neděje se tak pouze prostřednictvím apelu na okultismus a "rytířství". Můj kontaktní muž mi jasně ukázal, jak může "terapeutický" přístup fungovat i jako psychologické pojivo. Byli tu i další bývalí rytíři, kteří mi to -v naprosté anonymitě- potvrdili.

Když to všechno řeknu "svému" bývalému Templáři, zachvěje se. "Kromě toho," řekne teď už viditelně vzrušeně, "má řád po celém světě nejméně tři tisíce členů. To číslo jsem slyšel už několikrát. Myslím, že vaše analýza, a to už jsem v takzvaných 'okultních' kruzích něco zažil, není nikterak přehnaná. Víím, o čem mluvím. Všechno, co jste udělal... V podstatě jde o vytvoření vzorců vztahů prostřednictvím vrcholných postav Řádu. Tyto vrcholné postavy patřily - jak jinak - k tajnému řádu, zcela uzavřenému pro lidi zvenčí a obyčejné rytíře. V tajném řádu byly stanoveny politické linie a akce. A tady už jsou dohady. Jedno je však jisté. Řád je bohatý, disponuje spoustou peněz. Řád si vytvořil mezinárodní finanční okruh. O tom jsme ještě nemluvili.

Hodiny v hospodě ukazují 11 hodin. **Je čas nastoupit, pokud se chci** ještě dostat domů, ačkoli jsem na veřejné dopravě závislý. Autobus se mnou důkladně zatřese. A dělá to dobře. Když jsem se před časem rozhodl ponořit se do tématu rytířství, netušil jsem, kde skončím. Nyní se zdá, že některé z těchto řádů, jako například OSMTJ, o jehož existenci málokdo vůbec ví, hrály nebo hrají důležitou roli v podzemních mezinárodních politických akcích. A to je mrazivé zjištění. Jsou to organizace, které se obklopují mlhou tajemství, jež nezasměvením považují za **nevědomé, na.....** **Profesionálové** neznají ge- hem života a nevědí, jak se hraje "okultní" mocenská hra. Nebo, jak říká sám Zappelli: "tajemství není sdělitelné neznalým laikům". Tím spíše, že "prováděné studie nejsou v dosahu každého. Mohlo by dojít k nedorozumění, kdyby se výsledky těchto studií prodávaly nepovolaným osobám nebo osobám, které nejsou na přijetí těchto nauk náležitě připraveny...".

V jedné z brožur o chrámovém řádu, kterou bývalý templář mi dal, stojí tato pasáž: "Doufáme, že můžeme pomoci světu **získat zpět** mír, zaslíbenou **zemí**, nový Jeruzalém..... To proto, že to bylo prorokováno, napsáno, předáno, a proto, že **ŘÁD SE VRÁTÍ!**"".

Nový Jeruzalém! V hlavě mi zní bombastická mu- 222

anglického písničkáře Chrise de Burgha. Vzpomínám si na jeden verš: "Blázen pak řekl: "Ó moudří, nerozesmívejte mě svými řečmi o 'hluboké víře' a 'hledání v čase', V těch, kdo dnes bojují, je jen zlo a chamtivost, Křížácká píseň je dávno pryč, Jeruzalém je ztracen, (x3) Jeruzalém. 42

Autobus pokračuje dál. A to se daří. Rozptyluje mě to. Čím víc se víím, že čím méně rozumím.... Zítřka se opět setkám s bývalým Templářem. Budeme mluvit o penězích. Skrz promáčknutá okna se míhají pouliční světla. Rozhlížím se kolem sebe. V autobuse jsem jediný cestující.

Bahno země

Za mých časů se za rytířský titul platilo kolem 15 000 F. Roční příspěvek činil asi 4 000 F. Očekávalo se také, že si koupíte alespoň malou vlajku, kterou si pověsíte na stůl. Ta stála 3000 F. Velkou templářskou vlajku jste mohli mít za 25000 F. Bývalý templář si nyní myslí, že to byly vyhozené pěkné peníze. 'A pokud jste nezaplátili roční příspěvky,' říká, 'vaše jméno jako příliš me- denní osoby bylo na výročních mezinárodních setkáních vyvěšeno viditelně, aby ho všichni viděli. Mimochodem, účast na nich také stála spoustu peněz. Povzdechne si: "Zappelli řídí řád jako Švýcar. Víš, co to znamená. Znáte přece Švýcarsko a jeho postavení jako ráje blahobyti...".

Zappelli se v brožurách řádu uvádí jako "conseiller financier". Zdá se, že "velkopřevor" prostřednictvím svého "centra". Cílem "Templier d'Information Economiques et Financières", odnože řádu, je napodobit kdysi ohromný finanční vliv středověkých templářů. Nebyli ostatně templáři "bankéři středověku"?

Peníze. Bahno země? Ne, pokud k financím, obchodním a průmyslovým aktivitám přistupujete symbolicky. Linie k bohům a bohyním lze vést prostřednictvím templářské triády. **Zlato**, stříbro a rtuť! Alchymisté Zappelliho templářského řádu to vyjádřili takto: "Zlato, symbol dokonalosti, vyjádření **Velkého díla na stejné** úrovni jako **kámen** mudrců, je prostřednictvím Slunce přímo spojeno s astrologickým znamením **Lva**. Je tedy symbolem transmutace civilizace, ale také Matky Země (prostřednictvím znamení Lva), této velké bohyně, kterou také nazýváme 'Magna Mater'. No, byla

Chrámový řád není zasvěcen Panně Marii, křesťanské podobě Swai te Panny, bohyně plodnosti ve starověku? Neměl snad svatý Bernard, náš první tajný velmistr, vidění této Černé Panny, která mu na znamení své plodnosti kápala na rty tři kapky mléka z jejího prsu? Zlato tak evokuje Lva; v alchymii je jedním z jeho projevů Zelený lev, který je alegorickým znázorněním V.I.T.R.I.O. O.L., symbolu transmutace. Stříbro je naproti tomu spojeno s Lunou a s Vodou, a to prostřednictvím opozice k ohnivému znamení Lva. Na scéně se objevuje nová Panna, tentokrát bohyně Luny. Ještě více. Stříbro ve spojení se zlatem nám umožňuje vrátit se k principu transmutace. Konečně Merkur je pro pravého alchymistu nejen Duchem, který tvoří spojení mezi duší či Já (Síra) a Egem (Sûl), ale také původcem a prostředníkem ve Velkém díle. Závěrem: Musíme tedy schválit založení Société Mutuelle Jeho Excelenci Velkopřevorem; jakmile se stane bankou, musíme jí popřát plný úspěch. Zainteresovaní a tendenční kritici dokazují, že nepochopili nic z ducha Řádu; jejich výtky se ve skutečnosti dotýkají našich předchůdců, kteří dobře věděli, že bez "infrastruktury" se nedá nic důležitého udělat a že ke stavbě katedrály s věží to- r vysoko do nebe je třeba velmi pevných základů... a je třeba zaplatit dělníky."⁴

Zappelli chce skutečnou templářskou banku - Société Mutuelle. . Templáři mohli upsat akcie v hodnotě 1 000, 5 000 nebo 10 000 švýcarských franků. Jeden francouzský templář mi vysvětlil, že upsal akcie za 6 000 000 belgických franků. Černé peníze!

Ale je toho víc. V oběžníku z 24. srpna 1978 Zappelli píše: "Centrum nás žádá, abychom připomněli všem templářským bratřím, že mají povinnost odvádět 10 % ze svých zisků, pokud uzavřeli podnik díky kontaktům prostřednictvím řádu, jako dar do pokladny velkopřevora, aby mu usnadnili finanční správu". Když víte, že řád je implantován po celém světě (působí nejméně ve 14 zemích) A že od svých rytířů vyžaduje vysoké společenské postavení, uvědomíte si, že taková povinnost musí do pokladny přinést hodně. Řád Templářů má tedy systém daně z vajec. Zappelliho řád je zřejmě postaven na soliterním fi- nančním základě. Nahlédnutí do účtů náleží jezdcům a dámám "Haut-Magistère", tajného řádu. Identita jeho členských rytířů nesmí být prozrazena.

Řád není v žádném případě demokratickou institucí. "Jak bylo uvedeno 224

se stal, chrám je založen na hierarchické, suverénní a mi- lite- ránní struktuře, která je nezbytná k naplnění poslání bez zbytečných průtahů a odkladů. Ve skutečnosti historicky spočíval řád na stejných principech."

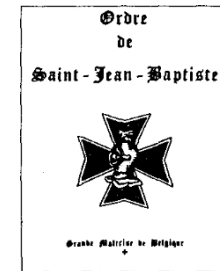
"Bylo by to stejné i u svobodných zednářů?" ptá se bývalý templář. "To by mě zajímalo: učení v zednářství. Rytířské řády mě už nezajímají. Už jsem zažil příliš mnoho problémů. Můj zájem o okultismus a mystiku však zůstává.

Rozloučím se. Znovu naléhá, abychom zůstali v anonymitě. ven. Co zaručuji. Slibuji mu, že do textu vložím několik pasáží, díky nimž nebude možné zjistit jeho totožnost. Kdybych dříve věděl, co jste o Řádu zjistil, rozhovor bych nepovolil, uvažuje poněkud ustrašeně. 'Do Tvých odpovědí míchám en- kelní výpovědi jiných bývalých templářů, které jsem potkal,' ujišťuji ho, 'takže ani jazyk, ani určitá vysvětlení k Tobě nemohou vést. Zda může v případě potřeby změnit text? Samozřejmě.

Vyprávěl mi celý svůj život až do těch nejjintimnějších detailů. "Je to dělá dobře mluvit s někým, kdo ví, o co jde, a je z toho venku," řekl mi několikrát. Měli jsme věcný vztah. Rozhovory nebyly jen otažitě inter- vence. Byly to výlevy, včetně toho mého. Když se konečně probírala záležitost kolem Zappelliho templářů, náhle padla le- geta. Zřejmě jsme si už neměli c o říct. Zvláštní. Zdálo se, jako by Zappelli určoval náš vztah. Samozřejmě to byla zpočátku pravda. Ale přesto v nás rostlo něco víc. Alespoň jsme si to mysleli. Možná jsem to byl jen já.

8. Od velmistrů a ministrů

Výhodný den

Navzdory vytrvalému mrholení "a kousavému větru je bruselská ulice Rue Neuve plná lidí. Je čas výhodných nákupů. Jen málo nakupujících si všimne poněkud zvláštní kombinace elegantních sic renesance a vlámské baroko na fasádě Finister- ' : rae. Tváře jsou obráceny opačným směrem, kde jsou podstatné af-

* Pozornost přitahují položky s cenou v jasně osvětlených výlohách. Několik lidí spěšně opustí procházející se dav a odhodlaně vstoupí do kostela. Tmavý mackintosh nebo plášť přes ruku, oblek nebo at- ché pouzdro v ruce, dámy a pánové slavnostně vykročí k předním řadám sedadel ve Finisterrae. Paní van H., "Grande Visi- teuse", vítá "Gentes Dames" a "Messires Chevaliers" z kostela.

' "" "" 'Ordre de Saint-Jean-Baptiste, Milice Templière des Hos pitaliers'.

srdečně. Ukáže na jejich rezervovaná místa. Asi patnáct rytířů nebo velkých dam řádu čeká na to, co se bude dít. Náhle se v prvních řadách ozve tlumená výměna slov. Jeden z rytířů je napomenut, aby rychle schoval svůj třešňově červený rytířský plášť do aktovky. "Pas ici - Není tady," zašeptá se. Spěšně se k podivné společnosti připojí šedivý a zavalitý muž s alpinopetem stále na hlavě. Volnou rukou - I on má na sobě oblek - šátek si drží pevně na hrudi, díky čemuž jsou mnohé dekorace neviditelné. Nudné gerinkel však při každém kroku prozrazuje přítomnost kovu. Odkud - pro tuto záhadu?

Napočítal jsem v kostele asi 40 lidí. Vlevo vpředu jsou členové řádu. Vpravo vpředu čeká sedm Egyptanů. Někteří z nich se přišli podívat na neobvyklou podívanou. Úderem půl jedenácté dopoledne předstupují tři koptští duchovní. Provádějí jedenapůlhodinovou koptskou bohoslužbu, vysoce rituální kult starých Egyptanů. Koptové vyznávají monofyzitismus (Kristus nebyl člověk, jen božstvo) a Řím je za to již v roce 451 považoval za heretiky. Současný kult v katolické církvi Finisterrae je součástí sbližování křesťanských komunit.

"Koptská bohoslužba zahrnuje mnohem více spirituality a zahrnuje lpěli na starých tradicích naší víry. Docela se liší od těch moderních katolických kněží, kteří odříkávají mše, jako by to byla rutinní práce", vysvětluje později rytíř. Tradice a staré výtržnosti zapadají do vnímaného obrazu "slavné" minulosti. "Na chvíli uniknete před dekadenci naší moderní společnosti. Kromě toho se "hádání našich a jeho neuspořádanost". a "velkých dam" z řádu Saint-Jean-Baptiste, aby se mohli zúčastnit s další tradicí: předehrou k rytířskému stavu.

Poté, co přední koptský monsignore Marcos zazpíval na rozloučenou, se členové řádu stáhli přes sakristii do malé místnosti. Tam si svlékli třešňově červené župany. Vlevo nahoře na županech je velký bílý maltézský kříž s heraldickou přílbou uprostřed. Symbol řádu. Během velmi krátkého, spěšného obřadu jsou přítomným předány perkamentní certifikáty. Za 500 franků je člověk pasován na rytíře "Ordre de Saint-Antoine du Désert", který, jak uvádí dokument, řídí Marseille, Paříž, Damartin a Goelje, Curych, Benátky, Vídeň a nakonec má pobočku v Bruselu. Šéfem tohoto řádu je monsignor Marcos, hlavní celebrant z Koptské služby nyní

Bez alpinopetu, ale v červeném plášti,

hrdě vystavuje svá vyznamenání a insignie. I on je dojatý, když je mu slavnostně předán certifikát. Zamumlá slova díky a zaujme své místo mezi červeným sloupem. Obřad se chýlí ke konci. Rytíři a velkovévodkyně řádu Saint-Jean-Baptiste a nověji i řádu Saint-Antoine du Désert se rozcházejí poté, co jsou jejich pláště opět bezpečně uloženy v kufrech nebo vacích. Opouštějí budovu Finisterrae služebním vchodem na Novém mostě a mizí v dešti.

O několik minut později potkávám v sakristii římskokatolického kněze a kostelníka. "No jo, ti rytíři," říká vyhybavě kostelník, "ti tu bývali, ale nedávno jsme je zakázali. Ti rytíři nejsou Vatikánem uznáváni, proto. 'Ale vždyť tu byli ještě dnes. Dokonce se nastěhovali do jedné místnosti této budovy!' oponuji. 'Ne, ne, v tom se mýlíte. Vytáhnou pozvánku od 'Grande Maitrise de Belgique'. Je v ní jasně uvedeno, o co dnes šlo. Kostelník zrudně řekne: 'Je mi líto, musím zavřít sakrální prostor.' 'Cože?' ptám se. Kněz také rezolutně ukáže na východ ze sakristie.

Venku stále prší a zvedá se vítr. Je asi půl druhé. Mám podivný zážitek a jezdím na falešném svědkovi. Šálek kávy vám udělá dobře".

Jako za starých časů!

Řád svatého Jana Křtitele Vatikán skutečně neuznává. V tom měl kostelník naprostou pravdu. Nicméně římskokatoličtí kněží zřejmě takovéto neoficiální rytířské řády ve svých kostelech bez problémů povolovali a la-tovali. V konfrontaci s tím však tito kněží reagují velmi zmateně a odlišně. 'Jsou to dobří katolíci,' ospravedlňoval se jeden z nich. 'Máme je poslat ke konkurenci?', šeptá jiný. 'Neviděli,' lže třetí. Proč? Snad proto, že mnozí z rytířů - a to i dnes - o sobě tvrdí, že jsou **Kristovými** vojáky. Církev je může případně oslovit. To, jak uvidíme později, uznal i kardinal Suenens. Tak tedy: "Ježíš je věrný, že se mu podařilo vydobýt si právo na život a na smrt.

Jsou rytíři "Ordre de Saint-Jean Baptiste" natolik důležití, aby byli pokrytci? Ale především: do jakého místa jsem nyní vstoupil? To jsou otázky, které mě zaměstnávaly. Můj zájem o Řád vzrostl poté, co mi někdo pošeptal, že jistý Zdrojewski je s Řádem ve spojení. Zdrojewski? Určitě byl mimo kontakt od doby, kdy vypukl skandál s tempeláři SAC? Nebo snad ne? Byl jsem rozhodnutý. Chtěl jsem poslat paní

Van H., obraťte se na "Grande Visiteuse" z "Ordre de Saint-Jean Baptiste" a požádejte o vysvětlení. Po telefonu mi "Grande Visiteuse" řekla, že je velmi ochotná mě přijmout a že budu brzy pozván na komorní setkání rytířů, protože mé jméno je na seznamu zájemců. To mě zaskočilo. Jak se tam mohlo ocitnout moje jméno? Dále mi říká, že setkání se však uskuteční až zítra, protože čeká na zprávy od biskupa Marcose, koptského mnicha a velmistra "Ordre de Saint-Antoine du Désert". "Zavolejte mi za čtrnáct dní," uzavírá laskavě.

O několik dní později jsem obdržel dopis od "La Grande Visiteuse" z Londýna.

autobusu. V něm jsem našel formulář k získání "Croix de Saint-Antoine du Désert". To by mě pak stálo pět set franků. Jsem však na rozpacích, jaké služby jsem prokázal "Eparchie Copte Orthodoxe de France". Kromě toho nepotřebuji žádná ocenění, chci vědět, do jakého světa jsem vstoupil. Bizarní svět, to je jisté. Vezměte si třeba "Ordre de Saint-Antoine du Désert" biskupa Marcose. Na čem si ten člověk zakládá, že se může nazývat "velmistrem"? Nepomáhá ani výňatek z "Atlasu mystérií" od "esoterického" badatele markýze de St-Hilaire alias Paula Meurice, přiložený k dopisu². Z něj vyplývá, že řád již po staletí neexistuje. V roce 1382 založil hrabě Albert Bavorský, potomek bavorského krále Lodewijka, v Monsu rytířský řád na obranu katolické víry. Tento řád přilákal šlechtice z Hainaultu, Holandska a Zeelandu, které se tehdy pod vedením hraběte Alberta spojily v jeden knížecí rod. Řád dostal jméno Svätý Antonín podle vídeňských benediktinů, kteří, jak vypráví svätý Hilaire, založili řád již kolem roku 1095. Hrabě Albert Bavorský se prohlásil za nástupce jejich velmožů. Odtud pochází i jeho jméno. Řád se proslavil, když se vydal na křížovou výpravu za osvobozením Svaté země - marně. Avšak poté, co hrabě Vilém IV, druhý velmistr a nástupce hraběte Alberta, zemřel za záhadných okolností v roce 1416, se zdálo, že úloha řádu skončila. Vilémova dcera Jakuba Bavorská se totiž musela vzdát svého dědictví ve prospěch burgundského vévody Filipa Dobrého. A to byl konec celé záležitosti. Majetky a zboží byly převedeny na Filipův prestižní "Řád zlatého rouna" a také na vídeňské mnichy svätého Antonína, kteří měli k dispozici rozsáhlou síť komunity od Egypta přes Anglii až po Dánsko. Proč právě koptský monsignor znovu zakládá tento řád? **Řád byl** přeče římskokatolický. A navíc, "HollandS původu. Podivné. Ledaže byste se domnívali, že Msgr.

"

Marcos je Holandčan a říkal si Johannes-Maria Bloom van Assendelft. Pod tímto jménem byl v době aféry SAC delegátem chrámového řádu Zdrojewski za Nizozemsko"! Náhoda? Někdo mi řekl, že Zdrojewski sám musí být spojen s "Řádem svätého Jana Křtitele", s nímž je zjevně spojen Marcosův "Řád svätého Antonína z Dezerté". Je to náhoda? A je tu ještě něco. V oběžníku z 23. září 1980, který naléhavě vyzývá rytíře "Ordre de Saint-Jean-Baptiste" k účasti na konferenci biskupa Marcose o koptském světě, se píše: "pro věrné bratry se předpokládá povýšení v "Ordre Souverain et Militaire de Temple de Jéru- salem". Belgický af- divize tohoto chrámového řádu je pod vedením generála De Bruyna. Ten byl v době potíží SAC belgickým delegátem Zdrojewského řádu. Shoda okolností?

V dopise z 9. května 1983 Zdrojewski informuje o výborných vztazích s "Ordre de Saint-Jean Baptiste" a potvrzuje generála De Bruyna jako belgického delegáta. Zdrojewski se označuje za "Grand Prieur Général pour l'Europe" "Ordre Souverain et Militaire du Temple de Jérusalem". V roce 1983! To znamená, že se Zdrojewským se vůbec nepočítalo, když se všem ukázalo zapojení SAC do Chrámového řádu. Naopak. Zdá se, že kromě Zappelliho se o svůj podíl na templářském koláči hlásí i Zdrojewski. Tato tvrzení jasně podporují Johannes Maria Bloom van Assendelft alias biskup Mar- cos a generál De Bruyn. Jako za starých časů!

Titulek

Biskup Marcos **vzbuzuje úctu. Nikdo neunikne jeho moudrému a v sleduje tvůj pohled a zvedá tě zpod dlouhého šedého obočí.** Ale ty dlouhé vlnité šedivé vlasy jsou obzvlášť nápadné. Biskup Marcos je ve svých **sedmdesáti letech krásný muž. Bylo působivé, jak se ,**

"J

ozdobený turbanem, prováděl klidné rituály ve Finisterrae. Zdálo se, jako byste náhle vstoupili do jiné doby, daleko od hluku civilizace. Když jsem po bohoslužbě opouštěl kostel, každým krokem jsem za sebou nechával jedno století. Konfrontace s dychtivým **davem** na Nieuwstraat mě vyburcovala a **dokonce přiměla k agresivitě**. Možná je to hlad po nápaditých až poněkud bombastických obřadech minulých dnů, z nichž biskup Macos čerpá motivaci. Časy skutečných patriarchů, králů a... císařů. Ostatně to by se dalo odvodit ze slavného aktu, který vykonal 18. listopadu 1956 v kryptě meto- distického kostela v Římě. Jeho Svaté Blaženství Mons. Johannes Maria, kníže teopolský a kníže Svaté říše římské Východu, z Boží milosti patriarcha prvotní katolické apoštolské církve antiochijské, pravoslavné a sy- robyzantské tradice, 147. nástupce apoštola svatého Petra na antiochijském stolci pak korunoval "Jeho císařské Veličenstvo Marziana II Lavarella Lascarise, basilea konstantinopolského a celého křesťanského Východu" 269. římským císařem, nástupcem Augusta a Konstantina"! "Římští kei- zéři tedy stále existují i v našem chladném, materialistickém dvacátém století. Člověk Představivost nic neznámena. Aztécký císař Moctezuma získává společnost.

Zcela nový římský císař založil, jak je v těchto kruzích zvykem, své rytířské řády. Zdá se, že zvláště nostalgičtí Američané rádi převádějí Jeho Veličenstvu vysoké částky, od 1 000 do 5 000 dolarů, aby se mohli stát rytíři těchto řádů. Některé z Marzianových výtvorů: "Ordre Dynastiques Suprême de Saint-Lazare", "Ordre Souverain de l'Aigle Blanc de Yougoslavie", "Ordre Céleste, Souverain, Impérial et Militaire de Constantin le Grand", "Ordre Dynastique de Milos le Grand"⁶. Zdá se, že jsem a sen...

Dne 1. listopadu 1957 byl současný koptský monsignor s platností potvrzen jako první patriarcha "Eglise Orthodoxe Autocéphale Antiochienne en Europe" pod jménem Mar Joannes-Maria I. Tento patriarchát je ve skutečnosti jednou z mnoha malých církví, které se snaží získat místo pod sluncem vedle velkého bratra Říma. Mar Joannes Maria I. zastával tuto pozici do roku 1972 a jeho nástupcem se stal Boris I., kterého v Belgii zastupuje monsignor Colin, jeden z bílých mágů "Ordre du Verseau". Od té doby slouží Joannes Maria "koptské pravoslavné církvi", kterou podle tradice založil apoštol Marek v roce 42 n. l. v **Alexandrii**. Tento **dříve** nazývaný "alexandrijský patriarchát" byl ve skutečnosti obnoven v roce 1824 a tvoří samostatnou církev.

v koptských tradicích. Údajně má asi 40 000 věřících. V čele této části křesťansky založeného koptského světa stojí - takzvaný - **117.** papež Amba Shenou- da **III.** Při setkání s papežem Pavlem VI. 10. května 1973 zdůraznil příbuznost obou křesťanských vyznání. V té době koptská menšina v Egyptě, kde Amba Šenuda **III.** **sídlil**, opět velmi zřetelně pociťovala na své šiji horký dech islámského expanzionismu. Koneckonců Koptové nezapomněli na krvavé konflikty s islamisty v průběhu staletí.

V roce 1974 jmenoval Amba Šenuda **III.** biskupa Marcose koptským biskupem pro Francii. Z Toulonu se Marcos snažil šířit koptské tradice po celé kontinentální Evropě. Aneb, jak mi později vysvětlil jeden rytíř "Ordre de Saint-Jean Baptiste": "500 F na podporu koptské církve proti postupujícím islámským barbarům nejsou peníze." A tak jsem si uvědomil, že se jedná o velmi důležitý krok.

Malý muž

Dychtivě o tom mluví, ten malý muž. 'Můj příběh dobře ilustruje, jak se člověk dostane do rytířského stavu jako malý člověk,' říká, 'lidé mají slabosti, jako je ješitnost a snaha hledat v životě hlubší věci. Mnoho rytířských orků s tím stojí a padá'. Bývalý rytíř v 'Ordre de Saint-Jean-Baptiste' představuje psychologický proces. Jak se - jako malý člověk - dostal do kontaktu s řádem? Jaká byla jeho očekávání? Byla naplněna? Na tyto otázky je bývalý rytíř připraven odpovědět zcela otevřeně.

"V únoru 1974 se mi náhodou dostala do rukou brožura cestovní kanceláře General Car, která inzerovala šestidenní výlet "po stopách Jeanne d'Arc". V brožuře se psalo, že během tohoto výletu se bude probírat paralelní historie, historie, o které se ve škole neučí. Průvodcem byl jistý **Paul** de St Hilaire, o kterém jsem nikdy neslyšel. Zajímala mě okultní historie, nevysvětlitelné ge- schické skutečnosti. Například některé podivné věci ve starém Egyptě. Nabídka cesty se mi zdála být něčím, co se mi líbilo. Bohužel, cesta už byla u konce. Rozhodl jsem se tedy zavolat General Car, abych se o Paulu de St. Hilaire dozvěděl víc. Řekli mi, že psal knihy a byl historik a že se zabýval hlavně symbolikou, stopováním skrytých poselství a tak dále. Když jsem se dozvěděl víc, můj zájem vzrostl. Jsem Štír, tajemno mám v povaze. Abych to zkrátil. Prodavač v General Car mi dal telefonní číslo-

mer ze St. Hilaire.

"O něco později St Hilaire uspořádal v Bruselu konferenci na téma "Kryštof Kolumbus nebyl první, kdo odobálky! To bylo poprvé, co jsem něco takového slyšel. Byl jsem podtlaku. Po přednášce jsem mluvil se St Hilairem. Zapadl s-jedním. O měsíc později jsem už jezdil na exkurze se St Hilaire.

Vzpomínám na velmi pěkný a zajímavý výlet. Organizoval ho sated by the travel agency Brabant Voyage. Téma bylo "Templiers in the land of Liege". Zastavili jsme se v Corswaremu, Warnantu, Metz, Strée, tedy v místech, kde měli templáři v té době základny. Svatý Hilaire nám vyprávěl o symbolice, heraldice, alchymii, okultních obětech. Obrovské! V roce 1975 jsem se vydal na další takové cesty, někdy trvající 5 až 6 dní, vždy se svatým Hilairem jako průvodcem. Témata byla vždy stejně fascinující: "Paříž-mystérieux", "L'Alsace-mystérieux" atd. Byl jsem nadšený.

"V té době jsem pracoval jako úředník v jedné bruselské firmě. V kanceláři jsem jim samozřejmě vyprávěl o svých poněkud neobvyklých zájmech. Byl jsem tam známý jako záhadná postava. V jednu chvíli mě oslovila zajímavá osoba. Zeptal se mě, zda bych měl zájem vstoupit do rytířského řádu. Mé znalosti historie hovořily v můj prospěch, řekl ten člověk. Byl jsem šokován. Vůbec jsem nevěděl, že rytířské řády ještě existují. Nikdy jsem o nich neslyšel. Bylo to pro mě zjevení. Zdálo se mi, že jsem náhle pronikl k jádru života. Kdysi jsem četl něco o rosikruciánech: "nesnažte se nás kontaktovat; pokud budete shledáni hodnými, my vás kontaktujeme". Zdálo se tedy, že jsem byl vybrán, abych patřil do tohoto kruhu.

lidé, kteří znali skryté pravdy o životě. Tak

sem o tom tehdy přemýšlel

Žil jsem v euforii.... O několik dní později

Byl jsem pozván na setkání řádu. Konala se konference na téma "l'histoire de la chevalerie dans les ordres templiers". Velmi zajímavé. Svými otázkami jsem na sebe upozornil.

teraf. O několik dní později jsem dostal dopis od velkopřímátora v ibusu. Ten mi napsal, že jsem splnil očekávání a že jsem - v

kdybych si to přál - mohl bych být brzy pasován na rytíře a ozbrojen. Protože jsem toho už tolik uměl, napsal, mohl jsem přeskočit fázi aspiranta. Takže bych se okamžitě stal rytířem. Tato nabídka mě nesmírně potěšila. Konečně můj život dostal smysl. Skutečně jsem žil. Konečně!

"Dne 26. června 1976 to bylo. Byl jsem rituálně pasován na rytíře církevní autoritou, biskupem Wituckim, varšavským arcibiskupem, za války generálem. Mé štěstí bylo intenzivní, nepopsatelné. Cítil jsem se jako pravý rytíř, potomek středověkého vach-

pravdy. Od té doby jsem chtěl žít podle skutečného rytířského ideálu. Poctivost, pomoc lidem, pronikání do pravých tajemství života. Rytířství mi tehdy otevíralo bránu do skutečného života, cítil jsem to. Najednou jsem patřil k duchovní elitě tohoto světa. Plakal jsem... Při tomto rytířském ceremonálu jsem byl také vyznamenán polským vyznamenáním za zásluhy prokázané během války. Přijal jsem ho s díky, ačkoli jsem byl během ušního srubu ještě malé dítě. Teprve později jsem si začal klást otázky.

"V té euforii jsem žil docela dlouho. Rytířství mě zaslepilo. Cítil jsem se povznesený nad masy, plebs, ignoranty, profany. Až jsem postupně začal pochybovat. Na řádových setkáních se ve skutečnosti dělo jen málo vzrušujícího. Večeře a narychlo organizované přednášky se staly nudnými a nevdělanými. Ani z tolik vychvalovaných rytířských ideálů se toho moc nedělo. Začal jsem si klást otázky. Čím více otázek a pochybností jsem měl, tím více jsem se cítil podvedený. Co vlastně řád dělal, kromě sporadického organizování povrchních aktivit? Nemám ponětí. Když jsem si uvědomil, že mým hlavním úkolem je verbovat začínající rytíře, už jsem to nepotřeboval. Blížil jsem se ke krizi. Myslel jsem si, že jsem objevil pravý smysl života, a ukázalo se, že je to jen mlžná clona. Rozčarování bylo velmi velké. Jediné, co jsem mohl udělat, bylo rezignovat!

Ted', po tolika letech, se tomu může smát, ten malý muž. Zklamání už ho přešlo. Ale pořád jim nemůžu odpustit, že na mě tenkrát udělali boudu, - povzdechne si, - všechno bylo falešné. Proč?

Toujours vaincre, jamais vaincu

Poselství velkopřevora řádu.

"V tento den, kdy noví rytíři přijímají investituru, bratrsky zdravím rytíře, dámy patronky a rytíře, kteří se účastní tohoto krásného obřadu. Jako velkopřevor se obrátím zejména ke kandidátům, kteří budou za několik okamžiků pasováni na rytíře; jsou prodechnuti ideálem rytířství a touhou podílet se na duchu jednoty v bratrství, který oživuje všechny členy Řádu svatého Jana Křtitele. Považuji za užitečné nabídnout vám podnět k zamyšlení, než přistoupíme k vašemu povýšení na rytíře řádu.

"Naše velkopřevorství je otevřeno všem lidem dobré vůle, od

Charter of Saint John the Baptist of America of America

We, Governor General

By virtue of the Charter granted The Order of Saint John the Baptist of America in accordance with the provisions of Title 5 of Chapter 5 of the Code of Laws of the District of Columbia as enacted by the Congress of the United States of America do hereby Declare that the Grand Council of the Order, at a meeting held on _____ has conferred, and does confer upon

His Excellency

the Rank and Dignity of

JOHN A. D. L. R.

In Witness whereof this Certificate is issued by Us with Our Signature and Seal.

Given at the Seat of the Order this _____ day of _____ in the year 19____

The Chancellor
Luis P. Niu

The Governor General
[Signature]

In witness whereof this Certificate is signed with the Great Seal of the Order and inscribed in the Archives under

Number _____

this day of _____

všech společenských vrstev, aby nezmizel mýtus, který rytířství odmítá jako dekorativní a zbytečné, vyhrazené pro ty, kteří mají majetek nebo takzvané vysoké postavení. K rytířství se člověk hlásí jako někteří k náboženství, nepřichází sbírat medaile. Obráťte se do sebe a zamyslete se nad svým novým stavem. Přišla hodina, abys přemýšlel o povinnostech, které se pojí s důstojností, jež ti bude brzy propůjčena, neboť právě zde začíná poslání, které je přiděleno každému rytíři našeho řádu.

"Důstojně si zabalíš plášť, obklopen svými bratry rytíři. Budeš mít maximálně zdvořilé chování ke každému, a zejména k řádu a jeho rytířům. Není možné, abys svůj život rytíře vykládal různými způsoby, je jen jeden. Je to rozdávaní se bez chyby, stálá přítomnost Ducha, bdělý smysl pro povinnost, velkorysá činnost. Není možné dávat se tak, že zůstanete pasivní: rytíř není divák. Budete pracovat pro spravedlnost a pro svět v Míru a harmonii. Budete pracovat pro svět v Jednotě a Právu. Ukažte lidem, že je třeba věřit v LÁSKU.

"Dekor, jímž jste obklopeni, je pouze symbolickým potvrzením, esoterickým znázorněním toho, co se skrývá v duši rytíře; pochopit to mohou pouze oči a uši zasvěcence. Budeš muset vybojovat bitvu a shromáždit zdatnost, která je sice všední a banální, ale která často vyžaduje větší úsilí než oslnivá jednorázová akce. Rytíř se již nedívá na život stejnýma očima jako laik. Doufám, že pro tebe, stejně jako pro nás všechny, znamená rytířský titul víc než slavnostní rituál u svatého Martina, nešpory u svatého Jiří a kříž na hrudi.

"Rytířství našich předků od křížových výprav až po Dálný východ ve Svaté zemi našlo svůj ušlechtilý charakter v boji proti kacířství. Dnes už kacířství z dob křížových výprav pominulo, moderní rytíři však musí překonávat jiné hereze. Meč, který nosíme, je symbolem, živým symbolem v boji proti nespravedlnosti v našem moderním světě. Tento meč tasíme proti morálnímu a fyzickému útlaku, proti chudobě. Nevěříme již ve staletí křížových výprav do Svaté země, ale v éru moderního rytířství. Jeho posláním je zachraňovat lidi přetížené fyzickým a morálním utrpením před zoufalstvím a pochybnostmi, a to z lásky. Rytířství altruismu musí odporovat.

proti materialistickým egoistům a ze všech sil podporovat slabé, nemocné a utlačované.

"Není to pro rytíře svatého Jana Křtitele vznešený úkol? Bratři postulanti, dejte si záležet na tom, abyste přijali pravidla řádu; starší vám v tom poradí a ochrání vás v nejčistším rytířském duchu. Nestarejte se o slávu, ale o horlivost pro naše rytířství inspirovanou nejstaršími tradicemi cti; buďte připraveni plnit své poslání lidské solidarity. Hleďte, co vám dnes přeje váš Velkopřevor, věrný našemu heslu: VŽDY VÍTĚZIT, NIKDY NEPŘEVÍTĚZIT.

Bratr Rolland.

Interludium I

Rozporů je spousta! Čím se řídí rytíři Řádu svatého Jana Křtitele, nebo v plném znění Řádu svatého Jana Křtitele v Améri- que? Jakými historickými údaji rytíři legitimizují své postavení? To, že se považují za "pravé rytíře", je fakt. V oficiálním díle, jehož autorkou je "Dona" B. Lambré z řádu, je to jasně vyjádřeno: "Musíme bojovat, abychom uprostřed této pláštěvé slavnosti obhájili svůj právoplatný původ". Zde jen poznamenejme, pro záměr těch, kteří stále pochybují o naší pravdivosti, že Jeho Veličenstvo král Bou- dewijn, král belgický, zastává funkci čestného bailiffa velkokříže Suverénního a vojenského maltéžského řádu a je nositelem titulu vysokého hodnostáře v mnoha rytířských řádech".⁹

Důkazy z (ne)rýmovaného? Ale Suverénní a vojenský maltéžský řád (SMOM), v němž král Baudouin skutečně zastává zmíněnou funkci, nemá s "Ordre de Saint-Jean-Baptiste d'Amérique" vůbec nic společného. I když se "Ordre de Saint-Jean-Baptiste d'Amérique" považuje za nezávislou větev SMOM, která vznikla krátce po debaklu Malty v době napoleonských výbojů. Mnoho španělských rytířů tehdy bezhlavě uprchlo do relativně bezpečného Španělska a v roce 1802 tam založilo španělskou odnož pod názvem "Ordre de Saint-Jean-Baptiste". Tato větev se mohla spolehout na podporu španělské dynastie Bourbonů. Historici se zatím shodují. Méně jisté se zdá být tvrzení, že kvůli nestabilní politické situaci ve Španělsku skončila španělská větev v roce 1923 ve Spojených státech, což by legalizovalo název "Ordre de Saint-Jean-Baptiste d'Amérique". Historikové a badatelé se raději drží teze, že když se

V roce 1879 byl velmistrem SMOM zvolen Španěl Giovanni Battista Ceschi a Santa Croce a španělská pobočka se jednoduše sloučila s mateřskou organizací." Každopádně v roce 1923 spatřil světlo světa notářský zápis "Ordre de Saint-Jean-Baptiste d'Amérique". Iniciátory byli důstojníci americké armády. Například generál "Fire Esquadron" Dimas Aruti zastával funkci velmistra až do své smrti v roce 1982. Zdá se, že jde o rri-vojskou příslušnost. A Zdrojewski?

Obskurantismus

"Vous voulez attendre un pen," řekne zdvořile asistentka doktora radiologa Van Rossuma. A stejně zdvořile, s ostrým francouzským přízvukem, dodá: 'dokonce i probudit astebrief. Je mi líto lidí, kteří musí trávit čas tady, v čekárně, než je přijmou do ordinace. Tato místnost nesnáší le- ven. Panuje tu strašná šed'. Léč na depresi? Pád do prázdna, po kterém se musí všechno zdát sluníčkovější, dokonce i ta nejhorší nemoc? Kristův kříž nade dveřmi zachraňuje přítomné před smrtí na místě, myslím. Chci se odsud dostat. Útěk je možný... Pokud se dostatečně dlouho soustředíte na - vypadá to jako sto let starý - plakát Air France, na kterém je vyobrazena "réseaux aérien mondial". Druhým a posledním únikovým prostředkem je miniaturní čtyřmístný Santa Gabriel, který byl špatně rozvážně uložen na právě ne-starobylé skříně.

Doktor mě našťestí včas dostane ven. Následuji ho po schodech nahoru a usedám k velkému dubovému stolu v obývacím pokoji. O stěnu je opřený meč. "Koupený ve Španělsku," říká doktor. Doktoru Van Rossumovi je kolem šedesátky. Je to vitální muž. Pozorně naslouchá mým otázkám a odpovídá velmi opatrně. Je vysokým hodnostářem "Ordre de Saint-Jean-Baptiste d'Améri- que", má důležité vztahy v armádních kruzích. Jeho bratr je navíc soukromým lékařem krále.

"Ordre de Saint-Jean-Baptiste" se v Belgii začal používat kolem roku 1976. Vlastně s pasováním na rytíře v sobotu 26. června 1976 v "Breukelhofu" v Eizeringenu, nedaleko Saint Kwintens-Len- nik. Tehdy bylo asi 40 osob povýšeno do rytířského stavu polským generálem monsignorem Wituckim, významnou osobností odboje za druhé světové války. Další slavnostní pasování na rytíře se konalo v roce 1980, 7. **června**, v kostele svatého Mikuláše za burzou. Bohoslužbu zde sloužil náš kaplan. Opět bylo do rytířského stavu pasováno asi 40 osob. Třetí a **zatím** poslední obřad pasování na rytíře řádu se konal v roce

1982 v kostele "Trinité" v Ixelles. To znamená, že nyní existuje několik hon-
V řádu je třicet rytířů, vedle toho asi osmdesát aspirantů

nebo panošů. V současné době p o t ř e b u j e m e reorganizaci.

Doktor si nalije whisky. "Je to dobré pro zdraví," řekne
on, "a, to pomáhá s řečí. V současné době vede belgickou sekci
generál Omer Van Houtte. Nahradil on- ze "grand prier" Jean-
Marie Rollanda, který již nemůže tuto funkci vykonávat kvůli
nemoci. Generál Van Houtte, který je v současné době ve výslužbě,
vedl všechny vojenské nemocnice belgických ozbrojených sil, a to
jak v Belgii, tak v **Německu**. Velmi významný muž. Po smrti generála
letectva Dimas-Arutiho převzal velmistrovství dosavadní velmistr
řádu maršál Zdrojewski- ki- Maršálovi je 90 let a asistuje mu generál
Thadée Jago, zkráceně Jago- zewski.

Zdrojewski! Jagozewski? Kdo byl "maitre" v "commission de
rekrutace" velmistra Zdrojewského "Ordre Souverain et Militaire du
Temple de Jérusalem" během potíží SAC"!

Náhoda?

Ohledně zásahu SAC do chrámového řádu je Van Rossum ochoten
říci: "To se skutečně stalo. Byl to veřejný skandál. Ale tyto prvky
byly drženy stranou. Kromě Zdrojewského a Jagozewského! Van
Rossum se trochu nervózně otočí na špičce židle. "Co to má
společného s rytířskými řády!" zarazí mě.
naštvaný proti.

Konverzace skončí ve slepé uličce. Vzniká vzájemná nedůvěra. Na
okamžik si myslím, že je konec. **Najednou**, autoritativním **mávnutím
ruky, jako by chtěl nadobro** rozptýlit předchozí obavy, hodnostář v
"Ordre de Saint-Jean Baptiste" nadhodí nové téma. Zdá se, že
odpověď. Účel řádu.

"Záměrem Řádu je vytvořit elitu, elitu, která by byla...
lanp-bohatí lidé ve společnosti, kteří jsou připraveni vydat se na
novou křížovou cestu proti tmářství, proti člověku bez duše a
svědomí. Zkrátka proti marxismu či komunismu. Odmítáme vidět
člověka jako stroj bez duše, který svědomím-
nečinní technokraté jsou manipulováni. KOLEKTIVISMUS,
socialismus, jeho neduhy. Příčiny je třeba hledat v nedostatku
náboženství. Belgie byla v průběhu dějin systematicky vedena k
tmářství. Nepochopený antverpský historik Roger Van Avermaet to
jasně prokázal ve svých pracích o belgických dějinách. Například:
hrabata Egmond a Hoorne zradila Filipa a křesťanství, a by dala
volnou ruku kacíři Vilémovi Mlčenlivému. Později umožnili

bezbožná Francie vládne Belgii. Příkladů, které ukazují, že jsme se
systematicky odvraceli od pravé víry, je mnoho..... A všimněte si
výsledku. Společnost v úpadku, žádná budoucnost pro mládě, vláda,
která nenechává prostor pro jednotlivce, vláda, která přikazuje a my
musíme přitakat, nebo zmizet. Podívejte se na Evropu: Evropa umírá!
Evropa umírá v důsledku tmářství a nedostatku náboženství. Zhýralost
s tím spojená z nás udělala podřízenou rasu. Kdo teď povstává? Dža-
panny, muslimové. Nadřazené rasy ve srovnání s tou naší. Křížová
výprava, kterou Hitler - pozor, jsem proti nacismu - podnikl, aby
očistil západní rasu, nebyla tak hloupá, jak si většina myslela. Jsme ve
slepé uličce.

Doktor Van Rossum se zdá být nezastavitelný. Svůj příběh vypráví s
hlubokým rozčarováním, s hlubokým pohrdáním současným
člověkem. "Jen se podívejte, co dělají odbory. Stávky ve veřejné
dopravě, stávky v dolech. Rozklad je velmi blízko. Moc odborů je
velmi důležitým znakem toho..... Nezbyvá nám tedy nic jiného než
bojovat proti morálnímu úpadku. To je tedy výchozí pozice našeho
velmistra Zdrojewského. V rámci naší belgické sekce se snažíme
vštěpovat hluboké náboženské cítění prostřednictvím vyučování a
bohoslužeb. Přítomná elita pak musí šířit religiozitu ve své sféře vlivu.
Každý rytíř má **totiž** velmi důležité společenské postavení, z něhož
může ovlivnit mnoho lidí. To je naše východisko.

Venku mě čeká večer. Spěchám špinavými bruselskými ulicemi k
autobusu. Pryč od šilenství? Paní, která mi náhodou zkříží cestu, se
ptám, kolik je hodin. Úzkostlivě prchá. Čím víc se rozpadá? Něco mi
vytane na mysli. Když jsem požádal hodnostáře "Ordre de Saint-
Jean-Baptiste" o vysvětlení ohledně jedné organizace,
Zavolal na **I.M.O.S.**, který opět odpověděl protiotázkou: "Co to
má společného s rytířskými řády? Hodně jsem si myslel, protože
pánové, kteří stojí za řádem, vedou také **I.M.O.S. I.M.O.S.** je
poněkud zvláštní veteránská organizace, kvazi-neznámá bel-
gickým národním veteránským sdružením. Co znamená I.M.O.S."
?²

Otázky, otázky, otázky

**"Podle zpravodajských informací, které jsem získal, je výše uvedená
organizace (Interallied Military Organisation Sphinx - I.M.O.S., pozn.
autora) údajně meziválečným uskupením bývalých odbojářů,
zpravodajských a akčních agentů a bývalých bojovníků, kteří jsou bez-**

byla založena v Belgii a zdá se, že působí zejména v Západních Flandrech. To napsal v roce 1970 ministr pro rozvojovou spolupráci v nepřítomnosti ministra zahraničních věcí tehdejšímu senátorovi Hilaire Lahayeovi. A dodal: "Toto sdružení by svým nejzasloužilejším členům udělilo "Kříž za zásluhy o spojení". Toto vyznamenání však nemá vůbec žádný oficiální charakter".

Zvláštní organizace, I.M.O.S. To je také známá organizace. Francouzský spisovatel Roger Peyrefitte si toho všiml. Peyrefitte napsal brilantní příběh o snad nekontroverznější postavě.

- alespoň ve Francii 60. a 70. let: dobrodruh Fernand Legros. Legros byl jedním z nejbohatších mužů své doby a toto bohatství vybudoval prodejem obrazů nejuznávanějších mistrů mocným této země. Hlavy států a velcí průmyslníci Legrose vítali jako mecenáše století. Až do chvíle, kdy byl Legros náhle obviněn, že prodává také padělaná díla. Francie byla vzhůru nohama. Později také vyšlo najevo, že dobrodruh spolupracoval se zpravodajskými službami a oddával se obchodům se zbraněmi. Sekretářem Fernanda Legrose byl dlouhou dobu Francouz Moreau de Ferraz, v době aféry SAC předseda "Commission de recrutement" chrámového řádu Zdrojewski. ¹ Ten pomáhal Legrosovi získat zajímavá - byť falešná - osvědčení. Peyrefitte napsal: "O deset let později (1965, pozn. autora) Fernand prodal v Belgii obraz šéfovi I.M.O.S. (Interallied Military Organisation Sfinx), který dodal diplomy a čestná osvědčení za výkony ve zbrani neznámé počasi. Fernand se rád hlásil ke svým titulům jako student v Káhiře a dočkal se jejich legitimizace dvěma dekrety, antedatovanými 24. prosince 1948, čímž byl - ještě pod svou hrobovou identitou - postupně jmenován důstojníkem generálního štábu a kapitánem; byl vyznamenán "za statečnost tváří v tvář vij- a" medailí generála Eisenhowera a Křížem první třídy za vynikající spojeneckou službu". V den de...

creet se více zabýval fotbalem a s galeriemi naproti týlu seminaristů, pak s "udatností před nepřítelem". Je komické, že tento diplom, který má být předán "v ubikacích spojeneckých sil odporu na frontě", zapomněl, že Fernand v roce 1948 she-

patnáct let a že už nikde není žádná fronta. ⁵ Podivná organizace, I.M.O.S. To si myslel i jeden bývalý jezdec. v "Ordre de Saint-Jean-Baptiste", v roce 1982 obdržel od I.M.O.S. "Croix de la Victoire 41Y45". Za druhé světové války mu bylo sotva devět let. I.M.O.S., který kromě nesčetných dekretů

rations"⁶ také stále - jak píše **novinář** Chaffanjon⁷ - **vydává** průkazy totožnosti, je v současné době řízen z Francie **Zdrojewskim** a jeho **pravou rukou Thadée Jagem**. Organizaci založil již v roce 1939 (**alespoň tak to uvádějí dokumenty I.M.O.S.**) **generál** Conrad Strzelczyk. Opět Polák. Který napsal: "I.M.O.S. jako bojová jednotka a odbojová orga- nizace, založená v listopadu 1943 (? , pozn. autora), patří do Velké rodiny bratrských spojeneckých **národů**; I.M.O.S. působí na okupovaném území, za nepřátelskou linií a na územích obsazených Velkou válečnou rodinou spojeneckých armád a má za jediný cíl zničení ďábelského Hitlerova **nacistického tábora** a německého **válečného hurikánu**.

Podivné. V kruzích odpůrců, I.M.O. S., at' už jako bojující subjekt, nebo jako pozdější seskupení odbojářů, je zcela neznámá.... Toto mi sdělil předseda velmi oficiálního akčního výboru odboje. Organizace skutečně měla pobočku v Belgii, jak o tom v roce 1970 oficiálně informoval ministr pro rozvoj. Ta se později přeměnila na neziskové sdružení a od roku 1981 sídlí v Ypres a má pobočky v Bruggách, Herseaux a Kortrijku"⁹ . Zakladatelem je Georges Debruyne, Zdrojewského zástupce v Belgii. Zakladatelem-sekretářem je Roland Maillard, převor "Řádu svatého Jana z Jeruzalemu, převorství Nízkých zemí", v němž jsou pasováni na rytíře mimořádně významní Vlámové hlásící se k pravicovému sloupu."

Co proboha p ř e d s t a v u j e I.M.O.S.? Proč

I.M.O.S. na náhodně vybrané četné neoficiální dekorace? Je to jen hromosvod? Jde jen o špatně umístěné nebo folkloristické státy? Nebo je snad I.M.O.S. jednou z oněch "záclonových organizací" pro oficiální či paralelní zpravodajské služby? Nakonec se stále objevuje jedna osoba: Zdrojewski. A který, jak píše Ferrand a Lecavalier^o, byl velmi dobře uveden do evropského prostředí **zpravodajských služeb**. **Zdrojewski byl navíc** mimořádně úzce zapojen do tajných a násilných operací SAC na počátku **70. let**. **Chybí** podpora. Jeden případ je jistý. I.M.O.S. je velmi úzce spojena s "Ordre de **Saint-Jean-Baptiste**" a s "Ordre Souverain et Militaire du Temple de Jérusalem". Tyto tři organizace mají ve skutečnosti stejné vůdce! Stejně tak v Belgii jako jinde. Existuje však ještě čtvrtá přidružená organizace. Zdá se, že jde o nadstavbu. Možná nabízí více informací. Možná právě toto sdružení tvoří chybějící část skládačky.

Přehánění?

"V Paříži vládnou templáři, v USA řád svatého Jana Křtitele a v některých francouzských kruzích je to "Rose-Croix Martinéz de Pasqually"...". Tento svérázný kousek prózy si můžete přečíst v časopise "Fédération des Combattants Alliés d'Europe" (FCAE) z 15. ledna 1982, neboli stále ještě "Spojeneckých bojovníků Evropy". F.C.A.E. je organizace zaměřená na upevňování vztahů mezi veterány obou světových válek a válek v Indočíně a severní Africe. Vedení F.C.A.E. na mezinárodní úrovni spočívá na Zdrojewském a Jagovi. Na belgické úrovni s Van Rossumem, generály Van Houttem a de Bruynem. Čtvrtou organizací na seznamu je "Fédération". Uděluje také neoficiální čestné odznaky, jako je "Médaille d'Europe", "Médaille de Combattants Alliés d'Europe", "Médaille Sikorski". Také přidružené k F.C.A.E. je "Zwiazku Uczestnikow Polskieg Ruchu Oporu" (Z.U. P.R.O.), sdružení polských veteránů v exilu, kteří pokračují v boji proti komunistické formě státu v Polsku z několika západních států.

Když se v roce 1980 slavilo 150. výročí založení Belgie, F.C.A.E. u toho nechtěla chybět. V neděli 7. prosince, po bohoslužbě v bruselské Eglise Notre-Dame Médiatrice, mohli členové a sympatizanti Fédération hodovat na vydatném banketu v hotelu Europa. Vyplývá to z pozvánky. Na této kartě je rovněž uveden "Comité d'Honneur International" (Mezinárodní výbor cti). Uvedeno na seznamu F.C.A.E. Úžasný seznam! Kromě jmen slavných generálů a plukovníků²² přijel ken belgických politiků expremiéra Paula Vandena Boeynantse a liberálního ministra Hermana De Croo... Má tato podpora čistě symbolický charakter? Byli snad politici voděni za nos? Nebo...?

Nedovedu si představit, že by oba politici s takovými organizacemi spolupracovali. Můj dopis Hermanu De Croovi s žádostí o vysvětlení však zůstal bez odpovědi. Znamená to, že liberální eminence považuje záležitost za příliš nedůležitou? Nebo nechce, aby se jeho záštita dostala na oči veřejnosti? Faktem je, že někteří členové F.C.A.E. mi později potvrdili, že Vandena Boeynants i De Croo skutečně souhlasili s tím, aby se stali součástí "Comité d'Honneur International" F.C.A.E. (Mezinárodní výbor cti).

Dovolu mi, abych znovu citoval z časopisu F.C.A.E. : "V Paříži vládnou templáři, v USA řád svatého Jana Křtitele a v některých francouzských kruzích Rose-Croix Martinéz de Pasqually. Nakonec bylo v roce 1964 rozhodnuto sdružit veterány pod zkratku našeho F.C.A.E.". Všechny citované organizace

-s výjimkou Rose-Croix- mají stejné vůdce, a to jak na mezinárodní, tak na národní úrovni. Všichni čtyři spíše vyznačují nedůvěru. Oficiální orgány je neuznávají. A přesto. 'Odpověď na vaše otázky je třeba hledat v klíně Bilderberg Group,' řekl mi člověk, který mi časopis předal, a vážně dodal: 'má to co do činění se syn- archií'.

Interludium II

Velkým vzorem pro Zdrojewského a jeho příznivce je bezpochyby polský voják a politik Wladyslaw Sikorski (1881-1943). Generál Sikorski byl významným mužem polských předválečných dějin a prestiž si získal i během druhé světové války. Po klasické vojenské kariéře se generál v roce 1923 stal předsedou vlády a další dva roky působil jako ministr války v polské vládě. Poté, a to až do roku 1929, se Sikorski stal armádním velitelem. Poté se stáhl z politického života.

Když v roce 1939 vstoupila do Polska Hitlerova vojska i armáda Sovětského svazu, mnoho významných polských osobností uprchlo do Londýna. Přes Teherán se do anglického hlavního města dostal také Sikorski, který stál v čele polské exilové vlády a polských ozbrojených sil. Ty působily jak v samotném Polsku, tak na straně Spojenců. Ve Francii byl Zdrojewski (přítel de Gaulla) jedním z vůdců polského odboje koordinovaného Sikorským. V roce 1943 Sikorski zahynul při leteckém neštěstí poblíž Gibraltaru. Němci tvrdili, že jeho smrt zavinili Britové, protože stál v cestě mírovému urovnání mezi Velkou Británií a Sovětským svazem ohledně Polska.

Spolu se Sikorským **přijel v roce 1934 do Londýna** také polský politik Joseph Retinger. Ten se mimochodem stal jedním z generálových nejbližších spolupracovníků během neklidných válečných let. Především však byl Retinger duchovním otcem pozdější skupiny světových vládců, Bilderberg Group.

Když si Churchill, Roosevelt a Stalin na konferenci v Jal- ta (4.-11. února 1945) znovu rozdělili svět, Polsko bylo přejmenováno na vazalský stát Sovětského svazu, a to zcela proti přání protikomunistických skupin. 'Urážka, kterou **Polsku** způsobil v době dohod, jež se zavřenými očima sloganoval senilní dementní prezident Roosevelt,' tvrdí F.C.A.E.*, vyvolala v Američanech pocit viny. Možná, že **Polsko** bylo tehdy v **antikomunistických kruzích považováno za**

symbol a příklad ruského imperialismu. Chladný Válka vypukla naplno.

Stále aktivní polská exilová vláda v Londýně se ještě nevzdala nadějí na **vytvoření západního (řekněme Američanům přátelského) Polska**. Tehdy se jako vlivný politický myslitel objevil Joseph Retinger. **Při** uskutečňování svého snu **vycházel z** filozofie synarchie.

Synarchie

"Některí nás obviňují z toho, že jsme d'ablové, jiní klerikálové, veřejnost z toho, že jsme černí mágové nebo šilenci; my však zůstáváme prostě Kristovými rytíři, nepřáteli násilí a pomsty, rozhodnými synarchy, odpůrci jakékoli anarchie, ať už nahoře nebo dole, jedním slovem: martinisty." -Papusz

Princip synarchie vznikl v rosenkruciánských a martinistických kruzích 19. století. Otcem této filosofie **byl Saint Yves d'Alveydre (1842-1909)**, který měl velký **vliv** na pozdější významné okultisty, jako byli **Papus**, Sédir, Guaïta a také Steiner. **Vliv d'Alveydra** dodnes **silně doléhá** na martinistické kruhy, které se přiklánějí k okultním zednářským řadám, jako jsou lóže Memphis-Misraim.

Co je synarchie? Na rozdíl od **anarchie** navrhuje **synarchie formu vlády se zásadami**. **Důležité je oddělení** Autority a Moci, které jsou založeny na trinitárním **principu**. Tři základní společenské **funkce** - vzdělání, **spravedlnost**, hospodářství - jsou zastoupeny třemi nepolitickými **společenskými** kádry, volenými podle **principu** všeobecného **volebního práva**. Tvoří Úřad, který má na starosti **přípravu zákonů**. Třem **společenským** komorám **odpovídají** tři **politické** orgány, které **tvorí Moc**. Tyto **orgány mají za úkol** přijímat a prosazovat zákony navržené **společenskými** komorami.

Podle Saint Yvese d'Alveydre trpí parlamentní systém **dvěma - z dlouhodobého hlediska - fatálními** neduhy. **Na jedné straně je to** jeho oligarchická dispozice: "Dáváte si pána, který vám vezme podíl na národní nadvládě, a pak ho využije, ať už ve svůj, nebo váš prospěch." **Na druhé straně je to** jeho oligarchická dispozice. **Na druhé straně je tu** jeho nekompetentnost: "ten, koho jste si zvolili, bude tvořit zákony jako slepec obrazy". Proto je třeba zrušit parlamentarismus a předat rozhodování Úřadu.

Martinisté v čele se svým předákem Papusem převzali d'Alveydrovy principy a zasadili je do kontextu teokra- tického systému. Tvrdili, že příroda, člověk a také společnost se řídí stejným trinitárním zákonem (hlava = autorita = výchovná funkce; hrudník = moc = právní funkce; břicho = hospodářství = ekonomická funkce). Zejména ve Francii se synarchická fi- losofie prosadila ve vyšších kruzích na počátku 20. století. Dokonce i Paul Deschanel (1856-1922), prezident repu- bliky v roce 1920, byl znám jako zastánce d'Al- veydrových názorů. V roce 1922 byla ve Francii založena tajná politická společnost "Mouvement Synarchique d'Empire" (MSE), která byla později obviněna ze záhadných a nevysvětlených atentátů. Komando MSE bylo činěno odpovědným za vraždu bankéře Navachina (1937), badatele Jeana Coutrota (1941) a jeho dvou sekretářek, velmistra lóže Memphis-Misraim Constanta Chevillona. "Těchto pět tajných ny smrti mají společný bod, nebo lépe řečeno společné vysvětlení: Novachine, Jean Coutrot, Chevillon a za druhé Théallet a Moreau (Coutrotův tajemník - pozn. autora) znali tajný dokument pocházející z okultní politické a iniciační společnosti. Nesl název: 'Synarchické revoluční garnitury pro francouzské císařství'." Pierre Mariel napsal, že v roce 1973² ". Zmíněný dokument byl uveden následujícím varováním: "Neoprávněné držení tohoto dokumentu se vystavuje sankcím bez předvídatelného omezení, bez ohledu na to, jak byl získán. Nejlepší je v takovém případě dokument spálit a nemluvit o něm. Revoluce není žert, ale neúprosná akce, která se řídí železným zákonem."²

Skutečná činnost MSE není dosud známa. MSE se koupala v atmosféře utajení. Zdá se, že teprve zjištění Chavinovy zprávy (1941), vypracované a distribuované během německé okupace, poskytují nějaké konkrétnější údaje² ". V ní se uvádí, že Eugène Deloncle byl členem **MSE**. Deloncle byl především inspirátorem zvláště aktivní konspirační organizace ve 30. letech 20. století, "Comité Secret d'Action Ré- volutionnaire" (CSAR), jejíž členové se nazývali Cagoulards a která tvořila plně vojensky organizované podzemní hnutí namířené proti třetí republice² '. Cagoulardy charakterizovaly monarchistické a částečně i fašistické tendence. Udržovali úzké kontakty s italským fašismem. Dne 11. září 1937 vyšlo spiknutí najevo. Teprve po válce, v roce 1948, se konal velký soudní proces s Cagoulardy.

obložené. Pozorovatelé bez větších důkazů tvrdili, že CSAR je ve skutečnosti vojenským křídlem MSE.

Možná, že MSE neměla nic společného s dříve založenou "Ordre Martiniste Synarchique", jejímž velkým inspirátorem byl Victor Blanchard. Ten byl v roce 1918 vysvěcen na biskupa "Eglise Gnostique Universelle", která měla velmi blízko k rosikrucianským tradicím. V té době stál Blanchard také u kolébky tzv.

A.M.O.R. C.² ' Mímochodem, k "Eglise Gnostique Universelle" patřil také zavražděný velmistr lóže Memphis-Misraim Constant Chevillon a její předposlední velmistr Robert Ambelain.

Lze se domnívat, že "Ordre Martiniste Synarchique" vznikl na základě memfidsko-misraimské tradice, stejně jako "Rose-Croix Martinéz de Pasqually", tajemná organizace, kterou F.C.A.E. uvádí vedle templářů a "Ordre de Saint-Jean-Baptiste". Je lóže Memphis-Misraim duchovní superorganizací? V každém případě lóže zanechala v okultních a rytířských kruzích významnou duchovní stopu. Je téměř jisté, že synarchická ideologie pokračuje v rámci lóže Memphis-Misraim a jejích výtvorů (např. linie Papus). Tato ideologie pak vychází především ze svatého Yvese d'Alveydre a martinistického myšlení.

Jeden den v Oosterbeeku...

V roce 1979 se Luis Maria Gonzalez-Mata, člen několika západních zpravodajských služeb, stal světově známým. Tyto zážitky byly popsány v knize "Les Vrais Maitres du Monde". Gonzalez-Mata v ní uvádí, že se setkání skupiny Bilderberg účastnili významní členové zednářských lóží. Gonzalez-Mata však neupřesnil, o které lóže se jednalo. Jeden z členů memfidsko-misraimské lóže mi s rozechvěním sdělil, že Joseph Retinger měl kontakty na skupiny v memfidsko-misraimských lóžích a částečně i proto propagoval myšlenku synarchie. Blafuješ? Zní to logicky, protože Retinger byl duchovním otcem skupiny Bilderberg, která je v podstatě modelována podle moderní formy synarchické filozofie. Roger Facon a Jean-Marie Parent ji popsali následovně: "Současná synarchie je diskrétní soubor řady vysokých personálů velkokapitálu a vysoké administrativy, kteří chtějí převzít kontrolu nad politickou mocí, řídit ji podle svých autoritářských a technokratických názorů."³ Přesně to je také záměrem Bilderberg Group, myšlenkového xindlu synarchií inspirovaného Retingera.

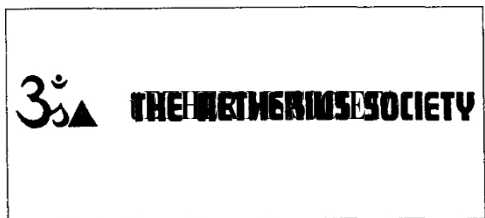
Skupina organizovala tajné schůzky nejvyšších západních politiků, nejvyšších vojenských důstojníků, špičkových průmyslníků, akademiků, vedoucích představitelů odborů, nejvyšších úředníků mezinárodních orgánů a zpravodajských služeb, aby soukromě a důvěrně určila obecné obrysy politického, vojenského a hospodářského vývoje Západu. Setkání Bilderbergu nebyla jen reakcí na komunistickou hrozbu. Představují především západní světovou vládu, kterou veřejnost nemůže kontrolovat. Dokonce i "Europe Magazine", belgický časopis, který sledoval velmi rigidní antikomunistický směr, byl znepokojen: "Tato polosvětová vláda (skupina Bilderberg, pozn. autora) se skládá z vůdců hry, tj. představitelů vysokých mezinárodních financí, a z hráčů, tj. politiků různých zemí, kteří mají za úkol plnit pokyny shora ve svých regionálních sférách činnosti...". Zdá se, že finanční skupiny, které skutečně tahají za nitky, se jmenují Rockefeller, Wartburg, Kuhn, Loeb, Carnegie..... Všechny otevřeně sledují globální cíle na.³²

Iniciátorem skupiny Bilderberg byl nizozemský princ Bernhard, který předsedal setkáním, na nichž se každoročně scházelo v průměru 80 až 90 lidí. První setkání "západní světové vlády" se konalo v roce 1954 v hotelu de Bilderberg (odtud název) v nizozemském Oosterbeeku. V roce 1957 se 117 účastníků, včetně amerických bankéřů jako Rockefeller a evropských mocných jako Antoine Pinay, Harold Wilson, Paul-Henri Spaak... Přítomen byl také Dimas Arutti, velmistr "Ordre de Saint-Jean-Baptiste" do roku 1982. Takto informuje časopis F.C.A.E.. A toto je zajímavé. Historie F.C.A.E., jak ji prezentuje její časopis, je víceméně historií skupiny Bilderberg.

Jsou to organizace Zcirojewského, muže, který byl velmi dobře uveden do západních zpravodajských kruhů a jehož výtvoři byly kdysi těmito kruhy využívány, konstrukce, které zapadají do politických možností skupiny Bilderberg. To se zdá být vysvětlením. Možná byste v rámci této hypotézy měli ještě posoudit následující větu: "V Paříži vládnou templáři, v USA řád svatého Jana Křtitele a v určitých francouzských kruzích je to "Rose-Croix Martinéz de Pasqually"...". Spekulativní? Jisté je, že za těmito zdánlivě folklorními organizacemi stojí ne-nevýznamné postavy. muži, kteří, jak tehdy napsal časopis Europe, jsou považováni za "plnitele pokynů shora ve svém regionálním poli působnosti". Jisté je také to, že F.C.A.E. je velmi vysoko v synarchické myšlence, která stojí za skupinou Bilderberg. Nahore-

Ukazuje se, že jde o velmi okultní sekty, které jsou spjaty s pány v zákulisí zdánlivě bezvýznamných organizací, které se koupou v nemístné nostalgii. Trpí snad rytíři a veteráni (?) sebemrškačstvím? Kdo to může říci?

Nostalgie a...

Potkávám ho mezi zchátralým válečným materiálem, stovkami vyznamenání připnutých za sklem a několika modely znázorňujícími fáze bitvy. Snad se mu podaří vnést trochu více světla do těch tísnivých záležitostí, které trápí mou mysl. Příjezd do Antverpenu měl v sobě něco uhrančivého. Zdálo se, že já, který se přesto považuji za nevázaného, cítím, jak se ve mně probouzí vzdálený cit, když vlak zastavil na hlavním nádraží. V tomto městě jsem ge-

žil. Když se mě **zmocnil** dav v Keizerlei,

ten pocit vybledl do něčeho anonymního, chladného, vzdáleného, **ne-zenového**. Škoda. Takže cesta do antverpského Handelsbeurs, kde se pořádala výstava vzešlá z Belgického sdružení polských veteránů, už neměla nic přitažlivého. Moje hlava byla jinde.

Předseda belgického sdružení polských veteránů Vyzařuje z něj upřímnost. Poutavý muž. "Tato výstava má nostalgický charakter," říká, "vím, žijeme teď, ale přesto je důležité připomenout lidem, co se stalo před dobrými 45 lety. Edmund Kaczynski má na mysli nacistický teror, protože "to, co Rusové udělali Polsku, není hezké, ale na druhou stranu bývalý diktátorský regio- nál v **Polsku** také nebyl všemi oceňován. Tehdy **tam byla** velká bída...

Zdrojewski?

"Zdrojewského jsem několikrát viděl na setkání veteránů. Je to člověk tvrdé antikomunistické linie. Byl

vždy ve společnosti hraběte Nowiny Sokolnického, který je v současnosti předsedou polské exilové vlády v Londýně. Trou-

o; přání, Zdrojewski tam má ministerské portfolio, stejně jako někteří další známí. V Londýně jsou dokonce tři polské exilové vlády. Ty mezi sebou bojují a každá z nich tvrdí, že je jedinou

"skutečné být Typicky polské. Dejte dva Poláky dohromady a máte tři názory! Tyto vlády však mohou počítat s malou nebo žádnou podporou v samotném Polsku, kde se lidé zdráhají podporovat lidi, kteří se drží struktur předválečného Polska. Jsou však ostře antikomunistické a symbolizují "svobodné Polsko". Jsou to

"mají ve Francii a Anglii díky zednářským kruhům značný ohlas.

A zpravodajské služby?

"Ty byly určitě použity a naopak. To vím. Jaká je situace dnes, mi není známo."

Zdrojewski je tedy "ministrem bez portfeje" ve "vládě" hraběte Juliusze Nowiny Sokolnického, který ho mimochodem v roce 1982 povýšil na "maršála". Dalším ministrem v této vládě a zvláštním poradcem prezidenta je George King, Angličan...

..a sci-fi

Christopher **Evans** ve své knize "Ježíš žije a bydlí na Venuši" **krásně** a cynicky popisuje "Operaci Karmalicht"¹³: "Protože Lubek nebyl jedním z hlavních vědeckých poradců nikoho jiného než samotného Satana, dal si za úkol sledovat veškerý nejnovější vývoj vědy a techniky a navrhl obrovský počítačový komplex zvaný Egog, který se rozkládal na ploše patnácti čtverečních kilometrů - samozřejmě v nižší hvězdné říši. Do tohoto impozantního přístroje zlý učenec postupně importoval veškerá okultní data vesmíru; vyvíjel k nim i odpovídající software. "Vlastnictví této obrovské databáze, která časem padne do rukou Satana, představovalo pro **síly** dobra skutečnou hrozbu, **jak** si pět **zavěcenců** plus "Mistr Babadží" (jakýsi duchovní prezident Země) **brzy** uvědomili.

Naštěstí **se** Lubek, podobně jako mnoho **jemu** podobných pozemských učenců, natolik ponořil do složitosti **fungování svého počítače a do velkolepých problémů** pro- gramování, že začal **ztrácet** svůj cíl ze zřetele. **Jak** se píše v bulletinu společnosti Aetherius

července 1969 se uvádí, že "se stále více stával nefalšovaným učedníkem a stále méně se zabýval politikou sebevlastnění nižších astrálních říší. Celá jeho mysl se soustředila na zdokonalování počítačového systému".

"Netrvalo dlouho a Lubek byl napaden feudálními leníky Hvězdné říše, kteří p-užívali jeho aan-myšlenky pro Egog a snažili se ho připravit o Satanovu přízeň. Právě v této chvíli, kdy jejich nepřátele rozdělily vnitřní spory, se zasvěcenci rozhodli udeřit. Podporování společným "postrkováním" a dalším rrietaphickým úsilím členů Společnosti Aetherius na Zemi a četnými mimořádnými schůzkami v jejich ústředí v Londýně, Los Angeles a jinde, se zasvěcenci vydali na misi Jamese Bonda s cílem vystopovat a zničit Lubkův počítač. Byla to ponurá, ale rušná doba. Dne 24. května 1969 předal **dr.**

ve dvě hodiny ráno, aby "recipročním způsobem" zapnul vysílač duchovní energie a pokusil se tak odvrátit útok Lu- beka na své velitelství. Toto velkolepé zařízení - na této planetě je jich bohužel až příliš málo - se skládá z řady jednoduchých rotujících částí poháněných elektromotorem, které údajně vysílají pránu nebo nějakou podobnou vitální sílu ve prospěch široké veřejnosti. Nikdo na základny společnosti Aetherius v Londýně, kde je k dispozici jeden nebo dva kusy těchto strojů, se zdá být schopen plně vysvětlit principy, podle kterých fungují, takže je obtížné posoudit jejich obecnou účinnost. Každopádně přístroj zřejmě způsobil Lubkovi mentální ekvivalent monoklu, ale on se svým věčně zvědavým duchem učence se nemohl -odradit, aby se nezdržel a neprozkoumal ho detaille. To byla osudová chyba, protože zatímco byl ilij takto uchvácen, napadli ho zasvěcenci číslo jedna a tři, přivedli ho do bezvědomí a velmi moudře ho odvezli na zvláštní satelit, který umístili na oběžnou dráhu ve vesmíru jako věžeňskou stanicí. Daleko- podle toho byly na vhodných místech použity výbušné nálože a počítač, "který byl po léta s takovým úsilím budován a vyučován, se během několika vteřin zskočil na z m ě t' zkroucených drátů a rozbitých krystalů".

"Lubek himself", říká se v komuniké, "nyní čeká na karmickou odplatu" za své minulé činy. A je to tedy konec tohoto ďábelského učence? Možná to tak vypadá, ale zanícení čtenáři amerických komiksů si jistě odpustí otázku, zda Lubek, podobně jako Joker a

šileného Luthora, kteří jsou nesmířitelnými nepřáteli **Batmana a Supermana**, se mu nějak nepodaří uniknout ze **zajetí, aby znovu** děsil svět.

Jiří **Král**, nebo lépe "Jeho Jasnost kníže Jiří **Král** de Santorini, **hrabě z Floriny**, kníže **velmistr mystického řádu svatého Petra**" (ne - můžete zůstat **sedět**), je **kromě toho, že je ministrem** v polské exilové vládě **Nowiny** Sokolnické, také zakladatelem a vůdcem fantastického spolku Aetherius, který **má údajně asi 50 000** stoupenců rozestých po celém světě. Podle George Kinga dostal v roce 1954 překvapivý příkaz připravit se na to, aby se stal hlasem "**meziplanetárního** parlamentu" se sídlem na Saturnu, **který je domovem dnes již** téměř 3500 let starého Aetheria a také dalších mistrů, jako je Krišna. O nějaký čas později zachytil díky cvičení jógy telepaticky vedená poselství od obyvatel planety Mars, **kde žije** vysoce inteligentní lid. Ukázalo se, že **Ježíš a Buddha** mají na rudé planetě svůj domov. Stručně řečeno, George **King** se stal **mluvčím** "**meziplanetárního** parlamentu" a založil pobočky v Anglii, Spojených státech, na Novém Zélandu a v Kanadě (aby zachránil Zemi před neustálým ohrožováním černých sil pohybujících se v létajících talířích).

Díky tomu King patří k "duchovní hierarchii" na Zemi, známé jako "Velké bílé bratrstvo" - volba barvy odpovídá povaze použité magie. Mistři Velkého bílého **bratrstva** se mohou libovolně přesouvat z jednoho místa na zemi **na** druhé, nepotřebují ani jíst a mají pozoruhodný dar procházet zdmi. Ty by za méně....

Pasování na rytíře

Je přesně čtvrt na jedenáct. Na bruselském Koningsplelnu je na rozdíl od všedních dnů poměrně klid. Několik turistů s připraveným fotoaparátem obdivuje, jak bílé budovy obstály ve zkoušce času. Možná je jejich cesta vede ke Královskému paláci, který leží hned za rohem a předvádí se v lahodném podzimním slunci. Na schodech kostela St-Jacques sur Coudenberg se odehrává zvláštní podívaná. Pánové a dámy v dlouhých pláštích dychtivě sledují udivené pohledy pouhých kolemdoucích. "Je dneska nějaká folklorní podívaná?", ptá se úhledná holandská dáma. Když jí řeknu, že tam nahoře je to vážné, pokrčí rameny. 'Stejně jsou to ti Belgičani,' slyším ji mumlat.

Na schodech kostela rozeznávám černé pláště s červeným dvojkřížem "Ordre Capitulaire de St Géréon", v jejichž čele stojí velmistr Mgr. De Vent; bílé pláště s červeným křížem "Ordre Souverain et Militaire du Temple de Jérusalem" v čele s José Bodartem, delegátem regenta Sousy Fontèse; a konečně červené pláště s bílým maltézským křížem "Ordre de Saint-Jean-Baptiste", zastoupené velkopřevorem Jean-Marie Rollandem, velkodůstojníkem Rogerem Van Rossumem a velkou vizitátorkou Marií Van H. Dnes se bude konat "podzimní kapitula" "Ordre de Saint-Jean-Baptiste", během níž budou vykonány "rites traditionnels". Jinými slovy, několika vybraným osobám bude udělena velká čest vstoupit do řad řádu.

Když zazní první tóny varhanní hudby ("Lidé pokřtění přistupte ke svému světlu, Kristus vstal z mrtvých, aleluja, aleluja"), rytíři a čestné dámy slavnostně vykočí prostřední uličkou kostela. Usedají na místa pro ně vyhrazená vedle obrovského Portaelsova obrazu z roku 1886. Z mistrovského díla kape bolest, smutek a chudoba. V ostrém kontrastu s nádherou, která vyzařuje ze společnosti. Tuším, že právě smysl pro tradici musel rytíře do tohoto kostela přitahovat. Horlivý farník mi vypráví, že původní kaple, kolem níž byl postaven současný kostel, byla reeristována v roce 1134. Sloužila jako úkryt poutníkům na cestě do španělského Santiaga de Compostella, kde bylo podle tradice v 9. století nalezeno tělo apoštola Jakuba, Kristova učedníka. Odtud pochází název kostela: "Svatý Jakob," říká paní hrdě.

Ze snění mě vytrhne šoupání židlí. Návštěvníci kostela vstávají. Celebrant zvedá kalich do vzduchu a mumlá několik pro mě naprosto nesrozumitelných frází. Je čas na přijímání. Přítomní opouštějí svá místa a přijímají svatou hostii do úst. Patří mezi ně i templáři, pro které stále platí klatba, kterou tehdy vyslovil papež Klement V. Všichni se na ně dívají. Nová tolerance? "Templáři? O tom nic nevím," řekl mi později jeden z kněží.

Poté, co celebrant a asistující kněží ukončí eucharistii - "Jděte v pokoji" - a většina věřících opustí kostel, začíná obřad "Ordre de Saint-Jean-Baptiste". Jean-Marie Rolland, velký převor, Dr. Roger Van Rossum, velký důstojník, a Marie Van H., velká vizitátorka, se postaví před oltář. Rytířství v naší době je morální křížovou výpravou, říká velkopřevor, proti degradaci křesťanských hodnot, proti převládajícímu materialismu v naší společnosti.

Asi čtyři postulanti - tři ženy a jeden muž - jsou vedeni dopředu. Pokleknou a po složení slibů odvahy a oběti a políbení kříže dostanou úder mečem do hlavy a obou ramen. Poté "Grande Visiteuse" přispěchá, aby novorozeňata zahalil červenými řádovými plášti. Novopečení křižáci nyní mohou zaujmout místo v řadách svých vrstevníků. Tam jim vřele blahopřejí. Nakonec zazní **velkopřevorova řeč na rozloučenou**, v níž přísně zdůrazňuje povinnosti **novokřižáků** - "**účast na obřadech řádu je nezbytná**", "**boj je třeba vést denně**" - a **děkuje** bratřím a sestrám, **Výsostem a monsignorovi za jejich přítomnost**. Obřad trval **dvacet minut**. Řádová "podzimní kapitola" se chýlila ke konci. Rytíři a čestné dámy opouštějí kostel. Venku na schodech se znovu **seřadí do formace**.

Na náměstí Kings Square je nyní rušno.auta jezdí sem a tam a kolem se příjemně prochází asi stovka lidí. **Hlavy se náhle otočí**, když se dá do pohybu bílo-černo-červená kolona, která přejde polovinu náměstí a zastaví se u sochy Godfreye z Bouillonu, **osvoboditele** Jeruzaléma a podle křesťanské tradice otce rytířství. Na jeho počest dnešní křižáci slavnostně pokládají květiny. Takto si připomínají památku svého duchovního otce. Obřad je zakončen společným fotografováním u sochy. Poté rytíři a čestné dámy za užaslých pohledů přihlížejících odjíždějí do restaurace "Les Armes de Bruxelles" v ulici des Bouchers, kam se vydávají na hostinu".

Esoterika

Nakonec se mi podařilo domluvit si schůzku s paní Van H., "La Grande Visiteuse" z řádu Saint-Jean-Baptiste.

"Pořád je to lepší než každé odpoledne konzumovat kávu a koláče ve městě, ne? Paní Van H. má na mysli své působení v řadě rytířských řádů. Je jí 72 let a je jedním z motorů několika těchto řádů. "Člověk musí mít nějaké zaměstnání. Podívejte, my s manželem jsme už o den starší. Kdybych nakonec zůstala sama, musím se mít na co těšit". Paní Van H. je upřímnost sama, tím jsem si jistá. Vysvětluje, že ji doktor Van Rossum požádal o reorganizaci "Ordre de Saint-Jean-Baptiste", což chce udělat "srdcem a duší". "O tom řádu toho moc nevím," říká, "raději se zabývám esoterickými aspekty.

Nyní probíhá shromažďování "parcheminů". Velmi oficiálně vyhlízející dokumenty z "Ordre de Saint-Jean-Baptiste", "Ordre Souverain et Militaire du Temple de Jérusalem", pobočky Zdrojewski, De Bruyn a "Ordre de Saint-Antoine du Désert" potvrzují, že se jedná o atraktivita.

Paní Van H. ukáže na stěnu napravo od velkého okna. "Ta je ze všech nejkrásnější," říká spokojeně. Skutečně, šlechtický list vydaný 'Ordre du Saint-Sauveur d- Mont-Real' je in- presivní. Dokument zdobí gotická písmena, po jejichž stranách jsou postavy hřebců s tvrdýma očima. "Tento řád je pod patronací rodu Mora y Aragon, víte, odtud pochází naše královna. Paní Van H. je viditelně napěchovaná tolika poctami. Sama byla donedávna - 'musela jsem odstoupit kvůli příliš mnoha bezpečnostem' - 'hospitantkou' tohoto řádu. Zabývala se karitativní prací - 'prováděla návštěvy v nemocnicích'. "Ten řád je zaměřen hlavně na esoterismus, můj koníček. V **Lutychu** jsme pořádali měsíční setkání, na nichž se vždy objevovaly určité esoterické aspekty a alchymistické pověsti, v tradici Templářů byli prozkoumáni. Na něm bylo několik afgevaar- v současnosti: "Ordre **Dynastique d'Alibert**", "Fraternité Michaélite", "Milice de Livonie" a tak dále. Všechny tyto řády mají templářskou tradici, ačkoli nepatří k templářům. liers jako takový sestoupil.

Paní Van H. se náhle odmlčí. Povzděchne si. 'Naším velkým vzorem je Raoul Alibert de la Vallée, muž, který zavedl esoterické aspekty a inspiroval mnohé. Je velmistrem "ordre Dynastique d'Alibert".

Kromě této funkce zastával Raoul Alibert de la Vallée, který zemřel v roce 1986, také funkci tajemníka a pokladníka v Zap- pelliho Mezinárodní federaci rytířských řádů. V této funkci mu pomáhal... Julien Origas. Tehdy byl, mimochodem stejně jako Origas, také členem "Centre Templier d'études Historiques, Philosophiques et Esotériques", rovněž již konstrukce Zappelliho "Ordre Souverain et Militaire du Temple de Jérusalem". Jak dub- zvonek se může...

9. Děti vrchního rytíře

Bohoslužba

V provincii Namur, asi deset kilometrů od Gembloux, leží nevzhledná zemědělská vesnice **Petit-Leez**. Nedaleko řeky Orneau stojí bývalý zemědělský zámek Livoux, přestavěný na restauraci a přejmenovaný na Château de Petit-leez. Nyní je 15.45 hodin. Na starém hradním nádvoří posetém nerovnými kameny jsou úhledně seřazeny delegace rytířských řádů. Vpředu se v bílých šatech předvádějí rytíři z Fraternité Chevaleresque Michaelite, dnešní hostitelé. O kousek dál čeká delegace Ordre Souverain et Militaire du Temple de Jérusalem, pobočka Sousa Fontes, v béžových **pláštích** s červeným templářským křížem, na to, co se bude dít. Vedle nich poskakují postavy v béžových pláštích s červenými límcí a ditto kříži, němečtí rytíři Řádu Konstantina Velikého. Vedle německých hostů si povídají někteří rytíři z Řádu du Verseau s lucemburskými rytíři z Řádu de l'Etoile. Nakonec uzavírají magisterskou řadu dva rytíři řádu Ordre Dynastique d'Alibert. Někteří z nich jsou opásáni meči. Všichni přišli na zvláštní podívanou. Obřad pasování na rytíře podle starobylé středověké tradice.

Když jsem vstoupil na nádvoří, připadalo mi, že jsem vstoupil na folklorní večírek. Nic nemohlo být vzdálenější pravdě. Tohle je vážnost, smrtelná vážnost. Vždyť brzy bude někdo pasován na rytíře.

ven, bojovník proti pochybné materialistické degradaci, "bojovník za probuzení nejvyšších duchovních hodnot v člověku", jak by řekl velmistr michaelitů. Jsem slavnostně přivítán mistrem obřadů a odveden do v řadách michaelitského Bratrstva Chevaleresque. Reakce na můj - tak zřejmý?- skepticismus, mistr obřadů říká: "Až se později vrátíte ven, změňte se. Stane se z tebe jiný člověk, který bude chtít být rytířem. Jen počkej a uvidíš..."

Zdá se, že se věci konečně pohnuly. Tucet pozvaných hostů, včetně mě, je vpuštěno dovnitř, aby se usadili v krásném starožitném pokoji zámku. Tady se tedy bude konat obřad. V přední části sálu je jakýsi oltář, tvořený třemi kazatelny. Prostřední z nich je vyhrazena velmistru michaelitského Bratrstva Chevaleresque Jeanu-Baptistu Sorninovi. Po obou stranách budou stát dva vyšší hodnostáři Fraternité, kteří budou pomáhat řídit obřad. Několik židlí bylo umístěno nalevo od oltáře. Zde zaujmou svá místa hodnostáři ostatních řádů. My, profáni, můžeme použít zadní část tří řad židlí po obou stranách sálu, postavených v pravém úhlu k oltáři. Ostatní místa jsou vyhrazena rytířům a čestným dámám řádů. Na volném místě uprostřed sálu jsou dva malé zdobené stolky.

Na jednom je michaelický kříž se třemi svícemi, symbol řádu. Na druhé straně je několik malých forhodů: vedle džbán s vodou, pánev a hadr.

Rytíři Bratrstva slavnostně vstoupí do místnosti a postaví se před svá křesla. Dva z nich, dignitaris, přistoupí k oltáři a zmizí za svými pulpity. Dáma z Bratrstva se zastaví u vchodu do sálu. a slavnostním hlasem oznamuje vstup excelencí do sálu.

na. Tak se postupně objevují: "Son Excellence le grand prieur et le délégué magistral de l'Ordre Souverain et Militaire du Temple de Jérusalem", "Son Excellence, le Grand Maître de l'Ordre de Constantin le Grand", "Son Excellence le Grand Maître de l'Ordre de l'Etoile", "Son Excellence le Vénérable Maître de l'Ordre du Ver-seau". Poté jsou vyhlášeny jednotlivé delegace.

Všichni jsou uvnitř. Ticho. Mistr obřadu třikrát udeří hůl na podlahu a zahřmí: "Son Excellence le Sérénissime Grand Maître de la Fraternité Chevaleresque Michaelite, Jean-Baptiste Sornin". Sornin vstoupí v krojovém oděvu a opásaný mečem. Ten meč později dokáže divy. Postaví se za kazatelnu a pozdraví hosty. Oficiálně zahajuje

22. kapituly řádu a poté nařídí zavřít dveře. Nyní 258

přichází vážná práce. "Během prací nesmí nikdo vstoupit ani vyjít ze sálu," zařve Sornin. Pronese krátkou řeč o rytířství. Pěje se chvála na kdysi slavné templáře a vyzdvihují se vlastnosti jejich devíti zakladatelů. Když Sornin tato jména debutuje, mistr obřadu vhodně zapálí devět svící umístěných na obrovském svícnu za oltářem. První templáři jsou tak přítomni v duchu. Poté Sornin zpívá o právní povaze "fontaine d'honneur", "pramene cti". Je mu dovoleno udělovat rytířské tituly, protože on sám byl pasován na rytíře mužem, který byl pasován stejně legitimním způsobem: baronem du Genièbre, otcem moderního rytířství.

Svíčky na prvním stole jsou zapáleny. Symbolizují moudrost a obětavost, ctnosti, které rytíři nosí vysoko v srdci. Náhle slavnostní ticho naruší několik hlasitých úderů do dveří. Sornin: "Kdo tam klepe? 'Visiteur Général' přichází s nezvyklým oznámením, že venku čekají dva postulanti, muž a žena, kteří se mají stát rytířem, respektive velkou dámou.

"Vědí, co obnáší rytířství?" zeptá se Sornin. "Vědí to, velmistře," souhlasí Visiteur Général. "Prošli zkouškami?" "Mají, velmistře!"

Sornin nyní oslovil posluchače: "Pánové rytíři a dámy, slyšeli jste. Do našich řad chtějí vstoupit dva nováčci. Jména jsou dobře známá, úspěchy také. Oba jsou již tři roky prověřeni. S úspěchem. Než vstoupí, dovoluji mi, abych se zeptal: Má někdo námitky proti tomu, aby byl pasován na rytíře? Je lepší to říci teď než později, protože pak už bude **pozdě**.

Ticho. Hlavní ceremoniář pomalu a vznešeně obchází místnost s podezřívavým pohledem. Žádná odezva.

"Sál mlčí, velmistře," řekne. "Že přicházejí," zařve Sornin.

Oba vstoupí dovnitř a zastaví se za druhým stolem. "Aby prošli testy," nařídí Sornin. Podívá se na svého poručíka po své levici a požádá ho, aby zkontroloval, zda ruce nováčci jsou dostatečně čisté.

Důstojník kontroluje. "Zdá se mi, že jsou čisté," říká, "ale nejsem si tím úplně jistý.

"Ten je umyl," řekne Sornin. Co se stane. 'Zkouška ohněm na důkaz odvahy a sebeobětování,' oznámí velmistr.

Dáma vezme pánev, nalije do ní trochu alkoholu z malé "i- 259

skleněnou láhev a vložte do ní plamen. **Muž i žena** umírají - nula až třikrát s rukama nad plameny. Co zdá se, že funguje docela dobře.

"Očištění duše," přikazuje \$"ornin.

Visiteur-Général pózuje před osvědčenými a fouká jim do tváře. "Byli očištěni, velmistře," zvolá ten.

Nyní se k dvojici postavil sám velmistr, aby zákaz zrušil. mluvit, což jim bylo uloženo dnes ráno. To se provádí dotykem úst. Oba jsou nyní vedeni dopředu s rukama zkříženými před tělem. Velmistr ještě jednou zopakuje, o jak vážnou věc se jedná, a požádá je, aby slíbili, že budou žít jako rytíři, nikdy nebudou považovat jiného rytíře za nepřítele, i kdyby bojoval za jinou věc, a **vždy** zůstanou věrní **řádu a jeho** velmistr. Slibují.

Muž poklekne. Mistr obřadu předá Sorninovi meč. Ten ve jménu Huga de Payns a ostatních udeří postulanta do obou ramen a do sena. Tvrdý suchý úder rukou na jedno rameno rytíře ukončí. Nový rytíř je uvržen do řádu. Předě mnou vstane michaelník, sundá si plášť a vykročí k novému rytíři. Oblékne mu plášť a řekne: "Už ti nikdy nebude zima". Zakáže, aby byla na řadě žena. Ta je přijata do řádu nikoliv mečem, ale rúží. Ani jí už nikdy nebude zima. Oba pak obdrží čestné diplomy a zaujmou místo v řadách svých bratří michaelitů. Poté přijdou na řadu stránky. Pět dětí ve **věku od osmi do dvanácti let slibuje** věrnost **řádu a** poslušnost jeho velmistroví. **Noví** pážata jsou přivítáni a objímáni svými rodiči. Obřad s vejci je nyní u konce. Sornin pje chválu na v minulosti zesnulého Raoula Aliberta de la Vallée, mistra moderního rytířství. Dva rytíři dynastického řádu d'Alibert, jehož byl Raoul velmistrem, jen stěží zadržují slzy.

"Neuctíváme ho, ale byl našim duchovním vůdcem," říká mi **později** velmistr řádu Ordre de l'Etoile, viditelně dojatý. Raoul Alibert de la Vallée byl jejich "patronem". Zatímco Sornin vzdává tuto poctu, někteří pánové a dámy rozdávají chléb a víno. Symbolicky se tak uzavírá smlouva o přátelství mezi oběma řády. Velmistr šeptá do ucha svému ceremoniáři. Ten vyloví několik svitků papíru a položí ZICH vedle svého nadřazeného. 'Chci jmenovat několik hodnostářů čestnými převory našeho řádu.' řekne Sornin. Přítomným velmistřům či velkopřevorům tak předá osvědčení. To je doprovázeno objetím. Potlesk.

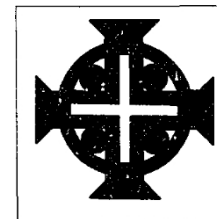
"Než **uzavřu 22. kapitulu, chci se zeptat, zda chce** ještě někdo **vystoupit**. Velmistr se **vážně rozhlédne**.

Mám něco říct? Ne, je čas **dát vůdcům** ostatních Or-desů příležitost, **aby velmistra Fraternité Chevaleresque** Michaëlite **postupně** uctili velkokříži a ti-tely. **Pocty, které velmistr s vděčností přijímá**. Takto končí **22. kapitula**. Je téměř **osm** hodin. Obřad se chýlí ke konci. **Dveře jsou** otevřeny. **Venku pózuji** příslušné delegace **před** kamerami. Poté se **nalévá** "vin d'honneur" a **utahují se kontakty**. **Všichni se shodují**. "Byl to krásný obřad".

Stále necítím potřebu stát se rytířem. Ale ta čestná služba mě dojala. Dospělí muži a ženy slibující na **kolenou věrnost** řádu a **jeho velmistroví.....** . **Já jsem** nemohl. **Muži, kteří se pak** okázale nazývají rytíři a ozdobeni čestnými odznaky **slavnostně** **vyrážejí do** boje proti **materialismu**, aby v člověku zvítězilo duchovno. Jsou **takové bizarní** obřady **nezbytné pro** hladké **fungování** naší složité společnosti? Možná. Proč tedy necítím jejich potřebu? Musím přestat přemýšlet a soustředit se na cestu.

Touto ulicí jsem jel už dvakrát. Pomáhá to. Po chvíli se mi otevře cesta do Bruselu.

Fontána cti

Když mi zavolal "Grand Visiteur" z "Fraternité Chevaleresque Michaeli-te", aby mi domluvil schůzku - "bude tam i velmistr" -, byl jsem poněkud překvapen. "Se vši úctou vám odpovíme na všechny otázky," řekl, "včetně těch o historii řádu. Odvážné, pomyslel jsem si. Protože jejich historické odkazy jsou velmi dojemné. Tento řád je také odmítán jako naprosto fantastický. Jediný uznávaný "Řád svatého Michala" je ten, který založil v roce 1469 francouzský král Ludvík XI. jako protipól prestižního "Řádu zlatého rouna". Řád svatého Michala je dynastický řád.

a historicky patří francouzskému rodu. Současnou hlavou francouzského rodu je hrabě z Paříže, který je v udělování rytířských titulů poměrně skoupý.

Tramvaj 90 projíždí městem Schaerbeek. Znovu se vydávám na ge-

veny, které se mi podařilo o řádu shromáždit. **Zdá se, že** věrohodnost michaelitů zaručují tři data: 1210, 1937 a 1964. Proč právě tato data? Zarážející je absence roku 1469. Tehdy byl řád oficiálně založen. Nebo bychom se snad měli tomuto roku úzkostlivě vyhýbat? První otázky se budou týkat historie řádu, uzavírám. Od autobusové zastávky na nádraží Etterbeek je to do sídla bratrstva v De Bécolaan deset minut chůze. Ukazuje se, že v čísle 47 sídlí také "Centre Culturel Saint-Michel". "Dítě řádu", bude vel-

Mistr Jean-Baptiste Sornin později vysvětlil: "Od 18 let zde může každý, kdo chce, pracovat s keramikou nebo se věnovat dřevořezbě, knižní vazbě či tkání. Konečným cílem není výroba jako taková, ale zcitlivění lidí k velmi zvláštnímu kontaktu s ostatními, kteří se také chtějí výtvarně realizovat. Tato myšlenka platí nejen pro dítě, "Centre Culturel Saint-Michel", ale také pro otce, "Fraternité Chevaleresque Michaelite". Or- má duchovní ambice.

Jsou téměř tři hodiny. Nahoře na schodech na mě čeká velmistr a velkovezír, protestantský duchovní. Vedou mě přes dílnu, kde jsou tu a tam nedokončené dřevěné výtvary.

K malému stolu. Mohu se posadit. "S přesností výsostí," vítá mě velmistr. Ukazuje mi své hodinky. Skutečně jsou přesně tři hodiny.

Sorninovi musí být asi 60 let. Je zábavný. Zpět s doutníkem v ruce se naklání na židli a téměř lyricky vypráví o své posedlosti "Fraternité". Velký návštěvník mu to občas objasní a několikrát ho vrátí na správnou cestu. "Já vyprávím a můj bratr mluví. Sornin si je vědom sám sebe. Tón je mimořádně přátelský, dokonce vyzývavý. Záván svěžího vzduchu. Je tedy čas ponořit se do historie.

Podle legendy se archanděl Michael údajně vypravil v roce 709 na cestu.

n Aubertovi, tehdejšímu biskupovi z Avranches. Arcigel nařídil biskupovi postavit kapli na Tombe, žulové skále v zátocce u Avranches. Od té doby se Mont Saint-Michel (tak se Tombe přejmenovalo) mělo stát symbolem božské moci Francie. Pokaždé, když Angličané na tomto místě zaútočili na Francii, archanděl se rozhněval a zvrátil vývoj událostí ve prospěch Francouzů. Není divu, že se Mont Saint-Michel brzy stal poutním místem. V roce 1210 se pak pod vedením

vysokou záštitu francouzského krále Filipa Augusta "Confrérie de Saint-Michel". "Confrérie byla vlastně jakousi soukromou policií, zřízenou na obranu poutníků, kteří ve velkém počtu přicházeli na Mont-Saint-Michel," upřesňuje Sornin, "ale zároveň Confrérie představovala centrum výzkumu. V době, kdy v celé Evropě bujel hermetismus, byl Mont-Saint-Michel centrem alchymistického, astrologického a astronomického výzkumu. To tedy znamená, že aktivity přesahovaly rámec oddanosti archandělovi a v podstatě se opíraly o alchymistickou a prométheovskou symboliku. Ta je dodnes základem řádu. Uznávaný alchymista Nicolas Flamel se později stal členem Bratrstva. Grand Visiteur" apologeticky navazuje: "existuje mnoho důkazů, které to potvrzují. Existuje například Morandova kniha z roku 1790, která přesvědčivě dokazuje, že Bratrstvo bylo něco víc než jen soukromá milice. "Škoda, že o Bratrstvu neexistují další archivy," uvažuje Sornin. Téměř nostalgickou atmosféru náhle přerušil zdvořilé zaklepání na dveře. Zda by si pan Sornin nechtěl přeparkovat auto?

Prvního srpna 1469 přeměnil král Ludvík XI. starou konfederaci na královský řád. Ludvík XI. měl se svým "Ordre Royal de Saint-Michel" (heslo: "Immensi Trémor Océani") zjevné politické záměry. Zprvč měl řád podnítit vlastenectví a postava archanděla Michaela jako patronu Francie to měla zaručit. Za druhé chtěl Ludvík XI., aby se jeho řád vyrovnal prestiži Řádu rouna, který v roce 1430 založil Filip Dobrý. Jeho syn Filip Smělý, vévoda burgundský, byl v té době úhlavním rivalem Ludvíka XI. a velmistrem Řádu zlatého rouna. Navíc by Ludvíkovi nová instituce umožnila těsněji k sobě připoutat šlechtu, aby posílil svůj vlastní vliv.

Na zámku Amboise, který byl po staletí královským sídlem, byli toho prvního srpna pasováni na rytíře královského řádu de Saint-Michel následující významní šlechtici: Charles, vévoda de **Cuyenne**, frère du Roi; Jean, due de Bourbon et d'Auvergne; Louis de Luxem- bourg, comte de Saint-Paul, Connétable de France; André de Laval, Seigneur de Lohéac, maréchal de France; Jean, comte de Sancerre, Seigneur de Rueil; Louis de **Beaumont**, Seigneur de la Forest et du Plessis Macé; Jean d'Estouteville, seigneur de Torcy; Louis de Laval, seigneur de Chastillon; Louis, batard de Bourbon, comte de Roussil- lon, amiral de France; Antoine de Chabannes, comte de Demmar- tin, grand-maitre d'Hotel de France; Jean, batard d'Armagnac, com-

te de Comminges, Maréchal de France, guvernér de Dauphiné; Georges de la Trémouille, Seigneur de Craon; Gilbert de Chabanne, Seigneur de Custon, Sénéchal de Guyenne; Louis, Seigneur de Crus-sol, Sénéchal du Poitou; Tanneguy du Chaste, guvernér du Roussi-lon et de la Cerdagne.

V roce 1661 král Ludvík XIV. změnil stanovy tohoto slavného rytířského řádu. Stal se dekorativní institucí ve prospěch osob, které vynikly v oblasti umění a literatury. Během Francouzské revoluce byl řád stejně jako všechny ostatní zakázán. Momentálně se stal dědictvím francouzského rodu.

"Od dob Ludvíka XI. neměl řád vlastně nic společného s iniciačním charakterem starého bratrstva. Postupem času se z něj vlastně stalo politické prestižní zařízení. "Nic víc a nic méně," říká Sornin. Velký návštěvník souhlasně přikývne. 'A právě z tohoto důvodu bylo Bratrstvo ve třicátých letech minulého století obnoveno, aby se obnovila jeho stará činnost a hodnoty'. Ponoříme se do dvacátého století. Na chvíli zavládne ticho. Sornin zamýšleně klesne na záda, doutník v ústech. Ztratil nit příběhu? "Genièbre," zašeptá "Grand Viseur".

Sornin se rychle vzpamatuje: "Baron du Genièbre! Velmi záhadná postava! Říká se mu otec moderního rytířství. A má k tomu dobrý důvod! V roce 1935 byl baron du Genièbre generálním tajemníkem organizace pro odškodnění osob, které se zasloužily o první světovou válku. Tato instituce, v jejímž čele stál Maurice d'Hartoy, se nazývala "Ordre des Croix de Sang". V té době uprchl ze španělské občanské války princ François de Bourbon, vévoda ze Séville, aby se natrvalo usadil v Paříži. Pomáhal mu jeho tajemník, markýz Portafax de Oria. Ten byl princem povýšen do rytířského stavu. Princ François de Bourbon byl totiž velmistrem "Ordre Militaire et Hospitalier de Saint-Lazare de Jérusalem", starobylého rytířského řádu."

"Princ se nějakým způsobem dostal do kontaktu s organizací, v níž byl baron du Genièbre zapojen. A 4. listopadu 1937 nadešel čas. Markýz Portafax de Oria pasoval barona Paula Neveux du Genièbre na rytíře. Tím se baron stal článkem "fontaine d'honneur". Rytíř, pasovaný na rytíře, pasovaný na rytíře, a tak dále, až do středověku...". Přísně zdůraznil význam "fontaine d'honneur", řekl Sornin. "Takzvaní rytíři, kteří mi nemohou předložit svůj fontaine d'honneur, jsou pro mě podvodníci..... Belgie je jich plná. Baron du Genièbre jako rojalista obnovil v roce 1937 zapomenutý "Ordre de Saint-Michel" a našel v princí Jindřichu de Bourbon důstojného

velmistr. V publikaci o řádu se uvádí: "Biskup princ Jindřich Bourbonský, vévoda burgundský, potomek J. V. Ludvíka XVII., obnovil v srpnu 1937 'Ordre de Saint-Michel'. Tím se věc zdá být legitimní. Potomek francouzského královského rodu obnovuje řád a podle tradice se ujímá velmistrovství. Je-li však Jindřich Bourbonský přímým potomkem Ludvíka XVII. proč v současnosti stojí v čele francouzského rodu jiný Jindřich, hrabě z Paříže? Něco není v pořádku. Když totiž procházím genealogii francouzského rodu, nikde žádného prince Jindřicha Bourbonského nenacházím. Vyplývá z něj také, že Ludvík XVII, o kterého se princ opírá, zemřel ve věku pouhých deseti let! Hádky se vrší.

Je tedy čas na poutavý příběh z bouřlivého a významného období francouzských dějin. Záhady nejsou vyloučeny. Ludvík XVII. se narodil 27. března 1785 ve Versailles a v srpnu 1792 byl spolu se svými rodiči a sestrou, vévodkyní z Angoulême, uvězněn v Templu. Francouzi pak definitivně skoncovali s Ancien Régime a v lednu 1793 odvedli Ludvíka XVI. na gilotinu. Ihned poté královská rodina prohlásila Ludvíka XVII. králem. Ten však zůstal v zajetí. Dne 8. června 1795 zemřelo v chrámu dítě uvedené v úmrtním listu Ludvíka Karla Kapeta. Jinými slovy, Ludvík XVII. Historici však předpokládají, že úmrtní list byl falešný a že chlapec byl buď již mrtvý, nebo uprchl.

Záhada kolem Ludvíka XVII. nebude možná nikdy objasněna. A tady přichází na řadu náš princ Jindřich de Bourbon. Je potomkem jistého Karla Wilhelma Naundorffa, jednoho z mnoha, kteří se v té době prohlašovali za nikoho jiného než uprchlého Ludvíka XVII. Naundorff, povoláním hodinář, nejprve obhajoval svou poněkud vratkou tezi z Berlína. Od roku 1633 do roku 1836 pobýval ve Francii, odkud byl vyhoštěn, když se dal na dráhu "své" sestry, vévodkyně z Angoulême. Po příjezdu do Anglie se vydával za "mesiáše" a proslavil se také svými vynálezy. V lednu 1845 přijel do Nizozemska, kde pod ochranou koruny uzavřel smlouvu s vládou v souvislosti s jedním ze svých vojensko-technických vynálezů. O měsíc později zemřel. V úmrtním listu byl uveden jako Charles-Louis de Bourbon a v poněkud tajném královském dekretu z roku 1846 jmenoval Vilém II. Naundorffova syna Charlesem Eduardem de Bourbon! Nizozemská koruna měla v Naundorffa zjevně důvěru.

Prostřednictvím dlouhých prcesí (1926, 1954) se Naundorffova na-

příchozích, kteří se snaží prokázat svá tvrzení. Bez úspěchu. Pikantní detail. Při otevření hrobu v roce 1950 bylo zjištěno, že se Naundorff dožil asi 60 let. Stejně jako Ludvík XVII. se tedy mohl narodit v roce 1785. Ať už je to jakkoli, Sor- nin a jeho michaelité si tohoto příběhu váží. 'Ty procesy nemohli vyhrát. Nakonec nešlo jen o nároky, ale o spoustu peněz a majetku. Stálo to proti mocnému francouzskému rodu.

Pravá ruka "prince" Jindřicha, baron du Genièbre, byl také, jak řekl Sornin, pozoruhodnou postavou. Baron - neboli vévoda z Pauveru, titul, který mu daroval "princ", jenž zemřel v roce 1965 - se nechal slyšet takto:

Genièbre, baron z Paulu, Pierre, Jean Neveux, vévoda

z Pauveru, držitel pečete

Biskup vévoda burgundský (Sevilla).

Rodové jméno odvozené od starobylého rodu náčelníka Mes- nie de Neustrie.

Komandér "Ordre du Saint-Esprit".

Rytířská kapitula - profès "Ordre de Saint Michel". Komandér "Ordre de Saint-Sébastien".

4. listopadu 1937 byl pasován na rytíře.

Rytíř vysvěcen podle římské papežské liturgie 16. dubna 1944². Du Genièbre má i další zásluhy. Například je skutečně uznáván jako otec moderního rytířství. Jeho žáci šli vlastní cestou a rok co rok zakládali nové rytířské řády. 'Baron měl s řádem docela úspěch,' vypráví Sornin, 'v mnoha evropských zemích vznikla jádra řádu,

který, nutno říci, byl založen na čistě římskokatolických hodnotách. Mnozí však využili získaného titulu k postupu na společenském žebříčku. Kromě toho byl řád řízen ty- picky francouzským způsobem. Žádná struktura, žádné jasné dohody.

Nakonec princ Jindřich de Bourbon řád rozpustil. Stalo se tak v roce 1952. Baron du Genièbre však nenechal věci být a ještě téhož roku založil Archicompanie de Saint-Mi- **chel**. Sám sebe jmenoval regentem, vyslancem Michaela na zemi. Archicompanie tehdy měla asi 400 členů, včetně 21J(1 rytířů, rozprostřených v devadesáti evropských zemích. V Belgii bylo sídlo nejprve zřízeno v Namuru, později v Liege. Já sám jsem se stal panošem v roce 1961 a rytířem v roce 1964. V tomto roce baron vážně onemocněl. Svým nástupcem jmenoval historika Reného Feugeyho. Ten žil v kapucinském klášteře a s okolním světem se stýkal jen málo.

Společnost Archicompany usnula.

Sornin se na chvíli odmlčí, naposledy potáhne z doutníku a stiskne

opatrně do kovového popelníku. "Mnoho belgických rytířů pak vstoupilo do jiných rytířských řádů. Až na tři. Ti dali hlavy dohromady a 29. září 1964, v den svátku Michaela, podepsali 'Acte de Restauration'. Tehdy se zrodila 'Compagnie Chevaleresque de Saint-Michel'. Zvolili jsme si vlastního velmistra a osamostatnili se. V roce 1970 byl Michel Swysen prohlášen velmistrem. Pak došlo k radikální změně. Titul "rytíř" získal nový obsah, což je trend, ve kterém mo- mentálně pokračuji. Tehdy jsme se odvrátili od charitativního charakteru rytířství - ostatně z něj nikdo nemá prospěch - a rozhodně jsme se vrátili ke starým ideálům bratrstva, jaké byly v roce 1210".

Sornin zvažní. Velký návštěvník ho pozorně sleduje a občas přikývne. Cítím, že se dostáváme k jádru věci. V malé kanceláři na okamžik zavládne napjatý klid. Nalevo za Sorninem čeká na obřad asi pět halapartníků. Velmistr odsouvá židli a zhluboka se nadechuje. "Od Swysenova příchodu nabyla "fontaine d'honneur" hlubšího, vědomějšího významu. Rytířství se stalo niterným, na rozdíl od doby před Swysenem, kdy byla důležitá především vnější okázalost. Někteří však chtěli vytvořit jakési pseudozednářství, což způsobilo rozkol. Došlo k palácové revoluci. "Společnost" se stala čistým "iniciačním sdružením" bez skutečného rytířského příklonu. To se nedalo předstírat. A tak nakonec v roce 1982 vzniklo "Fraternité Chevaleresque Michaelite". Chceme pomáhat lidem rozvíjet se. To je náš cíl! Jak? Zdokonalováním zvýšeného vědomí, aby člověk měl hlubší duchovní život. Považujeme se za duchovní dědice chrámového řádu a pomáháme každému členovi vybudovat jeho jáhenský chrám, získat jeho rovnováhu. Prostřednictvím důkladného vzdělání se mu dostává životního stylu a příkázání. Toto vzdělávání je organizováno v několika stupních.

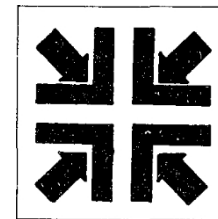
Cítím, že se nyní nacházíme v bodě, kdy celá organizace stojí a padá. Je to bod, kde se setkává směšnost se zatracenou vážností. Rovnováha se vychyluje na jednu nebo druhou stranu podle vašeho vlastního přesvědčení. Jinými slovy, zbytek je ge- hem a patří do oblasti "zasvěcených". Velký Visi- teur přikývne. Zdá se, že uhlodl mé výhrady. 'Bratrstvo není tajná společnost,' řekne, 'ale soukromá. To, co se děje na povinných měsíčních sezeních, je určeno jen pro oči a uši zasvěcených. Pouze každoroční obřad pasování na rytíře je přístupný přátelům a příbuzným. Zdá se však, že Sornin je ochoten udělat ústupek. 'Tři základní skupiny

Fraternité jsou v pořadí podle důležitosti následující: "Milice de Stricte Observance", "Milice Capitulaire" a konečně "Milice d'Honneur". Osoba, která se chce stát rytířem, musí projít těmito třemi ryhami. Jedná se o duchovní stupně. Například: společné stolování při odřikávání určitých slavnostních slov vytváří zvláštní atmosféru, nezbytnou pro hluboké pozorování. To by mělo poskytnout představu. To je vše, co chci říci.

Vzniklé ticho věrně vyplňuje Grand Visitateur. Uvažuje: "Jako rytíř to cítíte, všímáte si toho v každodenních věcech. Když vstoupíte na místo, kde je přítomen jiný rytíř, okamžitě pocítíte spojení. Nejste sami. Existuje společné poznání, které ostatní nemají. Rytířství znamená důstojnost..... Zrovna dnes ráno jsem na ulici viděla kabelku. Dříve bych do ní t-kopl, protože jsem měl jiné starosti. Ale teď si říkám: "Jsem rytíř". Tak jsem tu kabelku sebral a hned ji odnesl na policejní stanici. TO je jeden z aspektů toho, že jsem rytíř. Okamžitě prohlédnout důsledky svého jednání a toho, co se děje kolem vás.

Sornin se zdá být nesmírně potěšen dobrým skutkem svého bratra a přikývne. "Budiž! Velmistr si zapálí nový si- gaar. Závěrečné prohlášení. 'Bůh pro nás znamená nejvyšší vědomí. Ale všimněte si, že Bratrstvo je svrchované. To znamená, že jsme nezávislí na jakékoli víře, přesvědčení nebo policejní straně. Michael není náboženský vzor, ale symbolizuje vítězství dobra nad zlem a ochočení Ohně - draka- Uebermenschem -Michaelem. Tato symbolika je alchymistická. Je čas vykročit vzhůru. Rytíři se napřímí. Velký vizitátor mi podává ruku a šeptá mi: "Pane, doufám, že vás jednou budeme moci oslovovat André. Rytíř dvacátého století..."

Don mijote...

Paul Neveux alias baron du Genièbre vytvořil skutečné rytířské hnutí dvacátého století. Tento muž poskytl mnoha lidem "Fontánu cti", chloubu každého rytíře. Po celém světě dnes tisíce lidí odvozují svůj rytířský původ od barona a jeho prostřednictvím od středověku. Paul Neveux stál okamžitě u kořenů celé sítě rytířských řádů. Jedním z jeho žáků byl "baron" Jean Christini, který v roce 1947 založil integristicky inspirovaný "Ordre de Chevalerie du Christ-Roi". Christini byl zase 29. září 1954 v kapli Saint-Vincent v Biarritzu pasován na rytíře. "Raoul Alibert de la Vallée, nejstarší syn J. V. Ex. rytíře Aliberta de Brandicourt, prvorozený dědic různých větví rodu Alibertů, zakladatel - sňatkem s naší velmi milou paní a manželkou Gilbertou Marií-Anne Richardovou, vysvěcený v kostele svatého Mikuláše v Juvisy 18. dubna 1933 - rodu a větví Alibertů de la Vallée...". Šílenství? Každopádně se "šéfka rodu Alibert de la Vallée" objevila jako zastánkyně duchovního či esoterického rytířství. Prostřednictvím svého časopisu "La Croix de Gueules", který poprvé vyšel v roce 1957, se Alibertovi podařilo přesvědčit rytířské řády tohoto druhu z celé Evropy, aby vytvořily alianci. Vznikl tak "pacte d'amitié". Tyto řády dostaly od Aliberta potřebnou duchovní potravu. Básně o hlubinách života, lyrické výlevy o minulosti, přítomnosti a budoucnosti rytířství, romantické odbočky k biblickým textům.....

Dovolte mi však citovat samotného duchovního vůdce, který zemřel v roce 1986. Pod nadpisem "Věrnost, hrdinství, milosrdenství" se píše: "A zde, stejně jako od počátku světa, probíhá boj dne proti noci, dobra proti zlu, he- mel proti peklu. Pokračuje dál a dál, ale na vrcholu tohoto věčného boje jsou JÍZDCI! Když se černí strašáci obrátili proti BOHU a zvolili si za svého vůdce LUCIFERA, archanděl Michael -šampion bojového věku Therebo-

ven - zahalen do své věrnosti C'OD - vstal a přinutil SATANA kousnout do písku. Když symbolický DRAK způsobil v KAPADOCÍCH spoušť, obrnil se voják JORIS -šampion Bojů pod zemí- Hrdinskou odvahou, napřímil se a draka porazil. Když se římský voják MARTINUS v Amiensu setkal s ARMOU, která byla nahá a třásla se zimou, přemohl ho soucit a náhle v sobě objevil Milosrdenství. Vzal svůj plášť, vytasil meč, rozřal oděv na dvě části a jednou polovinou nešťastníka přikryl. Udělal pravý obrat a v ještě velkolepějším gestu předal druhou polovinu Césarovi přinést, protože tato část patřila státu. Rytíři našeho

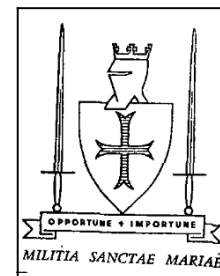
Noví rytíři, stejně jako rytíři z minulosti, a ti, kteří budou tvořit rytířský řád budoucnosti, tedy rytíři našeho současného rytířského řádu, obdrží ve jménu následujících tří rytířů: Rytířství, které jim bylo předáno zprostředkováním meče jejich konzultora, jak je on sám předal a jak se to dělo od počátku středověku, přijímají, jak jsme řekli, ve jménu svatého Michaela, rytíře nebes, svatého Jorisa, rytíře země, a svatého Martina, rytíře křesťanské lásky, a pod patronátem NAŠÍ PANÍ WINNARES; tato tradice je stará jako svět a svou definitivní a vysoce symbolickou podobu získala v nejhlubším nitru germánských lesů. O přežití de- ze TRADICE v této podobě a v tomto duchu se dnes starají rytíři našeho Nového rytířského řádu. A když se nám nabízí příležitost předat rytířství, které nám bylo předáno, vyzýváme ty, kteří se k nám přicházejí připojit do naší velké armády, aby si vzpomněli na své tři působivé vzory: SINT-MICHAEL, Nebe a PRAVDA, SINT-JORIS, Země a POKORA,

SINT-MARTIN, jehož LÁSKA smiřuje toto nebe a tuto zemi; pak je vyzýváme, aby byli rozhodní, neohrožení a soucitní jako tyto tři vzory; pak je vyzýváme, aby stejně jako oni neočekávali jinou odměnu než tu, která je určena těm, kdo prožili svůj život ušlechtilé - to znamená, že žádná hmotná odměna nemůže odpustit "CELKOVÝ DAR", který učinili člověku a BOHU, neboť může být "dar" jiný než bezplatný?-odměnu, jejíž nejpřesvědčivější zárukou je jejich 'životní styl', kterým se řídili v každé minutě každého svého dne. Rytíři jsou "ČÍSLA", "MISSI- ONÁŘI", a pokud je to nutné, "SOLDATÉ". 'GETUIGE' dává v sázku svou nejhlubší čest, aby neselhal; 'MISIONÁŘ' dává veškerou svou horlivou horlivost do služeb svého přesvědčení; 'SOL-

"DAAT" umí zemřít, je-li to nutné, aby svou nejvyšší obětí učinil úsvit "PŘEHLEDU" zářivým."

Ze glorifikace rytířství a každodenního života může vést k velmi fanatickým vzorcům myšlení. Pocit příslušnosti k duchovní elitě znamená pocit povznesení nad nevědomé masy. Někteří pak považují za svou povinnost hlásat bOodstvo, aby zachránili lidstvo před zlem. V těchto kruzích často vládne integrismus, křížové tažení proti materialismu, marxismu nebo komunismu a pro věčné království Krista-krále. Někteří z nich se znovu religious-fanatic rytířské tituly se skvěle hodí v politickém souboj o moc nad Evropou... v roce 1945 založil žák barona du Genièbre řád rytířů Notre-Dame...

Červené nebezpečí

Únosy, zločiny, sociální nepokoje, to vše dnes šokuje země západní Evropy podle přesného plánu, který vypracovala skutečná "teroristická internacionála". Plán spočívá ve vyvolání zatvrzelosti prostřednictvím teroru, následně fašizace nebo nacifikace demokratických států, jejichž prostřednictvím je jako reakce počata rudá revoluce prostřednictvím vzpoury mas. Lze se ptát, do jaké míry některé neonacistické skupiny hrají hru, aby pomohly uskutečnit první část programu, a pak se u ní zastaví." Takto funguje rudá r e v o l u c e, napsal "Magistère Information", časopis francouzských "Chevaliers de Notre-Dame" nebo Mariae". A je třeba ji zastavit za každou cenu, ještě "Militia Sanctae aby Kristus-Král mohl zvítězit. Křížová výprava musí být vedena na dvou frontách. "My, bratři z Militia, m u s í m e organizovat své akční prostředky tak, aby se staly přizpůsobenými nástroji boje v kulturní, psychologické, politické a sociální rovině ve světě, kde nám Prozřetelnost dává život". Na druhé straně je třeba hledat kontakty s

skupiny se stejnými ambicemi: Sjednotit Evropu pod znamením kříže. To byl také velký cíl arcivévody Otty Habsburského, s nímž Milice udržovala zvláštní kontakty. Dva z jejich vůdců zasedají v Ottově "Académie Européenne des Sciences Politiques", jednom z pilířů arcivévodových kvazitajných konstrukcí. Milice zase věrně následuje ideologickou linii Marcela Clementa, jedné z **klíčových** postav tajemného "Cercle Violet", v němž je Ottův vliv velmi silný, a to i v případech, že by se v něm hmatatelně.

Ještě zajímavější jsou italské kontakty milice, zejména s organizací Pro Deo otce Felixe Morlionia. Tento dominikán, narozený v roce 1904 v Diksmuide, uprchl během druhé světové války před nacistickým terorem díky svým stykům s britskou zpravodajskou službou. Natrvalo se usadil v Římě. Tam po válce založil mezinárodní univerzitu Pro Deo, která byla ve skutečnosti zástěrkou pro rozsáhlé operace CIA, a to jak v Itálii, tak v zemích Latinské Ameriky. Novinář Walter De Bock v roce 1982 napsal: "V únoru 1976 italský tisk zveřejnil velké množství důvěrných dokumentů z archivů CIA ve Washingtonu, které byly v té době uvolněny a z nichž je naprosto jasné, že Morlion byl po celé poválečné období zpravodajem CIA v Římě. Ve spolupráci s biskupem Carlem Ferrerem vybudoval zpravodajskou síť, z níž po léta proudily do CIA a Bílého domu informace o italské politice, zejména o sociálních a státních podnicích, ale také o průmyslu a státních podnicích. Vrcholní představitel britské zpravodajské služby, jako například (byvalí členové vlády) Morlionovi kolegové z jeho služby v britské tajné službě), dostali placenou práci jako přednášející na jeho univerzitě Pro Deo v Římě spolu s dalšími významnými osobnostmi katolického světa."

Morlion však rozvíjel své aktivity také v několika zemích Latinské Ameriky, jako je Brazílie a Venezuela, kde ho tehdejší nadnárodní společnosti, jako je Standard Oil, vyzvaly, aby např. v roce 1962 s cílem shromáždit údaje o činnosti "komunisté". V Itálii Morlion poskytl CIA údaje o dui- posílat kněze s levicovými sympatiemi..."

"Militia Sanctae Mariae" zapadá do značně rozšířené antikomunistické sítě jako odlietek. Vyzývá ke křížové výpravě za vybudování křesťanské Evropy. Vždy v ní rozeznávám stín arcivévody Otty Habsburského. Člověk z jedné belgické zpravodajské služby, který si ovšem přeje zůstat neznámý, mi vysvětlil: "Van Habsburk je mužem v pozadí četných

organizací působících v utajení s cílem vytvořit v Evropě **pravicový** katolický režim. Způsob jejich práce je zarážející. Vzniká **organizace, která** má podniknout **určitou akci**, aniž by se veřejnost dozvěděla, kdo přesně **za ní stojí**. To je taktika **"Mouvances"**. Van **Habsburg** **úzce spolupracuje** s velmi **významnými osobnostmi** v Evropě a ve **Spojených státech**. V **Belgii sahá jeho vliv až do královského** paláce. Týká se **to i prince Alberta**. Všechny **tajné zprávy, v nichž je princ** **zmíněn jménem**, jsou roztrhány. Když **mi to ten člověk řekl, byl jsem rozhodnut jeho svědectví nezveřejnit. Koneckonců dodal: "hrabat se v těchto záležitostech není v žádném případě nebezpečné". Ale jeho svědectví, které mi potvrdil i další belgický zpravodajský důstojník, se zcela shodovalo s mými zjištěními. Co jsem měl dělat? Mlčet?**

Ale **ted' se na chvíli vraťme k domobraně**. V roce 1975 vyšel v **jejím politicko-náboženském čtvrtletníku "Che- valiers"** zajímavý ex- poziční článek o vývoji v lůně Organizace spojených národů (OSN) a **Deklaraci lidských práv. Myšlenky v tomto exponátu jsou tak zajímavé** proto, že je dnes **používá** mnoho **průmyslových - západních-** zemí. **Ostatně tato vize stála u zrodu rozhodnutí USA v roce 1986 snížit finanční příspěvky do OSN. Přímou k tomu vedlo odsouzení operací USA v Nikaragui Mezinárodním soudním dvorem v Haagu". Od roku 1960 - uvádí autor článku - se tvář OSN systematicky měnila. Vlna nezávislosti třetího světa způsobila, že stále více rozvojových zemí mělo v OSN své místo a hlavně hlas. OSN se stávala univerzální. Hodnoty a zájmy hájené zeměmi třetího světa však nebyly a nejsou vždy paralelní s hodnotami a zájmy indoevropských zemí, které určovaly tvář OSN před rokem 1960. Autor: "Není tato univerzalita - produkt liberální a sociální filozofie evropských právníků a využívána až do 60. let 20. století politiky a diplomaty Západu - v procesu, který se jako pekelný stroj obrací proti svým vynálezům? Nebylo by lepší, s rizikem, že ma- chine zmaříme velkým nepochopením, pokorně uznat selhání této vznešené utopie? Neboť vypracování koncepce lidských práv přijatelné pro všechny politickým shromážděním států s protichůdnými životními zájmy je jistě utopií? Od této chvíle se v této otázce budeme muset obrátit na regionální ak- Slova. A autor uzavírá: "Evropské formování je pro nás opět naléhavou potřebou a zřejmou naléhavou nutností."**

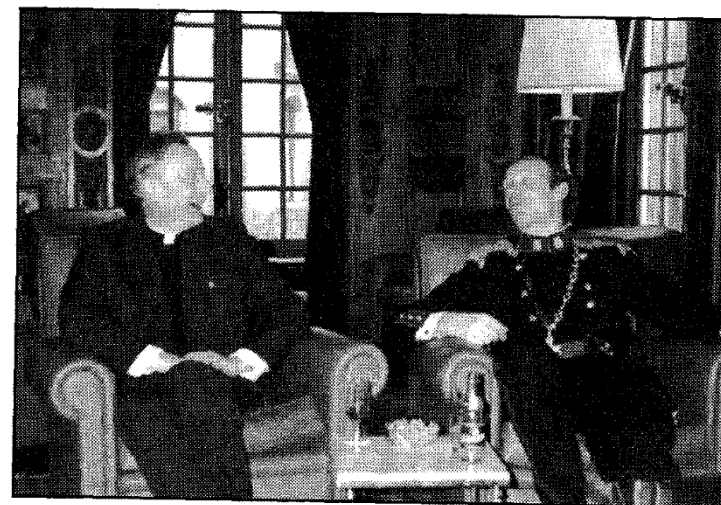
gence. Mužem, který to zapsal, není nikdo jiný než Jean Gol, tehdejší státní tajemník pro valonské venkovské hospodářství za Wallonské sdružení (Rassemblement Wallon - RW). Je zřejmé, že kritické úvahy a alternativa, jak je formuloval Gol, obzvláště dobře zapadají do vizí Milice a spřízněných". Za účelem koordinace své činnosti uzavřela Milice na konci 60. let 20. století pakt s dalšími dvěma rytířskými řády: "Ordre du Rouvre" a "Milice Ježíše Krista". Logická spolupráce...

Mouvances

Co přesně znamená taktika "Mouvances", nám říká sám bývalý velmistr "Ordre du Rouvre" Richard Van Wyck: "Nejúčinnějším prostředkem k dosažení tohoto cíle (aby byl řád uznán jako "přirozený orgán autority velkých zásluh a vysokého svědomí (. . .)), zejména na úrovni vyššího společenského vedení a mezi vedoucími členy ka- deru") je zřízení MOUVANCŮ, tedy oblastí vlivu, dohledu nebo vedení, které jsou osobní nebo komunitní, oficiální nebo neoficiální či dokonce tajné, institucionalizované nebo neformální, v nejrůznějších odvětvích politického, společenského, akademického, ekonomického, kulturního nebo charitativního života."

Příklad taktiky "mouvances" přímo ze života. V roce 1974 se řád v rámci -boje proti morálnímu úpadku obrátil na diecézi Malines-Brusel, aby zahájil akci proti svobodě potratů. Akce byla nazvána "Sain- te-Elizabeth". V dopise svému sekretáři W. Brienovi se tehdejší belgický primas kardinál Suenens nechal slyšet, že s projektem rytířů "Ordre du **Rouvre**" souhlasí. Poněkud pokrytecky **však** dodal: "Tato akce musí být provedena po konzultaci se všemi, kdo hájí tytéž základní hodnoty, aby se předešlo tomu, že některé kruhy budou věc prezentovat jako - nebo katolíci budou chtít vnutit své názory ostatním **obyvatelům** země."¹² . Příkladů taktiky "muvánů" je více a jsou pronikavější. Nejprve se však zdá být vhodné zasadit Ordre du Rouvre do širšího kontextu. Již její pakt s "Militia Sanctae Mariae" naznačuje, že boj **za** vytvoření pravicové katolické **Evropy je prvořadý. Nechám však bývalého** velmistra Richarda **Van Wycka, aby mluvil** sám za sebe.

"K poslání rytířského řádu patří budování světské funkce Ducha a reformace my-

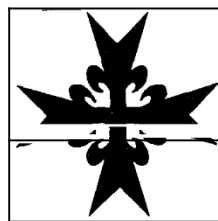
svět podle záměru, který měl Stvořitel všech věcí na mysli. Činnost rytířského řádu by měla být soustředěná, aby jeho členové byli odhodláni zůstat věrni svým slibům bojovat za Pravdu, Spravedlnost a Krásu, a to jak na intelektuální, tak na materiální úrovni. Koneckonců, obojí je úzce propojeno. Po těchto slovech přejdeme k popisu typu substruktury, která se zdá být nejlépe přizpůsobena možnostem a charakteristikám specifickým pro náš řád, s přihlédnutím k jeho tradici, náboru členů a konečně k současným okolnostem. Odvoláme-li se na některé ekonomické analýzy - konkrétně na analýzy Colina Clarka a jeho žáka Fourastiého - aniž bychom k nim jakkoli připínali dogmata - zdá se, že takzvaný terciární sektor bude růst, přinejmenším v těch zemích, které jsou ekonomicky nejspělejší. Zdá se nám zajímavé představit určení strukturálního a technického sektoru řádu z hlediska předpisových analýz ekonomické vědy a v případě, že by se to ukázalo jako nezbytné, vyvodit z něj argumenty, které by vysvětlily aktuálnost rytířského titulu, který je třeba prokázat.

"Aniž bychom se obávali, že se zřekneme tradice nebo se vystavíme riziku funkční nepřizpůsobivosti, myslím, že od této chvíle můžeme prohlásit, že posláním řádu je rozvíjet a řídit co nejuplněji terciární sektor, zejména v klíčových oblastech, jako je vzdělávání, zdravotnictví, informace, finance, kultura a volný čas. Navíc je kapitálně důležité si uvědomit, že právě tyto sektory jsou nejvíce ohroženy rozvratem a že naši odpůrci nad nimi mají již příliš velkou kontrolu. Je zřejmé, že tato terciární struktura s'uš **advokátní** komory by měla být finančně nezávislou pákou, která by **advokátní** komoře umožnila účinně zasahovat do společenského soukolí. Současně by měla řádu poskytnout prostředky k tomu, aby prostřednictvím vlastních kognitivních aktivit naplňoval část svého politického, charitativního či pedagogického poslání ve službách společnosti. Terciární struktura by také měla sloužit k tomu, aby k sobě vážala výhradně ty členy, jejichž věrnost, oddanost a způsobilost by mohla být podrobena rozsáhlé zkoušce. Na tomto místě lze znovu zdůraznit, že vojenské a charitativní posláním **řádu** - to druhé je v rouverské misii podřízeno tomu prvnímu - se rovněž, a v budoucnu možná především, nachází v **zemích, které** jsou v první linii konfrontací s potenciálně vážnými důsledky pro budoucnost lidstva.

"Chceme mluvit především o křesťanských zemích - Latinské Ameriky, které jsou předmětem otcovského zájmu...

papeže, ale zároveň obětí vývoje zdola a vysněnou kořistí zvrácenosti revolučních osvobozeneckých hnutí. Protože se tam odehrává osud křesťanství, musí tam být přítomni rytíři z řádu a vzhledem k okolnostem se angažovat nejen v terciárním sektoru, ale i v agrární a průmyslové výstavbě. Myslíme také na ty národy Evropy, které se tak často nechaly drtit a nyní vzdychají pod botou barbarství tak surového, že jeho filozofie je zcela cizí naší beschizaci a v podstatě zvrácená ve strukturách, prostředcích i cílech. Jen několik set mil odtud a více než kde jinde se zdá, že případ pro lidstvo je ztracen. Jedině víra, a zejména snad víra křesťanských vojáků, bude jednoho dne schopna přinést náznak naděje. Poté, co jsme popsali rozsah činnosti našeho řádu, musíme vyzdvihnout zásady jeho výstavby a vnitřní vlády "mouření" a jeho struktur. Principem zůstává CÍL v boji. V důsledku toho budou používané vzorce nekonečně proměnlivé a pružné, přizpůsobené podmínkám času a místa a v závislosti na taktických a strategických údajích. Abychom popsali organizační empirii, přirovnali jsme Řád k ledovci, jehož viditelnou částí je pouze vrchol, sice třpytivý, ale také mnohem křehčí než podstavec, který je skrytý ve vodě a jehož tajemství a velikost se více či méně odkrývají v průběhu událostí.

Myslel jsem, že by bylo užitečné reprodukovat tento text vcelku, gesi uvědomte důsledky, které se projeví později. Dlouhý text prozrazuje, o co rytířům jde. Moc Francouzský novinář Pierre Péan napsal, že "Ordre du Rouvre" byl jednou ze skupin, o které se "Cercle Violet" opíral³. A kdo řekne 'Cercle Violet', myslí především na arcivévodu Ottu von Habsburga a spol. a na několik západních zpravodajských služeb. Snad nejdůležitější kontaktní osobou mezi rytíři "Ordre du Rouvre" a arcivévodou byl bruselský právník Jacques Jonet, hřebec řádu a zároveň politický tajemník Otty Habsburského..... Výmluvných shod je mimochodem více. Například významní členové "Ordre du Rouvre", jako Paul Vankerhoven a Vincent Van Den Bosch, patří mezi vedoucí představitele belgických sekcí hlavních arcivévodových politických organizací. Je zřejmé, že "Ordre du Rouvre" promítal určité belgické linie vlivu Otty Habsburského a jeho spolupracovníků. A to již v kontextu křížového tažení proti ateismu, materialismu a komunismu. Otázkou nyní je, čeho taktika "Mouvances" dosáhla.

Ti, kteří to zažili, to rádi přiznají. Univerzita je především vzdělávací instituce. Nejen semináře nebo vyučované předměty mají důležitý vliv na rozvoj osobnosti. Zejména to, co se děje kolem čisté pedagogického, kontakty, které navazujete, svoboda, nezávislost, podněcují nezkušeného, naivního mladého studenta k přemýšlení o velkých tajemstvích života, o tom, kým je a čeho chce dosáhnout. Těžké oči - pohledy to jsou, ale stojí to za to.

Ve školním roce 1959-1960 někteří mladí studenti - Katolicky inspirovaní a z velmi bohatého prostředí - z tehdejší jednotné Katolické univerzity v Lovani - stáli před textem, který je měl výrazně ovlivnit. Autorem textu byl bene- diktinský mnich Dom Marie-Gérard Lafond, zakladatel "Militia Sanctae Mariae", a zněl takto: "Věříme, že cíle rytířského řádu, podpora křesťanského řádu a míru v Kristově království, jsou aktuálnější než kdy jindy. Věříme, že boj za Boha a lidi je v dnešní době skutečně rytířský. Jako jediný je schopen zaujmout účinný postoj proti skrytému materialismu a revolučnímu násilí, a to ve všech oblastech, kde propuká, a především v duchovní. Rytířstvo jako bojová jednotka za Boha a proti materialismu, stejně jako dříve! Zdálo se, že na tom něco bude. S ohledem na učení Doma La- fondu bylo brzy rozhodnuto. Rytířský řád bude a měl by být založen. Název: Ordre du Rouvre. Dub **stojí jako** symbolické pouto **mezi** nebem **a zemí**. Byla vytvořena hierarchická struktura, navrženy a specifikovány iniciační rituály pro tři třídy řádu: panoše, donátora a nakonec rytíře. Nakonec zaslouženci navrhli odpovídající uniformu.

Tito iniciátoři, především Richard van Wyck a Jacques Jonet", se brzy mohli spolehnout na nepostradatelnou podporu tehdejšího rektora univerzity, biskupa Van Waeyen-

hora. To přirozeně usnadnilo kontakty s belgickou církevní hierarchií. O něco později se hlavní kaplan belgické armády, biskup Cammaert, nechal jmenovat "Capel- lanus ad honorem". t jmenován a při několika příležitostech zajišťoval pro řád bohoslužby. Někdy se tak dělo ve spolupráci s integristickým biskupem Lefèbvrem, který pak cestoval z Francie do Belgie, aby rytířům pomáhal. Důvěrné kontakty byly navázány také s diecézí Mechelen-Brusel. Stručně řečeno, řád se mohl velmi brzy opřít, i když ne oficiálně, o pravicové špičky belgického katolického kléru. Když jsem se zeptal, zda se tyto privilegované kontakty rozšířily také na horlivě antikomunistické hnutí Opus Dei, odpověď byla vždy stručná a důrazná: "Ne!". Ať je to tak.

V 60. letech 20. století se řád pod vedením velmistra Richarda van Wycka pomalu, ale účinně rozrostl v militantní organizaci. Vzniklo tvrdé, přísné důvěrné jádro lidí, kteří se snažili získat moc taktikou "muvancí" ke slávě Boží. Každý rytíř byl vázán přísahou. Nebylo přece ve stanovách řádu stanoveno, že se zavazuje "usilovat o dokonalost ve svém životě křesťanského vojáka v souladu s povinnostmi své hodnosti, podle ducha řádu; bránit církev a vlast, v případě potřeby i životem, proti vnitřním i vnějším nebezpečím; sloužit řádu, jeho ideálům a in-situacím a být mu věčně věrný; poskytovat pomoc a asistenci jeho členům; poslouchat svého velmistra vždy, všude a všemi zákonně přípustnými prostředky". Základy byly položeny. Skutečná práce, "Mouvances", mohla začít....

Funguje to a jak!

"CERCLE DES NATIONS je atraktivním místem setkávání, podporuje přátelské vztahy, pořádá příjemné večerní večírky a kulturní akce, podněcuje politické, diplomatické a ekonomické kontakty a nabízí svým hostům intelektuální a lidské dobrodružství odpovídající dnešní době: každodenní realitu široké výměny, kterou oživuje vědomí společného konečného cíle." Tak napsal "rytíř" v "Ordre du Rouvre" Paul Vanker- hoven v roce 1969 u příležitosti založení Cer- cle des Nations v Bruselu, vzešlého z myšlenek rytířů řádu. Koncept byl odvážný a ambiciózní zároveň. Chtěli vytvořit centrum pro velké muže Evropy! Nebyl přece Brusel strategickým městem? Ale vliv rytířů se ukázal

dojít daleko i tehdy. Podporu iniciativě přislíbilo mnoho belgických osobností z politiky, průmyslu, armády a četnictva. Mezi tyto významné osobnosti patřili princ François de Mérode, princ Albert de Croÿ, hrabě Nicolas de Kerckhove d'Ousselghem, princ Antoine de Ligne, baron Villenfagne de Vogelsanck, Adelin van Ypersele de Strihou, všichni patřící **ke smetánce** belgické pravicové šlechty, většinou rytíři Suverénního a vojenského maltéžského řádu (SMOM). Iniciativu považovali za chvályhodnou i významní političtí představitelé, jako byli pozdější poslanec Evropského parlamentu za PRL Luc Beyer de Rijke, Henri Simonet a Paul Vanden Boeynants. V průmyslových kruzích se zdálo, že se vztahy rozšířily na vrcholné osobnosti, jako byli Ado Blaton, Charlie De Pauw, baron Kronacker a Michel Relecom..... Stručně řečeno, rytíři "Ordre du Rouvre" zhruba za deset let ovlivnili skutečnou elitu. Taktika "Mouvances" skutečně fungovala. A jak! Svět jim ležel u nohou. Vážná práce mohla začít.

Všichni **hlavní** představitelé "Ordre du Rouvre" převzali vedoucí pozice v Cercle des Nations⁶. Paul Vankerkhoven se dokonce stal předsedou a ředitelem. Cercle des Nations, sídlící na obytné Franklin-Rooseveltově třídě v Bruselu, se rychle rozrostl ve skutečně zajímavé světské místo setkávání. Cercle bude ovlivňovat belgický politický život. **Stal** by se také klubem vysoké společnosti, **kde** by ke slávě boží **našly hlásnou troubu** pravicové až **krajně pravicové**, a dokonce neonacistické **myšlenky**. **Pořádaly** se **například oslavy** na počest režimu řeckých plukovníků a diktátorského režimu Papa Doc Duvaliera na Haiti¹⁷. Cercle otevřeně sympatizoval s Francovo Španělsko, Salazarovo Portugalsko, Pinochetovo Chile...". A Cercle, ten rostl a rostl. Navázalo spolupráci s elitními kluby v **Belgii**⁹, **Kanadě**², **Formosě**, Francii²², Spojených státech², Irsku⁹, **Itálii**[^], **Monte-Carlu**^{*}, Portugalsku², Rhodesii¹, Švédsku²⁹, **Velké Británii**^o. **Sen divokého mladíka** se stal **skutečností**. **V roce 1980** bylo členy Cercle **ne méně než 44 ambasadéurů**, akreditovaných u **belgického státu** nebo u Evropské komise. **Celkový počet členů** v té době již dosahoval 491. **indus- soudci, politici, diplomaté, akademici, vojáci. Stát v státu? Nebo další Evropa v Evropě?**

Člověk by se mohl divit, jak k tomu mohlo dojít, jak se mladí absolventi univerzity "Ordre du Rouvre" mohli v tak krátké době prosadit do mocenského prostředí. Například předsedovi-řediteli Cercle Paulu Vankerkhovenovi bylo v roce 1969, kdy byl Cercle založen, sotva 28 let! Hádanky! **Ledaže** byste vzali v **úvahu**, že "rytíři" z "**Ordre du Rouvre**" byli podporováni "**Ordre du Rouvre**".

gen od vyšších orgánů. Podpora z nejvyšších míst belgické katolické církve je jedna věc. Ale co potom? Hádám, že ano. V roce 1969 byli přítomni hrabě Amédée d'Andigné -jako zakladatel- a princ Antoine de Ligne -jako člen čestného výboru-. Oba jsou velmi vlivnými rytíři Ottova "Řádu zlatého rouna". Dalo by se říci, že Cercle měl za úkol splnit úkol, který obzvláště dobře zapadal do plánů jak rytířů "Ordre du Rouvre", tak rytířů "Ordre de la Toison d'Or". Od té doby se mimochodem, jak se zdá, vyvinula jakási koexistence obou rytířských řádů. Paul Vankerkhoven začíná působit v belgické špičce většiny arcivévodových politických organizací; Jacques Jonet se dokonce stává Ottovým osobním tajemníkem. A najdou se i další příklady. Richard

Vaň Wyck a Vincent Van den Bosch sedí v Ottových organizacích. Naopak mnozí významní členové Ottových evropských spolků vstupují do luxusních salonů Církve národů. Kromě toho je členem Cercle des Nations také francouzský právník Jean Violet z "Cercle Violet". Hazardní hra? Obrovský úspěch mladých univerzitářů z "Ordre du Rouvre" byl způsoben tím, že jejich myšlenky i činy mimořádně dobře odpovídaly plánům arcivévodovy a jeho stoupenců. Díky tomu se rytíři Rouvre okamžitě těšili potřebné podpoře belgické katolické elity a taktika "Mouvan-ces" výborně fungovala. V rámci Cercle des Nations se postupem času vytvořil klub, který byl odhodlán důkladně ovlivňovat belgickou politiku. Tato perspektiva byla samozřejmě součástí taktiky "Mouvances". Kus belgické politické historie.

Hon na čarodějnice?

Kolem roku 1970 to v křesťanskodemokratické straně, která mluvila francouzsky, také vřelo. Rostoucí vliv politických představitelů křesťanského dělnického hnutí³ ve straně způsobil mnoho potíží. Koneckonců tito politici upřednostňovali spíše travaillistickou - "levicovou" - politiku a byli také pro opatrnou federalizaci. V roce 1971 nastal čas. Světlo světa spatřila "Démocratie Chrétienne". V salonech Cercle des Nations byl tento vývoj samozřejmě vnímán s hrůzou. Tlak doleva! Anti-unitářský postoj! Nepřijatelné, mysleli si pánové z Cercle.

Mezitím se v rámci Cercle vytvořil politický klub kolem bruselského politika Paula Vanden Boeynantse. Jména: Paul Vankerkhoven; "černý baron" Benoit de Bonvoisin, jehož vander byl nejen ředitelem Sociétés Générale mezi

1951 a 1962, ale byl také dlouholetým členem skupiny Bilderberg; Edmond Nerinx, kontaktní osoba krajní pravice; a konečně rytíř Jean Breydel, rovněž pevně spojený s krajně pravicovými militanty. Spolu s Paulem Vanden Boeynantsem by se tento "čtyřlístek" postaral o to, aby "Démocratie Chrétienne" musela zpomalit.

V roce 1972 se reakce rozjela. Bylo založeno "Centre Politique des Indépendants et Cadres Chrétiens" (**CEPIC**) a začleněno do PSC. Od roku 1974 začal "čtyřlístek" skutečně efektivně pracovat. Generálním tajemníkem **CEPIC** se stal rytíř Jean Breydel, místopředsedou Paul Vankerhoven, generálním administrátorem Edmond Nerinx a pokladníkem baron Benoit de Bonvoisin. To vše za předsednictví prvního André Saint-Remyho², horlivého stoupence Leopolda III. během koalice. Od roku 1977 se předsedou stal Paul Vanden Boeynants. Boj o moc uvnitř PSC mohl začít. Za tímto účelem **CEPIC** ve svém programu sepsal několik naléhavých požadavků. Antisyndikální přístup, obhajoba soukromé iniciativy a svobodného podnikání a odpor proti zasahování státu. Prvořadá byla samozřejmě také jednota belgického státu.

Činnost **CEPIC** přinesla ovoce. Její představitel Paul Vanden Boeynants se postupně stal ministrem národní obrany a Bruselu (1974), místopředsedou vlády a ministrem národní obrany (1977), předsedou vlády a ministrem národní obrany (1978), místopředsedou vlády a ministrem národní obrany (1979) a nakonec v letech 1979-1981 předsedou **Národní rady bezpečnosti**. Skvělé výsledky. Mimochodem, Paula Vanden Boeynanta najdeme také na seznamu "membres perpétuels" AESP Otto van Habsburga.

Na počátku 80. let se stalo něco pozoruhodného. **CEPIC** zanikl, ba dokonce byl rozpuštěn v důsledku řady nechutných politických a finančních skandálů, do nichž byli zapleteni jeho vedoucí představitelé. Vypadalo to jako hon na čarodějnice, organizovaný útok na svalnaté pravicové křídlo **PSC**. Pod drobnohled se dostali jak Edmond Nerinx, tak baron Benoit de Bonvoisin. Odhalení v tisku, mimo jiné prostřednictvím - záměrně? - uniklé zprávy belgické Státní bezpečnosti, poukazovala na krajně pravicové vztahy obou pánů a v případě Nerinx na jeho roli důvěrníka různých zpravodajských služeb, například CIA". Baron Benoit de Bonvoisin byl v roce 1984 rovněž odsouzen za spoluúčast na podvodném bankrotu. Z tohoto obvinění se bude muset ještě zodpovídat také bývalý velmistř "Ordre du Rouvre" Richard Van Wyck

u soudu. De Bonvoisinův švagr a zakladatel Církve národů hrabě Hervé d'Ursel byl rovněž **oficiálně obviněn** z podvodu. Paul Vanden Boeynants byl v roce 1986Q' odsouzen za podvod a padělání.

Končit slovem "beauty". V roce 1981, kdy **kontroverze kolem CEPIC** vzkvétala, byla v **Bruselu spáchána** řada in-bravů proti několika **propagátorům a mandatářům CEPIC...** . Hon na čarodějnice? Měl být CEPIC rozpuštěn? Ještě pozoruhodnější bylo, že PRL, francouzsky mluvící **liberální strana**, systematicky lovila veterány CEPIC a dokázala je zařadit za svůj stranický program. Ten totiž kladl z velké části stejné důrazy jako tehdejší CEPIC^o. Bylo toto zdánlivě zinscenované zúčtování s několika příliš **přímými lidmi** v CEPIC podnikáno těmi, kteří měli **na mysli dlouhodobou a soustavnou účast ve vládě**? Chtěli **si snad zajistit koalici PSC-PRL** z roku 1981, tedy právě z roku, kdy byl CEPIC **zdiskreditován**? Bylo to zúčtování s těmi, kteří neměli v úmyslu učinit krkolomný krok k této koalici? Otázky, **na které možná nenajdeme odpovědi** dříve než za deset let, nebo možná nikdy. **Faktem je, že** poněkud zvláštní posedlost ministra spravedlnosti a **figuranta PRL Jeana -likvidace parlamentu- musí jistě hrát do karet tomu, co měli a mají rytíři "Ordre du Rouvre"** na mysli. **Zatím bez problémů. Možná, že** někteří nemohli souhlasit s některými nekřesťanskými desaterý v **PRL, například s jejím přístupem k otázce potratů, a to činilo překážku CEPIC-PRL nepřekonatelnou a hrozící koalici nemožnou.**

Hádanky... Každopádně se zdá, že rytíři "Ordre du Rouvre" byli politicky eliminováni. Konec taktiky "Mouvances"? Nebo je to jen zdání? Ztratil snad Ota Habsburský v Belgii své politické voliče? Existují fakta svědčící o opaku. Existují tvrdá data, která ukazují, že dnes, zejména v Golově **PRL**, existuje solidní van Habsburská lobby. Nejde jen o představy některých uvnitř **PRL. Je jich více.** Existuje politická organizace, v níž si vojenské problémy Evropy berou k srdci jak stoupenci Habsburka, tak někteří tenoristé PRL bok po boku. Tato organizace obhájuje Reaganův projekt hvězdných válek a rozšiřování zejména konvenční výzbroje v Evropě. Chce z Evropy vytvořit soudržný vojenský blok jako protiváhu komunistické **hrozbě**. Tento plán zapadá do arcivévodovy vize a politického přesvědčení některých zatvrzelců v PVV-PRL a CW-PSC. V roce 1981 se karty znovu zamíchaly. Nové soužití?

Soužití

Přejděme rovnou k věci. Dne 19. dubna 1984 se v přílohách belgického Úředního věstníku³ objevily stanovy "Evropského institutu pro **mír a bezpečnost**" (Institut Européen pour la **Paix** et la Sécurité - IEPS). Mezi osmi zakladateli vynikají dvě jména, která budou rovněž zasedat ve správní radě **IEPS**: rytíř "Rouvre" Jacques Jonet, manžel Otty Habsburského, a Nicolas de Kerckhove d'Ousselghem, rovněž činný v Ottových evropských organizacích. Seznam členů **IEPS** ostatně ukazuje, že mnozí z nich patřili také k Cercle des Nations. Na druhé straně jsou na seznamu členů pozoruhodní američtí propagátoři hvězdných válek a vedoucí představitelé ultrakonzervativní "Heritage Foundation" (generálporučík Daniel O'Graham a brigádní generál Robert Richardson), úzce spjatí s Reaganovou administrativou. Nevyhne se jim ani tak mocný muž, jakým je Alexander Haig. Jsme na vyšší úrovni, to je jisté. Za zmínku stojí také anglický zpravodajský agent **Brian Crozier**, který byl vždy úzce spojen s "Cercle Violet'...". Co tedy ukazuje nové soužití? Stačí mi **zmínit** následující le- den **IEPS**: Jean Gol, komisař EK **Willy De Clercq**, ministr PRL pro bruselský region Paul Hatry, ministr veřejných prací PRL Louis Olivier, prezident PRL Louis Michel, místopředseda PSC Fernand Herman a v neposlední řadě lidový zástupce PSC **José Desmarets**, který byl v roce 1981 ještě místopředsedou. Pro úplnost. Belgický **IEPS** je ve skutečnosti sesterskou or- ganizací "Europaisches Institut für Sicherheitsfragen", založeného v Lucembursku již v roce 1982. Mezi zakladatele patřili ministr zahraničních věcí Leo Tindemans a... Otto van Habs- burg"!

Co z toho vyplývá? Že koexistence existuje! Je jasné, že lidé, kteří určují politickou tvář Belgie v tak zásadní věci, jako je bezpečnost Evropy, spolupracují s kruhy kolem arcivévody Otty Habsburského. Tato spolupráce přirozeně pokračuje i v belgické vnitřní politice. Snad **ilustrativní jsou** v této souvislosti slova Bernarda de Closseta, který v roce 1981 přestoupil z **CEPIC** do **PRL**: "Musíme infiltrovat velké tradiční strany, abychom mohli lépe bojovat se sociál- listickými mocenskými pozicemi...° Toto křížácké tažení je jádrem koexistence.

Hnací silou a předsedou belgického IEPS je však senátor za **PRL** a bývalý generál Robert Close. Close donedávna vedl Světovou antikomunistickou ligu (**WACL**). V **roce 1986** ho tam vystřídal další člen IEPS, PSC-bons **José Desmarets**.

Tato mezinárodní protikomunistická organizace, založená v roce 1966 a zpočátku finančně podporovaná vládami Jižní Koreje a Tchaj-wanu, si klade za cíl bojovat proti komunismu po celém světě. V praxi se snaží poskytovat podporu všem, kteří jsou v rozporu s osvobozenými hnutími třetího světa nebo levicovými režimy." **WACL** otevřela své dveře diktátorům jako Somoza, Stroessner, neofašistickým a neonacistickým skupinám, dokonce i bývalým nacistům, a okrouhlým teroristickým skupinám, jako jsou argentinské eskadry smrti Lo- pez Rega".

WACL je temná mezinárodní síla. Jejimi členy je mnoho antikomunistických skupin, například Antibolševický blok národů, složený z uprchlíků ze zemí východního bloku. Samozřejmě se to v ní hemží i **agenty zpravodajských služeb**. **Od roku 1981** **WACL** diplomaticky vynechává nacistický pozdrav. To **umožnilo navázat pevnější** vztahy s Reaganovou administrativou. Pak se řízení amerického křídla **WACL** ujal jeden velmi zvláštní muž": John K. Singlaub, **rozený bojovník**. **Singlaubova** kariéra **odstartovala operaci "Jedburgh"**. **Spolu** s asi 50 muži, **mezi nimiž byl i pozdější ředitel CIA William Colby** a pozdější **poradce Margaret Thatcherové Tommy Mac Pherson**, **byl vysazen** v Hitlerem okupované Francii, **aby t- navázal kontakty s odbojem**. **Poté se připojil k OSS**, předchůdci **CIA**, **bojoval v Koreji a Vietnamu a nakonec se v roce 1977 stáhl do hor v Coloradu**. **Gene- raal Singlaub to ale nenechává jen tak**. Vydává **žoldácký** časopis **Soldier of Fortune**. S podporou CIA verbuje "bojovníky za svobodu", mimo jiné pro **Contras** bojující proti sandinistům v Nikaragui. V roce 1981 pak stanul v čele amerického křídla **WACL**. Jeho prezidentem se stal generálporučík Daniel O'Graham z **IEPS**.

Belgické křídlo **WACL** vzniklo v roce 1967 z iniciativy rytíře Rouvre Paula Vankerkho- ven. Říká si "Ligue International de la Liberté". Taktika "Mouvances"! V salonech Cercle des Nations získala Ligue svou skutečnou podobu. Vankerkhovenovi dlouho pomáhal baron Adelin van Ypersele de Strihou, člen Cercle, rytíř Suverénního a vojenského maltéžského řádu (SMOM), člen Ottových evropských organizací a v té době ještě **osobní** poradce prince Alberta... Paul Vankerkhoven, v letech 1982-1984 ještě poslanec Evropského parlamentu za PSC, 29. září 1984.

v roce 1980 ve francouzsky psaném týdeníku "Pourquoi Pas?", že WACL byla infiltrována neonacistickými skupinami.

Hnací silou WACL je však bezpochyby "Asociace" pro světové křesťanství" Sun Myung Moona, známého také jako Moonova sekta. Moonova sekta představuje skutečnou nadnárodní korporaci s obrovským finančním vlivem. Roční zisky Moonova konglomerátu, který má zájmy téměř ve všech hospodářských odvětvích, se odhadují na **nejméně 700 milionů dolarů**, tedy **42 miliard belgických franků**⁴³. Náboženství otce Moona je "směsicí antikomunismu a naděje na věčný mír prostřednictvím sjednocení světa. Spočívá v naprosté oddanosti a podřízenosti vůdci Sun Myung Moonovi". Vyzývá k opravdovému křížovému tažení proti Mos-coldovi, jednoznačně označovanému za Satana. Obhajuje teokratickou světovou vládu. Moonův vliv, zejména ve Spojených státech, je obrovský a sahá až do nitra Reaganovy administrativy. Knack v roce 1985 napsal, že Moonova církev je "nebezpečná chobotnice". "Peníze, moc a oddanost se smísily v politický cíl".⁵ Je samozřejmé, že sekta Moon je pevně zakořeněná ve světě. WACL. Bezprostředním předchůdcem Closeho ve funkci prezidenta WACL byl Osami Kuboki, který rovněž vedl **japonskou pobočku Moon**. WACL a Moon: jedna bitva! Sám generál Close je **znám jako jeden z hlavních kontaktních mužů sekty Moon v Belgii**. Byl spatřen na setkáních pořádaných sekty. Prostřednictvím mužů, jako je Close, chce sekta Moon dobýt také Evropu. Jakou roli tedy hraje jeden ze současných nejvyšších mužů **PRL?** Může to **PRL** tolerovat? Podle všeho ano. A mezi sektou Moon a arcivévodou Ottou Habsburským existují, jakkoli to může znít nepravděpodobně, velmi temné vztahy. Van Habsburk odmítl v roce 1984 v Evropském parlamentu hlasovat o slavné zprávě proti sektě, protože odsuzovala i Moonovu církev. Moonova sekta se v této zprávě ocitla kvůli mnoha svědectvím bývalých členů a rodičů členů o indoktrinačních metodách používaných sektou. Proč římskokatolický Van Habsburk hájí tuto náboženskou multináboženskou organizaci? A konečně, již v roce 1977 byla Moonsova církev odsouzena Americkou radou církví na základě svého učení, které je údajně **křesťanské, ale je "neslučitelné-slučitelné s křesťanským náboženstvím a učením"**. Rozhodnutí. Účel světí prostředky. Soužití je tedy naléhavé. Křížové výpravy Moona i Van Habsburka jsou **zaměřeny na stejného společného nepřítele: komunismus**. Ostatně sám arcivévoda **to** dává najevo v rozhovoru pro francouzský časopis "Une Famille", který se věnuje právě Moonovy sekty. Na otázku, zda by křesťanství mělo položit základy "svobodné Evropy", odpověděl anti-

formuloval arcivévoda bez obalu: "Nebudu mluvit výhradně o křesťanství, ale o náboženství obecně. Evropa byla utvářena a prostoupena křesťanstvím. Myslím, že nastal čas, aby se všechny náboženské síly spojily v boji proti boživé politice materialismu. Doba náboženských válek mezi společenstvími různých ideologií skončila. Dnes velmi potřebujeme jednotu všech, kdo věří v Boha, nadpřirozeno a nesmrtelnost duše. Potřebujeme spolupráci všech náboženských sil, abychom se postavili materialismu. V této oblasti by mělo být více solidarity. Spojenectví všech věřících může přinést konec materialismu. Soužití...

A rytíři, ti...

(přečtěte si dopis na další straně)

Dne 12. prosince 1978 byl doktor **Philippe Schepens uveden do funkce nového velmistra řádu "Ordre du Rouvre" po Richardu Van Wyckovi**. Schepens je také tajemníkem "Světové federace lékařů **respektujících lidský život**", **mezinárodního sdružení lékařů**, které stojí za **hnutími Pro Vita** nebo **Pro Life** působícími v mnoha západních zemích. **Ta se v 80. letech 20. století rozrostla** ve velmi vlivné protipotratové lobby. **Na kongresech tohoto mezistátního sdružení lékařů** pravidelně vystupuje jako obhájce nenarozeného života také **arcivévoda Otto Habsburský**. O tom, že hnutí proti potratům **skutečně zapadá do boje za katolickou** pravicovou Evropu, svědčí následující citát z "Vox Vitae", časopisu **Pro Vita**: "Potraty **(stejně jako eutanazie, sterilizace, antikoncepce)** jsou prostředkem k podkopání životní síly Západu ve prospěch komunismu, liberalismu a svobodného zednářství".

Svatého Benedikta

Katolická pravicová Evropa... velký sen. Pomsta. Ottův otec byl přece odvolán z císařského úřadu. Ale cesta k moci je dlouhá a těžká. Setkávejte se s mezinárodními organizacemi, jako je sekta Moon, jako je Opus Dei. Musíte dělat kompromisy, abyste získali výhodu. Stejně tak vaši dočasní spojenci.

Arcivévoda má k dispozici směsicí evropských asociací. Tato sdružení zahrnují mnoho dílčích organizací. Taktika "Mouvances". Současně efektivní a nezodpovědná

L E CCRHMONIAMRE

Le 13 décembre 1978.

Monseigneur,

Notre Gred lfl,ctre syem, déciaé pour aes reisona qui
soot personnelles, de renoozer à ea charge, ur zhaPitre *'è**°*i**° e'e "t
nebo hiar au soir, selon lee termea de uo\$ co'eitutions.

pq p g p ae ce cWapitre a été élu comme nouveau GreMd
Mètre, ootre frère Philippe Szhepere, ohevâlier de l'or re.

Ses obligations pwofessionnelle (il eBt Bêâecin)
sollicitant beaucoup pour le mOment, il B'a acanaâc de vous prè æ nir au plus tOt ao 000
ileotion et so ce4ma temps de veue recouveler l'expression de see\$enti°ent°

r apport avec lui, son aâresse'pri\$ee'est'"0uerdye";'d0,'Cerveotesla , ' **n°e* -.

J'espère avoir le plaisir de veue revoir bientôt
et prerite de l'occcsior qui m'ast dooocée pour vOue présenter, au nom de
tous mes

frères et au mien, nos voeux les plus sincères et les plus vifs de joyeux Noël
et de bûche et de vite accès à l'w- y trouvez ic, Monseigneur,
l'expression de mes sentiments respectueux et filiaux.

Robert A. Remy,

Monseigneur F. Cammert,
Prélat de Sa Sâlu*#4.

"L. Bruntal,
Ammu hawke 139

smrtící, nevyzpytatelný. Hra velikánů. Každý, kdo chce nahlédnout do pečlivé práce arcivévody a jeho me- děkana, musí projít poměrně dlouhou cestou. Sledovat taktiku "Mouvan- ces" je nesmírně složité. Ale vyplatí se to. Před sebou mám program 'Vde kongresu; 5., 6. a 7. října 1973' 'Associatio Benedictus Patronus Europae'. To je poměrně neznámá organizace. Tento V. kongres se konal v Madridu za předsednictví primase španělského, kardinála Marcela Gonzaleze Martin. Mezi řečníky, kromě několika dalších

duchovních, byli 288

Marcel Clement, člen "Cercle Violet", Paul Vankerkhoven a "S.A.I. et R. l'Archiduc Otto de Habsbourg". Vankerkhoven pak zcela v souladu s Ottovými myšlenkami prohlásil: "Na křižovatce, na níž se nyní nacházíme, nastal čas, abychom na velké otázky dneška vrhli světlo naší víry v Ježíše Krista, pravého Boha a pravého člověka. Nastal čas, abychom se modlili a jednali v křesťanské naději, v klidné jistotě, že harmonie mezi lidskými společenstvími nebude obnovena, dokud synové země budou odmítat hold, který svobodní lidé vzdávají na kolenou: lidský hold BOHU. V roce 1973 byl svět ještě mladý. Tehdy se ještě dalo volat po křížové výpravě!

-Carmina Burana

Rytíři... Kam tento výzkum vede? Jsem unavený, vyčerpaný. Třpytí se mi před očima. Machiavelli, Cervantes... kombinace skryté moci. A když se k tomu dostanete... Proč to dělám? Vždyť si stejně spálím prsty. Zrovna včera jsem se dozvěděl, že mě sleduje státní bezpečnost. No dobře, kdo není? Proč to dělám? Nakonec vidím jen jedno mravokárné slovo. Pro sebe. Zcela upřímně. Chci se, řekněme za deset nebo patnáct let, stále ještě moci podívat svým dětem zpřímá do očí. Proto to dělám. Iluze? Touha žít? Potřebuji klid a pohodu. Jsem nemocný. Carmina Burana! Rozpory. Cynismus. Ingre- dient pro zachování zdravého rozumu. Můj názor je vymyšlený. Zítra začnu s Teutony.

10. Teutoni

Prusko

Dějiny Řádu německých rytířů lze shrnout do osmi slov: "krev, vražda a oheň ke slávě Boží"! Teutonský rytířský řád, který stejně jako Templářský řád a Řád svatého Jana Jeruzalémského vznikl během křížových výprav, byl v té době skutečně nemilosrdnou a brutální vojenskou organizací. Převážně z německé šlechty pocházející bílí rytíři s černým křížem, uznávaní a podporovaní papeži, měli "božskou" plnou moc ničit vše, co jim stálo v cestě. Po jeruzalémském debaklu vedl "hochmeister" Herman von Salza (1210-1239) zejména Teutonský řád, který se stal skutečně významnou vojenskou silou ve východní Evropě. Hlásal křížovou výpravu proti pohanským Prusům a Litevcům. Ještě před rokem 1300 bylo dobyté celé Prusko a řád získal charakter rytířského státu se světskou mocí. V samotném Prusku vykonával plnou svrchovanost. V mnoha evropských zemích měl řád své "baly".

V roce 1410 však Řád německých rytířů utrpěl drtivou porážku u Tannenbergu proti vojsku Poláků, Tatarů a Litevců. O něco později byl Polákům vydán i teutonský hrad Marienberg, hlavní sídlo řádu, a v roce 1466 musel "hochmeister" uznat polského krále za feudálního pána. Teutonské království bylo v úpadku. Ten pokračoval, když v roce 1525 hochmeister Albrecht Braniborský přestoupil na luteránské učení a do roku

byl polský král jmenován dědičným pruským vévodou. Tím byl řád v Prusku zrušen. V jeho řadách se rychle prosadila formace Re- a jen malá část rytířů zůstala věrná Římu. Římským katolíkům bylo umožněno získat nové pod- krále a nakonec skončili u rakouské císařské rodiny Habsburků.

Až do roku 1923 se proto arcivévodovi uděloval titul "hochmeister". Když v tomto roce zemřel arcivévoda Evžen Rakouský, bylo rozhodnuto dát řádu více náboženský charakter. V čele řádu tak od té doby stojí "abbé mitré". V současné době je jím Ildefons Pauler, který z hlavního sídla řádu ve Vídni řídí "provincie" v Itálii, západním Německu a Rakousku. V současné době řád tvoří asi 100 řeholníků a asi 500 řeholnic. Od 60. let 20. století je však do řádu opět přijímáno stále více laiků. Dostávají ti- tel "Familiares" a jsou slavnostně pasováni na rytíře "hochmeisterem".

Hilfen und Heilen

Tento vlak mě zavede přímo k Teutonům dvacátého století. Uznání Vatikánem obnovili na počátku tach- nismu "Ordini Teutonici Sanctae Mariae in Jerusalem" v Limburgu, kde tehdy sídlila Aiden-Biesenova komenda. Architekti, vrchní úředníci, ředitelé, soudci, vysoce postavení učitelé, obchodní manažeři. Elita nových Teutonů². Bílí jezdcí s černým křížem ožili i v Belgii. 'Hochmeister' Ilde- foons Pauler vidí, jak se jeho jednotky neustále rozrůstají.

Venku na náměstí u nádraží v Hasseltu se setkávám s velitelem Alden-Biesen. Nic nenasvědčuje tomu, že se pod křehkým oblekem na míru skrývá rytíř kdysi nejvyššího řádu Teu- toon. Velitel váží slova, mluví o d m ě ř e n ě. 'Nemáme moc rádi, když nás někdo nazývá rytíři, žijeme v moderní době a měli bychom se soustředit na aktuální dění a ne omílat středověk.' Realistický muž.

Kavárna na nádražním náměstí je opuštěná. Šéfová spěšně sklízí poslední zbytky z minulé noci. Přináší dvě kávy. 'Základní princip řádu je samozřejmě v římskokatolickém přesvědčení a v hesle 'hilfen und heilen', říká vážně velitel, 'nicméně my to neděláme finančně jako naši němečtí souvěrci. Ti jsou velmi bohatí a někdy věnují miliony na or- ganizaci. V Německu je několik významných politiků rytíři Or- de. Ne, u nás je důležitý závazek. Po dohodě s limburským biskupem se zaměřujeme na nemocnice a svobodné školy. Naším úkolem

spočívá v převzetí volných mandátů v katolických institucích, aby se do budoucna zaručila katolická tradice. Kvůli akutnímu nedostatku duchovních a vyšším nárokům na řízení se řídicí mandáty stále častěji dostávají do rukou laiků. Musíme zajistit, aby svobodné školy nebo nemocnice byly dobře řízeny na základě katolické vize. To je náš úkol.

To je tedy hlavní účinek vlámských Teutonů. Komisař se vzpomíná: "Za tím bys neměl vidět nic dalšího. Poněkud tísnivě pokračuje: "název Teutonský řád nebo Teutonský řád je vzhledem k událostem posledních desetiletí skutečně poněkud nešťastný. Někdy jsme obviňováni z toho, že jsme černoši. Ale řád nemá s nacismem vůbec nic společného. Název je čistě histo- rický.

Interludium

Historie kdysi mocného a nelitostného řádu německých rytířů, tajemná legenda o grálu... **byly** klíčovými prvky **zběsilé nacistické ideologie**. Obojí se v myslích dirigentů SS sbíhalo v bludnou realitu. Himmlerovi "černí rytíři" dávali Teutony za vzor. I oni znali "Drang nach Osten". I oni **stavěli** opevněné hrady, kterým Němci **řikali** 'Ordensburgen SS'. I oni se řídili sterilní hierarchickou strukturou. I oni usilovali o velkou říši, **založenou na řádu a disciplině**, řízenou elitou. Nacistické Německo přijalo teutonský černý kříž, učinilo teutonskou orlici **svým symbolem** a pojmenovalo divizi Waffen-SS "Herman von Salza" podle významného "hochmeistera" **Teutonského** řádu. Označení "Teutoni" navíc odkazuje na starověký germánský národ, který v roce 102

př. n. l. poblíž dnešního Aix-en-Provence zničili **Římané**. Tato ontologie zjevně zapadala do ideologie nacistů, kteří se domnívali, že **ve starých pohanských Germánech vidí potomky** Hyperborejců, "Inteligence z vesmíru".

Právě kvůli tomuto přístupu mě **současný velitel** Alden- Biesenu varoval. "Nacistický názor b na Teutonský **řád** nemá vůbec žádné **historické opodstatnění**," **řekl**, "naš řád nemá žádnou spojitost s odpornou nacistickou ideologií. Ostatně Hitler dokonce řád v **Rakousku** rozpustil. To byla **skutečně pravda**. Hitler považoval římskokatolické Teutony za **hrozbu**. V současnosti však **vznikají** skupiny, které **se v souladu s nacistickou ideologie hlásí k** údajným teutonským **hodnotám** a re-

život. Tyto skupiny agitují tajně. Některé z nich mají záhadné vazby na obnovenou Společnost Thulé. Jedna taková skupina ve svých řadách ukrývala neonacistickou soukromou milici....

Ah Neuerbe

Obřad se konal ve velkém tanečním sále kavárny v Lon-derzeelu. Marcel Barbier byl oděn do bílého županu s kapucí a německým křížem na zádech, Marcelle Gobertová měla rovněž bílý župan; stáli spolu před stolem plným kupců; na stole ležel meč a výtisk knihy řádů SS Ah Neuerbe (odkaz našich otců)." Tak to vyprávěl "commandoor" Karl De Lombaerde. Ten vede belgické křídlo tajemného mezinárodního teutonského rytířského řádu, který však nemá žádnou spojitost s Vatikánem uznaným řádem "hoch-meistra" Ildefonse Paulera. Karl De Lombaerde, muž s otevřenou nacistickou minulostí, toho dne požehnal manželství Marcela Barbiera a Marcelle Gobertové, obklopen vlajkami SS a černými kříži. Stejně jako kdysi esesáci ve svých Ordenburgen, pořádají dnes neonacisté takové rituální sňatky a křty svých dětí. Když byl Marcel Barbier přijat do řádu, přijal jako rytířské jméno "Herman von Salza", podle čtvrtého "hoch-meistera" historického řádu. Jeho přítel **Michel** Libert se tam nechal majestátně oslovovat baronem Michaëlem von Graffenbergem. Chvilku po tomto obřadu byla Belgie zašokována: "Známý milicista z krajní pravice v Bruselu byl zatčen po banální pouliční rvačce (17. srpna 1983), při níž vystřelil ze své zbraně, aniž by však někoho zasáhl. U něj - a u jednoho z jeho přátel - policie následně objevila nejen ukradené telexy z generálního štábu armády, ale také fichi, plány na spáchání útoku, šifrované zprávy a služební rozkazy." O chvíli později vyšlo najevo, že jak zatčený krajně pravicový **bojovník** Marcel Barbier, tak jeho přítel Michel Libert patřili k vedení do té doby veřejnosti zcela neznámé organizace na bázi neonacistické domobrany: **Westland New Post** (WNP). K nejvyšším představitelům WNP patřili také Karl De Lombaerde a tajemný **Paul Latinus**. Teutonský řád tak tvořil mystický rámeček domobrany po vzoru S.S.. Rozhořčení nic netušících občanů sílilo s tím, jak se v tisku objevovaly další a další podrobnosti o **Westland New Post**. Ukázalo se například, že četníci, vojáci a dokonce i...

294

agent belgické státní bezpečnosti patří ke kádrům m-*i-tion. Když byl Marcel Barbier spolu s dalším členem WNP spojován s rituální vraždou manželského páru v An-derlechtu (který byl již delší dobu ve stínu WNP), byl plot zcela stažen. Aby toho nebylo málo, 24. dubna 1984 byl unavený vůdce WNP Paul Latinus nalezen mrtvý, oběšený na telefonních drátech! Prý šlo o sebevraždu. Zúčtování, tvrdili někteří: Latinus si pustil pusou na špacír a zveřejnil příliš mnoho informací o organizaci a jejích členech.

Objasnění nikdy nepřišlo. Ani ohledně Latinusovy smrti, ani ohledně samotné organizace. Rozpory se stále hromadily. Co měla **WNP** skutečně na mysli? Vůdci říkali, že třetí světová válka už vlastně začala a že jejich boj je třeba chápat v tomto kontextu. Vůdci prozradili, že jejich boj je především proti "popovcům", infiltrátorům **KGB** v belgické Státní bezpečnosti a NATO. Díky krádeži důvěrných dokumentů mělo vyjít najevo, že Státní bezpečnost je v podstatě sýr gruyere. Jejich akce měly vést k důkladné čistce v těchto službách.

Je známo, že **Westland New Post** vznikl kolem roku 1980 a založili ho zocelení členové "Front de la Jeunesse", přidružení k evropské mládežnické sekci Světové antikomunistické ligy (**WACL**)⁶. V roce 1981 byla "Fronta", která měla vlastní paravojenský kádr a "pracovala" mimo jiné pro organizace jako Pro Vita, odsouzena za porušení zákonů o soukromých milicích. Marcel Barbier, Michel Libert a Paul Latinus, zakladatelé WNP, byli členy této soukromé milice. V loajální zprávě belgické Státní bezpečnosti, zveřejněné v **novinách** "De Morgen" 19. května 1981, se mimo jiné uvádí: "Bylo zjištěno, že někteří členové představenstva **CEPIC** v minulosti spolupracovali na vydávání a redakci NEM, byli členy klubů NEM (Front de la Jeunesse vznikla z těchto klubů NEM jako mládežnická odnož koncem roku 1974; kluby NEM vznikly kolem krajně pravicového časopisu 'Nouvel Europe Magazine', pozn. autora) nebo F.J. (Front de la Jeunesse) a udržovaly vztahy s členy představenstva nebo přívrženci obou posledně jmenovaných skupin. Patří mezi ně např. Jean Breydel, generální tajemník **CEPIC**, Benoit de Bonvoisin, pokladník **CEPIC**,... Paul Vankerkhoven,... a Bernard Mercier. Výše uvedené vrcholné kádry raného **CEPIC** tak byly přímo spojeny s krajní pravíci. Baron Benoit de Bonvoisin byl navíc v roce 1980 spojen s krajní pravíci.

vytvořený senátní výbor Wijninckx - pro nějž bylo memorandum určeno a který zahájil oficiální vyšetřování uplatňování právních předpisů o soukromých milicích - jednoznačně označil Wijninckxe za nositele krajní pravice, konkrétně "Front de la Jeunesse". Baron, který působil i v evropských organizacích arcivévody Otty Habsburského, to popřel a dokonce podal stížnost na generálního správce Státní bezpečnosti. Tato instituce byla zcela infiltrována agenty KGB, tvrdil baron. Známe téma. Třetí světová válka je v plném proudu, souhlasí arcivévoda. Možná má pravdu. Proč jinak existují velmi podivné vztahy vedoucí od respektovaných organizací, jako je CEPIC nebo Ottova evropská sdružení, ke krajně pravicovým, vojensky založeným, přímo zločineckým jádrům? Ještě podivnější je, že za těmito organizacemi se vždy vynořují tajemné rytířské řády, které zřejmě tvoří mysticko-náboženský horní rámeček a z nichž se předávají ideologie. Clony za clonami. ...

Je toho ještě více. Existuje, pokud možno, ještě tajemnější rytířský řád, který potvrzuje výše uvedené vztahové vzorce. Tvoří nový, neznámý článek v prakticky nerozpletné spleti. Když jsem na základě kvazitajných materiálů upozornil na "Ordre du Rouvre", napsal jsem, že tento řád tehdy uzavřel "rytířskou smlouvu" s dalšími dvěma rytířskými řády. Jeden z nich se jmenuje "Militia Sanctae Mariae". Druhý si říká "Milice Ježíše Krista".

Kacíři

Ve zprávě Státní bezpečnosti, která unikla v roce 1981, je kromě nám již známých bývalých osobností CEPICu uvedeno i dosud nezmiňované jméno: Bernard Mercier. Ten byl členem výkonného výboru CEPIC a v letech 1972-1976 tajemníkem národního prezidenta CEPIC André Saint-Remyho. V roce 1982 Mercier odstoupil,

stejně jako mnoho dalších přešel k PRL Jeana Gola a Louise Michela. Mercier je blízkým známým Paula Vankerkhvena. Koneckoncu je také členem Ligue Internationale de la Liberté, belgického křídla Světové antikomunistické ligy. Kromě toho je spolu mimo jiné s Jacquesem Jonetem, osobním tajemníkem Otty Habsburského, členem velmi obskurní "Société Internationale de Wilton Park", kde se objevuje i jistý Jean Violet (z "Cercle Violet"). Mimochodem, existují i další vazby mezi Mercierem a rytíři "Ordre du Rouvre"⁷.

Ve zmíněné zprávě Státní bezpečnosti je Bernard Mercier uveden jako "jeden z organizátorů převozu prchajícího neonacistického teroristy z Antverp do bruselského sídla CEPIC". Ten měl být Mercierem převezen na pozemek patřící de Bonvoisinovi v Ardenách. Němec byl zadržen Státní bezpečností při jízdě z Antverp do Bruselu. Mercier to popřel. 'De Morgen' napsal, že se jednalo o uprchlého neonacistického teroristu Eckerharda Weila a že "u soudu musí být spis".

Novinář René Haquin ve své knize "Operace Státní bezpečnost - Státní bezpečnost a WNP" nechává promluvit kádra WNP Michela Liberta. Libert vysvětluje, že "Paul Latinus byl skutečně vůdcem Westland New Post, ale nad ním byli další, kteří měli kontakty se zahraničím". Mezi jinými je zmíněn Bernard Mercier⁹. Haquin později dochází k závěru, že Bernard Mercier se neustále objevuje ve všech velkých skandálech krajní pravice a zejména ve spisech WNP". Novinář rovněž zveřejňuje výsledky interní zprávy belgické Státní bezpečnosti z května 1983. "Podle této zprávy," píše Haquin, "je Mercier 'Landers vertreken Inspektor' WNP jménem kancléře teutonického rytířského řádu se sídlem v Kolíně nad Rýnem". Dotyčný řád řídil nebo řídí v Belgii Karl De Lombaerde.... Podivné... Mercierova role ve všech těchto záležitostech zůstává velmi nejasná. Snad následující řádky mohou leccos vysvětlit. Mercier je především "Chevalier de Dévotion" v "Ordre de la Milice de Jésus-Christ", který v té době podepsal dohodu o spolupráci s "Ordre du Rouvre" a "Militia Sanctae Mariae". Tato dohoda znamenala, že se pravicové síly vzájemně našly v boji za obnovu křesťanských hodnot ve společnosti.

"Zajištění spásy duší skrze kázání". To měl na mysli španělský kněz Dominik (1170-1221). Dominik si brzy získal příznivce. Řeholníci, laici i kněží se připojili k "Ordo fratrum praedicatorum", "Řádu kazatelů", neboli "Řádu kazatelů".

dominikáni. V roce 1203 se Dominik v jižní Francii dostal do kontaktu s albigenskými, kacíři, kteří se domnívali, že svět není uspořádán Bohem, ale Satanem. Z toho vyplývá špatnost lidského těla. Duši lze naopak vrátit k jejímu božskému původu přísným asketickým životním stylem, což je téma, které se později prosadilo v okultních kruzích martinistů. Dominikovy přesvědčovací schopnosti však nepřinesly ovoce a v roce 1209 papež Innocent III (1198-1216) vyzval křesťanstvo ke křížové výpravě proti albigenským. Pod vedením Simona de Montfort se zformovala "milice sacrée", "svatá domobrana", která výrazně prořídila řady kacířů. Dočasně vítězství. Papež Řehoř IX (1227-1241) to sledoval se zármutkem. Biskupové, odpovědní za pronásledování kacířů, byli stále shovívavější. S tím bylo třeba něco udělat. Jmenoval tedy papežské inkvizitory, převážně dominikány. Učinil je nezávislými na biskupech a kolem roku 1230 změnil inkvizici na papežskou instituci, jejíž správa bude v rukou dominikánů.

V roce 1236 se objevuje první zmínka o rytířích milice Ježíše Krista, kteří své jméno odvozují od "Milice Sacrée", vojska, s nímž tehdy Šimon de Montfort vytáhl do boje proti Albigenským. Nebyla nakonec tato křížová výprava důsledkem Dominikova -neúspěšného- kázání? Rytíři domobrany Ježíše Krista tvořili takřkajíc světskou odnož Řádu kazatelů a jejich hlavním úkolem bylo vykonávat nařízení inkvizice a pronásledovat kacíře.

Když se krutá role inkvizitorů v důsledku společenských změn v 19. století téměř úplně vytratila, zdálo se, že se milice Ježíše Krista stala zbytečnou institucí. V roce 1871 však bylo rozhodnuto milici znovu aktivovat a dát jí nové stanovy. Vincent Jandel, představený dominikánů, hlásal "pacifistickou křížovou výpravu". Posláním milice mělo být napříště šíření křesťanských hodnot ve společnosti. To považují za svůj úkol i dnešní rytíři. Za tímto účelem má milice pobočky v Belgii, Nizozemsku, Francii a frankofonní Kanadě. Současným velmistrem je Emmanuel Houdard de la Motte. Součástí milice je mnoho kněží a dokonce i biskupů, v jejich řadách však působí i šlechtické osobnosti. Vzhledem k jejím cílům není vůbec překvapivé, že milice ve své době udeřila na strunu "Ordre du Rouvre" a "Militia Sanctae Mariae". Jeden nepřítel, jedna bitva! To je ale minulost!

11. Nejnovější příběh

Dlouho očekávané jaro mě rozptyluje. Konečně. Už to začínalo vypadat, že budu potkávat rytíře, číst o rytířích, psát o rytířích až do konce svých dnů. Poslední dobou se pravidelně v noci budím v bizarním snu o mužích s meči. Zatímco slunce hladí pučící zeleň, farmář obdělává své pole. Brabantský oř táhne rovnoběžné mělké příkopy, do nichž se pečlivě sázejí brambory. Odpočinek. Každoroční rituál. Rituály!

Uvědomuji si to. Skládačka ještě zdaleka není kompletní. Mnoho otázek zůstává nezodpovězeno. Vstoupil jsem do arény současného rytířství. To mě přivedlo k nečekaným dobrodružným taferelám. Bylo to dobrodružství, jehož rozsah jsem na začátku nemohl pochopit. Narazil jsem na velmi podivné věci, okultní síť. Ukázalo se, že pod folklorními pláští s kapucemi některých rytířů se toho skrývá hodně. Někteří hrají hru důstojně a poctivě. Jiní mají na mysli něco jiného. O moc a vliv. Křesťanská Evropa je -i v současnosti- ověnčena mečem. Ambice arcivévody... Dotkl jsem se neviditelných sil. Objevil jsem taktiku 'Mouvances'. Čtenář může posoudit. Hrál jsem nebezpečné hry. Varování z vyšších kruhů nelžou. I tam se někteří dívají směrem, kterým jsem se vydal.

Za mnou zařve mladý vůl. I to je jaro. Chci napsat ještě jeden příběh. Začal v klášteře v Aalstu v létě roku 1978.

12. Rytíři a podvodníci

Slib

Uvnitř kláštera je vítaný chládek. Venku panuje vroucí horko. Jeden pán p ř i s t o u p í poněkud sklíčeně, ale viditelně dojatě. **Poklekne.** "**In** nomine patris et **fili**i et spiritus sanctiamen". Statný šedesátník, oblečený do černého županu s velkým bílým maltézským křížem, slavnostně pronáší tato svatá slova. Před ním stojí klečící muž. Don Kelinu Vella-Haber čeká. Velkopřevor se tváří přísně, meč volně v ruce.

Početné shromážděné publikum pozorně sleduje. Panuje slavnostní, téměř vznešené ticho. Významní účastníci, včetně starosty Aalstu a prince Bertranda de Merode, trpělivě čekají na konec iniciačního obřadu. Přijeli ze všech koutů Evropy: Dánové, Švédové, Francouzi, Němci, Ne-derland'ané, Angličané. Rytířství je láká.

Klečící muž zvedne **hlavu a podívá se na** dona Kelinu Vella-Habera. Sotva zadržuje slzy. Muž zavrčí hlavou a svaští čelo. Znovu se ovládl. Pak vezme do ruky listinu a třesoucím se, ale silným hlasem, občas se zadržávajícím, čte: "Na pravou křesťanskou víru, Bůh budiž svědkem, že přísahám, že budu sloužit Kristu a chudým, což je nejdůležitější vlastnost věrného rytíře. Jako člen této řeholní organizace se zavazují, že zůstanu věrný modlám svrchovaného řádu svatého Jana z Jeruzalému; že věnuji všechny své síly, abych přispěl k jeho záři a k ochraně a podpoře, kterou nabízí, abych bojoval proti všemu, co

uškodit její existenci, a to aniž bych porušil zákony své země, nikdy se nedopustil činů odporujících její důstojnosti, ale vždy se choval jako věrný rytíř Kristův, tedy jako přesvědčený křesťan a čestný muž. Věřím, že mi Kristus zjeví svou milost zvláštním způsobem, a ve vši pokoře, lásce a úctě potvrzují solidaritu s každým a zbožným křesťanem jakékoliv církve, že budu spolupracovat tím, že přispěji k podpoře trvalé Jednoty křesťanů, a že budu modlitbou a skutkem spolupracovat v jednotě sv. Rytířství propůjčím slávu a pravou lásku, moderní a pravý základ všech ctností. Na svém těle budu nosit proslulý Kristův maltéžský kříž s osmi hroty, abych si neustále připomínal svou řeholní přísahu, která mě zavazuje nosit ve **svém** srdci kříž Ježíše Krista, **kříž** povýšený ctnostmi, jejichž je znamením, tak mi hel-pe Bůh.

Don Kelinu Vella-Haber udělá krok dopředu a jemně poklepe s mečem na obou ramenou klečícího muže. "In nomine patris et filii et spiritus sancti amen," zamumlá letmo. Novopečený rytíř vstane a obejmje velmistra. Pak se klidně a viditelně spokojeně vrátí na své místo. Nyní přicházejí na řadu ostatní. Toho odpoledne jsou podnikatelé, politici, lékaři, inženýři pasováni na rytíře Suverénního řádu svatého Jana z Jeruzalému jeho velkopřevorem donem Kelinu Vella-Haberm. Většina z nich jen těžko ovládá své emoce.

Předtím se přítomní zúčastnili ekumenické bohoslužby. Pokud jde o římskokatolickou část, tu vedl arcibiskup, který přiletěl z Říma speciálně pro tuto příležitost. Když si arcibiskup všiml Velly-Habera, bezděčně si sundal prsten a štolu. Tímto způsobem by arcibiskup přece jen nemohl být činěm odpovědným jménem, kdyby se celá záležitost ukázala jako pochybná. A že aféra nebyla zcela čistá, je poměrně zřejmé. Nejenže byl přítomen skutečný **kníže**. Byly zde také falešné hrobky a falešní lékaři. Postavy v legalizovaných kruzích dobře známé. Kdo je don Kelinu Vella-Haber?

Knížata, králové a císaři

Muž, který v létě roku 1978 bezohledně zasadil rytířům rány v klášteře v **Aalstu a stojí v čele "Suverénního řádu svatého Jana Jeruzalémského, maltéžských rytířů"**, si vysloužil čestný rytířský titul v řádu svatého Jana od plukovníka Charlese L. Thourot-

Pichel, inspirátor ruské větve maltéžských rytířů. Don Kelinu se zde nacházel ve vysoké společnosti. Koneckonců, netvrdil snad Thourot-Pichel, že je potomkem 42. velmistra slavného řádu? Ten, Philippe de Villiers de l'Isle Adam (1521-1534), se tehdy vyznamenal v boji proti Turkům. Hrdinství předků... musel Vella-Habera oslovit.

Na konci 60. let se Vella-Haber seznámil s někým, kdo si opět připsal zvláštní rodokmen. Tento muž tvrdil, že má nárok na aragonský trůn.

a Baleárské ostrovy V plném znění se tento pán představil jako "Jeho královská Výsost Don Roberto II Paterno Castello di Carcaci Ayerbe-Aragona, kníže Emmanuel, hlava aragonského královského rodu". Tituly k zbláznění! Naše královská Výsost opírala své nároky o nejasnou závěť krále Jaime I. (1213-1276), který získal ostruhy v boji proti muslimům, a proto pevně seděl na trůně tehdejšího Aragonského knížectví v severovýchodním Španělsku. Navzdory veškerému úsilí - Paternové měli celé svazky důka-shromážděné informace o jejich původu - mohla by Výsost úřední

le úřady nepřesvědčil. Otec dona Roberta byl v té době několikrát odsouzen za udávání falešných titulů **a za podvody. Přestože knížectví od 15. století přestalo existovat, nebránilo to donu Robertovi, aby se nadále považoval za uchazeče o aragonský trůn. Řečnění dona Roberta se však zřejmě určitým kruhům zamlouvalo.**

Don Kelinu Vella-Haber se cítil poctěn, když mu don Roberto udělil ministerský post a jmenoval ho náčelníkem "Maison Royale Civile d'Aragon". Jaká čest! Ale řekněte mi, co je to "král" bez rytířů a rytířských řádů? Proto don Roberto **založil** své řády, které buď nikdy neexistovaly, nebo byly dávno zrušeny. Jedním z těchto zaniklých rytířských řádů, v němž Don Roberto přirozeně zastává velmistrovskou funkci, je "Ordine Dinastico Militare del Collare di Sant'Agata dei Paterno". Tento řád byl založen kolem roku 1200 za účelem boje proti "barbarským islámským pirátům", ale krátce nato byl rozpuštěn. 'Ministr' Vella-Haber byl ihned bombardován jako delegát a 'rytíř-velitel' obnoveného řádu. Zřejmě se věci musely rozestých po celém západním světě. Zvláštní malý svět. A rytířské bitvy přinášejí také peníze.....

Don Kelinu to musel díky spolupráci s donem Robertem opravdu zvládnout. Co může být lepšího než

aby sám vedl rytířský řád? Co může být v tomto operálním světě, zaměřeném na materialismus, slavnějšího než velkopřevorství jednoho z největších rytířských řádů všech dob, řádu svatého Jana Jeruzalémského? Několik hádek s plukovníkem Thourot-Pichelem vedlo k nevyhnutelnému. V roce 1971 založil don Kelinu svůj vlastní řád svatého Jana. Okamžitě se pompézně nechal oslovovat "baron Don Kelinu Vella-Haber, markýz z Alaro, z Acaltanu a z Erbeso". Jeho "mezinárodní velkopřevorství" bylo založeno v Gzife na ostrově Malta a oficiální název byl zvolen "Suverénní řád svatého Jana Jeruzalémského, maltézských rytířů". Zbývalo jen najít důstojného patrona, nejlépe z královské krve. Tím by se věc stala věrohodnější. To nemohlo představovat mnoho problémů. I v mezinárodním okruhu falešných rytířských řádů lze najít falešných knížat a falešných císařů více než dost. Tip nakonec padl na "Jeho Jasnost Orlando Pietro Salvatore Serra, kníže z Kentořpai". Který se nazýval náčelníkem "svrchovaného rodu Serra". Serra? Pomoc!

"Jeho Jasnost" zastávala také funkci prezidenta generála "Académie des Sciences de Rome", který je součástí mezinárodního řetězce falešných akademií a falešných univerzit. Kníže odvážně prohlašoval, že jeho "Académie" nezaložil nikdo jiný než římský prozaista, politik a filozof Marcus Tullius Cicero v roce 64! Odtud si můžete u Orlanda Serry zakoupit vyznamenání "Grand Collier de la Croix d'Or Marcus Tullius Cicero avec drapeau italien". Ta může stát několik tisíc franků v závislosti na velikosti a slitině klenotu. Známým osobnostem, jako je například jihoafrický specialista na srdce Christian Barnard, se však čestný diplom a související dekorace zasílají zdarma a bez vyzvání. Jejich jména pak slouží jako vývěsní štít, který má "obyčejné smrtelníky" přesvědčit o vážnosti věci. Podle některých zdrojů se tak Serrovi podařilo prodat již více než 5 000 vyznamenání². "Šéf rodu Serra" o sobě musí mít vysoké mínění. V roce 1976 se navrhl jako kandidát na Nobelovu cenu míru na návrh, jak sám řekl, švédské vlády.

Novopečený markýz, don Kelinu Vella-Haber, se tedy mylil. v obskurní, ale komerčně zaměřené společnosti. Dokonce si pořídil dalšího "careviče". Co třeba následující tituly: "Jeho císařská a královská Výsost velkokníže Dimitrij Ruský, kníže trůnu Národní církve indické a trůnu Jakobitské pravoslavné církve antiochijské, velmistr císařského svrchovaného moskevského řádu svatého Jiří a

Rektor Magnificus císařské akademie svatého Cyrila". Zůstaňte naladěni!

marnivost a mystika

Zvláštní malý svět. Takových rytířských řádů a falešných akademií či univerzit je tu stovka. Tam se můžete stát rytířem nebo doktorem v oboru, který si vyberete. Samozřejmě za poplatek. Jsou snad pánové, kteří takové instituce vedou, posedlí bludy? Jsou to rafinovaní podvodníci? Opravdu věří tomu, co tvrdí? Jak mohou tito pseudocísaři a pseudokrálové přesvědčit plně vymyté inteligentní lidi? Když jsem tyto dosti výstižné otázky položil Ivo Suetensovi, muž, který je mezinárodně uznávanou autoritou v oblasti rytířských řádů, lakonicky mi odpověděl: "Lidé chtějí být podváděni, byli podváděni po celé věky, stalo se to součástí lidské přirozenosti". Suetens mi pak ukázal svou rozsáhlou sbírku diplomů a vyznamenání. "Plod let korespondence," řekl, "kdykoli se chci dobře zasmát, podívám se na tyhle cetky". Útěcha za těžký život? 'Ta korespondence mi dala několik nádherných diplomů z akademií a univerzit, které existují jen v šuplíku nějakého stolu.' Vykouznil přede mnou obrovský a luxusní diplom z univerzity v Hongkongu. Před jeho jménem stálo 'doktor historie'. 'Dotazem u místního policejního oddělení v Hong-Kongu se zjistilo, že tato takzvaná univerzita nemá ani učebnu. A ani já nejsem doktor historie! Suetensovo vysvětlení existence a fungování něčeho takového? "Ješitnost, lidská vlastnost po celé věky. Všechno mi to připadá tak halucinačně absurdní. Těžko se mi to chápe.

Intelektuál, člen socialistické strany, který se v byl přítomen slavnostnímu obřadu v klášteře v Aalstu, mi řekl následující: "Velkopřevor Vella-Haber mě povýšil do rytířského řádu svatého Jana Jeruzalémského, ačkoli jsem ateista a necítím se vázán k žádnému božstvu. Přesto i já cítím potřebu prožívat mystiku. Tu u svých přátel-ateistů nenacházím. Zednářské lóže mi mohou nabídnout jen málo. Mystiku a rituál. Na tom mi záleží. Našel jsem ji u rytířského řádu. Může to působit směšně a musím říct, že se o tom neodvažuji s nikým mluvit, ani s nejbližšími známými. Neměl jsem žádný přehled o tom, co se děje v zákulisí řádu. Mé počínání zůstalo zaměřeno na to, co jsem cítil během rytířského stavu. Byl jsem citově angažovaný. Možná

proto jsem se nemohl podívat dál. A nebyl jsem jediný. Viděl jsem pokrokáře, jak klečí před Vellou-Haberovou. Teď se cítím být u nosu. O Řádu a Vella-Haberovi jsem nevěděl vůbec nic. Opravdu jsem si myslel, že jde o pokračovatele kdysi velkého a duchovního Řádu svatého Jana. Musí tam být také vážný orders. Jestli mě pozvou, nebudu váhat." "Aha," řekl jsem. Mystika je mlhavý pojem. Mystika souvisí s pocity spojenými s vyšším, ať už ji definujete jakkoli. Mystika má co do činění s poznáním sebe sama. "Bůh," řekl muž, "jsem já sám. Ale kdo jsem mě?"

Samaritáni

Slavnostní obřad v klášteře v Aalstu v létě 1978 znamenal na jedné straně potvrzení existence jádra rytířů kolem velkopřevora Velly-Habera. Na druhé straně mělo toto setkání znamenat počátek dobře organizovaného belgického oddílu. Tento ceremoniál byl připraven v zimě 1977. Tehdy asi dvacet "rytířů" stanovilo právní rámec belgického oddílu. Ve formě neziskového sdružení pak spatřili světlo světa "maltežští samaritáni". Tak se měla jmenovat organizace belgických "rytířů". Jak se na "pravé rytíře" sluší - "v souladu se staletou tradicí řádu svatého Jana Jeruzalémského" - získali, alespoň oficiálně, i jve-udržování křesťanské, ekumenické karita-

ných, potřebných a nemocných. znevýhodněných".
Vznikly velké plány. Měla být zřízena záchranná služba, která by zasahovala při nehodách a katastrofách; měly být zřízeny domovy nebo domovy pro postižené a staré lidi; měla být zřízena záchranná služba a mnoho dalšího. Řád chtěl přispět také v oblasti kultury. Jeho cílem bylo "šířit, podporovat a podněcovat národní kulturní politiku"³. Vskutku velké plány. Bohužel nic z toho se nikdy neuskutečnilo. Ale možná je "rytířství" - alespoň v tomto případě - jen maskou, kterou si drží nejen před okolním světem, ale také před a kdo ví především před vlastním svědomím? Vezměme si inspirátora a prezidenta belgických "samaritánů" "profesora, docenta, lékaře, inženýra, hraběte Arthura Bogaertse. Tento uprchlý "hrabě" byl v roce 1985 zatčen a odsouzen nápravným soudem v Gentu za padělání, podvody a zpronevěru. a přebírání siccitických titulů.

Zvláštní svět. "Několik ukázek," napsaly noviny Het Laatste Nieuws - "V Itálii se Arturovi podařilo získat titul hraběte.

dobýt a ozdobit, pronikl do nejvyšších kruhů na mezinárodní úrovni. V Anglii se například zúčastnil skutečného královského plesu. Ve Francii se vydával nejen za šlechtice, ale také za amerického profesora. V Belgii, a dokonce i tehdy v Gentu, se Arthur raději držel milostného rázu. Výměnou za jeho hraběcí společnost mu několik jednodenních milenců velkoryse hradilo veškeré výdaje vzniklé při cestách s neplaceným Jaguem. art'6

Někdo, kdo vzestup belgických "samaritánů" sledoval velmi pozorně a byl přítomen i slavnostnímu ceremoniálu pasování na rytíře v Aalstu, říká následující: Arthur Bogaerts není ani hrabě, ani doktor, ani profesor. Tyto tituly získal nebo si je koupil od nejrůznějších pseudouniverzit v Belgii i v zahraničí. V určitých kruzích však tyto tituly dělají velký dojem! Bogaerts je silná osobnost. Je to člověk, který si osobuje autoritu a dokáže lidi přesvědčit. Přesvědčil i mě. Charitativní cíle řádu mě opravdu oslovily. Na světě je už tolik utrpení. Pokud má rytířství zmírnit utrpení lidí, měl jsem tak trochu chuť stát se rytířem. Později jsme zjistili, že všechny peníze se utrácejí za setkání, pocity, večere a tak dále. Bogaerts také falšoval podpisy pod publikacemi v belgickém úředním věstníku, např. Nepochopitelné. Protože navzdory těmto pochybným praktikám, navzdory všemu tomu povyku byl Bogaerts poutavý člověk, člověk se srdcem, kterému skutečně záleželo na trpících bližních. Kdybych měl problémový případ. (v té době jsem se věnoval pomoci), kde peníze byly důležitým faktorem. roli, stačilo mu zavolat a on mě v rámci možností finančně podpořil. Vždycky jste mu mohli s dobrým výsledkem zavolat. Vždycky by vám pomohl. Ale zdá se, že ta "dobrá vůle" musela být kompenzována. Vyměřoval si nadhodnotu. Cítil, jak mu v žilách koluje modrá krev. Měl šlechtický původ. Byl to hrabě. Někdo, kdo chtěl z trůnu ulevit lidem od jejich trápení. U politiků najdete totéž: žijí a ospravedlňují se svou službou. Je Bogaerts duševně nemocný? V každém případě to není nebezpečný šílenec. Spíše logický produkt naší společnosti, který balancuje mezi korupcí a vydíráním na jedné straně a Úlantropií a solidaritou na straně druhé. Zdá se, že Bogaerts je zosobněním těchto dvou pólů. Je to rozporuplné, schizofrenní? Nevím. Mohu jen poznamenat, že i naše společenské struktury jsou stále ještě.....

Bogaerts chtěl patřit mezi elitu. Svým šarmem si mohl získat skutečného prince. Je zřejmé, že onen kníže jako příslušník jedné z nejvýznamnějších a nejlivnějších katolických šlechtických rodů byl pro něho velmi

rodin v naší zemi, by se hodil jako vývěsní štít. Bogaertsovi se tak podařilo slepit lidi s vedoucími a odpovědnými **pozicemi** v naší společnosti. Získal tak svou elitu. Tím Bogaerts zjevně reagoval na potřebu. Rytířství je **zaměřeno** na lidi, kteří zastávají odpovědné pozice, a proto cítí potřebu být uznáváni a odlišovat se od ostatních. Lidé různého politického ražení. Leví nebo praví, rudí nebo modří: seděli bratrsky vedle sebe a čekali na rytířský titul. Nevěřili jste vlastním očím, když jste viděli, jak plačící a hluboce dojatý šéfredaktor levicového časopisu podstupuje rid-dering.

Belgická větev Vella-Habersova řádu **svatého Jana** z Jeruzalem, navzdory všem ušlechtilým úmyslům, neměl dlouhého trvání. "Hrabě" Artur Bogaerts nemohl své "rytíře" dále přesvědčovat. A jak se říká v rytířských kruzích, **řád** "dřímá". Ne na dlouho. **Koncem** listopadu 1979 **přistálo** v Zaventemu letadlo. Na palubě: "markýz a markýza Vella-Haberovi". ...

Den v Bruselu

V "Observeru", časopise Suverénního řádu svatého Jana z Jerusalemu, Maltézských rytířů z dubna 1980, Vella-Haber popsal svou návštěvu Bruselu: "V prosinci (1979) jsme byli v Bruselu jako hosté belgického "Institut des Relations Diplomatiques". Tento institut spolupracuje s několika dalšími mezinárodními řády a organizacemi. Účel naší návštěvy byl několikanásobný. Nejprve jsme uctili pozvání Institutu a měli jsme příležitost a potěšení předat vyznamenání hraběti van Huyneghemovi a Dr. Rogeru van de Kerckhove. Poté jsme se setkali s některými rytíři našeho bývalého převorství v Beneluxu, například s Dr. Deneefem a dalšími. Naším hlavním cílem však bylo přetvořit naši přítomnost v Belgii prostřednictvím založení nové **komendy** pod vedením prof.

J. E. baron de Vanderberg Paul J. Cams, čestný prezident Institutu pro diplomatické vztahy a zakladatel Nadace Paula J. Camse; administrativní povinnosti má na starosti J. E. hrabě Emile Lucien van Huyneghem. Během této návštěvy doprovázela mezinárodního velkopřevora markýza Vella-Haber. Po příletu na bruselské letiště nás přivítali J. E. hrabě Huyneghem, Dr. Roger van de Kerckhove, J. E. vikomt Urbain Dirix a J. E. monsignor Soubie, zástupce J. E. monsignora Yves-Oliviera Contamina z Francie. Bylo již poměrně pozdě a my jsme byli odvedeni do ver-

butde restaurace New Carlton gebrcht na večeři. V sobotu 1. prosince jsme hovořili s J. E. hrabětem z Huyneghemu a Dr. R. van de Kerckhove a odpoledne s J. E. baronem de Vanderberg Paulem J. Camsem. Měli jsme také to potěšení setkat se s J. E. panem Gra- vinem Bo-Ong Puocem a J. E. baronkou Cams Pannecoek Antonellou. V sobotu večer se konala každoroční slavnostní večeře **Institutu**. Přítomen byl i J. E. velvyslanec Senegalu. Měli jsme to potěšení setkat se se starými známými našeho Řádu, jako je náš spolubratr rytíř komandér Roger Lièvre, náš zástupce ve Francii. J. E. markýza Vella-Haber, kterému J. E. monsignor Soubie předal Řád Notre-Dame du Mont Carmel. J. E. Mons. Soubie je duchovním velmistrem řádu. Dále obdržela Zlatou růži přátelství od J. E. baronky Cams Pannecoek. Mezinárodní velkopřevor převzal řádový řetěz a vyznamenání Bratrstva svatého Grálu v zastoupení J. E. baronky Dino di Stefano, která nebyla přítomna. Dále obdržel Řád Notre-Dame du Mont Carmel a Čestné uznání za zásluhy a medaili Distinguished. Dále jsme měli to potěšení přivítat naši hraběnkou Micheline Bo-Ong Puoc, baronku Antonellu Cams Pannecoek, dámu Jacqueline-Marie Speeckaert, Dr. Jacques-André Engelse, pana Yves-Juliena Blancharda, pana Jacques-Odile Vanderhaeghe, pana Hermana-Jos. Vlassenbroeck a pan Simon Dams. ^{A7}

Nová vyšší společnost

Toho večera 1. prosince se v luxusní restauraci-hotelu "New Carlton", který patří Paulu Camsovi, alias "Jeho Excelenci baronu de Vanderberg Paulu J. Camsovi", rozdalo několik cen. Cams měl od nynějška převzít nelehký úkol vést Vella-Habersův řád v Belgii. O byrokracii se měl ze své strany postarat "hrabě" Emile van Huyneghem. Nový začátek. Přítomní pánové a dámy byli nesporně patřil k určitému typu bruselské vysoké společnosti. Tu si úspěšně vytvořili sami. Tentokrát Vella-Haber chytil skutečnou elitu. Elitu, která by navíc mohla povolát klíčové politické spojence, aby vypracovali určité plány.

Pokud "samaritánské" činy bývalého vůdce belgické větve Vella-Haberova řádu, "hraběte **Artura Bogaertse**", čtenáři dříve připadaly úsměvné, odted ho smích brzy přejde.

Pro lepší pochopení si připomeňme rytířský slib.

jsou: "Na pravé křesťanské víře, Bůh budiž svědkem, že přísahám, že budu sloužit Kristu a chudým, což je nejbohatší vlastnost věrného rytíře. Jako člen této Bohu sloužící organizace se zavazuji, že zůstanu věrný ideálům Svrchovaného řádu svatého Jana Jeruzalémského; že využiji všech svých sil, abych přispěl k jeho záři a k ochraně a podporu, kterou poskytuje, bojovat proti všemu, co snižuje její hodnotu, existovat, a to aniž bych porušoval zákony své země, nikdy neprováděl činy odporující její důstojnosti, ale choval se po celou dobu jako věrný rytíř Kristův, tj. jako přechoťný křesťan a čestný muž.

Obchod a politika

28. října 1981, sotva dva roky poté, co měl velkokněz Vella-Haber tu čest se s nimi setkat, byli "Dame" Jacqueline-Marie Speeckaertová a "Meester" Jacques-Odile Vanderhaegheová zatčeni a obviněni z daňových podvodů ve výši milionů belgických franků. Zatčení této dvojice vyvolalo v kruzích nové bruselské smetánky, ale také a zejména v některých politických kruzích bouři. Vždyť Speeckaert a Vanderhaeghe byli privilegovanými obchodními partnery státního ministra Paula Vanden Boeynanta. Spolu s ním řídili významné masné podniky kolem "Bougeries Ghysels", pojmenované po zesnulém manželovi Jacqueline Speeckaertové Isidorovi Ghijselsovi. Když byla Jacqueline Speeckaertová zatčena dva dny poté, co byla propuštěna, bezhlavě utekla na ostrov Malta, daleko od nás. belgické daňové správy. Nejen na tomto krásném ostrově sídlí "velkopřevor" Vella-Haber. Svou domovskou základnu tam má i jeden z hlavních článků masných podniků Speeckaert, Vanderhaeghe a Vanden Boeynants. Od února 1982 tam Jacqueline Speeckaertová přišla do čela maltské firmy "Mediterra- neu Meat Company", kterou od jejího založení v květnu 1981 ovládá švýcarská firma AG für Gastgewerbe. Právě tuto firmu využil Paul Vanden Boeynants k tomu, aby uvedl belgické daňové orgány v omyl".
Prostřednictvím Speeckaerta a Vanderhaegheho, prosperujícího baróna de

Vanderberg Paul J. Cams' se přirozeně spojil s obchodním a politickým prostředím kolem Paula Vanden Boeynanta. Přátelství mezi Camsem a státním ministrem přineslo ovoce i jemu. Cams přece jen chtěl přijít o "nějaké dršťky a kompoty" do pokladny PSC. kolem Vanden Boeynants pro zpestření.

Byl to "pocit"? **Byl to "zdravý rozum"**? Nebo **to byl obchod**

"instinkt"? Každopádně, selfmademan a vůdce belgických jezdců Vella-Habersova řádu Paul Cams se na konci 70. let rozhodl pro nový směr. Od nynějška otevíral svůj "Nový Carlton" velkým liberálním bonzům, kteří **ochotně** přicházeli oživit Camsem pořádané oslavy. V "Novém Carltonu" se však mluvilo také o penězích, **potřebných k** provozování liberální politiky v Belgii. Šéf PVV Willy De Clercq okamžitě zařadil miliardáře a rytíře Paula Camse do takzvaného finančního výboru PVV. Tam se "baron", titul, který si Cams koupil v mezinárodním okruhu falešných rytířských titulů, spřátelil mimo jiné s Kirschenovým spolupracovníkem a místním předsedou PVV Hilairem Beelenem, mužem, který se o několik let později ocitl v centru největšího podvodného skandálu v belgických dějinách. Beelen řekl: "Potkal jsem ho (Camse, pozn. autora) v tom finančním výboru PVV, sympatizovali jsme se stejnými věcmi a stali jsme se přáteli, ale zůstalo jen u dočasných setkání a večerí. Znal jsem ho jen jako dobrého a čestného člověka.⁹ Čestný? Již v roce 1979 odhalil Testaankoop, členský časopis Svazu spotřebitelů, že Camova "Ganshorenská laboratoř" si účtuje v průměru o 25 % vyšší ceny, zejména za rozbory krve. Na provozu lékařských laboratoří se dá vydělat spousta peněz. Cams na to měl v té době právo. Zvláště když systematicky předražujete vyšetření. Takže můžete podvádět na **RIZI**. Můžete si také, **jak zjistil Řád** lékařů na **podzim** 1979, nechat udělat zbytečné analýzy. Lékaři byli obviňováni **-za vysoké provize- ze systematického** vypisování **receptů** například na rozbory krve. 'Pacienti' pak byli vyzvedáváni z domova taxíkem a odvázeni do Camových laboratoří". Jaký luxus!

Skutečný rozsah podvodu vyšel najevo až v roce 1983. Soudní vyšetřování **odhalilo obrovskou podvodnou síť**. **R.I.Z.I.V.** a daňové úřady byly podvedeny o obrovské **částky**. **A co bylo ještě více zarážející:** v temné síti, kterou "rytíř" Cams roztočil, kolovaly desítky lékařů.

Proč až v roce 1983? Tehdy soud dokončil rutinní práci. **Detektivové se vydali na místa Camových** laboratoří a **procházel** účty, **kde hledali** stopy po vraždě...

Smrt rytíře

14. listopadu 1983, kolem 21:30 hodin. Na **gelijk podlaze** Jeho prostorná vila na Sermon Avenue 25 v **Ganshorenu**, na **arch**.

natáčení Koekelbergovy honosné baziliky, "**baron**" Paul Cams sleduje televizi. Třiačtyřicetiletá "baronka Antonella Cams-Pannecoek", bývalá princezna krásy, s níž Cams již několik let žije, sleduje ve svém pokoji v prvním patře další televizní program. Najednou uslyší několik tupých rán. Polekaně vyběhne z pokoje. Ze schodiště, které se otevírá do obývacího pokoje, spatří ležet svou životní družku, která se koupe v krvi...". Baron" byl zastřelen třemi kulkami vypálenými z revolveru těžké ráže P.38. "Všichni byli mrtví. Zbraň byla vystřelena z bezprostřední blízkosti, přičemž obličej oběti byl strašlivě zohaven. Vyšetřovatelé stáli před hádankou. Byla to profesionální práce. Zúctování? Zvláštní, že elektronický bezpečnostní systém instalovaný na vile a v jejím okolí nefungoval právě té noci. Nedopatření? Nebo mohl vrah či vrazi počítat s pomocí "zevnitř"? 'Baro- nes' byl vyslechnut, ale zbaven podezření. Odjela do španělského luxusního přímořského letoviska Marbella, od sedmdesátých let přejmenovaného na přední letovisko mezinárodní smetánky. Cams si tam před několika lety koupil dům.

Vraha (vrahy) se nikdy nepodařilo najít. Detektivové rovněž nevěděli, jaký byl motiv vraždy. Ukázalo se však, že Cams měl majetkové vztahy. Nejenže měl značné vstupy doma i v zahraničí do světa hazardních her a kasin, kde se, jak známo, obvykle setkává podsvětí a bohaté vrstvy. Podle týdeníku "Pourquoi Pas?" byl Cams navíc údajně v kontaktu s příslušníky Service d'Action Civique (SAC), soukromé policejní jednotky Charlese De Gaulle, která se vymkla kontrole². Podivné vztahy...

Vůdce belgické větve Vella-Haberova řádu svatého Jana Jeruzalémského zemřel více než hrůzným způsobem. Smrt rytíře ... "míru"! Paul Cams **totiž** stál také v čele mezinárodní organizace, která se zabývá udělováním mírových ocenění a s níž Vella-Haber uzavřel sa- motnou dohodu. Tato organizace se jmenuje "Pax Mundi". V jejím čele stojí "Rytíři míru"...

Světoběžník

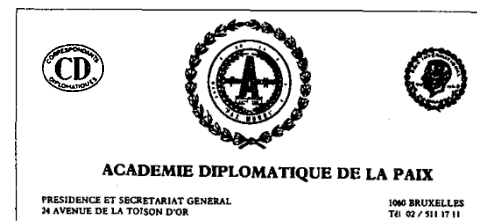

"Prosím, zavolejte mi za čtrnáct dní," říká Dirix, současný prezident Pax Mundi, "právě jsem se vrátil ze Španělska a za pár dní odlétám do Mosky. Světoběžník Urbain Dirix je ochoten se mnou mluvit. O čtrnáct dní později vytáčím prezidentovo číslo znovu. Vzpomíná si na náš malý rozhovor. "Ano, mám teď málo času, ale přijďte prosím v sobotu na hrad Ordin- gen. Koná se tam shromáždění "rytířů míru". Mohli bychom si tam popovídat.

Rytíři míru?

"To je rytířský řád Pax Mundi. Uvidíme se v Ordinguenu. Je čas znovu vytáhnout můj nejlepší oblek.

Lukostřelci a humři

BMW, Volva a Mercedesy zdobí parkoviště u hradu Ordin- gen z 9. století, který se nachází v městské části Brustem nedaleko Sint-Truidenu. Některé z nich jsou označeny znakem CD. Zajímavá společnost, tuším. Hrad, postavený na místě rané pevnosti křižáckého řádu, vypadá krásně. Celý do- mein, který vlastní rodina Beckerů - "svěrázní, kamenní, ale přátelští lidé, to víte", řekl mi muž, kterého jsem se ptal na cestu - je velmi dobře udržovaný.

V zámeckém salonu na mě čeká recepce ve stoje. Oba

Starožitné skříně i prostorný krb zdobí teutonské přílby, které připomínají velkolepou minulost tohoto místa. Několik pánů v černých sakách vyšívaných zlatou nití, na nichž jsou připevněna četná vyznamenání a insignie, se proměňuje po boku svých dlouze oblečených, pevně nalíčených dam. Přílby si prohlížejí a ohmatávají. 'Takhle chodili templáři,' říká někdo nesprávně. Některé dámy nedůvěřivě přikyvují. Necítím se zrovna příjemně. Naštěstí mi číšník nabídne sklenku šampaňského. Mám tak něco v ruce. Do středu salónku náhle vkročí kJeiná, zavalitá černá postava a dožaduje se pozornosti: "Moji páni a dá- me, excellence, našeho předsedu, pana Dirixe, zdržela dopravní zácpa a dorazí o něco později. Děkuji vám.

Pan Arthur Vreven, hlavní ceremoniář večera, požádá pány a dámy, excellence, aby zaujali svá místa ve společenské místnosti vedle salonu. Nejprve jsou vyvedeni frankofonní a francouzští hosté, poté holanďtí a nakonec přijdou na řadu vlámsští. Mezi přítomnými byl také Brit, Dán a dokonce holandský monsignor, "kníže církve", řekl Vreven. Klerik, vyzdobený velkou ornamentikou, ověšený desítkami medailí a insignií, vpochoduje za potlesku do tanečního sálu s doutníkem v ústech. O něco později vidím monsignora, jak skrytý za dveřmi počítá z obálky balíček bankovek, který mu nenápadně podal Vreven. Co sem ten muž přišel dělat, přemýšlím. To se vyjasní později.

Vybraná společnost (napočítal jsem asi 60 lidí) čeká na příchod předsedy s malým občerstvením a bílým vínem. V tanečním sále hraje kvintet střídavě hudbu konce 9. století, polky a sirupové evergreeny. Publikum to miluje. Ostatně o desku společnosti bude později, za kulatou částku 400 franků, dychtivý zájem. 'Díky té desce si budu navždy pamatovat de- ze večer,' říká zdvořile žena vedle mě.

Mistr ceremoniálu se znovu hlásí o slovo. Vreven je rozený bavič, nestydí se za vtip a občas si vezme housle, aby pomohlsalonnímu orchestru. 'Mesdames, Messieurs, Me- ne Ladies and Gentlemen,

Excellences, Excellency, may I introduce to you, je peux vous introduire, les excellences l'ambassadrice de Cameroun et l'ambassadrice de Cambodge, and our president, et notre président, Urbain Dirix.' Nadšený potlesk. Společnost je kompletní. Večírek může začít.

"Všichni velcí muži v dějinách byli lukostřelci, vzpomeň si na Napoleona, Mussoliniho, Ludvíka IV.," říká samolibě pán o kousek dál u stolu. I on je lukostřelec.

"Ale všichni velcí umělci byli humři," replikuje jedna dáma, "t

je přece jen zvláštní. Opravdu, je to humr. Rozhodnu se, že se do diskuse nebudu zapojovat.

Arthur Vreven se opět posadí k mikrofonu. Chtěli by se kandidáti na rytíře a kandidátky na velmože odebrat do vedlejší místnosti? Tucet postav vstane a zmizí za Dirixem, Vrevenem a monsignorem v přijímací místnosti. Zvědavci jsou okamžitě posláni zpět na svá místa. Číšníci využijí vzniklého prostoru, aby znovu doplnili sklenice. Diskuse pokračují, dokud Dirix, Vreven, monsignor a několik "sak" slavnostně nevstoupí do hodovní síně a neseřadí se v přední části místnosti. Za nimi hoří krb - tuším, že jen pro zútulnění, protože není zima. Musí tam být horko. A skutečně, pánové se téměř neviditelně, krůček po krůčku, šourají vpřed.

Kamerunský pár je uveden a pózuje před hodnostáři. Manželé jsou oblečeni do dlouhého bílého županu se znakem "Pax Mundi". Čekají. Vedle Dirixe usedá téměř holohlavá postava v černé tunice vyšívané zlatem ("made in Thailand", říká mi později). V ruce drží meč. 'Muž světa' Arthur Vreven čte rytířský slib. Kandidáti slibují věrnost rytířským hodnotám, slibují pomáhat vdovám, sirotkům, utlačovaným, hladovým, slibují bojovat ve službách křesťanské víry. Pak předstoupí pán s mečem. Zamumlá několik vět italsky - "topas} na přítomné, neboť řád byl arcikatolický" -, které jsou pro mě naprosto nesrozumitelné, a udeří kandidáty plochou meče do ramen. 'Tyto rány posilují myšlenku, že rytíř musí hledat štěstí sám,' řekne mi později ten muž. Zaznívají gratulace. Pak se pár obrátí k monsignorovi, který novému rytíři a velké dámě slavnostně požehná. Všichni jsou tedy pasováni na rytíře. Někteří z nich jsou viditelně dojatí a se slzami v očích pokleknou před monsignorem. Dostane se jim dalšího pohoštění, protože dostanou na čelo další křížek. Paní, která stojí šikmo naproti mně, je také pasována na rytíře. Rozkládá diplom, který obdržela z **Dirixových** rukou. Potvrzuje, že je velkou dámou v "Confraternita Universale del Cavalieri del Santo Graal" a v "Ordre Royal et Militaire de Saint-Géréon".

Poté, co nově jmenovaní rytíři a velkovévodkyně zaujmou svá místa a jejich ta- felates jim bouřlivě poblahopřejí, ujme se slova opět ceremoniář Vreven. Konečně je připraven raut. Je zde několik druhů ryb. Je jich víc než dost. Samoobsluha. Takže, jak excellence, dámy a pánové.

se chtějí dostat do haly vedle přijímacího pokoje... Během sezení dochází k navazování kontaktů. Náš lukostřelec osloví pána z Kamerunu. Podniká tam. Kamerun není ach- tivní země, je krásný, velmi pohostinní lidé. Vyměňují se adresní kartičky. Příští týden se uskuteční telefonické hovory. Pán s obrovským knírem dělá propagandu své, jak sám přiznává, skálopevné firmě na restaurátorské práce. 'C'est de l'art, ne vous en doutez-pas!' (Je to umění, ne vous en doutez-pas!). Teprve teď mi dochází, jak je tento krasavec složen. Lékaři, inženýři, obchodní ředitelé, notáři zdobí krásné sály zámku. Požitkářsky se prostituují. Je to snad účel této operace?

Prezident "Pax Mundi", velkopřevor "Rytířů míru", velkopřevor "Confraternita Universale dei Cavalieri del Santo Graal", velkopřevor "Ordre Royal et Militaire de Saint-Géréon" Urbain Dirix se v této společnosti zjevně cítí jako doma. Podává si ruce a poklepává si na ramena. Dámy dostanou polibek na ruku. Dirix je nesporným vůdcem. Jako by si tento malý svět vytvořil sám, aby se v něm mohl proměňovat. Na scéně beau-monde je cosi umělého. Nafouknutá světská atmosféra chutná falešně. "Pánové se proměňují jako bůh v zázemí," vybaví se mi náhle ". Mimořádně, posléze se dozvídám, že přítomní nejsou samotní velvyslanci, ale vysoce postavení zaměstnanci velvyslanectví se svými manželkami. Zvláštní.

Nemohu sehnat Dirix. Je příliš zaneprázdněn prací na svém plynu. Ale muž v černé tunice vysedává sám u baru. 'Jsem bailiff Ordre Royal et Militaire de Saint-Géréon,' říká hrdě, 'ještě nejsme velcí, ale budeme. Rytíři našeho řádu se mohou stát jen významní lidé. Ti **pak uznávají** nároky našeho císaře. Císaře? "Naším velmistrem je Cas- pis von Schwaben, pretendent švábského trůnu. To je prozatím vše. Pařížský del, přepadlý vínem, mi sebere bal- juv. "Oh, ma tête, mon bailli," povzdechne si.

Rozhodnu se, že přestanu pít červené víno, které je součástí hostiny. Je zatraceně těžké nevyprsknout smíchy. Naštěstí je tu **ještě** ceremoniář Vreven, který pro dobro **dam a** pánů, Excellence, oznamuje, že obří dort s nápisem "San Gereone" je připraven k **de- gustaci. Monseig- neur se nyní s věčným doutníkem v ústech poněkud roztřeseně** šourá do sálu. Víno se dostalo do mozku. Lidé zjevně **spěchají**. Ještě během požívání dortu Vreven prohlásí: "**Excellence, dámy a pánové, náš salonní orchestr zahraje ještě dvě čísla. Pak si můžete koupit desku orchestru za demokratickou cenu 400 F, samozřejmě podepsanou. Nádherná památka na toto vítězství.**

derive večer. Děkuji excelencím, dámám a pánům, že jste přišli, a doufám, že se s vámi všemi uvidím za půl roku. Děkuji vám.

Je půl druhé. Faux-beau-monde chce pokračovat. Někteří, včetně monsignora, se s hodnostáři důstojně loučí. I já se rozhoduji odejít. U vstupní brány skleníku mě zastaví vrchní číšník. Už jsem zaplatil? Dirix a Vreven se radí. Musím zaplatit, říkají. No, dobře. Jsem tu sám. Konečně. Smím se smát. Co to všechno znamenalo? Nějaký elitní Lyonský klub, jak mi řekl zřízenec? Rytíři dvacátého století...

Swaben

V severoitalské provincii Bergamo žije výjimečný muž. Zdánlivě zcela v tradici Arlecchina a Brighelly, vtipálek z Commedia dell'arte, se tato zvláštní maska z Berga nenápadně nechává oslovovat "Jeho královská a císařská výsost princ".

Giovanni Caspis von Schwaben". Sám sebe obsazuje do role trůnicího pretendent Švábska (Schwaben), ve středověku hrdinské země v jihozápadním Německu.

Než se začnete do působivého životopisu Švábské výsosti, měli byste vědět následující. Giovanni Caspis von Schwaben, velmistr "Ordre Royal et Militaire de Saint- Géréon", je také členem čestného výboru "Académie Sainte-Iréné", organizace, která má pobočky téměř po celém západním světě a prodává diplomy v mnoha oborech. Kromě "biskupů a patriarchů" jsou členy čestného výboru akademie také "císařské výsosti". Například náš pretendent na aztécký trůn Guillermo III. de Grau-Moctezuma-Ri- fě, Vei-Tlaotani del Anahuac součástí tohoto čestného výboru. Jaké my...

svět, jací císaři! Ale teď vážně: viz příložený dokument.

ITALIE

S.A.I. et R. le Prince Jean CASPIS d6 SOUABE, né le 29 80P!¥ ^ ^ **_
 ^^^ le fils de Dante Pierre et de Ines COLOMBI

Descendant d'Othon le Grand, Frédéric Barberousse et de Frédéric II von HOHENSTOFEN, il est Chef de Nom et d'Armes de la Maison SouvorBIRG de Souabe.

Docteur en philosophie et théologie de l'Institut Philosophique et Théologique-Saint Pierre de Lannion, Liceo Cié des Lettres de l'AC Bdé Méy de Sainte Thérèse Impératrice. S.A.R. et R. le Prince Jean CASPIS de SOUABE est titulaire de nombreuses distinctions honorifiques parmi lesquelles nous Citáty :

Grand-Maitre héréditaire de l'Ordre Militaire et Royal de Saint-Géréon, Grand Bailli de l'Ordre de la Croix de Jérusalem, Grand Cofligr dB IUSTICE de l'Ordre de Saint-Lazare de Jérusalem, Grand-Croix de l'Ordre du Mérite Diplomatique UB, de l'Ordre du Mérite Européen, Bailli Grand-Croix héréditaire de l'Ordre de Saint-Eau de Jérusalem.

Recteur héréditaire de la Noble Académie Française de la République Mexicana de Art y Great China Arts College de Hong Kong, de la Sociedad

Ciencias Civitas. Sénateur d'honneur de la Gesellschaft für Vermögensforschung de Vienne, il est également membre de Sociétés Savantes : Membre correspondant de l'Académie Brésilienne de Ciências Sociais e Políticas en São Paulo (Brazile), Académico Extraordinario de l'Academia de Estudios Americanos. Académicien d'honneur de l'Académie de Ciências e Humanidades de l'Institut Dominicain, membre d'honneur du Collège Héraldique de Buenos Aires, de l'Institut Nictorique et Géographique de Uruguay, professeur honoraire de l'Institut "Enrique Larreta" de Buenos Aires.

Ses nombreuses activités en faveur d'une Europe Unie, lui valent d'être nommé membre fondateur de l'Union Européenne Internationale de Lausanne (Président - S.A.I. et R. Otto de Habsbourg) et Conseiller général du Conseil Académique de l'Institut de Documentation et Etudes Européennes du Mouvement pour les Etats-Unis d'Europe.

Všetchna citovaná ocenění jsou samozřejmě oficiálně neplatná. Poskytuje je mezinárodní okruh falešných rytířských řádů, nřp akademii a falešných univerzit. 'Jeho švábská výsost' je například čestným prezidentem 'Velké čínské umělecké školy' v Hongkongu, což je vysoká škola, která existuje jen v nějakém šuplíku..... . Ve fantazii je cosi nevyčerpatelného. Poslední dvě členství jsou však ohromující. Například jak se "Švábská Výsost" ocitne v Panevropské unii Otty Habsburského? To je přece vážné. 'Von Schwaben je vážený člověk,' řekl mi kdosi, 've své rezidenci v Bergamu přijímá významné lidi'. Jeho horlivost pro zřízení křesťanské Evropy o-pentuje dveře. Kníže má své příznivce.

La vie en rose

Zvláštní... Princ von Schwaben, markýz Vella-Haber, princ Bourbon de Bourbon (velmistr řádu svatého Lazara)¹⁴, markýz de Haro Union (princova pravá ruka): všichni figurují na seznamu "Académiciens Correspondants" časopisu "Pax Mundi, Académie Diplomatique de la Paix". Pax Mundi založil v roce 1963 italský baron Dino di Stefano, který již zemřel.

Koncem 70. let 20. století se "baron de Vanderberg Paul J. Cams" rozhodl převzít jeho vedení. Přizpůsobil ji mezinárodnímu postavení. Cestoval po světě, psal diplomy, prodával desky s číslem CD a distribuoval

"mírová ocenění". Protože "Pax Mundi" pracuje pro mír. Značka hodné toho, že místopředsednictví bylo tehdy dodržováno

Dominique Ponchardier, spoluzakladatel vražedné organizace Service d'Action Civique (SAC). Kromě toho bývalá Francouzský ministr, člen habsburské Evropské politické unie.

šel Alfredo Sanchez-Bella, do kruhu intimi patřit... Paul Cams byl v pozoruhodné společnosti. Ceny míru, resp. Ocenění Daga Hammarskjölda - po leteckém neštěstí v roce 1961 zahynul švédský generální tajemník OSN -

k lidem, jako je zairský prezident Mobutu, bývalý

Filipínský prezident Marcos, zesnulý španělský diktátor Franco nebo představitelka amerického ultrakonzervatismu Claire Booth Luceová...

Zejména v afrických a asijských zemích je v bílé pláště zahalily mírové apoštoly s velkou pompou a okázalostí ver-

přivítali oficiální vládní delegáti. Rytíři

míru" se tam dostává zacházení, které se dostává pouze hlavám států.

uděleno. Pronikají do nejvyšších kruhů. To jim také přináší oficiálnější a zajímavější tituly. Paul Cams byl senegalským konzulem a současný místopředseda Paul Nagels se jím stal v roce 1986.

Kamerunu. O to tu jde?

co je Pax Mundi? Sluncem zalitý Golden Fleece Avenue vidí lidi. Ze snu mě náhle vytrhne. Chci znát pravdu? Ano, samozřejmě. Chtěl bych přijet do Alsebergstraat, kde sekta sídlí? Citím to: začínám se zlobit. Musím být Satan.

verwege Zlaté rouno Avenue. Jiz také nemají slitování. Pomozte! Já všude vidíte rytíře. Aby toho nebylo málo, bl "kt Dirixův byt Nachází se na rohu Alej "Zlaté rouno" a "Rytíř

ulice. Prostě se vám to stane. V prostorném sále rozlehlé apatyky se okamžitě projeví Dirixova touha po cti a slávě. Na stěnách se třeptá diplomy a "parčíky" všech druhů a barev. Vlevo je Dirix vyznamenán "Ordre du Mérite Eurafri- cain", vpravo je "académicien" jakési akademie v **Hongkongu**, vpravo je "Académicien", vpravo je vyznamenán "Ordre du Rouno" - něco dále se zdá, že je "čestným rytířem" řádu Ordre et Militaire du Temple de Jérusalem". Pusobivé, kdyby

ne... to všechno přesně," říká Dirix, "ale t "Nevím, co prostorné obytné prostory plné je příjemné ji získat. V meru jsem sedadlo dolů. Dirixova žena je usadil do pohodlného křesla. přichází a je vyzvána, aby se připojila

blížící se káva. Psík na klíně velcí lidé. Kromě obytných "maman", aby se posadila. Nyní se je obrovský psací stůl. Je plný "Pax "Mundi"- docu- acade-

menty. "Zde trávím dvě hodiny denně prací na záležitostech acade- mie," vysvětluje Dirix. Padesátiletý Dirix - občas mi připomíná vlámského barda - je zvyklý mluvit, to se pozná. Uhlažený chlapík, mooipratr. Bonviván. "Co si počít se všemi těmi miliony? Ušetřit? Pro koho? Já to vím líp! Prezident "Pax Mundi" je prototypem člověka, který se sám vypracoval, realizátora "belgického snu". V té době pracoval jako novinář pro pulpové časopisy jako Kwik, Sunday News... Jaký **vzestup**. "To byla velmi rrooie práce. Mohl jsem cestovat po světě, navazovat kontakty s váženými vůdci a gangstery. Troufl jsem si na všechno. Záležitosti, které jiné novináře děsily, jsem řešila- dedl.

Tak je tedy v podivné svérádnosti císařů a kor nings skončil. "Jeho ho čestně Dirix de la Rivière". "Když Paul učinil 'vikomt Urbain Schwaben koupil, oficiálně Cams svůj baronský titul, který obdržel chévon

zaregistrovat v Bruselu, byla odmítnuta. Pak jsem dostal arg- waan. "Von Schwaben není uznáván.

Dirixovým koníčkem je samozřejmě "Pax Mundi", organizace, kterou po důkladných neshodách s Paulem Camsem s gusem vede od roku 1981. Ten chtěl totiž "všechno strhnout na sebe, sám jmenovat laureáty cen a zřídit sídlo ve svém New Carltonu. Tomu jsme se bránili a našťestí se nám to podařilo".

Do řad apoštolů míru samozřejmě není přijat jen tak někdo. Podle brožury Aca- demie z roku 1985 platí členové správní rady roční příspěvek 150 000 BF, "členové korespondenti" 25 000 BF, členové "membres sympathisants" 5 000 BF a "membres méritants" **100 000 BF**. Není to málo. ... Jak k tomu lidi přimějete? Možná na má co do činění s "čestnými výbory" Pax Mundi. V nich zasedají velvyslanci převážně asijských a afrických států. Dirix napsal mnoha velvyslanectvím v Bruselu, zda se pánové nechtějí připojit k "Mezinárodnímu čestnému výboru" (Comité International d'Honneur) Aca- demie. Podle korespondence, kterou mám k dispozici, mnozí odpověděli kladně. Pouze velvyslanec Sovětského svazu ve

Brusel - podezřelý jako vždy? - zpochybnil mírovou ak- činnosti Akademie¹⁵. S takovým vývěsním štítem zřejmě stojíte silná. Kromě toho existuje také "Comité de patronage d'Honneur", v níž chtěli zasednout i někteří belgičtí ministři zahraničí. Také

cítili se poctěni, aniž by si však byli vědomi vzestupů a pádů Akademie.

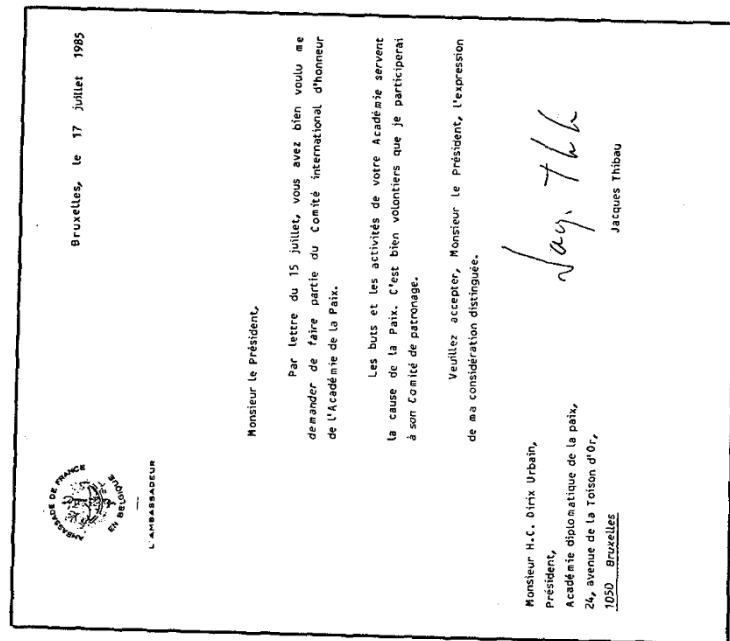
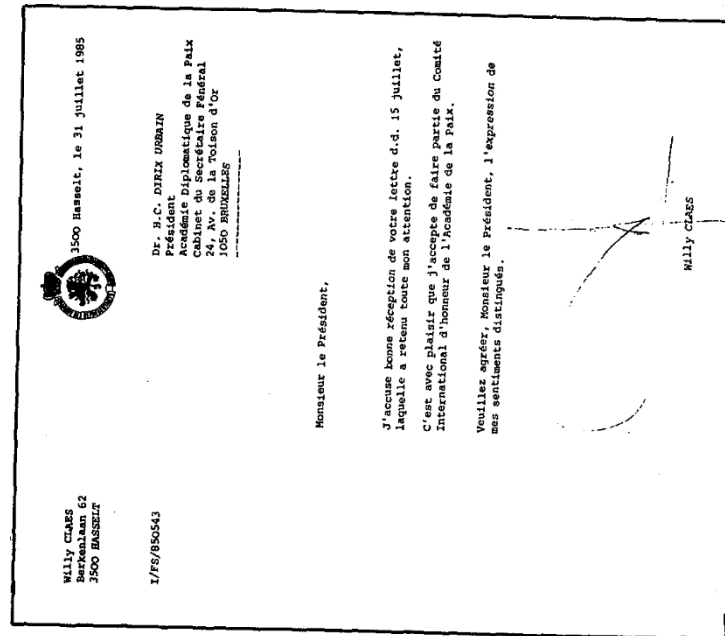
"Podívejte," řekne Dirix, "Pax Mundi je dobrá organizace, pracuje na tom, aby za mír. Černá nebo bílá, modrá nebo červená, co na tom záleží? Všichni jsme lidé. O to jde především. Akademie má celou...

časy nemají nic společného s politikou. Vzpomínám si na ty dva novináře z De Morgen. Řekli mi, že moje **Akademie** je krajně pravicová, protože v té době se udělovaly ceny Mobutuovi, **Marcosovi a Francovi**. **Hloupě se** tím dopustili obrovské chyby. Dokonce to napsali do novin! Byl jsem prý zapojen do krajně pravicového spiknutí! Co je mi do politiky? O nic! Nemám stranický průkaz, dokonce ani nevolím! Samozřejmě jsem antikomunista, protože jsem proti jakékoli diktatuře. Když jsem klukům z De Morgen řekl, že jsme rozdávali ceny i takovým lidem, jako je nositel Nobelovy ceny Sean Mac Bride, mírový horlivec Bernard Benson, zpěvák Harry Belafonte, francouzské **centrum** Mase- reel, dokonce i Bob Geldof a Nelson Mandela, **rychle napsali, že Pax Mundi od mého příchodu udělal obrat o 180 stupňů!**" "To je pravda," řekl jsem.

Pax Mundi však není v Belgii oficiálně uznáván. Když

Dirix předložil spis Pax Mundi ministerstvu spravedlnosti s cílem, aby byl uznán jako "mezinárodní organizace" (což je upraveno královským dekretem a znamená to tedy záruku kvůli králi), bylo stanovisko vyloženě zamítavé. Zdá se, jako by "Pax Mundi" chtěl konkurovat "Spojeným národům". Je angažovanost mírových apoštolů motivována pouze jejich filantropickým cítěním? To se mi zdá silné. Jde snad o to, aby se viděli, aby si připadali důležití? Neměli byste za tím hledat nic,' říká Dirix, 'jako každé jiné sdružení je i Pax Mundi jakýmsi klubem služeb. To k tomu patří. Člověk se spojuje s dalšími lidmi a díky tomu vznikají kontakty. Jeden z našich členů například staví turbíny. No a takovou turbínu jsme darovali do Thajska a Kamerunu. A tak náš člen dostává nabídky na zakázky, protože tyto země jich samozřejmě potřebují víc. Vzájemně si pomáháme. Takto tedy "Pax Mundi" vytváří obchodní vztahy. Prostě a jednoduše. Ve skutečnosti to bylo patrné už při slavnostním pasování na rytíře na hradě Ordingen. Velmi rozhodně tato organizace otevírá obchodní cesty do rozvojových zemí. Kontakty jsou dlážděny mírovými cenami. V tom tedy spočívá přitažlivost *Academie*? Geniální!

Některé dopisy :

AMB/LL
**AMBASSADE
 DE LA RÉPUBLIQUE DU SÉNÉGAL
 EN BELGIQUE**

1050 BRUXELLES, LE 3 juin 1985
 AVENUE FRANKLIN ROOSEVELT, 100
 TEL.: 872 90 81 - 873 00 97 - 873 43 97 - 873 08 87
 N/REF.: /BRUX/AMB.

Ambassade d'Algérie
 Bruxelles

V/REF
 OBJE

25/04/85
 AVENUE DE HERBODOR, 200 - 817
 1180 BRUXELLES

juillet 1985

PIERRE VERMEYLEN
 PROFESSEUR ÉMÉRITÉ À LA Vrije Universiteit Brussel
 AVOCAT HONORAIRE
 SÉNATEUR HONORAIRE
 MINISTRE D'ÉTAT

AMBASSADE
 DE LA
 RÉPUBLIQUE DE CORÉE

Bruxelles, le 16 juillet 1985.

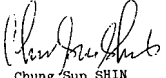
Monsieur le Président,

J'ai l'honneur d'acquiescer à votre
 lettre du 10 juillet 1985, et de vous remercier de
 l'attention que vous m'avez portée.

Que j'accepte partie omise

En conséquence, je suis honoré de l'honneur que vous me faites
 et m'associe entièrement aux efforts déployés par l'Académie de
 la Paix afin de promouvoir l'entente entre les peuples.

Je vous prie d'agréer, Monsieur le Président,
 l'assurance de ma très haute considération.

 Chung Sup SHIN
 Ambassadeur

Avenue de la Toison D'Or, 24
 1050 BRUXELLES
 a i Paix,

Interludium I

Představitost lidského druhu je obrovská. To už jsem si uvědomil. Kam tento příběh vede ... Stále se propadám z jednoho překvapení do druhého. Ale nenechme se příliš unést a skládejme dílky skládačky na stůl jeden po druhém. Bude to zvláštní výtisk.

Prostřednictvím velkopřevora markýze Vella-Habera jsem se připojil k Pax Mundi. Do popředí se dostali především záhadní selfmademani Paul Cams a Urbain Dirix. Mezitím jsem si krátce vychutnal atmosféru "Imperial" a "Royal". Když jsem si přečetl, jak Vella-Haber v roce 1979 přistál na Zaventemu a byl slavnostně přivítán, než ho odvezli do New Carltonu Paula Camse, bylo mi mnohé jasné. Pseudobyznys má solidní mezinárodní základnu. Vella-Haber pak potvrdil vztahy s "Pax Mundi" a také s dalšími akademii, instituty a rytířskými řádami. Pánové mají úspěch a poměrně dost prstů v koláči jistých mocenských kruhů. TO mě zarazilo ze všeho nejvíce. A. Nikdy mě to nepřestane udivovat.

Vella-Haber jmenoval v roce 1979 Paula Camse hlavou belgické větve "svého" Řádu svatého Jana Jeruzalémského. Administrativním spolupracovníkem se pak stal 'hrabě' Emile van Huiyngem, muž, který byl mimochodem přítomen i v klášteře v Aalstu, když Vella-Haber učinil první pokus o zahájení činnosti svého řádu v Belgii. Byl také spoluzakladatelem "maltézských samaritánů" Arthura Bogaertse, organizace, která měla sjednotit belgické rytíře. Hrabě Emile van Huiyngem je však především inspirátorem "Institut des Relations Diplomatiques", organizace, které Vella-Haber v roce 1979 vzdal hold a která stejně jako "Pax Mundi" uděluje ceny. Kdo je "hrabě" Emile van Huiyngem?

V belgické provincii Východní Flandry, na břehu řeky Dender a na úpatí vlámských Arden, leží městečko Geraardsbergen. Historické město. Poznáte to podle staletých budov, svědků velkolepé minulosti. Ve třináctém a čtrnáctém století byl Geraardsbergen dokonce jedním z nejdůležitějších strategických měst ve Flandrech jako uzavírací bod údolí Dender. Město bylo založeno v letech 1068-1070 Baudouinem VI. hrabětem z Flander a Hainautu (asi 1039-1070). Alespoň tak je to zapsáno v učebnicích dějepisu. Historici se však někdy mýlí. Emile Van Huynegem s tím souhlasí. Tvrdí, že je přímým potomkem "hraběte Gerarda van Hunnegema, zakladatele města Geraardsbergen v roce 1068". Ve skutečnosti Van Huynegemovy kořeny zřejmě sahají mnohem hlouběji. Sám sebe také nazývá "palatinským hrabětem". Paláce byly sídly franských a středověkých německých králů. Tato sídla sloužila také jako dvory. Jejich vysocí úředníci byli zpočátku nazýváni "palts-graves". To je ale rodokmen! Budete překvapeni. Nemohlo se tedy nestát, že by se "palatinskému hraběti" narozenému v roce 1934 z

obsypaná nejrůznějšími čestnými oceněními, hodné muže jeho postavení. Je jich příliš mnoho na to, abychom je vyjmenovali. Přesto je to nesmělý pokus: "Velký kancléř Řádu jezdeckého Iva Impérial, Velkokříž Řádu dědičné šlechty, Řád osmi mravů Velké Číny a světa, Velký náhrdelník spravedlnosti v Ordre Royal et Militaire de Saint-Géréon, Řád míru, Řád za zásluhy Belgo-Hispanique, Komandér Řádu právníků, komtur Dynastického řádu Svatého Sávy ze Serbie, justiční rytíř Řádu svrchovaného a vojenského Angélique Constantinien de Saint-George, justiční rytíř Řádu Malte (velkopřevorství Saint-Trinité de Villedieu), velkokancléř Řádu šlechticů a špitálních Notre-Dame du Limal, dr.h.c. Světové univerzity v Hongkongu, belgický prezident Academia de Ciencias Huma-

nisticas y Relaciones (Dominikánská republika)." a tak dále.

Není třeba dodávat, že všechny tyto rozdíly jsou naprosto bezvýznamné a jsou výplodem fantazie několika málo lidí. Nebo, jak prozaicky říká profesor Jonathan Riley-Smith z Londýnské univerzity, specialista na středověké rytířství: "Jakmile se na tyto vymyšlené řady podíváte blíže, zjistíte, že mnozí jejich členové žijí ve světě fantazie".

Ale co když se tento svět fantazie stane tvrdou realitou?

Když "markýz" Vella-Haber prvního prosince roku 1979 oživil banket Paula Camse v New Carltonu, "palatin hrabě" van Huynegem byl také členem "Pax Mundi". Na oplátku mohli Cams a Dirix zastávat čestné funkce v "palácovém hraběcím" vlastním výtvoru, "Institutu diplomatických vztahů" (IRD). Cams se dokonce stal "président du comité d'Honneur Européen".

IRD. Vysoký host večera, markýz Vella-Haber, se jako "národní prezident" staral o maltské vztahy. Další známý, "Jeho Výsost" Caspis von Schwaben, vyvolal v Itálii rozruch. Stručně řečeno, prostřednictvím "biskupů", "hrabat", "knížat", "králů a císařů" (samozřejmě v exilu) si Van Huynegem zajistil celosvětovou síť vztahů. V Belgii navázal těsnější kontakty se "Sdružením Belgo-Hispanique". Sylvere Lebon, který mu udělil "Ordre du Mérite Belgo-Hispanique" byl zařazen. Lebon je mimo jiné belgickým delegátem aztéckého "císaře" Moctezumy, k němuž mimochodem Van Huynegem neskrýval svůj obdiv^{20p}

Navzdory pochybně, i když majestátní síti "Palatina hraběte", se mu někdy podařilo proniknout do - skutečných - vyšších kruhů. Jeho "Annuaire de l'IRD" z roku 1979 obsahuje zvláštní vytištěná fotografie. Která ukazuje, jak se zesnulý belgický princ Charles vynořil z han-

Van Huynegem diplom z "Čestný člen" IRD získává udělen. Fotka na ukázkou, samozřejmě. Ale to není všechno. Podle stejné publikace jsou členy "čestného výboru" bývalý americký prezident Jimmy Carter a současný francouzský premiér Jacques Chirac. Do těchto vysokých kruhů by "palácový hrabě" rád patřil, a právě k tomu slouží IRD, založený v roce 1974.

"Slouží jako zprostředkovatel mezi velvyslanectvími, konzuláty, mezi národní a státní organizace, a tím usnadnit kontakty mezi nimi a zeměmi a regiony, kde jsou v rozpacích," uvádí se ve stanovách.

Ušlechtilý cíl. Pro jistotu byl **ve stejné době vytvořen také "Ordre du Mérite Diplomatique"**. Kdo by se nesnažil získat následující tituly: "rytíř, důstojník, komandér, velkodůstojník, velkokříž"? Jedna adresa: Leemansplaats 3, Ixelles. Mnoho problémů bude

Mimochodem, pokud náhodou pracujete na nějaké ambasádě, nic vás to nestojí. Jen pár drobných. Jeden člověk, který se stýkal s "palácovým hrabětem", mi vyprávěl: "Van Huynegem mi jednou při jednom ze svých banketů pošepal: "V roce je 365 dní a v něm skoro 365 zemí, takže skoro jeden svátek denně. Takže jde o to najít systém, jak vás pozvat každý den v roce a pak udělovat medaile." Některé z těchto medailí stojí 20 000 franků za kus.

Pán vesmíru

Jedním z Van Huynegemových nejpodivuhodnějších vztahů je bezpochyby jeho sicilský dopisovatel, "monsignor" Victor Ivan Busà I. "Monsignor" je klíčovou postavou tohoto podivného malého světa. To se ukáže za chvíli. Především však vyzývám čtenáře, aby zachoval klid a přečetl si následující výpověď - není třeba se narovnávat:

' DÁNSKÝ PATRIARCHÁT A ZÁPADNÍ A VÝCHODNÍ KATOLICKÉ APOŠTOLSKÉ CÍRKVE V DIASPOŘE.

Svatá katolická apoštolská primitivní církev Antiochie My

VIKTOR IVAN I BUSA

z Boží milosti

Arcibiskup metropolita bílohorský a Svaté církve ortodoxní, patriarcha dantský a západních a východních katolických **apoštolských** církví **diaspory**. **Světový patriarcha** pravoslavných patriarchátů Ameriky, ekumenický patriarcha Svatého města, patriarcha **Bílé Rusi** v Polsku,

Kníže Svaté říše římsko-byzantské, kníže Samarkande, kníže Palikastro, kníže Swaben von Lax, vévoda burgundský, vévoda ze San Ibizy, vévoda z Potaru, vévoda ze San Andrey, markýz z Tožku, markýz z Dragonery, hrabě z Al-lonska, baron kyjevský, pán všech ruských zemí a mongolského a tatarského Dálného východu.

Na základě našich svrchovaných a apoštolských výsad, které nám byly předány od svatého apoštola Petra, prvního patriarchy svatého města Antiochie v roce 38 našeho Pána Ježíše Krista, a na základě práv nabytých zákonným fons honorum a svatým kanonickým řádem všeobecné, tradiční a ortodoxní katolické církve jsme se **ROZHODLI ZŘÍDIT A REGULOVAT** královský a císařský titul **SOUKROMÉHO KNÍŽE A ARMENMEZISTRA KRÁLOVSTVÍ A CÍRKVE FODÁLNÍHO NĚMECKÉHO DOMU SVĚDECTVÍ A STIRIE** ipso iure udělit našemu milovanému synovci a bratru v Kristu **JEHO KRÁLOVSKOU A CÍRKEVNÍ VÝSOST PRINS GIOVANNI GIUSSEP-PE CASPIS.**

Výnosem státního pokladníka státu Kalifornie č. 3264 ze dne 24. února 1978, potvrzeným výnosem státního pokladníka Spojených států amerických pana Cyruse Vance ze dne 6. dubna 1978, je výše uvedený princ a jeho královský rod Swaben právně uznán.

Aby Naše nynější nařízení bylo z n á m o všude a navždy, připravili jsme a upravili tuto svatou patriarchální bulu pod číslem IF101-b Zlaté knihy šlechtictví paláce svaté pravoslavné církve.

Dáno v Palermu na Sicílii v kostele Otce našeho dne třicátého prvního května měsíce anno domino devatenáct set šedesát osm.

Viktor Ivan I. Busà."2 °

Proto se náš "monsignor" musel sám stát hlavou státu. Když není k dispozici žádná vhodnější funkce, musíš si ji vytvořit sám, pomyslel jsem si **Busà**. **A tak** se také stalo. **Dantzic**, v současnosti Gdaňsk, je přístavní město v Polsku, které leží na východním pobřeží a je součástí

moře. Po první světové válce získal Gdaňsk stejně jako před staletími status "svobodného města" pod dohledem Společnosti národů. V roce 1939 město anektoval Hitler. Po vůdcově pádu byl Gdaňsk natrvalo postoupen Polsku. Předpokládám, že obyvatelé Gdaňsku budou mít jiné starosti než zpochybňovat toto rozhodnutí. Busà I. jako "prezident Gdaňské republiky" zajišťuje, aby se **diskutovalo o historii a budoucnosti**. sledovat.

Pěkný je také Busův životopis z roku 1983:

"Jeho štěstí Viktor Ivan Busà se narodil v Palermu v Sicílii. Je sochař, archeolog, paleontolog, kritik, historik a specialista na mezinárodní politiku. V roce 1966 mu byla udělena cena José Cardueciho za poezii a za vynález mozaikové poezie byl kandidátem na Nobelovu cenu za literaturu. Po získání doktorátů a akademických titulů byl jmenován prezidentem Dantské republiky a předsedou její mezinárodní vlády, což bylo dáno jeho státnickou činností a velkou politickou a diplomatickou hodnotou. Jeho Excelence Vittorio Busà je rovněž předsedou Světového parlamentu pro bezpečnost a mír (mezivládní organizace registrované u **generálního tajemníka OSN**). **Obdržel** řadu **ocenění od** vzdálených zahraničních vlád, například titul admirála státu Alabama (USA) za vlády guvernéra Wallace a plukovníka adjutanta státu Georgia (USA) za vlády guvernéra Jimmyho Cartera. Je také čestným občanem amerických států Georgie, Nebrasky a Oklahomy. Jako autor vydal **His Bliss** řadu literárních, uměleckých, vědeckých a politických prací, které vyvolaly nadšené ohlasy kritiky i veřejnosti. Za svou rozsáhlou literární a uměleckou tvorbu byl přijat na více než 190 univerzitách, kulturních a diplomatických institucích. Jeho Blaženost Viktor I. Ivan **Buša** je pravoslavným arcibiskupem a světovým patriarchou pravoslavných církví v Americe a ekumenickým velkopřevorem **Zbožného** paktu **křesťanských** církví. Jeho Blaženost je rovněž patriarchou Dantzigu a celé pravoslavné diaspory ve světě. ""
Silénství? Silénství! A jako by to nestačilo, Busà na
hezký den 'Jeho královská Výsost Timour II. Gro-
te chán celé Tartárie a Mongolska".

Pokud si to všechno pozorně přečtete a necháte to proniknout, musíte být ne-

k překvapivému závěru: dnešní králové a panovníci

prezidenti mohou vyškrtnout, protože **Busà I** se zdá, že jsmel pánem světa. A skutečně, "**monsignor**" je, **jak** stojí v **jeho životopise**, prezidentem "Světového parlamentu pro mír a bezpečnost", globální superorganizace, která zajistí, že naše **Země** bude ušetřena válek a **konfliktů**. **Světová vláda! Jen si to představte**. **Busův** světový parlament **prodává** občanské průkazy, diplomatické **pasy** a dokonce **vydává poštovní známky**. Článek **.10 stanov Světového** parlamen- tu říká: "Všichni členové akreditovaní ve Světovém parlamentu pro **bezpečnost a mír** mají nárok na diplomatickou **imunitu**, jak vyplývá z mezinárodních úmluv. Stejně výhody byly přiznány také národním delegátům Světového par- lementu.² A ať už tomu věříte, nebo ne, tyto falešné pasy otevírají dveře. To se ukáže později. Patřit k jádru Busova Světového parlamentu je samozřejmě máloco dané. Přesto se našlo několik belgických osobností, které byly hodny sloužit jako "političtí poradci" **Busova** výtvoru: "palatin" Emile Van Huynegem a **Paul Cams**, zavražděný v roce 1983.

N.V. Fantastic

No a co? Stejně je to příliš fantastické. Kdo na to skočí? Důkazů o tom, že takové diplomatické pasy úspěšně využívají například agenti zpravodajských služeb nebo dokonce gangsteři, je mnoho. Bývalý agent SAC Patrice Chairoff ve své knize vypráví, jak SAC používala falešné pasy a falešné tiskové průkazy vydané jiným belgickým (bývalým?) zaměstnancem **Busy I**, Pierrem Pasleauem. Který si říká "Archevêque Métropolitaine de Tongres" a svou vznešenost se snaží doložit čtyřstránkovým životopisem překypujícím falešnými tituly*. Jiný bývalý agent SAC, Gilbert Lecavelier, otiskl příklady těchto falešných dokumentů ve své knize*. Francouzsky psaný bruselský týdeník "Pourquoi Pas?" uvedl, že Pasleauovy obchody byly prodávány prostřednictvím francouzských agentů SAC za velké peníze a že

Americký "Úřad pro narkotika a nebezpečné drogy" našel takové falešné doklady u osob podezřelých z obchodování s heroinem² ".

Kolem roku 1980 Pasleau založil "Service Européen d'Information Mi- nistérielle et Parlementaire" (SEIMP). Bylo zde možné zakoupit mezinárodní novinářské průkazy, diplomatické pasy, označení automobilů CD, univerzitní tituly nebo šlechtické tituly¹ ". V prosinci 1982 byl však Pasleauův zástupce za Lyon (Dominique **lanetta**) zatčen francouzskou policií s falešnými doklady. Ať už tomu věříte, nebo ne, takové falešné pasy otevírají dveře a hranice.

Interludium II

Fotografie z brožury Institutu pro diplomatické vztahy ukazují Emila Van Huynegema v plné parádě, jak předává "Prix International des Relations Diplomatiques 1980" úředníkům, jako jsou velvyslanci Egypta, Senegalu a Maurícia. Van Huynegemovi asistuje starý známý, doktor Roger Van Rossum, vysoký hodnostář "Ordre de Saint-Jean Baptiste". Van Rossum byl v té době ředitelem IRD. Kolem roku 1981 do prestižního institutu nastoupila další osobnost. Brzy se stal ředitelem a delegátem. Jmenoval se Francis Dessart. V dubnu 1983 se Van Huynegem a Dessart vydali do Tripolisu, aby plukovníku Kaddáfímu předali cenu za to, že libyjská velvyslanectví proměnil v "lidové kanceláře"² ". Plukovníka musela nečekaná pozornost potěšit. Nečekané? Možná přece jen ne, protože Dessartovy kontakty sahají daleko, velmi daleko.....

Záhada

"Francis Dessart: někteří ho považují za "krtka" Východu v klíně pravicových hnutí v Belgii. To si můžete přečíst v 'Enquêtes et Réportages', čtvrtletníku, jehož patronem byl Aldo Mungo, muž, který byl přinejmenším kolem roku 1978 velmi úzce spojen s evropskými spolky arcivévodů **Otty** Habsburského." Možná. 'Dessart je agent nějaké velšské zpravodajské služby, infiltrovaný do levicových hnutí,' říkali mi lidé z levicového prostředí. Možná.

To naznačuje. Francis Dessart je nepochybně excentrická postava, člověk, který se dokáže zasloužit o levici i pravici, a to někdy i současně. Na horu dokumentačního materiálu se mi nedostává.

Nemohu tu hádanku vyřešit. Když jsem ho požádal o vysvětlení týkající se rytířského titulu a řady organizací, jejichž je členem, odpověděl: "To, co děláte, mě zaujalo.... Pokud chcete vysvětlení ohledně řádu, napište jeho komoře, to dává větší smysl. Já jsem příliš zaneprázdněn. **Pokud jde o mé funkce**, rozhodně by se neměly objevit ve vaší knize o rytířství.

" police. Na mrtvole nemají nic zvláštního. Krátké a jasné.

Rozhovory s dalšími lidmi také nepřinesly mnoho hmatatelných důkazů. Záhada se stále zvětšovala. Přesto by mělo být rozluštění záhady Dessartových obzvláště zajímavé. Porovnáte-li kvazi-nepočtené filiálky a aktivity Dessarta - který se protestantsky nazýval kaplanem, novinářem, profesorem, velitelem a mnohým dalším - mezi sebou, dojdete k velmi kuriózním závěrům. Jeden problém vytváří další. Jak si poradit s

, vyčistit horu informací od banalit? Co je důležité a co ne? Co mám s těmito propletenými skutečnostmi dělat? Musím se smířit s tím, že v říši rytířů zůstane mnoho příběhů nenapsaných.

Na přelomu šedesátých a sedmdesátých let minulého století Francis Dessart zřetelně sledoval liak kurz. Bojoval v kruzích odpíračů svědomí a otevřeně podporoval africká a arabská osvobozeněcká hnutí² . Zájmy, které měl v té době o africkou a arabskou politickou situaci, navíc budou určovat jeho další kariéru. V polovině sedmdesátých let se stal redaktorem časopisu "Demain le Monde", který **vydávalo** "Centre National de Coopération au Développement" (CNCD), francouzskojazyčný protějšek Národního **centra pro** rozvojovou spolupráci (NCOS), organizátora přehnaně známé akce 11.11.11. (11.11.11.). -akce.

Akce 11.11.11. dostaly v roce 1977 pořádnou ránu od krajně pravicových kruhů. Zejména kruhy kolem krajně pravicového časopisu "Nouvel Europe Magazine" (NEM), kolem něhož se točila i soukromá milice "Front de la Jeunesse", byly značně kritické. CNCD měla být zapojena do obchodu se zbraněmi se zeměmi třetího světa, měla kout spiknutí ve prospěch komunistických osvobozeněckých hnutí v zemích třetího světa a měla podporovat chilské uprchlíky.

lingen help. To, že časopis Nouvel **Europe** odsoudil **diktátora Pinocheta**, bylo naprosto jasné. Mimochodem, CNCD navštívila "Front de la Jeunesse". 'Milovníci zvířat' - militanti z 'Fronty' předvedli skupině bílých myší

" volný běh. Společnost NEM však šla ještě dál. Časopis také zachytil příběhy ze soukromého života některých členů CNCD". Mělo být jasné, že CNCD byla infiltrována Mos-em.

studené. A co se ukázalo po tolika letech? Tehdejší zaměstnanec CNC D Francis Dessart byl již v roce 1976 členem "Comité Exécutif" "Comité Hongrie '56-'76", jehož členem byl i Emile Lecerf, šéfredaktor časopisu Nouvel Europe! Oba muži byli především ve zvláštní společnosti: Florimond Damman a Ernest Tottosy, oba zapojení do evropského hnutí arcivévody Otty Habsburského, a také Jacques Borsu, zakladatel a předseda nacisty inspirované "Evropské strany" - "bojovat za Evropskou stranu znamená sloužit Evropě se "ctí a věrností"". Mimochodem, Etienne Verhoeyen a Frank Uytterhaegen se ve své knize "Humr s černými klepety" zmiňují o tom.

Výcvikové tábory Evropské strany Borsu v Ardenách organi-

sdužené společně s Vlámským bojovým řádem (VMO)". Komité Hongrie '56-'76" byla zaměřena především na šíření protikomunistické propagandy v reakci na krvavé sovětské potlačení maďarského lidového povstání v roce 1956. Že tato protikomunistická propaganda sloužila i jiným, dokonce neonacistickým zájmům, bylo jasné. Někteří členové "Comité Exécutif" za to ručili.

Dalším členem "Comité Exécutif" "Comité Hongrie '56-'76" byl Bernard Mercier, rytíř "Milice Ježíše Krista". Ten byl také v roce 1976 zakladatelem sdružení "Les Amitiés Arabes", které se zasazovalo o arabskou věc. Francis Dessart byl jeho správcem až do roku 1981. Generálním tajemníkem byl Jean Dagonnier, který se s Dessartem dobře znal z CNC D a který byl také redaktorem časopisu "Demain le Monde". Jean Dagonnier měl však jiné zájmy. Podle Frédérica Laurenta v jeho knize "l'Orchestre Noir" ³⁷ byl belgickým zpravodajem "Aginter- Presse", pobočky bývalé portugalské P.I.D.E., soukromé policie diktátora Salazara. 'Aginter- Presse' sloužila jako špionážní agentura, žoldněřská a teroristická náborová agentura a byla známá jako fašistická internacionála. Jean Dagonnier vysvětlil Frédéricu Laurentovi, že jako bývalý člen SRR (Service de Ren- seignement de la Résistance) infiltroval Aginter- Presse jménem hnutí odporu ³. Dalším kontaktním mužem bývalé Aginter- Presse, jak píše Laurent, byl Jean Thiriart, rrtan, který spolu s Emilem Lecerfem z časopisu Nouvel Europe stál u kolébky 'Jeune Europe', z níž vzešlo mnoho zformovaných pravicových militantů." Aginter- Presse později obvinila skupinu Jeana Thiriarta z napojení na zpravodajské služby arabských zemí. Zpravodajské služby arabských zemí? Jean Dagonnier i Francis Dessart mají dobré kontakty v arabských zemích. Shoda okolností? Zajímavé je, že v roce 1983 byl Dessart v čele

ocenění od "Institut des Relations Diplomatiques" šel předat plukovník Kaddáfí.

Frédéric Laurent dále uvedl, že Aginter- Presse byla také spojena s okolím Franse- Josefa Strausse, důvěrníka arcivévody Habsburského. Španělské kontakty - uvedl Laurent - byly navázány prostřednictvím C.E.D.A.D.E., Circulo Espanol de Amigos de Europa, organizace založené španělskými fašisty a německými nacisty v Barceloně v roce 1966. Tato organizace existuje dodnes a prosazuje "Evropu národů". CEDADE má velmi antisemitskou inspiraci. Na jedné z jejich nálepek stojí: "Pozor, Žid na 50 metrů". CEDADE má dokonce polovojenské organizace. Pravidelně se v ní objevují "AJianza Apostoli- ca Anticomunista" (AAA), do níž byly absorbovány některé Lopezovy argentinské eskadry smrti. V roce 1981 francouzský tisk informoval o existenci francouzské pobočky španělské CEDADE, která distribuovala časopis "Projets et Ré- férences". Zmíněná organizace se jmenovala "Cercle Ecologique des Amis de l'Europe" (CEDADE). Tato skupina výslovně odkazovala na španělskou organizaci se stejnými iniciálami, měla stejný symbol, šířila plakáty fašistických vůdců a ideově se nesla ve stejném, i když poněkud nuancovanějším duchu. "Zachovejte etnickou jednotu svého národa", "Odmítněte zblácnění rasovým křížením", "Odmítněte degenerované formy sexuality", "Chraňte svůj původ". Na těchto zásadách měla být vybudována "nová Evropa". Společnost CEDADE-France připustila, že došlo ke kontaktům se svou španělskou sesterskou organizací, ale tvrdila, že tyto dohody byly nedávno porušeny, a že obvinění jsou proto přehnaná. Ukázalo se však, že tehdejším ředitelem "Projets et Références" byl člověk s úzkými vazbami na CEDADE-Španělsko. Navíc v "čestném výboru" časopisu bylo několik pánů, kteří byli velmi úzce spojeni s krajně pravicovými, a dokonce nacistickými kruhy. Čirá náhoda, tvrdil "Projets et Références", což ukazuje, jak jsme otevření. Ale co se ukázalo? Francis Dessart byl v té době rovněž členem 'comité d'honneur'. Také náhoda? Faktem je, že Francis Dessart se znal s některými spolupracovníky bývalého Aginter- Presse.... Ale nespekulujme. Počítají se pouze fakta. Francis Dessart se totiž také cítil povolán propagovat Evropu národů". Za tímto účelem založil v roce 1978 spolu s významným představitelem PRL Charlesem Petitjeanem "Institut de Documen- tation et d'Etudes Européennes" (IDEE), přidružený k "Hnutí za Spojené státy evropské", které v té době získalo podporu vlámsko-nacionalistických kruhů². Toto "Hnutí", nazývané také "Unie evropských federalistů" (UEF), bylo zase přidruženo k "Unii evropských federalistů" (UEF).

přidružené k Panevropské unii arcivévodoty Otty Habsburského. Jak se může desetník kutálet. V roce 1979 Dessart vstoupil do "Kuratoria" "Ludwig Frank-Stiftung für ein Freiheitsliches Europa", německé organizace, která všude **odhaluje** agenty KGB a věří, že mírová hnutí jsou podporována Moskvou. Mnichovskou nadaci podporují významní členové CSU kolem Franze Josefa Strausse a Otty Habsburského."

Jakou hru hraje Dessart? Dostal se Dessart do arcivévodovy sféry vlivu? Všechno tomu nasvědčuje. Koneckonců. Dessart spolupracuje s arcivévodovým důvěrníkem Jacquesem Jonetem", s Tottosym, s Dammanem..... Dessart vystupuje na mezinárodních setkáních Světové antikomunistické ligy (WACL), publi- ces své konference v Damoklovi, časopise 'Ligue Internatio- nale pour la Liberté', kde byl Paul Vanckerhoven prezidentem". V roce 1979 se Dessart stal šéfredaktorem časopisu "Les Européens", distribuovaného v prostředí "Evropského společenství". Spolupracuje s Bernardem Henrym, Lucem Beyerem de Rycke, oba jsou známí v Ottových evropských organizacích..... Mezitím (do roku 1981) Dessart s t á l e pracoval jako redaktor v CNC D v časopise "Demain le Monde". Přinejmenším zvláštní kombinace.

V tomtéž roce 1981 se toho stane hodně. **CEPIC** je vykastrován a částečně obnoven **PRL**. Ukazuje se, že Dessart se stává členem kabinetu státního tajemníka PRL Etienna Knoopse. Do roku 1985 je také šéfredaktorem časopisu "Liberté", oficiálního orgánu liberální rozvojové organizace DELIPRO⁴⁶. Předsedou DELIPRO je lidovec Charles Petitjean. Mezi správce patří Herman De Croo a Willy Schollaert. Dessart zkrátka vstupuje do vysokých libe- rálních kruhů. Dalo by se říci, že s Dessartem přibyl do DELI- PRO odborník na arabskou a africkou problematiku. Ale v tomto **oficiálním** liberálním časopise **se od** Dessartova j m e n o v á n í šéfredaktorem **objevují** velmi pozitivní články o velmi podivných organizacích. Organizace jako "**Institut des Re- lations Diplomatiques**" "paltsgrafa" Emila van Huynegema, k němuž se Dessart mezitím připojil, "Pax Mundi", "Světová antikomunistická liga" a.... "Měsíční sekta" se těší obzvlášť velké pozornosti. To je jistě velmi zvláštní. Aniž by je Dessart jmenovitě uvedl (jde o organizace na plátně, jako je například "Mezinárodní kulturní nadace"), chválí Měsíční sektu a blahopřeje iniciátorům..... Mimochodem, ve stejném o b d o b í píše Dessart také pro-h4oonské články do časopisu samotné sekty Moon. No, no, no...

Dessart v Liberté chválí také jiného vůdce sekty, "profesora".

Norman William. Tento muž si také říká "Man", indián z kmene Mic- Mac. "Man" je vůdcem sekty "Ecoovie", která propaguje naturismus.

"Man" vyzývá své členy, aby opět žili kmenově. Francouzské hnutí proti sektám CCMM popisuje Ecoovie takto: "Vůdci bezohledně využívají své stoupence. Ignorují sociální zákony a pracovní dobu. Členové nedostávají žádný plat a nepožívají žádného sociálního zabezpečení. Ti ubozí slaboši jsou zločinně vyčerpáni a fyzicky i psychicky zničení vnuceným způsobem života. Rodinná pouta jsou narušena a obecněji se organizace snaží rozvrátit naši společnost- Můžeme se ptát, jaké okultní síly manipulují s vedoucími (odkud se berou peníze?). Typickými příklady umění skrývání jsou: ekologie, která má legitimizovat podvýchovu, družstevní struktura, která má skrýt příjmy z obchodu, a vznešený ideál míru, který má sloužit megalomanií, kozího hřbetu.

Takže oficiální orgán PVV-PRL, jako je "Liberté", se objevuje velmi často. zvláštnosti. Svědčí to o infiltraci například sekty Moon, která tam dostává hodně propagandy, do liberálních kruhů? Již dříve jsem se zmínil o existujícím soužití od roku 1981 mezi určitými liberálními kruhy, stoupenci **arciopata** OttO **Varla** Habsburského a adepty sekty Měsíce. To se také nevyvráceně odráží v "Liberté".

Ustřední postavou je zřejmě Francis Dessart. Za jehož reke- ning? Sám Dessart tvrdí, že se zastává menšiny a svobody vyznání. Mimochodem, tato argumentace byla také základem jeho obhajoby hnutí Hare Krišna na tiskové konferenci v září 1986. Tehdy Dessart otevřeně hájil "Hare Krišna". Později by totéž udělal i pro další "menšinové" skupiny. Dalo by se tvrdit, že Dessart jednal, aniž by si jeho zadavatelé v "Liberté" uvědomovali, co přesně všechny tyto organizace představují. Jinými slovy, že Des- sart k á d r o v a l excelece PRL a PVV

Ale když si pak vzpomenu na slavnostní obřad, který se konal- v roce 1982, kterou uspořádal "Institut des Relations Diplomati- ques" "paltsgreve" Emila Van Huyneghema a na níž byl Charles Petit- jean, významný předseda DELIPRO, pasován na rytíře dalšího Van Huynegemova výmyslu, "Ordre du Mérite Eurafri- cain"? V "Liberté" se o tom píše: "Na oficiálním ceremoniału mu (Petitjeanovi, pozn. aut.) předal M. Emile van Huynegem, prezident '**Institut des Relations Diplomatiques**', medaile a diplom rytíře 'Ordre d u Mérite Eurafricain'". Zde se nejzářivěji

shromážděné publikum. Více než stovka osobností z belgické vlády, z velvyslanectví a z mezinárodních diplomatických kruhů chtěla svou přítomností a blahopřáním vyjádřit uznání panu náměstkovi Petitjeanovi, jakož i význam, který přikládají čestnému **vyznamenání "Institut des Relations Diplomatiques"**. Toho večera byli skutečně v salonech Westburgu při Petitjeanově inauguraci přítomni liberální ministři Wa- ren, Sylvère Lebon z 'AssociatiOR Belgo-Hispanique', belgický zástupce pretendenta aztécké koruny prince Moctezumy, a generál Omer Van Houtte, hodnostář 'Ordre de Saint-Jean Baptiste d'Amérique'. "Palácový hrabě" tak pronikl do vyšších kruhů liberální - politické kruhy, dobře díky svému zástupci

Francis Dessart. Možná se páni a dámy ministři brzy nechají korunovat "Synem Altesse Royale Timourem II, Grand Khan de toute la Tartarie et la Mongolie" alias "Monsignorem Ivanem Busä I". To by bylo hezké.

Najednou je mnohé vysvětlitelné. Decroovo jméno na seznamu "Federation des Combattants **Allies** d'Europe", sesterské organizace "Ordre de Saint-Jean Baptiste d'Amérique"; soužití; následovníci, které mají vyfantazírované rytířské řády ve vyšších kruzích. Vzpomínám si na Dessartova slova: "Pokud jde o mé funkce, ty se ve vaší knize o rytířství rozhodně neobjevují. Jsou na něm není nic zvláštního.

Dne 30. ledna 1986 se v přílohách belgického Úředního věstníku objevily stanovy "Commanderie Royale de l'Ordre Sou- verain, hospitalier et militaire de Saint-Jean de Jerusalem, Chevaliers Oecuméniques de Rhodes et de Malte en Royaume de Belgique, Còmmanderie Royale de l'O.S.I. en Royaume de Belgique". K tomuto rytířskému řádu patří... Francis Dessart, "Grand Commandeur du Prieuré royal de Castille et de Leon de l'O.S.J. , et Ministre plénipo- tentiaire". Čtenáři, "připoutejte se"...

Já, Alexis

Na temných rytířských cestách jsme potkávali nápadné postavy. Králové, císaři, knížata a hrabata, všichni hledali er- kenning. Pro mnohé, stejně jako za starých dobrých časů, znamená rytířský titul cestu k tomuto uznání. Vyznamenání, noví jezdci budou v zájmu oslavy a upevnění vlastního titulu jen velmi rádi hájit svého "královského" nebo "císařského" velmistra v dobrém i zlém. Takto si tito králové, císaři, knížata a gra- vé získávají věrné. Tak se stávají "skutečnými" králi, císaři, knížaty nebo hrabaty. K lítosti těch, kteří jim to závidí.

Když se Francis Dessait stal "komturem" a "zplnomocněným ministrem" Rytířského řádu svatého Jana, který oficiálně spatřil světlo světa v Belgii 30. ledna 1986, vložil tím svou důvěru do "královského protektora" tohoto řádu. Tento muž se narodil v roce 1946 a tvrdí, že je pravnukem cara Mikuláše II. zavražděného v roce 1918 v Jekatěrinburgu (dnes Sverdlovsk). Není to poprvé, co se na scéně objevil údajný potomek Mikuláše II. Již dříve jsme se seznámili s jistým Michelem Goliniewským, který o sobě tvrdil, že není nikdo jiný než Alexej Nikolajevič Roma- nov, syn Mikuláše II. Toho si přitom - téměř - všichni mysleli, že onoho ponurého dne 16. července 1918 byl car a celá jeho carská fa- nila bolševiky popraven. Goličevskij-Alexej však mohl počítat s uznáním v některých vysokých amerických kruzích. Carevič měl tehdy k dispozici také "Řád svatého Jana".

A pak tu byla záhadná "Anastázie". Dne 17. února 1920 v Berlíně zachránila policie z Landwehrku mladou ženu. Řekla, že je ve skutečnosti Anastázie Romanova, nejmladší dcera cara Mikuláše II. Jako jediná prý unikla strašlivému masakru v Jekatěrinburgu. Ještě v **šedesátých letech** se obracela na soudy, aby byla tato její totožnost prokázána a byla tak uznána za právoplatnou dědičku. Nicméně - w1 se to nepodařilo, "Anastázie" už byla několikrát zvěčněna na filmovém plátně.

stříbrné plátno". Záhada zůstala. Anastázie nadále promlouvala k představitosti.

Nedávno se do boje o titul prosadil nový kandidát, muž, který o sobě tvrdí, že je vnukem grootherto- gin Marie, třetí dcery Mikuláše II. narozené v roce 1899. I on tvrdí, že ne všichni našli smrt v roce 1918. Popraven byl údajně pouze car a jeho syn Alexej. Ostatním - všem ženám - se podařilo uniknout. Vzhledem k tomu, že děti měla pouze velkokněžna Marie a náš "královský protektor" je jejím jediným synem, znamená to, že muž, s jehož tvrzením Dessart souhlasí, není nikdo jiný než pravnuke cara Mikuláše II, pretendenta trůnu a hlavy ruské carské rodiny. V souladu s tím se náš muž nazývá "Jeho královská Výsost kníže Alexis d'Anjou de Bourbon-Condé - Romanov -Dolgourouky - vévoda durazský a engienský". Už tyto honosné tituly naznačují, že "kníže Alexis" předstírá něco víc, ale zůstaňme zatím u jeho nároků na ruskou korunu.

Příkladem je "Princ Alexis". Umí se majestátně prosadit. Z tmavých očí, zalitých v téměř salátové tváři, září pohled muže, který umí přesvědčit a mazaně piruetuje kolem nástrah. Muže, který si zároveň troufá obhajovat svá tvrzení před širokou veřejností. V roce 1982 vydalo renomované francouzské nakladatelství Fayard Alexiovu knihu s názvem "Já, Alexis, pravnuke cara". Pařížští Dolgouroukyové (jméno, které Alexis používá) a dokonce i ruský velkokníže Vladimír Romanov, uznávaná hlava ruského rodu, podali žaloby. Alexisovi to mohlo být jedno. Žalobci získali od pařížských soudců pouze právo na vydání přílohy v dosud neprodaných výtiscích. Fayard i Alexis vyvázli s malou pokutou".

A Alexis si získal příznivce. V určitých kruzích. Například 27. listopadu 1980 uznala "polská exilová vláda" v Londýně Alexise za "právoplatného dědičného cara Ukrajiny-Rusínska". O týden dříve byl Alexis dokonce jmenován "čestným velvyslancem" této pooiske vlády ve Španělsku, kde "Výsost" pobývá². Tato vláda je nám dobře známa. V jejím čele stojí hrabě Juliusz Nowina Sokolnicki, který svého času obdařil minis- terskou funkcí templářského velkopřevora Zdrojewského a stejnou poctou ověnil i George Kinga, muže stojícího za fantastickým spolkem Aetherius.

Až sem to stále zavání folklórem... Ale Alexis už se mohl obrátit na lidi, jako byl francouzský - skutečný - vévoda z Brissacu Pier- re de Cossé, muž, který kdysi spolu s vévodou Michélem d'Orlé- ans, synem pařížského hraběte, "Ordre Militaire et Hospitalier de

PREZYDENT REPUBLIKI POLSKIEJ (in Exile)

PRESIDENT OF THE REPUBLIC OF POLAND (in Exile)

31 Colmore Row, London W5 5PA
Tel: 01-587 9707

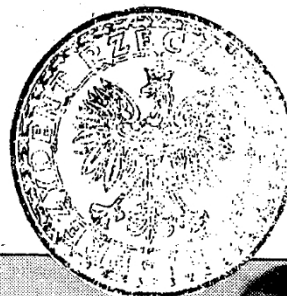
H.I.H. Alexis II Prince d'Anjou Durassov Dolgorouky
Calle de Hermosilla 75(5-18), Madrid,
Spain

I appoint you Honorary Ambassador of the Republic of Poland (in Exile)
to the Kingdom of Spain.

London 20th September 1980

PRESIDENT OF THE REPUBLIC OF POLAND
(in Exile)

Count Juliusz Nowina Sokolnicki

Saint-Lazarre de Jérusalem". V roce 1976 de Cossé udělil Alexisovi - jako pravnukoví cara - šlechtický titul "Chevalier grand-croix d'Honneur et Justice" a slíbil, že ihned založí "Prieuré d'Ukraine Ruthénie" řádu". Řád Cossé již dříve okusil velkou čest hostit arcivévodu Ottu Habsburského. Folklor? Fantazie?

Alexis má nepřátele, už jsem to hlásil. Jedním z nich je Kníže Nikita Dolgourouky. Ten říká, že se nad zneužitím svého jména tolik nepropadá. Nikitu Dolgouroukého trápí zejména Alexisova schopnost získat si Ukrajince v Německu, Francii a Americe. Vyhnaní "čekají na příznivou jendotku, aby ho mohli korunovat králem", řekl Nikita⁵. A tady už to začíná být vážné. Vliv ukrajinských exulantů byl, jak mimochodem sám Alexis objasňuje, prostřednictvím 'Antibolševického bloku národů', ABN. Alexis strávil téměř celý rok 1973 v mnichovském sídle ABN. Jaké kontakty předtím navázal, zůstává nejasné. Ale že se tyto kontakty nacházely v bývalých pravicových, fašistických nebo nacistických kruzích, to vše pod rouškou antikomunismu, je téměř jisté. ABN vyrostla z veteránů takzvané Vlasovovy armády. Sovětský ruský generál Andrej Vlasov, který byl součástí Rudé armády, byl za druhé světové války v roce 1942 za jít německými vojáky přemístěn do Německa a postaven se do čela sovětských protikomunistických skupin. Německými vojáky přemístěn do Německa a postaven se do čela sovětských protikomunistických skupin. Ruští váleční zajatci.

Vlasov vytvořil dobrovolnické jednotky pro východní frontu a založil "Výbor pro osvobození Ruska". Po válce byl Vlasov Sověty odsouzen a popraven. Mnozí z jeho spolupracovníků poté uprchli na Západ⁵⁶.

Francouzský novinář Frédéric Laurent se ve svém standardním článku věnuje také této otázce.

dílo "L'Orchestre Noir" zmínka o ABN. Laurent upřesňuje. V roce 1972 se v Mnichově konal mezinárodní kongres neofašistů. Na tomto kongresu byl přítomen také ukrajinský exulant Jaroslav Stetzko, šéf ABN. Jeden z účastníků řekl: "Oficiálně jsme na konferenci o terorismu nemluvili. Ale večer v hospodách se zjevně hovořilo o operativních vztazích mezi skupinami a o možnostech akce." (pozn. překl.). Ve zprávě italské policie **pověřené bojem** proti terorismu se pak uvádí, že "jedním z cílů mnichovské konference bylo zorganizovat útoky v **Itálii**!" Laurent píše: "Mezi účastníky setkání byla i **podivná** postava. Informátoři italské policie ho označili za osobu, která je

342

s touto operací úzce souvisí. Byl to ukrajinský fašista Jaroslav Stetzko, šéf "Antibolševického bloku národů" (ABN). **ABN (založený** počátkem 50. let), který zahrnuje různé organizace přeběhlíků ze země východního bloku, je financován CIA a německými tajnými službami (BND); těší se také významné podpoře Bavorské sociálnědemokratické strany Franze-Josefa Strausse. **ABN je** řízena převážně Ukrajinci z O.U.N. (Organizace nacionalistických Ukrajinců) a má své sídlo v Mnichově, Zeppelinstrasse 67, v budově neustále střežené třemi ozbrojenými muži. Jaroslav Stetzko dělí svůj čas mezi Mnichov a londýnskou pobočku ABN. Cestuje pod pseudonymy Vasilij Dankin a Sernon Karbowilsh. **ABN** má v Mnichově tiskovou kancelář, která vydává dvouměsíční bulletin a distribuuje tajný tisk v zemích východního bloku, který je pravidelně zabavován sovětskými úřady. Kromě toho ABN realizuje četné vysílání Radio Svobodná Evropa a Radio Svoboda (přenášené také frankistickým rozhlasem a vatikánskými stanicemi). **Bdělост** sovětských úřadů a zejména infiltrace ze strany **KGB zasadily** ukrajinské organizaci a jejím satelitům vážné rány a donutily je omezit své působení na druhé straně železné opony. Dnes tyto organizace působí především v lůně Světové antikomunistické organizace. nistické ligy (**WACL**). Ujišťují některé evropské fašistické skupiny logistické a finanční podpory."⁵⁵

Sotva půl roku po slavném mnichovském kongresu se Alexis postavil na stranu Jaroslava Stetska. Dovolte mi mimochodem také zmínit, že Francis Dessart byl v úzkém kontaktu se Světovou protikomunistickou ligou. Náhoda? Těší se Alexis uznání v pochybných **ultrakruzích ABN? Vypadá** to tak.

Existují i další zvláštnosti. Dalším Alexisovým známým byl italský princ Valerio Borghese - "pokrevní příbuzný", říká Alexis. Princ se údajně za Alexise zaručil během jeho pobytu v Řecku v letech 1970 a 1971." Alexis vypráví, jak princ, pro něhož byl zjevně obdivuhodný, chtěl v Itálii provést "ústavní změnu". To je eufemismus pro operaci "Tora Tora". Italský princ, nazývaný také "černý princ", bývalý spolupracovník "El Duceho" Mussoliniho, tehdy (1970) provedl v Itálii státní převrat. Cílem bylo vymazat komunistickou stranu z mapy a nastolit diktaturu. Operace Tora Tora se nezdařila.

Pravá ruka "černého prince", který zemřel v roce 1974, byla ne-

343

košem méně než italský terorista Stefano Della Chiaie, s nímž Borghese po neúspěšném puči bezhlavě uprchl do Španělska. Della Chiaie - "Caccola" = spratek - byl zatčen 28. března 1987 ve venezuelském Cara-cas a o několik dní později vydán do Itálie, kde bude souzen za četné teroristické aktivity. Caccola pracoval především pro latinskoamerické diktátorské regiony. Ne nadarmo je označován za ústřední postavu takzvané "Černé internacionály" a je také spojován s Gelliho P2. Když Della Chiaie a Valerio Borghese po neúspěchu operace Tora Tora v roce 1970 dorazili do Španělska, našli útočiště u vévody Herzoga von Valencia a u Mariana Sanchez Covisy. Mariano Sanchez Covisa! Covisa je zakladatelem-šéfem teroristického hnutí "Guerilleros del Christo Rey" (guerilleros Krista-krále), které teroristické útoky s Lopez-Regovými eskadrami smrti AAA pod velením Della Chiaie. Mariano Sanchez Covisa! Guerilleros del Christo Rey" byly založeny v roce 1968 a pronásledovaly separatisty z bascké oblasti E.T.A. na francouzském území. Když madridská policie v roce 1977 provedla razii v bytě, který si Covisa pronajal, našla zbraně a také zlaté pruty z nechvalně proslulé loupeže zlata v Sociétés Générale v Nice. Guerilleros del Christo Rey" udržovali styky se španělskou pobočkou WACL od roku 1975. Covisa je rovněž považován za jednoho z vůdců "Černé internacionály". ^

Proč ty odbočky? Možná Alexisovo tvrzení, že by

To, že byl princ Valerio Borghese jeho chráněncem, byl jen blaf? V tom případě si Alexis vybírá poněkud zvláštní fiktivní chráněnce. Ale co pak s následujícími? Pod bedlivým dohledem biskupa González Ferreirose, biskupa z Nletre, se v červnu 1984 v kryptě madridské baziliky Almudena konal slavnostní rytířský ceremoniál, který uspořádal "královský primas Kastilie a Leónu" řádu svatého Jana z A-lexis, k němuž patří i "komtur" Francis Dessart. Jedním z pánů, kterým byl tehdy udělen rytířský titul, byl i prof. Mariano

Sanchez Covisa, inspirátor "Guerilleros del Christo Rey". Alexis se pohybuje v temných kruzích. Muž, který o sobě tvrdí, že je pravnukem cara Mikuláše II., je "královským patronem" velmi zvláštního řádu svatého Jana Jeruzalémského. Odborník ze španělského ministerstva vnitra uvedl: "existuje možnost, že jde buď o část, nebo o zárodek lóže ve stylu P2 objevené v Itálii"⁶. Proč?

La noche

V pondělí 23. února 1981 večer se Španělsko zmítalo v chaosu. Skupina asi 150 těžce ozbrojených příslušníků polovojenské "Občanské gardy" vtrhla do parlamentu, kde se nacházela i celá španělská vláda. Ten večer měl být Leopoldo Calvo Sotelo uveden do funkce nového španělského premiéra. Vzbouřenci v čele s krajně pravicovým podplukovníkem Antoniem Tejerem tomu však učinili přítrž. Stříleli divoce do vzduchu a vzali přítomné poslance a vládní představitele jako rukojmí. Celý svět se prostřednictvím televize stal svědkem tohoto dramatu.

"Čekáme," zvolal Tejero, "až přijede autoritativní vojenský vůdce, který oznámí sestavení vojenské vlády ve Španělsku. Měla to být nejdelsí noc ve stále ještě mladé španělské demokracii: "La Noche de Tejero". Zatímco arcikonzervativní generál Milans del Bosch, vrchní vojenský velitel Valencijského distriktu, se připojil ke vzpouře a prohlásil se hlavou státu, král Juan Carlos kontaktoval všechna velitelství španělských ozbrojených sil. Králi, vrchnímu veliteli armády, se podařilo udržet většinu vojska na své straně. Španělsko se slakte povzddechlo. Tejero měl příliš malou podporu. Následujícího dne byl Tejero a jeho věrní odvedeni jako zajatci. Španělská demokracie byla opět zachráněna. Ještě v roce 1978 byl státní převrat zmařen. Antonio Tejero byl tehdy také jedním z vůdců. V roce 1980 byl odsouzen k sedmi měsícům vězení. Tentokrát však měla demokracie dát věci do pořádku. Tentokrát by Tejero a jeho společníci z toho nevyšli tak lacino. Ačkoli. V červnu 1982 byl vynesena rozsudek: Tejero a jeho hlavní komplic, generál Milans del Bosch, dostali každý 30 let vězení, ale všichni ostatní obžalovaní vyvázli relativně lacino. Většina z nich - všichni vojáci kromě neofašisty Garcíi Carrese - si dokonce ponechala vojenskou hodnost a mohla se poměrně rychle vrátit do aktivní služby. Rozsudky vynesena v červnu 1982 definitivně ukončily případ, který trápil Španělsko více než rok. La Noche de Tejero" byla konečně minulostí.

Tejerovy přednosti však ještě nebyly všechny vyčerpány. To se projevovalo již v době, kdy během vyšetřovací vazby po převratu přijímal denně stovky sympatizantů přes podlahu cely a byl obtěžkán dary. Tejero se stal pro neofašisty symbolem. Nebo, jak prozaicky řekl Tejerův právník Angel Lopez Montero: "Podplukovník Antonio Tejero je příkladný voják, kterému neúspěšný puč 23. února 1981 připomněl pouze

účastnil z lásky ke své vlasti.⁶²

V polovině října 1982 se Tejero opět dostal na titulní stránky španělských novin. Tehdy španělský ministr vnitra vyjádřil vážné podezření vůči straně Tejero. Údajně byla možná účast na spiknutí, které začalo v roce 2004.

téhož měsíce byl objeven. Cílem tohoto spiknutí bylo zabránit volbám 28. října 1982 novým uchvácením státu. V té době už bylo téměř jisté, že socialisté získají většinu, a to se Tejerovým věrným zjevně nelíbilo. Tejero totiž v létě 1982 založil ze své cely politickou stranu. Když se nemohu dostat do parlamentu ilegálně, použijeme legální prostředky, pomyslel si asi podplukovník. Tato strana se jmenovala "Solidaridad Española" a zjevně v ní působili krajní pravičáci. Spolu zakladatelem a členem předsednictva Tejerovy strany byl v té době Angel Lopez Montero, Tejerův právník. Ve skutečnosti bylo již dříve patrné, že poměrně mnoho právníků obžalovaných v řízeních následujících po "La Noche" mělo úzké vazby na krajně pravicová hnutí ve Španělsku. Nebyl mezi nimi pouze Angel Lopez Montero. Byl zde také Gerardo Quintana Aparicio, právník generála Louise Torrese Rojase a také právní zástupce několika krajně pravicových Italů, kteří přeběhli do Španělska a o jejichž vydání Itálie běžně žádala." A pak tu byl také Antonio Munoz Perea, právník další osoby zapojené do převratu, kapitána dosé Pascuala Galveze". Munoz Perea je rovněž předním obhájcem krajní pravice a je nevojákem extremistické Fuerza Nueva. Výše uvedení právníci (Angel Lopez Montero, Gerardo Quintana Aparicio a Antonio Munoz Perea) tvoří jádro "Královského primátu Kastilie a Leónu" "Řádu svatého Jana z Jeruzalému" "Královského protektora" Alexise! Patří k nim mimo jiné známé pravicové osobnosti, Mariano Sanchez Covi- sa, zakladatel "Guerilleros del Christo **Rey**"! Španělský týdeník

časopis Tiempo dodatečně uvedl, že tento seznam měl být doplněn o tal-

bohatí lidé ze svobodných povolání, vysoce postavení vojáci, magistráti a aristokraté. Není divu, že expert španělského ministerstva vnitra prohlásil: "existuje možnost, že se jedná o část nebo zárodek lóže stylu P-2 objevené v Itálii.

Podivná aféra vyšla najevo zcela náhodou. Dne 1. února 1985 byl na letišti Barcelo nalezen mrtvý muž. Na první pohled byl příčinou smrti infarkt. Policie však byla překvapena, když v kufříku oběti našla osmdesát milionů peset a dva diplomatické pasy.

deset, jeden vydaný na jméno Samuel Rosenbaum, druhý na jméno Isidoro Corn. Fotografie, které zdobily oba pasy, však byly stejné: fotografie oběti! Pasy byly vysepsány řádem svatého Jana Jeruzalémského z Alexia - takže

nahlášen novináři španělského týdeníku Tiempo. Jsou to o na .

se zajímal, zda oběť použila tyto pasy k vytvoření sítě pro únik kapitálu. Novináři z "Tiempo" však také zjistili, že takové diplomatické pasy měli i hlavní rytíři "Královského primátu Kastilie a Leónu". Ty byly vydány ve švýcarské Basileji. Když se to všechno dozvěděli v "Tiempo" ze dne 3. června 1985, Alexis se okamžitě dožadoval práva na odpověď. Tvrdil, že již není spojen s "královským primasem Kastilie a Leónu", a proto nemá žádnou spojitost s obviněním. Dokumenty zveřejněné novináři listu "Tiempo" však potvrzují, že Alexis s tím měl co do činění. Navíc v publikaci stanov belgické pobočky Alexiova řádu v belgickém úředním věstníku se Francis Dessart jednoznačně označuje za "velitele" "královského primasa Kastilie a Leónu". Toto zveřejnění je datováno 30. ledna 1986; stanovy byly vypracovány koncem roku 1984! Kromě toho Alexis také tvrdí, že neprodával falešné pasy. Možná. Ať je to jak chce...

Takové diplomatické pasy jsou v oběhu také v Belgii.

Jeden z nich má i nejvyšší belgický rytíř Alexiova řádu. A tyto pasy otevírají hranice. Mám o tom důkaz: kopii diplomatického pasu...

Alexise samotného! Tento pas, dokonce kdysi vydaný ve švýcarské Basileji 12. května 1981 pod číslem 002220, je totiž na jméno "**J. I. V.** velkokníže **Alexis** Ruský Romanov - DoJgoruky - d'Anjou - Durassow", povoláním "di- plomat". Na základě tohoto pasu mu byla španělským velvyslanectvím v Londýně udělena diplomatická imunita, kterou mu udělilo **Vysoké** velvyslanectví Španělska v Londýně

Komise pro Gambii v Londýně a Velvyslanectví Senegai Londýn. Jinými slovy, Alexis si užíval diplomatické on-

nedotknutelnost na základě neuznaného pasu! A výhody diplomatické imunity jsou obrovské.... Nikdo nemůže vykonávat žádnou kontrolu nad tím, co si takto přivážíte přes hranice. Třeba kufř s osmdesáti miliony peset.....

Laissez-passer

"Ministr zahraničních věcí Ekumenického řádu maltézských rytířů žádá všechny, kterých se to týká, aby nositeli tohoto dokumentu poskytli volný průjezd a veškerou potřebnou pomoc a ochranu.

FOREIGN CREDENTIALS SERVICE

RANK: **AMBASSADOR AT LARGE**
THIS CREDENTIAL REMAINS IN EFFECT UNTIL:

The OEAITER OSER+OT001 'IAPPFVafgONPA0e Ne.

ise ufuecR nebo TnERoYxr sovrREiou/aiutaAY no
HosnTALERoER nebo sxiAtJol48 OFJERusrEu.

OF MALTA ECUMENICAL

KNIGHTS OF MALTA

TERRITORIALY SOVEREIGN
in the Territories of
MARIVELES, ARGOYINA

MINISTER OF THE
CHANCELLERY

002220

/LP

002220

/LP IF

SECRETARIAT - THE HAGUE - NETHERLANDS

HISTORIC SEAT

The Palazzo Ammirati, Zgħirra, Malta.

Under the Sovereign Grand Master and Lord of this Order,
the Realms, Dominions, Estates and Peoples

Name of bearer **H. I. H. GRAND DUKE**

Nom du titulaire **ALEXIS OF RUSSIA
ROMANOFF DOUGORUKY
D'ANJOU DURASSOW**

No. of passport } **002220**

No. du passeport }

2. PASSPORT CONTAINS 22 PAGES

/LP

REPUBLIQUE DU SENEGAL - VISA

AMBASSADE **PARIS** **LONDRES**

VISA No. **81/81**

TRANSIT par le **Senegal**

à destination de **Senegal**

sans arrêt

avec arrêt de **3 (trois) jours**

à compter du passage de la frontière

Utilisable jusqu'au **03 Mars 1988**

Référence **Doc. 6043 - A.B. du**

28 Juin 1968

LIQUIDES le **03 DEC 1987**

Pour l'Ambassadeur et

le Conseiller

[Signature]
Ministère

ISA DP MATIQUE

/LP

Tento poněkud chlubitivý text zdobí Alexisův pas, v němž je rovněž jmenován "velvyslancem na svobodě" na "neurčitou dobu". Do čela řádu se Alexis skutečně postavil až v roce 1982. V pasu jsou uvedena také jména "duchovních strážců" řádu. Jména, která mají zapůsobit. Jedním z nich je "Jeho Emi- nence, Jeho Výsost Mons. Jacques Hervé Gautier, arcibiskup ostrova Francie, primas západní katolické apoštolské církve". Jedná se o jednu z mnoha malých církví nezávislých na Římu. Primas věří v existenci sil zla, ďábelských entit, které usilují o svržení člověka, a uplatňuje exorcismus na lidi, místa a umírající". Druhý "duchovní ochránce" je nám již lépe znám: Viktor Ivan Busá, muž s tisíci a jedním titulem a předseda "Světového parlamentu" Jistě, s takovým "Duchovním ochránce" na diplomatickém pasu mohou některá velvyslanectví jen těžko říci "ne". Kdyby věci nebyly tak vážné, člověk by se potíhal smíchy. Ale v pasu je toho uvedeno ještě víc. Píše se v něm, že "maltézští rytíři" mají územní svrchovanost na územích Mariveles, Amboyna a Colonia Saint-John! Znáte tyto suverénní státy? Organizace spojených národů o nich nikdy neslyšela.

Přesto existují: jsou někde v jihovýchodní Asii.

Čas na příběh. Pochází z knihy bývalého důstojníka SAC Patrice Chairoffa alias Dominiqua Calziho, který byl v roce 1979 povýšen do rytířského stavu a zároveň získal post "velvyslance v Lar- ge". V roce 1978 byla jistým princem Robertem z Brancovanu a jeho společníky vyhlášena nezávislost ostrova Ithalyayanu neboli Freedom- land neboli Colonia Saint-John, který se nachází v Jihočínském moři severně od Bornea. Prohlásili Colonii Saint-John konstituční monarchií a na trůn dosadili krále - Jana I. -. Dalším krokem pak bylo vydání diplomatických pasů⁶ ". Tento nepravděpodobný příběh může být pravdivý. Koneckonců kníže Robert von Brancovan, kterého cituje Chairoff, je velmistrem "Řádu svatého Jana Jeruzalémského", v němž je Alexis "královským protektorem". Tento "kníže" žije v New Yorku a dělá tam velkou parádu. Ihned můžeme lokalizovat původ řádu.

Drákula jde do kostela

Myslím, že se občas smát smíte. Stejně jako Roman Polanski, když v roce 1967 natočil tehdy velmi bizarní film "Neohrožení zabijáci upírů". Upír s křížem vyhrožoval, démonicky se smál a říkal: "U mě to nepomůže, jsem Žid." A pak se rozesmál. Hrabě Drákula je postava

což je všeobecně známo. Irský spisovatel **Bram Stoker** (1847-1912) stál u zrodu skutečné upířské tradice dvacátého století. V roce 1897 napsal mistrovské dílo "Dracula" a svého "hrdinu" založil na krvežíznivém, patologickém valašském knížeti Vladovi V. (15. století), který dostal přídomek "dracul", což v rumunštině znamená ďábel. Valašské knížectví zahrnovalo většinu Transylvánie, oblasti, která slouží jako dějiště většiny příběhů o Drákulovi. Valašsko bylo od 13. století do poloviny 17. století ovládáno převážně dynastií Bassarabů - kromě okupací jinými národy. Tito vládci se nazývali "vojvodové" nebo "hospodari".

zůstal je současný 74. velmistř Řádu svatého Jana z Jeruzalem" z "Královského ochránce" Alexis stále vykazuje jisté zbytkové příznaky a cítí, že se v něm v noci objevuje jisté nutkání, mi není známo. Říká si však 'Jeho královská a císařská výsost, kníže Robert Michael, **Nicolau**, Georg **Bassaraba von Brancovan** - Kimchiachvilli, kníže z Narezu, markýz z Hermsilie' a tak dále. Tvrdí, že je potomkem někdejších Basarabů. Dopis, který v roce 1974 napsal kníže Matěj von Brancovan, se řád "Bassaraba von Brancovan" v němž "kníže

"Robert" studený jako byl označen za podvodníka, naše "Výsost" neobtěžoval". Koneckonců, "princ Robert" alias Isaac Wolfe viděl, jak se jeho následovníci v průběhu let rozrůstají. Ze své newyorské rezidence v Central Parku South 116 diriguje stále rostoucí mezinárodní houf rytířů s císařským půvabem. **Daří se mu do svého rytířského klubu obracet** lidi s dobrou pověstí jako nikomu jinému.

Novinářka Alix M. Freedman z Wall Street Journal: "Nový **York - Kníže Chimchiachvilli vstupuje za doprovodu dudácké kapely z Long Islandu** na oltář kostela Christ Church na manhattanské Park Avenue. Zatímco jeho brýle a medaile cinkají o sebe, on sám chrástí rytířskými přísahami. Pak tento miniaturní panovník, jehož rodokmen sahá až k hraběti **Drákulovi**, poklepe mečem na ramena olympijského krasobruslaře Robina Cousinsa, herečky Lynn Redgraveové, prapranvuka **Mahátmu Gándhího** a dalších a srazí je na maltézské rytíře. Pro většinu Američanů by předsedání rytířskému řádu bylo skutečným zážitkem. Ale tato každoroční slavnostní investitura je pro 74. vládnoucího velkovévodu **lorda prince Chimchiachvilliho, vévodu z Eliseni**, šlechtice z rodu Anjou a šťastného držitele řady dalších titulů navrch, **pouhou "noblesou"**. Bývalý muž pro styk s veřejností, dříve známý jako Robert von **Bardische**, už z mnoha **obvyčejných smrtelníků udělal hraběte či barona.**"

Je jisté, že "princ Robert" založil velmi výnosný malý podnik. Říkalo se, že mnoho lidí daruje 10 000 až 20 000 dolarů,' řekla mi žena, která se díky princovi stala 'dámou'. Novinář Freedman dále uvedl, že za titul 'hraběte' jste museli zaplatit asi 20 000 dolarů. Chairoff, rytíř řádu, také dává c "fery. V praxi nemá kandidát, který nesložil alespoň 20 000 dolarů. Žádnou šanci (je třeba počítat s inflací!). A diplomatičké osoby Řádu jdou na dračku. Nejmenší 20 000 dolarů.

V roce 1966 se "princ Robert" stal "kancléřem" v Řádu sv. Jana ze Zdáru nad Sázavou. Jeruzalém" od bývalého jugoslávského krále Petra II. Ten ho však 4. června 1970 z řádu vyloučil: 'Falešný kníže Brancovan mě zradil,' prohlásil jednoznačně". Intusen, 25. června 1969, 'kníže Robert' předvedl bravurní výkony. Skutečně se mu podařilo odvézt nizozemského prince Bernharda do New Yorku. rozdávát rytířské bitvy. S obrázky, porizenými

během tohoto obřadu, v ruce by "Princ Robert" ujistil své úspěchu svého vlastního "Řádu svatého Jana Jeruzalémského". Svůj řád založil v roce 1970 spolu s jistým "baronem Otto de Choibert". Zatímco "princ Robert" se staral o Ameriku, "baron Otto" se postaral o rozšíření řádu na evropském kontinentu. Baron Otto' se vydal do švýcarské Ascony, čestného sídla lidí s velkým majetkem, kde se svým přítelem a partnerem Willym Geuerem rozdál mnoho výnosných rytířských bitev. Willy Geuer předtím uprchl do Švýcarska poté, co byl v Německu obviněn z daňových podvodů. Baron Otto zemřel 16. února 1970. Geuer měl rytířské impérium jen pro sebe. Mimo jiné oslovil milionáře Egona Zyllu, který chtěl jako mnozí jiní strávit stáří v Asconě. A Zylla poněkud toužil stát se rytířem. To by ho však stálo jeho jmění a... jeho život. Poté, co Geuer milionáře finančně oškubal, nechal ho... chladně zabití. Dne 30. září 1971 se vedoucí Švýcarští johanité do doživotí veroordeeld'.⁷

A princ Robert byl povýšen do rytířského stavu. Po nesčetných toulkách podivuhodným rytířským světem, kde se v jednu chvíli spojil i s Jiřím Králem ze spolku Aetherius, se dostal na stopu muže, který tvrdil, že je pravnukem Mikuláše II. Ruský císařský potomek jako "patronátní pán" řádu, který svou historickou legitimitu opírá o cara Pavla I., by neměl chybu.

Alexis: "Po několika letech výzkumu a na jednomyslnou žádost hlavních priorit Spojených států a En-

v roce 1981 mě Velký kancléř Svrchovaného vojenského a špitálního řádu svatého Jana Jeruzalémského, ekumenického řádu, s oficiálním sídlem v Haagu v Nizozemském království, oficiálně uznal za královského svrchovaného dědičného protektora řádu, protože jsem jediným mužským potomkem a pravnukem posledního ruského cara a protože jsem součástí Dědičné komendatury Condé, ruského velkopřevorství z roku 1978 a také Dědičné komendatury Dolgorouky, zděděné po mém dědečkovi Volodaru Mikulášovi. Za tímto účelem bylo na Mezinárodním velkokanále v New Yorku zveřejněno memorandum knížete Roberta von B., velmistra Suverénního vojenského a špitálního řádu svatého Jana Jeruzalémského, ekumenického řádu, se sídlem v Haagu, v němž se uvádí veřejné uznání mé osoby jako královského dědičného protektora řádu."⁷ Tato slavnostní slova zpečetila spolupráci obou "knížat" v roce 1981. Volodar" a "hospodar" by-

den od nynějška povedou Řád společně. Dva princové, jedna bitva!

Co chtějí oba "princové" od Řádu? Jde o čistě finanční záležitost? U Alexise jde zjevně o víc: "Víc než za politika se považuji za symbol ruského přemlouvání...". Myslí to opravdu vážně? Alexis se poněkud rád ohání okřídlenými slovy slavného francouzského státníka a spisovatele Francois-René Chateaubrianda (1768-1848): "První povinností krále je věřit ve své království"⁷ !

Princezna

"Přijďte prosím příští čtvrtek v 10.30. Doktor je na návštěvě, nemohu vás přijmout,' řekne bez obalu. Příští don-den pak....

Slunce toho hodně vynahradí. Nádraží Schaerbeek má dokonce romantický nádech. Jedna z ulic přímo naproti nádraží je

Emile Zolalaan. Na čísle 20 žije princezna. Je to šedivá, špinavá budova, kterou rozjasňoval pouze gotický nápis na dveřích zdobený štítek: "de Bourbon-Condé". Vypadá jako malé knížecí sídlo. Zazvoním na zvonek. Je přesně půl jedenácté dopoledne. Jako vždy přesně na čas. Princezna otevírá dveře.

"Už jsi tam zase, proč na tom trváš? Nemám ti co říct... len!

Podivná reakce. A co naše dohoda?

"Je mi to jedno. Dávej si pozor, co píšeš, Řád je mocný!

A zavřou se dveře. zvonění už nepomáhá. Tady stojím⁷⁶

"Řád je mocný," zní mi stále v uších. To už jsem věděl. Takže princezna de Bourbon-Condé, matka Alexise, 'velvyslankyně' Řádu, mi už nepomůže. Ted' už to můžu vzdát. Vysocí páni a dámy Řádu v Belgii jsou na svém. strážný. Kdo je Alexis?

Šlechtic, žebřák

V úterý 30. září 1969 odpoledne přistál na bruselském letišti vrtulník s nákladem pošty na palubě. Když dělníci vykládali červený plastový pytel, nejedno obočí se zvedlo. Uvnitř byly dopisy s dosud nevídanými známkami, které vydal Sealand a orazítkoval je Sealand Post Office. sealand? O tom nikdy neslyšeli. A přesto Mořská země existovala, ačkoli se o ní žádný atlas nezmiňoval. Jak je to možné?

Na východním pobřeží Anglie, mimo teritoriální vody, se nachází umělý ostrov, ve skutečnosti kovová plošina, kterou během druhé světové války používalo britské královské námořnictvo. Po válce se přestala používat. Koneckonců, co by se dalo dělat s umělým ostrovem o rozloze padesát krát dvanáct metrů uprostřed severní části ostrova

moře? Jeden muž, excentrický Roy Bates, znal odpověď. Koupil a 2. září 1967 jej vyhlásil nezávislým suverénním státem. Vhodně jej pojmenoval Sealand a korunoval se jeho náčelníkem". To není špatný pohled. Z velké dálky re lidé se hrnuli na Sealand, ani ne tak proto, aby mě... jazyků, aby přišel a obdivoval, ale spíše aby si zajistil novou identitu. Pro novopečeného "prince" Roy Bates navrhoval nejen známky nebo sealandské dolary, ale uděloval také Sealandské pasy vyřízeny.

Jedním z pánů, kteří v roce 1969 navštívili Sealandské knížectví, byl Alex Bri- z Belgie.

meyer. Vrátil se jako občan Sealandu s pasem číslo 6949. V tomto pasu bylo uvedeno: "Kníže Alexis Romanov-Dolgourouky, narozen 4. května 1948". Nová identita stála Brimeyera slordige 30 000 belgických franků⁷". Romanovci, tak se jmenovala carova rodina. S tímto prestižním pasem v ruce se Alex 7. září 1969 přihlásil u Jeana Malijenovského, kněze ruské pravoslavné církve v Uccle. Alex chtěl být pokřtěn podle ruských pravoslavných tradic. To by mu koneckonců zajistilo stejně prestižní rodný list. Ruský pravoslavný kněz pojal podezření. Domníval se, že má co do činění s mužem, který se vydává za zavražděného syna Mikuláše II (který se jmenoval Alexej nebo Alexis). Malijenovský se tedy obrátil o radu na členy církevní rady, z nichž většina patřila k "potomkům ruské šlechty v Belgii. Na Alexeje by se to obrátilo vnivět. 'Association des Descendants de la Noblesse Russe' en Belgique', (skutečný) kníže a (skutečná) kněžna Dolgourouky podali stížnost na muže vydávajícího se za carova potomka. Dne 24. listopadu 1971 odsoudil 23. senát Soudu první instance v Bruselu Alexe Brimeyera, narozeného 4. května 1946, k 18 měsícům skutečného odnětí svobody za vydávání se za falešný titul a padělání."

Byli si tedy soudci svým případem tak jistí? Ano, Alex nebo Alexis jim nebyl cizí. Na koleji "Albert et Isabelle" se proslavil jako "Brimeyer de la Calchuyere". V Institutu Saint Louis byl zapsán jako "S.A.S. Prince Khevenhüller-Abenberg"... Tento přídomek se však ukázal jako velmi špatně zvolený. Kněžna Khevenhüllerová, která v té době pobývala v Bruselu, hrozila žalobou.

Alex kapituloval a hledal něco nového, co by bylo přesvědčivější. Kdo hledá, najde. Možná se Alex doslechl o existenci jistě 'Anastázie', kterou později složitě nazýval 'moje tetá', a o mystifikaci událostí v Jekatěrinburgu v roce 1918. Proč ne pravnuke posledního ruského cara? Aby to bylo věrohodné, byl tu jeden velký problém. Vždyť v květnu 1946, kdy se Alexis narodil, byla jeho matka Beatrice Difonzo, nynější "princezna de Bourbon-Condé", provdána za orodinálního muže, Viktora Brimeyera. Rozvod tohoto manželství byl vyhlášen až v červenci 1946. Alex pak vydestiloval následující příběh. Beatrice Difonzo, jeho matka, se v roce 1947 provdala za jistého prince Basilea d'Anjou-Durassow, který o sobě tvrdil, že je plnokrevný Kapetán. Alex se tedy musel narodit v roce 1948, aby zdědil všechny ty prestižní tituly: posunul si datum narození o dva roky. Dne 3. ledna 1971 tento kníže Basile v Římě zemřel. Jeho

v úmrtním listu však nikde není zmínka o tomto manželství ani o jeho "synovi Alexisovi". Mimochodem, v Costermansville (v tehdejší Belgickém Kongu), kde Brimeyerovi pobývali, byl 8. května 1946 vystaven rodný list na jméno Alex Brimeyer, narozený 4. května 1946, syn Victora Brimeyera a Beatrice Difonzo.

Odsouzení v Bruselu v roce 1971 dalo do hry klacky pod nohy. Ale vop-el už letěl. Do Řecka a později do Španělska. V obou zemích Brimeyer nahlásil, že mu byly ukradeny doklady. Nechal si tedy vystavit nové, provizorní, průkazy totožnosti, podpořené zdenějakými "svědky". V těchto nových dokladech měl být samozřejmě uveden "Alexis Romanov-Dolgourouky" a tak dále. Což se mu záračně podařilo. Poté rozbil takzvané úřední dokumenty, na nichž byl uznán jako pravuk cara Mikuláše II. 'Polské exilové vlády' v Londýně, 'Ordre de Saint-Lazarre de Jérusalem' a tak dále. Pomohlo to! V určitých kruzích. Ale Alexis také rozbil dokument, který ohromil přítele i nepřítel. Tento dokument byl doručen 9. září 1981. Bylo to osvědčení o zápisu prince Alexise do Podvazkového řádu.

Tento dokument mnohé přesvědčil. Nepotvrzuje snad oficiálně, že Alexis patřil ke smetánce? Podvazkový řád je jedním z nejprestižnějších rytířských řádů na světě. V jeho čele stojí... anglická koringesa, která osobně rozhoduje o tom, kdo do něj bude uveden. Řád tvoří členové anglické královské rodiny a pouze 24 dalších rytířů nebo dam. Uznává anglická královna "prince Alexise"? Tak jak to tedy je?

Honni soit qui mal y pense

Anglická královna, vévoda z Edinburghu, princ z Walesu, nizozemská princezna Juliana, norský král, belgický král, dánský král, lucemburský velkovévoda, japonský císař: v současné době jsou členy "Nejvznešenějšího podvazkového řádu". Sídlem rytířského řádu je **Wind- sor Castle**, rezidence anglické královny. Řád byl založen **anglickým** králem Eduardem **III.** v **roce 1348**. Podle tradice hraběnka ze Salisbury náhle ztratila podvazek během plesu na anglickém dvoře. Přítomná šlechta se této události od srdce zasmála. Král Eduard **III.** se však na krásnou hraběnku, která se mu skutečně zalíbila, rozzlobil: "Honni soit qui mal y pense," zvolal, "kdo se tomu dnes směje, bude se zítra cítit poctěn, že má chlad-

náramek k nošení. A tak se stalo. Eduard **III.** pak založil Podvazkový řád, který se stal nejprestižnějším britským rytířským řádem. Rytíři dodnes nosí při setkáních podvazek na levém kolenu, královna na paži. Heslem řádu se stala věta "Honni soit qui mal y pense". Řád měl samozřejmě i politickou funkci. Stejně jako tomu bylo (nebo je) u jiných prestižních rytířských řádů ("Ordre de la Toison d'Or", "Ordre de Saint-Michel"), mohl naučit spojení se šlechtou.

A to včetně Alexis? Nemohl jsem tomu uvěřit. Možná byl dokument padělaný. Možná, že Michael Mann, který dokument podepsal, vůbec neexistuje. Ale ano. Ten muž je "děkan z Windsoru"! Rozhodl jsem se tedy napsat člověku, který se v Anglii profesionálně zabývá oficiálními rytířskými tituly, a požádat ho o vysvětlení této záležitosti. Vždyť Alexisovo pasování na rytíře 'Podvazkového řádu' by znamenalo velmi oficiální uznání jeho nároků. Alexis se jím chlubí. To je velmi pochopitelné. Odkazují se na něj i hodnostáři Alexisova řádu. Konečný důkaz...

Nemusel jsem dlouho čekat, abych se dozvěděl podrobnosti. Odpověď na mou otázku se nachází v dopise z 9. října 1986, který napsala archivářka Grace Holmesová. V něm archivářka **uvádí**, že Alexis byl skutečně přijat za člena charitativní organizace "Friends of St Georges". Ta není oficiálně spojena s Podvazkovým řádem. K tomu, aby se člověk stal členem "Přátel", stačí složit několik liber. Grace Holmesová dále upozorňuje, že tvrzení některých členů nejsou ověřena a že organizace "si nepřeje být uváděna na podporu těchto tvrzení". Jinými slovy, čistý podvod!

Blufovací poker

Nejvyšší rytíři, "volodar" a "hospodar", mají nyní také zvláštní, spíše děsivé dary. Kdo by kdy tušil, že jejich "knížecí" mozky jsou schopny kontaktovat... mrtvémi? Spiritismus, hurá!

Čtení zakládacích listin sdružení je obecně poměrně nudná činnost. Musíte se prokousávat standardizovanými, strohými výrazy. To se však rázem změní, když si přečtete zakládací listinu belgické pobočky Alexisových rytířů. Tento akt vyniká svou originalitou. Dává realitě nový **rozměr**. V článku třetím listiny se uvádí, že nová belgická větev ("Commanderie royale de l'O.S.J. en Roy-

ale

aume de Belgique") je skutečně pod vysokou ochranou Alexise. Podle nařízení vydaného 29. ledna 1985 v New Yorku za "přítomnosti zesnulého jugoslávského krále Petra II...". Jak přesně tam mohl být v roce 1970 přítomen již zesnulý král **Petr II.** není blíže vysvětleno. To by bylo trou- chu nepochopitelné pro profánní lidi. Na stejném setkání 29. ledna 1985 podle listiny zřejmě udělila požeňnáni jiná osoba: nizozemský princ Bernhard! Věděl jsem sice, že princ byl spatřen po boku prince Roberta Bassaraba von Brancovan již v roce 1969. Že by nizozemský princ uznal Alexisovy nároky? To mi připadalo silné.

Osobní tajemník Jeho královské Výsosti prince Bernharda Nizozemského mi napsal: "Vyšetřování, které si vyžádalo určitý čas, ukázalo, že příkaz vydaný v belgickém úředním věstníku z 30. ledna 1985 není správný, protože v něm uvedený jugoslávský král Petr II. zemřel již v roce 1970."² Nevěří snad princ Bernhard ve spiritismus?

Závažnější je, když někdo začne nepravdivě tvrdit - článek 3 - že Řád Alexia udržuje diplomatické styky se 42 zeměmi. Blafuješ v pokeru? Když měl belgický "velitel" Gustave Keteleer - pro přátele "Steve" - v ruce tento působivý dokument, chtěl, aby belgické ministerstvo spravedlnosti uznalo řád jako mezinárodní sdružení. Takové uznání se provádí královským dekretem a samozřejmě by výrazně zvýšilo prestiž řádu. Uznání by víceméně znamenalo, že by řád uznal i král Baudouin. Odpovědní úředníci na ministerstvu spravedlnosti však zběleli, když viděli obsah článku 1 zákona: "Níže podepsaní založili neziskové sdružení s mezinárodním statutem do doby, než bude uzavřena dohoda o uznání královským dekretem, k němuž byl spis předložen příslušným odborům ministerstva **spravedlnosti, jako** mezinárodní sdružení s charitativním cílem pod názvem: Jana Jeruzalémského, Ekumenického řádu maltézkých rytířů a Rytířského řádu z Rhodu v Belgickém království." 'Ti pánové zneužívají královského jména, to je velmi vážné,' zvolali úředníci.

Podvádění lidí? Příliš velké slovo, protože abyste se mohli stát "rytířem" a využívat tak diplomatických výhod, musíte na tom být docela dobře. Registrační poplatek činí 50 000 franků a k tomu každý rok nějakých 12 000 franků navíc³. Jezdectví není pro mě.... Každopádně belgická divize zafungovala a Gustave -'Steve'- Keteleer se ujal 'commandeur'-u.

police pravda. Aby **dokázal svou důvěryhodnost, rozbalil** ocenění, která mu udělila společnost Pax Mundi. "Sám si je přivlastnil," řekl mi Dirix, předseda "**Pax Mundi**", "**ten člověk** byl z organizace vyloučen. A přesto. Majestátní budova **na Avenue Molière 155 v Bruselu, kde kdysi sídlila škola "Lise Lori- ot", vyzařovala prestiž. Sídlo belgických rytířů se nachází** v obytné čtvrti. Potvrzují to nápadně jmenovky na **okrajích předzahrádek domů.** Avenue Molière je domovem elity a rytíři **žijí** mezi ní. Za zdmi budovy na Avenue Molière 155 se kdysi kovaly důmyslné plány... ..

Operace Bangui

Nejprve samozřejmě potřebujete rámec, síť obchodních společností. A zázemí v daňových rájích. To poskytuje určité výhody. Pak hrajete blafovací poker. Musíte se ale ujistit, že jste ulovili několik - nejlépe známých - mužů. Otázka důvěryhodnosti, důvěryhodnosti. Rytířskost může také pomoci. Kdo by zpochybňoval rytířství? Nikdo. A pak můžete začít....

Ostrov Jersey v Lamanšském průlivu je pro mnohé ideálním prázdninovým letoviskem. Skalnatý ostrov u francouzského pobřeží nabízí turistům mírné klima. Ve vzduchu je dokonce cítit exotický nádech. Vegetace někdy vypadá rozhodně středomořsky. Jersey však proslulo především jako daňový ráj. Tisíce a tisíce lidí se tam každoročně vrhají do podnikání a zakládají finanční společnosti. Neplatí se tu **DPH ani** daň z kapitálových výnosů. Na ostrově, kde je pouze

Žije zde 80 000 lidí, je zde zastoupeno 52 bankovních institucí a má zde své kanceláře asi 40 účetních firem. Ty se starají o finance svých zahraničních klientů. Zakládají společnosti, získávají kapitál a starají se o administrativu. Jejich klienti mají přitom zajištěnu dalekosáhlou anonymitu. Obyvatelům Jersey to neprospívá. Neexistuje zde nezaměstnanost, životní úroveň je beztak vysoká. Podle oficiálních údajů vlastní 80 000 obyvatel ostrova přibližně 45 000 automobilů".

Gustave "Steve" Keteleer, "velitel" belgické pobočky Alexisova řádu, v tom také něco viděl. V březnu 1978 založil v hlavním městě Jersey St-Helier svou klíčovou firmu. Její název byl "Liberty Productions Ltd". Vše muselo být možné: převzetí podílů, vydání akcií a dluhopisů, založení banky. Společnost "Liberty Productions Ltd." by byla schopna všech možných obchodních aktivit v oblasti obchodu a služeb.

stát. Firma začínala s kapitálem 12 amerických dolarů, který se v roce 1986 zvýšil na 100 dolarů. Prostřednictvím Liberty Productions pak byly založeny firmy v Belgii " a Lucembursku"⁶ . Celá skupina se nazývala "Liberty Group". První fáze plánu se uskutečnila s tímto. Byla stanovena finanční struktura.

Keteleer pak do svých firem přilákal vlivné osobnosti, které zaujaly vedoucí pozice. Ti byli - nebo jsou - také rytíři Alexiova řádu a jsou uvedeni v zakládací listině belgické větve řádu. Na prvním místě je to antverpský podnikatel Jo- hannes Ferdinand Verbist, správce významných antverpských firem, spořitelna a pojišťovna. Muž s konexemi, mimo jiné v pravicově nacionalistických vlámských kruzích. Verbist byl stále členem poradního sboru dnes již zaniklého pravicového týdeníku "Topics Magazine". Dalším známým mužem je socialistický starosta Vielsalmu Marcel Remacle. Zpíval také v Evropském parlamentu. Jako finanční poradce přilákal Keteleer také rytíře: konzulárního soudce bruselského obchodního soudu a daňového experta Willyho Franckena. Tito pánové museli ručit za vážnost případu: fáze dvě!

Ke- teleer wei vymyslel velmi důmyslný plán, jak ulovit socialistického předáka Marcela Remacle. Přivezl by do Vielsalmu prestižní sbírky starožitností, mimo jiné zesnulého Charlyho De Pauwa. Za tímto účelem byla 20. dubna 1983 založena hrma "Vielsalm In- ternational Permanent Exhibition" (VIPE)⁷ .Kromě významných majitelů starožitností upsaly akcie také město Vielsalm, lucemburská turistická federace a "Syndicat d'Initiative" z Vielsalmu. Projekt muzea se však nikdy neuskutečnil. Autosvět" získal stálý domov mimo Keteleer, v muzeích v Parc du Cinquantenaire v Bruselu.

V zastupitelstvu města Vielsalm byly před vytvořením VIPE vneseny výhrady opozice k finančním nákladům. Radní PSC Crapasse tehdy poznamenal: "Paralelně se nejednoznačně vyvíjejí jednání se společností Liberty Productions z Jersey, která je daňovým rájem se vším všudy. Tato společnost má pobočku v Bruselu, maat- schii I.D.T.. Velmi mě znepokojuje nedostatek informací. Ty se mi však zdají být kapitálově důležité. Nevidím projekt zakládací listiny VIPE. Podotýkám, že existují dva druhy akcií: akcie typu A na jména 4 společníků na kapitál 1 500 000 (většinou v držení Liberty Productions, pozn. autora) a akcie typu B na kapitál 15 mil. Považuji za anomální, že akcie typu A by dostávaly 60 % z případného zisku, zatímco akcie typu B by dostávaly

není v něm prakticky nic k vidění.... Chtěl bych znát kapitál společnosti I.D.T. a vidět její poslední rozvahu (I.D.T. - běloruská dceřiná společnost Liberty Productions - nepodala rozvahu již tři roky, pozn. autora). Rád bych věděl, kdo stojí za přízračnou společností Liberty Productions. A konečně, existuje tato bankovní záruka ve výši 30 milionů skutečně? Závěrem bych chtěl říci, že považuji za nenormální jednat s lidmi, jejichž finanční situace není známa. Vyhněme se tomu, abychom jim dávali dokumenty od Vielsalmu, které mohou použít jako dopisy důvěry". Crapasse měl pravdu. Muž stojící za Liberty Productions a její belgickou odnoží IDT, Steve Keteleer, většinou sbíral pověřovací listiny. Marcel Remacle, starosta Vielsalmu, řekl, že jednal v dobré víře: "Nikdy jsem nepodepsal stanovy rytířského řádu. Keteleer můj podpis zfalšoval. Podvedl mě také s tím obrovským projektem muzea ve Vielsalmu. Dokonce i mezi špičkovými organizacemi, které upsaly akcie VIPE, lidé mlčí, když se jich ptám na zákulisí firmy. "Sežrané," říkají tam. Každopádně si Keteleer mezitím získal dostatečnou důvěryhodnost. Přišel čas na třetí fázi.

Velitel odcestoval s Remaclem do Bangui, hlavního města Středoafričké republiky. Tam jednal s místními úřady. Chtěl využívat zlaté doly. Remacle: "Nevěděl jsem, že je to záměr. Bylo mi řečeno, že se jedná o zakázky týkající se cestovního ruchu v souvislosti s VIPE. Mimochodem, zdálo se mi, že v Bangui se mnohem více pozornosti věnuje místním krasavicím než podnikání.

A pak: apoteóza. První, druhá a třetí fáze byly dokončeny. Keteleer se nyní obrátil na kapitalisty a předložil jim působivé dokumenty. Jeden z těchto dokumentů se jmenoval "Organisation Liberty Group" a byl na hlavičkovém papíře známé účetní firmy z Jersey. Tímto dokumentem (reprodukováným níže) by se Keteleerovi podařilo zapůsobit. A uznejte, že působí profesionálně. Poznámka. V dokumentu se uvádí, že kapitál společnosti "Liberty Productions Ltd" je stanoven na 10 000 000 dolarů, a to zatímco jerseyjské oficiální služby jej udržují na pouhých 100 dolarech. Malá nepřesnost?

Jaký to mělo smysl? Jaký plán Keteleer vymyslel? Málokdo se o tom odvážil mluvit. A to je velmi pochopitelné. Lidé, kteří na Keteleerovy návrhy reagovali kladně, mohli být zároveň vydírání! Geniální. ...

Trvalo mi to dlouho, ale vyplatilo se to. Přišel jsem

vypátral řadu poškozených. Jeden antverpský podnikatel byl ochoten hovořit v naprosté anonymitě. Ten uvedl, že se mu při přímé udělal špatně. Zněl nesmírně nervózně, úzkostně. 'Bud' jste z BOB, nebo z BBI, nebo ze Státní bezpečnosti,' řekl. I když jsem zapíral, neměl nejmenší pochybnosti.

COMMERCIAL RELATIONS

i ; r - y i t :

1000 BTTAE MIE DOTABIE TO JI UAJE IREO IICR, F12 1 ERISCF1BED IE
4IFaJLO BE suall iTE0 Ijt HT His £ Ooh i ti I vaše crjii Ir.eclni. ei La i I uHs Uo'oiUnr.81

Hr c fIroxt sr Jri 'Ei' inil, i rol i fi i 4i.á',

SUMMARY OF SHARE CAPITAL AND SHARES

LIBE84 I Fñ dE*Jt I I I I G

LIBE84

- 1 FEB 1905

RECEIVED

flade až do lire l s l d @ i t , Januqai q , 190S .

itos l nat Share kap ital , hsi 10,000, d i v i t l e d i f l t o t ? , 0 0 ! " l i a t e l i o f r u S 1 . 0 0 t a i l i

Celkový fMeber akcii přijatých do t t ' J ' o l e d n a " u , I " . 8 . f i
tuh ich aust agree ul th the total shoun in ll'e l. is I * s h' . P l b i j e x i r i n g m r * h r s ' .

V každém Qf byl proveden catteg up Qn 100 Svites Qf US' 1.00 per Share totalling US\$ 100
(inclusive nebo e premium 0,00 pe' -ha'e'
nebo

Tata l Anount of' Cal ls rece ived, lnc ludi ng Paymen Is on /pl i cat ich ai ll ñ l l o t m - h I l i f s
c lnc l us ive of prea i has total l lny UŠt OJ

tota l Aaovnt nebo Ca l l s unpa i d l i h t
f i n e l u s l v e o f p r e a l u a s t a l i n l U s t N I L ' y

lo tal Hosber of Shared For te i t e d

Jotal Agount Clf any) paid on Shares forfeited HSG M

ount (if any) realized by the Sale of Nil Shares forfeited HSS

ill E: -Tento návrat, pod pečeti l l e Com'any, sHs l b ý t sHl'e i l l a U * I l l - s p l a t n é j s r . ' e n e b o , / " n " a r i j l n e ' l e l ' r o k ,
pod trestní t9 z l i n e n e s m í p ř e s á h n o u t l n # f i v e P o u n h s W t r l i n g [e r - ' l u j I i i r c a t l i 0 r ;] s i t - l a i j a t ' l e r ž e d @

sPredstavil: - OLEC TAJEMNIK LI/111 E0
PIKNET IIOJSE
UN10FJ SIREFJ
ST IHELIEB
JEKSET

Reference: - LIBE84 / S f i i

Company No. 11

OG1L1t ' ? LE CU1{NU

M. L. SIMEL ADVOCATE
J. A. CLYDE SMITH M.A. (CANTAB)
ADVOCATE
M. C. ST. J. BIRT, M.A. (CANTAB)
ADVOCATE
S. C. K. PALLOT ADVOCATE
A. CLYDE SMITH ADVOCATE (CONSULTANT)

ADVOCATES AND NOTARIES PUBLIC

PIROUET HOUSE
UNOWSTREE 7
ST "ruEn
JEnsex
cnawmEt'su'wos

IGROUPS 'A 2 COMPANIE

Naše ref:

ORGA NIZAČNÍ LIBERTICKÁ GRU PA

Your Ref.:

ERT P R O D U C T O N S e d .

Sdílet Holdins company, Piro net Ho u se , U u i o u Street - St. HELIE R
JERSEY - CHANNEL ISLANDS .

Na stránkách Společnost {s accepted by the Ba u
kof En g l a u d , který chrání
Absolutní anonymita účastníků, o které se nyní ví.

T h f f i C o r n p a u y u d e r n g l o - S a x o n l a w . S t a J e p r o t e k t o v á n a p o d l e p e u d a u , k t e
t u t e o f t h e S t a t e o f J E R S E Y a u d o f r é p r o t e k t o v a l y d v a a d v o u d o k u
Lloyd's Of London and the Lloyd's m e n t a c i B a u k , M a s t e r O G I E R A M a s t e r .
LE CORNU, čelící státu Jerse 2 ā a B a u k o f E P g l a u d

Její společenský ob j e n t l s m u l t i p l e .

- Š e k o n s M t u t e s n h o l d l u g W h o t a k e p a r t i c i p a t i o u i n Č e r v e n s k ý v o d
k o m p a n i e s ;

- O n a m ů ž e m e p ř i p o m í n a t B a n k , a u i s u r a u c e k o m p a u j e " - a u d e p o z i t C o u t e r ,
a . s o

- M ů ž e s e s t á t , ž e s e j í t o p o d a ř í :

- M ů ž e u d ě l a t k u k u ř í č n o u r t u ' a u d i u d s t r i a l o p e r a t l o n s .

Kapitalistická stavba jestavenavevýši 10.000.000 US do lars .

Shere l a t e d , d i r e c t l y n e b o r u n d i r e c t l y , t r o k h " p e o p l e n e b o c o m p a u i e s j t p .

- U . O . C . B O S C O l t d .
- E i S D A C O R P O R A T I O N
- A R A B C O N T R A C T O R S C a ĩ r o
- I n s u r a n e e c o m p a u y M E R C A T O R
- M E R K A T O R F I N A N Č N Í C H S E R V I S Í C H P A R A K T O R Ů
- M E R C A T O R F o u u ž e l o n
- X R E F T M A (F I n a n c i a l c o m p a n y) d e p e n d a n t o f t h e A L M E I J A H o l d i n g
- H . K . M . (S o c i é t é d ' H y p o t h é q u e s e t d e C a p l t a l l s a t i o n) , C a l s s e d " E p a r g n e
- B A R C L A Y ' S B A N K .

• Podle BOOS ARAB BAN I B r u w e l l e s
d i e i n e u o i e b a a a d a e p a n . G . K E T E L E E R
P ř e s l e d o v a t e l n ě h o p r o s t ř e d k u

Svědék

"Společnost Eiteleer uzavřela s úřady v Bangui smlouvy o těžbě zlata. Toto zlato mělo být přepravováno do švýcarských bank. Mohl jsem se osobně přesvědčit, že je to pravda. Jel jsem do Bangui a mohl jsem se přesvědčit, že dohoda byla skutečně uzavřena. Zdálo se tedy, že je vše v pořádku. Keteleer mi pak navrhl, abych koupil akcie jeho společnosti v Jersey (Liberty Productions, pozn. autora). Tyto peníze by sloužily jako záruka. Zisk by činil asi 30 procent hrubého. Zajímavé ale bylo, že jsem si ty akcie mohl koupit za černé peníze. Zisk by se prostřednictvím celé konstrukce firem vypral. Takže Keteleerův návrh byl nesmírně zajímavý. Dohodl jsem se na 6 000 000 nakoupených akcií F. Víím o dalších, kteří přijali Keteleerův návrh. Podle mých zdrojů jich musí být **tucet**. Ale Keteleer mě vodil za nos. Zlatý důl v Bangui se nevyužíval. Všechno to byla jen faleš. Moje peníze zmizely, a to prostřednictvím firem duchů. Už z nich nevidím ani halíř. Jak si můžu stěžovat? Vždyť jsou to černé peníze. Vykopal bych si hrob z vajec.

Konec

Mohlo by to dojít daleko. Částku, která zmizela, nelze odhadnout. Koneckonců jde o černé peníze. Zúčastněné oběti se neodvažují obrátit na soud ze strachu, že budou samy stíhány. Na základě údajů, které mám k dispozici, mohu uvést velmi opatrný odhad. 150 milionů franků! Kam se tyto peníze poděly? To je klíčová otázka. O tom ať rozhodnou jiní. Byl jsem dostatečně zastrašen. Je na čase, abych tyto údaje zveřejnil.

Nahlédl jsem do světa zvědavého rytíře. To bylo zjevení. Setkal jsem se s čestnými, dobře smýšlejícími rytíři. Setkal jsem se také s rytíři, kterým šlo jen o získání vlivu, moci a peněz. Potkal jsem fanatiky, rytíře s obskurními názory. Rytíře dvacátého století.

Epilog

Je ticho, je zima. Starobylé zdi vyprávějí smutný, zaklínačský příběh. Příběh o člověku, jeho pýše, jeho klamu. Příběh o moci a bezmoci, o životě a smrti.

Ó Fortuno, císařovno světa! Tvá plovoucí bomba mě hluboce zasáhla. Proč vládneme a utiskujeme? Proč zabíjíme? Proč? Sarkasmus je jediné východisko. Minulost i současnost. Sarkasmus je odcizující spojení humoru a revolty. Minulost a současnost.

Změnilo se jen málo. Moc a bezmoc: ingredience příběhu pro všechny časy. Sarkasmem prošpikovaná poezie středověkých poutníků konečně proniká do starobylých masivních zdí, vytesaných ze skály uvnitř meandru. Už tehdy básníci písní Carmina Burana zpívali o rozmarech císařovny. Bouřili se proti moci panovníků, utěšených ve středověkých feudálních strukturách. Proti králům, jezdcům a biskupům. Proti jejich centrům, proti tomuto hradu.

**Ó Fortuno!
Proměnlivý jako měsíc
Narušuje život,
Jeden den s námi špatně
zacházíš, druhý den nás
rozmazluješ Vytváříš moc a
chudobu, které tají jako led.**

Snad je nyní spravedlnosti učiněno zadost.

Otevřu oči. Stojí tam: templáři, teutoni, rytíři jiných řádů, ruku v ruce, rameno vedle ramene. Tomu se říká bratrské kolo. Ta pospolitost je poněkud rozpačitě navozena. Ale mnohohlavý drak se znovu rodí. Hudba "Carmina Burana" má zrození podpořit a usměrnit. Glorifikovaná minulost, zkroucená nostalgie: téměř liturgické ztvárnění zdegenerovaného rytířského ideálu. A pak ta hudba: hořce kousavá.

Dalším svědectvím oživení rytířství jsou například stěny místnosti "Godfrey z Bouillonu". Jako by středověcí poutníci nikdy neexistovali. Jako by sem nikdy nepronikl sarkasmus. Jako by větrné mlýny Dona Ouijota byly iluze.

Utíkáme. Zde, na hradě, který kdysi patřil Bohoušovi z Bouillonu, aarlicks se odehrává podivný obřad. Rytíři dvacátého století, odění v bílých, červených nebo černých županech a s neostrými meči, zde přicházejí podat svědectví o moci, bezmoci, pýše a marnivosti.

"Každý rytíř se vydává na cestu do Bouillonu. Každou sobotu po třináctém říjnu jako povinnost rytířství, navždy, dokud jeden rytíř žije.

"Chevaliers, à l'ordre!", ozve se náhle. Stěny naslouchají. Jezdci pozvedají meč. Jsou připraveni vyrazit do boje za čest a slávu. Čest a sláva? Někteří turisté tam stojí **rozmazané**, ústa dokořán. "Proč tohle? Jsou to profici, nezasevění.

Zavrtím hlavou. Zavřu oči. Nevyhnutelná dekadence - O Fortuna! - konečně proniká do mého nitra. Musím tedy překonat helekou vzdálenost: od krvavé vážnosti k sarkasmu. Sarkasmus. Pití. Útek. Oklamání Fortuny. Pití, pití. Každý pije. Všichni hrají hazardní hry. Vyzývání Fortuny. Hazardní hry a pití: únik před utrpením, bolestí.

"Chevaliers, à l'ordre! Dostávám brutální budiček. Nastává velký zmatek. Rytíři opouštějí svá místa u bočních stěn sálu. Vrhají se vpřed. Podepisují se do štědré knihy. Tím je jejich přítomnost zvěčněna. Pijte, pijte - kene, zní. A rytíři se podepisují, podepisují. Slavnostně. Pijí, pijí. Táhnou. Neuvědomují si to. Kreslí. Konečné rozdělení. Konečný sarkasmus: to je to, co cítím.

"Chudí pijí, nemocní pijí,
pije vyhnanec, pije cizinec, pije dítě,
pije neplodný,
biskup pije, děkan pije, sestra pije,
bratr pije,
dědeček pije, matka pije, ten pije, ten
pije,
stovky, tisíce lidí pijí na papežovo
zdraví,
na královské zdraví, všichni pijí
bez přestání.

A rytíři slavnostně podepisují Zlatou knihu. Rozdělení. Ó Fortuno, proč to neslyší a nevidí?

Na parkovišti před prvním padacím mostem hradu Bouillon, postaveného na skále v meandru, si rytíři svlékají pláště a meče. Právě vzdali hold svému slavnému předkovi, Godfreymu z Bouillonu, jehož ducha vyzývají. Na jeho počest pozvedli meč. Nyní nasedají do svých vozů. Belgicko-francouzsko-německolucemburský průvod se vydal k restauraci "Le Vieux Moulin" v Bouillonu. Neuvěřitelně neútné místo. Nepravděpodobný rozpor. Hele ve frontě. Sarkasmus, nebo krvavá vážnost? Máte na výběr. Hele-krát ve frontě.

Prchám a nacházím. Jím a piju...

Přílohy

Příloha 1: Stručné představení klíčových organizací

ACADEMIE DIPLOMATIQUE DE LA PAIX: viz *Pax Mundi*

ACADEMIE EUROPEENNE DE SCIENCES POLITIQUES (AESP)

Společnost založili v roce 1969 Florimond Damman a Jean Violet. Činnost AESP byla či je poněkud záhadná. Předsedou-inspirátorem byl Otto Habsburský. Velmi úzce spojena s **MAUE**, CEDI, Panevropskou unií a Cercle Violet.

AESP: viz *Académie Européenne de Sciences Politiques*.

STAROBYLÝ MYSTICKÝ ŘÁD ROSAE CRUCIS (A.M.O.R.C.)

Největší rosikrucianská organizace, založená v roce 1919 Spencerem Lewisem, snad z podnětu MM (viz níže). Prohlašuje se za dědice učení egyptských mysterijních škol. Současným imperátorem je Ralph Maxwell Lewis, syn zakladatele. Řád má pobočky téměř ve všech západních státech a také v mnoha afrických zemích. Stojí také za organizací Ordre Martiniste Tradition- nel (OMT).

A.M.O.R.C. : viz *Ancient Mystical Order Rosae Crucis*.

SDRUŽENÍ BELGO-HISPANIOUE

Založil ji Sylvère Lebon, zástupce Guillerma III. v Belgii. Organizace chtěla původně posílit vazby mezi Belgií a Fran- sko-španělskem. Byla trnem v oku oficiálnímu "belgicko-španělskému sdružení". V lůně tohoto sdružení vznikl také CECIF. Sdružení uděluje vyznamenání, která nejsou oficiálně uznávána.

SKUPINA BILDERBERG

Skupina velmi vlivných osobností z politiky, armády a průmyslu, která se v té době každoročně scházela pod vedením nizozemského prince Bernharda. Skupina byla založena v roce 1954. Hovořila o "světové vládě".

CECIF: viz *Chambre Européenne pour le Développement du Commerce, de l'industrie, des Finances*.

CEDI: viz *Centre Européen de Documentation et d'information*.

EVROPSKÉ DOKUMENTAČNÍ A INFORMAČNÍ CENTRUM (CEDI)

Mezinárodní organizace s pobočkami téměř ve všech západoevropských zemích. Zpočátku chtěla CEDI prolomit izolaci Francie a Španělska. CEDI byla založena v Madridu v roce 1949 z iniciativy Otty Habsburského, který se stal jejím doživotním předsedou. Běl- ská sekce byla založena v roce 1961.

CERCLE VIOLET - CERCLE PINAY

Tajná organizace bez oficiálních stanov. Do Cercle Violet se zapojily pravicové špičky Evropy, aby diskutovaly a ovlivňovaly politickou situaci. Pevné vztahy navazovaly na CEDI, MAUE, AESP, Panevropskou unii, CEPIC a Ordre du Rouvre. Jedním z motorů Cercle byl Otto Habsburský. Cercle spolupracoval s evropskými zpravodajskými službami.

CHAMBRE EUROPEENNE POUR LE DEVELOPPEMENT DU COMMERCE, DE L'INDUSTRIE, DES FINANCES (CECIF)

Založil ji v roce 1973 Sylvère Lebon, zástupce Guillerma III. v Belgii, v rámci sdružení Belgo-Hispanique. CECIF udržuje vztahy především v afrických státech. Netěší se žádnému oficiálnímu uznání, ale přesto se jí daří získávat pro svou činnost významné osobnosti.

FCAE: viz *Fédération des Combattants Alliés d'Europe*.

FEDERACE SPOJENECKÝCH BOJOVNÍKŮ EVROPY (FCAE)

Úzce spojen s IMOS, Ordre de Saint-jean Baptiste d'Amérique a s Ordre Souverain et Militaire du Temple de Jérusalem (Zdrojewski). V čestném výboru jsou **Zdrojewski**, Paul Vanden Boeynants a Herman De Croo. **FCAE je údajně** veteránská organizace a uděluje vyznamenání.

IMOS: viz *Interallied Military Organisation Sphinx*

INSTITUT DES RELATIONS DIPLOMATIQUES (IRD)

Společnost založil v roce 1974 současný ředitel Emile van **Huynegem**. Rozděluje diplomatická ocenění. Současným belgickým zástupcem je Francis Dessart, rytíř Řádu svatého Jana Jeruzalémského Alexe Brimeyera.

MEZISPOJENECKÁ VOJENSKÁ ORGANIZACE SFINX (IMOS)

Založena v roce 1943 (?). Rozděluje ocenění za válečné činy, a to i lidem, kteří válku nezažili. Úzce spojen s "Ordre Souverain et Militaire du Temple de Jérusalem" (Zdrojewski) a "Ordre de Saint-Jean Baptiste d'Amérique" (Zdrojewski) a s "Fédération des Combattants Alliés d'Europe". V čele IMOS stojí stejné osoby jako v přidružených organizacích.

IRD: viz *Institut des Relations Diplomatiques*

MAUE: viz *Mouvement d'Action pour l'Union Européenne (Akční hnutí pro Evropskou unii)*.

MILICE DE JESUS CHRIST

Rytířský řád pocházel z vojenské odnože řádu domi- nikánů, jehož posláním bylo pronásledovat kacíře. V současnosti je velmistrem **Hou-** dard de la Motte. Milice", k níž patří zejména **Bernard** Mercier, uzavřela dohodu o spolupráci neboli **rytířskou smečku**, která se týkala především s Ordre du Rouvre a Militia Sanctae Mariae.

VOJENSKÝ A NEMOCNIČNÍ ŘÁD SVATÉHO LAZARA Z JERUZALÉMA - VĚTEV 1

Rytířský řád vedený Pierrem de Cossé, vévodou z Brissacu. Řád není uznáván Vatikánem. Řád začal žít vlastním životem po sporu se španělskou větví na počátku 70. let 20. století. Má vliv především ve Francii.

VOJENSKÝ A NEMOCNIČNÍ ŘÁD SVATÉHO LAZARA Z JERUZALÉMA - VĚTEV 2

Řídil Don Francisco Enrique de Borbon y de Borbon, vévoda ze Seville. Tvrdí, že pochází ze středověkého řádu svatého Lazara, ale Vatikán ho neuznává. Má pobočky v mnoha západních zemích.

MILITIA SANCTAE MARIAE - ORDRE DES CHEVALIERS NOTRE-DAME

Francouzský rytířský řád s vysoce integristickým smýšlením. Má dobré vztahy s kruhy kolem Oty Habsburského. Uzavřená rytířská smečka s "Or- dre du Rouvre" a "Milici Ježíše Krista".

MM: viz *Ordre Maçonnique Oriental du Rite Ancien et Primitif de Memphis-Misratin*

MOON-SEKTEE

"Církev sdružení", kterou založil Sun Myung Moon. Je obzvláště silná

Postavený ve Spojených státech a extrémně antikomunistický. Velmi aktivní ve Světové protikomunistické lize (**WACL**). Působí prostřednictvím desítek šermířských organizací.

MOUVEMENT D'ACTION POUR L'UNION EUROPEENNE (MAUE)

Jedná se o belgickou část Panevropské unie Oty Habsburského. Patří k ní politici jako Luc Beyer de Ryke (**PRL**), Robert Close (**PRL**), Paul Vankerkhoven (**PSC**).

OMT: viz *Ordre Martiniste Traditionnel*

ŘÁD RŮŽE A JERUZALÉMSKÉHO KŘÍŽE

Neotemplářská organizace založená v roce 1956. V Belgii řád vznikl v roce 1968. Od roku 1980 stál v jeho čele Nizozemec Harry van Uden van Ophoven. Ten je rovněž delegátem Lebonova **CECIF**. Van Uden uzavřel rytířský pakt s **Asso-** ciation Belgo Hispanique a s německým "Ordo Militae Crucis Tem- pli". Extrémně pravicové smýšlení. Nevlastní bratr nizozemské královny Juli- ny A. W. Lier byl pravou rukou Van Udena van Ophovena. Lier byl v roce 1987 odsouzen za vraždu své manželky.

ŘÁD ZLATÉHO ROUNA - ŠPANĚLSKÁ POBOČKA

Pokračování rytířského řádu založeného Filipem Dobrým v roce 1430. Současným velmistrem je španělský král Juan-Carlos. Řád přijímá i neromány a dokonce i nekřesťany. Rytířem je v něm mimo jiné král Baudouin.

ŘÁD ZLATÉHO ROUNA - RAKOUSKÁ POBOČKA

Pokračování rytířského řádu založeného Filipem Dobrým v roce 1430. Velmistrem řádu, který se označuje za politický nástroj, je Ota Habsburský. Řád přijímá pouze římské katolíky. Rytířem řádu je mimo j i n é belgický princ Albert.

ORDRE DE SAINT-JEAN BAPTISTE D'AMERIOUE

Založena v roce 1923 ve Spojených státech amerických vojáky. Současným velmistrem je Zdrojewski. Řád se prohlašuje za odnož Suverénního a vojenského maltéžského řádu (SMOM). Je úzce spojen s IMOS, "Ordre Souverain et Militaire du Temple de Jérusalem" (Zdrojewski) a s **FCAE**.

ORDRE DES **CHEVALIERS DE NOTRE-DAME**: viz *Militia Sanctae Mariae*

ORDRE DU ROUVRE

Rytířský řád byl založen koncem 50. let 20. století na univerzitě v Lovani. Měl velmi dobré vztahy s Ottou Habsburským. Založil pravicový salonní klub "Cercle des Nations". Velmistrem byl do roku 1978 Richard Van Wijck a od té doby doktor Philippe Schepens, prezident organizace přidružené k Pro Vita. Rytířský řád uzavřel rytířskou dohodu s "Militia Sanctae Mariae" a s "Milicí Ježíše Krista".

ORDRE MACONNIQUE ORIENTAL DU RITE ANCIEN ET PRIMITIF DE MEMPHIS-MISRAIM (MM)

Zednářská organizace založená Cagliostrem. Řád má 97 stupňů, zatímco "běžné" zednářství jich má pouze 33. MM je základem mnoha okultních skupin, pravděpodobně také A.M.O.R.C. . Řád působí ve většině západních zemí.

ORDRE MARTINISTE TRADITIONNEL (OMT)

Martinistický řád určený pro rozenkruciány A.M.O.R.C., kteří dokončili devátý chrámový stupeň. Velmistři OMT jsou stejní jako velmistři A.M.O.R.C. . Řád vychází ze spisů "neznámého filosofa" Louise-Clauda de Saint-Martin. Zejména ve Francii je OMT silně spojen s kruhy MM.

ORDRE RENOVE DU TEMPLE (ORT)

Neotemplární organizace, kterou koncem 60. let založili Raymond Bernarci a Julien Origas, oba hodnostáři z A.M.O. R.C.. V roce 1972 se Origas stal velmistrem. V roce 1975 vyplul Orde s Angelou, Bílou bohyní. Řád se tehdy zapojil do "Internationale Luciférienne".

ORDRE SOUVERAIN ET MILITAIRE DU TEMPLE DE JERUSALEM (OSMTJ), DEPARTMENT SOUSA FONTES, nebo, ORDO SU- PREMUS MILITARIS TEMPLI HIEROSOLYMITANI

Neotemplářská organizace, která byla údajně založena v roce 1932 v **Belgii**. Řád se prohlašuje za **pravého nástupce středověkých** templářů. Je mezinárodně zaměřený s "re-

portugalský hrabě Don Fernando Campello Pinto Pereira de Sousa Fontes. Na počátku 70. let se do francouzského oddělení infiltrovala S.A.C. , paralelní policie Charlese De Gaulla.

ORDRE SOUVERAIN ET MILITAIRE DU TEMPLE DE JERUSALEM (OSMTJ), DIVIZE ZDROJEWSKI

Oddělení vzniklo na základě opatření NKÚ na počátku 70. let. Poté byl Sousa Fontes odsunut na vedlejší kolej a velkopřevorem se stal Zdrojewski. Řád má úzké vazby na "Ordre de Saint-Jean Baptiste d'Amérique", FCAE a IMOS.

ORDRE SOUVERAIN ET MILITAIRE DU TEMPLE DE JERUSALEM, GRAND PRIEUR DE SUISSE

Novotemplářský řád v čele se Švýcarem Alfredem Zappellim. Ve Spojených státech stojí v čele Philip Guarino, bývalý důvěrník Licia Gelliho a Micheleho Sindony. V Itálii existují stejné kontakty se zednářskými kruhy. Ve Francii řád převzal část Zdrojewského novotvarů. Julien Origas byl rovněž zapojen do činnosti řádu. Řád působí asi ve 14 západních zemích a údajně má asi 3000 členů-rytířů (vlastní odhad).

ORDRE SOUVERAIN, HOSPITALIER ET MILITAIRE DE SAINT-JEAN DE JERUSALEM, CHEVALIERS OECUMENIQUES DE RHODES ET DE MALTE

Rytířský řád, který se zrodil z disentu uvnitř **ruské větve**. Patronem je Alex Brimeyer, alias Alexis d'Anjou, ..., pretendent ruské koruny. Velmistrem je Isaac Wolfe, alias Robert Bassaraba z Brancovan, ... Řád je zejména ve Španělsku provázán s krajní pravicí. Belgickou větev založili mimo jiné Gustave Keteleer a Francis Dessart. Řád **vydává** diplomatické pasy.

ORT: viz *Ordre Renové du Temple*.

OSMTJ: viz *Ordre Souverain et Militaire du Temple de Jérusalem*.

PANEVROPSKÁ UNIE

Mezinárodní organizace s pobočkami ve 27 zemích. Jejím cílem je vytvořit křesťanskou Evropu. Jejím předsedou je Otto Habsburský. Generálním tajemníkem je Vittorio Pons a jeho asistentem Jacques Jonet. Přidružena k CEDI, AESP, **MAUE** a k CEF (Středoevropští federalisté, organizace přistěhovalců ze zemí východního bloku) a k Unii evropských federalistů.

PAX MUNDI - ACADEMIE DIPLOMATIQUE DE LA PAIX - RYTÍŘI MÍRU

Založena v roce 19f3. V Belgii byl Paul Cams na vrcholu kolem roku 1979. Poté se mezinárodním prezidentem stal Urbain Dirix. Pax **Mundi uděluje** mírová ocenění a přes neoficiální uznání má stejné vstupny především v asijských a afrických státech.

POLSKÁ VLÁDA V B ALLINGSHIPU

Stále existující, zjevně horlivě protikomunisticky zaměřená "vláda". V jejím čele stojí hrabě Juliusz Nowina-Sokolnicki. Významné **funkce** v ní zastávají mimo jiné Zdrojewski, George King (Společnost Aetherius) a Alex Brimeyer. Její sídlo je v Londýně.

PRIEURE DE SION

Rytířský řád, oficiálně založený v roce 1957 současným velmistrem Pierrem Plantardem. Řád možná vychází z kruhů kolem MM a OMT. Velmi záhadná organizace. Prieuré tvrdí, že byl založen ve středověku Godfreyem z Bouillonu, aby střežil "královský rod". Obhajuje evropskou teokracii.

PROPAGANDA 2

Tajná italská zednářská lóže, která byla zdiskreditována v roce 1982. P2 byla označována za "stát ve státě". Údajně se podílela na teroristických útocích. Její velmistr Licio Gelli si vybuřoval síť mocenských vztahů. Mezi její členy patřili Sindona a Lopez **Rega**.

SAC: viz *Service d'Action Civique*

SERVICE D'ACTION CIVIQUE (SAC)

Zřízena jako paralelní policie na podporu De Gaulla. SAC se brzy stala zločineckou organizací. **Počátkem 70. let** infiltrovala OSMTJ Sousa-Fontes a vynesla tam k moci Zdrojewského.

SMOM: viz *Suverénní a vojenský maltézský řád*

PANOVNICKÝ A VOJENSKÝ ŘÁD MALTY (SMOM)

Vatikánská pobočka Řádu svatého Jana Jeruzalémského. Čistě římskokatolický. Řád má ve svých řadách mnoho světových vůdců. Patří sem především urozené osoby. Zejména americká větev je velmi bohatá a mocná. Současným velmistrem je Angelo de Mojana di Cologna.

SVRCHOVANÝ ŘÁD SVATÉHO JANA JERUZALÉMSKÉHO

Řád vznikl z organizace Thourot-Pichel. Prohlašuje se za skutečný řád svatého Jana. Současným velmistrem je jugoslávský kníže Andrej. Ve Flandrech existují dvě větve. Na jedné straně Prioratus Flandriae, vedený Robaeysem, na druhé straně Pri- orij der Lage Landen, vedený Maillairdem. Ve Valonsku je převorem Ernest Foucart. Řád chce vytvořit elitu.

SVRCHOVANÝ ŘÁD SVATÉHO JANA JERUZALÉMSKÉHO, AMERICKÉ VELKOPŘEVORSTVÍ

Vznikl ve Spojených státech na počátku tohoto století. Prohlašuje se za pokračovatele "ruské větve". Bezielerem a vůdcem řádu byl americký plukovník Thou- rot-Pichel až do své smrti v roce 1982. K řádu patřilo mnoho důstojníků a zpravodajských agentů. Řád stojí u zrodu mnoha svatojánských vyznamenání.

SVRCHOVANÝ ŘÁD SVATÉHO JANA JERUZALÉMSKÉHO, MALTÉZŠTÍ RYTÍŘI, MEZINÁRODNÍ VELKOPŘEVORSTVÍ

Velkopřevorem je don Kelinu Vella-Haber. Řád vznikl po roztržkách s Thourot-Pichelem. V Belgii na přelomu 70. a 80. let 20. století řád čítal významné osobnosti.

ve svých řadách. Zavražděný Paul Cams vedl belgickou sekci od roku 1979. Řád má pobočky v mnoha evropských zemích.

SUPREMUS AC MILITAR ORBO TEMPLI HIEROSOLYMITANI

Takzvaná katalánská větev středověkého chrámového řádu. Současným velmistrem je Guillermo II2 Moctezuma, který si činí nároky na aztécký trůn. Řád má pobočky v mnoha evropských zemích.

WACL: viz *Světová antikomunistická liga*

SVĚTOVÁ ANTIKOMUNISTICKÁ LIGA (WACL)

Společnost byla založena v roce 1966. Bojuje proti komunismu na celém světě. Má úzké vztahy s asijskými antikomunistickými vládami a se sektou Moon. Současným předsedou je člen PSC José Desmarests. Součástí WACL je také řada krajně pravicových a dokonce neonacistických organizací.

Příloha 2: Svrchovaná Malta (SMOM)

a Vojenský řád

1. Velmistři v průběhu věků

1. Frère Gérard, zakladatel	+ 3. září
2. Raymond du Puy	1120-1120-
3. Auger de Balben	115&60
4. Arnaud de Comps	115&60-116M
5. Gilbert d'Assailly	116a
6. Gaston de Murols	1163-116T70
7. Joubert	v. 1170-v. 1172
8. Roger des Moulins	v. 1172-1177
9. Armengaud d'Asp	1177-1187
10. Garnier de Naplouse	1188-v. 1190
11. Geoffroy de Donjon	118990-1192
12. Alphonse de Portugal	1193-1202
13. Geoffroy Le Rat	1202-1206
14. Garin de Montaigu	1206-1207
15. Bertrand de Thessy	1207-1227&
16. Guérin	1228-v. 1231
17. Bertrand de Comps	v. 1231-1236
18. Pierre de Vieille-Bride	1236-123W40
19. Guillaume de Châteauneuf	123W40-1242
20. Hugues de Revel	1242-1258
21. Nicolas Lorgne	1258-1277
22. Sean de Villiers	1277&-1284
23. Odon de Pin	1284S-129V4
24. Guillaume de Villaret	1294-1296
25. Foulques de Villaret	1296-1305
26. Hélicion de Villeneuve	1305-1319
27. Dieudonné de Gozon	1319-1346
28. Pierre de Corneillan	1346-1353
29. Roger de Pins	1353-1355
30. Raymond Bérenger	1355-1365
31. Robert de Juilliac	1365-1374
32. Juan Fernandez de Heredia	1374-1376
33. Riccardo Caracciolo	1376-1396
34. Philibert de Naillac	1383-1395
35. Antonio Fluvian	1396-1421
36. Jean de Lastic	1421-1437
37. Jacques de Milly	1437-1454
	1454-1461

38. Pietro Raimondo Zacosta	1461-1467
39. Jean-Baptiste des Ursins	1467-1476
40. Pierre d'Aubusson, kardinál	1476-1503
41. Aimery d'Amboise	1503-1512
42. Guy de Blanchefort	1512-1513
43. Fabrizio del Carretto	1513-1521
44. Philippe de Villiers del'Isle-Adam	1521-1534
45. Pierrino del Ponte	1534-1535
46. Didier de Saint-Jaille	1535-1536
47. Juan de Homedes	1536-1553
48. Claude de la Sengle	1553-1557
49. Jean Parisot de La Valette	1557-1568
50. Pietro del Monte	1568-1572
51. Jean L'Evêque de la Cassière	1752-1581
52. Hugues de Loubens de Verdalle, kardinál	1581-1595
53. Martin Garzes	1595-1601
54. Alof de Wignacourt	1601-1622
55. Luis Mendes de Vasconcellos	1622-1623
56. Antoine de Paule	1623-1636
57. Jean de Lascaris-Castellar	1636-1657
58. Martin de Redin	1657-1660
59. Annet de Clermont de Chattes Gessant	1660
60. Rafale Cotoner	1660-1663
61. Nicolas Cotoner	1663-1680
62. Gregorio Carafa	1680-1690
63. Adrien de Wignacourt	1690-1697
64. Ramon Perellos y Roccaful	1697-1720
65. Marcantonio Zondadari	1720-1722
66. Antonio Manoel de Vilhena	1722-1736
67. Ramond Despuig	1736-1741
68. ManoelPinto de Fonseca	1741-1773
69. Francisco Ximenes de Texada	1773-1775
70. Emmanuel de Rohan-Polduc	1775-1797
71. Ferdinand von Hompesch	1797-1799
72. (de facto) Paul ler, empereur de Russie	1798-1801 1803-1805 1879-1905
73. Giovanni Tommasi	1905-1931
74. Giovanni Battista Ceschi a Salita Croce	1931-1951
75. Galeas von Thun und Hohenstein	1962
76. Ludovico Chigi Albani della Rovere	
77. Angelo de Mojana di Cologne	

2. Bratrské řády SMOM

SMOM (vatikánská pobočka) se v roce 1961 spojila s "bratrskými řády". Jedná se o **větvě vzniklé během reformace**.

- Velkopřevorství britského království Nejctihodnějšího řádu svatého Jana ze Serusalemu (Anglie; anglická královna je "svrchovanou hlavou")

- Velkobratrský řád špitálu svatého Jana Jeruzalémského (Německo; v čele stojí princ Wilhelm Karl Pruský)

- Johanniterorden I Smerige (Švédsko; patronem je švédský král)

- Johanitský řád v Nizozemsku (v čele stojí nizozemský princ Bernhard)

Příloha 3: Příklady marnosti

Vzorový životopis v plném rozsahu: viz kapitola 12.

Příloha 4: Teutonský řád

Velmistři v průběhu věků Jérusalem et Saint-

Jean d'Acre (AKKO)

1. Henri de Walpach v. 1190-1200

Saint-Jean d'Acre (**AKKO**)

2. Otto de Kerpen 1200-1206
3. Hermann Bart 1206-1210
4. Hermann de Salza 1210-1239
5. Conrad de Thuringe 1239-1241
6. Gerhard de Malberg, (sesazen) **1242-1244**
7. Henri de Hohenlohe 1244-1253
8. Popius ou Popon d'Ornesta **1253-1262**
9. Annon de Sangershausen 1262-1274

10. Hartmann de Heldringen	1274-1283
11. Burhcards the Sexhwenden	1283-1290
Benátky	
12. Conrad de Feuchtwangen	1290-1297
13. Godefroy de Hohenlohe	1297-1309
Marienbourg	
14. Siegfried de Feuchtwangen (koadjutér v roce 1308)	1309-1312 1312-1324
15. Charles de Beffart	1324-1331
16. Werner d'Orsalen	1331-1333
17. Luther de Brunswick	1333-1341
18. Thierry nebo Théodoric d'Altenbourg	1342-1345
19. Ludolph Koenig z WeitZau	1345-1351
20. Henri Dusener d'Arfberg	1351-1382
21. Winrich Kniproše	1382-1390
22. Conraét Zolner de Rottenstein	1391-1394
23. Conrad de Wallenrod	1394-1407
24. Conrad de Jungingen	1407-1410
25. Ulrich de Jungingen	1410-1413
26. Henri de Planen (sesazen)	1414-1422
27. Michel Kuchmeister de Sternberg	1422-1441
28. Paul Bellizer de RuSSdOTf	
Marienbourg a Königsberg	
29. Conrad d'Erlichshausen	1441-1449
30. Louis d'Erlichshausen	1450-1467
Koenigsberg	
31. Henri Reuss de Planen	1467-1470
32. Henri Refle de Richtenberg	1470-1477
33. Martin Truchess de Wetzhausen	1477-1489
34. Jean de Tieffen	1489-1497
35. Vévoda Frédéric de Saxe	1498-1510
36. Albert de Saxe et de Brandebourg	1511-1525

Marienthal

37. Walter de Cronberg	1526-1543
38. Wolfgang de Schusbar	1543-1566
39. Georges Hund de Wachelm	1566-1572
40. Henri de Bebenhausen	1572-1595
41. Archiduc Maximilien d'Autriche	1595-1618
42. Arcivévoda Charles d'Autriche	1618-1624
43. Eustache de Westernach	1625-1627
44. Mean Gaspard de Stadion	1627-1641
45. Archiduc Léopold d'Autriche	1641-1662
46. Arcivévoda Charles-Joseph d'Autriche	1662-1663
47. Jean Gaspard d'Ampringen	1664-1684

Videň

48. Louis Antoine de Neubourg	1685-1694
49. François Louis de Neubourg	1694-1732
50. Clément Auguste de Bavière	1732-1760
51. Charles Alexandre de Lorraine	1761-1780
52. Archiduc Maximilien d'Autriche	1801-1804
53. Arcivévoda Charles-Louis d'Autriche	1804-1835
54. Archiduc Antoine-Victor d'Autriche	1804-1835
55. Arcivévoda Maximilien-Joseph d'Autriche	1835-1863
56. Archiduc Guillaume d'Autriche	1853-1894
57. Arcivévoda Eugène d'Autriche	1894-1923

Troppau

58. Norbert Klein, évêque de Stène	1923-1933
59. Paul Heider, abbé mitré	1933-193

Videň

60. Robert Schaelky, abbé mitré	1936-1948
61. Marian Tumier, abbé mitré	1948-1970
62. Ildefons Pauler, abbé mitré	1970

Zdroje: Ordres & contre-ordres de Chevalerie, Arnaud Chaffanjon & Bertrand Galimard Flavigny, Mercure De France, Paris, 1982.

Ořechy

KAPITOLA 1

1. Wittemans Fr. : "History of the Rosicrucians", str. 14, Publisher Boucher, Haag, 1924 (převzato z: "Dějiny rosikrucianů", str. 14): R.C.): "The channel" 1915-1916, č. 3 a 4, časopis A.M.O. R.C.).
2. Paul Sédir: *Histoire des Rose-Croix*, Paříž 1910
3. Viz například: Christopher Me Intosh: *The Rosy Cross Unveiled, The History, Mythology and Ritual of an Occult Order*-, The Aquarian Press Ltd, Wellingborough, Northamptonshire, 1980.
4. Dokonce i ohledně identity autorů manifestů Bratrstva, jako je Soms *Fraternitas*, panují největší nejasnosti. Běžně se na Luthera tipuje Johannes Valentinus Andreae.
S. Viz v: Wittemans: Wassenaers Historisch ver- haal.
6. Z: *L'étrange Histoire des Rose-Croix*, edice A.M.O.R.C. , Francie, vydání 1979.
7. In: Wittemans Fr. : "History of the Rosicrucians", s. 166-167, vychází v *The Channel*, ročník 1916-1917.
8. A.M.O.R.C. : Ancient Mystical Order Rosae Crucis.
9. Výtah z projevu, který přednesl předchozí velmistr nizozemské jurisdikce: E.D.C. van Drenthem Soesman v aule RUG dne 14.10.76. V y d á n o formou brožury A.M.O.R.C.
10. Vydání: Rose-croix, j*accuse.
11. Brožura A.M.O.R.C.: projev v posluchárně RUG dne 14.10.76
12. Z: Mistrovství ž i v o t a , důvěrné psaní vydává A.M.O.R.C. 1974, třetí vydání
13. Potvrzeno třemi na sobě nezávislými svědectvími.
14. Projev v Aula-RUG, 14.10.76, zveřejněno v brožure A.M.O.R.C.
15. Obrat'te se k Bibli.
16. Van Drenthem-Soesman v brožure A.M.O.R.C. Aula-Rug 14.10.76
17. Sídlo nizozemsky mluvící jurisdikce se nachází v nizozemském Haagu. Francouzsky mluvící jurisdikce: Château d'Omonville, le Tremblay, Le Neubourg, Francie.
18. Viz: *Les Nouveaux Prophètes*, Didier De Plaige a Jean-Marie Leduc, vyd. Buchet-

- Castel, 1978, Paříž
Les Rose-Croix, Pierre Montloin & Jean-Pierre Bayard, Culture, Arts, Loisirs, 1971, Paris
19. *Oeu vres Posthumes, sv. I*, str. 114
 20. Cohen = kněz
 21. Z. Jean-Pierre Bayard, *Symbolisme Ma(oniiique Traditionriel*, Edimaf, Paris 1982.
 22. J.P. Bayard, 11 Hants, *ÉradeJ ei ftiies Arig/o-Snxotis*, Edimaf, Paris, 1981, s. 226 a s. 461 tsn 463
 23. "Prieuré" se sídlem ve Francii je jednou z nejtajnějších organizací.
 24. *Le Trësor maudit de Rennes-le- Château*, ed. J'ai lu, 1967
 25. Franck Marie, *Rennes-le- Ciiâteau, étude critique*, Bagneux, 1978 26. Francouzská obdoba belgického Úředního věstníku.
 27. Viz: Michael Baigent, Richard Leigh: *Svatá krev a svatý grál*. a Henry Lincoln, překlad, Elsevier, Brusel, 1982
 28. *Svatá krev a svatý grál*, Michael Baigent, Richard Leigh a Henry Lincoln, překlad, Elsevier, Brusel, 1952, str. 369.

KAPITOLA 2

1. Vyprávění francouzského spisovatele a okultisty Colina de Plancy, spoluautora *Pekelného slovníku*. Paříž, 1815-1863.
2. V roce 1846 vydal rakouský publicista Franz Gräffer, bratr Rudolfa Gräffera.
3. Aby si zajistil španělský trůn, dal prý impotentní Karel II. jistému finančníkovi Adanerovi svolení k tomu, aby jeho manželku, španělskou královnu, oplodnil a zajistil si tak dědice trůnu. Tento plán se nezdařil. In: *Les "Trots Vies" du Comte de Saint-Germain*, Pierre Andreumont, Ed. Famot, Zeneva, 1980
4. Tuto tezi hájí mimo jiné Pierre Andreumont (viz 3) a Kurt Seligmann, řšgic, *Supernaturalism and Religion*, Paladin, 1975.
5. Svědectví Francouze Georgese (který si z pochopitelných důvodů přeje zůstat neznámý).
 pobyt. Zná Angelu - svědectví z 12.6.56)
6. Z. Roger Facon a Jean-Marie Parent, *Les Meurtres be l'Occulte*, Ed. Alain Lefeu- vre, 1981
7. Georgesova výpověď je velmi podobná výpovědi v knize FacowPa- r e n t . Georges tvrdí, že ji nikdy nečetl (viz 6).
8. Tato kryptografie neexistuje. Zde uvedená verze je v interním bulletinu A.M.O.R.C. č. 237 ze září 1968 a poněkud znetvořená v *Les Maisons Se- crètes de la Rose-Croix* od Raymonda Bernarda, Ed. Rosicruciennes
9. O společnosti A.M.O.R.C. , viz kapitola I
10. In: Roger Facon a Jean Marie Parent, viz (6)
11. Facon a Parent, s. 154, (viz 6)
12. Viz (ñ)
13. Tento dopis byl adresován generálporučíkovi Robertu de Parisisovi a je datován 7. č. 1977.
14. V informačním letáku O. R.T., 1975, s. 6.
15. V informační brožuře **O.R.T.** , nedatováno, s. 4, 5.
16. Viz dokument O.R.T. *Demynde d'affiliation*
17. Francouzské sídlo: Château d'Auty, 82220 Molières, Francie.
18. Dokument O. R.T. s. 18
19. In: *Book of Enoch*, London, Society for Promoting Christian Knowledge, George Canon, 1962. Reprint vydání z roku 1912 z Oxford University Press. Texty ko- men z apokryfů z e- staletí před Kristem.
20. Úryvek č. 3 z Luciferovy bible, "Le Livre du temps des hommes", op-ed. kend in *Les Sectes Lucifériennes aujourd'hui*, Jean Paul Bourre, Pierre Belfond, 1978
21. Úryvek č. 4 z Luciferovy bible, "Le Livre du temps des hommes", ifiem, viz 20.
22. Výpis z dopisu Michela Werriona, vénérable maître do 10. srpna 1984, z 21. července 1983.
23. Verseau má status neziskové organizace, která byla založena v roce 1979. V jejím vedení nalezneme rada "Verseau" především vojenský personál pracující na raketové základně Florennes.
24. Stanovy této církve se objevily v přílohách B.S. č. 85-10604.

25. Adresa patriarchátu: Manoir de Kerneguez, MP 109, 22300 Lannion, Bretaň, France
26. Dominique Graf, *Regard sur les Voyants*, Edition de l'Université de Bruxelles, 1976. Bnissel
27. Aleister Crowley v: Müller, Londýn, 1985, s. 16.
28. Konkrétně se jedná o "Societa Rosicrucian in Anglia" (S. R.I.A.).
29. Viz mimo jiné: LOuis Pauwels & Jacques Bergier: *l-e Matin des Mag'iciens*, éd. Gail- lard, Paříž, 1960
30. Francouzské vydání vydal Robert Ambelain: *vre d'Abramelin le Mage*, éd. Bussiére, Paříž, 4. vyd., 1986 *La Wagie Sacredor ni-*
31. Viz: *Les RœCroix*, Pierre Montloin & Jean-Pierre Bayard, C.U.L. , Paříž 1971, s. 210217
32. Na Victoria Street v Londýně se nacházel chrám A.A.
33. In: *The Magic of Crowley*, chronicled in: C.U.L., Paříž 1972. Frère,
34. Crowley napsal mezi svými vlastními spisy 75 pseudonymy
35. Genesis 6,14
36. Nebo: Shamballah
37. Viz: - Brissaud, Librairie Académique Perrin, Paříž: *Hitler et l'Ordre Noir*, André 1969 Brissaud,
- *Hictoire du Ille Reich*, Philippe Aziz, Vernoy, **Genôvo1978**
38. Zemřel, pravděpodobně sebevraždou v roce 1946.
39. Na vojenské frontě Thulé také nepolevila v ostražitosti.
40. V lednu 1919 byla z iniciativy členů Thulé založena Deutsche Arbeiterpartei (DAP), na níž Hitler vybudoval svou politickou kariéru. V únoru 1920 Hitler transformoval DAP na NatiOrlal-SO7ialisiische Deutsche Arbeiterpartei (**NSDAP**). Dirigenti Thuléovy společnosti obsadili v Právadle: Hitler, mesias, golem, zakladatel, ústřední členové Thulé skutečně roznášeli, že floOtship pak přivedl Hitlera prostřednictvím Eckharta do COTItét s vysokým 8riStOCratic krin- generála, průmyslníků a vysokých armádních důstojníků. Hitler byl vypuštěn, d'ablové mohli at se jim ~~státi~~
41. Façon & Parent, s. 195. *Les Meurtres de l'occulte*, Ed. Alain Lefeuve, 1981, s. 1950.
42. To potvrzuje i kniha *Hitler et l'Ordre Noir*, André BrîsStétfld, Librairie Acad- mique Perrin, 1969
43. In, *Les Sectes Lucif'ér:'ennes aujourd' Itui*. Jean-Paul Bourre, Belfond, Paříž, 1978.
44. In: *Yes Sectes kucifériennes aujourd' http. . 123, (viz 43)*
45. Z: *Mouvements Religieux* č. 36, duben 1983 podle svědectví bývalého apoštola, Později konvertoval ke svědkům Jehovovým.
46. Zdroj: *Le Monde*, 6.7.86
47. *The Hague Post*, 3. září 1983
48. *Le Monde*, 6.7.86
49. Numéro special 3564

KAPITOLA 3

1. *Sectes & Sociétés Secrètes Aujourd'hui*, Roger Facon & Jean-Marie Parent, Ed. Amin Lefeuve 1980 s. 320.
2. Z. *L'Eglise Catholique GalliCane du ter as 20ème siècle*, T. R. Père Teyssot: upravil Faire Savoir, Veils-Maisons, 1985
3. Viz: Père Thierry Teyssot, édité par Faire Savoir, Veils-Maisons, 1985, str. 12, 13.
4. Viz také: *Répertoire de Petites Eglises Catholiques non ct Canoniques* (1° fascicule), Bernard Vignot, Notre Dame de Bondville, 1982
5. In: *Eglise Catholique Gallicare*, (viz 2), s. 28.
6. Brožura: *créan*, ver. uitg. Mgr. de Vent, 1030 Brusel
7. Viz: Úřední věstník Belgie 1981, č. 1202
8. *die et mort de l'ordre du Temple*, Alain Demurger, Ed. Du Seuil, Paříž, 1985, s. 241

9. In: *Vie et mort de l'ordre de Temple*, Alain Demurger, éditions du Seuil, Paris, 1985, s. 243, 244.
10. Převzato z: *Vie et mon du Temple*, Alain Demurger, éditions du Seuil, Paris 1985, p. 15-16
11. Viz mimo jiné standardní dílo: *The Templars in Flanders*, Prof. Dr. L. K. Cumps, a podobný článek v *Het Teken*, prosinec 1982, str. 178.
12. Viz: - J. Piquet, 1939, Paříž. - *Des Banquiers au moyen age*.
- * - L. Cumps, (viz 11)
- * - Alain Demurger, (viz 10)
13. L. Cumps (viz 11)
14. Viz: 94.
15. Viz: 90
16. Znak "Ordre Souverain et Militaire du Temple de Jerusalem".
17. Viz příloha B.S. 1932 č. 81.
18. In: *Le Crépuscule de la Chevalerie*, Lt. Col. Gayre of Gayre and Nigg, éd. Fernand Lanore, Paříž, 1975, s. 97-98. V tomto seznamu je Fabrè-Palapratt uveden jako 46. velmistř.
19. Viz: Serge Ferrand a G. Lecavelier v *Aux Ordres du SAC*, Albin Michel, Paříž, 1982, s. 87.
20. Viz: 19, p. 87
- * Viz: *D comme Drogue*, Alain Jaubert, éd. Alain Moreau, Paříž, 1973, s. 208
21. Jaubert, s. 208, (viz 20)
22. In: Ferrand s. 87, (viz 19) a in: BIIIC č. 12, str. 10
23. In: - *Dossiers A comme Armes*, Eric Guerdan, éd. Alain Moreau, Paris - *Dossier D comme Drogue*, Alain Jaubert - *L'Orchestre Noir*, Frédéric Laurent, éd. Stock, Paříž, 1978
24. Termín ve špionážním prostředí pro tajné agenty
25. Svědectví šéfa S.D.E.C.E. ve Washingtonu Philippa Thylanda, opoděpsáno v *D comme Drogue*, s. 441-442.
26. In: Lecavelier s. 79 a s. 125, (viz 19)
27. In: idem s. 125, (viz 19)
28. In: Lecavelier, s. 88, (viz 19)
29. In: Frédéric Laurent, *L'Orchestre Noir*, éd. Stock, Paris 1978, s. 117-272. Serge Dumont, *The Mercenaries*, EPO, Berchem, 1983, s. 41-52.
30. Della Chiaie v: *The Fourth Reich*, Magnus Linklater, Isabel Hilton, Neal Asherson, Hodder and Stoughton, London, 1984, str. 206.
31. In: Serge Dumont, *Les Brigades Noires*, EPO, Berchem, 1983, s. 90-91.
32. In: Serge Dumont, *Les Brigades Noires*, EPO, Berchem, 1983, s. 114.
33. Například: pašování drog: americký Úřad pro narkotika zatkl Serge Constanta, který měl na starosti SAC v Nice. Padělané peníze: v Seine-sur-Mer bylo zlikvidováno zařízení na výrobu padělaných dolarů a ukázalo se, že muži v pozadí nebyli nejmenšími poručíky SAC. Obchodování se zbraněmi: když byla v roce 1966 odhalena operace obchodování se zbraněmi, jeden z prominentních členů SAC zastřílel komisaře Michela Saliberta v Pařížský bar.
34. Viz: *Assemblée Nationale, r-rRort de la commision d'enquête parlementaire, sur les activiies du SAC*, Tome I, str. 15-16, červen 1982
35. In: Serge Ferrand et G. Lecavelier in *Aux Ordres du SAC*, Albin Michel, Paris, 1982, p. 88-89
36. Podobnost výslovnosti mezi společnostmi S.D.E.C.E. (vyslovuje se S'DEC) a Société E.T.E.C. (vyslovuje se S'TEC) je nápadná. Je zřejmé, že název firmy duchů byl zvolen z tohoto důvodu.
37. In: *Dossier B comme Barbouze*, Patrice Chairoff (Calzi), s. 378
38. In: "Les Condés de la bande de Charly", Claude Angeli, in, *Le Canard enchainé* of 5.1.72; viz také: Chairoff/Calzi, *B comme Barbouze*, s. 379.
39. In: *L'Orchestre Noir*, Frédéric Laurent, éd. Stock, Paris 1978, s. 49
40. Příběh je sestaven z výpovědí vrahů, které z a z n ě l y u soudu. Informace pocházejí z: *Pourquoi Pas?*, 1.5.85 a 15.5.85; *Le Monde*, 2&29.4.85; *L'Express*, 10.5.85.
41. In: *La Marseillaise*, 27. července 1981
42. Della Chiaie byl mimo jiné blízkým přítelem Lopeze Rega.

43. In: Serge Ferrand, G. Lecavelier, *Aux Ordres du SAC*, Albin Michel, Paris, 1982, s. 90
44. In: větně *Le Monde* 29. července 1981
45. V příloze B.S. 28. prosince 1979, č. 12656
46. In příloha B.S. 12. února 1976, č. 1089
47. V příloze B.S. 10. května 1984, č. 3133.

KAPITOLA 4

1. In: *Encyclopédie des secies dans te Monde*. Christian Plume, Xavier éd. Henri Pasquini, Veyrier, 1984, s. 332.
2. In: *Das Neue Blatt*, 1971
3. Viz 2
4. Velvyslanectví eJof dieigations v: Polsko, Belgie, Francie, Západní Německo, Itálie, Maňkan, Anglie, Spojené státy, Argentina, Brazílie, Peru, Čína, Filipíny... bolesti. Libanon - Rlalta, Paraguay, Švýcarsko, Mexiko, Dánsko, Austrálie, Ma-

leisia. In: *Boletin Inn-rn'cional de la Corona A zteca*, no 72, 1984

5. Viz mimo jiné: *Instituto Iniernaional de Genealogia Heraldica y Federacion de Cor-poraciones afines Hoja Informativa*, Madrid, č. 1, 1961.
- 20 Viz: 19, p. 87

* Viz: *D comme Drogue*, Alain Jaubert, éd. Alain Moreau, Paris. 1973, p. 208

6. In: *Corona Azteca, Boletin Internacional de la Corona Azteca*, no 72, 1984, pp 18, 19, 20
7. In: *Faux Chevaliers. ÚTOis Gogos*, Patrice Chairoff, Jean-Cyrille Godefroy, Pans, 1985, p. 53
8. Adresa: Mayor de Gracia, 92 r° 2a, 08012 Barcelona, Španělsko
9. Z: *Kultureel iijäschrijf, č. 1*, únor-březen 1984
10. In: *Operace Státní bezpečnosti, Státní bezpečnost a WNP*, Reně Haquin. EPA, Berchem, 1954, s. 35
11. *Le Yi*, 7. března 1985
12. If: *Corona Azteca, Boletin Internacional de la Corona Azteca*, č. 72, 1984, s. 21.
13. In: *Far Chevaliers, Vrais Ciogos*, s. 21'i, (viz 7)
14. *Historia del temple Catalan*, Académie de Pontzen
15. Seznam velmistřů "katalánského chrámu" z: *Chevalier Contemporaine*, Casa Imperial Azteca, Service de Presse-Information.

Pedro de Rovera.	1143
Berenguer d'Avinyo.	1149
Pedro de Rueyra.	1159
Arnaldo de Tarroxa.	1179
Ugo de Jofre.	1185
Arnaldo de Claramunt.	1196
Ramoln de Gulp.	1198
Pedro de Montagut.	1210
Guillem de Monredo.	1214
Aldemar de Claret.	1216
Pons de Mariscal.	1218
Guillem de Allanco.	1221
Francisco de Motpasat.	1227
Bernardo de Campas.	1230
Ramon de Patot.	1233
Ugo de Monllor.	1235
Ramon de Berenguer.	1238
Astruc de Claramunt.	1239
Guillem de Cardona.	1250
Guillem de Pontons.	1265
Anton de Castellnou.	1272
Pera de Moncada.	1276
Pera de Queralt.	1279

Berenguer de Cardona.	1291
Bartolomé de	1312
Belvis.(Gran Maestre	J318
Universal) Pedro cle	1319
Oueralt.	1331
Pedro de Grau.	1347
Ramon de Blanes.	1349
Bernado de Cabrera.	1370
Copnde de AmpuriàS.	1387
Francisco de	1390
Semenat. Pére de	1409
Sancliment. Bernat de	1410
Boxadors. Guillem de	1434
Bellesca . Visconde	1460
de Cabrera .	1490
Almirante Ramon de Cabrera .	1495
Francisco de Ventallat.	1505
Bernardo de Codina.	1526
Luis d'Oms.	1537
Pere Benet.	1557
Francisco de Perapertusa.	15fi4
Francico de Pinos-Fonollet.	1568
Dionosio de Clariana.	1570
Valentin de Farrera.	1592
Galeran de Vallgornera.	1593
Montserrat Guardiola.	1645
Pedro de Cardona.	1680
Vicente de Grau-Gallego.	1691
Raimundo de Solere.	1760
Anton Ripoll. Anton	
de Rocaberti.	
Francisco de Matas.	1791
Geronimo Giron-Moctezu Po. a.	1800
Bartolomé de Bosch-Castellan	1890
Casimiro de Grau-Latorre.	18930
Armdndo de Bruguera.	
José-Maria de Castellvi.	1936-1939
Consejo de ComendadoresS.	1940-1952
Consejo de Comendadores.	ma (Elegido por el Consejo Supremo de Cornanda-
Principe Guillermo de Grau-Moctezu	
dores el 12 Avrii 1959).	
16. Příloha Úřední věstník Belgie 12. června 3826 minis:er Vranckx. Pozn.	
17. V: dopis Státní bezpečnosti z 23.7.69 Thenri extrémní	
Příloha symptomatické (tOt 1970) Kvůli "UDIAC" bleve	
Francouzský Casier Judiciaire Central n° 68,634	
'comportant de	
18. Je také držitelem nombreuses přírodní akty na Národní obraně ve Francii	
condamnations pour aux nom, laux et usage de laux, port pu-	
ce, d'étournement frauduleux, vol domestique, f	
blic de faux nom, désertion rrtaritime, infraction à la loi sur la protection morale de la	
nesse", v dopise Státní bezpečnosti ze dne jeu-	
23.7.69.	
19. In: příloha Belgický StaatSblod, 1970 č. 1373	
20. In: příloha Belgian SteelSheet, 1971 č. 6263	
21. V: příloha Belgický úřední věstník, 1977 č. 2176	année, říjen 1982, s. 9
22. In: Association Belgo-Hisparitique, périodique trimestriel, 20	
23. Dopis ze dne 18 řittguStUS 1979	
24. Toto sdružení je neziskové,	Pod předsednictvím Yana
François Gillon	
25. Stanovy se objevily v příloha belgického Start.LSbl d z roku 1965 podle	
číslo 3260 6. května 1986. Toto tvrzení mi později potvrdil i	
26. Autor rozhovoru dd. také vlastnil takový "diplomatický průkaz".	
"přítel" Lebona, který	

27. Tn: 1982, s. 4.
28. Stanovy zveřejněné v belgickém úředním věstníku v roce 1973 pod číslem 3717.
29. Na straně 37
30. In: Association Belgo-fisponiqie, říjen 1982, s. 9
31. Diario de Barcelona, 13. března 1975
32. Na Zvěsti řádu, časopis Řádu růže a kříže Je- ruzaléma
33. Založena jako nezisková organizace: příloha Belgický státní b' ad ze dne 20. února 1968, č. 971.
34. Mimo jiné v: The Post, 15. února 1981
35. Vánoční poselství Harryho van Udena z Ophovenu svým rytířům v roce 1981
36. In: Rytíři chrámu, svazek 1
37. V dubnu 1986 se belgická větev Řádu růže a kříže oddělila od Harryho van Udena v Ophoven. Důvod mi není znám. Od té doby se b e l g i č t i templáři nazývali 'Řád templářů ve Flandrech'. V jeho čele stáli dva Harryho veteráni: bývalý velkokanclér Ludo Huy- brechts (zemřel v roce 1987), správce spolků a antverpský fojt z vyšší společnosti, a bývalý zemský velitel Matthieu Driessen, architekt a předseda výboru Železná poutě pro Limburk.

KAPITOLA 5

1. Oba založili v roce 1981 španělskou společnost S.A. Combigargo, která provozuje obchodní flotilu na africký kontinent a zpět.
2. "Národní jurisdikce" v: Arménie, Austrálie, Rakousko, Belgie, Bulharsko, Kanada, Dánsko, Grónsko, Anglie, Finsko, Francie, Gruzie , Západní Německo, Maďarsko, Irsko, Itálie, Malta, Nizozemsko, Nový Zéland, Portugalsko, Rhodesie, Roe- menia, Rusko, Skotsko , Jihoafrická republika, Španělsko, Švédsko , Švýcarsko, Spojené státy, v: Ústavní dekrety, 1979, s. 17.
3. In: Ústavní dekrety, 15. května 1979, dekret č. 55.
4. Členy "Junty" jsou: (ke dni 30. června 1985) Alberto Daveno ; Antonio Spada ; Mario-

Enrico Viona, hrabě z Bastide; don Giovanni a Pietro, vévodové z Caffarelli; Mi- chel de Gorski.

5. Dekret ze dne 30. července 1791
6. Osservatore Romano 1M6 duben 1935
7. Historii řádu přibližují následující díla:
- La Chevalerie, Philippe du Puy de Clinchamps, Que sais-je? P.U.F. Paris, 1961
- Ordres & Contre-Ordres de Chevalerie, Arnaud Chaffanjon & Bertrand Galimard Flavigny, Mercure de France, Paříž, 1982.
- A perdu historique sur l'Ordre Militaire et Hospitalir.r de Saint-Lazarre de Jérusalem, Imprimerie Dessaint, Doullens
- Odpůrci svatého Lazara, in Armorial, listopad 1962

- "Řády svatého Jana a svatého Lazara Jeruzalémského ve Velké Británii" in, The Armorial, srpen 1963

8. In: Memento du Chevalier de Saint-Lazare de Jérusalem, Paříž, 1974.
9. Dne 19. srpna 1982 vyšly stanovy belgické sekce v příloze Moniteur Belge (č. 8970). Mezi zakladateli byli: Paul Pourbaix, princ Marescotti.
Ruspoli di Poggio Suasa, baron Philippe Gillès de Pélichy, hrabě Rodolphe de Brouchen de Bergeyck
10. Viz: André Van Bosbeke, EPO, Berchem-Antwerp, 1985, s. 70, 71, 89, 93, 106.
11. In: L'Empire Moon, Jean-Francois Boyer, Ed. La Découverte, Paříž 1986, s. 69, 70.
a na
12. In: L'Empire Moon, s. 81 a rozhovor v časopise Moon sect

13. říjen 1982, s. 29, 30
14. Přetištěno v časopise Vrij Nederland, -1. září 1982.
15. In: Deutsche Tagespost, 8. listopadu 1983
16. Nazývá se také "Cercle Pinay" podle skutečného zakladatele společnosti, Bývalý francouzský silák Antoine Pinay. Byl jmenován "président du Conseil" a "ministre des Finances" ve Francii. Pinay měl také

- pěkný podíl na změně moci ve prospěch generála de Gaulla
 17. In: V, Pierre Péan, Fayard, Paříž 1984, s. 55 až 95.
 U. In: V, Pierre Péan, s. 80, 81
 19. V těchto kruzích se také odehrával skandál s takzvanými "snuffeIplanes". Jednalo se o defraudaci milionů franků francouzské státní společnosti ELF-ERAP. Viditelným aktérem byl hrabě Alain de Villegas de Saint-Pierre Jette, člen AESP. Péan zdůvodnil hypotézu, jako by peníze sloužily k finanční akci "Cercle Violet" a jeho společníků.
 20. In: *L'Année Princière dans le monde* 1985, Arnaud Chaffanjon, éd. Denoël 1985
 21. In: *Enquête et Reportages*, Renifleurs, č. 1, březen 1985. Seznam z roku 1978
 22. *L'Histoire du Noble Ordre de la Toison d'Or*, Luc Hommel, Ed. Universitaires. Les Presses de Belgique, Bruxelles, 1947. s. 13, 14, 15.
 23. Viz 22, s. 10
 24. Seznam k listopadu 1985, od: *Point de Vue*, č. 1945, 8.11.85
 25. In: *Naissances d'un Continent, une histoire de l'Europe dite à Gny de Cham bure, Otto de Habsbourg*, Grasset 1975, s. 20, 21.
 26. Tamtéž, s. 23, 24
 27. *De Standaard*, rozhovor, 20. září 1984
 28. Viz (27)
 29. Viz (25)
 30. Více informací: *Opus Dei v Belgii*, André Van Bosbeke, EPO. Berchem- Antverpy, 1985, s. 130-138.
 31. Mimo jiné v: Pierre Péan, V. (viz 17) Bílí svobodní zednáři: název Opus Dei po zapojení organizace do řady skandálů.
 32. Viz také: f-fumo, 15. září 1983, "Ať se stane jejich vůle". Například: princ Antoine de Ligne je ženatý s dcerou velkovévodkyně Charlotty Lucemburské; hrabě Charles de Limburg Stirum je strýcem hraběte Evrarda de Limburg Stirum, který je ženatý s princeznou Hélène d'Orléans, dcerou hraběte z Paříže, pretendenta francouzského trůnu.
 33. Například: otec Antoina de Ligne, princ Eugène de Ligne; Karlův bratr, hrabě Thierry de Limburg Stirum.
 34. Mimo jiné v: *De Morgen*, sobota 22. září 1984, pondělí 24. září 1984
 35. Studentská iniciativa Junge Europa, JES
 36. *Point de Vue*, 6. února 1981, č. 2010
 37. Hrabě Daniel Le Grelle je velmistrem "Řádu Papegay", založeného dne 1.7.75 "ctít a uctívat zasloužilé spolubratry, kteří se tak či onak zasloužili nebo stále zaslouhují na poli střeleckého umění a cechovního života...". In: Řád Papegay, shrnutí stanov.

KAPITOLA 6

1. V neděli 29. června 1986 se v Moerkerke konalo slavnostní pasování na rytíře s appendixem.
2. Autor rozhovoru ze dne 25. března 1986
3. Viz: in, *Nejkrásnější léta jedné generace*, Walter De Boek, EPO, Berchem-Antwerpen, 1982, str. 25.
4. Viz: *Kdo je kdo ve Flandrech*, 1985-1989, Rik Dean, vydavatelství BRD Brusel, 1985.
5. In: *Maltézský řád*, René della Faille de Waerloos, Belgické sdružení členů Suverénního vojenského řádu Maltézského řádu asbl, Brusel, 1980, s. 17.
6. V (5) s. 5.
7. V (5)
8. Mimo jiné v: *Dějiny dědičné vlády Suverénního řádu svatého Jana Jeruzalémského, Maltézských rytířů*, odd. vyd. 1048-1970, plukovník Thourot-Pichel, Maltese Cross Press Publishers, Shickshiny, 1970.
9. Historie řádu je založena na několika spisech, včetně:
 - *Dějiny dědičné vlády svrchovaného řádu svatého Jana Jeruzalémského, maltézského rytíře*, odd. vyd. , plukovník Thourot-Pichel, Maltese Cross Press Publishers, Shickshiny, 1970.
 - *La Chevalerie et les secrets de l'Histoire*, A. Gautier-Walter, La Table Ronde,

- Paříž, 1966
 - RfChard Barber, *The Knight and Chivalry*, Cardinal, Londýn, 1974.
 - *Sovereign Order of Saint-John of Jerusalem*, Edition RusSian Grand Priory of Malta, 1972
 - Claire Eliane Engel, *Les Chevaliers de Malte*, Les Presses Contemporaines, Paříž, 1972
 - Peyrefitte Roger, *Chevaliers de Malte*, Flammarion, Paříž, 1957
 - *Ordres et Contre-ordres de Chevalerie*, Arnaud Chaffanjon & Bertrand Galimard Flavigny, Mercure de France, Paříž, 1982.
 - *Maltézský řád, belgické sdružení členů Suverénního vojenského řádu*
 john, René della Faille de Waerloos, Brusel, 1980
 - *Dictionnaire Pittoresque des Milices & Ordres Chevaleresques*, A. Girond-Flandres
 10. V (8) s. 40-41
 11. V (8) s. 54
 12. In(g)
 13. In: *Faux Chevaliers, Vrais gogos*, Patrice Chairouf, Jean Cyrille Godefroy, Paris, 1985, p. 153
 14. In: *Mise au point concernant les groupements divers utilisant les dénominations de: Ordre de Saint-Jean de Jérusalem, Chevaliers de Malte, Hospitaliere de Malte*, éd. červen 1982
 15. In: *Manifest des Hospitaliter-Ritterordens*, A.G. Homblé, herausgegeben vom Konvent des Grosspriorates Europa des Hospitaliter-Ritterordens im Ordensverlag, 1973, s. 20-22
 16. In: Idem, s. 20, 22.
 17. In: "History of the former Kommanderij Slijpe of the Templars and Knights of Malta", Gilbert Jansseune (který byl povýšen do rytířského stavu), Own Er/, 1970, s. 70-71 (Tourist Office, Middelkerke).
 18. Mimochodem, tento spor se odráží i v přílohách *belgického věstníku*:
 1- V roce 1967 (III. 3449) byly přijaty stanovy "Kommanderij Vlaanderen-Sovereign". Řád svatého Jana Jeruzalémského HOS italští rytíři zveřejněno
 2- V roce 1974 (č. 8729) byly vydány stanovy "Převorství Nízké země - Hospital-Rytíři svatého Jana Jeruzalémského". Mezi zakladateli jsou členové 1.
 3- V roce 1975 (č. 2366), 1 rozpuštěn a převedl dosud dostupné prostředky na 2.
 4- V roce 1977 (č. 409) se objevují stanovy "Karitativních prací prefektury Flandriac svrchovaného řádu svatého Jana Jeruzalémského", později transformované na "Priorat Flandriac". Mezi členy se objevují členové 1.
 19. Celý text die Keure: "Kniže je řád, jehož cílem je studium, vnímání a rozvíjení nizozemské přirozenosti v osobním, rodinném a komunitním životě. Styl řádu: Řád je založen na víře v jednotu a poslání kultury nizozemských zemí. Prvotřídní jednání a vědomá angažovanost ve prospěch komunity. Úzké kamarádství, dávání a vyžadování. Věrnost a tolerance vůči duchu Oranžských".
 20. *Extremní pravice a stát*, W. De Boek, EPO, Berchem-Antwerpen, 1981, s. 104
 21. Upravený text, Protea, vlámsko-jihoafrický kontaktní klub, odůvodnění, 1977
 22. Příloha *Belgický úřední věstník*, č. 741
 23. Nebo podle jiných zdrojů 44. velmistř, v závislosti na způsobu počítání.
 24. *History of the Hereditary Government of the Sovereign Order of St John of Jerusalem, Knights of Malta*, sec. ed., Colonel Thourot-Pichel, Maltese Cross Press Publishers, Shickshiny, 1970, str. 193.
 25. Synoda později svůj postoj přehodnotila: v roce 1981 kanonizovala ruskou carskou rodinu jako mučedníky bolševismu.
 26. Serge Dumont ve své knize *Zoldáci* (EPO, Berchem, 1983) píše, že John Birch Society je ve skutečnosti zásterkou pro KU Klux Klan (str. 165). **KKK** je také...
 SChicks nad rytířským titulem: "Neviditelná říše rytířů", vedená "Imperial Sorcerer" Bill Wilkinson
 20S Viz: Jean-François Boyer- éd. La Découverte, Paris, 1986, s. 202,
 28. V (8) s. 192
 29. Údaje byly čerpány z:

BIIC 12, září, říjen 1982, Sociétés occultes et Services secrets, Jonathan Marshall (adj. hooldied. Dotaz, W&Tshngton DC)

- Thourot-Pichel, viz (8)

- David Martin, *Wilderness of MirFOES*, Harper & Row, New York 1981

- Guy Richards, *Huur/or the Czor*
Anthony Summers, *The File on the T.bar* 1966

Guy Richards, *Imperial A.gent*, Devin Adair, New York

30. Viz: Marchetti v. *Jejich vůle se stane*, Marin A. Lee, Mother Jones, červenec 1983
CIA dokončil konklave-

31. italské špiónážní služby například tvrdil, že naslouchají

32. V časopise Mother Jones, (viz 30) *J,yoytyfa, papež a politik*. In de Knipscheer, Haarlem-

33. Adolbert X ráfky, *Kardifool* na základě článku Od vatikánského experta Martina A. Brusel, 1985, s. 285 *posobena a zveřejněna* v červenci 1983. I VCrwljs

34. Tento článek byl sestaven tak, aby Lee v časopise Mother Jones, *jejich* Podle knihy Adalberta KrimS, Kardirip (Woytyla, *Papež a politik*. V řezu- ods služba učitel a držel vedoucí func- scheer, Haarlem-Brusel, 1985. KrimS WAS g než se shromáždil jako novinář... vazby v rakouském, katolickém hnutí mládeže, a třetí svět se propadl.

35. Martin A. Lee, *Their will be done*, Mother Jones, červenec 1983

36. Prus XII. vedl ostře protikomunistickou politiku: v roce 1949 např. proved eno

zavedl všeobecný dekret o exkomunikaci, Waaibfj každého, kdo se spojil s komunismem. flirtoval s byl okamžitě v zajetí církve

37. In: *Kardinál Wojtyla, papež a politik*, Adalbert KriflIS, Ifl de Knipscheer, Hair- lem-Brusel, 1985, s. 252, 285

3g. Jn: *Le Monde*, 6.2.1985 (projev v Peru během cesty 26. ledna - 6. února 1984

39. In: *International Herald Tribune*, 11.1

40. ir: *Die Presse*, 13. I.PA

41. In: *National Catholic Reporter*, 23. května 1986, "Stínové rytířství rytířů z Malta" (Křivá cesta rytířů z Malty)

Malta" a: *Le Monde Diplomatique*,

42. Viz (41)

43. V (33), s. 285

44. In (33), s. 156, 157

43. In: *Der Spiegel*, 20.R.84 26.11.84

46. In: *Frankf.yrter Rundschau*,

47. *National Catholic Reporter*, *Washington Post*, *New Work TimeS*, 20. května 1984.

48. In: (33), s. 158

49. *National Catholic Reporter*, 23. května 1986

50. Viz (49)

51. Viz (49) listopad 1975

52. Zdarma po: 4,

53. In: *ü'ordre de la Noblesse*, č. 3, 1979 LXXXVII

54. Viz (35)

ss. Diplomatické vztahy (1980) se Svatým stolcem, Rakouskem, Španělskem, Itálií, Gabun, Pobřeží slonoviny, Egypt, Etiopie, Malta, Portugalsko, Safl Marino, Benin, Mauricius, Niger. Senegal, Somálsko, Horní Volta, Lesotho, Libérie, Mauritanie, Togo, Kostarika, Kuba, Salvador, **Ekvádor**, Argentina, Brazílie, Chile, Kolumbie, Paraguay, Peru, Dominikánská republika, Guatemala, Haiti, Hondnas, Nikaragua, Panama, Maltežský řád, René della veřejnost, Uruguay, Venezuela, Libaffoft, Filipíny. V: Suverénní vojenský řád

Faille de Waerloos, belgické sdružení Ledeř Váří

Malty asbl, Brusel 1980

56. Zástupci nebo delegáti v Belgii, Spojených státech, Francii, Mo- Swazilandu, na základě

naco, Švýcarska, Německé spolkové republiky a Organizace spojených národů pro uprchlíky ve Světové zdravotnické Unesco v Paříži, na Vysoké komisi organizaci

lingen, v Mezinárodním výboru Červeného kříže, Ženevě, na adrese pro lidská práva v San

- *Les Chevaliers de AfoJfe*, Claire Eliane Engel, Les Presses Contemporaines, Paříž, 1972 (ruské nebezpečí)

- *Chevaliers de Málte*, Roger Peyrefitte, Flammarion (The ican perils)

- *Jejich vůle se stane*, viz (?5)

- **Pons a politik**, viz (35)

- *L'année Princière*, 1985, Arnaud Chaffanjon, ed. Denoël, Lu;on 1985 (manželství Alexandra-Riesle)

- **Opus Dei v Belgii**, André Van Bosbeke, **EPO**, Berchem, 1985 (manželství Alexan- dra-Riesle)

- "Ať se stane jejich vůle: belgická větev řádu Marta", *Humo*, 15. září 1983.

- *Ordres & Contre-ordres ye chevalerie*, Arnaud Chaffanjon & Bertrand Galimard Flavig- ny, Mercure de France, Paříž, 1982

- *Encyklopedie Finklerova prince*

- novinové zprávy v novinách *The People*, týkající se nebezpečí Vatikánu po druhé světové válce, sobota 26. února 1955.

- "L'Ordre de Malte et la Noblesse de L'ile" in, *L'Ordre de la Noblesse*, Baron Serge de Hübsch de Grossthal, č. 3, 1979, s. LXXVII.

58. Dopis 28.5.84 get. pověřený ministr Deschamps

59. Příloha BS 21 září 1978 č. 8361 odst. 1.čl. 2

60. Viz zejména: *200 nejbohatších rodin*, René De Preter, EPO, 1983.

61. Viz: *Humo*, 15. září 1983

62. Viz: *Humo*, 15. září 1983

KAPITOLA 7

1. In: *God's Banker*, Rupert Cornwell, Counterpoint, London, 1983, str. 45.

2. In: Relazione della Commissione Parlamentare d'inchiesta sulla Loggia Massonica P2,

12. července 1984, s. 59-60

3. Italský parlamentní výbor, závěrečná zpráva z roku 1984, strany 152-155.

4. 2. srpna 1980

5. Přetištěno z knihy *The CCC, The state and terrorism*, Jos Vander Velpen, EPO, Ber- chem, 1987, s. 20.

6. *Karol Wojtyla, papež a politik*, Adalbert Krims, In de Knipscheer, 1985, s. 300.

7. *i-let Yaficoan*, gefd eit macltt, Frédéric Hacourt, EPO, 1985, s. 76

8. *Kurier* 1.3.83

9. (6) p. 304

10. (6) p. 300

11. In: *Their will be done*, Martin A. Lee, Mother Jones, červenec 1983. Lee také uvádí, že Con- tinal Illinois vlastní akcie banky Opus Dei v Barceloně.

12. (6) Krims, s. 301, 302.

13. Martin A. Lee, Mother Jones, červenec 1983

14. In: Frédéric Hacourt, s. 8J, viz (7)

15. (6) p. 303

16. (6) p. 306

17. Banco Ambrosiano držela podíly ve společnosti Bafisud

18. Frédéric Hacourt, s. 84, viz (7)

19. (7) p. 84

20. Jedním z finančníků na seznamu byl Oberdan Sallustro. Byl unesen a zabit za nikdy nezhojených okolností. Mimochodem, ředitel tiskového oddělení.

Agentura byla později zabita.

21. I-Dacourt, s. 85 viz (7). To potvrzuje i zpráva italského parlamen- na str. 98, 107-109, 113, 114, 118, 120-125, 127, 140.

22. Ve zprávě s. 59-103

23. In: **BIIC** 12, září-říjen 1982 s. 14

24. Ze zprávy italského parlamentního výboru například vyplývá, že

nizaci, v Mezivládním výboru pro Europ Remo, v Organizaci evropských států a

Regionální
Mezinárodní inStttUOt

Středoamerické státy v San Salvadoru

57. HlavníStUk je složen na základě

396

Z následujících prací:

John Me Caffery, člověk ze CIA, v této souvislosti pomohl zajistit Gelliho vzestup v P2;
str. 117-118.
25. *In Nome della Loggia*, Gianni Rossi & Francesco Lombrassa, Napoleone, Roma,
1981, p. 105

397

26. p. 117, viz (25)
27. p. 131, viz (25)
28. Guarino chránil svého přítele Sindonu v dobrém i zlém. Sindonovy potíže zredukoval na komunistické spiknutí.
29. Panorama, Milán, 10. srpna 1981
30. Viz kapitolu "Rytíři chrámu", část I.
31. Gelliho prohlášení po bankrotu Sindonovy "Banca privata Italiana" (1981), in Dokumentační knihy parlamentního výzkumného výboru, Tome I, s. 135.
32. Zpráva s. 102, 103
33. Při pátrání po Gelliho domě byly objeveny adresy
34. Mimo jiné v: In *Nome della Loggia*, Gianni Rossi & Francesco Lombassa, Napoleone, Roma, 1981, s. 49-53.
35. *Bulletin d'Information*, č. 4
36. Charta čl. 7.
37. *Bulletin d'Information*, č. 6
38. Dopis z Porta, 26.6.78
39. Viz: "Rytíři chrámu", svazek I.
40. In: *Bulletin d'Informatori*, u° 5, s. 26
41. viz (40)
42. LP Crusader, Song Crusader, Chris de Burgh, 1979, překlad
43. *Bulletin d'Information*, č. 4, s. 36-37.
44. *Bulletin d'Information*, č. 5. s. 11

KAPITOLA 8

1. Sobota, 18. ledna 1986
2. Saint-Hilaire je oblíbeným spisovatelem o tzv. záhadných záležitostech našich dějin. **Určitého** věhlasu dosáhl v esoterických rytířských kruzích, kde přednáší. Mezi jeho díla patří "Atlas du Mystère", "La Flandre Mystérieuse", "La Belgique Mystérieuse" a další.
3. Viz: *luz ordres du S.A.C.*, Serge Ferrand, G. Lecavelier, Albin Michel, Paris, 1982, p. 92
4. Idem (3)
5. In: *Faux Chevaliers Vrais Gogos*, Patrice Chairon, Jean-Cyrille Godefroy, Paris, 1985, p. 86-87
6. (5) p. 50
7. In: OMESA, 1980 a *Mouvements Religieux*, č. 37, s. 5, 6.
8. Viz: Kapitola II: Rytíři noci
9. *Les Chevaliers Hospitaliers de l'Ordre de Saint-Jean de Jérusalem à l'Ordre de Saint-Jean-Baptiste d'Amérique*, B. Lambré, Ed. Waterloo, 1976
10. Např. v ChaNanjon & Flavigny, *Ordres & Contre-Ordres de Chevalerie*, Mercure de France, Paris, 1982, s. 214.
11. Aux *ordres du SAC*, Serge Ferrand, G. Lecavelier, Albin Michel, Paříž, 1982
12. rozhovor: 14. května 1986
13. V dopise s odkazem na H. Fonde@m- 6.8.70; oddíl AD-D. G.34'70
14. (5) p. 208
15. Roger Peyrefitte, *Tableaux de chasse ou la vie extraordinaire de Fernand Legros*, Albin Michel, Paříž, 1976, s. 52, 5
16. Interalianční kříž za zásluhy, Interalianční medaile za zásluhy, Kříž George Washingtona, Meče maršála Bernarda Montgomeryho, Kosciuszkovka a Pulaského medaile, Croix Mérite Jeanne d'Arc, Médaille Mérite Marechal Foch, Pamětní válečná medaile generála Eisenhowera atd.
17. Viz (10) s. 217
18. dokument, který mám k dispozici
19. 1973 založení: přílohy *Úřední věstník Belgie*, 15. března 1973, č. 1723
20. Viz kapitola: **Rytíři svatého Jana**
21. Viz (11)
22. Dokument v držení autora.

23. Périodique n° 1 du 15 janvier 82
24. In: *La France des Sectes*, Fanny Cornuault, Tchou, Paris, 1978, s. 165.
25. Pierre Mariel, *Les Sociétés Secrètes mènent le monde*, Albin Michel, Paříž, 1973.
26. In: Roger Facon a Jean-Marie Parent, *Sectes, Sociétés Secrètes Aujourd'hui, Le complot des ombres*, Ed. Alain Lefeuvre, 1980, s. 186.
27. In: *Encyclopaedia des Sectes dans le Monde*, s. 421.
28. Cagoule: mnišský plášť s kapucí a dvěma otvory pro oči.
29. Prostřednictvím organizace F.U.D.O.S.I. - že A.M.O.R.C. je jediným pravým vážení určené
rosikruciánským be-
30. Grasset, Paříž, 1979
31. *Sectes & Sociétés Secrètes Aujourd'hui*, FaCorl & Parent, éd. Alain Lefeuvre, 188-189 1980, p.
32. *Časopis Evropa*, č. 1173, 28.11.1967
33. p. 201, 202, De Arbeiders Publishers, Amsterdam, 1973. původní název: *Ci'ii of unreason*, vydalo nakladatelství George G. Harrap & CO Ltd, London, 1973
34. Neděle 5. října 1986

KAPITOLA 9

1. Viz také: Práví rytíři
2. *Annuaire de la Chevalerie*
3. *Croix de Gueules*, č. 26, s. 7
4. *Croix de Gueules*, č. 88, s. 36, 37.
5. *Magistère Information*, 15. září 1977, č. 166
6. Konkrétně se jedná o Philippa Leroye a Gerarda Mahu.
7. To potvrzuje i publikace *Chevaliers*, kterou vydala milice. Obsahuje zmínil kapitolu Řádu v Římě v listopadu 1975 za přítomnosti **Otec Mohn**
8. *Nejlepší léta jedné generace*, Walter De Boek, EPO, Berchem, 1952, s. 51, 52
9. Pokládání min v nikaragujských přístavech
10. In *Chevaliers*, č. 28, 4. čtvrtletí 1975
11. Communication du Grand-Maitre au Chapitre du 5 janvier 1969 - L'Action de l'Ordre
12. Dopis ze dne 26. června 1974
13. In: Pierre Péan, V. Fayard, Paris, 1984, s. 79
14. Viz přílohy statutu *Úřední věstník Belgie* 22. září 1960, č. 3764.
15. Ordre des Chevaliers du Rouvre, Constitution, čl. 9.5.a, b, c.
16. Jacques Jonet, Richard van Wyck, Vincent Van den Bosch, Robert Remy
17. *Extrémní pravice a stát*, Serge Dumont, EPO-Berchem, 1981, str. 132
18. (17) p. 129
19. Cercle Royal la Concorde, Cercle Royal La Philotaxe, International Club of Flanders
20. Club Saint-Denis, University Club of Montreal, University Club of Toronto
21. Tchajpejský mezinárodní klub podnikatelů
22. M&XIm'S Business Club, The Travellers, Union Interallié
23. Cosmos Club, The Lotos Club
24. Kildare Street a University Club
25. Circolo dell'Unione
26. Mezinárodní sportovní klub
27. Gremio Literario
28. Salisbury Club
29. Královský bakalářský sál
30. TraveHer's Club, The Royal Automobile Club, Brodř's
31. CSC, francouzsky mluvící křídlo ACV
32. André Saint-Remy zemřel v roce 1984 ve věku 71 let.
33. *Exirémní právo a stát*, Serge Dumont, EPO-Berchem, 1981, s. 133.
34. Další podrobnosti naleznete na: *Kirschen & Co*, André van Bosbeke a Jan Willems, EPA, Berchem, 1987, s. 104-111.
35. Včetně senátora CEPIC Noëla de Burlinxe a vyšetřujícího soudce Lambeau, který má na starosti spis CEPIC-PDG (de Bonvoisina firma).

36. Mimo jiné bývalý předseda CEPIC Georges Henrard; -Politický tajemník CEPIC Michel Frippiat; ex-CEPIC adj.dir. studijní centrum CEPIC Bernard de Closset
37. č. 2624 EPO, 1986, Patrick De Boosere, Robby Berloznik
38. Další podrobnosti: viz *Star V'ars*,
39. Vyhlášeno 17. června 1981 v průběhu zpráva "Cercle des Nouveaux". Economistes'
40. Viz trans De Smet, DM 12. října 1985
41. Viz zejména: *L'Empire Moon*, Jean-François Boyer, La Découverte, Paříž 1986, s. 239-259
42. Rada USA pro svobodu ve světě
43. Nemovitosti, podniky, řetězec restaurací, noviny, obchod se zbraněmi... viz: Boyer a také

The Morning Saturday, 15. ledna 1955. V roce 1982 byl Moon sám odsouzen k 18 letům vězení za daňové podvody (162 000 dolarů v letech 1973-1975).

44. *Ktiack*, 25. září 1985
45. Viz (44)
46. Mimo jiné: 1985, Paříž, Hotel Méridien
47. *KnaCk*, 25. září 1955
48. července, srpen 1984, *Vox* Pro Vita, viz také: *OpuS Det' v Belgii*, André van Bost-Vitae. O beke, EPO, B0fChCm, 1985

IIOOFDS "FUK 10

1. Viz: *S.pécial, Les Chevaliers "etioniqu€S, RQ. 403bis, 1980; Ordre et Contre-Ordres de chevalerie chaffart*, Jott, Paris, 1952, s. 68-73.
p j2E ijag',S :ytuten in bij lage *Belgisch StäätSblod 19€ "3 Inf. 7879*
3. *Operovat. Staatsveiligheid, Dr. Staatsveiligheid a WNP*, René Haquin, EPA, Berchem, 1984, s. 81
4. Viz (3) s. 5
s. v pondělí 25. května 1957 Wbfid Barbera odsoudili za vraždy.
6. Viz: *Eytreen right err be State*, EPO, 1981, s. 132
7. Mimo jiné "Les Amis de l'Isle de Pacques" : Vincent Vanden Společnost Bosch předseda; Mercier je tam ředitelem je pod...
8. *De Morgen*, 20. června 1981
9. Viz (3) s. 34
10. Viz (3) s. 122
11. Viz (3) s. 113

MAIN K 12

- } In: l'Annuaire de l'Isle de Malte, 1970
2. In : *FnuX Chevaliers, Vrais Gogos*, Patrice Chairoff, Jean-Cyrille Godefroy, Paříž, 1955, s. 222
3. Zie (2) p. 161
4. Přílohy *BelgiSCH Stootsblad*, 1978, č. 6011, aft. 2
5. Viz (4) čl. 3
6. *The Loniste News*, 29 s 1985
7. Od: *S.O.S.I. Observer*, č. 9-10, duben 1980, Úvodník
8. Viz také: *Kirschen & Co*, str. 101, 102, 103 snp Andre Van Bosbeke a Jan 110, 111,
Willems, EPO-Berchem, 1987
9. *Knack*, 12. března 1986
10. Výpověď svědka
11. Téměř doslovně přetištěno z *Kirscheri & CO*.
12. *Pourquoi PaS?*, 26. listopadu 1986
13. Boudewijn De Groot, HeksenSabbatll, Hit LP 'Noc a advent'
14. Viz 'Skuteční rytíři'
15. Dopis 24. července 1985.
16. autentfek, DM 27. února 1986. De Morgen hovořil o "něpřehlédnutelném faceliftu".
17. In: Annuaire de l'IRD, 1979

19. *The Observer*, 19.4.87
20. V *Cahiers Diplomatiques*, publikace IRD, č. 1., 1978; Lebon, viz: "Ech- te rytíři
21. Art. 2 in: *Cahiers Diplomatiques*, č. 1, 1978
22. Viz (2) str. 21, 22... Wa i dekrety: jedná se o jednoduché p r o h l á š e n í als neziskového sdružení v USA.
23. Viz (2) str. 228, 229
24. Z: Ústavy, s. 8
25. Chairoff, **Dossier B comme Barbouze**.
26. Serge Ferrand & Lecavelier, Lux *Crdres du S.A.C.*, Albini Michel, **Paris**, 1982, s. 231, 232
27. *Pourquoi Pas* 17.8.83

28. Viz (27) a vlastní dokumentace
29. *Isa Libre Belgique*, 8. června 1983
30. *Enquêtes et reportages* nr 1, březen 1985, s. 25. Mungo byl generálním tajemníkem Mouvement d'Action pour l'Union Européenne a generálním délcgué "Académie Européenne des Sciences Politiques". V obou organizacích Otto drží štafetu.
31. dopis 15.9.86
32. byl členem "Comité de soutien aux luttes de libération africains et arabes" a odpovědným redaktorem časopisu tohoto výboru: **Africarabia**
33. *Demain le Monde*, č. 18, 17.11.77
34. In: *Vox Europae* č. 28, březen 1976, "bulletin de liaison" "Parti Européen".

35. *De Kreeft, I 96!*, Masereelfonds, Gent, s. 67
36. nezisková organizace, založená v roce 1976, příloha *belgického Úředního věstníku* č. 6504.
37. *L'Orche,stre Notre*, Frédéric Laurent, éd. Stock, Paris, 1978, s. 133
38. Viz (37), s. 133
39. Viz (35) s. 65
40. *Droit de Vivre*, uitissue of 'Ligue Internationale contre le Racisme et l'Antisémitis-"me", únor 1985, č. 508
41. Viz: 81, č. 13
42. Předsedal jí Walter Kunnen
43. *Dunkelmänner der Macht*, Jürgen Roth, Berndt Ender, Lamuv Verlag, Bornheim-Merten, 1924, s. 50
44. Společně založili: "Centre Européen de Coopération Technologique", BS 16.7.81
45. *Damocles*, duben 1982, č. 4
46. DELIPRO : Centre d'Aide au Développement dans la Liberté et le Progrès, Rue de Naples 39, 1050 Bruxelles.
47. In: CCMM-Paris, les sect-s, s. 9-12, Paříž 1986.
48. *Liberté*, červenec 1982. Autorem článku je Charles Sibenaler, Dessartův společník, který se rovněž podílel na činnosti IRD.
49. Anastasia Anatola Litvaka s Ingrid Bergmanovou a Yulem Brunnerem (Amerika, 1956). Anastasia, die letzte Tsarentochter režiséra Falka Harnacka s Lilli Palmer (Německo, 1956).
50. Fayard, Paříž, 1982. Vyšla také španělská verze: "Yo, Alexis, bismieto 5el". **Zar'**, Plaza & Janes
51. rozhodnutí: Tribunal de Grande Instance de Paris, 9. května 1983 a 2. července 1986
52. Viz dokument str. 341
53. Dokument v držení autora
54. *Gazet van Antwerpen*, 3(k31 květen 1981
55. Viz (50) s. 49
56. In: *Les Brigades Noires*, Serge Dumont, EPO, 1983
57. In: *L'Orchestre Noir*, Frédéric Laurent, éd. Stock, Paříž, 1979
58. Viz (50) s. 317
59. Viz (57) s. 318

60. **Viz** (57) str. 301, 311, 318, 350-357, 359, 362, 391, 401. Viz také: *Tiempo*, 3.6.85
61. *Tiempo*, 3.6.85
62. *The Standard*, 7. května 1982
63. O Torresovi Rojasovi viz El Golpe, **Julio** Busquets, Miguel A. Aguilar, Ignacio Puche, Editorial Ariel, Barcelona, 1981, str. a: La **Noche de Tejero**, Jose Oneto, Editorial Planeta, Barcelona, 1981. Co se týče bindings právníků, viz: *Tiempo*,

i s. In: IRD , 1979 a *Who is who iri Europe*, 1981.

400

401

3.6.85 a *De Standaard*, 30. září 1981. Italové: Mauro Meli, strážce v r a ž d y soudce OccOrSSiO; Claudia Papa; Bruno Luciano Estéfano.

64. Viz (63)

65. Právo na odpověď: *Tiempo*, 29.7.85

6b. *Zf-e Encyclopaedia des Sectes* dane le moiide, s. 174.

67. Viz (2) s. 178

68. Dopis 19. února 1974

69. *Wall Street Journal*, 9.9.85

70. Viz (2) s. 170

71. Viz (2) s. 167

72. TV Panorama, 11.1.1972

73. in: např. *Stern*, 24.10.71; Chaffanjon, s. 207-208

74. Prohlášení v *Tiempo*, 29.7.85

75. *Heraldo Espanol*, 13.-19. ledna 1982

76. Čtvrtek, 11. prosince 1986

77. Mimo jiné v: *Le Soir*, 3. října 1969

78. Originál zabaven ministerstvem zahraničních věcí, sier rir. P.R. 21.98.29.3&6 (Ministerstvo spravedlnosti)

79. Parkety: n° 21.98.29.3&69, Greffe n° 900

80. V rozhovoru: *Heraldo Espanol*, 13.-19. ledna 1982

81. Údaje, které mi poskytla Association des Descendants de la blesse Russe en Belgique

82. Briel 25. listopadu 1986

83. *Listina rir*. 1721, 30. 1. 1986, přílohy *BelgisCh SiOOtSblad*

84. In *The 3forger*, úterý 19.2.87

85. Cicomaco, vipe, IDT

86. Cicomaco Lux

87. B.S. 14. května 1983, č. 1283-17

88. In: *L'Avenir du Liiremfourg*, mercredi 16. března 1983

EPILOG

1. Akce v Bouillonu se konala v sobotu 18. října 1986.

se nachází v dos-

Ne-

Ilustrace

Ilustrace

- p. 11 Rytířství v nebi (sv. Michel), v historii (Karel Veliký, Bůh z Bouillonu, sv. Ludvík, Johanka z Arku), v legendách (Roland, Olivier, Guillaume Fièbrebrace et Renaud de Montauban).
Skladba Luc-Olivier Merson.
- p. 13 Znak "Starobylého a mystického řádu Rosae Crucis" (A.M.O.R.C.)
p. 29 Znak "Order Des Chevaliers Martinistes" (Rytířský řád Martinistů)
ALGDGADU: A La Gloire Du Grand Architecte De l'Univers.
- p. 43 Rytíři v plné zbroji pozvedají meč.
p. 47 Vlevo: belgický šéf ORT Vpravo: velmistr "Verseau"
- p. 58 Znak "Compagnie Chevaleresque du Verseau".
- p. 61 Znak "Eglise Catholique Apostolique Gallicane Traditionelle" s. 92 Znak "Kapitulního řádu svatého Gereona".
- p. 94 Znak OSMTJ, pobočka Sousa Fontes
p. 105 Emlbeem OSMTJ, divize Zdrojewski
p. 119 Emlbeem z OSMTJ, prieuré autonome de Belgique
p. 123 Znak "Order Des Chevaliers Du Saint-Temple" (Řád rytířů svatého chrámu)
p. 124 Znak rodu Moctezuma III.
p. 127 Montezumova univerzita
p. 128 Emblém "Ordre Souverain et Militaire de L'Aigle et du Lys".
p. 133 Znak "Řádu růže a jeruzalémského kříže"
P- 144 Znak OMTC
- p. 148 Seznam členů AESP, jak je zveřejněn v "Surveys et reports".
p. 150 Zlaté roundo
s. t69 Několik "záběrů" z obřadů v Moerkerke. Nahore: skupinová fotografie.
Dole: průvod; za kněžími kráčí farář Daniel Coens.
- p. 164 Znak "Svrchovaného řádu svatého Jana Jeruzalémského"; sekce Kníže Andrej Jugoslávský.
- p. 194 Klenot SMOM
p. 199 Diplom udělený SMOM
- p. 211 Dopis Licio Gelliho Philipu Guarinovi, ve kterém Gelli píše, že s radostí očekává Reaganovo zvolení prezidentem. Zmiňuje se o akcích ve prospěch

- Reagan v Římě v rámci evropského sdružení Amici Di Reagan'
 p. 212 Gelliho dopis Reaganovi. Gelli v něm píše, že Reagan z něj udělal Itala.
 Bible s ilustracemi Salvadora Dalího, kterou mu daroval. Nevystopovatelné, současnost
 Gelli dodává.
- p. 213 Znak "Republikánského národního výboru"
 p. 216 Rytčířův diplom ze Zappelliho OSMTJ.
 p. 219 Znak OSMTJ, Grand Prieuré de Suisse
 p. 227 Znak "Ordre de Saint-Jean-Baptiste" (Řád svatého Jana Křtitele)
 p. 231 Znak řádu "Ordre de saint-Antoine du Désert"
 p. 236 Rytčířský stupeň "Řádu svatého Jana Křtitele" OI Am erica'
 p. 250 Emblém "Společnosti Aetherius"
 p. 261 Znak "Fraternité Chevaleresque Michaelite".
 p. 269 Znak "Ordre Dynastique d'Alibert".
 p. 271 Znak "Militia Sanctae Mariae".
 p. 275 Foto nahoře: oslava "Ordre du Rouvre", uprostřed nahoře: Jacques Jo-
 net.
 Foto níže: vpravo: bývalý velmistr řádu "Ordre du Rouvre" (v te-
 nue) Richard Várl Wijck.
 p. 278 Znak řádu "Ordre du Rouvre"
 p. 296 Znak "Milice Ježíše Krista".
 p. 3 j3 Nahoře: Znak "korespondentů", Diplomatiques", sekce "Pax
 Mundi".
 Níže: znaky "Pai Mtindi"
 p. 326 Emblém "Institut de Relations Diplomatiques"
 strán. 32g Znak Busova "světového parlamentu pro mir a bezpečnost"
 p. 331 Emblém Pasleauova kostela
 p. 339 Emblém soukromého sekretariátu "Alexis "balacy"
 p. 341 Bowling: forma "polární vlády v"
 Níže: Alexis
 p. 365 Fotografie z obřadu v Vývar.

Zkrácený index

Abillama, Emir Farouk 192
 ABN (Antibolševický blok národů) 283, 342, 343
 Academia de Ciencias Humanísticas y Relaciones (Dominikánská republika) 326-327
 Académie des Sciences de Rome (ASR) 304
 Académie Européenne de Sciences Politiques (A.E.S.P.) 148, 149, 272, 282
 Académie Sainte-Irénée 317
 Aderholdt Harry C. 190
 Aetherius Society 250, 251, 252, 253, 340, 352 AG Für
 Gastgewerbe 310
 Aginter Press 108, 110, 334, 335
 Agrippa Cornelius 51
 Ahnenerbe 294
 Albert Bavorský, hrabě 230
 Albert Belgický, král 140
 Albert z Liège, kníže 156, 157, 198, 273, 285
 Albigenzen 15, 298
 Alexandr I., car 170, 171, 194 Alexandr
 Jugoslávský, kníže 191
 Alexis 339, 340, 342, 344, 346, 347, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 360, 359
 Alisx: d'Anjou de Bourbon-Gondé Alexis
 Alias: Brimeyer Alex
 Španělský král **Alons XIII.** 153
 Alibert de la Vallée Raoul 58, 256, 260, 269
 Alessandrini Emilio 2E
 Allianz Apostolica Anticomunista (AAA) 335, 344
 Starobylý mystický řád Rosae Crucis
 Alias: A.M.O.R.C. 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 2è, 27, 29, 32, 33, 34, 36,
 43, S5, 86, 87, 248
 Alfons I., král 94 Amba
 Šenuda **III.**, papež 234
 Ambelain Roger 248
 Amenhoteb III 15
 Americké velkopřevorství Suverénního řádu svatého Jana Jeruzalémského

Pseudonym: Alexander Michajlovič z Ruska 171
Americký institut pro svobodný rozvoj práce (AIFLD) 185 American
Opinion 182
Američané za demokratickou Itálii 210
Amitiés Arabes 334
Andrej Jugoslávský, kníže 161, 163, 166, 172, 173, 175, 176, 177, 178
Andreotti Giulio
Alias: Proletářský výbor pro lepší spravedlnost 207, 209
Angleton James Jesus 184
Antibolševický blok národů (ABN) 285, 342, 343
Chudí rytíři Kristovi (pauperes commilitones Christi Templique Salomiei) 99 Associatio
Benedictus Patronus Europae 288
Association belge des Chevaliers de l'Ordre Souverain et Militaire du Temple 105
Association Belgo-Hispanique 130, 131, 132, 133, 135, 144, 327, 338
Association des Descendants de la Noblesse Russe en Belgique 355
Association Militaire et Hospitalière des Chevaliers de la Croix de l'Ordre des Compagnons d'Honneur 129
Astrid, arcivévodkyně 191
Astrid, princezna 156, 157
Astrum Argentinum (A.A.) 67, 68
Autoworld 360
AYAM 41

B.O.S.S. 108
Bacon Francis 16, 21
Bacon Roger 21
Bafisud 208, 209
Baggio Sebastiano 197
Baleron de Brauwer Marie-Rose 85, 86, 117
Banco Ambrosiano 205, 208
Barbie Klaus 192
Barber Marcel 294, 295
Barzel Rainer 107, 112
Basil, svatý 140
Bassaraba von Brancovan-Khimchiachvilli 351, 358
Alias: van Brancovan Robert
Bates Roy 354
Beatrix Nizozemská, královna 153
Belafonte Harry 321
Belgická katolicko-galická církev 92, 93, 118
Benedikt XI., papež 101
Benedikt, svatý 287
Benson Bernard 321
Bernard Christian 26
Bernard Nizozemský, kníže 249, 352, 358
Bernard Raymond 27, 43, 85
Besant Annie 16
Beusekamp-Fabert Irène 26
Hnutí za Spojené státy evropské 335 Beyer de Rijke Luc
280, 336
Skupina Bilderberg 245, 248, 249, 282
Blake George 179
Blanchard Victor 248
Blanchard Yves-Julien 309
Blaton Aldo 280
Blavatská 40
Bloom van Assendelft Johannes-Maria
Alias: Assendelft Johannes-Maria 231
BND 107, 109, 112, 147, 183, 343

Bo-Ong Puoc, hraběnka
309 Bockstal 159, 162
Bodart José 94, 95, 96, 97, 102, 105, 118, 254
Bogaerts Arthur 306, 307, 308, 309, 325
Bond Without a Name 165
Bonifác VIII, papež 101 Boothe
Luce Claire 185, 190, 319
Borghese Valerio 343
Borghese, generál 344
Boris I Timochenko
Alias: Lemage Boris 61, 62
Borsu Jacques 334
Bosmans Phil 165
Boucheries Ghysels 310
Baudouin Belgický, král 131, 153, 156, 198, 238
Bourgès-Monoury 106
Bourre **Jean-Paul** 78
Boyle Robert 36
Breydel Jean 282
Brimeyer Alex
Alias: Alexis 354, 355
Brimeyer **Victor** 355, 356
Buckleyn James 185
Úřad pro narkotika a nebezpečné drogy 332 Bush
George 189
BuSa I, **Victor** Ivan 328, 329, 330, 331, 338, 350
Böhme Jacob 21

C.D.U. 107, 112
C.I.A. 106, 112, 147, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 188, 189, 202, 206, 272, 282,
285, 343
C.S.U. 106, 336
Cagliostro 201, 203
Calvi Roberto 205, 207, 208, 209
Calzi Dominique
Alias: Chairoff Patrice 350
Cammaert, Bishop 279
Campana Didier 113, 115
Vačky Paul
Alias: de Vanderbeek Paul J. Cams, baron 311, 312, 319, 320, 321, 325, 327, 331
Cams-Pannecoeck Antonella 309, 312
Camy-Perret 111
Canali, kardinál 195
Capell Frank A. 179, 182
Capelle Jan 177, 178
Kardinál Ernesto 189
Cardueci José
Karolína Monacká, kněžna 191 Carpenet
Michel 44, 87, 88, 97, 123
Carter Jimmy 327, 330
Casey William 185, 187, 190
Caspis von Schwaben 316, 317, 319, 320, 321, 327
Kateřina Ruská 40, 41
CCMM (hnutí proti sektám) 337
CEDADE (Círculo Español de Amigos de Europa) 335
CEDIRE 126
Centre Européen de Documentation et d'Information (C.E.D.I.) 149 Centre
National de Coopération au Développement (CNCDD) 333, 334, 336 Centre
Politique des Indépendants et Cadres Chrétiens, CEPIC.

Alias: CEPIC 149, 282, 283, 284, 295, 296, 297, 336
Centre Templier d'Etudes Historiques, philosophiques et Esotériques 215, 256
Cercle des Nations 279, 280, 281, 283, 284, 285, 297
Cercle Pinay
Alias: Cercle Violet 147, 149, 272, 277, 281, 284, 289
Cercle Violet
Alias: Cercle Pinay 147, 149, 272, 277, 281, 284, 289
Cervantes 8, 58, 164, 289
Ceshi a Santa Croce Giovanni Battista 195, 239
CGT 110
Chaban-Demas Jacques 106
Chabert Jos 178
Chaffanjon Arnaud 243
Chairouff Patrice
Alias: Calzi Dominique 331, 350, 352
Chambre Européenne pour le développement du Commerce de l'Industrie des Finance, CECIF 132, 133
Chateaubriand François-René 353
Chatel François-Ferdinand 90
Chevalerie d'Institution et Règles Catholiques, d'Union Indépendante et Traditionnaliste.
Alias: C.I.R.C.U.I.T. 35
Chiaramonti 194
Chigi Albani della Rovere, kníže Ludovico 195
Chirac Jacques 132, 327
Chlodovech 91
Christini Jean 269
Churchill Winston 68, 73, 245
Cicero Marcus Tullius 304
Občan pro Ameriku (CFA) 188, 190
Cleermans Joseph 105
Klement V., papež 98, 99, 254
Klement XII, papež 20E
Klement Marcel 272, 289
Klement V., papež 43, 101
Close Robert 284, 286
Cocteau Jean 36, 163
Coenoví Daniel 159, 161, 162, 173
Colby William 285
Colin Pascal, Msgr 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 232
Collard Lionel 113, 114, 115, 117, 221
Výbor Hongrie '56-'76 334
Comité Secret d'Action Révolutionnaire (CSAR) 247, 248
Commanderie Royale de l'OSJ en Royaume de Belgique
Alias: Královská komenda řádu Sovereine, Miütaire a Hospitaler 338, 357
Compagnie Chevaleresque de Saint-Michel 267
Compagnie Chevaleresque Universelle du Verseau 58, 60
Continental Illinois 206
Coogan Kevin 190
Gooke Charles M. 181
Cooke Terence 186
Corn Isidoro
Alias: Rosenbaum Samuel
Corso Philip 181
Cosa Nostra 206, 110
Kontrarozvědka 20E
Bratřanci a sestřenice Robin 351
Coutrot Jean 247

Cox's Theodore 105
Crapasse 360, 361
Croix de Gueules 269
Crowley Aleister 65, 66, 67, 68
Crozier Brian 284
CW 157, 165, 166, 177

d'Albi Saumier 58
d'Alveydre Saint-Yves 246, 247, 248
d'Andigné Amédée 155, 156, 281
d'Anjou de Bourbon Condé
Alias: Alexis 339, 340, 342, 344, 346, 347, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 257, 358, 360, 359
d'Anjou de Bourbon-Condé-Romanov-Dolgouroky Alexis 339, 340, 342, 344, 346, 347, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 257, 358, 360, 359
d'Anjou Philippe 152
d'Anjou-Durassow Basile, princ 355
d'Argol Aniel 64
d'Eschevannes Irénée, biskupka
91 d'Orléans Jacques, vévoda
191 d'Orléans Michel 141, 340
d'Oultremont, rodina 198
d'Ursel Hervé, hrabě 283
D.G.S. 108
D.I.N.A. 108
da Vinci Leonardo 21, 36
Dagonnier J 334
Dalton John 21
Damman Florimond 334, 336
Damocles 336
Danneels Godfrey, kardinál 156, 198
Dante Alighieri 21
Dauwe Joseph 165
de Balzac Honoré 21
De Bock **Walter** 199, 272
de Bonyvoisin Benoit, baron 281, 282, 283, 295, 297
Alias: Černý baron
de Borbon y de Borbon, don Francisco Enrique 139, 141, 142
de Bourbon, Charles-Louis 265
de Bourbon, princ Francois 264
de Bourbon, princ Henry 264, 266
de Brauwere de Colard de Saint-Marthe Roland 176
de Brouhoven de Bergeyck, hrabě Rodolphe 142
De Bruyn, generál 231, 243, 244, 256
de Chabot-Tramecourt, vikomt Raymond 155, 156 de Charney Geoftroy 97
de Choibert Otto, baron
De Clercq Willy 284,
311 De Closset Bernard
284
de Cossée Francois 141, 142, 143, 342
De Croo Herman 244, 336, 338
de Croy Albert, kníže 280
de Croy, rodina 198
de Faucigny-Lucinge, princ Jean-Louis 191
De Gaulle, generál 106, 107, 109, 110, 245, 312
de Got Bertrand 101
Gran Jean 125
de Grau-Moctezuma-Rifé, Vei Tlaotani del Anahuac, kníže Guillermo III 124, 125, 127, 128

Alias: Grau-Moctezuma, Moctezuma, Guillermo III 130, 133, 317
de Jonghe d'Ardoye, rod 198
de Kerckhove d'Ousselgem Nicolas, **hrabě** 280, 284
de la Fayette Marie-Joseph 21
de la Valette Jean 169
de Lamotte, hraběnka 39
de Liedekerke, rodina 198
de Ligne Antoine, princ 155, 156, 198, 280, 281
de Ligne Yolande 156, 198
de Limburg Stirum, hraběnka Evrard 156, 191, 198
de Limburg-Stirum, hrabě Karel 155, 156, 198
De Lombaerde Karl 294, 297
de Merode, rodina 198, 280
De Meulenaar 126 de
Meyer Willem 176
Mojana di Cologna, Fra Angelo 196
de Molay Jacques 45, 93, 94, 98, 101, 102, 103, 111
de Montfort Simon 298
De Morgen 295, 297, 321
de Mérode François, princ 301
de Neubourg Marie-Anne, královna 40
De Pauw Charlie 280, 360
de Payns Hugues 20, 100, 10E, 260
de Pierredon, princ Edouard 191
de Pompadour, madame 41
de Rohan, kardinál 39
de Rothschildt, baron Guy 191
de Saint-Germain, hrabě 16, 39, 40, 41, 45
de Saint-Martin Louis Claude 28, 29
Pseudonym: neznámý Filozof
de Saint-Omer Godefroy 100
de St. Hilaire, markýz 230, 233, 234
Alias: Meurice Paul
De Sède Gérard 35
de Tyr Guillaume 99
de Vanderberg Paul J. Cams, baron 308, 309, 319
Alias: Cams Paul
De Vent Maurice, Mgr 88, 89, 91, 92, 93, 118, 254
de **Vitry** Jacques 99
de Welldone, hrabě
De Wulf Mauritius 176
Debussy Claude 21, 36
del Bosch Milans 345
del Valle P.A. 181
DELIPRO (Liberální organizace pro rozvojovou spolupráci) 336, 337
della Chiaie Stefano 83, 108, 116, 203, 204, 344
Deloncle Eugène 247
Demain le Monde 333, 334, 336
Descartes René 21
Deschanel **Paul** 247
Dessart Francis 332-339, 343, 344,
347 Deutscher Tempelherren Orden
Alias: Ordo Militiae Crucis Templi, OMCT 137, 144
Dewit Joséphine 129
Di Stefano Dina 309, 319
Diana 49, 50
Difonzo Béatrice 355, 356
Dimas **Aruti**, generál 239, 240, 249
Dimitrij Ruský 304

Dirix Urbain 308, 313-317, 320-322, 325, 327, 359
Dolgourouky Nikita 342, 355
Dominicus 297, 298
Dominikánci 298
du Genièvre, baron 5S, 259, 264, 266, 269, 271
dy Puy Raymond, mnich 168
Sa Béatitude Pierre IV
AliES: Dubois, Pierre-Henri, Mgr 61
Duvalier 280
Démocratie Chrétienne 281

E.T.A. 83, 344
Eckhart Dietrich 69, 70, 72, 73, 74 78
ECCOOVIE 337
Eduard III., anglický král 356
Eglise Catholique Apostolique Gallicane 61
Eglise Catholique Française 90
Eglise Catholique Gallicane 90
Eglise Catholique Johannite et Templière 90, 104
Eglise Gnostique Universelle 248
Eglise Orthodoxe Autocéphale Antiochienne en Europe 232
Syro-Antiochiennes Eglises Autocéphale 61
Alžběta Anglická, královna 41 Enquêtes et
Reportages 332
Eparchie Copte Orthodoxe de France 230
Eriksson Armand 178
Motor Rakouska 292
Europäisches Institut für Sicherheitsfragen 284
Europe Magazine 249
Evropské společenství lukostřeleckých cechů, E.G.S. 157
Européefis, les 336
EVnflS Christopher 251
Eyskens Gaston 178

Fabré-Palaprat 90
Facon Roger 44, 248
Farr Florence 66
Fayard, nakladatelství 340
FBI 207
Ferrarini Georges 113, 114
Ferrero Carlo, Mgr. 272
Feugey René 266
Filip Belgický, princ 157
Filip Dobrý 151, 1J2, 230, 263
Filip Sličný 45, 94, 96-98, 101, 128, 152 FijS
du Feu 81
Finochietti Jean-Bruno 113, 114, 115
Flamey Stefaan 176, 177
Fludd Robert 36
Focart Jacques 110
Foucart Ernest 178
Francken Willy 360
Franco 108, 147, 202, 280, 319, 321
Franklin Benjamin 21
Francouzské centrum Masereel 321
Fraternité Chevalersque Michaelite 257, 261, 262
Fridrich I. Barbarossa 92
Freedman Alix M. 351, 352
Frey Gerhard 112

Přátelé svatého Jiří 357
Frischmuth Horst 135, 144
Fritsch Theodor 72
Front de la Jeunesse (FJ) 295, 333
Fédération des Combattants Alliés d'Europe (FCAE) 244, 245, 246, 248, 249, 338
Alias: Allied Combattants of Europe (Spojenecké bojové jednotky Evropy)
Fédération Internationale des Ordres de Chevalerie 256

Gambino John 206, 207
Garibaldi, generál 201, 203
Gautier Jacques-Hervé, Mgr. 350
Gazet Van Antwerpen 157
Gedda Luigi 184
Gehlen Reinhard 107, 183, 185
C'ehlen-Network 107
Geldof Bob 321
Gelli **Licio** 86, 202-205, 208-210, 213, 214, 217, 344
Society of the Wrii 73 Geopolitik
Gesellschaft 73
Jiří V., anglický král 73 Gerard, bratr
168
Geuer Willy 352
Ghándí Mahátma 351
Gheysels Isidore 310
Giraud Louis-Marie, **Mgr** 91
Giscard d'Estaing Valéry 42, 197
Glavny Zarzad Informacjii, Polská zpravodajská služba 179
Gobert Marcelle 294
Godfrey z Bouillonu 20, 35, 36, 99, 168, 255
Göring Herman 202
Gol Jean 274, 283, 284, 297
Goldwater Barry 182
Goliniewsky Michel 179, 180, 182, 339
Gonzales Ferreiros, biskup 344 Gonzales
Martin **Marcelo**, kardinál 258 Gonzales-
Mata Luis Maria 248 Gorbačov Michail
121
Grace J. Peter 184, 185, 190
Graff Dominique 64, 65
Graham Anthony 272
Grande Loge Nationale de **France** 112
Grassini Giulio, generál 209
Great China Arst College 319
Řehoř IX, papež 298 Řehoř VII,
papež 7
Zelený řád 47, 56, 60, 61, 65, 76-79
Velké bílé bratrstvo 253 Gräffer
Rudolf 39, 40
Guarino Philip 210, 213, 214
Guerilleros del Christo Rey 83, 344, 346
Gugliotta Pasquale 214
GuardjieH George Ivanovitch 73

Hacourt Frédéric 205
Haig Alexander 197, 284
Haquin Rene 126, 297
Hnutí Haré Krišna 337
i-larvey William 21
Hatry Paul 284

Haushofer Karl 73, 74, 75
Jindřich III., král 100 Jindřich
IV. 140
Jindřich, princ 135
Hendrikse Huib 145
Henry Bernard 336
Heritage Foundation 188, 284
Herman Fernand 284
Hermetické bratrstvo Zlatého úsvitu ve vnějším světě (G.D.) 66, 73, 77
AlšS: Zlatý úsvit (G.D.)
Hess Rudolf 73, 74, 75
Nejnovější zprávy 306
Heydrich Reinhard 74
Hilton Barry 197
Himmler Heinrich 74, 75, 293
Hitler 69, 72, 73, 74, 77, 146, 183, 241, 245, 285, 293
Holmes Grace 357
Homblé August 175, 176, 179
Houdard de la Motte Emmanuel 298
Hudal Alois 192
Hugo Victor 36
Humbert 1140
Hutin Serge 85, 86

I.M.O.S. (Interallied Military Organisation Sphinx) 241, 242, 243, 244
Lacocca Lee 197
IDT 360, 361
Inocenc II, papež 100 Inocenc
III, papež 298 Dotaz 209
Institut de Documentation et d'Etudes Européennes (IEiEE) 335
Institut des relations Diplomatiques (IRD) 308, 325, 327, 332, 335, 336, 337, 338
Institut Européen pour la Paix et la Sécurité (IEPS) 284, 285
Istituto per le Opere di Religione (IOR) 205, 206
International Cultural Foundation 336 International
Luciférienne 204, 215, 221
Irena Nizozemská, princezna
Isabella Portugalská 151

Jacoba Bavorská 230
Jakobitská pravoslavná církev v Antiochii 304
Jacolliot Louis 73
Jago Thadée, generál 240, 243, 244
Jaime I., král 303
Jalbert-Ville, Mgr. 91
Jan Lucemburský, velkovévoda 157, 191
Jandel Vincent 298
Jansseune Gilbert 176
Jaspar, baron 142
Jeune Europe 334
Jan XXIII., papež 184, 189
Alias: Montini Giovanni
Jan Pavel II., papež, 61, 187, 189, 205
John Birch Society 180, 182
Johnson Lyndon Baines 182
Jonckbloedt Gustave 105
Jonet Jacques 277, 278, 281, 284, 297, 336
Juan, hrabě z Barcelony 153
Juan-Carlos Španělský, král 147, 150, 153, 154, 156, 197, 345

Juliana Nizozemská, bývalá královna 135, 356

K.Y.P. 108
Kaddáfí 332, 335
Karel Veliký 6, 7, 167
Karel II. 40, 152
Karel V., král 152, 169
Karel Belgický, princ-regent 131, 133, 327
Karel VI., císař 152, 218
Charles X 90
Karel XVI-Gustaaf Švédský, král 153 Karolinci 7, 36
Kataři 15
Katolická akce 184
Imperial Sovereign Moscow Order of St George 304 Kelly
Gerard 66
Keltové 49
Kennedy David 206
Kennedy John Fitzgerald 181, 182, 183
Keteleer Gustave (Steve) 358, 359, 360, 361, 364
Kimsey Herman 180, 181, 182, 183
Král Jiří, Santorini 251, 252, 253, 340, 352
Kirschen-aNaire 311
Kissinger Henry 147, 180
Kluszczynski Karol 214
Klux Klan 180 Knack
286
Knoops Etienne 336
Kockelbergh Yvan 176
Královský primas Kastilie a Leónu 346, 347
Královská komenda Suverénního, vojenského a špitálního řádu sv. Jo- ris 358
Alias: Commanderie Royale de l'OSJ en Royaume de Belgique
Konstantin Recký, král 153
Obchodník Jan 26
Krimms Adelbert 205
Kronacker, baron 280
Mercury 320

Marseillaisa 220
Lafond, dom Marie-Gerard 278
Lamb Ivan, generál 171
Lamb William 171
Lambert Paul 176
Lamirand Georges 111, 113, 118, 120
Larmenius 94, 102
Lascorz Charly 110, 111, 112, 118, 137, 144
Latinus Paul 294, 295, 297
Laurent Frédéric 334, 335, 342
Laverello Lascaris Marziano II
Le grelle, hrabě Daniel 157
Le Pen Jean-Marie 142
Le Soir 126
Le Vif 126, 127
Lebon Sylvère 124, 129, 130-134, 139, 144, 327, 337
Lecavelier Gilbert 111, 243, 331
Lecerf **Emile** 334
Lee Martin A. 186, 190, 206
Lefèbvre, Mgr. 279

Legros Fernand 242
Lehrman Lewis E. 187, 185
Leibnitz Gotfried Wilhelm 21, 40
Leopold Rakouský, císař 152 Lewis Ral
h Maxwell 20
Lewis Spencer 20, 21
Libert Michel 294, 295, 297
Liberty Group 360, 361
Liberty Lobby 181
Liberty Productions Člen 359, 361; 364
Winch Albrecht Willem 135
Pseudonym: King Lier
Ligue Internationale de la Liberté (LIL) 285, 297, 336
Lincoln Henry, novinář 35
Livraga Jorge Angel 126, 127
Lixon René, Alias: Grand Lug 78, 79, 80
Lièvre Roger 309
Ludvík I. Bavorský 66 Ludvík
Bavorský, král 230 Ludvík VII. (de
Jonghe) 140 Ludvík XIV. 41, 191,
264, 265
Lopez Montero Angel 345, 346
Lopez-Soler del Bosch Antonia 128
Loveday Raoul 68
Loyson Hyacinthe 91
Lubek 251, 252
Lucifer 47-54, 57, 60, 64, 65, 269
Lidwig Frank-Stiftung für ein Freiheitliches Europa 336
Luther Marthin 21

Mac Arthur Douglas 181
Mac Nevěsta Sean 321
Mac Pherson Tommy 285
Maeterlinck Maurice 21
Mailliard Roland 173, 243
Mandela Nelson 321
Manson Charles 50, 81 let
Marchetti Victor 186
Marcinkus, arcibiskup 205, 206, 208
Markéta Dánská, královna 153 Marie
Antoinetta, královna 39
Marie-José, Princezna 140
Marshall Jonathan 209
Martinez de Pasqually de la Tour 28, 29, 64
Massero Emilio Eduardo 83
Massie Jacques 113-117, 213, 220
Massoneria Universale di Rito Scozzese Antico et Accettato 214
Massoni Jean-Francois 113, 115
Maxifrilián Rakouský 152 Me
Cone John A. 184 McDonald
Hugh 181, 182
Ganshoren Medical Laboratory 311
Mediterranean Meat Company 310
Memphis-Misraim-Loges (MM) 32, 33, 34, 36, 50, 57, 87, 201, 246, 247,
248
Mendez de haro Eugenio José 133
Mengele Josef 75
Mercier Bernard 296, 334
Merovejci 6, 35, 36, 37
Michel Lousi 284, 297

Michelet Victor-Emile 32
Michelon Georges 116, 220, 221
Vojenský a špitální řád svatého Lazara Jeruzalémského 139, 14G Alias:
Řád svatého Lazara
Milice de Jesus-Christ 274, 296, 334
Milice Sacree 298
Vojenský řád svatého Jana Křtitele Jeruzalémského Nemocnice 168
Výbor pro vojenské záležitosti
181 Militia Sanctae Mariae
.alias: Ordre des Chevaliers de Notre-Dame 271, 272, 274, 278, 296, 297, 298
Mithras 78, 79
Mobutu 319, 321
Moctezuma Marcilla de Teruel Y Gomez Art'eché don Fernando 123, 125, 232, 327, 337
Mohrenschildt George
Moon Sun Myung 180, 286
Moon-Sekte 126, 142, 143, 182, 188, 190, 286, 287, 320, 336, 337
Mory y Aragon, dům 256
Moreau de Ferraz, kapitán 106, 242, 247
Morlion Felix 272
Mouvement d'Action pour l'Union Européenne (M.A.U.E.) 149
Mouvement Synarchique d'Empire (MSE) 247, 248
Mungo Aldo 332
Munoz Perea Antonio 346
Muscolo Pietro 214
Mussolini 202, 314, 343
Mutuelle du Bailli 216
Mystický řád svatého Petra 253
Mérite Belgo-Hispanique Propagace Reine Fabiola, Zlatá palma 132

Hřebíky Paul 320
Národní centrum pro rozvojovou spolupráci (NCOS) 333 Strana práv
národních států 181
NATO 112, 295
Naundorff Karl Wilhelm 265
Newton Isaac 21, 36
Nikaragujský fond svobody (NFF) 190
Mikuláš II., car 180, 339, 340, 344, 352, 356
Nová Akropolis 126, 127
Niset Roger Alias: z Vallesonory, hrabě 123, 124, 128
Nixon Richard 206
Šlechtický řád Toison d'Or 151 Nowina
Sokolnicki, hrabě 251, 340

O'Connor John J. 187, 188
O'Graham Daniel 284, 285
Obando y Bravo 189, 190
Pozorovatel 308
Office de Formation Civique et d'Action Culturelle selon le Droit Naturel et Chrétien
155, 156
Olav Norský, král 153 Operace 'Eora
Tora 343, 344
Řád Konstantina Velikého 257
Podvazkový řád Alias: Podvazkový řád 8, 356, 357 Knížecí řád
177, 178
Řád lékařů 311 Řád zlatého
rouna
Alias: Ordre Ilustrissim-- et Souverain de la Toison d'Or 8, 150-157,
230 Řád zlatého rouna
Alias: Orde de la Toison d'Or 8, 261, 263, 281

Řád Leopolda II. 9 Řád
svatého Lazara
Pseudonym: Vojenský a špitální řád sv. LelžafUS Jeruzalémský 139, 140, 141, 142,
319
Řád Guillerma I. al Merito 125
Orden Imperial de San Antonio del Anahuac 125
Orden Imperial del Emperador Moctezuma Xocoyotzin II 125
Orden Imperila y Nobiliaire de nuestra senora de Guadeloupe del Anahuac 125
Orden Suprema del Aguila y el Alcote de Ordo Estamento Militar de los Homes Pa-
ralge de Andorra 125
Řád dědičné slechty 326
Podvazkový řád Allais: Podvazkový řád 8, 356
Ordine Dinastico Militare del Collare di Sant'Agata der paterno 303
Ordini Teutonici Sanctae Mariae in Jerusalem 292
Ordino Nero 214
Ordino Nuovo 214
Ordo Fratrum Praedicatorum Alias: Řád kazatelů 297
Ordo Militiae Crucis Templi, OMCT Alias: Deutscher Tempelherren Orden 135, 144
Ordo Supremus Militaris Templi Hierosolymitani 105, 118
Ordo Templi Orientés O.T.O. 66, 74, 77
Ordre Capitulaire de Saint-Géréon 214
Ordre Céleste, Souverain, Impérial et Militaire de Constantin le Grand 252
Ordre de Chevalerie du Christ-Roi 269
Ordre de l'Etoile 257, 260
Ordre de la Paix 326
Ordre de la Rose et de la Croix de Jérusalem (Řád růže a jeruzalémského kříže)
Pseudonym: Řád růže a kříže Jeruzaléma 134, Ordre de la 135
Toison d'Or
Pseudonym: Řád zlatého rouna 8, 281, 357 Ordre
de Notre-Dame du Mont Carmel 140, 309
Ordre de Saint-Jean-Baptiste 227-231, 233, 237, 238, 240-245, 248, 249, 254, 255, 256, 332
Ordre de Saint-Jean-Baptiste d'Amérique 238, 239, 338
Ordre de Saint-Lazare 140
Ordre de Saint-Naurice 140
Ordre de Saint-Michel 8, 261, 264, 266, 357
Ordre des Chevaliers de Notre-Dame Alias:
Militia Sctae Mariae 271
Ordre des Chevaliers du Saint-Temple 44, 87, 97, 123
Ordre des Chevaliers Martinistes 29, 32
Ordre des Croix du Sang 264
Ordre des Elus Coheus 28
Ordre des Saints Maurice-et-Lazare 140
Ordre du Cordon Bleu du Saint-Esprit 130
Ordre du Mérite Belgo-Hispanique 131, 132
Ordre du Mérite Eurafricain 320, 336
Ordre du Mérite Juridique 326
Ordre du Rouvre 149, 274, 277-283, 287, 297, 298
Ordre du Saint-Sauveur du Mont-Real 256
Ordre Dynastique d'Alibert 256, 277, 260
Ordre Dynastique de Milos le Grand 232 OrJre
Dynastique de Saint-sava de Serbie 326
Ordre Dynastique Suprême de saint-Lazare 232
Ordre Equestre du Lion Impérial 326
Ordre Illustrissime et Souverain de la Toison d'Or 153, 155, 157
Ordre KabbéltiStique de la Rose-Croix d'Or 27
Ordre Martiniste Synarchique 248
Ordre Martiniste Traditionnel (O. M.T.) 27, 32
Ordre Noble et Hospitalier de Notre Dame du Lima 326
Ordre Renové du Temple (O.R.T.) 27, 43-46, 77, 81, 86, 87, PO, 9J, 215, 221

Ordre Royal et Militaire de Saint-Géréon 315, 316, 317, 326
 Ordre Souverain de l'Aigle Blanc de Yougoslavie 232
 Ordre Souverain et Militaire Angélique Constantinien de Saint-George 326
 Ordre Séculaire de l'Aigle et du LyS 130
 organizace Armée Secrète (O. A.S.) 109, 116
 Organisation d'Action contre le Communisme International 108
 Organizace Todt
 Origas Lucien Aliás' de Frankenburg Humbert 43-47, 76, 80, 81d 85-88, 97, 117, 215s
 211, 256
 Orsich, gFftäf lÖl 163
 oitolani Umberto 208, 209
 oss (Úřad pro strategická studia) 129, 184, 285
 Oswald Lee Harvey 181
 Otzenberger Charles 141
 OUN (Organizace Nacionalističti Ukrajinci) 343
 P.I.D.E. 108, 109, 110, 111, 334
 Paderwsi Ignacy 21. ledna
 Paix et Liberté 112
 Panevropská unie 149, 319, 335
 Papis 246, 247, 248
 Paracelsus 21
 Rodič Camille 95
 Rodič Jean-Marie 44, 248
 Pascal Blaise 21
 Pascual Galvez Mariano 346
 Pasleau Pierre 331, 332
 Pasqua Charles 110
 Paterno castello dt Carcaci Ayerbe-Aragona, udě Roberti II 303
 Pavel I., car 170, 171, 193, 194, 352 lat
 Paul J. Cams Fondation 308
 Pauler Ildefons 292, 294
 Pavel V., papež 140
 Pavel VI., papež 47, 48, 62, 187, 205, 206, 235
 320, 321, 322, 325, 327, 336, 359
 Pax Mundi 312, 313, 315, 316, 319,
 Pesenti Carlo 14"
 Petr II. jugoslávský, King 172, 173, 175, 352, 358
 Petit Léd 176, 179
 Petitjean Charles 335, 336, 337, 338
 Peyrefitte Roger 242
 Piaf Edith 21
 Obrázky 49
 Pinay Antoine 249
 Pinochet, generál 108, 110, 197, 280
 Pirard Jacques 129, 130
 Pius IX., papež 89
 Pius XII., papež 186, 195
 Plantard Pierre 35, 37
 Platón 21
 Poletti Ange 113, 114, 115
 Ponchardier Dominique 319
 Pordéa Gustave 142
 Portafax de Oria, markýz 264
 Pour 147, 149
 Pourbaix PâU 142
 Pourquoi Pas? - 312, 331
 Prieuré de Sion 34, 35, 36, 37, 97, 143, 145
 PRL 132, 280, 283, 284, 286, 297, 335, 336, 337
 Pro Vita 287, 295

Propaganda Duo (P 2) 84, 116, 117, 202-210, 213-217, 219, 221, 344, 346
 PSC 198, 281, 283, 284, 285, 310, 360
 Publicrédit 216
 Pythagoras 21
 Péan Pierre 277

Quintana Aparicio Gerardo 346

Rádio Svobodná Evropa 184, 343
 Rádio Svoboda 184, 343
 Reagan Ronald 121, 125, 185, 187-190, 210, 283, 284, 285
 Redgrave Lynn 352
 Rega Lopez Alias: El Brujo, Rasputin xan de Pampa 81-84, 204, 285, 335 Řeholní
 řád jeruzalémské nemocnice 168
 Remacle Marcel 360, 361
 Rembrandt 21
 Republikánský národní výbor 210, 213
 Republika bavorských sovětů 72 Retinger
 Joseph 245, 246, 248
 Richardson Robert 284
 Rytíři míru 312, 313, 316, 319
 Knights of Lucifer Alias: Warriors of Lucifer 50, 51, 52, 56, 60, 61
 Riesle Hector 197
 Riley-Smith Jonathan 327
 Rizzoli 209
 Robaey Mamert 161-164, 166, 173, 177
 Robertus, mnich 16
 Rochtus Leon 177, 178
 Rockefeller Nelson 188, 249
 Rohrbach Paul 73
 Rolland Jean-Marie 240, 254
 Romanov Anastasia 339
 Romanov Vladimir 340
 Roosevelt, prezident 245, 246
 Rose-Croix Martinès de Pasqually 244, 245, 248, 249
 Rosenbaum Samuel 347
 Rosenberg Alfred 74, 78
 Rosenkreuz Christian 15, 16, 18
 Rousseau 28
 Rudolf II, císař 169 Röhm
 Ernst 74

S.A.C. (Service d'Action Civique) 85, 109-112, 115-118, 120, 137, 215, 220, 221, 229, 231,
 242, 243, 312, 319, 331, 350
 S.D.E.C.E., Service de Documentation Extérieure et de Contre-Espionnage 106, 107,
 108, 109, 110, 147
 S.E.T.E.C., Société d'Etudes Techniques et Commerciales 111, 112, 220
 Alias: Société d'Etudes Techniques et Commerciales, S.E.T.E.C.
 Saint-Remy André 282, 296
 Saladin, sultán 92, 168
 Salazar 108, 280, 334 Samaritáni
 z Malty 306
 Sanchez Covisa Mariano 83, 344, 346
 Sanchez-Bella Alfredo 147, 319
 Santovito Giuseppe, generál 209
 Saunière Bérenger 34, 35, 36
 Savimbi 188
 Savona Luigi 214
 Schepens Philippe 287

schiltz Hugo 178
 Schollaert Willy 336
 Service Européen d'Information **Ministérielle et Parlementaire (SEIMP) 332**
 Sfiaw George Bernard 66
 Sheuermann Fred 137, II
 Shismarov 181
 SIFAR 209
 Sikorski Wladyslav/ 245
 Simon Willam 190
 Simonet Henri 280
 sirmons Gerard 165, 166
 Sindona Michele 205, 206, 209, 210
 Singlaub John K. 285
 SIS (Britská zpravodajská služba) 147
 SISDE 209
 SISME 209
 Šowa, Hirohito, japonský císař 153
 Skorzeny Otto 108
 Skouras Spyros 197
 SMOM, Suverén a **Vojenský sladovnický řád 185-188, 190, 191d 192, 197 195 209, 210, 238, 239, 280, 285**
 Soběstačnost 216
 Sobrenaria e Imperial **Orden de la Corona Azteca 125**
 Société Générale, Generale **Societij 281, 344**
 Société Internationale de Wilton **Park 297**
 Société Mutuelle 224
 Sokrates 41
 Vládní a vojenské **Řád jeruzalémského chrámu (O.S.M.T.J.) 94-96, 117, 119,215, 221, 222**
 Suverénní a vojenský řád **Malta, SMOM 185, 208, 209, 210**
 Voják štěstěny 190, 285
 Solidaridad Espanola 346
 Somoza 285 **královna 150**
 Sofie Recká, **259, 260, 263, 264, 266-268**
 Sornin Jean-Baptiste **258**
 Sousa Fontes, Don Afonso **Pinto de 94,-97, 105-107, 109-111d118, izo, z19, 220, 221, 254, 25 i**
 Suverénní řád sv. **Jan Jeruzalémský, KflightS Of Malta 159, 161, 163-165, 167, 170-172,302,304,308**
 Paul-Henri 142, 249
 Speakes Larry 188
 Speeckaert Jacqueline-Marie **309, 310**
 Spellman FfaTICis 186

 Spinoza BanlCh 21
 SRA (Service de Renseigneme nt de la Résistance) 334
 SS Tedesche 202
 Stalin 245
 Steiner Rudolf 16, 40, 246
 Stetko Yaf Oslaw 342, 343
 Stevens Corneille, Mgr. **92**
 Stoker Bram 66, 351, **143, 144, 147, 209, 335, 336,**

 strauss Franz-JosepP 197, 112,
 Stroessner 209, 285
 StrzelczyCk Conrad, generál **243**
 Suenens, kardinál 198, 274
 Swyssen Michel 267
 Süleyman I., sultán 169
 Sédír Paul 246

Tacitus 6
 Stúl paul 69, 72
 Taft William Howard 21
 Tanghe Omer 178
 Tate Sharon 50
 Tesseire Paul 115, 116, 117, 213
 Testovací nákup 311
 Teutonský řád 291, 293, 313, 314
 Řád německých rytířů 297
 Thatcherová Margaret 285
 Thiriart Jean 334
 Thotmes III 14, 15

 Thourot-Pichel 1*1, 1 "J2, 179, 150, 181, 182, 302, 303, 304
 Thulé Society 46, 47, 56, 60, 61, 65, 69, 70. 71, 72, 73, 74, 76, 77, 75
 Tiempo 347
 Tillemans W. 131
 Tindemans Leo 131, 178, 254
 Tisserant, kardinál 195
 Todt Fritz 129
 Tommasi Giovanni 170, 194
 Témata Magazin 360
 Torres Rojas Luis, generální 346
 Torrisi Giovanni, admirál 209 Tottosy
 Ernest 334, 336
 Troit 182
 Troubetzkoy Serge 172
 Truchemotte Patrick, ivlgr. 88, 90, 91, 93
 Pseudonym: Patrick I

 Umberto II. italský 140
 Une Famille 256
 Union Nationale de Défense des Intérêts des Anciens Combattants Franco-Belge (U.N.I.A.C.) 129
 Unie evropských federalistů (UEF) 335
 UNITA 188
 UNO 215, 273, 319, 322, 330
 Urban II, papež 7, 99, 167
 Urban VII, papež 170
 Uytterhaegen Frank 334

 V.E.V. 165
 Vallet Francois 147
 Bourbonsko-Parmský, princ Hugo
 146 Bourbonsko-Sicilský, princ
 Carlos 153
 z Brancovanu matée, kníže z
 Brancovanu Robert 351
 Alias: Bassaraba von Brancovan-Kimchiachvilli z
 Brancovanu Robert, kníže 350
 z Brissacu, vévoda 142
 Van de Kerkchove Roger 177, 308, 309
 van de Putte Robert 178
 Van den Bosch Vincent 277, 281

 van den Broeck 162
 Van Dorpe Frantz 165
 Van Drenthem-Soesman 25, 26
 Van Elewijck Jos 178
 Van Habsburg Alexandra 197
 van Habsburg Johann
 Habsburský Lorenz, arcivévoda 156, 157, 191

habsburského Otty 37, 142-146, 149, 154, 156, 157, 272, 273, 277, 281, 284, 286, 287, 289,
296, 297, 319, 332, 334, 335, 336, 337, 342
Habsburský Simeon, arcivévoda 191
Habsburský, arcivévoda Felix 155
Habsburský, arcivévoda Karel-Lodewijk 149, 152, 155, 156
van Habsburg, arcivévoda Robert 155, 156
van Habsburg, arcivévoda Rudolf 155
van Hesse **Charles**, princ 41
van Hompesch Ferdinand 170, 193
Van Houtte Omer, generál 240, 244, 337 Van
Hunnegem Gerard 326
Van Huyneghem Emile 308, 309, 325, 326, 327, 328, 331, 332, 336, 337
z Mondejaru, markýz 153
Z nemours, vévoda Charles-Philippe 141 Z
pokoje **Angela**
Pseudonym: Angela, Bílá bohyně 41, 42, 43, 45, 47, 76, 77, 80
Van Rossum Roger 118, 239, 240, 241, 244, 254, 332
van Uden Cuyk de Secchia, princ Antoine 134
van Uden van Ophoven Harry 133, 135, 144
Van Waeyenberg, Msgr. 278
Van Wyck Richard 274, 278, 279, 281, 282, 287
van Ypersele de Strihou Adelin 280, 285
Vatice Cyrus 329
Vanden Boeynants Paul 244, 280, 281, 282, 283, 310
Vanderberg Emile-Clément 105
Vanderhaeghe Jacques-Odile 309, 310
Vanderstock Michel 118, 120
Vanderus Claude 58, 60
Vanderus Michel 58, 59, 60, 63
Vankerckhoven Paul 277, 279, 280, 281, 282, 285, 289, 295, 336
Vella-Haber, don Kelinu 301-306, 308, 310-312, 319, 325, 327
Verbista Johannes-Ferdinand 360
Verhoeyen Etienne 334
Viktor Emanuel Italský, kníže 140, 191
Mezinárodní stálá expozice Vielsalm (VIPE) 360 Vilatte
Joseph René, Mgr. 91
Viola Giulio 206
Violet Jean 147, 281, 297
Vlámský vojenský řád, VMO 178, 334 Vlad
V. Valašský 351
Voltaire 28
von Brandenburg Albrecht 291
von GraHenberg Michaël 294
von Salza Herman 291, 293, 294
von Sebottendorff Rudolf 72
von Thurn und Taxis Gustav, kníže 72
Vox Vitae 287
Vreven Arthur 314, 315, 316, 317

W.R. Grace & Company
Waldenzen 15
Wall Street Journal 351
Wallace, guvernér 330
Walters Vernon 185, 187, 189 Světový
parlament pro mír a bezpečnost 330 Werner
Slax 112
Westland New Post (W.N.P.) 126, 294, 295, 297
Wilcox Ella Wheeler 21
Vilém II. nizozemský 265

Vilém Oranžský 177, 240
William Norman 337, 357
Alias: Man
Willoughby Charles A. 181
Wilson Harold 249
Wilson William 187
Witucki, Msgr. 234, 239
Wojtyła Karol, kardinál 186, 187
Alláš: Jan Pavel II., papež Wolfe
Isaac 3s1
Světová antikomunistická liga (W.A.C.L.) 142, 143, 149, 188, 284, 285, 286, 295, 297,
336, 343, 344
Světová federace lékařů, kteří respektují lidský život 287 Světová
univerzita Hongkong 326

Xipaguazin 125

Yeats William Butler 66

Zappelli Alfred 117, 213, 214, 215, 219-22a, 231, 256
drojewski Antoine 106, 107, 109, 110, 111, 113, 116, 118, 120, 144, 220, 221, 229, 231,
239, 240-245, 249-251, 256
Alláš: Commander Daniel
Nedělní zprávy 320
Synové černého draka 79
Zoroaster 24
Zwiazku Uczestników Polskrieg Ruchu Operu (ZUPRO) 244
Zylla Egon 352

--WEIL, Eck. p 297

Obsah

Předmluva 5	Angela revisted 76
1 Rytíři osvěcení 13 Úvod do mysteria 13 Faraoni 14	Zelený řád 76
Božské zjevení 16	Interludium IV 80
Homunkulus 18	Mithrovy legie 80 Argentinští mágové 81 Oživený Origas 85
Zlato 20	Zelený řád 76
Způsoby společnosti A.M.O.R.C. 22	Interludium IV 80
Reinkarnace 25	Mithrovy legie 80 Argentinští mágové 81 Oživený Origas 85
Kosmické světlo 2d	
Božská substance 28 Kniha člověka 29 Okultní struktury 32	3 Rytíři chrámu - část 1 87
Obřady 32	Argumenty 87
Velké tajemství 33	Gallicans 88
Král-kněz 34	Mons. 89
	Rytíři monsignora 92
2 Rytíři noci 39 Hrabě Saint- Germain 39 Angela, bílá bohyně 41	Interludium I 93
Rytíři Bílé bohyně 43	Rytíři portugalského hraběte 94
Vítam impendere vero (jeho život) zasvěcený pravdě - jedno z hesel Ordre Renevé du Temple). 45 Interludium I 46	Jsou mezi námi 97 Noc a rozklad 98 Larmenius 102
Lucifer 47	Interludium II 104
Luciferův rytíř: setkání s bohy 50	Intelligence na počítání? 105
Interludium II 5d Bílí mágové 58 Tragédie d/ Interludium III 65	Rytíři podsvětí 109
Šelma 666 65	Masakr 113
Thule? Thule? 69	Úvahy 117
	Interludium III 118
	Sny jsou klam 119
	4 Rytíři chrámu - část II 123
	Pomsta Moctezumy 724 Za pár dolarů navíc 125
	Chrám Katalánska 128

- Čestní rytíři 128
Belgie - Španělsko: rozšíření 131
Velmistrovy sny 133
- 5 Skuteční rytíři i39
Rytíři svatého Lazara 139
Ernst 143
Sodon 144
Křížová výprava 146
Zlaté rouno 150
Říše Evropy 153
Royal Europe i57
- 6 Rytíři svatého Jana 159
Rytíři, postav se zpřima!
759 Subelita 164
Interludium I i66
Rusko-Vatikán: 1-1 766 Osud
lidstva i 70 Biologická
revoluce i 74 Carevič i79
Kviz 183
Trojský kůň 186
Předstih a časy i97
Světová říše pro můj řád 193 Sacerdotium
et imperium Belgarum i 97 Apokalyptické
bestie 199
- 7 Cesty moci 201
Sottobosco 201
Co všechno může stát vytrpět 203
Interludium 204
Spojení s Vatikánem 205
Napodobenina 213
Stín 213
Poselství velkopřevora 214
Deus ex machina 2i5
Gagnons la guerre et laisons la paix 217
Nový Jeruzalém 2i9
Rozemletí země 223
- 8 Od velmistřů a ministrů 227
Výhodný den 227
Jako za starých časů
229 Titulek 231
Malý muž 233
Toujours vaincre, jamais vaincu 235
Interludium I 238
Obscurantismus 239 Otázky,
otázky, otázky 241
Sebepřehánění? 244
Interludium II 245
Synarchie 246
Jeden den v Oosterbeeku. ... 248
Nostalgie a. . 250
.a sci-fi 251
Pasování na rytíře 253
Esoterika 255
- 9 Děti vrchního rytíře 257
Bohoslužba 257
Čestná fontána 261 Don
Guijote 269 Rudé
nebezpečí 271
Mouvances 274
K Boží slávě 278 Funguje
to, a jak! 279 Hon na
čarodějnice 281
Soužití 284
A rytíři, ti... 287
Svatý Benedikt 287
Carmina **Burana** 289
- 10 Teutoni 291
Prusko 297
Hilfen und Heilen 292
Interludium 293
Ah Neuerbe 294
Kacíři 296
- 11 Nejnovější příběh 299
- 12 Rytíři a podvodníci 301
Slib 301
Knížata, králové a císaři 302 Icy a
mystika 305 Samaritáni 306
Den v Bruselu 308
Nová vyšší společnost 309
Obchod a politika 310 Smrt
rytíře 311 Světoví
cestovatelé 313
Lukostřelci a humři 313
Švábsko 317
La vie en rose 319
Interludium I 325
De Paltsgraaf 326
Vládce vesmíru 328 N.V.
Fantastický 331 Interludium
II 332
Myst-ie 332
Já, Alexis 339
La noche 345
Laissez-passer 347
Drákula jde do kostela 350
Princezna 353
Šlechtic, žebrák 354 Honni soit
qui mal y pense 356 Bluf poker
357
Operace Bangui 359
Svědék 364
Konec 364
- Epilog 367
Přílohy 371
Poznámky 387
Seznam ilustrací 403
Index 405